Futbolo kilmė

Futbolas – populiariausias pasaulyje sporto žaidimas kamuoliu, tituluojamas sporto karaliumi.

Kur gimė šis žaidimas, dar nenustatyta. Yra žinių, kad net prieš kelis tūkstančius įvairios gamybos kamuolius gainiodavo Kinijoje ir kai kuriose Afrikos vietovėse.

Panašų žaidimą į regbį beveik prieš 2 tūkstančius metų prieš Kristų žaisdavo Graikijoje. Manoma, kad šis žaidimas buvo perimtas romėnų. Cezario legionai I amžiuje prieš Kristų šį žaidimą atnešė Anglijon, kur jis išaugo į šiandieninį moderniška futbolo žaidimą. Vėliau jis persikėlė į Prancūziją, Vokietiją ir paplito visoje Europoje.

Anglijoje sudarytos pirmosios futbolo taisyklės. Jos buvo nuolat tobulinamos ir pasiekė mūsų laikus. Šioje šalyje taip pat įkurtas pirmasis pasaulyje profesionalus futbolo klubas (1875 metais Šefilde).

Pirmos tarpvalstybinės rungtynės įvyko 1872 m. lapkričio 30 d. Glazge. Škotija ir Anglija tą dieną įvarčių neįmušė – 0:0.

Paplitus futbolui Europoje, 1904 m. Paryžiuje 6 šalys – Prancūzija, Belgija, Nyderlandai, Danija, Švedija ir Šveicarija – įkūrė Tarptautinę futbolo federaciją – FIFA. 1930 m. ji pradėjo rengti pasaulio futbolo čempionatus. Europos čempionatai organizuojami tik nuo 1960 metų.

Prie Lietuvos futbolo lopšio

Kaip žinia, daugiau nei prieš šimtą metų Lietuvos teritorija buvo padalyta į 2 dalis: vienoje tauta kentė carinės Rusijos priespaudą, kitoje – viešpatavo kaizerinė Vokietija. Ir Vilniuje, ir Kaune bei Klaipėdoje pirmieji sporto rateliai ir komandos priklausė ne mūsų tautiečiams, dažnai būdavo reakcingo pobūdžio.

Įvairiose šių dienų Lietuvos teritorijos vietovėse buvo žaidžiami įvairūs žaidimai, primenantys futbolą, ledo ritulį ir ritinį. Buvo spardomi į netikrus vartus savadarbiai kamuoliai iš skudurų, linų pluošto, pūslės, prikimštos šieno ar šiaudų. Yra žinių, jog Rusijos kariuomenės ulonai Marijampolės apskrityje spardydavo vandeniui skirtus maišus, prikimštus šieno.

Nekyla abejonių, jog tikrasis futbolas pirmiausia koncentravosi Klaipėdoje, kur buvo didžiulė Vokietijos sporto įtaka. Juk dar 1861 metais uostamiestyje buvo įkurta gimnastikos sporto organizacija MTV, kuri propagavo ir vejos žaidimus. Visgi nėra žinių, ar buvo žaidžiama dar XIX amžiuje.

1905 metais Klaipėdoje menininkai ir muzikantai įkūrė „Rassen Sport Verein Prussia“ (paprastai „Prussia“) organizaciją, kuri jau tais pačiais metais žaidė su MTV ir Mokytojų seminarijos komandomis. 1909 m. „Prussia“ susiliejo su MTV, ir naujoji komanda buvo grynai poniškoji, futbolą žaisdavo tik kokių nors švenčių ir iškilmių progomis.

1909 metais futbolo kamuolys jau bumpsėjo ir Vilniuje. Spalio 4 d. 3 val. Stalo kalno aikštėje žaidė Futbolo ratelio ir realinės mokyklos komandos. Vėliau šios mokyklos auklėtiniai buvo didžiausi šio žaidimo propaguotojai.

1911 metų gegužės mėnesį Vilniaus realinės, Vinogradovo, Pavlovskio ir 2-oji mokyklos rungtyniavo dėl brangios taurės. Varžybas atidžiai prižiūrėjo Vilniaus mokymo apygardos vadovas V. Levickis.

Realinės ir Vinogradovo mokyklų rinktinės surinko po 4 taškus, o jų tarpusavio rungtynės baigėsi lygiosiomis 1:1. Teko tik apgailestauti, jog taurė niekam nebuvo įteikta, nes prasidėjo mokinių atostogos.

Tais pačiais metais „Sokol“ draugijos vadovo A. Kono iniciatyva buvo įkurta Vilniaus futbolo lyga, į kurią įėjo „Žvėryno“, „Antakalnio“ ir „Sokol“ komandos. Norėta, kad lyga būtų priimta į susikūrusią Rusijos futbolo lygą, nes pastaroji rengėsi 1912 metų Olimpiadai Stokholme.

„Aro“ komandos įkūrėjas ir pirmųjų rungtynių organizatorius pulkininkas leitenantas Vincentas Petrauskas (1883 10 20-1934 03 31).

1911 metais Kaune Vinco Petrausko iniciatyva buvo suburtas nemažas „Aro“ draugijos futbolininkų būrys. Rugsėjo 4 d. „geltonieji“ (tarp jų ir V. Petrauskas) žaidė prieš „mėlynuosius“ pirmąsias rungtynes. 1:0 nugalėjo „geltonieji“.

1912 m. rugpjūčio 6 d. Kaune „Aro“ futbolininkai žaidė su Vilniaus lygos rinktine („Vsia Vilnia“), kuriai atstovavo 6 „Sokol“, 4 „Žvėryno“ futbolininkai ir saugas iš „Antakalnio“.

Rungtynės prasidėjo 6 val. vakaro. Kol vilniečiai „stygavo“ savo gretas, Kauno futbolininkai po greitų atakų įmušė 2 įvarčius. Kauniečiai džiūgavo per anksti. Pirmą įvartį vilniečiai įmušė netrukus, kai kauniečių vartininkas paprasčiausiai užsižiopsojo. Vėliau įvarčiai pabiro į aikštės šeimininkų vartus.

Daugiausia įvarčių Vilniaus rinktinė įmušė iš standartinių padėčių – baudinių, baudos smūgiais, o 2 tiesiai iš kampinio. Tad vilniečiai nugalėjo 10:5.

Pagal prieštaringus duomenis, Kauno „Aro“ komanda 1911 ar 1912 m. namuose pralaimėjo rezultatu 0:3 Eitkūnų TSV vienuolikei, o kitą kartą išvykoje per 1913 m. Rytprūsių olimpiadą sužaidė lygiosiomis 2:2. Nuotraukoje po kažkurių rungtynių draugiškai įsiamžino abi komandos.

Pagirtinai nugalėtojų gretose žaidė vartininkas S. Fiodorovas, dešinysis gynėjas Geiberis (abu iš „Sokol“), puolėjai I. Nikolajevas ir Dunkelis (abu iš „Žvėryno“).

Prasidėjęs Pirmasis pasaulinis karas pristabdė sporto plėtotę. 1919 m. gegužės 18 d. Kaune įkurta Lietuvos sporto sąjunga (LSS). Ji suorganizavo pirmąją kuklią sporto šventę, per kurią buvo ir lengvosios atletikos varžybos. Futbolo mėgėjams ta diena – liepos 13-oji – įsimintina tuo, kad buvusiame smiltyne prieš husarų kareivines įvyko pirmosios parodomosios futbolo rungtynės. LSS žaidė su aviacijos komanda, kurioje buvo vokiečiai, pasamdyti aviacijai, aviacijos mokyklos mokiniai ir „pasiskolintieji“ iš LSS...

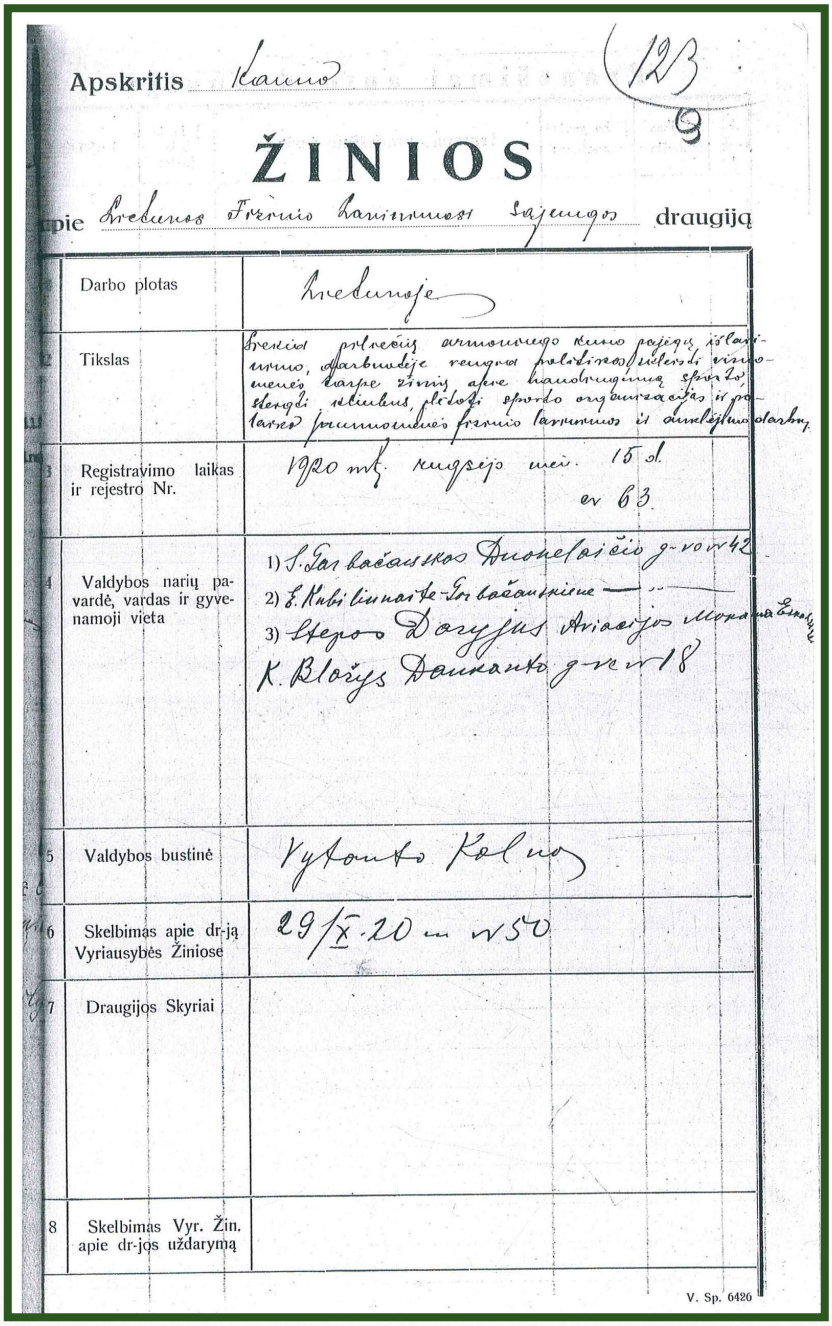
Šios propagandinės rungtynės buvo žaidžiamos be tikrų futbolo vartų, keliant dulkių debesis. Žaidėjai labai prastai valdė kamuolį, dažnai net nepataikydavo į jį. Rungtynes 4:2 laimėjo LSS komanda.

Lietuvos sporto sąjungos (LSS) komanda 1919 m. Klūpo V. Stakniūnas, stovi (iš kairės): 2-asis N. Stonis, V. Dapkus, V. Dineika, S. Garbačiauskas, A. Rimša, K. Kulvietis, J. Klečka.

LSS jau 1920 metais norėjo surengti Lietuvos pirmenybes, tačiau į tai atsiliepė tik 1 komanda. Beje, tą sezoną įvyko tik dvejos rungtynės. LSS įveikė abu savo varžovus – Mokomąją artilerijos bateriją (11:0) ir Autobatalioną (6:0). Beje, pastarojoje komandoje greta kariškių buvo ir civilių, futbolą žaidusių Kaune dar iki karo.

Deja, LSS buvo neveikli, todėl grupė entuziastų nutarė įsteigti Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungą (LFLS). 1920 m. rugsėjo 15 d. buvo sudarytas organizacinis komitetas – pirmininkas K. Dineika, vicepirmininkas P. Oleka, sekretorė E. Kubiliūnaitė, narys S. Garbačiauskas. Jie turėjo parengti statutą. 1921 m. įvyko LFLS skyrių atstovų suvažiavimas, kuriame jie išrinko pirmą Centro valdybą – pirmininkas S. Garbačiauskas, nariai V. Dineika, E. Ku-

Apskritis Kauno

123

9

ŽINIOS

apie Kredenos Fiziniu Kariuomenės Sąjungos draugiją

1	Darbo plotas	Kredenoje
2	Tikslas	Siekiant palaikyti artimesnius kūno pajėgų išlavinimo, apsaugojimo reikalus, palaikyti artimesnius santykius tarp Fizinių Kariuomenės Sąjungos narių, skleisti žinias apie kūnobrugimą, sportą, steigti skyrius, plėtoti sporto organizacijas ir padėti Fizinių Kariuomenės Fizinio lavinimo ir darbštumo darbų
3	Registravimo laikas ir rejestro Nr.	1920 m. rugsėjo mėn. 15 d. er 63
4	Valdybos narių pavardė, vardas ir gyvenamoji vieta	1) S. Garbačiauskas Dvaro Laičio g-vė nr 42 2) E. Kubiliūnaitė-Garbačiauskienė — 3) Štepo Dovydas Ariogalos miestelis K. Blažys Daukanto g-vė nr 18
5	Valdybos bustinė	Vytauto Kaune
6	Skelbimas apie dr-ją Vyriausybės Žiniose	29/X. 20 m nr 50
7	Draugijos Skyriai	
8	Skelbimas Vyr. Žin. apie dr-jos uždarymą	

V. Sp. 6426

LFLS steigimo dokumentų kopija.

LFLS vienuolikė 1920 m. Iš kairės: N. Stonis, K. Kulvietis, Nausas, A. Vasiliauskas, S. Garbačiauskas, E. Fersteris, V. Stakniūnas, J. Klečka, Vik. Dineika, L. Juozapaitis, (...).

biliūnaitė-Garbačiauskienė, leitenantas J.Zamkus ir B. Kšivickas. Nors LFLS nebuvo LSS teisių perėmėja, tačiau greitai perėmė šios organizacijos patalpas Vytauto kalne.

LFLS apėmė kelias sporto šakas, bet pirmenybė, be abejo, buvo teikiama futbolui. Jam vadovavo ir atskira futbolo sekcija.

Iš pradžių LFLS komanda treniravosi Ąžuolyno ganyklose. Čia ji savavališkai įsirengė ir futbolo aikštę. Tik 1924 m. S. Dariaus rūpesčiu ši aikštė buvo išsinuomota.

Naujoji sporto organizacija tikrai pagyvino sportinį sąjūdį. Jau 1921 m. įvyko nemažai įvairių sporto šakų varžybų.

LFLS 1921 m. futbolo komanda, pirmą kartą pasirodžiusi sporto kostiumais. Sėdi (iš kairės): Nausas, E. Fersteris, N. Stonis, klūpo: Tarasevičius, L. Juozapaitis, V. Stakniūnas, stovi – A. Vasiliauskas, Pridiševskis, S. Garbačiauskas, J. Klečka, Murza.

Visada dėmesio centre būdavo futbolininkai, kurie dalyvaudavo ir kitų sporto šakų varžybose. Patys jie surengė daug rungtynių Kaune ir Suvalkijoje. Geriausiai sekėsi LFLS komandai. Ji aukštais rezultatais įveikė visus savo varžovus ir tik kartą nelauktai pralaimėjo vokiečių KSK. Vis dėlto visus labiausiai sudomino ir nustebino sėkme susitikimai su Kaune dirbusių užsienio diplomatų rinktine. LFLS laimėjo visas trejas rungtynes: per Jonines – 8:2, liepos 2 d. – 3:2 ir lapkričio 1 d. – 5:2. Šios rungtynės sukėlė didžiulį žmonių susidomėjimą. Štai, pavyzdžiui, į antrąjį susitikimą, nors ir buvo darbo diena, atėjo apie 1500 futbolo mėgėjų.

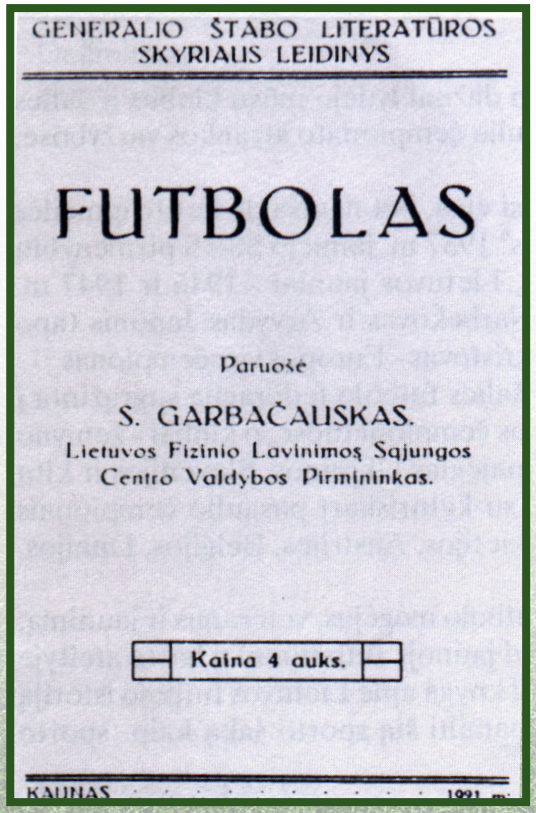
Vienas iš LFLS vadovų S. Garbačiauskas buvo įvairiapusiškas sportininkas – lengvaatletis, futbolininkas, krepšininkas, tad jis, įgijęs žaidimo įgūdžių 1914–1918 m. Maskvoje, „Sokolnikų“ klube (ten karo metais buvo pasitraukęs), stengėsi propaguoti futbolą ir Lietuvoje. Jis parengė pirmąjį sporto leidinį lietuvių kalba, kuris vadinosi „Futbolas“. Jį

1921 m. Kauno LFLS komanda, žaidusi su užsienio diplomatais. Sėdi (iš kairės): Nausas, E. Fersteris, N. Stonis, klūpo – V. Stakniūnas, L. Juozapaitis, K. Kulvietis, stovi – A. Vasiliauskas, V. Dineika, S. Garbačiauskas, A. Rimša, E. Veinholdas.

1921 m. išleido Lietuvos kariuomenės generalinio štabo literatūros skyrius. Tai nedidelio formato keliolikos puslapių su keliais brėžiniais knygelė, joje trumpai supažindinama su futbolu ir taisyklėmis.

Taip pamažu buvo priartėta prie Lietuvos pirmenybių pradžios. Kadangi mūsų futbolo gimtadienis nežinomas, todėl 1922-uosius 2000 metais LFF Futbolo istorijos, spaudos ir propagandos komitetas pripažino Lietuvos oficialaus futbolo pradžia (be abejo, reikšmingos visos prieš tai paminėtos datos).

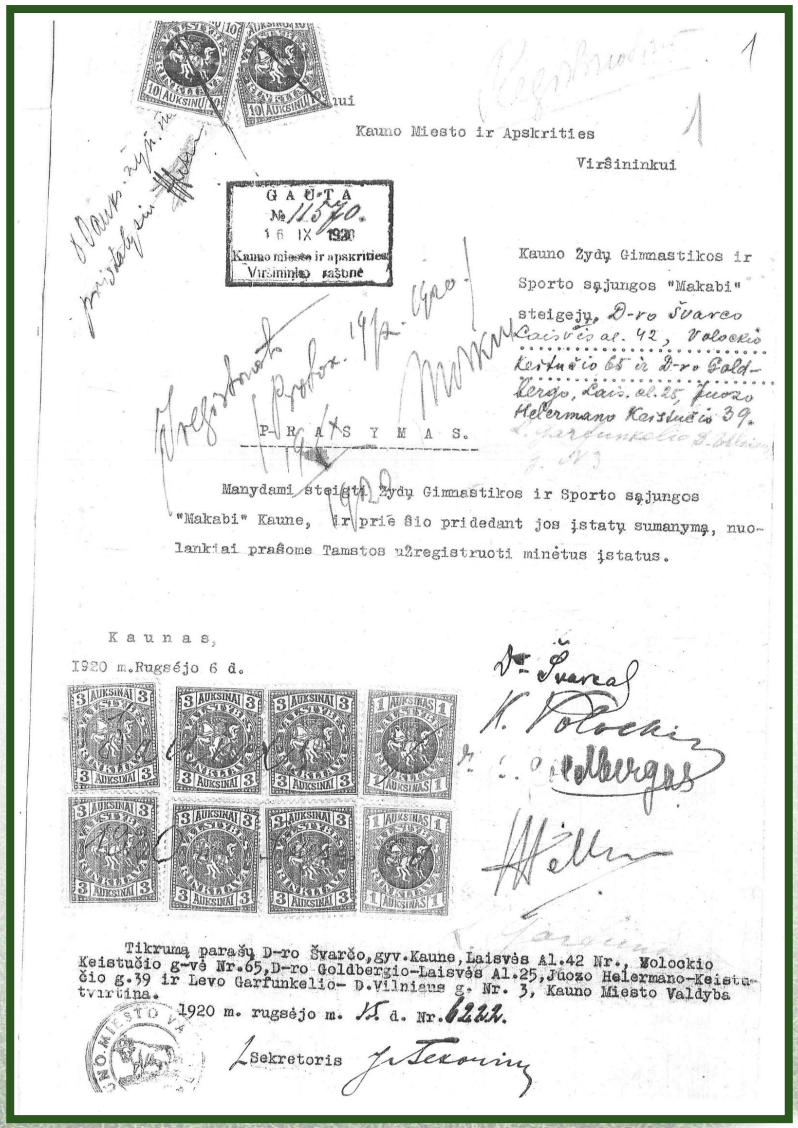
1921 m. išleistoji futbolo knygelė.

Šio leidinio autorius.

2018 m. sukako 95-eri, kai Lietuva buvo priimta į FIFA ir mūsų valstybės rinktinė pradėjo žaisti tarpvalstybines rungtynes. Taip sutapo, jog rudenį 95-ąjį kartą buvo apdovanoti mūsų čempionatų prizininkai, nes trejos pirmenybės dėl sovietinės invazijos ir karo buvo nebaigtos. NFKA iniciatyva norėta atnaujinti žinias apie visus įvykusius Lietuvos čempionatus, nes išleistose knygose jų apžvalgai skirta nedaug vietos.

Be abejo, tai nepaprastai sunkus darbas, nes mūsų futbolo istorija ne tik gausi, bet ir be galo paini. Žiniasklaidoje yra daug kas praleista, pateikta netikslių ir prieštaringų duomenų, rungtynių protokolai pildyti netvarkingai, eilės metų jų nėra. Šių eilučių autorius prieš metus (po daugiau nei 50 metų kasdienio darbo) futbolui buvo pasakęs „Gana!“, sunaikino nemažą dalį savo archyvo. Daugelis rankraščių susidėvėję, sunkiai įskaitomi. Todėl, kai kuriuos duomenis, turnyrines lenteles reikia atkurti iš naujo – tai bus tikslinama ir papildoma.

Kauno Miesto ir Apskrities
Viršininkui

GAUTA
№ 11570.
16 IX 1920
Kauno miesto ir apskrities Viršininko raštinė

Kauno Žydų Gimnastikos ir Sporto sąjungos "Makabi" steigėjų, D-ro Švarco Laisvės al. 42, Volockio Kęstučio 65 ir D-ro Goldbergo, Laisvės al. 25, Juozo Helermano Kęstučio 39.

PRAŠYMAS.

Manydami steigti Žydų Gimnastikos ir Sporto sąjungos "Makabi" Kaune, ir prie šio pridedant jos įstatų sumanymą, nuolankiai prašome Tamstos užregistruoti minėtus įstatus.

Kaunas,
1920 m. Rugsėjo 6 d.

Tikrumą parašų D-ro Švarčo, gyv. Kaune, Laisvės Al. 42 Nr., Volockio Keistučio g-vė Nr. 65, D-ro Goldbergio-Laisvės Al. 25, Juozo Helermano-Keistutvartina.
Levo Garfunkelio- D. Vilniaus g. Nr. 3, Kauno Miesto Valdyba

1920 m. rugsėjo m. 15 d. Nr. 6223.

Sekretoris

„Makabi“ steigimo dokumentų kopija.

1921 m. Mažeikių LTS ir „Makabi“ (šviesūs marškinėliai) futbolininkai. Pirmas iš kairės – futbolo patriarchas Stasys Skeivys.

Kūrimosi metai (1922–1930 m.)

Per nepilną pirmą oficialaus Lietuvos futbolo dešimtmetį buvo atlikti visi svarbiausi kūrimosi ir organizaciniai darbai. Nepaisant nesklandaus pirmojo čempionato jo plėtra nesustojo, o įgavo dar didesnį pagreitį.

Jau 1923 metais buvo įkurta savanoriška futbolo organizacija – Lietuvos futbolo lyga (LFL), kurios pastangomis mūsų futbolas buvo priimtas į FIFA ir sužaistos pirmos tarpvalstybinės rungtynės. O 1924 metais Lietuvos futbolo rinktinė dalyvavo Paryžiuje vykusiose olimpinėse žaidynėse.

Nuo 1925 metų mūsų krašte pradėjo lankytis Vidurio Europos futbolo klubai. Didelės reikšmės turėjo 1926 metais Lietuvos futbolo teisėjų kolegijos įkūrimas (LFTK).

Per kelerius metus futbolas paplito visoje Lietuvoje, šio žaidimo entuziastai daug prisidėjo prie kitų sporto šakų (krepšinio, ledo ritulio, tinklinio, lengvosios atletikos, teniso, bokso ir kitų) plėtotės, tapo čempionais ir prizininkais.

1922 m. – pirmieji žingsniai

LFLS aktyviai pradėjo 1922-uosius metus. Vasario 1 d. buvo išleistas pirmasis šešiolikos puslapių nedidelio formato „Lietuvos sporto“ laikraštis. Jame nemažai vietos skirta ir futbolo problemoms. Leidinį redagavo žinoma sportininkė, LFLS CK sekretorė E. Kubiliūnaitė-Garbačiauskienė.

Po dviejų savaičių išėjusiame antrame „Lietuvos sporto“ numeryje rašoma, kad vasario 5 d. įvyko visuotinis futbolo sekcijos narių susirinkimas, kuriame diskutuota apie futbolininkų treniruotes ir rengimąsi pirmajam Lietuvos futbolo čempionatui. Futbolo sekcijos vadovu išrinktas J. Šodė, jo padėjėju S. Darius, o žaislo (žaidimų) komisijon – S. Garbačiauskas (jis tuo metu buvo ir LFLS Centro valdybos pirmininkas), S. Darius ir I. Toliušis.

1922 metų kovo 12 d., kaip niekad anksti, LFLS futbolininkai „išlėkė“ (taip buvo rašoma) į aikštę treniruotis.

Jau po 10 dienų sporto, o tuo pačiu ir futbolo, gyvenimas pasuko kitokia linkme. Kovo 22 d. Švietimo ministerijos patalpose įvyko steigiamasis Lietuvos sporto lygos (LSL) susirinkimas. Jam vadovavęs generolas J. Bulota kalbėjo apie sporto svarbą valstybei ir ypač jaunimui. Jis net akcentavo: „Kiekvienos tautos kultūros aukštumą galima atspėti iš sporto aukštumos“. Susirinkime buvo priimtas Lygos statutas, iškeltas klausimas dėl stadiono statybos.

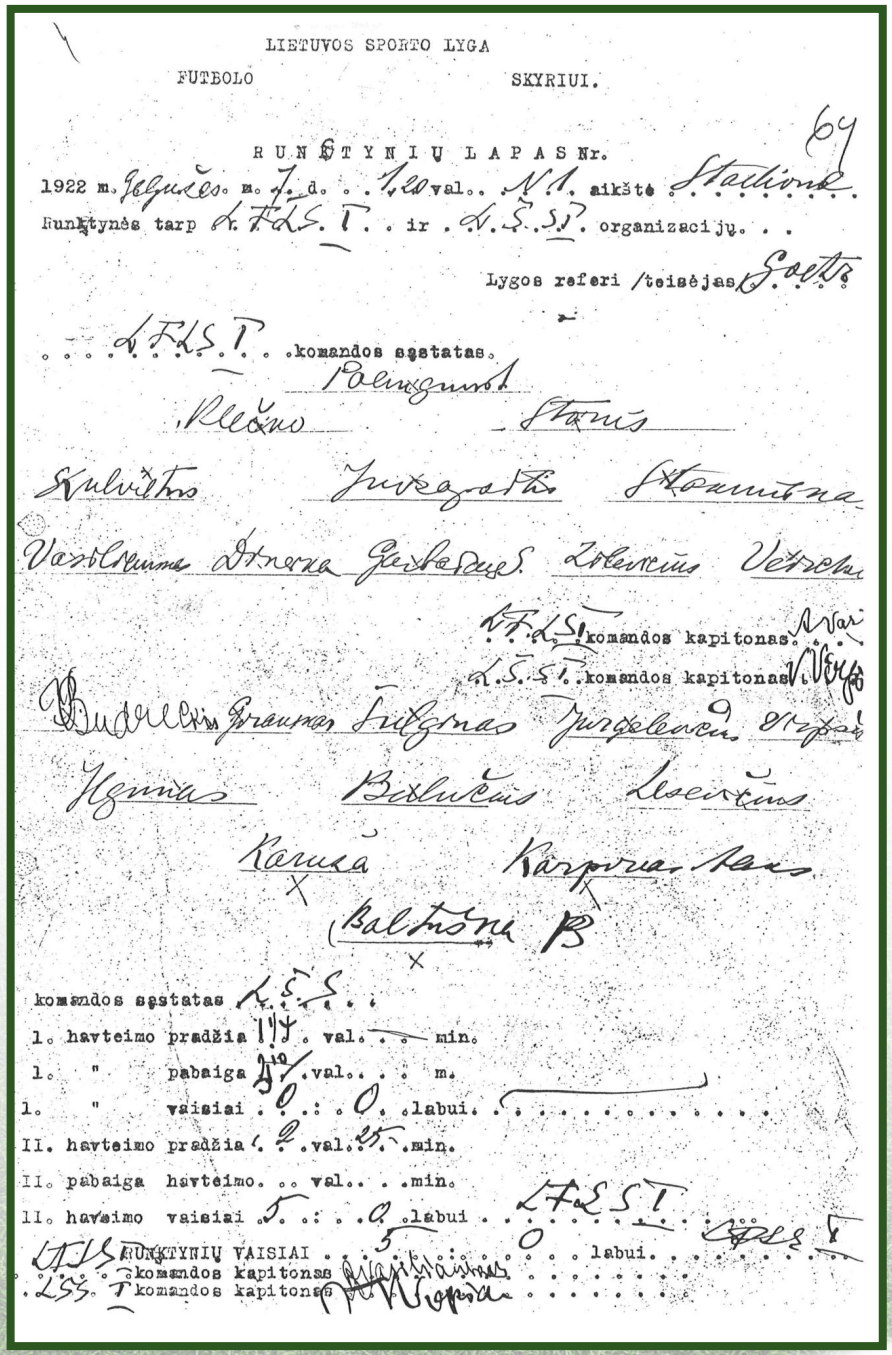
Išrinktojo LSL CK nariai po savaitės pasiskirstė pareigomis. Įdomu, kad aktyvūs futbolininkai S. Garbačiauskas ir S. Darius šioje vadovaujančioje sporto organizacijoje užėmė aukštus postus: pirmasis tapo viceprezidentu, o pastarasis – iždininku. Be jų, futbolo reikalus dar buvo įpareigotas tvarkyti ir K. Bulota.

Balandžio viduryje „Lietuvos“ laikraštyje ir „Lietuvos sporto“ bei „Trimito“ žurnaluose buvo išspausdinti tokie skelbimai: „Visoms Lietuvos futbolo komandoms. Šiuo pranešama, kad veikiai prasidės futbolo rungtynės Lietuvos pirmenybėms, todėl pranešame visoms futbolo komandoms, norinčioms dalyvauti Lietuvos Sporto Lygos Futbolo skyriuje, atsiunčiat visą komandos pavadinimą, sąstatą, atsargą, nurodymą jos formos, ženklo spalvos ir t. t.“ (kalba netaisyta).

Dalyvauti pirmajame Lietuvos futbolo čempionate panoro 10 Kauno komandų: LFLS I,

LFLS II, LFLS Šančių skyrius, Šaulių (LŠS) I, Šaulių II, Baltgudžių atskiras batalionas, Centrinių įstaigų raštininkų kuopa (CRK; iš tikrųjų tai buvo Krašto apsaugos ministerijos ūkio dalies darbuotojai), „Aviacija“, „Makabi“ ir lenkų gimnazija (FKLG).

Gegužės 7-oji tapo tikrai didžiule švente futbolo mėgėjams, nes tą dieną dviejose Ąžuolyno aikštėse lygiagrečiai įvyko net 4 rungtynės – po dvejas iš karto. Pirmoji 13 val. į aikštę išbėgo geltonais marškinėliais vilkėjusi LFLS 1-oji komanda ir žaliais marškinėliais su geltonu kryžium raudoname skyde pasipuošę pagrindinės vienuolikės šauliai. Teisėjavo vokietis Hansas Gecas (KSK futbolininkas).

LIETUVOS SPORTO LYGA

FUTBOLO SKYRIUI.

RUNGTYNIŲ LAPAS Nr. 64

1922 m. Gegužės mėn. 7 d. 1.30 val. N.1. aikštė Stadione

Rungtynės tarp L.F.L.S.T. ir L.Š.Š. organizacijų.

Lygos referi /teisėjas Gecas

L.F.L.S.T. komandos sąstatas.

Poliakevičius

Klečko Stanis

Kulvietis Juozapaitis Stanaitis

Vaitkevičius Ditneris Gecevičius Zdanavičius Vetrovas

L.F.L.S.T. komandos kapitonas Kleč

L.Š.Š.T. komandos kapitonas Verg

Budrevičius Graunas Šilgalis Jurgelevičius Otrębski

Ignatas Baltrūnas Lisevičius

Karuža Karpavičius

Baltušnis B

komandos sąstatas L.Š.Š.

I. havteimo pradžia 1 val. 4 min.

I. " pabaiga 2.10 val. m.

I. " vaisiai 0 labui.

II. havteimo pradžia 2 val. 25 min.

II. pabaiga havteimo val. min.

II. havsimo vaisiai 5 0 labui. L.F.L.S.T.

RUNGTYNIŲ VAISIAI 5 0 labui.

L.F.L.S.T. komandos kapitonas

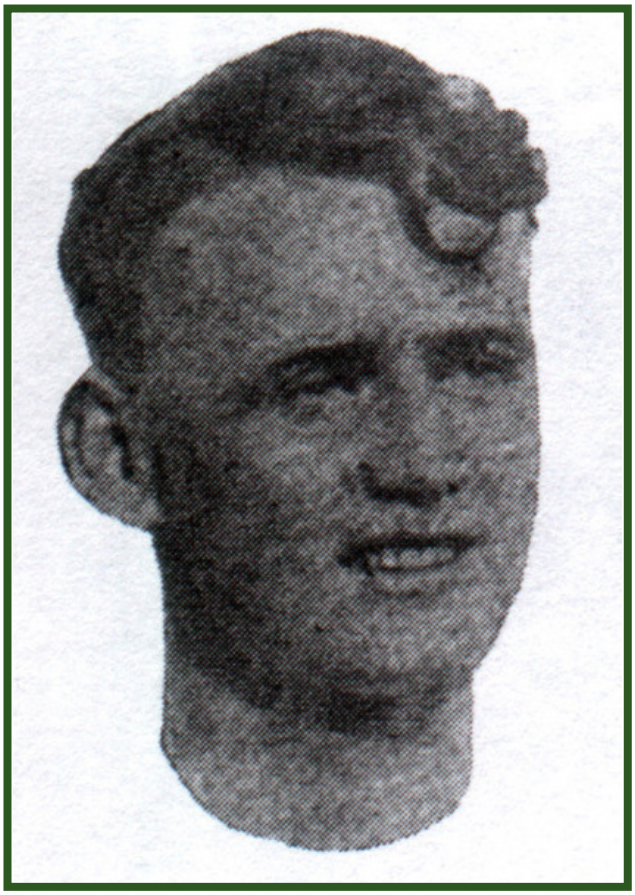
L.Š.Š.T. komandos kapitonas

Pirmąją čempionato dieną vykusių rungtynių lapas.

Šauliai iki šių rungtynių nebuvo surengę nė vienos bendros treniruotės, tačiau pirmąjį kėlinį atsilaikė nepraleidę nė vieno įvarčio. Vėliau mūsų futbolo pradininkų LFLS futbolininkų persvara buvo akivaizdi ir jie nugalėjo 5:0.

1922 05 07. Pirmojo Lietuvos pirmenybių įvarčio autorius Viktoras Dineika (LFLS), vėliau tapęs žinomu teatro aktoriumi.

1922 m. Pirmųjų Lietuvos futbolo čempionato rungtynių teisėjas Hansas Gecas.

Per antrąsias rungtynes, pusvalandžiu vėliau, gretimoje aikštėje antroji LFLS komanda nesunkiai (8:0) nugalėjo šaulių pamainą. Teisėjavo LFLS futbolininkas Vaclovas Dapkus.

Per 3-iąsias rungtynes pirmoje aikštėje LFLS Šančių skyrius (vėliau „Kovas“) tik 2:1 nugalėjo lenkų gimnazistus.

Atkaklus buvo ir ketvirtasis susitikimas, tačiau labiau patyrę „Makabi“ futbolininkai 4:2 įveikė CRK komandą. Įdomiausia tai, kad vėl teisėjavo V. Dapkus.

Visos rungtynės žaistos vietinės „Sporto“ bendrovės padovanotais baltais kamuoliais iš 18 dalių. Oras tą dieną buvo nepalankus, tad ir žiūrovų susirinko nedaug.

Deja, vėliau dėl oro išdaigų nebuvo kelerių rungtynių. Visgi ne vien orai buvo kalti. Greitai ėmė ryškėti visokiausi nesklandumai. Trūko patyrimo rengti varžybas ir teisėjų

(kartais linijų teisėjais būdavo kviečiami žmonės iš žiūrovų minios). Komandos atvykdavo ne visos sudėties arba iš viso nepasirodydavo nei jos, nei teisėjai. Be to, komandose neretai žaisdavo neregistruotų žaidėjų, todėl daug rezultatų buvo anuliuota.

Pirmenybės buvo pradėtos neparengus net pačių paprasčiausių nuostatų. Pirmieji menki paaiškinimai, kaip ir dėl ko rungtyniaujama, kaip skaičiuojami taškai, buvo paskelbti po 1-ojo turo rungtynių. O išsamesnis 25 punktų aplinkraštis (savotiški nuostatai) buvo išplatintas tik liepos mėnesį. Kadangi tai iš tiesų unikalus dalykas, skelbiame jį nekoreguotą, ištaisę tik akį rėžiančias klaidas:

„Lietuvos Sporto apsaugojimui ir tvarkos įvedimui išleidžiama šis aplinkraštis, kuris privalomas visoms futbolo komandoms ir pavieniams žaidėjams.-

1. Prieš rungtynes, kiekviena futbolo komanda privalo nunešti į rungtynių aikštę: po vieną golą, vieną tinklelį, kornerių 3 vėliavos ir 3 teisėjo padėjėjams vėliavos. Vartai pastatyti, tinklai sukabinti, ir vėliavos sustatytos privalo būti iki 15 min. prieš rungtynių.-

2. 10 minučių prieš rungtynes teisėjas meta bartą ir iki nustatytam laikui yra iki 10 min., prieš rungtynes futbolo komanda privalo būti ant aikštės. Kapitonai prieš metant burtą įteikia teisėjui, užpildytus rungtynių lapus.-

3. Vartai, tinklai, vėliavos ir rungtynių lapai gaunami Vytauto Kalne, LFLS pas sargą iki 15 min., prieš rungtynių nustatyto laiko.-

4. Rungtynės privalo prasidėti punktualiai. Jokio susitarimo dėl atidėjimo rungtynių negali būti.-

5. Rungtynių kamuolį – (Lygos) turi teisėjas pas save, žaidžiama su Lygos kamuoliu.-

6. Rungtynės vyksta sulig naujų „Oficialių Futbolo Taisyklių“ Lietuvos Sporto Lygos patvirtintų š. m. rugpjūčio mėn. 1 dienos, kurios tilpo Lietuvos Sporto.-

7. Komandai atvykus mažiau kaip su 8 žaidėjais užskaitomas pralaimėjimas ir nežaidžiama. Už neatvykimą komanda baudžiama pinigine pabauda.-

8. Visi žaidėjai privalo būti pilname drese (formoje) žaidėjas ne pilname drese iš.-

9. Visiems draudžiama sporto kostiume ir viešoje vietoje: rungtynių aikštėje, kelyje, parke ir t. t. rūkyti ar būti neblaiviam stovyje rungtynių prašalinami.-

10. Iki 15 minučių pirmojo havtaimo, komanda ne pilname sąstate (jeigu 8,9), tai gali-

ma ją papildyti iki 15 min. Visi atvykusieji žaidėjai prieš įeinant į aikštę žaidiman, privalo užsimelduoti teisėjui.-

11. Teisėjui pavesta visa rungtynių tvarka. Kapitonai atstovauja komandą prieš teisėją. Teisėjui duota teisė, prasikaltusius žaidėjus prieš taisykles ir instrukcijas, prašalinti iš rungtynių. Teisėjo sprendimas rungtynių metu neginčijamas. Po rungtynių turi būti pateiktas L.S.L.F.S.K. protestas. Protestas svarstomas, jei buvo įteiktas iki 24 val. nuo rungtynių.

Protestai įteikiami L.S.S. sekretoriui: Duonelaičio g-vė 42 Nr. nuo 3 – 4,30 val. popiet. Visi rungtynėse prasikaltusieji žaidėjai teisėjo įrašomi į rungtynių lapą, nurodant prasikaltusiojo žaidėjo pavardę ir t. t. ir užrašoma prašalinimo priežastį ir t. t.-

12. Prasikaltusieji žaidėjai baudžiami diskvalifikavimu, pinigine pabauda ir t. t. Nubaustieji prašalinti žaidėjai įrašomi į „juodąją knygą“.-

13. Visiems žaidėjams laike rungtynių draudžiama kalbėti, rėkti, ginčiuotis, rūkyti ir t. t. Pavieniams žaidėjams draudžiama eiti kalbon su teisėju, privalo pranešti žaidėjas savo kapitonui, o pastarasis jau teisėjui praneša.-

14. Komanda nutraukusi (neužbaigusi) rungtynes kuo smarkiausiai baudžiama.-

15. Pasibaigus rungtynėms viena komanda kitai privalo sušukti „pagarba N N komandai – mėg sportą, valio, mėg sportą valio, mėg sportą valio“. Kapitonai privalo balsiai ir aiškiai tarti šį šauksmą.-

16. Pasibaigus anksčiau minėtam sušukimui abi komandos privalo sušukti, iš kurių vienas komandos kapitonas sušuko: Teisėjui už teisingą referavimą valio, mėg sportą, valio, mėg sportą valio.-

17. Esant sulig rungtynių tvarkaraščio dar rungtynėms ant tos pačios aikštės, kapitonai privalo viską perduoti sekančių rungtynių kapitonui, kuris pasibaigus rungtynėms privalo nunešti visus dalykus Vytauto Kalnan ir perduoti sargo žinion. Rungtynėms nesant komandos atnešusios dalykus privalo vėl nunešti atgal.-

18. Komanda praleidusi dvi rungtynes išbraukiama visiems metams iš rungtynių ir atimama teisė žaisti su ja visoms Lygos Futbolo komandoms.-

19. Kiekviena komanda išstato po 3 linijų prižiūrėtojų, po vieną ant kiekvienos šoninės

linijos ir po 2 ties vartų linija. Linijų žiūrėtojai privalo žiūrėti, kad žiūrėtoją būti 2 mtr. atstumoje nuo linijų.

Ties vartais žiūrėtojai privalo būti 5 mtr. už vartų, ir į šonus nuo vartų. Sporto oficialių linijų prižiūrėtojų, kurie turi vėliavėles, kiekvienas komandos privalo tvarkos palaikymui, neprileisti žiūrėtojų prie vartų.-

20. Kiekvienas asmuo per visą sezoną gali dalyvauti tiktai vienoje komandoje. Tik ypatingose atvėjose L.S.L. skyr. leidus.-

21. Visi nauji klubo nariai, gali dalyvauti rungtynėse po 15 dienų nuo įregistravimo jų L.S.L. Fut. Skyr.-

22. Visos Lygos komandos norinčios žaisti su vietinėmis ne Lygos futbolo komandomis, privalo pranešti L.S.L. Fut. Skyr. raštu ir gauti 3 dien. iš anksto prieš rungtynes leidimą.-

23. Lygos komandos norinčios žaisti su užsienio komandomis privalo pranešti 7 dienoms iš anksto raštu L.S.L. Fut. Skyr., nurodant su kuria komanda (pavad.) kur, kada ir t. t. nori žaisti.

Ir tik gavus leidimą iš L.S.L. Fut. Skyr. galima skelbti visuomenei apie rungtynes.-

24. Visi dalykai liečiantieji futbolo žaislo privaloma kreiptis tiktai į Lietuvos Sporto Lygos Futbolo Skyrių.-

25. Nepildant šios instrukcijos, komandos ir jų žaidėjai baudžiamos: diskvalifikacijom, baikotu, pinigine pabauda nuo 200 iki 2000 Auksinių.-

Prieš antrąjį pirmenybių ratą, kuris prasidėjo rugpjūčio 20 d., buvo paskelbtas griežtas LSL CK ir Futbolo skyriaus nutarimas. Pirmiausia už rungtynių „Aviacija“ – FKLG, įvykusių birželio 18 d., nutraukimą „tvarkingumo dėlei“ iš pirmenybių pašalinta lenkų komanda. Įdomu, kad šios komandos vartininkas, nežinodamas futbolo taisyklių, su kamuoliu bėgiojo baudos aikštelėje, o teisėjas S. Garbačiauskas (LFLS) paskyrė 11 m baudinį. Lenkai dėl tokio sprendimo išėjo iš aikštės, nors šį nesusipratimą būtų išsprendę tinkamai įformintu protestu.

Tą pačią dieną LŠS I be leidimo žaidė Klaipėdoje su vokiečių MTV draugiškas rungtynes ir gėdingai pralaimėjo net 0:21. Beje, uostamiestyje buvo išplatinti skelbimai, kad atvyko pajėgiausioji Kauno komanda. Dėl tokios reklamos šauliams reikėjo atsisakyti žaisti. Be

to, grįžtant namo sugedo garlaivis, todėl ši komanda pavėlavo į pirmenybių rungtynes. Už šiuos nusižengimus, pasivadinę ekskursantais, šauliai buvo pašalinti iš pirmenybių.

Antroji LŠS komanda neatvyko net į kelerias pirmenybių rungtynes, kai kuriose žaidė ne visos sudėties, be to, joje žaisdavo ir pirmosios komandos atstovų, todėl nutarta ir jai neleisti rungtyniauti antrame rate.

„Aviacijos“ komanda pati pasitraukė iš varžybų. S. Darius ir S. Razma perėjo į LFLS ir dar labiau sustiprino šią komandą, kuri, laimėjusi visus susitikimus, tapo pirmąja šalies čempione. Įdomu dar ir tai, kad ir kitas prizines vietas užėmė „dukterinės“ LFLS komandos: antras buvo LFLS Šančių skyrius, o trečia – LFLS antroji komanda.

1922 m. Lietuvos futbolininkai sužaidė ir pirmąsias tarptautines rungtynes. Birželio 8 d. Kaune viešėjo Rygos YMCA (Šiaurės Amerikos krikščionių jaunimo sąjunga). Žiūrovai apie šias rungtynes sužinojo tik prieš vieną dieną. Nors buvo trečiadienis, darbo diena, bet jų susirinko daugiau kaip 4000.

Apie šias rungtynes laikraštyje „Lietuva“ buvo smulkus aprašymas. Jame akcentuojama, kad latviai buvo labiau patyrę, atletiškesni, geriau susižaidę ir mažiau karščiavosi. Be to, turėjo įtakos tai, kad pirmame kėlinyje jie žaidė „į pakalnę ir užpakaliu į saulę“. Tad svečiai ir laimėjo 4:0 (3:0).

1922 06 08. Rygos YMCA (dryžuoti marškinėliai) ir Kauno LFLS vienuolikės prieš rungtynes. Kauniečiai (iš kairės): E. Veinholdas, L. Juozapaitis, N. Stonis, A. Vasiliauskas, S. Garbačiauskas, V. Stakniūnas, L. Latonas, V. Dineika, J. Klečka, D. Žilevičius. Klūpo dešinėje vartininkas G. Palmquist'as.

LFLS pralaimėjo šiai komandai tokiu rezultatu ir atsakomąsias rungtynes rugsėjo 23 d. Rygoje. Visgi kitą dieną kauniečiai padovanojo Lietuvai pirmąją pergalę tarptautinėje arenoje. LFLS futbolininkai 1:0 įveikė taip pat gana pajėgią Rygos LSB vienuolikę. Įvartį 4-ą min. įmušė S. Garbačiauskas.

1922 09 24. Lietuvos čempionė Kauno LFLS komanda Rygoje prieš rungtynes su LSB. Iš kairės: 2-as D. Žilevičius, J. Klečka, N. Stonis, S. Razma, A. Vasiliauskas, S. Garbačiauskas, S. Darius, V. Stakniūnas, A. Čepėnas, K. Bulota, V. Dineika, vadovas V.Jasaitis.

Be to, 1922 m. LFLS Kaune dar žaidė su Eitkūnų „Ost“ (Rytų Prūsija) ir Talino TJK. Pajėgesni buvo vokiečiai (3:1) ir estai (7:1).

Vienerias tarptautines rungtynes žaidė Lietuvos pirmenybėse dar nedalyvavusi Kauno KSK (vokiečių sporto klubas). Ji birželio mėn. 1:3 pralaimėjo Eitkūnų TSV.

Tokie buvo pirmieji mūsų futbolo žingsniai. Nepaisant visokiausių nesklandumų, pirmųjų pirmenybių reikšmė yra tikrai neįkainojama, nes varžybos apėmė labai plačius gyventojų sluoksnius: dalyvavo tarnautojai, darbininkai, kariškiai, studentai ir moksleiviai. Todėl futbolas įgijo tokį didelį populiarumą. Pirmenybių ir tarptautinių rungtynių atgarsiai greitai pasklido visoje Lietuvoje. Besidominčių futbolu žmonių ratas labai išsiplėtė, komandos buvo kuriamos net mažuose miesteliuose.

Iš tikrųjų aukso raidėmis reikia įrašyti į Lietuvos futbolo istoriją visus mūsų futbolo pradininkus. Štai kas atstovavo komandoms pirmame Lietuvos futbolo čempionate:

Kauno LFLS: Georgas Palmkvistas, Steponas Darius (abu vartininkai), Albinas Čepėnas, Mikalojus Stonis, Stasys Razma, Leonas Juozapaitis, Vaclovas Stakniūnas, Adomas

Vasiliauskas (kapitonas), Viktoras Dineika, Steponas Garbačiauskas, Danielius Žilevičius, E. Veinholdas, Juozas Klečka, Jonas Stasiukonis, Kęstutis Bulota, Kazys Kulvietis, K. Gardas, Leonas Latonas. Iš viso šios komandos paraiškoje buvo net 40 futbolininkų, tačiau nėra duomenų, kurie dar dalyvavo. Didelė tikimybė, kad kai kurie iš jų žaidė ir antrojoje LFLS komandoje.

1922 m. Lietuvos čempiono medalis iš abiejų pusių.

LFLS II pirmąsias rungtynes žaidė tokios sudėties: Jonas Garbačiauskas, Vytautas Stašinskas (kapitonas), Ignas Teišerskas, Juozas Karuža, Jurgis Karuža, Viktoras Vizgirda, Vladas Musteikis, Jaroslavas Citavičius, Vytautas Baltuška, Aleksandras Lapinskas, Grabys. Be jų, paraiškose buvo vėliau žinomi: Stasys Pliuškevičius, Antanas Rimša, Alfonsas Vileniškis, Vsevolodas Nordvikas, Antanas Sidabras, Antanas Varnas, Vaclovas Dapkus, Vytautas Civinskas, Mykolas Lazauskas, Ambrasas, Dirgėla, Marčiulionis (pastarieji trys vėliau tikrai rungtyniavo antrojoje komandoje).

LFLS Šančių skyriaus komandoje žaidė: Petras Mikaliukas, Kostas Pliupas (abu vartininkai), Stasys Sabaliauskas, Stasys Janušauskas, A. Sabaliauskas, Aleksas Cimermanas, Bazilius Rybinskas, Aleksandras Banevičius, Kostas Slavinskas, Juozas Žukauskas, Antanas Dambrauskas, Bronius Naglazas, Jonas Zeleniakas, Edvardas Mikučiauskas, Vale-

1922 m. Kauno LFLS Šančių skyriaus komanda prieš pirmo rato rungtynes su BAB. Pirmoje eilėje (iš kairės): S. Sabaliauskas, 3-as S. Janušauskas; antroje – 1-as L. Rakickas; trečioje – A. Dambrauskas, V. Balčiūnas... LCVA, P – 16548.

rijonas Balčiūnas, Juozas Sabaliauskas (kapitonas), Povilas Vegneris, Viktoras Rimkevičius, Leonas Rakickas, Juozas Žebrauskas (?).

„Aviacija“: Steponas Darius, Stasys Razma, Antanas Gustaitis, Vladas Lišauskas, Aleksas Cimermanas, Noreikavičius, Jurgis Dobkevičius, Stašaitis, Vsevolodas Šembergas, Jonas Kačanauskas, Valteris Kraucevičius, A. Šlikas, Šidlauskas, Jarobis.

Kauno „Aviacijos“ ir LFLS komandos po futbolo pirmenybių rungtynių. „Aviacijos“ (baltomis kelnaitėmis) sudėtis iš kairės: S. Razma, Valteris, V. Lišauskas, Šliužinskas, J. Dobkevičius, (...), V. Šembergas, A. Cimermanas, (...), A. Gustaitis, S. Darius (sėdi kairėje). LFLS: A. Vasiliauskas, L. Juozapaitis, N. Stonis, V. Dineika, S. Garbačiauskas, V. Stakniūnas, J. Klečka, K. Kulvietis, D. Žilevičius, E. Veinholdas, G. Palmquistas (sėdi dešinėje).

„Makabi“: M. Gurvičius, I. Koltunskis, B. Rurovas, L. Helermanas, V. Helermanas, Rindzunskis, Rozembliumas, Amsterdamskis, E. Ipas, L. Boikovičius, Šiferis, Kacas, Aronovskis, B. Aronovičius, D. Aronovičius, Svetcas, Goldbergas ir kiti.

CRK: Juozas Žilinskas, A. Špėnas, Jonas Navickas, Vaitkevičius, Glemža, Voldemaras Tursa, Jonas Mušeikis, Juozas Kairys, Tomas Josas, Jucevičius, Jankauskas, Vaclovas Bartlingas, Gureckas, Volčiska, Stasys Gudžiūnas.

LŠS I: Petras Baltuška, Kostas Karuža, Aleksandras Karpovas, Kazys Ilgūnas, Albinas Bulvičius, Severinas Lesevičius, Eduardas Budreckas, Algirdas Gorauskas, Jurgis Šulginas, Julius Jurgelevičius, Vladas Virpša (kapitonas), Marijonas Senkas, Česlovas Muraška, Feliksas Marcinkus, Algirdas Leonas, Petras Petrušis, Kostas Račkauskas.

LŠS II: kaip buvo minėta, pažeidžiant nuostatus joje žaidė ir pagrindinės komandos futbolininkai bei Perednius, Kazys Vaitkūnas, Vladas Matulevičius, Andriekus, Juozas Požėra, Vytautas Vokietaitis, Antanas Bradauskas, Julijonas Šaulys, Vincas Ambraziūnas ir kiti.

Kaip ir dera kariškiams, laiku savo paraišką ir aprangos eskizą (balti marškinėliai su horizontalia ruda juosta per krūtinę bei rusišku užrašu BAB) pateikė Baltarusių atskirasis batalionas. Komandos sudėtyje buvo: Liutkevičius (vartininkas), karininkai – Pacunskis, Šeblovinskis, R. Armatovas, Gaidukevičius, Kozlovas bei kiti atstovai – A. Kozlovas, Suchorukovas, Skabas, Pupienis, Žvinakevičius, Chraščenisokas, Refiskis, Kuzmickis, Papiliauskas, Meijeris. Nors ši komanda pralaimėjo visas įskaitines rungtynes, užėmė 6-ą vietą, tačiau ji nesusilaukė jokių priekaištų.

1922 m. Kauno LFLS Šančių skyriaus (tamsūs marškinėliai) ir BAB komandų antro rato rungtynių momentas. LCVA, P – 16549.

Tuo tarpu labai nepasisekė lenkų gimnazijos (FKLG) komandai. Ji pirmąsias rungtynes Šančių LFLS vienuolikei pralaimėjo tik 1:2, o po to rimtai pasipriešino LFLS I (0:6) ir „Aviacijai“ (0:3). Visgi buvo pašalinta vien už tai, kad dėl teisėjo neteisingai skirto baudinio į jos vartus per pastarąsias rungtynes protestuodama išėjo iš aikštės.

Pagrindinė komandos sudėtis buvo: Mečislovas Seržanskis (vartininkas), Henrikas Perkovskis, Stanislavas Lavcevičius, Karolis Chodakevičius, Juozas Žebrauskas, Gavrunevičius, Antonas Bžozovskis, Vladislavas Liudkevičius, Vitoldas Blaževičius, Ježis Stravinskis, Ježis Slesoraitis (kapitonas). Kai kurie iš jų vėliau prisidėjo kuriant lenkų „Spartos“ ir „Pochodnios“ komandas.

1. 1922 M. (05 07 – 09 10)

KAUNO APYGARDA

NR.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	PERG.	LYG.	PRAL.	ĮVARČIAI	TAŠKAI
1.	LFLS-1	X	2:0 3:0	6:0 6:1	4:0 -	5:3 2:0	11:0 9:0	6:0	5:0	9:0	+:-	9	0	0	48:4	18
2.	LFLS ŠANČIŲ SK	0:2 0:3	X	11:0 0:1	0:0 -	+:- 0:0	6:1 3:0	2:1	7:1	7:0	5:1	4	2	3	20:7	10
3.	LFLS-2	0:6 1:6	0:11 1:0	X	1:4 -	0:2 +:-	+:- +:-	0:6		2:1	8:0	4	0	5	3:29	8
4.	„AVIACIJA“	0:4 -	0:0 -	4:1 -	X	3:0 -	+:- -	3:0 -	1:1 -	0:0 -	6:0 -	3	1	1	7:5	7
5.	„MAKABI“	3:5 0:2	-:+ 0:0	2:0 -:+	0:3 -	X	+:- +:-		1:1	4:2		3	1	5	5:10	7
6.	BAB	0:11 0:9	1:6 0:3	-:+ -:+	-:+ -	-:+ -:+	X	-:+	+:-	-:+	-:+	0	0	9	1:29	0
7.	LENKŲ GIMNAZIJA	0:6	1:2	6:0	0:3		+:-	X	1:0	2:1						
8.	LŠS-1	0:5	1:7		1:1	1:1	-:+	0:1	X		11:1					
9.	CRK	0:9	0:7	1:2	0:0	2:4	+:-	1:2		X						
10.	LŠS-2	-:+	1:5	0:8	0:6		+:-		1:11		X					

LFLS – LIETUVOS FIZINIO LAVINIMOSI SĄJUNGA
BAB – BALTGUDŽIŲ ATSKIRASIS BATALIONAS
LŠS – LIETUVOS ŠAULIŲ SĄJUNGA
CRK – CENTRINĖ RAŠTININKŲ KUOPA

Čempionato kovos susilaukė didelio žiūrovų susidomėjimo. Kadangi abi futbolo aikštės Ąžuolyne ilgą laiką buvo neaptvertos, todėl daugiausia žiūrovų būdavo be bilietų už virvėmis atskirtos zonos. Tik vasaros pabaigoje aplink pagrindinę aikštę buvo įrengti suolai. Kai rugsėjo 3 d. LFLS žaidė tarptautines rungtynes su Eitkūnų „Ost“ vienuolike (1:3), stadionas jau buvo aptvertas, pastatyti įėjimo vartai. Tą dieną virš jų plevėsavo vėliavos. Ypatingiems svečiams buvo kėdžių. Tad iš viso nebrangius bilietus įsigijo 1500 futbolo mėgėjų. Visgi daugiau jų buvo už stadiono tvoros.

Daugiausia intrigų sukėlė birželio 15 d. antrojoje aikštėje vykusi prieš dvejus metus susikūrusių LFLS ir „Makabi“ komandų dvikova. Per pirmo kėlinio 15 minučių žydai įmušė net 3 įvarčius, o poilsio jos išėjo esant rezultatui 3:1. Visgi „Makabi“ futbolininkams vėliau pritrūko jėgų. Tad pergalę 5:3 iškovojo LFLS vienuolikė.

„Makabi“ komanda dar pasižymėjo ir kitais aspektais. Gegužės 21 d. rungtynėse su Šančių skyriaus LFLS vienuolike žaidė 3 neregistruoti futbolininkai (broliai B. ir D. Aronovičiai bei Gurvičius), todėl pergalė rezultatu 3:0 buvo anuliuota. Protestą svarsčiusi komisija konstatavo: „Kadangi „Makabi“ taip pasielgė pirmą kartą, pralaimėjimą neužskaityti, o rungtynes peržaisti birželio 7 d. Visoms komandoms pranešame, kad žaidėjai gali dalyvauti tik po 15 d. po įregistravimo Lygoje.“

Visgi žydai su tokiu sprendimu nesutiko ir rašė kelis raštus. Paskutiniame birželio 6 d. „Makabi“ komandos kapitonas N. Jokoris prašė, jog protestas būtų svarstomas dar kartą dalyvaujant jų atstovui. Nežinia, kaip buvo suspėta pranešti šauliams, kad tą dieną jų pirmoji komanda susitiktų su „Makabi“. Rungtynės baigėsi taikiai rezultatu 1:1. „Makabi“ su Šančių LFLS turėjo žaisti birželio 11 d., tačiau tą dieną žydų varžovai rungtyniavo su šaulių antra vienuolike, kurią nugalėjo 5:1...

Užsitęsęs ginčas pasibaigė tuo, kad „Makabi“ buvo įskaitytas pralaimėjimas be žaidimo. Gal todėl birželio 25 d. į paskutines pirmenybių rungtynes su BAB ekipa į Vytauto kalną „Makabi“ atvyko pavėlavusi 15 minučių ir atsinešė tik vartų skersinį. Tai varžybų protokole parašais patvirtino teisėjas J. Šulginas ir BAB kapitonas Slesoraitis.

Įdomu, kad birželio 25 d. į tarpusavio rungtynes neatvyko LŠS-I ir CRK vienuolikės. Dėl to labiausiai nukentėjo pastaroji. Mat pagal sudarytą rudens rato tvarkaraštį ji nepa-

sirodė aikštėje dar 2 kartus, todėl buvo pašalinta.

Pirmenybių rungtynėms daugiausia teisėjavo Vaclovas Dapkus ir Hansas Gecas. Po kelis kartus – Stepas Garbačiauskas, Jurgis Šulginas ir O. Miuleris.

Kaip ir LFLS vienuolikė, nė karto nebuvo pralaimėjusi ir Kęstučio pėstininkų pulko komanda. Spalio 1 d. plačiai išreklamuotoje dvikovoje čempionė įrodė savo pranašumą tik minimaliu rezultatu 1:0. Tuo tarpu Šiaurės Lietuvoje garsėjusią Šiaulių ekipą LFLS futbolininkai nugalėjo net 9:1.

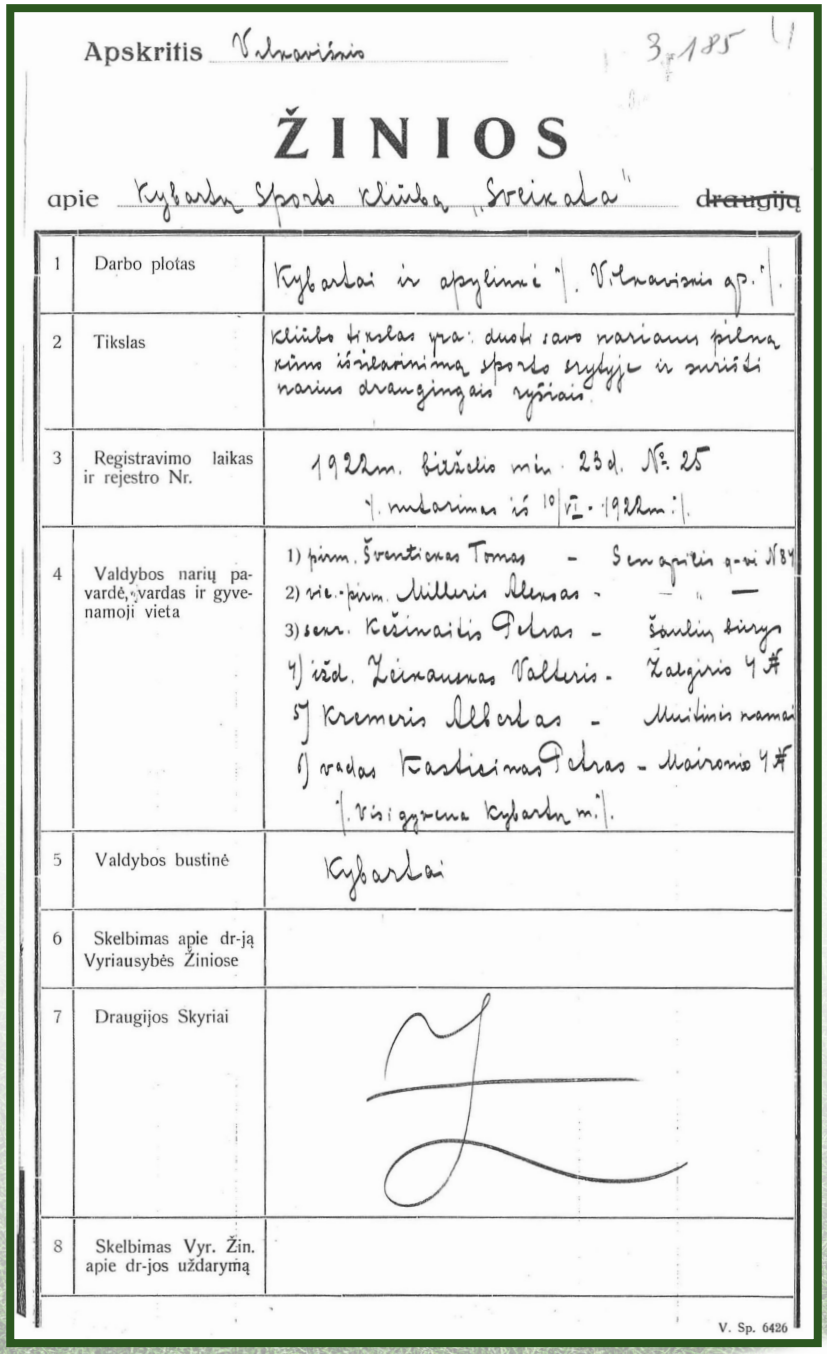
1922 m. jau žinoma buvo Dotnuvos „Šaulio“ komanda. Pirmoje eilėje (iš kairės): Vyt. Putvinskis, V. Martinavičius, J. Lelis; antroje – Alimas, Kazilionis, Rimdžius; trečioje – Požėla, Kelpša, Giedrys, Pledas, Pr. Geldžius, teisėjas.

1922 m. futbolo rungtynės Dotnuvoje prie buvusios cerkvės (vėliau tapo katalikų bažnyčia), susprogdintos per Antrąjį pasaulinį karą.

1922 m. prieš futbolo rungtynes Šiauliuose.

Apskritis Vilniaus 3-185 L

ŽINIOS

apie Kybartų Sporto klubą „Sveikatą" ~~draugiją~~

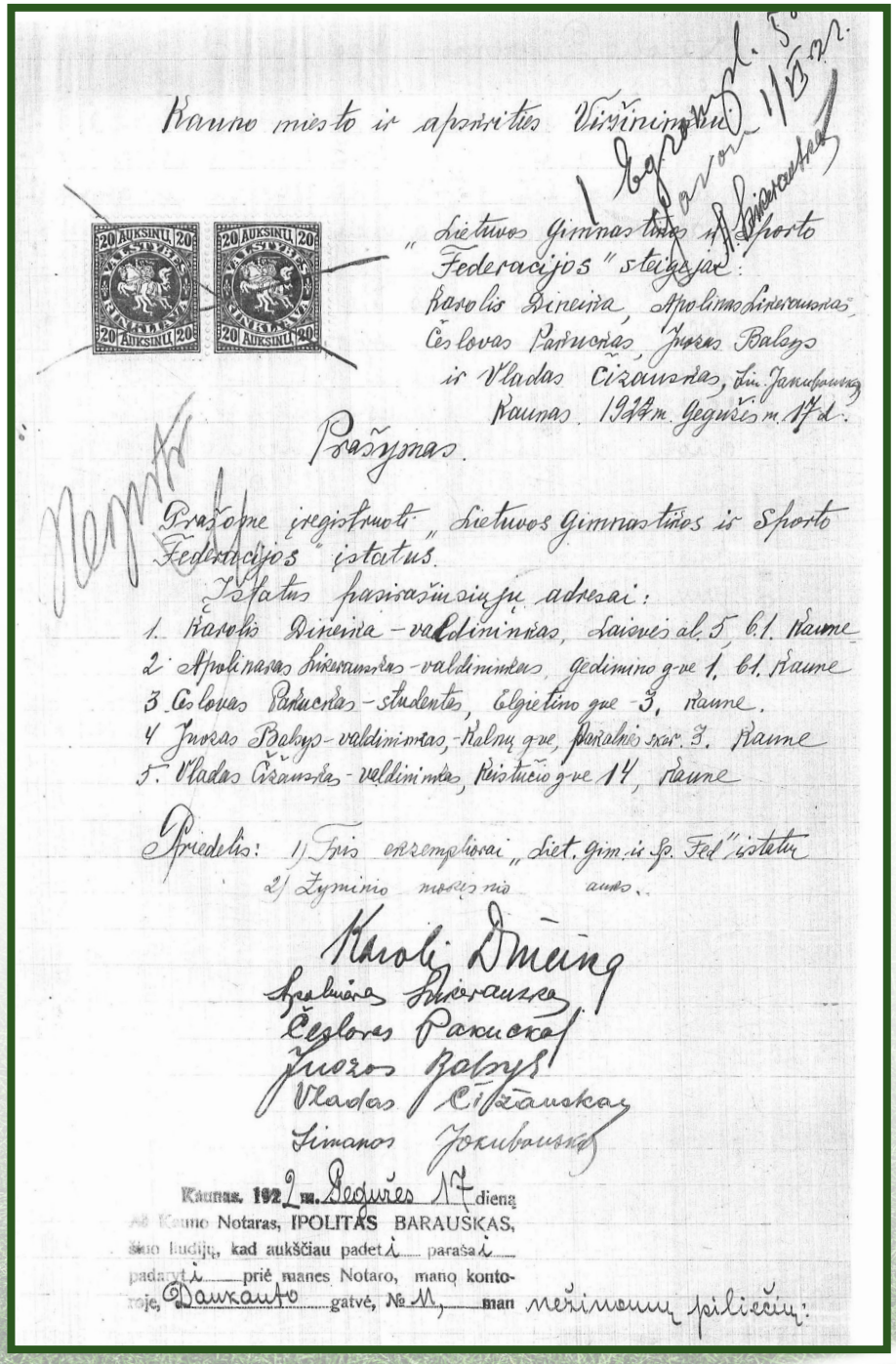
1	Darbo plotas	Kybartai ir apylinkė (Vilkaviškio ap.).
2	Tikslas	Klubo tikslas yra: duoti savo nariams pilną kūno išlavinimą sporto srityje ir suteikti nariams draugingais ryšiais.
3	Registravimo laikas ir rejestro Nr.	1922m. birželio mėn. 23d. № 25 (Įrašymas iš 10/VI-1922m.)
4	Valdybos narių pavardė, vardas ir gyvenamoji vieta	1) pirm. Šventickas Tomas – Senąjame g-vė № 84 2) vic.-pirm. Milleris Alexas – — „ — 3) sekr. Kušinaitis Petras – Šaulių gatvė 4) ižd. Zeimanas Valteris – Žalgirio 4 # 5) Kremeris Albertas – Miestinis namai 6) vadas Kasčiūnas Petras – Maironio 4 # (Visi gyvena Kybartų m.)
5	Valdybos buštinė	Kybartai
6	Skelbimas apie dr-ją Vyriausybės Žiniose	
7	Draugijos Skyriai	
8	Skelbimas Vyr. Žin. apie dr-jos uždarymą	

V. Sp. 6426

Kybartų „Sveikatos“ sporto klubo steigimo dokumento kopija.

1922 m. jaunieji Kauno futbolininkai.

Kauno miesto ir apskrities Viršininkui

"Lietuvos Gimnastikos ir Sporto Federacijos" steigėjai: Kazys Dineika, Apolinas Širvanskas, Česlovas Padvarskas, Juozas Balsys ir Vladas Čižauskas, žm. Jakubavo, Kauno 1922 m. Gegužės m. 17 d.

Prašymas.

Prašome įregistruoti "Lietuvos Gimnastikos ir Sporto Federacijos" įstatus.

Įstatus pasirašiusiųjų adresai:

1. Kazys Dineika – valdininkas, Laisvės al. 5, 61. Kaune
2. Apolinas Širvanskas – valdininkas, Gedimino g-ve 1, 61. Kaune
3. Česlovas Padvarskas – studentas, Elgetino gve 3, Kaune.
4. Juozas Balsys – valdininkas, Kalnų g-ve, Parkalnio skv. 3. Kaune
5. Vladas Čižauskas – valdininkas, Pušies g-ve 14, Kaune

Priedėlis: 1) Trys egzemplioriai "Liet. gim. ir Sp. Fed." įstatų
2) Įnešimo mokesčio [illegible] auksų.

Kazys Dineika
Apolinas Širvanskas
Česlovas Padvarskas
Juozas Balsys
Vladas Čižauskas
Simanas Jokubauskas

Kaunas. 1922 m. Gegužės 17 dieną
Aš Kauno Notaras, IPOLITAS BARAUSKAS,
šio liudiju, kad aukščiau padėtas parašas
padarytas prie manęs Notaro, mano kontoroje, Daukanto gatvė, № 11, man neišmanančių pilietybės.

LGSF steigimo dokumentų kopija.

1923 m. – tarptautinis pripažinimas

Kovo mėnesį Lietuvos sporto lygos Futbolo komitetas suorganizavo kursus futbolo teisėjams rengti. Į juos buvo priimami asmenys nuo 18 metų amžiaus, žaidę futbolą ir turintys klubo rekomendaciją.

Taip pat buvo susirūpinta artėjančiomis Lietuvos ir Estijos rinktinių rungtynėmis. Tam tikslui buvo reikalinga nemažai pinigų, nes reikėjo pastatyti naujus futbolo vartus, išlyginti aikštę, įsigyti įvairių reikmenų ir knygų, žaidėjų aprangai ir kitkam. Pagal pirminę skaičiuotę iš LSL CK prašyta 2400 litų.

Komandoms buvo pranešta, jog iki balandžio 10 d. jos privalo sumokėti po 10 litų starto mokestį, o už kiekvieną įregistruotą futbolininką – po 3 litus. Tai neatlikus, nebus leidžiama dalyvauti pirmenybėse.

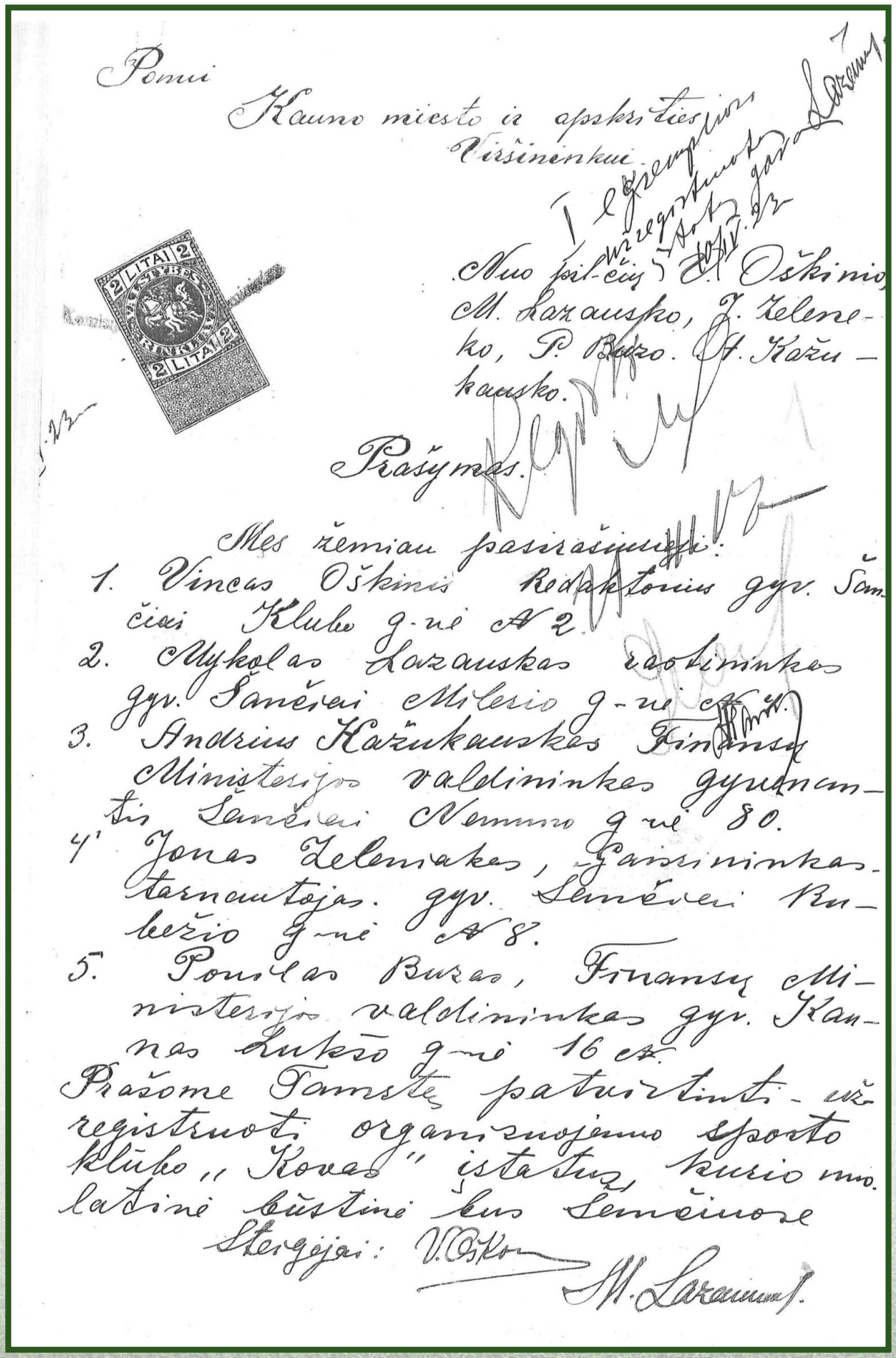
Kadangi panoro dalyvauti tik 4 komandos, todėl buvo nutarta žaisti dviem ratais. Į žemesnę čempionato pakopą buvo priimtos visų A klasės dalyvių antrosios ekipos ir „Vytis“.

Kauno „Kovo“ vienas steigėjų ir žaidėjų (1922–1923 m.) Juozas Sabaliauskas.

1923 m. Kauno „Kovo“ ženkliukas

Ponui
Kauno miesto ir apskrities
Viršininkui.

1 egzempl.
užregistruot
Laz...

Nuo pil-čių V. Oškinio,
M. Lazausko, J. Zelenko, P. Bužo. A. Kažukauskio.

Prašymas.

Mes žemiau pasirašiusieji:
1. Vincas Oškinis Redaktorius gyv. Šam. čiai Klubo g-ni № 2.
2. Mykolas Lazauskas raštininkas gyv. Šančiai Mokslo g-ni №.
3. Andrius Kažukauskas Finansų Ministerijos valdininkas gyvenantis Šančiai Nemuno g-ni 80.
4. Jonas Zelenskas, Geležinkelio tarnautojas. gyv. Šančiai Bulvežio g-ni № 8.
5. Povilas Bužas, Finansų ministerijos valdininkas gyv. Kauno Laikšo g-ni 16 №.

Prašome Tamstą patvirtinti užregistruoti organizuojamo sporto klubo „Kovas" įstatus, kurio mokslinė būstinė bus Šančiuose

Steigėjai: V. Oškin
M. Lazauskas

1923 m. Kauno sporto klubo „Kovas“ steigimo dokumento kopija.

Pirmosios balandžio 22 d. susitiko LFLS ir vokiečių KSK (Kauno sporto klubo) vienuolikės. Čempionų vartus gynė Steponas Darius, gynime žaidė Aleksandras Karpovas ir Mikalojus Stonis, aikštės viduryje darbavosi Stasys Razma, Vytautas Bartuška ir Leonas Juozapaitis, puolėjų gretose buvo Vladas Virpša, Stepas Garbačiauskas, Danielius Žilevičius, E. Liutkus ir Adomas Vasiliauskas. Pirmenybių debiutanto KSK spalvas gynė: Paulius Krukas, Hansas Gecas, Paulius Dilba, Eugenijus Fersteris, Otto Miuleris, V. Meleris, Karolis Krukas, Saxieldas, Fuchsas ir Vilemas Krukas. Tik praėjusiais metais susikūrusią jauną vokiečių komandą LFLS futbolininkai nugalėjo nesunkiai – 4:0. Beje, joms teisėjavo KSK puolėjas Fricas Simonaitis, nes jų deleguotas arbitras O. Miuleris tą dieną žaidė aikštėje.

Visgi dėl stadiono renovacijos darbų buvo padaryta mėnesio pertrauka. Fredos aikštė pirmenybių kovoms netiko.

Deja, po to vykusios beveik visos rungtynės baigėsi skandalingai. Gegužės 20 d. vykusi „Kovo“ ir „Makabi“ dvikova pasižymėjo žiaurumu. Futbolininkai daugiausia taikėsi į varžovų kojas, o ne į vartus. „Kovo“ saugas Aleksas Cimermanas sulaužė „Makabi“ puolėjo Flinko koją. Žaidimas buvo sustabdytas pusvalandžiui. Teisėjas V. Demkė į žydų vartus neskyrė trijų akivaizdžių baudinių. Ypač buvo pasipiktinta, kai komandos kapitonas Klečka kamuolį numušė ranka. Visgi „Kovo“ protestas buvo atmestas, pergalė 1:0 pripažinta „Makabi“ ekipai.

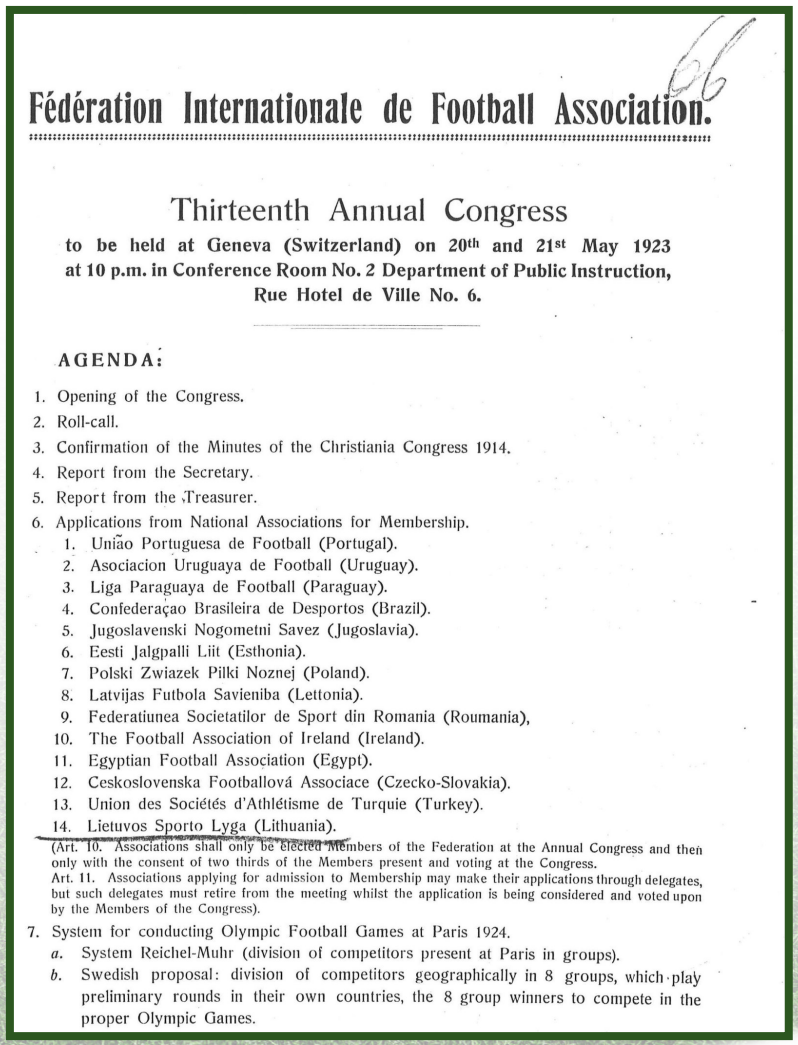

1923 m. Kauno „Kovo“ futbolo komanda.

Birželio 3 d. po lygiųjų 3:3 su „Kovu“ liko nepatenkinti KSK futbolininkai. Jie kaltino teisėją S. Garbačiauską, kad jis leido žaisti per smarkų lietų, dėl truputį anksčiau pradėtų rungtynių ir tik 40 minučių trukusio pirmo kėlinio. Tuometis Futbolo komiteto pirmininkas ir LFLS valdybos pirmininkas S. Garbačiauskas priekaištus nesunkiai atmetė ir paaiškino: „Didelio lietaus nebuvo. 11-as žaidėjas Felgenhaueris atvyko 16 minutę, jis be to neregistruotas. I kėl. per apsirikimą žaista 40 min.“ Ir šis rezultatas buvo patvirtintas.

Nors emocijų buvo gausu, tačiau pirmas ratas baigėsi be didesnių staigmenų. LFLS sąskaitoje buvo 5 taškai, KSK atsiliko dviem, o „Kovas“ ir „Makabi“ turėjo po 2 taškus. Tiesa, liko neišspręstas ginčas dėl LFLS rungtynių su „Makabi“.

Visus įvykius futbolo aikštėse nustelbė žinia, jog Lietuvos Sporto Lyga gegužės 20-21 dienomis vykusiame FIFA kongrese Ženevoje (Šveicarija) tapo šios organizacijos nare. Tai suteikė galimybę mūsų rinktinei žaisti tarpvalstybines rungtynes. Kaip jau minėta, buvo laukiama birželio mėnesį atvykstančių estų.

Fédération Internationale de Football Association.

Thirteenth Annual Congress

to be held at Geneva (Switzerland) on 20th and 21st May 1923 at 10 p.m. in Conference Room No. 2 Department of Public Instruction, Rue Hotel de Ville No. 6.

AGENDA:

1. Opening of the Congress.
2. Roll-call.
3. Confirmation of the Minutes of the Christiania Congress 1914.
4. Report from the Secretary.
5. Report from the Treasurer.
6. Applications from National Associations for Membership.
   1. União Portuguesa de Football (Portugal).
   2. Asociacion Uruguaya de Football (Uruguay).
   3. Liga Paraguaya de Football (Paraguay).
   4. Confederaçao Brasileira de Desportos (Brazil).
   5. Jugoslavenski Nogometni Savez (Jugoslavia).
   6. Eesti Jalgpalli Liit (Esthonia).
   7. Polski Zwiazek Pilki Noznej (Poland).
   8. Latvijas Futbola Savieniba (Lettonia).
   9. Federatiunea Societatilor de Sport din Romania (Roumania),
   10. The Football Association of Ireland (Ireland).
   11. Egyptian Football Association (Egypt).
   12. Ceskoslovenska Footballová Associace (Czecko-Slovakia).
   13. Union des Sociétés d'Athlétisme de Turquie (Turkey).
   14. Lietuvos Sporto Lyga (Lithuania).

   (Art. 10. Associations shall only be elected Members of the Federation at the Annual Congress and then only with the consent of two thirds of the Members present and voting at the Congress.
   Art. 11. Associations applying for admission to Membership may make their applications through delegates, but such delegates must retire from the meeting whilst the application is being considered and voted upon by the Members of the Congress).
7. System for conducting Olympic Football Games at Paris 1924.
   a. System Reichel-Muhr (division of competitors present at Paris in groups).
   b. Swedish proposal: division of competitors geographically in 8 groups, which play preliminary rounds in their own countries, the 8 group winners to compete in the proper Olympic Games.

1923 m. FIFA kongreso darbotvarkės kopija. Ji liudija apie Lietuvos sporto lygos (ir futbolo) priėmimą į pasaulinę organizaciją.

Stadiono tvarkymo darbai sėkmingai buvo baigti laiku. Prieš dvi dienas iki rungtynių su estais dar nebuvo žinomi kandidatai į mūsų rinktinę. Todėl birželio 22 d. buvo surengtas draugiškas Kauno rinktinės ir Klaipėdos MTV susitikimas. Jį rezultatu 2:0 (2:0) laimėjo klaipėdiečiai. Kitą dieną Futbolo komitetas patvirtino Lietuvos rinktinės sudėtį.

Birželio 24 d., stebint 3000 žiūrovų, mūsų rinktinė (žalsvi marškinėliai su juodais apvadais, kelnaitės baltos, kojinės žalios su geltonais dryžiais) į Ąžuolyno futbolo aikštę išbėgo tokios sudėties: Steponas Darius (LFLS), Gustavas Gvildys (MTV), Ernstas Deringas (MTV), Stasys Razma, Vincas Bartuška, Leonas Juozapaitis, Stepas Garbačiauskas – kap. (visi iš LFLS), Otonas Kunelis, Valteris Krygas, Vilhelmas Baueris, Jonas Varšukas (visi iš MTV).

Deja, debiutas susiklostė nesėkmingai. Estai buvo visapusiškai pranašesni ir rungtynėms teisėjavęs latvis A. Hahne užfiksavo rezultatą 5:0 (2:0).

1923 06 24 Kaune vykusių pirmųjų Lietuvos rinktinės rungtynių dalyviai – mūsų futbolininkai tamsia apranga, žaliais marškinėliais. Priekyje (iš kairės) sėdi vartininkas S. Darius, stovi – L. Juozapaitis, O. Kunelis, V. Bartuška, S. Garbačiauskas, S. Razma, G. Gvildys, greta jo – oficialus atstovas leitenantas J. Zamkus, E. Deringas, V. Krygas, V. Baueris, J. Varšukas. Dešinėje stovi aikštės teisėjas (su kepure) iš Latvijos Adolfas Hahne ir jo asistentas.

1923 06 24 prieš pirmąsias tarpvalstybines futbolo rungtynes Lietuvos atstovas ltn. J. Zamkus sveikina komandas.

1923 06 24. Rungtynių Lietuva – Estija žaidimo momentas.

1923 06 25. Rungtynių Klaipėda – Talinas (dryžuoti marškinėliai) žaidimo momentas ir garbės svečiai.

Kadangi „Makabi“ peržaisti rungtynių su LFLS birželio 10 d. nesutiko ir neatvyko, komandai buvo įskaitytas pralaimėjimas ir skirta 20 litų bauda. Žydai tai palaikė diskriminavimu ir atsisakė dalyvauti antrame čempionato rate.

Prieš antrąjį ratą žaidėjai buvo perregistruojami iš naujo. Didžiausias netikėtumas buvo LFLS lyderio S. Garbačiausko perėjimas į KSK komandą. Visose ekipose kone per pusę pasikeitė žaidėjai. LFLS net 6:1 supliekė KSK, tačiau 1:2 nusileido „Kovui“ (buv. LFLS Šančių skyriui). Tuo tarpu „Kovas“ 1:4 pralaimėjo vokiečių ekipai. Koviečiai dėl to pateikė protestą. Motyvavo tuo, kad Artūras Vagneris jau 10-ąją minutę traumavo Joną Zeleniaką, jam įspirdamas be kamuolio, o S. Garbačiauskas vartininkui Valerijonui Balčiūnui sulaužė pirštą. Be to, rungtynių nebaigė Viktoras Rimkevičius. Protestas buvo patenkintas. Visgi kitas rungtynes vėl laimėjo KSK – 3:0.

Atėjo eilė savo svarią nuomonę pareikšti vokiečiams. Kai jie 1:6 (0:2) pralaimėjo LFLS, proteste nurodė: „Aikštė šlapia, negalima lošt. I kėl. 10 min. įmušėm įvartį, bet dėl obzeit (nuošalės) neužskaitė. Nebuvo linijų žiūrėtojo. Neregistruotas Šliogeris, Dagilis – „Vyties“ žaidėjas. Į aikštę mėtė akmenis“. Rezoliucija: perlošti. Deja, lapkričio 1 d. (teisėju buvo paskirtas „Kovo“ vartininkas V. Balčiūnas) dėl dar blogesnio oro rungtynės neįvyko.

Lapkričio 7 d. Futbolo komitetas nutarė: „1923 m. pirmenybes palikti be nugalėtojo, o rungtynes KSK – LFLS padaryti privačias. Tai tarnaus (bus) vien tik jų interesams“. Nutarimą pasirašė S. Garbačiauskas, V. Balčiūnas ir V. Krukas. Žinoma, kad „privačios“ rungtynės neįvyko.

2. 1923 M. (04 22 – 10 07)

KAUNO APYGARDA

1.	LFLS	X	4:0 6:1	1:1 1:2	+:- -	3	1	1	12:4	7
2.	KSK	0:4 1:6	X	3:3 3:0	3:0	2	1	2	10:13	5
3.	„KOVAS“	1:1 2:1	3:3 0:3	X	0:1	1	2	2	6:9	4
4.	„MAKABI“	-:+	0:3	1:0	X	1	0	2	1:3	2

KSK – KAUNO SPORTO KLUBAS

Dar audringesnė buvo 1923-iųjų pabaiga. Spalio 4 d. „Lietuvos žinios“ paskelbė, kad iš LSL pasitraukė jos vadovas generolas V. Nagevičius, K. Blažys ir A. Karnauskaitė, o

CK liko tik vicepirmininkas S. Garbačiauskas. Be to, į Futbolo skyriaus komitetą (futbolo vadovaujamąjį organą) įeina net nerinkti asmenys.

Susidarius tokiai situacijai, futbolui ištikimi žmonės – S. Garbačiauskas, V. Balčiūnas, E. Fersteris, J. Kremeris ir kiti lapkričio 25 d. Kaune sušaukė pirmąjį futbolo kongresą.

Štai ką vėliau apie tai rašė žurnalas „Sportas“: „Kongresą šaukė Lietuvos sporto lygos futbolo komitetas. Jame dalyvavo visos Didžiosios ir Mažosios Lietuvos sporto organizacijos, jau nemažai pasidarbavusios ir žinomos Lietuvos sporto šeimynoje (kalba netaisyta – aut.). Kauno: Lietuvos Fizinio Lavinimosi Sąjunga (LFLS), Sporto klubas „Kovas“, Lietuvos Dviratininkų Sąjunga (LDS), Kauno Sporto klubas (KSK), Mažosios Lietuvos: M.T.V., Klaipėdos „Sportverein“, Lietuvos sporto draugija „Šarūnas“, Turn und Sportverein – Heydekrug, Stoniškių „Mowe“, Pagėgių „Sportverein“, Turn und Sportverein Goidjuthen, VfB Wischwill, Klaipėdos „Freya“, Šilutės sporto draugija „Laisvė“. Provincijos: Kybartų sporto sąjunga „Sveikata“, Mažeikių sporto organizacija, Radviliškio „Žiežirba“, Marijampolės Šaulių sąjunga.“

Kongresą atidarė Futbolo komiteto pirmininkas S. Garbačiauskas, pateikęs tokią dienotvarkę:

1. Prezidiumo rinkimai.
2. Futbolo komiteto pranešimas.
3. Dalyvavimas Paryžiaus Olimpiadoje.
4. Pirmenybių rungtynių sistema.
5. Tarpvalstybinės futbolo rungtynės 1924 metais.
6. Aikščių klausimas.
7. Apygardų ir apskričių sudarymas.
8. Dalyvavimas pirmenybėse karo dalių ir ne sporto organizacijų.
9. Propagandinių rungtynių ruošimas.
10. Teisėjų klausimas.
11. Futbolo organizaciniai reikalai.
12. Einamieji reikalai.
13. Sumanymai.

Prezidiuman išrinkti: pirmininkas S. Garbačiauskas, sekretorius J. Sabaliauskas, V. Balčiūnas, vicepirmininkas J. Varšukas (Klaipėda) ir prezidiumo narys S. Darius.

Nuo Futbolo komiteto pranešimą darė V. Balčiūnas.

Toliau svarstant dienotvarkės klausimus antrasis punktas sukeistas su vienuoliktuoju.

Po ginčų šiuo klausimu buvo iškeltas reikalas organizuoti Lietuvos Futbolo Lygą. Šiuo reikalu tik dviem susilaikius buvo priimta ši rezoliucija.

Atsižvelgiant į tai, kad:

1. Prie sporto gyvenimo prisidėjo Klaipėdos krašto sporto organizacijos;
2. Padaugėjus futbolo organizacijoms ir išsiplėtojus futbolo sportui Lietuvoje;
3. Futbolo sporto organizavimas reikalauja kito sutvarkymo;
4. Kad kiekviename krašte yra atskiros futbolo lygos, k. pav., pas latvius, estus ir t. t.;
5. Tinkamon aukštumon pastatyti Lietuvos futbolo sportą;
6. Gyvam reikalui esant, einant aukščiau pažymėtu ir šiam klausimui pribrendus nutarta įsteigti – suorganizuoti aukščiausiąją sujungtą Lietuvos futbolo sporto instanciją, pavadinus „Lietuvos Futbolo Lyga“ ir atsišakoti futbolo sporto reikalu nuo Lietuvos sporto lygos ir padaryti pataisą tuo reikalu „F.Y.F.A.“

Priėmus šią rezoliuciją, buvo pateiktas iniciatorių grupės parengtas Lietuvos futbolo lygos statutas.

Statutui patikrinti ir arčiau susipažinti buvo išrinkta S. Dariaus (LFLS), J. Varšuko ir D. Goiny’io (Klaipėdos kraštas), L. Gelžinio (Mažeikių sp. org.), J. Kremerio (Kybartų „Sveikata“) komisija.

Peržiūrėjusi statutą, jį pripažino tinkamu ir pateikė kongresui priimti. Statutas buvo priimtas su mažomis pataisomis.

Kongresas tęsėsi tik vieną dieną. Kadangi per tokį trumpą laiką tiek klausimų išspręsti nebuvo galima, tai naujai išrinktai valdybai – pirmininkui V. Balčiūnui, vicepirmininkui E. Fersteriui, sekretoriui S. Garbačiauskui, iždininkui V. Krukui ir valdybos nariui J. Kremeriui – buvo pavesta sutvarkyti visus einamuosius reikalus ir santykius iki metinio Lie-

1923 m. LFL pirmininkas Valerijonas Balčiūnas (1904 11 27 Minske – 1984 12 18 JAV).

tuvos futbolo lygos suvažiavimo 1924 m. vasario, kada ir būtų išspręsti visi klausimai.

Futbolo lygos oficiozu kongrese priimtas žurnalas „Sportas“.

„Tai pirmoji Lietuvos sporto šaka, kuri jungia Didžiąją ir Mažąją Lietuvą ir visą provinciją“. (...)

Deja, futbolininkų euforija greitai buvo prigesinta.

Gruodžio 2 d. Kaune, Dviratininkų sąjungos klube, įvykusiame Lietuvos sporto lygos nepaprastajame suvažiavime, be daugelio (ypač dėl krizės Lygoje) klausimų, buvo svarstomas pranešimas apie prieš savaitę įkurtą savarankišką Futbolo lygą.

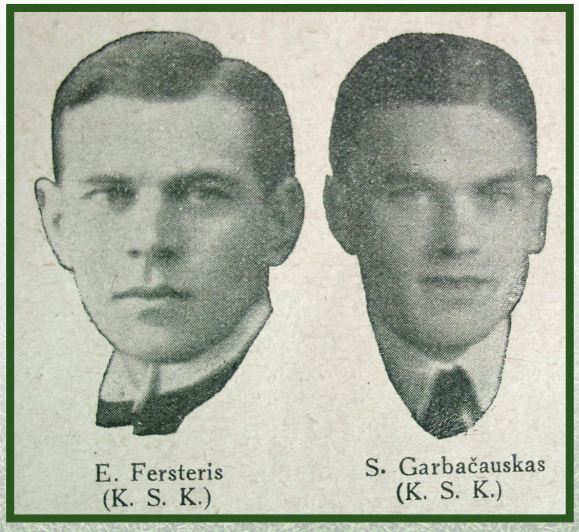
Buvo priimta rezoliucija, pateikta LGSF ir LFLS vardu: „Lygos Futbolo Komitetas, prasižengdamas prieš Lietuvos Futbolo Lygą, kuri dabartinėmis sąlygomis nėra tiksli; todėl suvažiavimas savarankės Lietuvos Futbolo Lygos nepripažįsta, o Futbolo Komiteto nariams reiškia papeikimą“.

Prieš šitą rezoliuciją balsavo LDS, Moterų sporto mėgėjų ratelis ir Jachtklubas. Dar anksčiau daug kam Lygoje nepritariantys salę paliko net trijų žinomų sporto organizacijų („Kovo“-2, KSK-2 ir „Makabi“-6) atstovai. Beje, suvažiavimo kvorumui pakako LGSF (24 atstovai) ir LFLS (8 atstovai) balsų (iš viso 51 atstovas).

Sporto lygos suvažiavimas patvirtino naują Futbolo komitetą: D. Žilevičius (LFLS), J. Šulginas (LDS), S. Razma (LFLS), vyr. leit. Č. Kairiūkštis (LGSF) ir prof. J. Eretas (LGSF).

1923 m. dienos šviesą išvydo S. Garbačiausko parengtos 20 puslapių „Oficialios futbolo taisyklės“. Jose dar buvo ir 13 brėžinių. Išleido Lietuvos sporto lyga.

Naujai įsteigtoji Lietuvos futbolo lyga savo darbą tęsė. Ji savo statutą Kauno miesto ir apskrities viršininko raštinėje įregistravo jau 1924 m. sausio 26 d. (Rejestro Nr. 398) ir pradėjo teisėtai veikti. Pirmieji į ją įstojo „Kovas“, LDS ir KSK.

1923 m. KSK vienuolikės lyderiai E. Fersteris ir S. Garbačiauskas.

1923 08 04. Kauno LFLS – Rygos LSB (uždaros apykaklės) 1:3 (1:1). Kauniečiai (iš kairės): V. Bulota, L. Juozapaitis, L. Latonas, S. Garbačiauskas, J. Jurgelevičius, D. Žilevičius, S. Razma, V. Bartuška, (...), A. Čepėnas. Kairėje sėdi vartininkas S. Darius.

1923 m. Kauno LFLS ir Berlyno „Union“ (dryžuoti marškinėliai) komandos prieš draugiškas rungtynes.

1923 m. Futbolo rungtynės Akmenėje. LNM (Lietuvos nacionalinis muziejus).

1923 m. Mažeikių LDS futbolo komanda prieš rungtynes su Skuodo „Šarūnu“.

1923 m. 3-iojo DLK Vytauto pėstininkų pulko 4-osios ir 6-osios kuopų futbolininkai Anykščiuose. Antroje eilėje iš kairės 3-as stovi ltn. J. Listopadskis, žaidęs Kauno LFLS komandoje. LCVA, A-59-P 238.

1923 m. LFLS ženkliukas.

Klaipėdos MTV futbolo komanda 1923 m. Pirmoje eilėje (iš eilės): G. Gvildys, Kvauka, E. Deringas; antroje – Barstaitis, (...), K. Naujokas; trečioje – V. Seidleris, (...), V. Nopensas, V. Krygas, O. Kunelis.

1923 m. Lietuvos čempionė LFLS komanda. Pirmoje eilėje (iš kairės): A. Karpovas, S. Darius, A. Čepėnas; antroje – A. Bulvičius, V. Bartuška, S. Razma; trečioje – E. Liutkus, B. Dagilis, T. Šliogeris, D. Žilevičius, A. Škėma.

1924 m. – olimpinis krikštas

Sausio 14 d. Kauno miesto valdybos sprendimu LFLS buvo suteikta teisė Ąžuolyne 6 metus nuomotis 35 ha ploto sklypą (mokestis metams 700 litų). Netrukus S. Darius ir K. Bulota parengė pirmo stadiono projektą. Be futbolo aikštės, šioje teritorijoje buvo įrengtos dvi krepšinio aikštelės, beisbolo aikštė, bėgimo ir dviračių takai.

Balandžio 11 d. Kaune prasidėjo pirmieji 2 savaičių teisėjų kursai, buvo pranešta, kad nebaigę kursų ir negavę diplomų teisėjai negalės teisėjauti.

Iš 35 kursuose dalyvavusių I kategoriją gavo V. Demkė, J. Šulginas, E. Fersteris, A. Vasiliauskas ir V. Balčiūnas, kurie daugiausia teisėjavo praėjusiais metais.

Be abejo, didžiausiu metų įvykiu tapo Lietuvos rinktinės dalyvavimas Paryžiaus olimpinėse žaidynėse. Jose norą dalyvauti pareiškė 23 valstybės. Pirmame etape balandžio 16 d. buvo nutarta „nusijoti“ 7 komandas. Mūsų rinktinei preliminariose rungtynėse teko susitikti su tuo metu gana pajėgia Šveicarija.

Ištraukus burtus, šveicarai pareiškė, kad jiems su lietuviais žaisti bus gerokai sunkiau, nes jie apie mūsų futbolininkų pajėgumą nieko nežino. Tuo tarpu mūsų varžovų žaidimo lygis buvo gerai žinomas.

Mūsų rinktinė dėl lėšų stygiaus nebuvo surengusi nė vienos treniruotės. Kauno futbolininkai buvo sužaidę tik po dvejas pirmenybių rungtynes. Finansavimo reikalai buvo išspręsti likus tiktai 4 dienoms iki Olimpinių žaidynių pradžios.

Gegužės 22 d. anksti ryte mūsų delegacija išvyko traukiniu kartu su kaimynais latviais ir estais. Į traukinį nespėjo 6 žaidėjai iš Klaipėdos. Kiti kelionei rengėsi labai skubotai, todėl kai kurie net valgyti su savimi nepasiėmė. Bėdos tuo nesibaigė, nes po 2 dienų, pasiekus Belgijos pasienį, paaiškėjo, kad nebuvo šios šalies tranzitinių vizų. Kelias valandas teko sugaišti, kol artimiausiame Vokietijos mieste šis formalumas buvo atliktas.

Paryžiuje mūsų futbolininkai rungtynių išvakarėse ėjo miegoti 3 val. nakties. Aišku, kelionės ir rūpesčių išvarginti lietuvaičiai negalėjo rimtai pasipriešinti pajėgiam varžovui. Pralaimėta net 0:9. Paguoda tik ta, kad vėliau šveicarai laimėjo dar kelerias rungtynes ir žaidė finale (0:3 nusileido Urugvajui). Mūsų rinktinė įėjo į olimpinių žaidynių istoriją dar ir tuo, kad šios rungtynės gegužės 25 d. buvo pačios pirmosios Paryžiuje.

1924 05 25. Olimpinių žaidynių rungtynių Lietuva – Šveicarija (0:9) žaidimo momentas. Mūsiškiai (šviesūs marškinėliai) ginasi. Iš kairės H. Gecas, J. Hardingsonas, J. Žebrauskas, S. Garbačiauskas, V. Bartuška, V. Balčiūnas, S. Janušauskas, S. Razma. LCVA, P – 16626.

1924 m. Olimpinių žaidynių atminimo medalis.

Lietuvos olimpinė futbolo rinktinė 1924 m. Paryžiuje. Iš kairės: H. Gecas, S. Sabaliauskas, S. Razma, J. Žebrauskas, E. Mikučiauskas, V. Balčiūnas, L. Juozapaitis, S. Garbačiauskas, J. Hardingsonas, V. Bartuška, S. Janušauskas.

Pasilikę Paryžiuje, po kelių dienų mūsų futbolininkai dar išbandė jėgas su to paties likimo „broliais“ egiptiečiais. Pirmoji pažintis su Afrikos futbolu buvo dar skaudesnė: pralaimėta net 0:10. Šis antirekordas dar „nepagerintas“.

Persklaidžius 8-ųjų olimpinių žaidynių ataskaitos puslapius (323–336 p.), sunku net suvokti, kaip mūsų rinktinei pavyko apeiti daug gana griežtų reikalavimų. Mat, kaip įprasta, iš anksto buvo išsiunčiama dalyvių paraiška. Mūsiškiai joje nurodė 16 futbolininkų (buvo leidžiama 22), bet į Prancūzijos sostinę išvyko tik 10 išvardintų tame sąraše, nes pavėlavo į traukinį 4 klaipėdiečiai ir nevažiavo S. Darius (LFLS) bei L. Gelermanas („Makabi“). Visgi buvo pasiimti V. Byla, J. Žukauskas ir J. Žebrauskas. Pastarajam gynėjui ir teko išbėgti į aikštę vietoj iš anksto registruoto kairiojo puolėjo klaipėdiškio Bartaičio. Niekas „nesuuodė“, kad H. Gecas ir J. Hardingsonas neturėjo Lietuvos pilietybės. Įdomu, kokia Lietuvos rinktinė būtų buvusi su klaipėdiečiais, kurie demonstratyviai ilgą laiką pilietybės kratėsi, dažnai neatvykdavo į draugiškas rinktinės rungtynes.

Nepaisant nesėkmių Paryžiaus stadionuose, didelio futbolo mėgėjų susidomėjimo susilaukė S. Razmos paskaita apie išvyką. Į LDS rūmus pateko ne visi norintieji. Bilietas kainavo 2 litus.

Nors iš pradžių Lietuvos sporto lyga nepripažino atsiskyrusios Futbolo lygos, tačiau pastaroji savo darbą tęsė. Statutas buvo įregistruotas Kauno miesto ir apskrities viršininko raštinėje (Draugijų rejestro nr. 398). Į vadovybę buvo išrinkti: S. Darius (pirm.), E. Fersteris (pav.), S. Garbačiauskas (sekr. – vėliau V. Balčiūnas), S. Razma, J. Kremeris. Taigi, suinteresuotų pusių futbolininkai ir teisėjai...

1924 m. LFL pirmininkas Steponas Darius (1896 01 08 Rubiškių k., Tauragės apsk. – žuvo 1933 07 17).

Apskritys Kauno

722.

Žinios

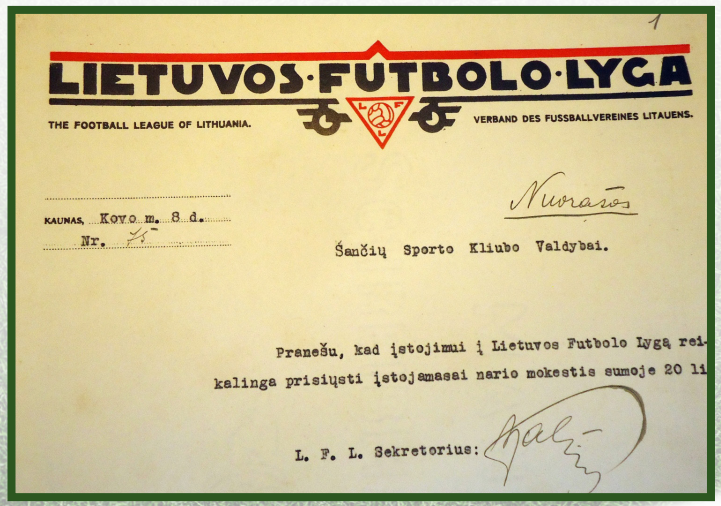
Apie Lietuvos Futbolo Lygą

1	Darbo plotas	Lietuva
2	Tikslas	Jungti aštuo futbolo klubus į sporto organizacinę Žinios kultivuoja futbolo sportą ir yra aukščiausioji futbolo sporto instancija Lietuvos Respublikoj.
3	Registravimo laikas ir rejestro №	26 I. 24m. 398 Nr
4	Valdybos narių pavardė, vardas ir gyvenamoje vieta	1) Pirm. Balčiūnas Valerijonas, Vytauto pr. 8 N. 2) V.p. Krosteris Jurgis, Laisvės Alėja 49 N. 3) Sekr. Jankauskas Stepas, Vienybės aikštė 1 N. 4) Sd. Krukas Vilgelmas, Laisvės aleja 56 N. 5) Narys Kreivėnis, Kybartai.
5	Valdybos bustine	Laisvės aleja 49 Nr
6	Skelbimas apie dr-ja Vyriausybės Žiniose	Pasiųstas skelbimas Vyr. Žinių redakcijon 6/V 24 m. 291 Nr
7	Draugijos skyriai	
8	Skelbimas Vyr. Žin. apie dr-jos uždarymą	1933 m. gegužės mėn 13 d. ar daryta Vyr. Žin. Nr 295 – 1933 m.

1924 m. Lietuvos futbolo lygos steigimo dokumento kopija.

Lietuvos futbolo lygos ženkliukas ir rašto pavyzdys.

1

LIETUVOS·FUTBOLO·LYGA

THE FOOTBALL LEAGUE OF LITHUANIA. VERBAND DES FUSSBALLVEREINES LITAUENS.

KAUNAS, Kovo m. 8 d.
Nr. 75

Nuorašas

Šančių Sporto Kliubo Valdybai.

Pranešu, kad įstojimui į Lietuvos Futbolo Lygą rei-
kalinga prisiųsti įstojamasai nario mokestis sumoje 20 li

L. F. L. Sekretorius:

Išsiuntus pasiūlymus stoti į naująją futbolo organizaciją, pirmieji įsiregistravo SK „Kovo“, LDS ir KSK kolektyvai.

Aktyvūs buvo ir klaipėdiečiai. Dar sausio 20 d. Weisvorus salėje įvyko Klaipėdos krašto sporto organizacijų pasitarimas dėl stojimo į Lietuvos futbolo lygą. Dalyvavo MTV, „Šarūno“, „Freya“, „Sporto“ ir Šilutės „Laisvės“ atstovai. Susirinkime buvo priimtas statutas ryšiams su Lietuvos sporto ir Futbolo lygomis. Klaipėdos apygardos spalvos – žalia ir balta, kalbos – lietuvių ir vokiečių.

Lietuvos futbolo pirmenybes LFL nutarė vykdyti atskirai Kauno ir Klaipėdos apygardose, o čempioną išaiškinti dvikovoje tarp šių apygardų nugalėtojų. Atskirai turėjo vykti ir žemesniųjų grupių komandų pirmenybės.

Futbolo lygos oficiozu buvo paskelbtas žurnalas „Sportas“, kurį prenumeruoti privalėjo visos sporto organizacijos. Prieš pirmenybių pradžią „Sportas“ paskelbė futbolo mėgėjams konkursą iš 15-os klausimų apie futbolo terminologijos sulietuvinimą, futbolo racionalumą, LFL reikalingumą ir kita. Netikėtai geriausiai į tai atsakė kėdainiškis Algirdas Januškevičius, kuris vėliau tapo žinomu futbolo veikėju. Beje, tuo metu Kėdainiuose jau buvo kelios futbolo komandos, o vienu pirmųjų futbolo propaguotojų buvo 1988 m. olimpinio čempiono Arvydo Janonio senelis Juozas.

Prieš pirmenybių pradžią Kauno futbolo apygarda (KFA) gerokai sugriežtino nuostatus, kurių anksčiau praktiškai nebuvo laikomasi. Pagal naują tvarką žaidėjas, nors vieną kartą sužaidęs viename klube, tą sezoną nebegalėjo žaisti kitame. Taip pat futbolininkai, pakviesti iš žemesniųjų lygų ir sužaidę trejas rungtynes, nebegalėjo grįžti atgal. Joks pavėlavimas neleidžiamas. Už pavėlavimą iki 30 minučių skiriama 25 litų bauda, o pavėlavus daugiau – laikoma neatvykimu ir įskaitomas pralaimėjimas. Komanda pavėlavusiais futbolininkais gali būti papildoma tik iki 2-ojo kėlinio pradžios. Už ne laiku pateiktas žinias – bauda 5 litai.

A grupės pirmenybės Kauno apygardoje prasidėjo gegužės 4 d. dvejomis rungtynėmis 5-ojo pėstininkų pulko aikštėje. 14 val. pirmiausia susitiko „Kovas“ ir „Makabi“. Abiejose komandose žaidė daugiausia praėjusiais metais rungtyniavę futbolininkai. „Kovui“ atstovavo: Valerijonas Balčiūnas, Stasys Janušauskas, Leonardas Rakickas, Povilas Vegne-

ris, Juozas Žukauskas, A. Kasiulevičius, Eduardas Mikučiauskas, Antanas Dambrauskas, Juozas Žebrauskas, Stasys Sabaliauskas, Ignas Valavičius. Vėliau dar žaidė Aleksandras Banevičius, Juozas Venslavičius, Kazys Šurkus, Juozas Šapkauskas. „Makabi“ pirmoji sudėtis: Kristanskis, Gelermanas, Goldbergas, Izaokas Lifšicas, Amsterdamskis, Tkačas, Rabinovičius, Kaganas, Dovydas Aronovičius, Šiferis, Abraomas Šliosbergas. Vėliau dar įsijungė (dauguma iš 2-osios komandos): Boikovičius, Kabakeris, Aronovskis, B. Aronovičius, žaidžiantysis treneris Maksimianas Goldas (iš Vienos), Gurvičius ir kiti (vardai paraiškose ir protokoluose nenurodomi).

Puikiu oru įdomias rungtynes 2:0 (0:0) laimėjo „Kovas“. Po to į aikštę iš karto išbėgo LFLS ir KSK vienuolikės. Čempionės spalvas (patyliukais buvo pripažinta 1924 m. pirmenybių nugalėtoja) gynė visi pagrindiniai futbolininkai: Vytautas Stašinskas, Aleksandras Karpovas, Antanas Čepėnas, Stasys Razma, Vincas Bartuška (kap.), Leonas Juozapaitis, Danielius Žilevičius, Vladas Byla, Tadas Šliogeris, B. Dagilis. Vėliau komandai padėjo Steponas Darius (kap.), Stasys Šimanskis, Algirdas Škėma, Albinas Bulvičius, Bučinskas, Zavistauskas, Jonas Bartuška. KSK vienuolikėje buvo keli nauji futbolininkai. Joje žaidė: R. Amonas, Adelbertas Spoede, Tarasevičius, Eisenblefleris, Falgenhaueris, Vilhelmas Demkė, Reinholdas Amonas, Otto Miuleris (kap.), Hansas Gecas, Leonardas Žukauskas, Lvihtas. Vėliau komandos sudėtis žymiai keitėsi. Antrame rate daugiau žaidė Jurgenas Hardvigsonas, Stepas Garbačiauskas, Paulius Dilba, Emilis Humfeldtas, Ernstas Petraška, Vytautas Cirkvicas ir kiti.

Jau 4-ąją žaidimo minutę LFLS išsiveržė į priekį, o kėlinį laimėjo 3:1. Antrasis kėlinys buvo atkaklesnis, vokiečiai įmušė vieną įvartį. Tad teisėjas V. Balčiūnas užfiksavo LFLS pergalę rezultatu 3:2.

Vėliau prasidėjo tradiciniai dalykai – pasipylė protestai. Gegužės 17 d. daugiau nei 3 tūkstančiai futbolo mėgėjų „Makabi“ aikštėje tapo reto reginio liudininkais. Žydų komandos ir LFLS rungtynėms teisėjavęs V. Demkė užtęsė pirmą kėlinį net 8 minutėmis (jo paaiškinime pasiteisinama, kad „negerai ėjo mano laikrodis“), kas anksčiau tiesiog buvo neleistina. Lyg tyčia 49-ąją minutę LFLS futbolininkas įmušė įvartį, o iš viso jų krito net aštuoni. Taip teisėjas ir užfiksavo protokole.

Be abejo, tai sukėlė ne tik žiūrovų, bet ir „Makabi“ futbolininkų pasipiktinimą. Proteste buvo akcentuojama, jog dėl pridėto laiko futbolininkai pavargo, o antrame kėlinyje dar teko žaisti prieš vėją. „Kai pernai nesužaidėme 12 min., paskyrė kitas rungtynes, tad prašom peržaisti ir šias“ – užbaigiamas protesto tekstas.

Kauno „Makabi“ ir LFS veikėjas Izaokas Lifšicas.

Originaliai į tai reagavo LFL komisija. Buvo patvirtintas rezultatas ne 8:0, o 7:0! Visgi galutinėje turnyro lentelėje liko protokole įrašytas rezultatas...

Gegužės 18 d. „Kovo“ ir KSK rungtynėse, kurias koviečiai laimėjo 7:0 (5:0), teisėjas A. Vasiliauskas sušvilpė tik 3 kartus: vienas baudos smūgis buvo skirtas į „Kovo“ pusę, du – į vokiečių.

Birželio 8 d. „Kovo“ atstovai ir futbolininkai V. Balčiūnas ir J. Sabaliauskas „gnybtelėjo“ teisėjui V. Demkei, kuris vietoj baudos smūgio į „Kovo“ vartus skyrė baudinį, nes „to reikalavo publika“. Tad likus 2 minutėms rezultatas tapo 2:2. „Tad vietoj pergalės, tik – 2:2“ – (vienu metu buvo 2:0) rašė protokole nukentėjusioji pusė. Bet tai liko nepastebėta.

Visi rungtynių protokolai mirgėjo nepasitenkinusių komandų atstovų pastabomis, tačiau į tai buvo mažai reaguojama. Žemesniųjų lygų rungtynėse buvo tikras chaosas, teisėjai „grybavo“ dažnai. Keli protestai buvo patenkinti.

1924 m. Kauno „Makabi“ (dryžuoti marškinėliai) ir KSK komandos.

Pirmo rato dvi geriausios komandos „Kovas“ ir LFLS per Sekmines kovojo dėl „Kooperacijos taurės“, kurią įsteigė Kooperacijos banko pirmininkas Vincas Zakarevičius. Tai buvo pusės metro skersmens, 1 kg 250 g sveriantis seno dailės darbo paauksuotas sidabrinis dubuo, kainavęs 1000 litų. Rungtynes rezultatu 2:1 laimėjo LFLS.

1924 m. „Kooperacijos“ taurės laimėtoja LFLS. Iš dešinės stovi: pirmas rungtynių teisėjas J. Šulginas, antras Kooperacijos banko valdybos pirmininkas V. Zakarevičius.

1924 07 04. „Kooperacijos“ taurės rungtynių dalyviai. Kauno „Kovas“ (dryžuoti marškinėliai). Sėdi (iš kairės): A. Kasiulevičius, L. Rakickas, S. Janušauskas, V. Balčiūnas, E. Mikučiauskas, I. Valavičius, L. Žukauskas, stovi – A. Dambrauskas, J. Žebrauskas, S. Sabaliauskas, A. Banevičius. LFLS – klūpo (iš kairės): S. Razma, V. Byla, L. Juozapaitis, J. Bartuška, D. Žilevičius, stovi – T. Šliogeris, V. Bartuška, V. Stašinskas, A. Karpovas, A. Čepėnas, V. Dagilis. Viduryje stovi rungtynių teisėjas J. Šulginas (su kepure) ir Kooperacijos banko valdybos pirmininkas V. Zakarevičius.

1924 m. „Kooperacijos“ taurės finale žaidžia „Kovas“ (margi marškinėliai) ir LFLS.

1924 09 21 Kauno LFLS vienuolikė prieš rungtynes su „Kovu“ (2:0).sėdi (iš kairės):V. Byla, A. Škėma, S. Šimanskis, D. Žilevičius, L. Juozapaitis, stovi – A. Čepėnas, T. Šliogeris, A. Karpovas, V. Stašinskas, V. Bartuška, A. Bulvičius.

Abi šios komandos išsilaikė pirmaujančiose pozicijose ir antrame rate. Tiesa, lyderis „Kovas“ pagrindiniam varžovui nusileido 0:2 (0:0), tačiau prarado vienu tašku mažiau, žaisdamas su kitomis komandomis. Beje, ant lyderių rungtynių protokolo vizuojamas rezultatas 3:0, o knygoje – 2:0. Birželio mėnesį LFLS iškovojo dvi reikšmingas pergales. Ji 2:1 (1:1) įveikė Eitkūnų TSV ir net 4:0 (3:0) parklupdė išdidžiąją Klaipėdos MTV.

„Kanarėlėms“ (geltoni marškinėliai) labai nepasisekė rungtynėse su KSK. 30-ąją min. varžovai į LFLS vartus mušė baudos smūgį, vartininkas S. Darius suklupo ir vienas iš vokiečių su kamuoliu net įbėgo į vartus. Rezultatas šoktelėjo iki 2:0. Vėliau reikalai pakrypo į gerąją pusę – 72 min. jau tik 2:1. Visgi S. Garbačiauskas į viršutinį vartų kampą „įkalė“ nelaikomą įvartį. Pralaimėjimas 1:3 sužlugdė visas LFLS viltis tapti KFA čempione.

Klaipėdos apygardoje pirmenybės vyko dviem etapais. Pavasario rate 4-ių komandų turnyre pirmoji buvo MTV ekipa, iškovojusi 3 pergales ir aplenkusi „Sportverein“, „Freya“ ir „Šarūno“ komandas (visos – po 2 taškus). Bendroje įskaitoje trim iš jų (išskyrus MTV) buvo pridėta po 2 taškus.

Antrame etape rungtyniavo jau 6 ekipos. Dar prisijungė Šilutės MTV ir Klaipėdos „Spielvereinigung“. Pastaroji žaidė ne pagrindinės sudėties, nes pajėgiausi futbolininkai dalyvavo Rytų Prūsijos pirmenybėse.

Kaip reta, 5 komandos buvo beveik vienodo pajėgumo, tik jauna lietuviškoji „Šarūno“ vienuolikė joms dar neprilygo ir pralaimėjo visas rungtynes. Tiesa, šarūniečiai tik 1:2 (1:2) nusileido „Freya“ ekipai, garbingai kovojo su lyderiu „Sportverein“ (2:4) ir 2:5 (2:1) pralaimėjo šilutiškiams, kai pavargo rungtynių pabaigoje.

1924 m. Klaipėdos „Šarūnas“. Sėdi (iš kairės): (...) Arefius, Dagys, stovi – (...) J. Sauga, Skėrys, Žemaitis, Kroll, P. Lekšas, V. Trumpjonas, V. Bajoras, Remeika.

„Šarūno“ (juodi marškinėliai su Mažosios Lietuvos ženklu kairėje pusėje, baltos kelnaitės ir žalios kojinės) gretose daugiausia žaidė: Bajoras, Lemkė, Sauga, Kalvis, Davilis, Žemaitaitis, Bekas, Vilius Trumpjonas, Jonas Varšukas, Baganskis, Lekšas, Šaknys, Arefius, Kornas ir Dagilis.

3. 1924 M. (05 04 – 11 09)

KAUNO APYGARDA

1.	„KOVAS“	X	2:2 0:2	7:0 2:1	2:0 2:0	4	1	1	15:5	9
2.	LFLS	2:2 2:0	X	3:2 1:3	8:0 1:1	3	2	1	17:8	8
3.	KSK	0:7 1:2	2:3 3:1	X	3:4 3:0	2	0	4	12:17	4
4.	„MAKABI“	0:2 0:2	0:8 1:1	4:3 0:3	X	1	1	4	5:19	3

KLAIPĖDOS APYGARDA

1.	„SPORTVEREIN“	X	0:1	2:0	4:2	6:2	4:2	4	0	1	16:7	8
2.	MTV	1:0	X	-:+	2:3	3:2	5:1	3	0	2	11:6	6
3.	ŠILUTĖS MTV	0:2	+:-	X	2:4	+:-	5:2	3	0	2	7:8	6
4.	„FREYA“	2:4	3:2	4:2	X	2:7	2:1	3	0	2	13:16	6
5.	„SPIELVEREINIGUNG“	2:6	2:3	-:+	7:2	X	6:1	2	0	3	17:12	4
6.	„ŠARŪNAS“	2:4	1:5	2:5	1:2	1:6	X	0	0	5	7:22	0

FINALAS: „KOVAS“ – „SPORTVEREIN“ 2:1

Lietuvos čempionas paaiškėjo lapkričio 9 d. (data buvo kelis kartus keičiama) LFLS aikštėje Kaune. Žaidimo sąlygos buvo labai sunkios. Purve dažnai įstrigdavo ne tik kamuolys, bet ir futbolininkai.

Jau 9-ąją minutę S. Sabaliausko smūgis iš 15 metrų pasiekė tikslą. Dar neįpusėjus pirmam kėliniui „Kovas“ padidino rezultatą iki 2:0 (K. Šurkus). Po to apie pusantro tūkstančio žiūrovų sekė atkaklią vyrišką kovą. Klaipėdiečiams likus 15 minučių pavyko sušvelninti pasekmę. Rezultatu 2:1 buvo įamžinta pirmojo LFL čempiono „Kovo“ pergalė.

Nugalėtojų sudėtis: V. Balčiūnas, S. Janušauskas, J. Venslavičius, K. Banevičius, J. Žukauskas, L. Rakickas, E. Mikučiauskas, S. Sabaliauskas, J. Žebrauskas, K. Šurkus,

A. Dambrauskas. „Sportverein“ atstovavo: Jaudszims, V. Staputis, H. Bliomeris, Redmeris, Šimkus, Trosinas, H. Šviminas, Kandleris, Mauricas, Baganskis, Fliukas. Tiesa, ant paprasto lapo surašytos pastarosios komandos žaidėjų pavardės yra sunkiai įskaitomos ir gali būti netikslios.

Tuo tarpu LFL teko apgailestauti, kad šios rungtynės buvo nuostolingos. Jų organizavimas ir futbolininkų iš Klaipėdos kelionė kainavo 1546 litus, o už parduotus bilietus surinkta tik 1273 litai, nes dauguma žiūrovų įsigijo lengvatinius bilietus.

1924 m. Lietuvos čempionas Kauno „Kovas“. Klūpo (iš kairės): S. Sabaliauskas, E. Mikučiauskas, S. Janušauskas, V. Balčiūnas, J. Žukauskas, A. Banevičius, stovi – A. Dambrauskas, L. Rakickas, J. Žebrauskas, K. Šurkus, J. Venclavičius, komandos vadovas K. Balčiūnas.

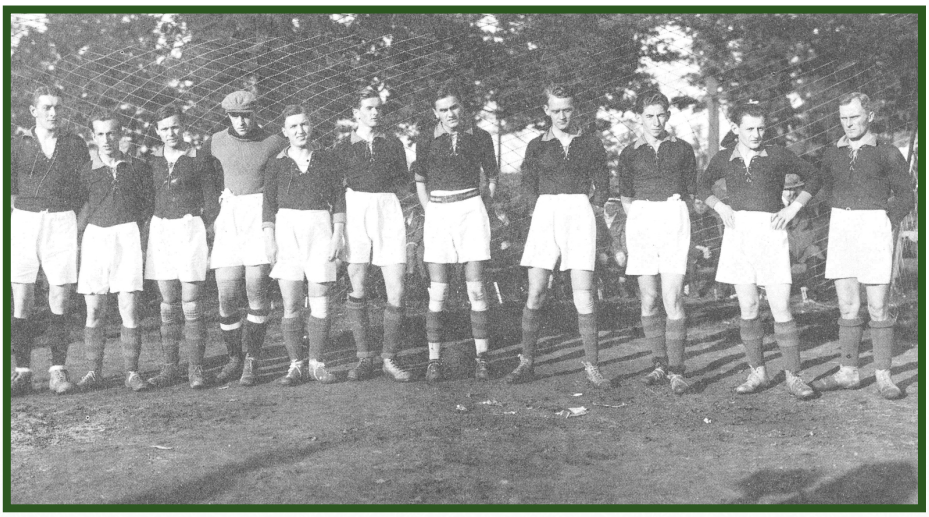

Kauno apygardos čempiono ženkliukas.

KFA autsaideris „Makabi“ pereinamosiose rungtynėse 4:0 (3:0) nugalėjo I B grupės nugalėtoją LDS vienuolikę ir apgynė teisę kitais metais žaisti tarp pajėgiausių komandų.

1924 m. futbolo komandų estafetės nugalėtoja – Kauno KSK vienuolikė. Iš kairės: E. Fersteris, V. Amonas, S. Garbačiauskas, O. Miuleris, R. Amonas, A. Vagneris, L. Žukauskas, P. Dilba, V. Cirkvicas, Ch. Abramavičius, J. Hardingsonas, (...).

1924 m. Kauno futbolo rinktinė (iš kairės): E. Humfeldtas, D. Žilevičius, A. Bulvičius, V. Stašinskas, V. Feldenhaueris, A. Armonas, S. Garbačiauskas, H. Gecas, D. Švarcas, I. Lifšicas, J. Hardingsonas, (...).

Lietuvos rinktinė vasaros pabaigoje sužaidė dvejas rungtynes. Rugpjūčio 16 d. mūsiškiai Kaune 2:4 (1:4) nusileido Latvijai. V. Nopensas 17 min. buvo išlyginęs rezultatą, tačiau po to latviai įmušė dar tris įvarčius ir pirmavo 4:1. Po pertraukos geriau sekėsi aikštės šeimininkams. 88 min. V. Nopensas pasižymėjo dar kartą.

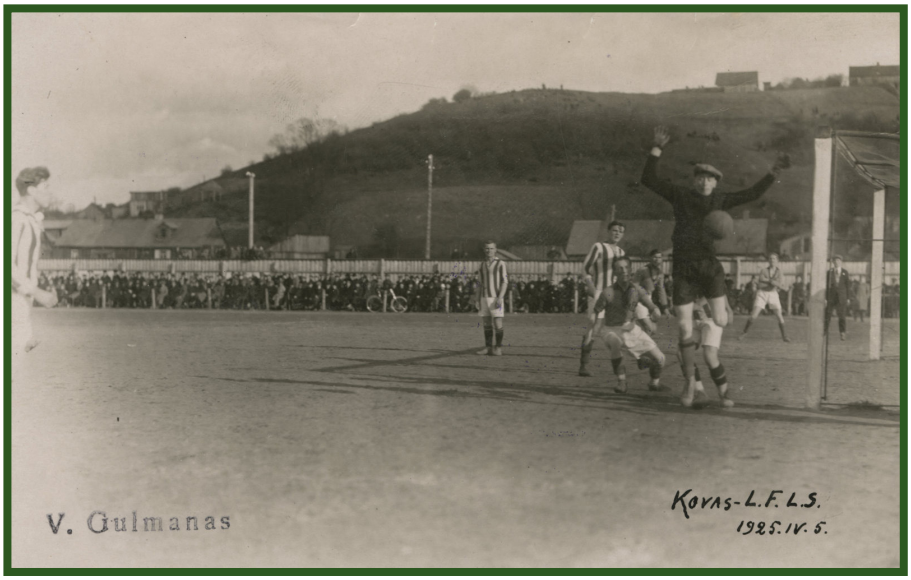
Rugpjūčio 24 d. lietuviai pagaliau iškovojo savo pirmąją pergalę – penktose savo rungtynėse Taline 2:1 (1:0) palaužė Estiją. 34 min. kamuolį į šeimininkų vartus nukreipė V. Krygas. Estai išlygino rezultatą antrojo kėlinio pradžioje, o 71 min. V. Seidleris persvėrė rezultatą mūsiškių naudai. Taigi, pirmųjų rinktinės įvarčių autoriai – vien klaipėdiškiai vokiečiai.

1924 08 16. Lietuvos (šviesūs marškinėliai) ir Latvijos rinktinės prieš draugiškas rungtynes. Klūpo (iš kairės): A. Karpovas, S. Šimanskis, A. Čepėnas, 7-tas vartininkas S. Darius, V. Byla; stovi – 4-tas atstovas J. Šulginas, L. Juozapaitis, T. Šliogeris, V. Bartuška, V. Krygas, V. Nopensas, E. Humfeldtas.

1925 m. – prireikus čempionato tęsinio

Šiais metais buvo neįprastai šilta žiema, todėl jau sausio 17 d. KFA prasidėjo „Žiemos taurės“ varžybos. Kovo 1 d. finale KSK 2:0 (1:0) nugalėjo „Kovą“. Vėliau komandos žaidė nemažai draugiškų rungtynių.

1925 04 05. Draugiškos rungtynės „Kovas“ – LFLS (tamsūs marškinėliai). Pavojingas momentas prie LFLS vartų. LCVA, P-16616. V. Gulmano nuotr.

Per Velykas LFLS viešėjo Rygoje. Balandžio 11 d. kauniečiai 0:1 (0:1) pralaimėjo JKS ekipai po praleisto įvarčio nuo 11 m žymos. Kitą dieną LFLS futbolininkai tokiu pačiu rezultatu įveikė „Kaizerwald“ vienuolikę.

Po ilgų ginčų buvo nutarta, kad Lietuvos rinktinėje negali žaisti svetimšaliai. Jų negali būti ir LFL bei KFA vadovybėje. Didžiosios Lietuvos komandose jų gali būti ne daugiau 25 procentų (8:3). Rungtynėse tarp miestų – skaičius neribotas.

Ir įsikūrus LFL išliko senos tendencijos – visus ginčytinus klausimus spręsti ne gerai parengtais nuostatais, o paprastu balsavimu. Kadangi Centro komitetą sudarė klubų atstovai, todėl įsivyravo dvi grupuotės: vieni palaikė žydus, kiti – vokiečius. Amžina priešprieša buvo tarp „Kovo“ ir LFLS atstovų. Įsivyravus tokioms nesveikoms tradicijoms, LFL vadovybė buvo perrenkama kasmet – visgi ir tai beveik nieko nepakeisdavo.

1925 m. LFL vadovas K. Ralys.

Tais metais pirmą kartą LFL pirmininku buvo išrinktas ne futbolininkas, o Seimo narys – Kazys Ralys. Pirmuoju pavaduotoju tapo klaipėdietis V. Sauga, antruoju – S. Darius (LFLS),

sekretoriumi – K. Markevičius (LDS), nariais patvirtinti V. Cirkvicas (KSK) ir L. Keliauskas („Kovas“).

Gegužės 1 d. visuotiniame klubų suvažiavime buvo įsteigta Šiaulių futbolo apygarda. Prieš posėdį LFL atstovas S. Darius papasakojo apie šios organizacijos veiklą, jos tikslus ir didžiuliais šuoliais besiplėtojantį futbolą mūsų šalyje. Šis žaidimas apėmė visus gyventojų sluoksnius – kariuomenę, tarnautojus, darbininkus ir moksleivius. Beveik visuose miestuose ir miesteliuose susikūrė šaulių komandos, savo sąjūdį pradėjo jaunalietuvių organizacijos.

Šiaulių FA pirmininku buvo išrinktas Norkus (LFLS), į valdybą – Skardys (Mažeikių „Šaulys“), Lipšicas („Makabi“), Gruzdys (Šiaulių „Žiežirba“) ir Bernotas (Radviliškio „Žiežirba“). Buvo nutarta pirmenybes vykdyti ir šioje apygardoje.

Kaune pirmenybės prasidėjo balandžio 18 d. „Kovo“ ir „Makabi“ rungtynėmis. Jau 10-ąją žaidimo minutę čempionai įmušė įvartį, o netrukus „Makabi“ futbolininkas sukirto kamuolį į skersinį. Buvo kilęs ginčas, ar kamuolys atšoko į žemę ne už vartų linijos, tačiau teisėjui A. Vasiliauskui abejonių nekilo. 75-ąją minutę S. Sabaliausko „solo“ baigėsi antruoju gražiu įvarčiu. „Kovas“ nugalėjo 2:0. Žaidimo sparta buvo nedidelė, futbolininkų veiksmai – nerišlūs.

„Kovo“ komandoje žaidė: V. Balčiūnas, J. Žebrauskas, L. Rakickas, K. Banevičius, L. Žukauskas, S. Janušauskas, E. Mikučiauskas, S. Sabaliauskas, R. Žebrauskas, J. Citavičius, A. Dambrauskas. Beje, ši vienuolikė buvo pastovi visuose KFA varžybų susitikimuose.

„Makabi“ sudėtis: J. Gurvičius, Goldbergas, S. Buršteinas, Abromovičius, B. Aronovskis, I. Lifšicas, Kabakeris, D. Aronovskis, Aronovičius, Boikovičius, A. Šliosbergas. Vėliau saugų grandyje žaidė Gelermanas, o tarp puolėjų pasižymėjo D. Švarcas ir Šiferis (buvo rezultatyviausias).

1925 m. „Makabi“ treneris M. Goldas.

Kitą dieną žymiai atkaklesnės ir įdomesnės buvo LFLS ir KSK rungtynės. 3-iąją minutę J. Žukauskas, o 28-ąją S. Garbačiauskas privertė V. Stašinską išimti kamuolį iš savų vartų ir KSK įgijo ryškią persvarą. Visgi netrukus LFLS kapitonas V. Bartuška tiesiog iš kam-

pinio įsuko kamuolį į R. Amono vartus. Jau tik 2:1. Deja, likus minutei iki pertraukos S. Garbačiauskas dar kartą nuginklavo LFLS vartininką – vėl dviejų įvarčių skirtumas KSK naudai – 3:1.

Antrame kėlinyje iš pradžių pranašumą turėjo LFLS futbolininkai. Po eilinio kampinio 58-ąją min. V. Bartuška galva įmušė antrą įvartį, tačiau jau po dviejų minučių Herbačiauskas atstatė KSK persvarą. Tik likus žaisti 5 minutes D. Žilevičius sušvelnino pralaimėjimo kartėlį – 3:4.

Nugalėtojų gretose žaidė: R. Amonas, J. Hardingsonas, A. Vagneris, V. Cirkvicas, Felgenhaueris, P. Dilba, J. Žukauskas, J. Gecas, S. Garbačiauskas (kap.), Herbačiauskas, R. Amonas. Vėliau saugų grandyje R. Dilbą pakeitė Romualdas Marcinkus, puolime dar žaidė L. Raslauskas ir Kolosovas, o vartuose – Šuškevičius. Rezultatyviausias komandoje buvo S. Garbačiauskas, pelnęs 5 įvarčius.

LFLS sudėtis: V. Stašinskas, A. Čepėnas, A. Karpovas, Juozas Listopadskis, V. Bartuška, S. Šimanskis, D. Žilevičius, V. Byla, A. Bulvičius, A. Škėma. Sezone dar žaidė S. Razma, T. Šliogeris, L. Juozapaitis, N. Čerekas, P. Janulevičius, J. Bartuška, M. Bankauskas. Komandai įvarčių pelnė 6 futbolininkai, iš jų V. Bartuška – tris.

Balandžio 25 d. „Makabi“ D. Švarco įvarčiu 1:0 parklupdė KSK vienuolikę. Kitose antrojo turo rungtynėse rytojaus popietę vėl nepasisekė LFLS ekipai. 6-ąją žaidimo minutę S. Sabaliauskas „įkalė“ pirmąjį įvartį, o likus minutei iki pertraukos po kampinio „Kovas“ įmušė ir antrą įvartį. Antrojo kėlinio viduryje V. Byla tik kartą nuginklavo sužeistą vartininką V. Balčiūną.

Kietas žaidimas pamažu peraugo į atviras muštynes, tad teisėjas A. Aronovskis pašalino iš aikštės vieną LFLS futbolininką ir du koviečius.

Gegužės 1 d. „Kovas“ (žaidė nauja apranga – baltais marškinėliais su žalia juosta per petį) sutvirtino lyderio poziciją. Šančių ekipos naudai pergalingą įvartį į KSK vartus įmušė R. Žebrauskas – 1:0.

Dėl LFLS rungtynių su Talino „Kalevu“ (2:3), kurias stebėjo net 5 tūkstančiai žiūrovų, susitikimas su „Makabi“ buvo nukeltas į gegužės 9 d. Beje, estų ekipai nusileido ir „Kovas“ (0:1).

1925 05 01. Lietuvos pirmenybių (Kauno apygarda) rungtynių „Kovas“ – KSK žaidimo momentas. KSK vartininkas R. Amonas likviduoja S. Sabaliausko prasiveržimą. Kairėje – V. Cirkvicas. LCVA, P-16618.

Nepaisant nesėkmių, LFLS pergalė prieš „Makabi“ buvo daugumos orakulų atspėta nurodytu rezultatu 2:1 (0:0). Tiesa, prognozių mėgėjams teko gerokai pasijaudinti, nes po Aronovskio įvarčio makabistai pirmavo. Vis dėlto A. Bulvičiaus ir S. Razmos tikslūs smūgiai pergalę atnešė LFLS ekipai. Įdomu, kad už „sabotažą“ LFLS kapitonas vieną saviškį pašalino iš aikštės. Tad „Kovas“ ir LFLS užsitikrino teisę rungtis dėl „Kooperacijos taurės“.

Iki to laiko LFLS 1:0 (0:0) nugalėjo Eitkūnų TSV vienuolikę (kitą dieną po susitikimo su „Makabi“), 5:0 – Šiaulių LFLS, 4:0 – Gumbinės „Preussen“, 4:1 – Rygos YMCA, 4:0 – Klaipėdos „Freya“.

1925 05 24. Klaipėdos „Freya“ komanda Kaune prieš draugiškas rungtynes su LFLS (0:4). LCVA, P-16627.

1925 m. po draugiškų rungtynių Kaune (1:1) įsiamžino „Kovas“ ir Klaipėdos „Spielvereinigung“ (tamsesnė apranga).

„Kovo“ pasiekimai buvo kuklesni: 2:1 prieš „Freya“, 1:1 su Rygos YMCA.

Į liepos 4 d. LFLS ir „Kovo“ rungtynes buvo parduoti 2209 bilietai, atvyko daug kviestų svečių. Abi komandos žiūrovams padovanojo tikrą futbolo spektaklį, nors dėl kieto žaidimo buvo sužeisti abiejų ekipų žaidėjai.

Nors po A. Dambrausko įvarčio pirmavo „Kovas“, tačiau LFLS atsakė D. Žilevičiaus tiksliu smūgiu. Antrame kėlinyje vartininkas V. Balčiūnas nesutarė su gynėju J. Žebrausku, tuo pasinaudojo D. Žilevičius ir įmušė antrą įvartį. 78-ąją minutę A. Čepėnas iš 40-45 metrų smūgiavo „dėl viso pikto“ ir kamuolys praskriejo virš V. Balčiūno galvos – 3:1. 81-ąją min. po S. Sabaliausko prasiveržimo J. Citavičius galva pasiuntė kamuolį į V. Stašinsko vartus. Rezultatu 3:2 (1:1) nugalėjo LFLS. Rungtynėms teisėjavo „Makabi“ treneris M. Goldas.

1925 m. „Kooperacijos“ taurės laimėtoja – LFLS komanda. Pirmoje eilėje (iš kairės): puolėjai S. Razma, V. Byla, A. Bulvičius, D. Žilevičius, A. Škėma; antroje – saugai J. Listopadskis, V. Bartuška, L. Juozapaitis, gynėjai A. Karpovas ir A.Čepėnas, trečioje – atsarginiai S. Šimanskis ir T. Šliogeris bei vartininkas V. Stašinskas (vidurinis), viršuje – komandos vadovas N. Čerekas.

Tuo metu jau buvo žinoma, jog dainininkas Kipras Petrauskas buvo surinkęs 1500 litų Lietuvos futbolo taurei įsigyti (už 2 tūkst. litų). Beje, trofėjus buvo nupirktas, tačiau LFL taip niekada ir nesugebėjo tokio turnyro surengti. Prizas vėliau buvo skirtas už kitus pasiekimus...

1925 m. Kauno rinktinė (marškinėliai tamsiomis apykaklėmis) prieš rungtynes su DKST (Vokietija) komanda. Klūpo (iš kairės): S. Sabaliauskas, J. Žukauskas, A. Dambrauskas, vartininkas V. Balčiūnas, stovi – V. Cirkvicas, Ch. Abramavičius, S. Janušauskas, S. Garbačiauskas, V. Helermanas, L. Žukauskas, L. Rakickas.

1925 m. Kybartų „Sveikatos“ (tamsūs marškinėliai) ir Kauno „Makabi“ komandos.

1925 m. Biržų ir Pasvalio komandos prieš rungtynes. LCVA, A025-P133. Petro Ločerio nuotr.

1925 m. Kauno Karo mokyklos futbolo komanda su vadovu K. Austu.

Liepos mėnesį pajėgiausios Kauno komandos uždarbiavo žaisdamos su Rytų Prūsijos, Latvijos ir Estijos klubais. Visgi sezono „vinis“ buvo Austrijos futbolo lyderio Vienos „Hakoach“ komandos atvykimas.

Svečiai buvo iškilmingai sutikti dar miesto pakraštyje. Ūkio bankas paskelbė sumokėsiąs po tūkstantį litų kiekvienam įvarčio autoriui į šios komandos vartus, tačiau bankininkams išlaidžiauti neteko.

Rugpjūčio 1 d. labai brangius 5 tūkstančius bilietų įsigijo „Makabi“ gerbėjai, tačiau net 11 įvarčių krito į jų komandos vartus. Kitą dieną taip pat į „Makabi“ stadione vykusias

rungtynes žiūrovų buvo net 7000. Deja, kaip ir pirmą dieną, iki pertraukos svečiai pirmavo 4:0, o nugalėjo 7:0.

Antras pirmenybių ratas prasidėjo „Kovo“ ir KSK rungtynėmis. Rugsėjo 8 d. per lietų naujajame Žydų akademinio klubo (ŽAK) stadione žiūrovai išvydo tikrą įvarčių lietų. Pirmas kėlinys pasibaigė lygiosiomis 1:1, tačiau po pertraukos „Kovo“ futbolininkai įmušė 4 įvarčius be atsako ir nugalėjo 5:1. Po du įvarčius nugalėtojams pelnė S. Sabaliauskas ir A. Dambrauskas, vieną kartą pasižymėjo L. Žukauskas. Atsakomojo įvarčio autorius S. Garbačiauskas.

„Kovas“ KFA nugalėtojo titulą užsitikrino jau po keturių dienų, kai 3:0 (1:0) parklupdė „Makabi“.

Rugsėjo 13 d. KSK 3:1 (1:0) nugalėjo LFLS. Įdomu, kad įvedus naują nuošalės taisyklę, vokiečių komanda pirmoji modifikavo savo žaidimą. Gynyboje buvo tik vienas futbolininkas, priekyje jo – 2 šoniniai saugai, toliau – vidurio saugas, už jo – 2 priekiniai šoniniai saugai ir 4 puolėjai. Vėliau kitos komandos taip pat kažką panašaus bandė, tačiau sistema 1-2-3-5 dar gyvavo daugiau nei 2 dešimtmečius.

Rugsėjo 20 d. Rygoje naują žaidimo sistemą išbandė ir mūsų rinktinė. Iš dalies tai pavyko, nes buvo sužaista lygiosiomis 2:2 (1:1). Du kartus mūsiškiai pirmavo.

Deja, toje išvykoje mūsiškiai taip „nusieksperimentavo“, jog plačiai nuskambėjo dėl savo elgesio. Mat po tradicinių vakarėlių buvo 4:6 (2:3) pralaimėta Rygos – Kauno rinktinių dvikova, 0:6 Talino – Kauno mačas ir net 0:9 – Estijos kariuomenės rinktinei.

1925 09 20 Lietuvos futbolo rinktinė Rygoje. Pirmoje eilėje (iš kairės): A. Dambrauskas, J. Žukauskas, S. Sabaliauskas, S. Janušauskas, L. Žukauskas; antroje – komandos vadovas A. Jurgelionis, S. Šimanskis, Ch. Abramavičius, L. Rakickas, S. Garbačiauskas, A. Čepėnas, J. Žebrauskas, V. Cirkvicas, V. Stašinskas.

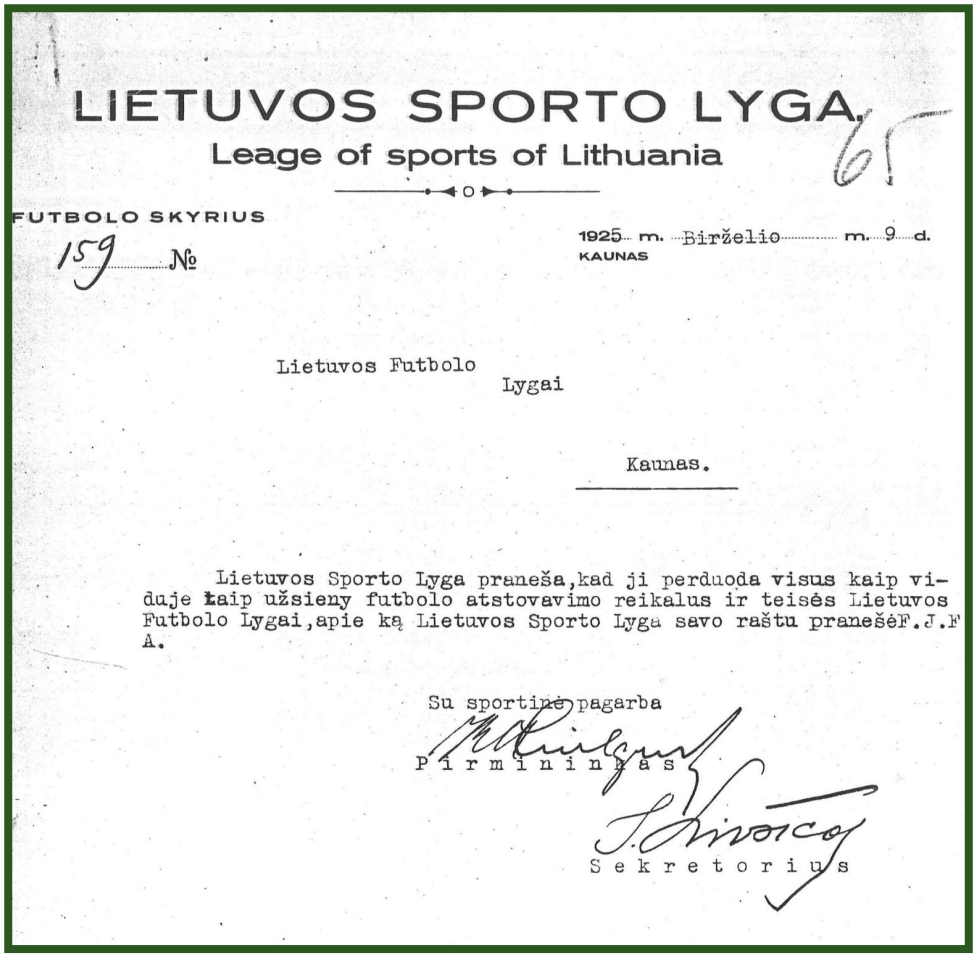
Tyliai neapsiejo ir pirmenybių pabaigtuvės. Rugsėjo 26 d. „Makabi“ ir KSK rungtynių metu žaidėjai kelis sykius santykius aiškinosi kumščiais. Kalčiausiais teisėjas V. Balčiūnas pripažino D. Švarcą ir A. Šliosbergą. Jie buvo pašalinti iš aikštės visam laikui, o ne, kaip įprasta, penkioms ar dešimt minučių. Likus žaisti 10 minučių, į aikštę įsiveržė „Makabi“ treneris M. Goldas ir pareikalavo grąžinti pašalintuosius. Tai sukėlė dar didesnes aistras, į ginčą įsivėlė žiūrovai, rungtynės buvo nutrauktos. Jas peržaisti buvo paskirta spalio 25 d. neutralioje ŽAK aikštėje. Tačiau „Makabi“ tam prieštaravo, nes ŽAK buvo laikoma KSK „namų“ aikšte. „Makabi“ atsisakė žaisti ir pereinamąsias rungtynes su ŽAK. Abejos rungtynės buvo nukeltos į kitus metus!

Po šio incidento buvo svarstomi mūsų futbolininkų „žygdarbiai“ Rygoje ir Taline. Buvo skirtos nuobaudos keliems futbolininkams, tačiau liko nenubaustas išvykai vadovavęs KFA pirmininkas V. Balčiūnas. Žydai pastarajam dar priminė jo „nuopelnus“ rungtynėse su KSK. Dviejų lyderių priešprieša dar labiau sustiprėjo...

Tęsinys buvo spalio 11 d., kai priešpaskutinėse pirmenybių rungtynėse susitiko „Makabi“ ir LFLS. V. Balčiūnas atsisakė teisėjauti, ir buvo paskirtas A. Vasiliauskas.

1925 06 06. Kauno „Makabi“ – Rygos „Kaizervald“ 2:0. Aikštės šeimininkai (šviesūs marškinėliai) apgulė svečių vartus. LCVA, P-16628.

LIETUVOS SPORTO LYGA.
Leage of sports of Lithuania

FUTBOLO SKYRIUS

159 №

1925 m. Birželio m. 9 d.
KAUNAS

Lietuvos Futbolo
Lygai

Kaunas.

Lietuvos Sporto Lyga praneša,kad ji perduoda visus kaip vidaje kaip užsieny futbolo atstovavimo reikalus ir teisės Lietuvos Futbolo Lygai,apie ką Lietuvos Sporto Lyga savo raštu pranešėF.J.F A.

Su sportine pagarba
Pirmininkas
Sekretorius

1925 m. istorinis sporto lygos raštas.

1925 06 28. Lietuva – Estija 0:1. Neįprastu būdu varžovas sulaikė mūsiškio spirtą kamuolį.

1925 m. KSK vienuolikė sezono pabaigoje. Iš kairės: komandos vadovas H. Gecas, S. Garbačiauskas, R. Amonas, V. Cirkvicas... LCVA, P-16636.

Po savaitės buvo pykčio ir keršto apogėjus. Nors teisėjavo „Kovui“ palankus vokietis H. Gecas, tačiau LFLS pasirodė ne iš kelmo spirta. Pirmas kėlinys pasibaigė lygiosiomis 0:0.

Antro kėlinio pradžioje susižeidė LFLS žaidėjas S. Šimanskis ir komanda liko mažumoje. Visgi „Kovas“ žaidė „be sistemos“, suklydo V. Balčiūnas ir T. Šliogeris įmušė pirmą įvartį. 83-iąją minutę „Kovo“ vartininkas praleido dar apmaudesnį įvartį, kai V. Bartuška smūgiavo iš toli. Po trijų minučių J. Žebrauskas pargriovė S. Razmą ir teisėjas skyrė baudinį. V. Balčiūnas atsisakė ginti vartus. Į juos stojo S. Sabaliauskas. V. Bartuška demonstratyviai nuo 11 m žymos kamuolį pasiuntė toli nuo vartų. V. Balčiūnas į aikštę negrįžo, o vėliau atsisakė KFA pirmininko pareigų...

Lygos komitetas iš pradžių nepatvirtino šių rungtynių rezultato ir nutarė jas peržaisti. Pagal neoficialias žinias, papildomas rungtynes „Kovas“ laimėjo 8:3. Visgi lapkričio 19 d. LFL ekstra posėdyje buvo patvirtinti visi ankstesni rezultatai.

Klaipėdos apygardos pirmenybės tarp šešių komandų taip pat vyko dviem ratais. Šį kartą nebuvo nė vienos lietuviškos ekipos. Tarp penkių Klaipėdos klubų rungtyniavo Šilutės „Vorwärts“, pakeitęs MTV vienuolikę.

Visą laiką šioje apygardoje pirmavo „Spielvereinigung“ ekipa, kurios sudėtyje būdavo ir Rytprūsių pirmenybėse žaidusių futbolininkų. Visgi paskutinėse rungtynėse lemiamą dvikovą 3:2 laimėjo „Freya“ ir aplenkė varžovus.

Dėl kilusio chaoso Kaune ilgai teko laukti tarpapygardinių varžybų. Jas rengti buvo pavesta Klaipėdai. Visgi jų belaukdama „Freya“ net 2:16 pralaimėjo draugiškas rungtynes „Spielvereinigung“ futbolo asams. Gal dar prisiminė ir nesėkmingą viešnagę vasarą Kaune, todėl atsisakė kovoti dėl Lietuvos čempiono titulo.

Lapkričio 29 d., spaudžiant 10 laipsnių šalčiui, ant sniego „Makabi“ aikštėje susitiko „Kovas“ su Šiaulių LFLS.

Žaidimas buvo įdomus, nors abi komandos daugiau dėmesio skyrė gynybai. Teisėjas R. Reichmanas kelis kartus suklydo, todėl futbolininkai pradėjo piktnaudžiauti. Pirmą įvartį „Kovas“ pelnė iš baudinio. 70-ąją minutę teisėjas užfiksavo šiauliečių nuošalę, kilo ginčas, tuo metu S. Sabaliauskas „pavogė“ kamuolį, aplenkė svečių saugus ir pasiuntė kamuolį į vartininko neginamus vartus. Po 8 minučių vėl kilo ginčas dėl teisėjo sprendimo, ir

šiauliečiai išėjo iš aikštės. Rezultatas 2:0 (1:0) buvo patvirtintas. „Kovas“ čempionu tapo antrus metus iš eilės.

Šiaulių komandoje tais metais žaidė: Grebliauskas, A. Barauskas, Geležinis, J. Petrauskas, S. Kumpis, V. Norkus, Pleskūnas, K. Šurkus, Tamašauskas I, Tamašauskas II, A. Ulpis.

Beje, lapkričio 28 d. ŽAK aikštėje vis dėlto įvyko pereinamosios rungtynės tarp aikštės šeimininkų ir „Makabi“. Buvo užfiksuotos lygiosios 1:1. Papildomas susitikimas buvo atidėtas kitiems metams.

4. 1925 M. (04 19 – 1926 04 11)

KAUNO APYGARDA

1.	„KOVAS“	X	2:1 0:2	1:0 5:1	2:0 3:0	5	0	1	13:4	10
2.	LFLS	1:2 2:0	X	3:4 1:3	2:1 2:1	3	0	3	11:11	6
3.	KSK	0:1 1:5	4:3 3:1	X	0:1 2:2	2	1	3	10:13	5
4.	„MAKABI“	0:2 0:3	1:2 1:2	1:0 2:2	X	1	1	4	5:11	3

KLAIPĖDOS APYGARDA

1.	„FREYA“	X	1:2 3:2	7:2 4:2	3:1 2:2	1:0 4:1	2:1 +:-	8	1	1	27:13	17
2.	„SPIELVEREINIGUNG“	2:1 2:3	X	3:1 2:0	1:1 5:3	6:1 4:1	3:4 8:0	7	1	2	36:15	15
3.	MTV	2:7 2:4	1:3 0:2	X	+:- 4:1	2:1 9:2	5:1 1:1	5	1	4	26:22	11
4.	ŠILUTĖS „VORWÄRTS“	1:3 2:2	1:1 3:5	-:+ 1:4	X	-:+ 4:2	2:1 +:_	3	2	5	14:18	8
5.	VFB	0:1 1:4	1:6 1:4	1:2 2:9	+:- 2:4	X	1:0 +:-	3	0	7	9:30	6
6.	„SPORTVEREIN“	1:2 -:+	4:3 0:8	1:5 1:1	1:2 -:+	0:1 -:+	X	1	1	8	8:22	3

ŠIAULIŲ APYGARDA

1.	LFLS	X	3:0 3:1	2:1 7:1	4	0	0	15:3	8
2.	„ŽIEŽIRBA“	0:3 1:3	X	2:1 1:3	2	0	2	4:10	4
3.	„MAKABI“	1:2 1:7	1:2 3:1	X	1	0	3	6:12	2

FINALAS: „KOVAS“ – LFLS, Š. 2:0. „FREYA“ NEDALYVAVO.

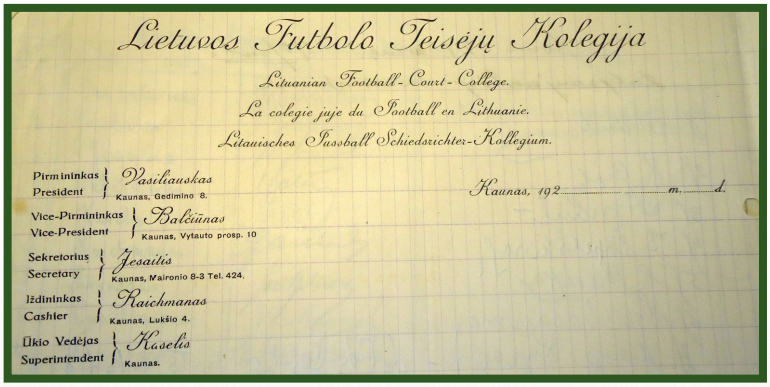
1926 m. – Temidės tarnų iniciatyva

Sausio mėnesį buvo perrinkta KFA valdyba. Jos pirmininku išrinktas vyresn. leitenantas J. Pyragius, vicepirmininku – K. Balčiūnas, sekretoriumi – K. Markevičius. Pastarajam vėliau atsisakius, pareigas perėmė I. Lifšicas.

Kovo mėnesį metiniame LFL suvažiavime jos vadovu išrinktas lakūnas S. Darius (šias pareigas ėjęs ir 1924 m.), jo pavaduotoju – B. Hasmanas („Makabi“), sekretoriumi – K. Markevičius (LDS), nariais – V. Cirkvicas (KSK) ir L. Keliauskas („Kovas“).

Ne ką mažiau svarbus įvykis buvo tai, kad kovo 15 d. įvyko steigiamasis Lietuvos futbolo teisėjų kolegijos (LFTK) posėdis. Įstatų projektą pasirašė Adomas Vasiliauskas, Jurgis Šulginas, Kazys Markevičius, Valerijonas Balčiūnas ir Eugenijus Fersteris. Jie ir tapo laikinosios valdybos nariais. Dokumentas parengtas pagal Prancūzijos teisėjų kolegijos pavyzdį.

Balandžio 17 d. įstatai (Statutas) buvo įregistruoti Kauno miesto ir apskrities viršininko raštinėje (rejestro nr. 437). Vėliau buvo nutarta, jog steigėjai nuolat pasilieka LFTK nariais. Pirmininku buvo išrinktas A. Vasiliauskas, vicepirmininku – V. Balčiūnas, sekretoriumi – K. Jesaitis.

Lietuvos Futbolo Teisėjų Kolegija

Lithuanian Football-Court-College.

La colegie juje du Football en Lithuanie.

Litauisches Fussball Schiedsrichter-Kollegium.

Pirmininkas / President — Vasiliauskas, Kaunas, Gedimino 8.

Vice-Pirmininkas / Vice-President — Balčiūnas, Kaunas, Vytauto prosp. 10

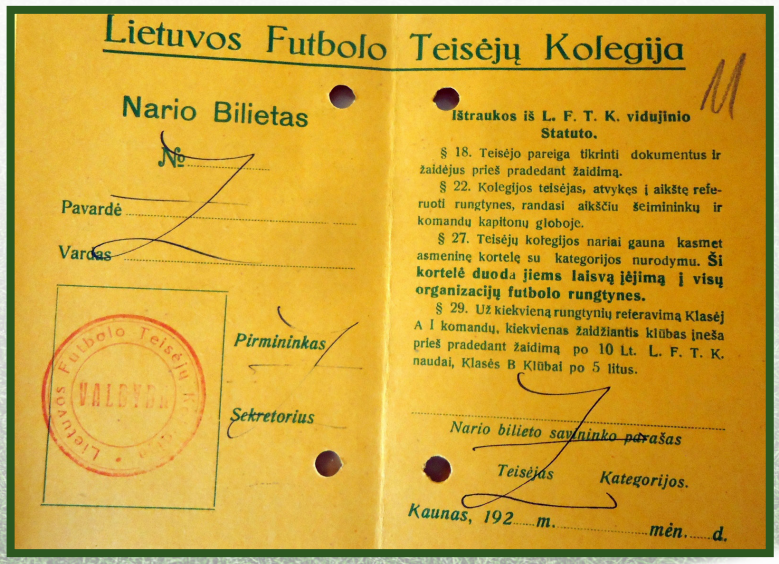
Sekretorius / Secretary — Jesaitis, Kaunas, Maironio 8-3 Tel. 424.

Iždininkas / Cashier — Raichmanas, Kaunas, Lukšio 4.

Ūkio Vedėjas / Superintendent — Kaselis, Kaunas.

Kaunas, 192..... m. ..... d.

Pirmasis LFTK firminis blankas.

Lietuvos Futbolo Teisėjų Kolegija

Nario Bilietas

№

Pavardė

Vardas

Pirmininkas

Sekretorius

Ištraukos iš L. F. T. K. vidujinio Statuto.

§ 18. Teisėjo pareiga tikrinti dokumentus ir žaidėjus prieš pradedant žaidimą.

§ 22. Kolegijos teisėjas, atvykęs į aikštę referuoti rungtynes, randasi aikščiu šeimininku ir komandų kapitonų globoje.

§ 27. Teisėjų kolegijos nariai gauna kasmet asmeninę kortelę su kategorijos nurodymu. **Ši kortelė duoda jiems laisvą įėjimą į visų organizacijų futbolo rungtynes.**

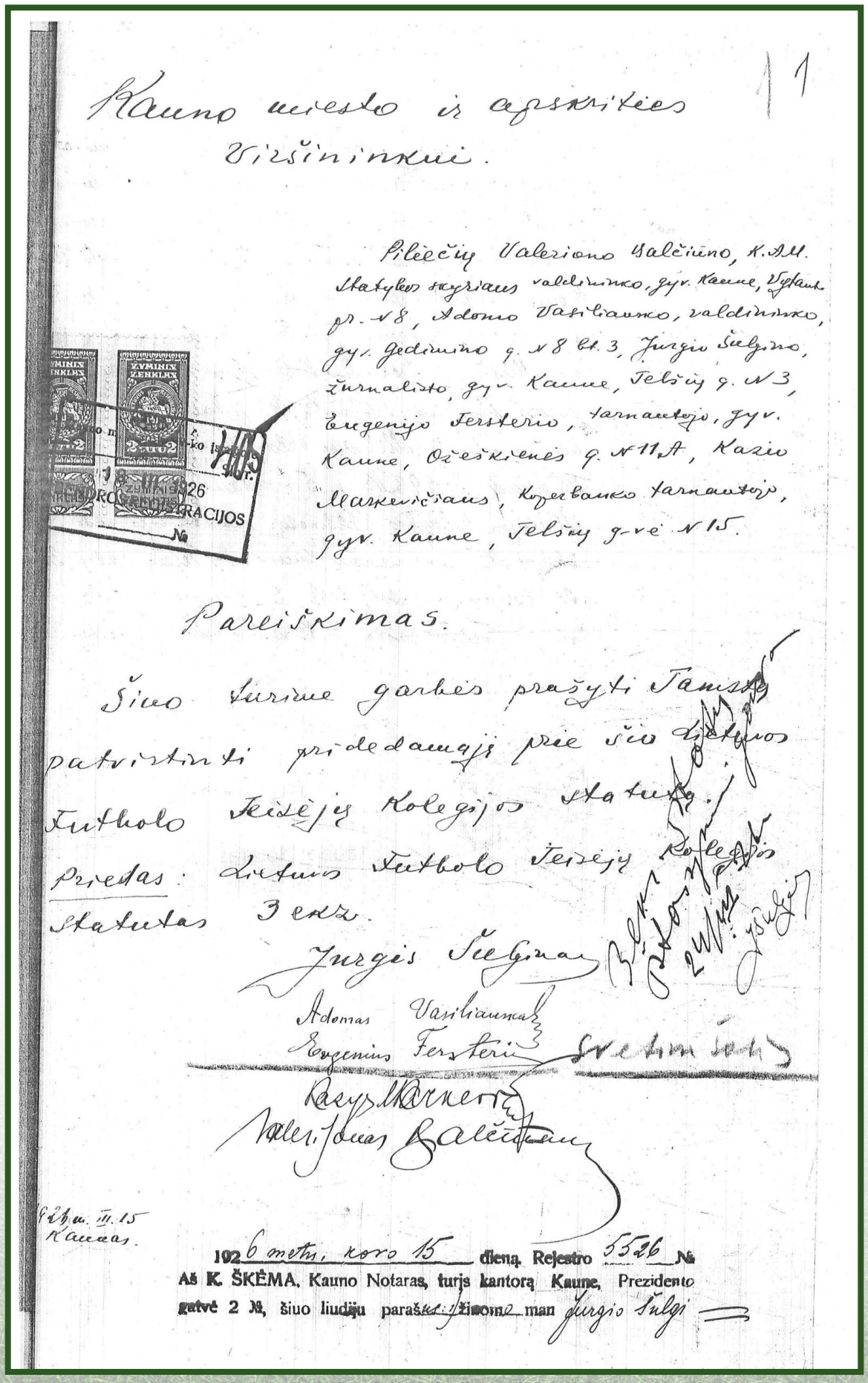
§ 29. Už kiekvieną rungtynių referavimą Klasėj A I komandų, kiekvienas žaidžiantis klūbas įneša prieš pradedant žaidimą po 10 Lt. L. F. T. K. naudai, Klasės B Klūbai po 5 litus.

Nario bilieto savininko parašas

Teisėjas Kategorijos.

Kaunas, 192.... m. ..... mėn. ..... d.

LFTK nario bilieto pavyzdys.

Kauno miesto ir apskrities
Viršininkui.

Pilėčių Valeriono Valčiūno, K.A.M. Statybos skyriaus valdininko, gyv. Kaune, Vytauto pr. N 8, Adomo Vasiliausko, valdininko, gyv. Gedimino g. N 8 bt. 3, Jurgio Šulgino, žurnalisto, gyv. Kaune, Telšių g. N 3, Eugenijo Fersterio, tarnautojo, gyv. Kaune, Ožeškienės g. N 11 A, Kazio Markevičiaus, Kooperatinio tarnautojo, gyv. Kaune, Telšių g-vė N 15.

Pareiškimas.

Šiuo kartu gerbiu prašyti Jūsų patvirtinti pridedamąjį prie šio pareiškimo Futbolo Teisėjų Kolegijos Statutą.

Priedas: 1. Futbolo Teisėjų Kolegijos Statutas 3 egz.

Jurgis Šulginas
Adomas Vasiliauskas
Eugenijus Fersteris
Kazys Markevičius
Valerijonas Valčiūnas

Pilėn. IV. 15
Kaunas.

1926 metų, kovo 15 dieną. Rejestro 5526 №
Aš K. ŠKĖMA, Kauno Notaras, turįs kantorą Kaune, Prezidento gatvė 2 №, šiuo liudiju parašus jiems matant Jurgio Šulgi

1926 m. Lietuvos futbolo teisėjų kolegijos steigimo dokumento kopija.

Tai buvo pusiau autonomiška organizacija. Visus teisėjavimo klausimus ir protestus sprendė kolegialiai (balsuodami). Kilusius ginčus, kaip ir anksčiau, svarstė LFL komitetas. Į kolegijos sudėtį buvo priimami tik klubų rekomenduoti atstovai. LFL pavedė V. Balčiūnui už sutartą sumą parengti naujas futbolo taisykles.

Ko gero, pats svarbiausias sezono įvykis buvo pavasarį – Klaipėdos KSS komandos atsiradimas. Siekiant stiprinti lietuvybę Mažojoje Lietuvoje ir futbolo pajėgas, karininkų Vinco Skaržinsko ir Antano Saunorio iniciatyva susijungė „Šarūno“ klubas su 7-ojo pėstininkų kunigaikščio Butigeidžio pulko ekipa. Jau pirmame sezone ši Klaipėdos įgulos ir vietos lietuvių sporto sąjunga (pirmininkas pulkininkas leitenantas Jonas Vidugiris) turėjo 3 suaugusiųjų ir vieną jaunių komandą. Oficiali apranga: geltoni marškinėliai su avietinės spalvos apykakle, šviesiai mėlynos kelnaitės, žalios kojinės.

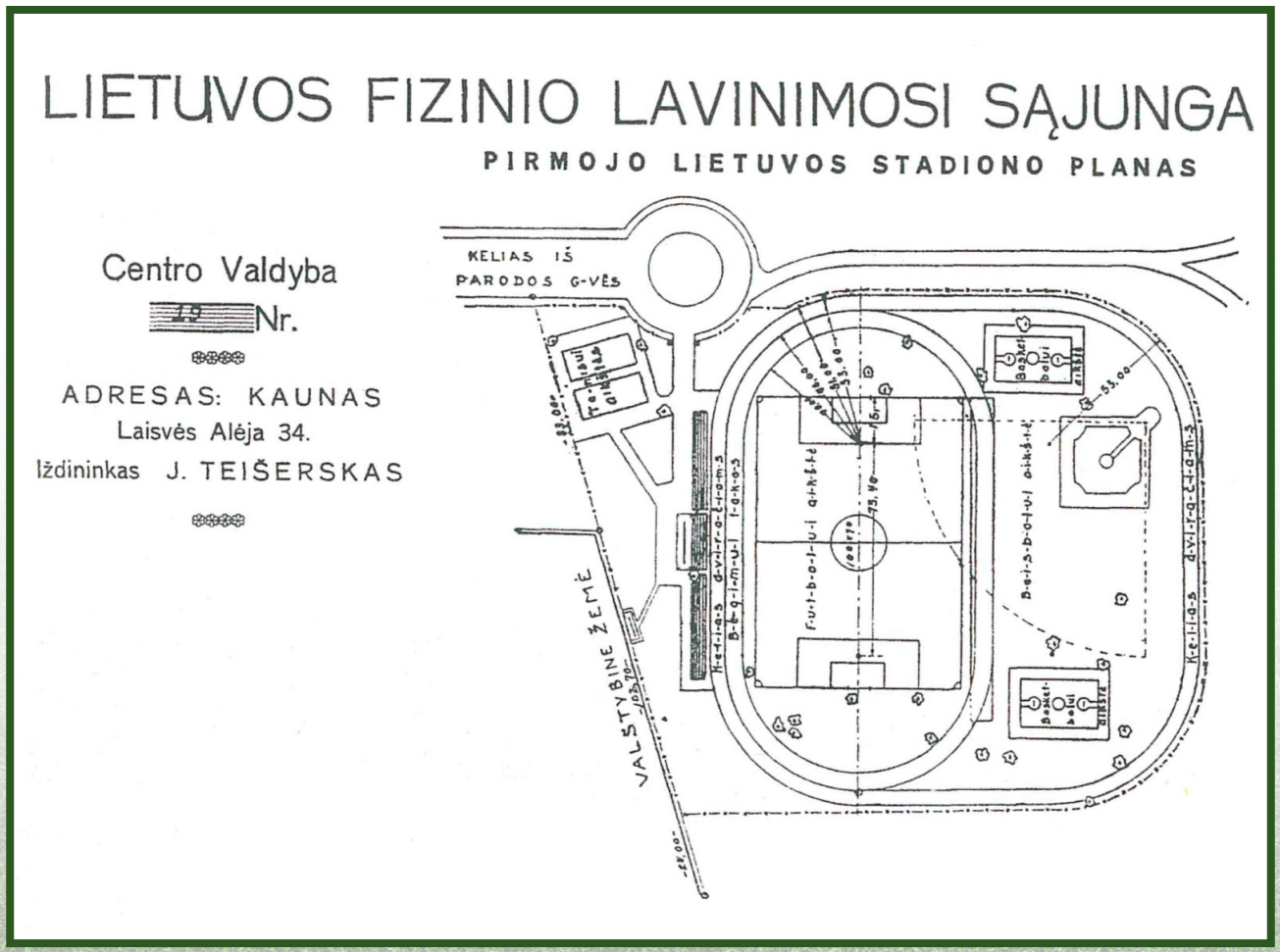
Deja, pavasaris labai vėlavo, futbolo sezoną dauguma KFA komandų pradėjo nepasirengusios. Pirmiausiai sunkus egzaminas Karo mokyklos aikštėje balandžio 11 d. teko KSK ir „Makabi“ ekipoms. Jos žaidė nukeltas 1925 m. pirmenybių rungtynes. Nors 2:0 pirmavo KSK, tačiau buvo užfiksuotas taikus rezultatas 2:2 (2:0). Tad po šešių dienų ten pat „Makabi“ komandai teko susitikti su ŽAK vienuolike dėl išlikimo pajėgiausiųjų grupėje. Nors turėjo žaisti 1925 metais registruoti futbolininkai, tačiau „Makabi“ sudėtyje buvo net 5 atsarginiai, nes keli pagrindiniai žaidėjai išvyko studijuoti į užsienį. ŽAK vienuolikėje taip pat buvo 4 futbolininkai iš rezervo. „Makabi“ savo užduotį įvykdė nesunkiai – nugalėjo 4:0 (2:0). Net 3 įvarčius pelnė naujokas Simensas.

3-ius metus iš eilės KFA pirmenybes pradėjo čempionas „Kovas“ ir autsaideris „Makabi“. Pirmąjį sezono įvartį 28-ąją minutę įmušė S. Garbačiauskas po įžaisto laisvo smūgio ir KSK gynėjų klaidos. Vėliau rezultatą padidino J. Citavičius, S. Sabaliauskas ir dar kartą pasižymėjo S. Garbačiauskas. Beje, pastarasis į „Kovą“ perėjo iš KSK kartu su L. Žukausku. Komandoje debiutavo KSK jaunių ekipoje pradėjęs, o praėjusiais metais lenkų „Pochodnios“ SGSP (Gimnastikos sporto draugija) atstovavęs, Antanas Lingis. V. Balčiūnas, J. Žebrauskas, L. Rakickas, R. Žebrauskas, J. Žukauskas, K. Banevičius – komandos senbuviai. Vėliau „Kovui“ dar atstovavo S. Janušauskas ir A. Dambrauskas.

Kaip jau buvo minėta, „Makabi“ sudėtis žymiai pasikeitė. Prie veteranų Buršteino, Lifšico, Šliosbergo ir Švarco dažnai būdavo „žalių“ naujokų, tik retkarčiais pasirodydavo labiau patyrę Aronovičiai, Kabakeris ir Tabačnikas. Patikimiau už kitus 2 vartininkus sezono pabaigoje savo tvirtovę gynė jaunasis Zavelskis.

Nors „Kovo“ persvara buvo akivaizdi, tačiau „Makabi“ atstovai nutarė tradiciškai įgelti, nes rungtynėms teisėjavo vokietis E. Fersteris. Pagrindiniai argumentai buvo, jog „teisėjas palaikė „Kovą“, davė neteisingą baudinį, todėl publika įsiveržė į aikštę, 3 įvarčiai įmušti iš nuošalės, paskutines 20 žaidimo minučių buvo tamsu, teisėjas buvo neblaivus“.

Teisėjas buvo ne pėsčias ir atsikirto net keturių puslapių paaiškinimu. Be to, pateikė pažymą, kad buvo blaivus. Nors iš KFA vicepirmininko pareigų buvo atsistatydinęs V. Balčiūnas, o jo vietą užėmė kovietis S. Janušauskas, šio klubo įtaka buvo didžiulė, 4 prieš 2 balsavo už rezultato patvirtinimą. Trims „Makabi“ futbolininkams už grubų žaidimą ir intrigas buvo skirtos diskvalifikacijos nuobaudos.

Pirmojo Lietuvos stadiono planas, kuris buvo įgyvendintas 1926 m.

1926 04 25. Lietuvos pirmenybių (Kauno apygarda) rungtynių „Kovas“ (tamsūs marškinėliai) – „Makabi“ žaidimo momentas. LCVA, P-16641.

Tą pačią dieną LFLS stadionas priminė purvyną. Todėl aikštės šeimininkų ir KSK komandos susitarimu, o tam pritarė ir teisėjas J. Šulginas, įvyko tik draugiškos rungtynės, žaidžiant 2 kėlinius po 30 minučių. LFLS nugalėjo 4:1 (1:0).

Gegužės 1 d. „Makabi“ savo stadione be triukšmo 2:1 (1:1) palaužė KSK vienuolikę. Po to, kai 10-ąją minutę Simensas įmušė įvartį, netrukus H. Gecas rezultatą išlygino. 30-ąją minutę vokietis Krukas nuo 11 m žymos smūgiavo netiksliai. Tai brangiai kainavo. 60-ąją minutę jaunesnysis Aronovičius „Makabi“ ekipai pelnė pergalingą įvartį.

Kitą dieną „Kovas“ net 5:0 (4:0) sutriuškino LFLS vienuolikę. 4 įvarčius įmušė S. Garbačiauskas. Pirmiausiai, jau 3-iąją minutę pasižymėjo R. Žebrauskas. Klampioje LFLS aikštėje rungtynių sparta buvo pakankamai didelė. Labai silpnai pasirodė LFLS saugai.

S. Garbačiauskas dar nerealizavo baudinio. Taip pat nuo 11 m žymos pro šalį šovė ir LFLS žaidėjas T. Šliogeris. Beje, vienintelė LFLS žaidė visas čempionato rungtynes beveik pastovios sudėties, kaip ir praėjusiais metais. Iš trylikos futbolininkų mažiau žaidė tik A. Čepėnas, S. Šimanskis ir L. Juozapaitis. Tik vieneriose rungtynėse pasirodė jaunesnysis Šliogeris.

Gegužės 10 d. ŽAK aikštėje neįvyko „Kovo“ ir KSK rungtynės. LFTK pirmininkas nepradėjo žaidimo dėl neparengtos aikštės. Ant nedidelio lapelio jis dar užfiksavo: „Aikštėje plaukiojo žąsys ir antys“.

Dėl blogos stadionų būklės (ypač dėl potvynio nukentėjo „Makabi“ stadionas) pirmo rato likusios dvejos rungtynės buvo nukeltos į gegužės pabaigą. Susidariusia pertrauka

savotiškai pasinaudojo LFLS vadovai. Gegužės 19 d. į LFL CK buvo išsiųstas raštas, kuriame nurodoma, jog abejose pirmenybių rungtynėse „Kovo“ komandoje žaidė neregistruotas futbolininkas. Tai iš dalies pasitvirtino. Kadangi tokių žaidėjų buvo ir kitose komandose, todėl futbolo vadovybė nurodė visoms komandoms kuo greičiau susitvarkyti dokumentus.

Gegužės 29 d. vieninteliu D. Švarco įvarčiu „Makabi“ palaužė LFLS. Kitą dieną 1500 žiūrovų tapo Lietuvos rekordo liudininkais: „Kovas“ su KSK sužaidė labai retomis lygiosiomis 5:5, o vokiečiai sugebėjo padengti trijų įvarčių deficitą, kai buvo arti pralaimėjimo, esant rezultatui 1:3 ir 2:5.

„Kovui“ įvarčius pelnė: L. Žukauskas, S. Sabaliauskas, S. Garbačiauskas, J. Citavičius ir KSK vartininkas Šuškevičius į savo vartus, KSK – H. Amonas, H. Gecas, J. Hardingsonas – 2, L. Raclauskas.

Dėl „Kooperacijos taurės“ pagal seną tvarką turėjo žaisti „Kovas“ su „Makabi“, tačiau skubiai buvo paskelbta, jog šį kartą pavasario rato nugalėtojas žais su praėjusiais metais prizą iškovojusia komanda. Tad vėl susitiko pagrindiniai varžovai – „Kovas“ ir LFLS. Rungtynėms teisėjavo Moravijos „Slavia“ (Čekoslovakija), kuri neseniai viešėjo Kaune, futbolininkas Razikas. Įdomu, kad teisėjui teko kelis kartus mokyti futbolininkus, kaip mesti kamuolį iš užribio.

Po S. Garbačiausko įmušto įvarčio priekyje buvo „Kovas“. Prasidėjo futbolininkų stumdymasis, šiurkštus žaidimas. Kėlinio viduryje T. Šliogeris rezultatą išlygino, bet po J. Citavičiaus tikslaus smūgio iki pertraukos išliko minimali „Kovo“ persvara. Kai 65-ąją minutę J. Žebrauskas įsimušė įvartį į savo vartus (2:2), iniciatyvą perėmė LFLS. 72-ąją minutę D. Žilevičius persvėrė rezultatą LFLS naudai. 85-ąją minutę L. Žukauskas dar sugebėjo atstatyti pusiausvyrą. Visgi A. Škėma padėjo galutinį tašką. Rezultatu 4:3 nugalėjo LFLS. Šiai komandai už laimėjimus 3 metus iš eilės taurė pasiliko visam laikui.

Antrus metus Lietuvos rinktinė žaidė be Klaipėdos futbolininkų. „Spielvereinigung“ ignoravo mūsų futbolo interesus, nes žaidė jau nebe Rytų Prūsijos, o Vokietijos Oberlygoje. Iš kitų komandų praktiškai nebuvo ką kviesti. Rinktinė buvo sudaryta iš „Kovo“ ir LFLS futbolininkų, įterpiant vieną kitą „Makabi“ atstovą ar A. Vagnerį iš KSK. Todėl

1926 m. Lietuvos futbolo rinktinė Taline. Pirmoje eilėje (iš kairės): L. Rakickas, V. Balčiūnas, J. Žebrauskas; antroje – I. Lifšicas, Ch. Abramavičius, S. Janušauskas, J. Žukauskas, A. Čepėnas, S. Garbačiauskas, A. Škėma, S. Sabaliauskas, A. Bulvičius, L. Žukauskas, R. Žebrauskas, A. Šuškevičius.

Nemokamai! Dvigubinis leidinys!

Stiklų fabrikas „TUBARA“

KAUNAS-ŠANČIAI, Juozapavičiaus pr. 15 a.

Pradėjo išdirbinėti įvairus ūkio daiktus kaip lempų stiklų, stiklų čerkučių ir t. p. iš šlifuoto ir nešlifuoto grynai balto stiklo. Parsiduoda įvairūs buteliai.

1926 m. rugpiūčio mėn. 21 ir 22 d.

21 און 22 אוגוסט 1926

Stadionas

„MAKABI“ ir L. F. L. S.

PROGRAMA

פראגראם

סטאדיאן „מכבי“ און ל·פ·ל·ס·

!Вниманію курящихъ!

Поступили въ продажу папиросы высшаго сорта

„BUBI“ средней крѣп. 10 шт. 60 цент.

Обращаемъ вниманіе нашихъ потребителей, что наши издѣлія изготовляются изъ лучшихъ турецкихъ и др. табаковъ.

„SCHARIF“ выше средн. крѣп. 10 шт. 60 цент.

„LAFERME“ № 18 Выше средн. крѣпости 10 шт. 45 цент.

B-vė „TABAKAS“ Арендаторы фабрики „LAFERME“

M. Jolko spaustuvė, Kaune, Laisvės Aleja 76 Tel. Nr. 17-83

1926 m. keliolikos puslapių rungtynių Lietuva - Latvija ir Kaunas - Ryga programa.

mūsiškiai vasarą 1:3 pralaimėjo Estijai, 2:3 ir 3:6 Latvijai.

Įdomu, kad liepos mėnesį LFL vadovybė uždraudė naudotis LFLS stadionu. Nebent tik išskirtiniais atvejais galėjo leisti.

Birželio mėnesį minėtoji „Slavia“ 5:0 (2:0) nugalėjo LFLS vienuolikę, dar skaudžiau – 8:0 (5:0) parklupdė „Makabi“, 6:1 (3:0) pažemino Lietuvos rinktinę.

Savo laimėjimais galėjo pasididžiuoti tik „Kovas“, dar gegužės mėnesį Liepojoje 6:3 (3:3) nugalėjęs „Makabi“ ir 2:1 (2:0) „Olimpiją“, o Rygoje – 4:0 (1:0) „Makabi“ ir 1:0 (1:0) – RFK.

Antras ratas Kauno apygardoje prasidėjo didele staigmena. LFLS prieš „Kovą“ pasiekė revanšą rezultatu 5:1 (3:0). Labai silpnai sužaidė „Kovo“ gynyba. Pro ją A. Škėma nardė be didesnio vargo, puikiai kamuolius iš krašto į baudos aikštelę siųsdavo D. Žilevičius.

Pagal kai kuriuos šaltinius, A. Škėma pelnė 3 įvarčius (o gal vieną iš jo pasisavino P. Janulevičius), po vieną įmušė D. Žilevičius ir Kasperavičius. „Kovas“ sušvelnino pasekmę po N. Čereko savižudžio įvarčio, esant rezultatui 0:3. Visgi po 6 dienų „kanarėlės“ nesugebėjo įmušti nė vieno įvarčio į „Makabi“ vartus – nulinės lygiosios. „Kovas“ nesunkiai 4:1 parklupdė KSK ir praktiškai užsitikrino pirmąją vietą.

Paskutiniame ture „Kovas“ 5:1 nepagailėjo „Makabi“, o LFLS 2:0 (įvarčiai krito iki 15-os minutės) palaužė KSK. Visgi KFA pirmenybės tuo nesibaigė. Prie apskritojo stalo buvo svarstomas incidentas, kilęs per „Kovo“ ir „Makabi“ rungtynes, kai dėl žiūrovų įsiveržimo į aikštę žaidimas buvo sustabdytas pusei valandos – jie neleido mušti baudinio į „Makabi“ vartus. LFL skyrė griežtas sankcijas keliems futbolininkams, o „Makabi“ komandą diskvalifikavo vienam mėnesiui. Tai dar labiau įplieskė aistras. „Makabi“ vadovai pareiškė pasitraukią iš LFL. Byla pasibaigė trečiųjų teisme šalių susitaikymu.

Kadangi „Makabi“ buvo diskvalifikuotas, 1-ąją vietą žemesnėje grupėje užėmusi ŽAK turėjo užimti jo vietą, tačiau dėl antivalstybinės veiklos pastaroji žydų komanda taip pat buvo diskvalifikuota. Stadionas perėjo JFK (Idiše futbolo klubas) žinion.

Klaipėdos apygardoje naujokė KSS suklupo tik vienintelį kartą antrame rate ir užtikrintai tapo šešių komandų turnyro nugalėtoja. Tais metais futbolininkai jau galėjo džiaugtis naujuoju stadionu.

1926 m. baigtas įrengti Klaipėdos stadionas su trimis pagalbinėmis aikštelėmis.

Šiaulių apygardoje taip pat niekam nekėlė abejonių LFLS pajėgumas. Tiesa, vasario 28 d. Klaipėdoje šiauliečiai net 0:22 pralaimėjo garsiajam „Spielvereinigung“ ir pažemino Didžiosios Lietuvos futbolo vardą.

Šiaulių komandos daugiausia žaisdavo arklių turgaus aikštėje antisanitarinėmis sąlygomis. Pas vieną futbolininką rasta arklių bacilų. Kitą aikštę už miesto sodo išsinuomojo Mokytojų seminarija ir nieko neįsileido. Kai rugpjūčio mėnesį į Saulės miestą nuvažiavo Kauno LFLS, rungtynės įvyko Parodos aikštėje. Dienraštis „Lietuva“ rašė, kad jas su Šiaulių rinktine stebėjo net 15 tūkstančių žiūrovų. Buvo užfiksuotos lygiosios 4:4.

Tačiau rugsėjo 26 d. į Lietuvos čempionato pusfinalio rungtynes į „Makabi“ stadioną susirinko tik keli šimtai šiauliečių. Jas rezultatu 2:0 (0:0) laimėjo „Kovas“.

Šiaulių LFLS žaidė: Grebliauskas, Tamošiūnas, A. Ulpis, Skardys, S. Kumpis, Pleskūnas, Geležinis, A. Petrauskas, J. Petrauskas, Norvaiša, V. Norkus.

„Kovo“ spalvas gynė: V. Balčiūnas, J. Žebrauskas, L. Rakickas, K. Banevičius, J. Žukauskas, S. Janušauskas, S. Sabaliauskas, R. Žebrauskas, S. Garbačiauskas, J. Citavičius, L. Žukauskas.

Rungtynėms teisėjavo kaunietis R. Reichmanas.

Tas pats arbitras buvo ir spalio 31 d. Klaipėdos KSS ir „Kovo“ susitikime. Jis susilaukė žymiai daugiau kritikos iš klaipėdiečių pusės, kurie pirmiausia akcentavo, kodėl teisėjas buvo kaunietis, o ne šiaulietis. Beje, kas teisėjaus, klaipėdiečiams iš anksto nebuvo pranešta.

Žaidimas buvo permainingas, banguotas. 20-ąją minutę po V. Virpšos įvarčio klaipėdiečiai pirmavo. Deja, jau po penkių minučių „Kovas“ rezultatą išlygino. Komandos išėjo poilsio, kai priekyje 2:1 buvo Kauno futbolininkai.

Dešimtąją antrojo kėlinio minutę aikštės šeimininkai atstatė pusiausvyrą. Vis dėlto lemiamą žodį tarė svečiai. Rezultatu 3:2 nugalėjo „Kovas“ ir 3-ius metus iš eilės tapo šalies čempionu.

KSS sudėtis: J. Igovinas, L. Kudrickas, R. Racevičius, A. Saunoris (kap.), V. Gunga, V. Bajoras, P. Lekšas, V. Virpša, A. Vilimavičius, V. Trumpjonas, Step. Vilimavičius.

„Kovas“ truputį perrikiavo savo gretas. K. Banevičius ir S. Janušauskas žaidė kitose pozicijose. Kairiajame puolimo krašte žaidė J. Brazauskas, o L. Žukauskas nerungtyniavo.

Abiem komandoms pavyko neutralizuoti pagrindinius atakų lyderius, sezone įmušusius daugiau nei po 10 įvarčių – S. Garbačiauską ir V. Trumpjoną.

„Kovui“ buvo įteikta K. Petrausko nupirkta „Lietuvos garbės taurė“. Prie jos įsigijimo daug prisidėjo prof. Jurgutis, inž. Landsbergis, broliai Vailokaičiai, M. Yčas ir kiti.

Lietuvos čempionai buvo apdovanoti Šveicarijoje pagamintais ženkleliais. LFL taip pat užsisakė garbės ženklus nusipelniusiems futbolui žmonėms, svarbiems svečiams. Buvo pasiūta LFL vėliava.

Futbolininkams Geležinkelio valdyba jau leido važiuoti 3 klasės keleiviniu tarifu, sumažintu 50 procentų.

1926 m. Lietuvos futbolo čempionas Kauno „Kovas“. Pirmoje eilėje (iš kairės): A. Banevičius, L. Žukauskas, R. Žebrauskas, J. Žukauskas, A. Lingis; antroje – A. Dambrauskas, L. Rakickas, J. Citavičius, S. Garbačiauskas, S. Sabaliauskas, V. Balčiūnas, J. Žebrauskas, J. Šapkauskas, S. Janušauskas, vadovai Simutis ir K. Balčiūnas.

1926 m. Ukmergės valstybinės gimnazijos futbolo komanda. Pirmoje eilėje (iš kairės): V. Chodosevičius, J. Kukta, J. Laskauskas; antroje – J. Mikalauskas, Raudonis, Burneikis; trečioje – H. Kersnauskas, Biržys, Jurkėnas, Kuzma, Šeštokas.

5. 1926 M. (04 25 – 10 31)

KAUNO APYGARDA

1.	„KOVAS“	X	5:0 1:5	4:0 5:1	5:5 4:1	4	1	1	24:12	9
2.	LFLS	0:5 5:1	X	0:1 0:0	3:2 2:0	3	1	2	10:9	7
3.	„MAKABI“	0:4 1:5	1:0 0:0	X	2:1 2:4	2	1	3	6:14	5
4.	KSK	5:5 1:4	2:3 0:2	1:2 4:2	X	1	1	4	13:18	3

KLAIPĖDOS APYGARDA

MIESTŲ ZONA

1.	KSS	X	2:1 2:5	2:1 5:2	3:2 +:-	8:5 9:1	+:- +:-	9	0	1	31:17	18
2.	„FREYA“	1:2 5:2	X	0:3 4:7	2:0 2:1	4:1 3:2	+:- +:-	7	0	3	21:18	14
3.	„SPIELVEREINIGUNG“	1:2 2:5	3:0 7:4	X	1:0 +:-	2:2 1:3	3:0 2:0	6	1	3	22:16	13
4.	MTV	2:3 -:+	0:2 1:2	0:1 -:+	X	6:2 1:0	5:3 +:-	4	0	6	15:13	8
5.	ŠILUTĖS „VORWÄRTS“	5:8 1:9	1:4 2:3	2:2 3:1	2:6 0:1	X	1:1 1:1	1	3	6	18:36	5
6.	VFB	-:+ -:+	-:+ -:+	0:3 0:2	3:5 -:+	1:1 1:1	X	0	2	8	5:12	2

KLAIPĖDOS APYGARDA

KRAŠTO ZONA

1.	PAGĖGIŲ „SPORTVEREIN“	X	1:1 3:2	6:0 +:-	3	1	0	10:3	7
2.	JUKNAIČIŲ „SPORTVEREIN“	1:1 2:3	X	0:1 9:0	1	1	2	12:5	3
3.	REMBYNO „SPORTVEREIN“	0:6 -:+	1:0 0:9	X	1	0	3	1:15	2

APYGARDOS FINALAS: KSS – PAGĖGIŲ „SPORTVEREIN“ 6:1

ŠIAULIŲ APYGARDA

1.	LFLS	X	6:1 1:1	1:0 +:-	1:0 10:0	5	1	0	19:2	11
2.	„ŽIEŽIRBA“	1:6 1:1	X	0:1 +:-	2:1 1:0	3	1	2	5:9	7
3.	„MAKABI“	0:1 -:+	1:0 -:+	X	2:0 -:+	2	0	4	3:1	4
4.	ŽAK	0:1 0:10	1:2 0:1	0:2 +:-	X	1	0	5	1:16	2

PUSFINALIS: ŠIAULIŲ LFLS – „KOVAS“ 0:2

FINALAS: KLAIPĖDOS KSS – KAUNO „KOVAS“ 2:3

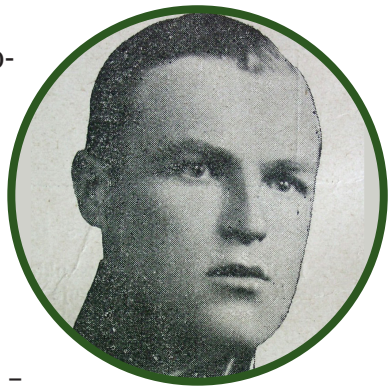
1927 m. – čempionato auksą apklojo sniegas

Tarpsezonis prasidėjo vadovų rinkimais visose apygardose ir LFL.

KFA pirmininku išrinktas LFLS atstovas Petras Mašanauskas, jo pavaduotoju Karolis Balčiūnas. Nariais jau nebegalėjo būti aktyvūs futbolininkai.

Klaipėdos sporto lygai („Sportverband“) 2 metus vadovavusį vokietį Bertramą pakeitė lietuvis Mickus, o futbolo sekcijai toliau patikėta vadovauti E. Deringui.

Šiauliuose naujuoju futbolo vadovu išrinktas J. Ungaila.

1927 m. LFL pirmininkas – kapitonas Jonas Pyragius (1902 01 01 Baluškių k., tuometė Panevėžio aps. – 1975 10 14 Australijoje).

Vasario 19 d. LFL suvažiavime po įvairių ataskaitų (vienoje iš jų pažymėta, jog buvo dirbama pelningai ir net grąžinta nemažai skolų) garbės ženklais buvo apdovanota net 40 futbolininkų, nuo 1923 metų žaidusių Lietuvos rinktinėje. LFL pirmininku vienbalsiai buvo išrinktas kapitonas Jonas Pyragius, pavaduotoju – L. Deringas („Kultus“), sekretoriumi – V. Cirkvicas (KSK), nariais – L. Keliauskas („Kovas“) ir B. Hasmanas („Makabi“).

Pagal patvirtintą komandų pasisveikinimą – į „Sportui, valio“ turi būti atsakoma „Sveiks, valio“.

Gamtinės sąlygos leido Klaipėdoje ir Kaune futbolą žaisti ir žiemą. Jau vasario viduryje KSS vienuolikė sužaidė dvejas rungtynes. Ji 2:3 (0:0) nusileido „Freya“ ir 2:4 (1:2) – pagrindinei „Spielvereinigung“ vienuolikei. Beje, pastarąsias rungtynes KSS futbolininkai žaidė su juodais raiščiais, taip pagerbdami anapilin išėjusį Joną Basanavičių.

Pavasarį Kaune buvo surengtas „Florance“ taurės turnyras. Pirmame rate KSK 5:0 nugalėjo „Kultų“, LFLS – 7:1 „Šaulį“, „Kovas“ – 5:0 Šančių „Makabi“, „Makabi“ – 1:0 „Hakoach“.

Antrame rate „Sport“ 4:2 įveikė STSK, „Kovas“ 2:1 palaužė LFLS. „Makabi“ 2:0 parklupdė „Sport“ ir pateko į pusfinalį, kur jo laukė KSK. Žydams ir čia pasisekė: KSK vartininkui suklydus, makabistai gerai įžaidė laisvą smūgį ir nugalėjo 1:0.

Finalas įvyko gegužės 22 d. per smarkų lietų, tačiau tai neatbaidė gausių žiūrovų. Gan šabloniškai žaidęs „Kovas“ – daugiausia per L. Žukauską, o kitame krašte J. Brazauskas beveik buvo užmirštas – nusileido „Makabi“ vienuolikei 2:3 (1:2).

1927 m. Pavasario taurės laimėtojas – Kauno „Makabi“. Pirmoje eilėje (iš kairės): A. Mišelskis, J. Gurvičius, I. Buršteinas; antroje – S. Buršteinas, Ch. Abramavičius, I. Lifšicas; trečioje – A. Ipas, N. Blatas, Maizleris, Ch. Rozentalis, D. Pareckis.

Sunku net patikėti, jog paskelbus apie pelningus 1926 metus, buvo juntamas pinigų stygius, ir pajėgiausių Kauno komandų pirmenybės nukeltos į rugpjūčio pabaigą.

Elitinės komandos iki to laiko uždarbiavo, žaisdamos tarptautines rungtynes. Pas mus buvo atvykę klubai iš Rytprūsių, Čekoslovakijos, Latvijos, Vengrijos, Austrijos. Mūsiškiai buvo išvykę žaisti svetur.

Kaip ir praėjusiais metais, „Slavia“ iš Moravijos vėl „nuskriaudė“ mūsų komandas. Tiesa, šį kartą kuklesniais rezultatais: LFLS – 5:1, „Makabi“ – 4:2, Kauno rinktinę – 2:0.

„Kovas“ vengrų „Nemzeti“ profesionalų klubui nusileido 0:9, tačiau netikėtai 2:1 parklupdė Vienos „Hakoach“. Tiesa, svečiai jau buvo pavargę po susitikimų su LFLS (5:0) ir „Makabi“ (6:1).

Rinktinėje pagaliau vėl buvo Klaipėdos futbolininkų (V. Trumpjonas ir S. Vilimavičius), tačiau vienuolikė iš tiesų buvo „marga“. Kelių skirtingą futbolą žaidusių klubų atstovai

nerado bendros kalbos ir nusileido išvykoje Latvijai 3:6 (1:3), o Kaune net 0:5 (0:1) Estijai.

Tiesa, Kauno rinktinė po pralaimėjimo Rygos atstovams 1:5 (1:5) sugebėjo 4:3 (2:2) palaužti Talino futbolininkus. Beje, rinktinės žaidėjams buvo sumokėta dienpinigių po 10 litų, o jie, kaip ir anksčiau, į užsienį vyko savo atostogų sąskaita.

KFA pirmenybės prasidėjo rugpjūčio 20 d. čempiono „Kovo“ ir debiutantės lenkų „Spartos“ rungtynėmis LFLS stadione. „Kovo“ sudėtyje nebuvo pavasarį nuo žudiko kulkos mirusio S. Sabaliausko (likimas nepagailėjo ir jo brolio Juozo – nuskendo), J. Citavičiaus (išvyko į Braziliją) ir L. Rakicko. „Spartos“ vienuolikė buvo pakankamai susižaidusi. Joje buvo keli individualiai pajėgūs, techniški futbolininkai – Adolfas Daugirdas, Stasys Ivanauskas, Henrikas Žuravskis, Petras Petuchauskas, Juozas Kymontas, Leonas Tuskevičius ir kiti.

Nors buvo prognozuojama „Kovo“ pergalė dideliu skirtumu, tačiau vos nesigavo atvirkščiai. Pirmą įvartį įmušė jo varžovai, kai liko žaisti vos 10 minučių. Visgi „Kovo“ tai nepalaužė, ir jis sugebėjo nugalėti 2:1. „Lietuvos Loydas“ šių rungtynių laimėtojui skyrė vertingą prizą.

Antrose čempionato rungtynėse rugpjūčio 27 d. LFLS tik didelių pastangų dėka 3:1 (0:0) palaužė „Makabi“. Ši dvikova sutraukė kelis tūkstančius žiūrovų.

Dienos didvyriu tapo kairysis puolėjas Tadas Šliogeris, puikiais judesiais klaidinęs varžovų saugus ir gynėjus. Po jo perdavimo Algirdas Škėma (po šių rungtynių išvykęs studijuoti į Čekoslovakiją) atidarė rungtynių sąskaitą. Kitus 2 įvarčius įmušė pats T. Šliogeris. „Makabi“ rezultatą sušvelnino Ipo įvarčiu.

Šių rungtynių metu įvyko retas futbole atvejis. Vienu metu prie kampinio gairelės LFLS aikštės pusėje įvyko žaidėjų susigrūdimas ir susistumdymas. Teisėjo V. Balčiūno asistentas S. Garbačiauskas pradėjo mojuoti vėliavėle, ar tai rodydamas užribį, ar baudinį. Kai aikštės teisėjas nurodė kamuolį į aikštę grąžinti iš užribio, S. Garbačiauskas demonstratyviai įžengė į aikštę, numetė vėliavėlę ant žemės, o pats išėjo iš stadiono. Jo vietą užėmė teisėjas R. Reichmanas.

Abi komandos teisėjui V. Balčiūnui priekaištų neturėjo, o dviejų mūsų futbolo korifėjų priešprieša vis stiprėjo, nors jie buvo vieno klubo nariai...

Pirmosiose rungtynėse LFLS komandoje žaidė: V. Abramikas, N. Čerekas, M. Bankauskas, R. Racevičius, R. Marcinkus (perėjo iš KSK), A. Bankauskas, P. Janulevičius, A. Škėma, D. Žilevičius, V. Matulevičius, T. Šliogeris. Vėliau komandai dar atstovavo V. Bartuška, A. Bulvičius, V. Stašinskas, B. Norvaiša, J. Stasiukonis, J. Mitinas.

„Makabi“ komandos sudėtis: J. Gurvičius, S. Buršteinas, Golbergas, I. Lifšicas, Ch. Rozentalis, I. Buršteinas, D. Švarcas, Aronovskis, Aronovskis, Maizleris, Ipas. Vėliau žaidė N. Blatas, A. Mišelskis, Poreckis, Zalkas, O. Gurvičius.

KSK pirmenybes pradėjo rugpjūčio 28 d. susitikimu su „Sparta“. Pradžia buvo sėkminga, varžovai įveikti 2:1. Vokiečių komanda tikrai pasirodė šauniai. Jos siela buvo iš „Kovo“ į ekipą perėjęs Antanas Lingis. Jo dėka ir buvo įmušti abu įvarčiai. Šis futbolininkas su T. Šliogeriu iš LFLS ir tapo rezultatyviausiais pirmenybių žaidėjais. KSK vienuolikėje dar pastebimi buvo broliai Tepferiai, L. Raclauskas, H. Gecas, A. Vagneris ir L. Efišovas.

Greitai paaiškėjo, jog LFLS ekipai atėjo svajonių išsipildymo metas. Po gražios kovos „kanarėlės“ pranoko „Spartą“ – tris įvarčius be atsako (nuo 83 iki 85 minutės) įmušė R. Marcinkus, T. Šliogeris ir V. Matulevičius. Po to 2:1 buvo palaužta KSK vienuolikė.

Tuo tarpu „Kovui“ sekėsi tik kas antrose rungtynėse. Rugsėjo 3 d. čempionas 0:2 (0:0) pralaimėjo KSK ekipai. A. Lingis įvartį (67-ąją min.) įmušė iš baudinio, po to L. Raclauskas gražiai užbaigė derinį. Beje, pastarasis pirmame kėlinyje nerealizavo baudinio. „Kovo“ futbolininkai piktnaudžiavo individualiais veiksmais.

Po savaitės „Kovas“ įsirašė pergalę 3:0 prieš „Makabi“, kai sužaidus 70 minučių dėl tradicinės netvarkos žydų stadione rungtynės buvo nutrauktos.

Dėl šio incidento buvo sušauktas skubus LFL posėdis ir nurodyta visoms komandoms sustiprinti apsaugą. Įspėta, kad už tvarką stadionuose atsako aikštės šeimininkai.

„Kovui“ išpuolė žaisti su LFLS, kai pagal „eilę“ turėjo pralaimėti. Taip ir atsitiko. Du tikslūs V. Matulevičiaus (56-ąją min.) ir T. Šliogerio (58-ąją min.) smūgiai „Kovui“ buvo pražūtingi – 0:2. Likus žaisti 5 minutes buvo sunkiai sužeistas vartininkas V. Balčiūnas, jo postą užėmė gynėjas Kolosovas, ir naujas pareigas atliko puikiai.

LFLS antrame rate taip pat rungtyniavo pergalingai ir antrą kartą, kaip ir 1923 metais, nepatyrė taškų nuostolio. Tuo tarpu „Kovas“ pirmenybes baigė skandalingai.

Spalio 2 d. „Kovas“ 1:2 (1:2) nusileido LFLS. Visgi rungtynės dėl teisėjo neatidumo vyko tik 85 minutes. KFA nutarimu (balsuojant) nurodyta, kad likusias minutes abi komandos privalo sužaisti spalio 16 d. prieš LFLS ir „Spartos“ rungtynes. „Kovas“ dėl to parašė protestą, nes motyvavo, jog pagal tarptautines taisykles privaloma rungtynes peržaisti. Be to, komanda nesutiko su „Makabi“ žaisti darbo dieną, kai futbolininkai dirba. Nesutiko žaisti ir lapkričio 1 d. KFA nusileido ir leido komandoms žaisti viena diena vėliau – ne spalio 15-ąją, o 16-ąją. Todėl spalio 17 d. LFL CK nutarė (5 – „už“, 1-as – „prieš“) LFLS įskaityti pergalę rezultatu 2:1.

Spalio 16 d. vykusios „Kovo“ rungtynės su „Makabi“ pasibaigė nauju skandalu. Jau 3-iąją minutę E. Kolosovas sugriebė kamuolį rankomis ir teisėjas nurodė į 11 m žymą. N. Blatas baudinį realizavo. Beveik pusvalandį koviečiai žydams neleido nė atsikvėpti, tačiau žaidybinės persvaros neišnaudojo. Tuo tarpu po gražaus derinio Poreckis padidino „Makabi“ pranašumą iki 2:0. 39-ąją minutę broliai Žebrauskai susimušė su Gurvičiumi ir į pagalbą atėjusiu Lifšicu. Abu koviečiai buvo pašalinti iš aikštės. 71-ąją minutę L. Žukauskas susidūrė su Ch. Rozentaliu ir susilaužė koją. Likus žaisti 7 minutes buvo sužeistas S. Garbačiauskas, „Kovo“ komandoje liko 7 futbolininkai, ir rungtynes teisėjas A. Vasiliauskas nutraukė.

Rezultatas 2:1 („Kovui“ įvartį pelnė L. Žukauskas) buvo patvirtintas. R. Žebrauskas susilaukė 9 mėnesių diskvalifikacijos, jo brolis – pusės metų.

Protestuodamas dėl tokių futbolo valdžios sprendimų, „Kovas“ atsisakė žaisti paskutines rungtynes su „Sparta“ ir pagrasino atšauksiąs savo atstovą Komitete, pasitrauksiąs iš LFL. KSK antrame rate užteko 3 taškų, kad aplenktų „Kovą“ ir užimtų 2 vietą.

Klaipėdos apygardoje komandos rungtyniavo dviejuose pogrupiuose. Šiaurės pogrupyje žaidė 4 Klaipėdos ekipos ir Šilutės „Vorwärts“. Pietų pogrupyje buvo 3 komandos iš miestelių, esančių netoli Pagėgių bei šio centro vienuolikė.

Pirmenybės prasidėjo jau balandžio 3 d. KSS pirmosiose rungtynėse 11:1 nugalėjo Šilutės atstovus. Deja, tvarkaraštis buvo sudarytas neritmingai, todėl komandos didelius laiko tarpus užpildydavo draugiškomis varžybomis. Ieškojo varžovų Latvijoje ir Rytų Prūsijoje.

Pirmąjį ratą KSS baigė sėkmingai ir nugalėjo visus varžovus. Pagrindinį varžovą „Spielvereinigung“ lietuviai nugalėjo net 6:2. Kaip įprasta, nesulaikomas buvo V. Trumpjonas,

įmušęs 2 įvarčius. Tiek pat pelnė ir P. Lenkšas. Beje, ši vokiečių komanda galėjo manipuliuoti žaidėjais iš Rytų Prūsijos Oberlygoje dalyvavusios ekipos. Todėl į svarbesnes rungtynes įtraukdavo 2-3 pajėgesnius futbolininkus.

Antrame rate KSS vienodu rezultatu 2:3 nusileido ir „Spielvereinigung“, ir „Freya“ vienuolikei. Su pastarąja teko žaisti gruodžio 4 d. KSS pralaimėjimas leido pagrindiniams varžovams užimti pirmąją vietą.

KSS išsaugojo pernykštę sudėtį. Komandą dar papildė 3-iasis Vilimavičių brolis Stasys ir Jonas Stasiukonis.

Finalinėse apygardos pirmenybių rungtynėse gruodžio 11 d. Pagėgių „Sportverein“ netikėtai 2:1 palaužė Klaipėdos „Spielvereinigung“ vienuolikę.

Šiaulių apygardoje rungtyniavo tik 2 komandos. LFLS pirmosiose rungtynėse 2:3 nusileido „Makabi“, tačiau po to jį nugalėjo 2:0. Deja, dalyvauti tolesnėse Lietuvos pirmenybių kovose LFLS atsisakė.

Šiauliečiams didžiausios problemos buvo dėl teisėjų trūkumo, todėl kai kurios komandos atsisakė dalyvauti pirmenybėse. Kai ŠFA pirmininkas J. Ungaila šiuo reikalu kreipėsi į LFL, į Šiaulius buvo komandiruotas V. Balčiūnas su keliais kolegomis iš LFTK. Po trumpų kursų iš 15 žmonių 10 išlaikė egzaminus ir buvo priimti į LFTK, o ne į ŠFA, kaip anksčiau.

Kai Klaipėdoje pirmenybės pasibaigė, didesnėje Lietuvos dalyje buvo gili žiema, Kauno futbolininkai jau atostogavo. Lemiama Klaipėdos ir Kauno komandų dvikova buvo nukelta į kitus metus.

1927 m. „Kultus“ – Kauno apygardos B klasės čempionas. Pirmoje eilėje (iš kairės): Petrovas, E. Hiršas, R. ir A. Fliotemejeriai, Skorupskis; antroje – sektetorius A. Hiršas, Glaubertas, Hanasauskas, Eikevičius, Gravleisas, Franckevičius, Amonas, Bagdonas, J. Kremeris, pirmininkas E. Deringas.

6. 1927 M. (04 03 – 1928 06 24)

KAUNO APYGARDA

1.	LFLS	X	2:1 3:1	2:0 2:1	3:1 3:0	3:0 8:0	8	0	0	26:4	16
2.	KSK	1:2 1:3	X	2:0 0:1	4:3 6:3	2:1 2:2	4	1	3	18:15	9
3.	„KOVAS“	0:2 1:2	0:2 1:0	X	3:0 1:2	2:1 -:+	3	0	5	8:9	6
4.	„MAKABI“	1:3 0:3	3:4 3:6	0:3 2:1	X	0:0 1:0	2	1	5	10:20	5
5.	„SPARTA“	0:3 0:8	1:2 2:2	1:2 +:-	0:0 0:1	X	1	2	5	4:18	4

KLAIPĖDOS APYGARDA

MIESTŲ ZONA

1.	„SPIELVEREINIGUNG“	X	2:6 3:2	3:1 6:4	8:1 2:0	3:3 3:1	6	1	1	30:18	13
2.	KSS	6:2 2:3	X	3:5 3:1	6:1 4:1	11:1 5:0	6	0	2	40:14	12
3.	„FREYA“	1:3 4:6	5:3 1:3	X	3:3 0:1	3:2 4:2	3	1	4	21:23	7
4.	„SPIELVEREINIGUNG-2“	1:8 0:2	1:6 1:4	3:3 1:0	X	3:1 6:3	3	1	4	16:27	7
5.	ŠILUTĖS „VORWÄRTS“	3:3 1:3	1:11 0:5	2:3 2:4	1:3 3:6	X	0	1	7	13:38	1

KRAŠTO ZONA

1.	PAGĖGIŲ „SPORTVEREIN“	X	2:0 4:0	3:0 5:2	11:1 6:1	6	0	0	31:4	12
2.	GUDŲ „SPORTVEREIN“	0:2 0:4	X	2:1 3:4	5:1 5:0	3	0	3	15:12	6
3.	NATKIŠKIŲ „SPORTVEREIN“	0:3 2:5	1:2 4:3	X	1:10 1:0	2	0	4	9:23	4
4.	STONIŠKIŲ „SPORTVEREIN“	1:11 1:6	1:5 0:5	10:1 0:1	X	1	0	5	13:29	2

APYGARDOS FINALAS: „SPORTVEREIN“ – „SPIELVEREINIGUNG“ 2:1

ŠIAULIŲ APYGARDA

LFLS – „MAKABI“ 2:3 IR 2:0

Užsitęsus sezonui, finalas įvyko Kaune 1928 m. birželio 24 d.

KAUNO LFLS – PAGĖGIŲ „SPORTVEREIN“ 3:1 (1:1). ŠIAULIŲ LFLS NEDALYVAVO.

1927 m. Lietuvos čempionai – LFLS futbolininkai. Kairėje (iš viršaus žemyn): 2 vartininkai – V. Stašinskas ir V. Abramikas, 7 puolėjai – T. Šliogeris, A. Škėma, P. Janulevičius, J. Mitinas, D. Žilevičius, V. Matulevičius, R. Marcinkus, 4 saugai – V. Bartuška, A. Bulvičius, A. Bankauskas, R. Racevičius, gynėjai – M. Bankauskas, N. Čerekas. „Lietuvos Lloydo“ taurė – kairėje, pereinamoji Lietuvos čempiono – dešinėje.

1927 m. Lietuvos kariuomenės futbolo čempionė – Klaipėdos 7-ojo pėstininkų pulko komanda. Guli (iš kairės): L. Kudrickas, J. Igovinas, Racevičius, klūpo – (...) A. Saunoris, vadovas S. Šaulys, A. Lebskis, J. Brazauskas, stovi – 2-as A. Vilimavičius, 3-as Stasys Vilimavičius.

1927 m. Baltijos valstybių futbolo vadovai FIFA Kongrese (iš kairės): latvis R. Janso-nas, estas A. Lugenbergas ir mūsiškis J. Pyragius.

1927 m. Klaipėdos KSS komanda. Pirmoje eilėje (iš kairės): L. Kudrickas, J. Igovinas, J. Racevičius, viduryje – V. Bajoras. J. Gunga, A. Saunoris, stovi – Stasys Vilimavičius, J. Stasiukonis, komandos vadovas S. Šaulys, Step. Vilimavičius, V. Trumpjonas, P. Lekšas.

1927 m. Kybartų „Sveikatos“ vadovas ir penki geriausi žaidėjai.

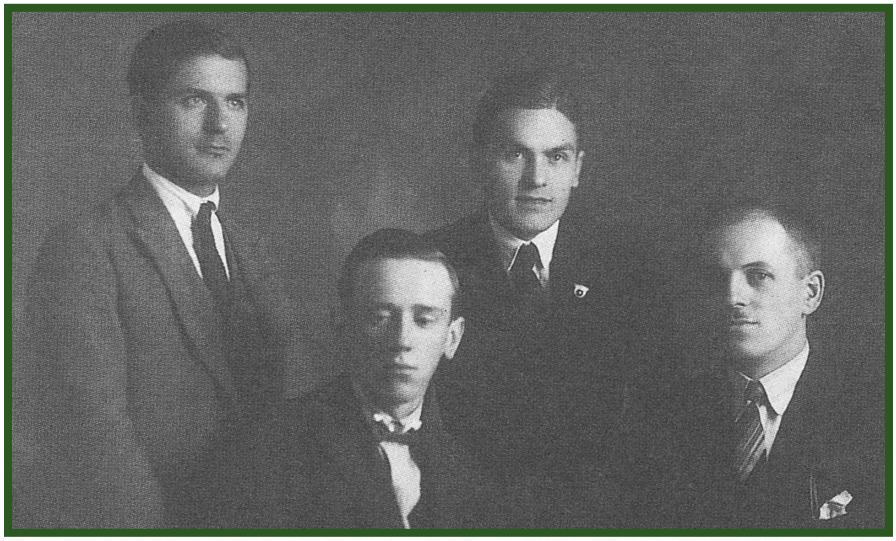
1928 m. – pirmasis klaipėdiečių triumfas

Į LFL suvažiavimą, vykusį kovo 24 d. Šaulių sąjungos salėje atvyko tik KFA atstovai. Pirmininkas J. Pyragius savo pranešime akcentavo, kad Centro komitetas buvo neveiklus ir nieko gero nenuveikė. Kai kurie nariai net į suvažiavimą neatvyko. Nepasirodė iždininkas ir Revizijos komisijos nariai. Iš pastarosios buvo gautas aktas. LFL finansinė būklė pablogėjo: atsirado skolų FIFA, Estijos futbolo lygai ir Šveicarijos firmai už pagamintus ženklus.

LFL pirmininku išrinktas majoras Aleksandras Ardickas, pavaduotoju – Vytautas Cirkvicas, sekretoriumi – vyresn. leitenantas Povilas Kaladė, iždininku – Liudvikas Deringas, nariu – Bendetas Zangas. Visi jie buvo sporto klubų nariai.

1928 m. LFL pirmininkas majoras A. Ardickas (1892 09 03 Sintautuose, Šakių apsk. – 1936 03 04 Kaune).

1926 – 1928 m. Žinomi futbolo veikėjai (iš kairės): Adomas Vasiliauskas (Teisėjų kolegijos pirmininkas), Valerijonas Balčiūnas (žaidėjas ir teisėjas), Stepas Garbačiauskas (žaidėjas ir teisėjas), Vytautas Cvirkvicas (LSL valdybos narys).

KFA sudėtis beveik nepasikeitė. Pirmininku perrinktas LFLS atstovas Petras Mašanauskas. LFTK pirmininko pareigose išliko Adomas Vasiliauskas, pavaduotoju – Valerijonas Balčiūnas, sekretoriumi išrinktas Algirdas Gorauskas.

LFL leido žurnalą „Sportas“. Atsakinguoju redaktoriumi išrinktas futbolininkas Danielius Žilevičius. Be to, buvo susitarta su radiofonu dėl platesnio futbolo reikalų informavimo.

Nors žiema buvo gili ir speiguota, tačiau futbolininkai Kaune nevengė treniruotis ir žaisti lauke. Klaipėdoje visą žiemą komandos rungtyniavo kiekvieną sekmadienį.

Kauno pavasario „Florence“ taurės turnyre dalyvavo 12 komandų. LFLS kelią į finalą prasiskynė nesunkiai nugalėjusi STSK (B. Norvaiša pelnė 4 įvarčius) – 10:0, „Makabi“ – 2:0, LGSF – 4:0. Jos būsimasis varžovas „Kovas“ eliminavo naujoką „Taurą“ – 6:3, „Techniką“ – 2:0.

Gegužės 17 d. lemiamoji dvikova nebuvo atkakli: „Kovas“ žaidė „be ugnelės“, o kai praleido pirmą įvartį, nustojo kovoti. Nepersistengė ir LFLS. Tad rezultatu 2:0 nugalėjo pastaroji.

1928 m. „Pavasario“ taurės laimėtoja Kauno LFLS komanda. Klūpo (iš kairės): R. Racevičius, M. Bankauskas, V. Abramikas, N. Čerekas, A. Bulvičius, stovi – klubo pirmininkas V. Arminas, A. Bankauskas, B. Norvaiša, R. Marcinkus, V. Bartuška, V. Matulevičius, P. Janulevičius.

Įdomu, kad turnyre dalyvavo dvi kitokią futbolo sampratą propagavusios komandos. Naujoji „Tauro“ ekipa buvo sudaryta daugiausia iš LFLS netikusių futbolininkų, kurie neprisilaikydavo tradicinių žaidimo schemų. LGSF futbolą atgaivino po kelerių metų, kai nepasitvirtino K. Dineikos teiginiai, jog futbolas kenkia jaunam sportininko organizmui (kol sustiprės kaulai).

Kaip ir praėjusiais metais, išaugus komandų skaičiui ir trūkstant aikščių, KFA pirmenybės pirmiausia vyko žemesnėse lygose. Pajėgiausieji klubai ieškojo varžovų užsienyje. Deja, pasirinkimas buvo nedidelis. Daugiausia teko žaisti su Latvijos ir Rytų Prūsijos komandomis.

Balandžio mėnesį KSK Eitkūnuose 4:3 (4:0) nugalėjo „Ost“ vienuolikę, tačiau Kisiūnui buvo sulaužyta koja.

Gegužės mėnesį, per Sekmines, LFLS susitarė žaisti Liepojoje dvejas rungtynes dėl „Olimpijos“ taurės. Varžybos turėjo vykti taškų sistema. Pirmąją dieną viską padarė vietos teisėjas, kad „Olimpija“ nugalėtų 4:1. Dėl to rungtynės net buvo nebaigtos. Kitą dieną vėl dėl teisėjo šališkumo LFLS įstengė sužaisti tik lygiosiomis 1:1.

Kaune viešėjusi Rygos RFK vienuolikė 3:1 (1:1) įveikė „Makabi“, o su LFLS sužaidė lygiosiomis 1:1 (0:1).

Pabaltijo valstybių futbolo vadovams susitarus, liepos 22–28 d. Taline buvo numatytas rinktinių turnyras. Šiais metais mūsų klubai dar neturėjo trenerių (pernai „Kovą“, LFLS ir KSK treniravo Fritzas Molnaras iš Vengrijos, „Makabi“ – Fritzas Kehras iš Vienos „Hakoach“), jo nepasamdė ir rinktinei. Praėjusiais metais F. Molnaras naudos nedavė, pirma laiko buvo atleistas.

Prieš išvyką į Estiją rinktinė 2:3 nusileido Įsruties „Sportverein“ (Rytų Prūsija) vienuolikei, tačiau kitą dieną ją nugalėjo 4:1.

Spaudoje buvo konstatuota, jog turime tik vieną stipresnę LFLS komandą. Visi kandidatai į rinktinę niekuo nepasižymi, tik kai kurių pavardės skambesnės. Abu vartininkai silpni, gynėjų pora (M. Bankauskas ir N. Čerekas) – dar tik mokslo stadijoje, 2 saugai silpnoki, o R. Racevičius – mašina, bet ardydama varžovų atakas, ardo ir savo komandos žaidimą. Todėl R. Marcinkų iš puolėjų reikėtų pervesti į saugus. Puolime taip pat nėra ryškesnių žaidėjų. Iš Klaipėdos į rinktinę tiktų tik V. Trumpjonas.

Vis dėlto prieš pat kelionę pavyko pasikviesti iš „Spielvereinigung“ gynėją V. Nopensą, o iš KSS – puolėją Stepą Vilimavičių. Rinktinės sudėtis buvo suderinta LFL CK.

Išvyka prasidėjo kuriozu. Iš Rygos į Taliną buvo nupirkti bilietai į prekinį-keleivinį traukinį, kuris būtų nuvežęs tik po paros – rungtynių dieną. Nuvažiavus kelias stoteles, teko grįžti į Rygą ir persėsti į greitąjį traukinį. Į Taliną mūsiškiai atvyko beveik po 2 parų, rungtynių išvakarėse. Vaikščiodami po miestą sužinojo, kad pakeista turnyro tvarka – teks žaisti 2 dienas iš eilės. Norėta net atsisakyti dalyvauti.

Mūsų rinktinė pirmąją dieną 0:3 (0:2) nusileido Latvijai, o kitą dieną – net 0:6 (0:3)

Estijai. Turnyro nugalėtoja tapo Latvija, 1:0 (0:0) įveikusi Estiją.

Visa kaltė buvo pripažinta LFL pirmininkui A. Ardickui, kuris šiek tiek pakoregavo rinktinės sudėtį, blogai organizavo išvyką. Be to, užkliuvo suklastotos finansinės ataskaitos, kažkokią taurę per išgertuves jis užstatė restorane. Spalio 11 d. Nepaprastame suvažiavime A. Ardickas buvo atstatydintas iš pareigų. Pirmininku išrinktas V. Cirkvicas.

Dar gerokai prieš eilinį čempionatą, birželio 24 d. paaiškėjo 1927 metų šalies čempionas. Kauno LFLS vienuolikė savo stadione 3:1 (1:1) nugalėjo Pagėgių „Sportverein“ ekipą.

Pirmame kėlinyje baudinį realizavo R. Marcinkus, o Henselis įmušė atsitiktinį įvartį – 1:1. Po pertraukos B. Norvaiša galvos smūgiu rezultatą persvėrė LFLS naudai. 3-iasis įvartis į pagėgiškių vartus krito per „spūstį“, net buvo neaišku, kas jį pelnė.

Didesnę laiko dalį žaidimas vyko prie svečių vartų. LFLS per daug „kombinavo“, net iš 2-3 metrų dažnai delsdavo smūgiuoti į vartus. Gerai žaidė „Sportverein“ vartininkas. Todėl Kauno B klasės lygio komandą LFLS nugalėjo kukliu rezultatu.

Neblogos sportinės formos šalies čempionas per dainų šventę Kaune 2:0 (1:0) įveikė KSS vienuolikę. „Makabi“ futbolininkai svečiams iš Klaipėdos pralaimėjo 1:4 (0:2).

Prieš naująjį čempionatą KFA komandose įvyko nežymūs pasikeitimai. LFLS ilgai ieškojo, kas sustiprintų puolimą aikštės kraštuose. Į puskairio puolėjo poziciją iš Šiaulių buvo pasikviestas Balys Norvaiša. Iš žemesnės lygos gerai pritapo Stasys Stasiukonis. Užbėgant įvykiams į priekį, pastarasis ir tapo rezultatyviausiu komandos žaidėju.

KSK neteko vartininko Černiaus, kuris atsidūrė J. Citavičiaus suburtoje Brazilijos „Lituania“ ekipoje. Išėjo gynėjas A. Vagneris, su futbolu atsisveikino saugas Felgenhaueris.

„Kovo“ nuostoliai didesni. Sportinę karjerą baigė vartininkas V. Balčiūnas. Jo vietą vartuose užėmė Povilas Vegneris. Išėjo centro saugas Juozas Žukauskas. Iš Karo mokyklos vienuolikės buvo pasikviestas puolėjas Fabijonas Dulkė, iš Šiaulių LFLS – Kazys Šurkus, iš „Spartos“ – Otto Franckevičius.

„Makabi“ išsaugojo visą pagrindinę sudėtį, todėl iš susižaidusių futbolininkų buvo tikimasi daugiau.

LFL sugriežtino nuobaudas už grubų žaidimą, tačiau nurodė, jog futbolininkai turi būti

ir geriau auklėjami. Už tai, jei nors vienoje komandoje žais neregistruotas futbolininkas, taškų negaus abu varžovai, bet rezultatas bus paliekamas.

Pirmenybes liepos 27 d. pradėjo „Spartos“ ir vokiečių „Kultaus“ vienuolikės. Lenkai nugalėjo net 6:0. Po 2 įvarčius jiems pelnė A. Daugirdas ir P. Petuchauskas, po vieną – L. Tuskevičius ir L. Rajunecas.

Rugpjūčio 1 d. „Kultus“ neatsilaikė ir susitikime su „Makabi“. Žydų komandoje gerai žaidė D. Švarcas ir Ipas, įmušę po įvartį, jiems gerai talkino Plavkinas iš rezervinės sudėties.

Po trijų dienų LFLS egzaminavo „Spartą“. Čempionas pateisino favorito vaidmenį ir nugalėjo 3:1 (1:1). Rezultatas galėjo būti ir didesnis, tačiau iš 3 smūgių nuo 11 m žymos tik vienas pasiekė tikslą. Įvarčių autoriai A. Škėma, B. Norvaiša, S. Stasiukonis, o atsakomojo – L. Tuskevičius.

„Kovas“ startavo rugpjūčio 5 d., tačiau nesublizgėjo ir pralaimėjo KSK vienuolikei 1:3 (0:0). Po pertraukos koviečiai greitai pavargo, o jaunieji vokiečiai bei Antanas Lingis buvo kupini energijos. Po įvartį nugalėtojams pelnė L. Raclauskas, F. Tepferis ir A. Lingis, o „brazilas“ J. Citavičius sušvelnino „Kovo“ pažeminimą.

LFLS nemažino apsukų ir skynė pergales. „Kanarėlių“ aukomis tapo „Makabi“ (4:2) ir „Kultus“ (3:1). Atėjo eilė pristabdyti ir 4 pergales turėjusį KSK. Nors tai padaryti buvo žymiai sunkiau, tačiau LFLS nugalėjo rezultatu 2:1 (1:0). Pergalingus įvarčius įmušė V. Matulevičius ir S. Stasiukonis (jau 4-ąjį iš eilės). Vokiečių komandai įvartį pelnė A. Lingis, kuris jau buvo pasižymėjęs 8 kartus. Jaunasis mūsų futbolo talentas prieš tai po 2 įvarčius įmušė į „Kultaus“ ir „Spartos“ vartus, o „Makabi“ vartininką nuginklavo 3 kartus.

Antroji LFLS ir KSK dvikova spalio 7 d. pasibaigė nulinėmis lygiosiomis. Šiose rungtynėse nedalyvavo prieš tai dvikovoje su kita vokiečių ekipa pašalintas iš aikštės ir mėnesiui diskvalifikuotas A. Lingis. Šis snaiperis per septynerias iš eilės rungtynes įmušė 12 įvarčių ir buvo nepralenkiamas. Jo komanda pelnytai užėmė 2 vietą.

„Kovas“ rungtyniavo labai permainingai. Komanda išvengė taškų nuostolio tik susitikimuose su „Makabi“. Eilinį kartą Šančių futbolininkai sublizgėjo nedrausmingumu antrojo rato rungtynėse su KSK. Kai KSK įmušė pirmąjį įvartį, L. Raclauskas norėjo nunešti

kamuolį į aikštės vidurį. Tuo metu J. Žebrauskas jam spyrė į pilvą, kuriam reikėjo daryti dirbtiną kvėpavimą. Teisėjas A. Gorauskas to nematė. Antrame kėlinyje R. Žebrauskas ne tik „nušienavo“ A. Lingį, bet ir smogė į veidą. Chuliganas iš aikštės buvo pašalintas ir po metų vėl užsidirbo 9 mėnesius „poilsio“.

1928 10 21. Kauno derbis: „Kovas“ – LFLS (2:3). R. Marcinkus prieš „Kovo“ „mūrą“.

Klaipėdos apygardoje pirmenybės vėl vyko dviejuose pogrupiuose. Tarp pajėgiausių miesto komandų pirmą kartą rungtyniavo viena seniausių – Mokytojų seminarijos – SSK ekipa, kurioje visada būdavo ir lietuvių. Šilutės „Vorwärts“ vėl buvo priglaustas prie miestiečių.

Tuo tarpu Pietų pogrupyje, kuriam vadovavo Pagėgių futbolo atstovai, buvo po 2 vietos ir Stoniškių ekipas bei Gudų „Sportverein“. Iš pradžių čia buvo ir kitų miestelių komandų, tačiau jos pasitraukė. Gal būt kai kurių rezultatai įtraukti į pirmaujančių ekipų balansą, nes turnyrinės lentelės įvairiuose leidiniuose skiriasi.

KSS vienuolikė pirmenybes pradėjo balandžio 29 d. vadinamajame Kareivinių kieme su Šilutės „Vorwärts“. Žaidimas netikėtai susiklostė sunkiai. Buvo iškovota pergalė tik rezultatu 2:1. Nugalėtojams įvarčius pelnė V. Trumpjonas ir Step. Vilimavičius.

Ne ką lengviau buvo palaužtas pagrindinis varžovas „Spielvereinigung“ klubas. Į 5 įmuštus KSS įvarčius (Stas. Vilimavičius – 2, V. Bajoras, J. Stasiukonis, Step. Vilimavičius) oponentai atsakė keturiais. Tad po šios pergalės KSS tapo vienvalde lydere.

Pirmame rate KSS lengviau nugalėjo tik debiutantę SSK ekipą. Visgi ir šiose rungtynėse ilgokai rezultatas buvo lygus – 1:1. Gerą paslaugą padarė šilutiškiai, pagrindinę vokiečių komandą įveikę 3:1. Prie pergalės daugiausia prisidėjo lietuvis Kubilius.

Antrą ratą KSS pradėjo pralaimėjimu 3:5 (1:3) SSK vienuolikei. Varžovai pirmavo net 5:1. Daugiausia pavienėmis V. Trumpjono ir A. Vilimavičiaus pastangomis rezultatą pavyko sušvelninti.

Visgi kitame ture KSS net 7:0 (2:0) sutriuškino „Spielvereinigung“ ir užsitikrino pirmąją vietą. Lyg uraganas aikštėje siautėjo V. Trumpjonas ir įmušė 5 įvarčius. Po vieną kartą pasižymėjo Stas. Vilimavičius ir J. Brazauskas.

1928 m. Klaipėdos KSS atakų lyderis V. Trumpjonas.

„Freya“ dar galėjo pretenduoti į 2-ąją vietą, tačiau sugebėjo lietuvius tik pagąsdinti. Po pralaimėto pirmo kėlinio KSS išplėšė pergalę 4:3 (2:3).

Šiaulių apygardos pirmenybės vyko tik dėl „paukščiuko“. Mat naujasis ŠSK (Šiaulių sporto klubas), sudarytas iš buvusios LFLS, taip pat „Kraft“, nebuvo LFL nariai.

Iš karto 4 komandos turėjo susitikti pusfinaliuose. LDS 6:0 nepasigailėjo „Kraft“ vienuolikės. Su ŠSK nepanoro žaisti „Makabi“. Lemiamose rungtynėse LDS 5:1 nugalėjo ŠSK.

Kauno ir Klaipėdos čempionų dvikova lapkričio 18 d. įvyko uostamiestyje. Beje, KSS apygardos nugalėtoja tapo be žaidimo su Pagėgių „Sportverein“. Lemiamoms rungtynėms buvo pakviestas teisėjas Ruhau iš Tilžės.

Oras buvo labai blogas. Pliaupęs smarkus lietus naująją futbolo aikštę pavertė purvynu. Žiūrovų susirinko tik apie 200.

KSS pasirodė aikštėje tokios sudėties: J. Igovinas, L. Kudrickas, R. Racevičius, A. Saunoris, Step. Vilimavičius, M. Lebskis, Stas. Vilimavičius, K. Januškevičius, A. Vilimavičius, V. Trumpjonas, J. Brazauskas (komandoje dar buvo – V. Bajoras, V. Gunga, J. Stasiukonis – I ratą).

LFLS spalvas gynė: V. Abramikas, M. Bankauskas, N. Čerekas, S. Kumpis, R. Marcinkus, A. Bankauskas, A. Petkus, B. Dagilis, V. Abaravičius, S. Stasiukonis, V. Geležūnas

(KFA dar žaidė – A. Bulvičius, V. Baltuška, V. Bartuška, P. Janulevičius, A. Škėma, T. Šliogeris, B. Norvaiša).

Susitikimo pradžioje iniciatyva priklausė svečiams, tačiau aukštumoje buvo KSS vartininkas J. Igovinas.

Vėliau sėkmė nuo LFLS visiškai nusisuko. 29-ąją minutę V. Trumpjonas įmušė pirmą įvartį, o antras krito jau kitą minutę po kampinio, kai nuslydo kamuolys nuo LFLS žaidėjo. Kėliniui baigiantis V. Trumpjonas rezultatą padidino iki 3:0.

Antrame kėlinyje LFLS vėl atsigavo. Visgi R. Marcinkus 70-ąją minutę nerealizavo baudinio. Po dviejų minučių R. Marcinkaus muštą antrą baudinį atrėmė J. Igovinas. Vis dėlto R. Marcinkui pavyko šiek tiek reabilituotis. Likus žaisti 3 minutes jis meistriškai atliko baudos smūgį. Tad 3:1 (3:0) nugalėjo KSS ir pirmą kartą Lietuvos čempione tapo ne Kauno komanda. Kažkodėl LFLS lemiamas rungtynes žaidė ne pagrindinės sudėties.

KFA apygardoje B klasės pirmenybėse naujokas „Tauras“ per 14 rungtynių įveikė visus varžovus bendru rezultatu 98:8! Todėl nenuostabu, jog pereinamąją dvikovą su autsaideriu „Kultus“ laimėjo 5:1.

1928 m. Klaipėdos KSS komanda, pirmą kartą tapusi Lietuvos čempione. Guli (iš kairės): L. Kudrickas, J. Igovinas, R. Racevičius, klūpo – A. Saunoris, A. Vilimavičius, A. Lebskis; stovi – Stasys Vilimavičius, Januškevičius, KSS valdybos pirmininkas kapt. S. Šaulys, Steponas Vilimavičius, V. Trumpjonas, J. Brazauskas.

1928 05 20. Žaidžia Ukmergės pirmojo pėstininkų pulko ir „Spartos“ komandos. LCVA, A076-P-0081.

7. 1928 M. (04 29 – 11 18)

KAUNO APYGARDA

1.	LFLS	X	2:1 0:0	2:1 3:2	3:1 2:0	4:2 1:0	3:1 6:0	9	1	0	26:8	19
2.	KSK	1:2 0:0	X	3:1 2:2	4:2 2:1	4:0 0:0	3:1 3:0	6	3	1	22:9	15
3.	„KOVAS“	1:2 2:3	1:3 2:2	X	2:3 3:2	3:1 3:1	2:1 2:2	4	2	4	21:20	10
4.	„SPARTA“	1:3 0:2	2:4 1:2	3:2 2:3	X	1:1 3:1	6:0 1:2	3	1	6	20:20	7
5.	„MAKABI“	2:4 0:1	0:4 0:0	1:3 1:3	1:1 1:3	X	3:0 1:0	2	2	6	10:19	6
6.	„KULTUS“	1:3 0:6	1:3 0:3	1:2 2:2	0:6 2:1	0:3 0:1	X	1	1	8	7:30	3

KLAIPĖDOS APYGARDA

MIESTŲ ZONA

1.	KSS	X	5:4 7:0	4:1 3:5	1:0 4:3	2:1 3:1	7	0	1	29:15	14
2.	„SPIELVEREINIGUNG“	4:5 0:7	X	2:1 1:2	4:2 1:0	1:3 8:2	4	0	4	21:22	8
3.	SSK	1:4 5:3	1:2 2:1	X	5:3 0:1	2:0 0:5	4	0	4	16:19	8
4.	„FREYA“	0:1 3:4	2:4 0:1	3:5 1:0	X	3:2 3:2	3	0	5	15:19	6
5.	ŠILUTĖS „VORWÄRTS“	1:2 1:3	3:1 2:8	0:2 5:0	2:3 2:3	X	2	0	6	16:22	4

KRAŠTO ZONA

1.	PAGĖGIŲ „SPORTVEREIN"	X	7:2	6:1	8:1	4:1	4	0	0	25:5	8
2.	STONIŠKIŲ „SPORTVEREIN"	2:7	X	6:1	4:2	5:1	3	0	1	17:11	6
3.	PAGĖGIŲ „SPORTVEREIN-2"	1:6	1:6	X	2:4	8:0	1	0	3	12:16	2
4.	STONIŠKIŲ „SPORTVEREIN-2"	1:8	2:4	4:2	X	0:2	1	0	3	7:16	2
5.	GUDŲ „SPORTVEREIN"	1:4	1:5	0:8	2:0	X	1	0	3	4:17	2

APYGARDOS FINALAS: KSS – „SPORTVEREIN" +:- (BE ŽAIDIMO)

ŠIAULIŲ APYGARDA

PUSFINALIS: LDS – „KRAFT" 6:0, ŠSK – „MAKABI" +:- (BE ŽAIDIMO)
FINALAS: LDS – ŠSK 5:1

Dėl Lietuvos čempiono titulo: KSS – Kauno LFLS 3:1. Šiaulių LDS į Klaipėdą neatvyko.

1929 m. – sutrukdė lietus ir prieblanda

Metiniame LFL suvažiavime pirmininku patvirtintas praėjusių metų rudenį pareigas pradėjęs eiti Vytautas Cirkvicas, jo pavaduotoju išrinktas Algirdas Grokala-Gorauskas, sekretoriumi – Nikodemas Čerekas, nariais – L. Deringas (iždininkas), B. Zangas, kapitonas J. Stanelis.

1929 m. LFL pirmininkas V. Cirkvicas.

KFA vadovu 3-ius metus perrinktas P. Mašanauskas, pavaduotoju išrinktas A. Angoldas, sekretoriumi – V. Balčiūnas.

Pagaliau pavyko suvienodinti visų futbolo apygardų pirmenybių nuostatus. Visur futbolo vartai turi būti dažomi balta spalva. Rungtynių protokolai į organizatorių būstines pateikiami per 24 val. Neatvykusios į rungtynes komandos laukiama nebe pusę valandos, o 15 minučių. Jei teisėjas pavėlavo į rungtynes – bauda 15 litų, jei neatvyko – 50 litų. Už teisėjavimą I A lygos rungtynių mokama 7,5 lito.

KFA pirmenybėse buvo leista dalyvauti 6 komandoms, nes KSK susijungė su „Kultus“, o „Tauras“ šią teisę iškovojo.

Pirmosioms rungtynėms gegužės 11 d. į „Makabi“ aikštę išbėgo jos šeimininkai ir LFLS futbolininkai. Pernykštės čempionės gretose buvo 9 pagrindinės sudėties žaidėjai bei vėl į ją įsiliejęs P. Janulevičius ir iš KSS pernai rudenį atvykęs J. Stasiukonis. Beje, kartu su gerai žaidusiu F. Dulke šie futbolininkai labiausiai ir pasižymėjo. Tiesa, J. Stasiukonis įmušė įvartį, o P. Janulevičius buvo pašalintas iš aikštės, kai jis atsitiktinai įsitraukė į „bylą“, kuomet teisėjas A. Amonas varė „poilsio“ „Makabi“ saugą S. Buršteiną (pastarasis buvo vienas geriausių komandoje). Kitą įvartį įmušė A. Bankauskas, tad LFLS nugalėjo 2:0 (1:0).

Gegužės 12 d. IFK aikštėje susitiko „Sparta“ ir KSK „Kultus“. Lenkų komandoje nebebuvo į „Kovą“ perėjusio J. Petuchausko, o vienuolikėje pasirodė L. Klebovičius iš „Kultaus“. KSK „Kultaus“ jungtinės pajėgos buvo galingesnės, nors į „Kovą“ perėjo O. Franckevičius, A. Amonas ir vartininkas V. Sokolovas, o L.Raclauskas buvo pašauktas į kariuomenę.

Netikėtai pirmame kėlinyje didžiulę žaidimo persvarą turėjo „Sparta“. Teisėjas R. Janulevičius jos naudai priteisė 2 baudinius, tačiau tik vienas buvo realizuotas. KSK „Kultus“ futbolininkai sukruto likus žaisti 20 minučių ir įmušė 3 įvarčius.

3-iosios pirmo turo rungtynės buvo atidėtos vėlesniam laikui, nes atėjo metas komandoms uždarbiauti tarptautiniuose susitikimuose.

Gegužės 18 d. „Makabi“ žaidė su Rygos RFK ir pralaimėjo 0:3 (0:1). Kitą dieną LFLS svečius įveikė 1:0 (0:0).

Tą patį savaitgalį „Tauras“ pirmenybių rungtynėse net 6:1 (3:0) pažemino „Spartą“, tuo įrodydamas, jog „laisvūnai“ nesiskaitys su autoritetais ir pajėgiausiųjų grupėje. Lenkai nerealizavo dviejų baudinių.

Nugalėtojų gretose žaidė: V. Stašinskas, V. Abaravičius, S. Žėglys, J. Prižgintas, J. Dirgėla, A. Vaicekauskas, A. Šliogeris, A. Klygis, J. Bartuška, D. Žilevičius, J. Šerepėka. Vėliau komandai dar atstovavo V. Baltuška (vasarą mirė), L. Abramavičius, V. Bartuška, Paškevičius. Kaip ir praėjusiais metais, atakų lyderiai buvo J. Dirgėla, J. Šerepėka, A. Vaicekauskas.

„Kovas“ pirmąsias rungtynes žaidė gegužės 26 d. su LFLS ir varžovams nusileido visais komponentais – pralaimėjo 0:3 (0:1). Gal komandai atsiliepė kelionė į Liepoją, kur 2 dienas rungtyniavo su „Olimpija“ (0:5 ir 4:4)?

Kaip jau buvo minėta, „Kovas“ pasistiprino keliais futbolininkais iš kitų Kauno komandų, tačiau trūko diskvalifikuoto R. Žebrausko (įsijungė vasarą). Rezultatyviausiai žaidė J. Citavičius ir J. Petuchauskas.

Birželio 2 d. didelio žiūrovų susidomėjimo susilaukė „Tauro“ ir KSK „Kultus“ dvikova. Rungtynių pradžioje A. Klygis išvedė „Taurą“ į priekį – 1:0. Netrukus A. Lingis rezultatą išlygino, o po to šio futbolininko smūgiuotas kamuolys pataikė į J. Prižginto koją ir antrą kartą įskriejo į vartus – kėlinį 2:1 laimėjo KSK „Kultus“.

Vis dėlto „Tauro“ įvarčių mašina suveikė tuoj po pertraukos. Po A. Šliogerio, J. Dirgėlos ir J. Šerepėkos įmuštų įvarčių „Tauras“ jau pirmavo 4:2. Jo neišmušė iš vėžių ir V. Abaravičiaus įvartis į savo vartus. Du tikslūs A. Vaicekausko smūgiai užtikrino pergalę 6:3 (1:2).

Savotiškas „Tauro“ išsišokimas buvo prislopintas trečiose komandos rungtynėse. LFLS naujoko gynybą sumalė į miltus – rezultatas 5:0 (2:0). Kitame ture silpnai pasirodė „Tauro“ puolimas, todėl su „Makabi“ teko tenkintis lygiosiomis 0:0.

Tuo tarpu birželio pabaigoje rungtynėse su KSK „Kultus“ lyderė LFLS bejėgė buvo su-

stabdyti A. Vagnerio ir A. Lingio duetą. Pastarasis įmušė 2 įvarčius, kurių užteko pergalei 2:0 (0:0). Beje, pirmas įvartis buvo labai efektingas – puolėjas galva permetė kamuolį per vartininką V. Abramiką.

„Tauro“ metamorfozės tęsėsi. Pirmąjį ratą jis baigė pralaimėjimu 1:6 (1:1) „Kovui“: Tiesa, šis rezultatas buvo įrašytas į turnyro lentelę tik po pakartotinų rungtynių. Mat liepos 7 d. po lygiųjų 1:1 „Tauro“ kapitonas pateikė labai argumentuotą protestą: „Pirmąjį kėlinį teisėjavo R. Reichmanas ir atsisakė, antrajame teisėjas buvo Olšauskas (II-os kategorijos), tam neturėjęs teisės. Jis neįskaitė „Tauro“ įvarčio, rungtynes baigė 2 minutėm anksčiau“.

Vasarą futbolininkai beveik neatostogavo, nes žaidė nemažai tarptautinių susitikimų, o keturioms blogiausiai pasirodžiusioms Kauno komandoms buvo surengtas paguodos turnyras. Dėl dienraščio „Lietuvos aido“ taurės LFLS net 9:0 (4:0) nugalėjo „Makabi“.

Iš tarptautinių susitikimų paminėtina LFLS pergalė 8:1 (3:1) Rygoje prieš RFK bei atkakli kova su Latvijos rinktine – pralaimėta 2:3.

1929 m. Kauno LFLS Rygoje prieš rungtynes su RFK.

Kaune viešėjusi viena seniausiųjų Karaliaučiaus komandų VfB 8:2 (6:2) nugalėjo „Makabi“ ir 4:2 (1:1) palaužė LFLS.

Prieš antrąjį Pabaltijo turnyrą jėgas išbandė Kauno ir Klaipėdos rinktinės. Pajėgesni buvo klaipėdiečiai, nugalėję 3:1 (1:1). Tuo tarpu Lietuvos rinktinė susilpnintą uostamiesčio vienuolikę įveikė 5:2 (1:1).

Įdomu, kad nuo birželio 23 d. kelis mėnesius Kauno komandas treniravo vengras Ferencas Nagy, kuris konsultavo ir rinktinės žaidėjus.

Deja, tos konsultacijos nepadėjo. Lietuvos rinktinė Pabaltijo taurės turnyre Rygoje 1:3 (0:0) pralaimėjo Latvijai ir 2:5 (2:2) buvo pažeminta Estijos reprezentantų. Rinktinei atstovavo net 6 Klaipėdos „Spielvereinigung“ futbolininkai, tarp jų G. Gvildys ir V. Nopensas, kurie žaidė 1923 metais pirmąsias rungtynes su Estija. Beje, estai su latviais sužaidė lygiosiomis 2:2 ir dėl geresnio įvarčių skirtumo užėmė pirmąją vietą.

Lietuvos futbolo rinktinė 1929 m.

Antrame pirmenybių rate istorija beveik pasikartojo. LFLS vėl įvarčius praleido tik dvikovoje su KSK „Kultus“. Šį kartą varžovai įmušė 4, o LFLS – 2. Tai atsitiko lapkričio 1 d., kai turnyrinėje lentelėje komandų vietos jau buvo aiškios.

Beje, spalio 13 d. vykusiose šių ekipų rungtynėse antrame kėlinyje teisėjas R. Reichmanas, esant rezultatui 3:2 LFLS naudai, iš pradžių įskaitė įvartį į LFLS vartus, bet greitai savo sprendimą atšaukė. Kilo ginčai, į aikštę įsiveržė žiūrovai, ir žaidimas buvo nutrauktas. Tad teko peržaisti.

Įdomu, kad LFLS teko papildomai žaisti dar dvejas rungtynes. Rugsėjo 8 d. žaidžiant su „Makabi“ prapliupo lietus, sutemo, tad 77-ąją minutę rungtynės liko nebaigtos

(rezultatas buvo 1:1). Spalio 5 d. teisėjas LFLS ir „Tauro“ susitikimą nutraukė likus žaisti 10 minučių, nes buvo tamsu, nors į akį durk. LFLS tada pirmavo 3:0. LFLS apsimokėjo peržaisti: „Makabi“ buvo nugalėtas 3:0, „Tauras“ – 4:0.

1929 m. Lietuvos vicečempionė – Kauno LFLS komanda. Jos lyderiai (iš kairės) – 4-as V. Geležūnas, 7-as V. Abramikas, 9-as N. Čerekas, 10-as V. Bartuška, 12-as R. Marcinkus.

Deja, tai pavyko pasiekti didele kaina. Per mėnesį LFLS žaidė net 7 rungtynes, tame tarpe ir lemiamas – su KSS. Su „Makabi“ ir „Kovu“ teko žaisti 2 dienas iš eilės, o su KSS tik po dienos poilsio, kai buvo kovota su KSK „Kultus“...

Antrus metus rezultatyvumu pasižymėjo A. Lingis iš KSK „Kultus“, įmušęs daugiau nei 10 įvarčių (tikslus skaičius nežinomas). Nedaug nuo jo atsiliko LFLS snaiperiai J. Stasiukonis ir B. Norvaiša bei J. Dirgėla iš „Tauro“.

Klaipėdos apygardoje KSS ekipa praktiškai konkurencijos neturėjo. Ji pirmosiose rungtynėse balandžio 14 d. 8:1 (1:1) nugalėjo SSK vienuolikę. Komandos sudėtis mažai pasikeitė. Gynyboje su R. Racevičiumi žaidė naujokas J. Skardys.

SSK atstovavo: Launertas, Schaar, Lukošius, Šmidtas II, P. Purvinis, Balasius, Šmidtas I, Abromaitis, Skėrys, Šimtininkas, Butgeraitis (lietuvių daugiau nei ankstesniais metais).

Kitą savaitgalį KSS pasiekė iki šių dienų išlikusį Lietuvos čempionatų rekordą: Šilutės „Vorwärts“ komandą nugalėjo 20:0 (8:0). Ko gero, buvo pasiektas ir kitas rekordas. Kai

KSS buvo įmušusi 12 įvarčių, V. Trumpjonas jau buvo pasižymėjęs 6 kartus. Vėliau įvarčių skaičių „pametė“ ir teisėjas...

Pirmame rate kelerias rungtynes žaidė ir Pagėgių „Sportverein“. Kai KSS futbolininkai nuvyko į Pagėgius žaisti 3-iųjų rungtynių, mieste išvydo daugybę plakatų. Prie stadiono vartų plevėsavo Lietuvos ir Klaipėdos krašto vėliavos. Tik žiūrovų buvo nedaug ir aikštė prasta. KSS nugalėjo rezultatu 15:0 (7:0). Beje, pagėgiškiai ir kituose susitikimuose praleido po dviženklį įvarčių skaičių, todėl jiems teko pasitraukti į žemesnę lygą. Tuo metu Pagėgiuose dar buvo Sporto klubo (SK) ir „Rambyno“ komandos, kuriose daugiausia žaidė lietuviai.

KSS lyderės poziciją sustiprino, kai 2:1 palaužė „Freya“ vienuolikę ir įsirašė pergalę be žaidimo su „Spielvereinigung“.

Su pastaraja komanda KSS pradėjo antrą ratą. Po gražaus V. Trumpjono ir A. Vilimavičiaus derinio lietuvių vienuolikė išsiveržė į priekį. Rezultatas 1:0 išliko iki 85 minutės. Deja, veržlusis Staputis sugebėjo įmušti išlyginamąjį įvartį.

Per kitas antrojo rato rungtynes varžovai neįveikė J. Igovino tvirtovės, o KSS futbolininkai po 5 įvarčius įmušė į „Vorwärts“ ir „Freya“ vartus, o SSK vartininką nuginklavo 2 kartus. Tad antrus metus iš eilės KSS dėl Lietuvos čempiono vardo turėjo žaisti su Kauno LFLS, nes Šiaulių futbole įsivyravo sąstingis.

Lapkričio 3-iąją, lemiamų rungtynių dieną, buvo šalta, krapnojo lietus. Pirmame kėlinyje pavėjui žaidusi LFLS ekipa įgijo nemažą žaidimo persvarą, tačiau iš daugelio progų išnaudojo tik vieną.

Antrame kėlinyje vaizdas aikštėje iš esmės pasikeitė. Tuoj po pertraukos dviem Stasio Vilimavičiaus įvarčiais KSS persvėrė rezultatą savo naudai. Po keliolikos minučių V. Trumpjonas įmušė 3-ią įvartį po K. Januškevičiaus pakelto kampinio. LFLS pavyko rezultatą sušvelninti. Lemiamą žodį tarė A. Vilimavičius, įmušęs ketvirtą įvartį. KSS nugalėjo 4:2 (0:1). Gaila, kad nėra tikslių žinių apie LFLS komandos įvarčių autorius. Vieno iš jų pavardė „Lietuvos žiniose“ nurodyta, tačiau tokio futbolininko paraiškoje nebuvo (Kymeklis). Rungtynėms teisėjavo Latvijos kariuomenės kapitonas Juris Redlichas.

1929 m. Lietuvos čempionė Klaipėdos KSS komanda. Guli vartininkas J. Igovinas, klūpo (iš kairės): A. Saunoris, Stasys Vilimavičius, Steponas Vilimavičius, V. Trumpjonas, Januškevičius, stovi – J. Gunga, L. Kudrickas, J. Skardys, vadovas kap. S. Šaulys, Racevičius, A. Vilimavičius, J. Brazauskas.

1929 08 15. Akmenės ir Mažeikių futbolo komandos prieš rungtynes, LNM.

1929 08 18. 7-ojo pėstininkų pulko ir rusų karo laivo „Voikov“ komandų rungtynės (15:0) Klaipėdoje susilaukė didelio žiūrovų susidomėjimo. Pirmoje eilėje (iš kairės): pulkininkas A. Skučas, generolas Tamašauskas su žmona, pulkininkas J. Šarauskas, generolas V. Nagys-Nagevičius, Klaipėdos krašto gubernatorius A. Merkys, Rusijos diplomatai ir kiti.

1929 m. labai aktyvūs buvo Marijampolėje 9-ojo pėstininkų pulko (tamsi apranga) ir Vilkaviškio 4-ojo artilerijos pulko futbolininkai. Pirmoje eilėje (iš kairės): V. Zabelavičius, 3-iasis J. Klimas, E. Daraškiukas, O. Čižauskas, A. Lingis, 7-asis A. Vimeris; antroje – S. Danilevičius, A. Bulvičius, P. Razys, 5-asis G. Švelnys, Petokas, A. Plaušinaitis, E. Čižauskas, Ch. Rozentalis, K. Baltramonaitis, 12-asis Vl. Danilevičius, 14-asis Vl. Balčiūnas.

8. 1929 M. (04 08 – 11 03)

KAUNO APYGARDA

1.	LFLS	X	0:2 2:4	5:0 4:0	3:0 3:0	6:0 7:0	2:0 3:0	8	0	2	35:6	16
2.	KSK „KULTUS"*	2:0 4:2	X	3:6 1:3	2:1 4:2	3:1 2:2	3:0 3:0	7	1	2	27:17	15
3.	„TAURAS"	0:5 0:4	6:3 3:1	X	1:6 2:2	6:1 6:0	0:0 3:0	5	2	3	27:22	12
4.	„KOVAS"	0:3 0:3	1:2 2:4	6:1 2:2	X	2:2 3:1	3:2 3:1	4	2	4	22:21	10
5.	„SPARTA"	0:6 0:7	1:3 2:2	1:6 0:6	2:2 1:3	X	1:0 3:0	2	2	6	11:35	6
6.	„MAKABI"	0:2 0:3	0:3 0:3	0:0 0:3	2:3 1:3	0:1 0:3	X	0	1	9	3:24	1

*KSK IR „KULTUS" SUSIJUNGĖ Į VIENĄ KLUBĄ.

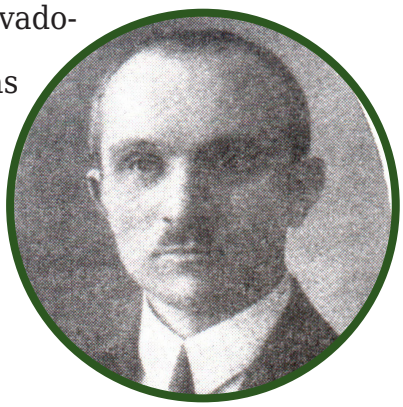
KLAIPĖDOS APYGARDA

1.	KSS	X	2:1 5:0	+:- 1:1	8:1 2:0	20:0 5:0	7	1	0	43:3	15
2.	„FREYA"	1:2 0:5	X	2:0 1:0	3:5 2:1	5:1 2:1	5	0	3	16:15	10
3.	„SPIELVEREINIGUNG"	-:+ 1:1	0:2 0:1	X	2:2 2:1	6:1 2:1	3	2	3	13:9	8
4.	SSK	1:8 0:2	5:3 1:2	2:2 1:2	X	4:2 4:0	3	1	4	18:21	7
5.	ŠILUTĖS „VORWÄRTS"	0:20 0:5	1:5 1:2	1:6 1:2	2:4 0:4	X	0	0	8	6:48	0

DĖL LIETUVOS ČEMPIONO: LFLS – KSS 2:4 (1:0).

1930 m. – pasitelkus įvarčių koeficientą

LFL CK pirmininku buvo išrinktas Kooperacijos banko vadovas Vincas Zakarevičius, pavaduotoju – S. Janušauskas (vėliau – A. Hiršas), sekretoriumi – A. Butavičius, nariais – S. Matulevičius ir V. Arminas.

1930 m. LFL pirmininkas V. Zakarevičius.

KFA vadovauti liko P. Mašanauskas, pavaduotoju išrinktas A. Angoldas, jam pasitraukus pareigas perėmė V. Norkus.

Pagaliau pavyko išjudinti šiauliečius, kad jie atgaivintų futbolo veiklą. Apygardos pirmininku buvo išrinktas LDS atstovas Mykolas Barcevičius.

Steigti futbolo apygardą Suvalkijoje buvo siūloma dar 1928 metais, tačiau Kybartų „Sveikata“ prieš tai turėjo konfliktą su LFL ir pasitraukė iš šios organizacijos. Marijampolėje ir Vilkaviškyje trūko entuziastų. Vis dėlto kybartiečiai sutiko ir atliko didelį organizacinį darbą, todėl daugumą centro valdyboje ir sudarė Kybartų atstovai. Tik apygardos vadovu buvo išrinktas Marijampolės burmistras Juozas Maurukas.

1930-ieji buvo paskelbti Vytauto Didžiojo metais, todėl buvo numatyta daug renginių. Juolab kad ir pavasaris buvo, kaip reta, ankstyvas. Jau kovo mėnesį visoje Lietuvoje aikštės buvo pradžiuvusios. Tiesa, Kaune jų labai trūko, todėl pajėgiausiųjų komandų čempionatą teko nukelti vėlesniam laikui.

Kaune buvo surengtas miesto komandų „Žaibo“ turnyras, anksti prasidėjo tarptautiniai susitikimai.

Kovo 9 d. Klaipėdoje miesto rinktinė žaidė su Mažosios Lietuvos rinktine ir pralaimėjo 3:5 (2:3). Po savaitės klaipėdiečiai 1:3 nusileido Liepojos rinktinei.

Kovo 30 d. Eitkūnuose Lietuvos rinktinė 5:1 (4:0) nepasigailėjo Rytų Prūsijos reprezentantų. Įvarčius mūsiškiams pelnė V. Nopensas, J. Brazauskas, V. Trumpjonas, S. Chmelevskis ir R. Rutkauskas.

Didžiulio futbolo mėgėjų susidomėjimo susilaukė gegužės 3-4 d. Kaune vykęs tarpapygardinis „Žaibo“ turnyras. Jo atidarymas vyko šventinėje aplinkoje. Kamuolys į aikštę buvo numestas iš lėktuvo, papuoštas įvairiaspalvėmis juostomis. Atidaryme dalyvavo

Apskrities Vilkaviškio

3. 186

2)

ŽINIOS

Apie Lietuvos Futbolo Lygos Suvalkijos Apygardą

Veiklos plotas	Suvalkijos kraštas
Tikslas	Jungti bendram darbui organizacijas užsiimančias futbolo sportu ir reguliuoti jų santykius.
Registravimo laikas ir registro Nr.	1930 m. balandžio mėn. 29 d. Draug. rejestro 11 nr.
Valdybos nariai (vardas, pavardė, gyv. vieta)	1. Pirm. Draugelaitis Adolfas, gyv. Kybartų m. 2. Sekr. Kromas Juozas " " " 3. Ždin. Kovenskis Jokubas " " " 4. Vald. nar. Barilionskas Pranas " " " 5. " " Bekeris Faifelis " " "
Valdybos buveinė	Valdybos buveinė būtinė – Kybartuose.
Veiklos apie kitų Vyr. Žin.	
Narystės skyrimi	
Veiklos Vyr. Žin. panr. dr-jos	

1930 m. LFL Suvalkijos apygardos steigimo dokumento kopija.

LSL pirmininkas, o kitą dieną į rungtynes buvo apsilankęs Lietuvos prezidentas Antanas Smetona.

Buvo žaidžiami 2 kėliniai po 15 minučių. Pirmosiose rungtynėse Kaunas 3:0 nugalėjo Šiaulius. Po to žaidė Klaipėdos ir Suvalkijos rinktinės. Uostamiesčio futbolininkų pranašumas buvo dar didesnis – rezultatas 4:0.

Kitą dieną Suvalkijos atstovai 0:5 pralaimėjo Kauno žvaigždėms, tačiau po to 4:0 sugniuždė šiauliečius ir užėmė 3-iąją vietą. Šiaulių vienuolikė tokiu pačiu rezultatu nusileido ir klaipėdiečiams. Paskutinėse rungtynėse Klaipėdos rinktinė 3:2 (0:0) palaužė aikštės šeimininkus ir tapo turnyro nugalėtoja.

Prieš Lietuvos čempionatą pirmą kartą buvo išleisti žymiai tobulesni nuostatai. Futbolininkai iš aikštės už grubius pažeidimus jau buvo šalinami nebe 5 ar 10 minučių, o visam laikui. Todėl žaidimas tapo korektiškesnis. Buvo sugriežtintos nuobaudos ir teisėjams. Jie privalėjo į stadioną atvykti ne vėliau kaip prieš 15 minučių. Už neatvykimą – bauda 100 litų, už pavėlavimą – 50 litų. Už netinkamai užpildytą ar ne laiku pristatytą rungtynių protokolą – bauda iki 15 litų.

Iš žemesnės grupės futbolininkas aukštesnėje lygoje galėjo žaisti tik vieną kartą. Atvirkštinis variantas draudžiamas. Jei futbolininkas su savimi neturėjo asmens dokumento, jo tapatybę turėjo paliudyti 2 jį pažinoję asmenys. Jei žaidėjas padavė bent 2 pareiškimus į kitas komandas, leisti žaisti ten, kur rungtyniavo „Žaibo“ turnyre. Kadangi stadionuose būna daug netvarkos ir „zuikių“, tvarkai palaikyti bus prašoma skirti policininkus.

Prieš sezoną Švietimo ministerija Futbolo lygai skyrė pašalpą – 2000 litų, Lietuvos sporto lyga – 5000 litų. Be to, LSL dar skyrė po 2-4 tūkstančius litų atskiriems klubams ir organizacijoms.

Pavasario „Žaibo“ turnyrą Kaune laimėjo KSK „Kultus“, finale 1:0 įveikęs „Spartą“. Pastaroji pusfinalyje 2:1 palaužė LFLS vienuolikę. Turnyro nugalėtojui atiteko patefonas.

KFA čempionatas, kuriame žaidė 7 komandos vienu ratu, pagal įvairių pažeidimų ir protestų skaičių gal net pralenkė 1922 metus. Darbo turėjo ne tik LFL, bet ir Garbės teismas.

Pirmosiose rungtynėse „Makabi“ aikštėje „Kovas“ 3:1 (0:1) savo varžovą KSK „Kultus“

palaužė tik antrame kėlinyje, nes iki pertraukos pranašiau žaidė vokiečių vienuolikė. „Kovas“ rezultatą išlygino, kai realizavo baudinį. Kitą kartą kamuolys nuo 11 m žymos skriejo pro šalį.

Kitą dieną – gegužės 18-ąją – „Tauras“ tokiu pačiu rezultatu pranoko LGSF ekipą, kurios vartus gerai saugojo būsimasis žymus arbitras Jonas Aleksandravičius. Neblogu žaidimu pasižymėjo gynėjas Antanas Tallat-Kelpša, aikštės viduryje pastebimi buvo Eugenijus Kolosovas-Bandzevičius, Kazys Brazauskas, Juozas Znamenskas. Visgi „Tauro“ „amžinojo veikimo mašina“, kaip ji buvo vadinama, su Juozu Dirgėla, Antanu Vaicekausku ir Juozu Šerepėka priešakyje dirbo visu galingumu. Vieną įvartį įmušė debiutantas Stasys Viežbavičius.

Po savaitės prasidėjo skandalingi įvykiai. Kaip įprasta, „Makabi“ stadione aikštės šeimininkai elgdavosi provokuojančiai. Ir šį kartą neapsieita be ekscesų. Po eilinio pasistumdymo S. Buršteinas kumštelėjo A. Lingį, šis davė grąžos, todėl kilo muštynės. Abu futbolininkai buvo pašalinti iš aikštės, byla atsidūrė Garbės teisme. Kadangi LFLS gretose žaidė per 2 metus niekaip savo reikalų su Kybartų „Sveikata“ nesusitvarkęs V. Geležūnas, rungtynių rezultatas 4:0 LFLS naudai buvo anuliuotas.

Visgi visus pranoko autsaiderių KSK „Kultus“ ir „Spartos“ dvikovos. Vietoj vienerių rungtynių šioms komandoms teko žaisti net 4 kartus! Vargu ar toks atvejis buvo pasaulio futbolo istorijoje.

Pirmosios rungtynės pasibaigė lygiosiomis 3:3. Protestą pateikė „Sparta“. „Kadangi skelbimai suklaidino futbolininkus, teko žaisti su dviem atsarginiais. Tamsa trukdė žaisti. Paskutinis „pendelis“ buvo neteisėtas. Teisėjas R. Janulevičius nepridėjo laiko už ginčus“, – rašoma tekste, o rezoliucija: „Peržaisti“.

Antrame susitikime „prigrybavo“ teisėjas A. Gorauskas. Jis baudos aikštelėje skyrė ne baudinį, o laisvą smūgį. KSK „Kultus“ futbolininkų „sienelė“ buvo tik 3–4 m atstume. „Spartos“ pralaimėjimas 2:3 buvo anuliuotas.

3-ioji dvikova vėl vyko be žvalgybos, komandos pliekė įvarčius. Tik pritrūko 10 minučių, nes sutemo. Rezultatu 4:3 pirmavo vokiečiai.

Pagaliau, spalio 19 d. niekas nesutrukdė „Spartai“ nugalėti 2:0. Komanda pabėgo iš paskutinės vietos.

Peržaidžiant LFLS ir „Makabi“ rungtynes buvo užfiksuotas rezultatas 9:3. Pralaimėjusi pusė protestavo, kad joms teisėjavo II kategorijos arbitras A. Dambrauskas. Visgi po antro balsavimo rezultatas buvo patvirtintas.

Pirmenybių lyderė LFLS komanda prarado tik vieną tašką. Jos gretose rezultatyviausiai žaidė A. Lingis, nedaug atsiliko B. Norvaiša.

Nors „Tauras“ net 4:7 pralaimėjo „Kovui“, tačiau jį aplenkė. Labai nepastoviai žaidė „Kovo“ gynėjai ir saugai, ne visada budrus buvo ir vartininkas Stasys Ambrazas. Tad rezultatyvių puolėjų Jaroslavo Citavičiaus, Juozo Petuchausko ir Kosto Mitino pastangos dažnai ėjo perniek.

Tais metais visus įvykius Kaune nustelbė tarptautinės rungtynės. Į laikinąją sostinę buvo atvykę kelios pajėgios užsienio komandos.

Birželio mėnesį su Paryžiaus „Club Français“, kurio gretose buvo po kelis Prancūzijos ir Jugoslavijos žaidėjus, Lietuvos rinktinė sužaidė lygiosiomis 2:2 (1:1).

Liepos pradžioje Kaune, tikrąja ta žodžio prasme, koncertavo Vienos „Hertha“. Jai pirmiausia 2:3 nusileido mūsų rinktinė. Po to svečiai 7:0 nugalėjo „Makabi“ vienuolikę, o su Kauno rinktine sužaidė lygiosiomis 4:4. Atsisveikindama „Hertha“ žaidė parodomąsias rungtynes su Vienos „Hakoach“. Jos pasibaigė lygiosiomis 3:3. „Herthos“ kairysis gynėjas Vincencas Ditrichas liko treniruoti Lietuvos rinktinę.

Šio mėnesio pabaigoje rekordinio susidomėjimo susilaukė Barselonos „Europa“ klubo viešnagė. Žiūrovai nebuvo apvilti, nors svečiai nugalėjo abusyk.

Rungtynių pradžioje LFLS sukūrė tokį atakų škvalą, kad nebūtų atsilaikę ir pasaulio čempionai. Mūsiškiai buvo priekyje 2:0 (ypač gražus buvo 2-asis A. Lingio įvartis), bet kėlinį pralaimėjo 2:3. V. Abramikas atmušė skirtą baudinį. Vis dėlto Ispanijos futbolininkai buvo pajėgesni ir nugalėjo 4:2.

Rugpjūčio 1 d. su svečiais žaidė Lietuvos rinktinė. Vaizdas iš pradžių buvo priešingas nei išvakarėse. Po pirmo kėlinio ispanai pirmavo 2:0. Prapliupęs lietus buvo palankesnis mūsiškiams. Nedaug trūko, kad susitikimas baigtųsi lygiosiomis. Svečiai išplėšė pergalę 4:3. Rinktinei įvarčius pelnė J. Brazauskas, V. Trumpjonas – 2.

1930 08 01. Lietuvos rinktinė prieš rungtynes su Barselonos „Europa“. Klūpo (iš kairės): A. Lingis, J. Brazauskas, F. Tepferis, R. Bukšaitis, stovi – rinktinės vadovas S. Matulevičius, J. Žebrauskas, V. Trumpjonas, V. Nopensas, V. Gvildys, S. Chmelevskis, V. Žardenikas, R. Marcinkus, (...), treneris V. Ditrichas.

Rugpjūčio 15-17 d. Kaune vyko Pabaltijo šalių taurės turnyras. Mūsiškiai estus nugalėjo 2:1 (0:0), o su latviais sužaidė lygiosiomis 3:3 (1:1). Kadangi kaimynų dvikova baigėsi Latvijos futbolininkų pergale 3:2, Lietuvai pagal geresnį įvarčių koeficientą (5:4 prieš 6:5) atiteko 1-oji vieta.

1930 m. Kauno kariuomenės stadionas.

1930 m. Pabaltijo futbolo turnyro ženkliukas.

1930 08 17 rungtynių bilietas.

Tuo nepatenkinti latviai sukėlė triukšmą. „Kabliukas“ tam buvo, jog Estijos rinktinė susitikime su Latvija atliko antrame kėlinyje nenumatytą žaidėjų keitimą. „Tai įgyjama persvara ir įvarčių skirtumas negali turėti pirmumo teisės. Šiuo reikalu reikia šaukti kongresą“, – akcentuojama rašte. Visgi LFL atsikirto, kad neeilinis kongresas nenumatytas, o ginčytinus klausimus bus galima svarstyti kito turnyro metu.

Žymiai didesni nemalonumai paaiškėjo rudenį. Pasirodo, paskirtasis LFL rinktinių kapitonas S. Matulevičius, kuris buvo atsakingas už visus rinktinės bei klubų tarptautinius susitikimus, sudarė labai nepamatuotas sutartis. Lietuvos ir Rytų Prūsijos rungtynės atnešė 500 litų nuostolio, tarpapygardinis turnyras – 200 litų, o „Europos“ viešnagė – net 1500 litų. Tik „Herthos“ ir „Club Français“ rungtynės buvo pelningos. Rytprūsių ir Latvijos klubų vizitai žiūrovams jau buvo nusibodę. S. Matulevičius iš pareigų buvo atleistas. Vėliau į šį postą buvo paskirtas rinktinės kapitonas R. Marcinkus (tapo dvigubu kapitonu).

Klaipėdoje pirmenybės prasidėjo kovo 23 d. „Spielvereinigung“ 2:0 (0:0) nugalėjo MTV vienuolikę. Kitą savaitgalį „Spielvereinigung“ 4:2 palaužė „Freya“ ekipą.

KSS startavo tik balandžio 27 d. Naujojoje aikštėje jau gražiai žaliavo veja, oras buvo puikus. Tik rungtynių pradžia KSS futbolininkams susiklostė nesėkmingai. Atakuojant „Freya“ vartus KSS vartininkas J. Igovinas buvo per toli išėjęs. Kamuolį aikštės krašte gavęs „Freya“ puolėjas jį nukreipė į nesaugomus vartus. Daugiau vartininkas neklydo, o po pertraukos A. Vilimavičius, V. Trumpjonas ir 2 kartus K. Šurkus smūgiavo tiksliai, tad teisėjas B. Knobelis užfiksavo KSS pergalę 4:1.

Iki šių rungtynių ir po jų KSS komanda turėjo daug draugiškų ir tarptautinių susitikimų. Kelis kartus žaidė miesto rinktinės vardu. Klaipėdiečiai 1:3 (1:2) nusileido Liepojos „Olimpijai“. KSS net 10:0 (3:0) nugalėjo SSK ir 5:1 (3:1) Pagėgių futbolininkus.

Atkakliausios pirmame rate buvo rungtynės su „Spielvereinigung“, kurio vartus gynė patyręs vartininkas Ernstas Letmanas, Rytų Prūsijos pirmenybių kovose užgrūdinti Kurtas Naujokas, Artūras ir Valteris Krigai (Krieg), Albertas Staputis, Alfredas Grubertas, Martynas Paško, Herbertas Šveinertas ir kiti.

Pirmame kėlinyje J. Brazausko „suktas“ kamuolys pataikė į virpstą, o laisvutėlis V. Trumpjonas prašovė pro šalį. Tad po 45 minučių žaidimo – 0:0.

Po pertraukos sužaidus 5 minutes V. Trumpjono stiprus smūgis pasiekė tikslą. Dar po 3 minučių A. Vilimavičius padidino rezultatą iki 2:0. Prasidėjo KSS vartų šturmas. 57 min. krito įvartis į lietuvių komandos vartus. Per likusį laiką Fortūna buvo palanki, KSS atlaikė didžiulį spaudimą ir nugalėjo 2:1.

Liepos mėnesį Klaipėdos komandos rungtyniavo dėl Vytauto Didžiojo metams skirtos įspūdingos sidabrinės taurės. Net ir žaisdama ne pagrindinės sudėties, KSS 3:0 eliminavo „Freya“ ekipą ir 2:0 privertė pasiduoti MTV vienuolikę. Lemiamose rungtynėse „Spielvereinigung“ buvo pažemintas net 2:8 (2:4).

Netrukus po šio turnyro Klaipėdos rinktinė 5:1 įveikė Tilžės ir net 8:2 Kauno vienuolikes. Kauniečiai dar 3:6 nusileido Tilžės reprezentantams. Tiesa, prieš tai uostamiesčio futbolininkai 1:3 pralaimėjo Vienos „Hertha“ ekipai.

Rugsėjo mėnesį naujajame Klaipėdos stadione Lietuvos rinktinė 4:0 (1:0) parklupdė Estijos futbolininkus. Tuo tarpu Klaipėdos rinktinė taliniečiams nusileido 1:3 (1:1).

1930 09 14. Klaipėdos (tamsūs marškinėliai) ir Talino rinktinės prieš draugiškas rungtynes.

Visgi spalio pradžioje KSS triumfavo apygardos pirmenybių rungtynėse su „Spielvereinigung“: pergalė buvo iškovota rezultatu 9:3 (4:2).

Jau 2-ąją minutę J. Brazauskas pelnė pirmąjį įvartį. Po 8 minučių V. Trumpjonas pakėlė rezultatą iki 2:0. Deja, netrukus jau buvo lygu – 2:2. Baigiantis kėliniui po įvartį įmušė K. Šurkus ir V. Trumpjonas. Po pertraukos 2 įvarčius iš eilės įkalė J. Brazauskas, tiek pat pridėjo V. Trumpjonas, o A. Vilimavičius baigė triuškinti pagrindinį varžovą.

Įdomu, kad KSS apygardos čempionatą baigė lygiosiomis 1:1 (1:1) su „Freya“ lapkričio 30 d., kai klaipėdiečiai jau buvo tapę Lietuvos čempionais...

Šiaulių apygardos pirmenybėse dalyvavo 5 komandos. Tiesa, „Tempo“ ekipa žaidė tik pirmame rate, o ŠSK – tik antrame.

Visgi galutinius rezultatus apygardos vadovybei teko peržiūrėti net kelis kartus. Buvo keli protestai, juos iš pradžių patenkino, o vėliau sprendimą atšaukė. Kadangi 2 komandos žaidė tik po vieną ratą, buvo nutarta taškus atskirai skaičiuoti pavasarį ir rudenį. Deja, su tuo nesutiko „Makabi“ atstovai, nes komanda žaidė visas rungtynes ir surinko 9 taškus. Be to, žydai bandė įrodyti, jog pralaimėtose rungtynėse su ŠSK (0:1) šioje komandoje žaidė ne Adolis Petrauskas, kuris neregistruotas, o jo brolis Ignas. Daugumos balsų persvara įrodyta, kad vardo paraiškoje nebuvo, ir žaidė Adolis...

Ginčai užsitęsė. Spalio 16 d. ŠFA posėdyje buvo abiem pusėms pasiūlyta žaisti papildomas rungtynes, tačiau spalio 17 d. ŠSK (LDS narys) negalėjo surinkti pilnos komandos ir atsisakė. „Mes nieko prieš, kad į Klaipėdą važiuotų „Makabi“, – buvo paskutiniai ŠSK ir LDS vadovų žodžiai.

Suvalkijos apygardoje vienu ratu žaidė tik 3 komandos. Visa galva už Marijampolės ir Vilkaviškio atstoves buvo aukštesnė Kybartų „Sveikata“, nuo 1922 metų turėjusi daugiau patirties.

1930 m. Kybartų „Sveikata“, tapusi Suvalkijos apygardos čempione ir iškovojusi teisę žaisti Lietuvos lygoje. Iš kairės: Č. Šopys, P. Geležūnas, A. Hofmanas, K. Baltramonaitis, 7-as Vyt. Geležūnas, 12-as vartininkas L. Jampilcas, vadovas J. Kronas.

Pirmenybių pusfinalyje „Sveikatai“ išpuolė susitikti su Kauno LFLS. Spalio 12 d. vykusios rungtynės Kaune baigėsi skandalingai. Teisėjas į kybartiečių vartus skyrė net 3 baudinius. Svečiai prie LFLS vartų tik retkarčiais priartėdavo, nes teisėjas stabdė visas jų atakas. Be to, leido grubiai žaisti LFLS futbolininkams. „Sveikatos“ protestas buvo patenkintas.

Spalio 19 d. kitas rungtynes LFLS laimėjo net 9:1. „Ryto“ dienraštis pranešė, kad LFLS nugalėjo su dar didesne teisėjo pagalba, o „Sveikatai“ neįskaitė vieno tikro įvarčio.

Kitoje pusfinalio poroje KSS namuose dar lengviau – 9:0 (2:0) nugalėjo Šiaulių atstovą ŠSK.

Pirmosios Lietuvos finalo rungtynės buvo žaidžiamos lapkričio 2 d. Klaipėdoje. Oras buvo lietingas, pūtė smarkus vėjas. Žaidžiant lietus dar labiau įsismarkavo, aikštė virto purvynu. Visgi abi komandos žaidė didele sparta. Iš pradžių pranašiau atrodė kauniečiai, o kai KSS bandė perimti iniciatyvą, LFLS futbolininkai pradėjo žaisti grubiai.

11-ąją minutę A. Lingis nerealizavo baudinio – šovė virš vartų. Sužaidus dar 11 minučių, susidūrimo metu su L. Kudricku, J. Stasiukoniui buvo išmušti 2 dantys, ir jis išėjo iš aikštės. 37-ąją minutę KSS surengė puikią ataką, tačiau baigiamasis smūgis į tuščius vartus buvo netikslus.

Antrame kėlinyje klaipėdiečiai jau dominavo aikštėje, o LFLS visais įmanomais būdais stabdė žaidimą. 52-ąją minutę po A. Vilimavičiaus perdavimo V. Trumpjonas pagaliau įmušė įvartį.

Dėl grubaus žaidimo nukentėjo patys LFLS futbolininkai. Iš aikštės pasitraukė A. Daugirdas ir B. Norvaiša. Visgi po puikaus A. Lingio prasiveržimo ir smūgio iš eigos rezultatas tapo lygus – 1:1. Netrukus A. Januškevičius buvo pašalintas iš aikštės.

Nežinia, kodėl pratęsimo metu buvo leista žaisti, kai LFLS komandoje liko tik 7 futbolininkai, kurie atsilaikė 20 minučių. Žaidimas buvo nutrauktas dėl tamsos.

Rungtynėms buvo kviestas arbitras iš Tilžės, tačiau jam neatvykus teisėjavo klaipėdietis Tydkė (Tiedke).

Po ilgų ginčų LFL CK nutarė antrąsias rungtynes žaisti neutralioje Kariuomenės aikštėje Kaune.

Po dviejų savaičių Kaune tik rungtynių pradžioje nedidelę žaidimo persvarą turėjo LFLS. Geros sportinės formos KSS vienuolikė žaidė racionaliai ir savo sąlygas primetė pamažu. 25-ąją minutę V. Trumpjonas ryžosi smūgiuoti iš toli, ir kamuolys gražia trajektorija įskriejo į viršutinį V. Abramiko ginamų vartų kampą.

Antrąjį kėlinį abi komandos pradėjo dar ryžtingiau. LFLS savo tikslą išlyginti rezultatą pasiekė jau 48-ąją minutę J. Stasiukonio įvarčiu pažeme.

Lygus rezultatas išsilaikė tik kelias minutes. Padidinę žaidimo apsukas, klaipėdiečiai kūrė pavojingus momentus prie LFLS vartų. Kelis kartus gerai sužaidė vartininkas V. Abramikas. Visgi kai su K. Šurkumi V. Trumpjonas įžaidė baudos smūgį, pastarasis įmušė antrą įvartį. Praėjus tik minutei V. Trumpjonas pelnė savo 3-ią įvartį. Maždaug iš 20 m paleista „bomba“ galėjo ir suplėšyti vartų tinklą.

LFLS atakos buvo primityvios, nes centro saugas kamuolį perduoti puolėjams dažnai vėluodavo. Daugiausia buvo veržiamasi dešiniuoju kraštu, beveik pamirštant kitą aikštės pusę.

Susitikimui teisėjavęs B. Zingeris iš Liepojos kažkiek palaikė kauniečius. Nors futbolininkams įsismarkauti jis neleido, tačiau už nepadorų elgesį, įvairius gestus A. Lingį ir A. Januškevičių galėjo ir pašalinti iš aikštės.

Dienraščio „Lietuvos aidas“ apžvalgininkas akcentavo, jog KSS per metus padarė didelę pažangą. Tuo metu Kauno futbole pastebima krizė. Ko gero, dėl to, kad mieste per daug komandų, o futbolininkų pamaina ribota.

Abejose rungtynėse KSS spalvas gynė: J. Igovinas, L. Kudrickas, J. Skardys, P. Purvinas, Stasys Vilimavičius, Stepas Vilimavičius, L. Chomičius, K. Šurkus, A. Vilimavičius, V. Trumpjonas, J. Brazauskas. Apygardos pirmenybėse dar žaidė J. Gunga, J. Kriščiūnas, J. Beinoris, A. Lebskis.

LFLS sudėtis pirmosiose rungtynėse: V. Abramikas, N. Čerekas, A. Daugirdas, R. Racevičius, R. Marcinkus, A. Bulvičius, A. Januškevičius, B. Norvaiša, A. Lingis, J. Stasiukonis, P. Janulevičius. Antrosiose nežaidė A. Bulvičius, o vienuolikėje buvo A. Škėma. KFA pirmenybėse komandai dar atstovavo A. Bankauskas, A. Siceina, A. Petkus.

9. 1930 M. (03 23 – 11 30)

KAUNO APYGARDA

1.	LFLS	X	3:2	4:3	5:0	9:3	3:2	1:1	5	1	0	25:11	11
2.	„TAURAS“	2:3	X	4:7	3:1	0:0	3:1	3:2	3	1	2	15:14	7
3.	„KOVAS“	3:4	7:4	X	2:3	1:2	7:1	3:1	3	0	3	23:15	6
4.	LGSF	0:5	1:3	3:2	X	5:1	2:1	1:2	3	0	3	12:14	6
5.	„MAKABI“	3:9	0:0	2:1	1:5	X	3:4	1:0	2	1	3	10:19	5
6.	„SPARTA“	2:3	1:3	1:7	1:2	4:3	X	2:0	2	0	4	11:18	4
7.	KSK „KULTUS“	1:1	2:3	1:3	2:1	0:1	0:2	X	1	1	4	6:11	3

KLAIPĖDOS APYGARDA

1.	KSS	X	2:1 9:3	4:1 1:1	2:0 5:0	5	1	0	23:6	11
2.	„SPIELVEREINIGUNG“	1:2 3:9	X	4:2 4:0	2:0 +:-	4	0	2	14:13	8
3.	„FREYA“	1:4 1:1	2:4 0:4	X	6:2 0:1	1	1	4	10:16	3
4.	MTV	0:2 0:5	0:2 -:+	2:6 1:0	X	1	0	5	3:15	2

ŠIAULIŲ APYGARDA

1.	„MAKABI“	X	- 0:1	4:0 -	3:0 5:0	5:2 1:1	4	1	1	18:4	9
2.	ŠSK	- 1:0	X	- -	- 2:1	- 1:1	2	1	0	4:2	5
3.	„TEMPO“	0:4	-	X	2:0 -	5:0 -	2	0	1	7:4	4
4.	LDS	0:3 0:5	- 1:2	0:2 -	X	0:2 3:1	2	0	4	4:15	4
5.	„ŽINIA“	2:5 1:1	- 1:1	0:5 -	2:0 1:3	X	0	2	4	7:15	2

SUVALKIJOS APYGARDA

1.	KYBARTŲ „SVEIKATA“	X	8:1	9:0	2	0	0	17:1	4
2.	MARIJAMPOLĖS LFLS	1:8	X	+:-	1	0	1	1:8	2
3.	VILKAVIŠKIO „TAURAS“	0:9	-:+	X	0	0	2	0:9	0

PUSFINALIS: KAUNO LFLS – KYBARTŲ „SVEIKATA“ 9:1

KLAIPĖDOS KSS – ŠIAULIŲ ŠSK 9:0

FINALAS: KSS – LFLS 1:1, LFLS – KSS 1:3

Brandos dešimtmetis (1931–1940 m.)

Lietuvos futbolo pirmenybių tvarka buvo pakeista 1931 metais – nuo varžybų apygardose pereita prie vieningos lygos, kurioje rungtyniavo 7 pajėgiausios komandos iš Kauno, Klaipėdos ir Suvalkijos apygardų. Taip pat vyko ir apygardų lygos pirmenybės. Apygardų nugalėtojai dėl perėjimo į Lietuvos lygą turėjo žaisti su silpniausiomis kiekvienos apygardos komandomis elitinėje lygoje. Kitais metais Lietuvos lygoje jau žaidė ir Šiaulių „Makabi“ komanda.

1933 ir 1937 metais Lietuvos futbolo rinktinė dalyvavo pasaulio čempionato atrankos varžybose. 1935 metais mūsų futbolininkai iškovojo Baltijos valstybių taurę. Pajėgiausieji klubai garbingai sužaisdavo su Austrijos, Vengrijos, Čekoslovakijos, Prancūzijos ir kitų šalių atstovais. Įgytoji patirtis leido sukurti savitą, intelektualaus žaidimo braižą.

Futbolas dominavo visoje Lietuvoje, nes prie to labai prisidėjo Šaulių sąjunga, kariuomenė, Jaunalietuvių organizacija ir dvasininkija. Dešimtmečio pabaigoje, kai sutvirtėjo gamybiniai kolektyvai, pradėtos rengti jų pirmenybės.

Lietuvos sporto karaliaus futbolo iš sosto nenuvertė ir mūsų krepšininkai po pergalių Europos čempionatuose.

1931 m. – tarptautinės sankcijos

Trečiąjį dešimtmetį pradėjus, Lietuvos futbolą užklupo nauji rūpesčiai. Išrinktasis LFL vykdomasis organas CK, kurio pirmininko pareigos buvo patikėtos pulkininkui Brunonui Štenceliui (pavad. V. Balčiūnas, sekr. A. Keturakis, nariai V. Arminas ir A. Dromelis), netrukus susilaukė žinių iš FIFA, jog mūsų futbolo veikla suspenduota ir gresia pašalinimas iš šios tarptautinės organizacijos dėl susidariusių skolų. Visgi, sumokėjus mokesčius už tarptautinius mūsų klubų ir rinktinės susitikimus, veikla buvo atnaujinta ir sudaromos naujos sutartys.

1931–1932 m. LFL pirmininkas pulkininkas B. Štencelis (1892 05 27 Liksnos dvare, Daugpilio aps. – 1943 04 07 žuvo SSRS, Vorkutos lageryje).

LFL suvažiavime buvo akcentuota, jog praėjusiais metais susidomėjimas futbolu labai išaugo: už parduotus bilietus surinkta rekordinė pinigų suma – net 57 tūkstančiai litų, o valstybės vyriausybė skyrė 7 tūkstančius litų. Mūsų rinktinė nudžiugino pirmąja vieta Pabaltijo taurės turnyre.

Pagaliau buvo imtasi rimtesnių žygių uždrausti Klaipėdos „Spielvereinigung“ komandai žaisti Rytų Prūsijos čempionate. Naujoji futbolo valdžia priėmė sprendimą surengti bendrą pajėgiausių Lietuvos futbolo ekipų čempionatą, o su latviais neiti į jokias derybas dėl praėjusio Pabaltijo turnyro rezultatų.

Deja, geriems norams ir tikslams įgyvendinti iškilo daug sunkumų dėl lėšų stygiaus ir klubų nesutarimo. Birželio 21 d. LFL CK surengė visuotinį atstovų suvažiavimą dėl Lietuvos pirmenybių vykdymo, naujo statuto priėmimo ir CK reorganizavimo. Užsibrėžta LFTK prijungti prie LFL, nes teisėjavimo lygis smuko, jų padėjėjais dažnai būdavo pašaliniai žmonės. Daug rungtynių protokolų būdavo pristatomi pavėluotai, o nemažai jų apskritai nepateikti. Dėl to kildavo daug problemų dėl protestų ir žaidėjų diskvalifikavimo.

Savotiškai prieš bendrą Lietuvos čempionatą susigriebė šiauliečiai. Dėl praėjusiais metais kilusių ginčų ŠFA nutarė 1931 metais surengti papildomą pirmenybių ratą. Kai buvo likusios dvejos rungtynės, savo pirmumo teisę turėjo ŠSK atstovai. Visgi LFL anuliavo ne tik šių metų, bet ir praėjusių metų rudens rezultatus, todėl į Lietuvos lygą buvo priimtas „Makabi“. Tuo tarpu dėl įvairių pažeidimų teko suspenduoti Kauno „Makabi“ veiklą.

1931 m. Šiaulių apygardos atstovų suvažiavimas. Sėdi (iš kairės): Kanišauskas („Žinia“), suvažiavimo sekretorius Adomaitis (LDS), suvažiavimo pirmininkas Liutkus (ŠSK), buv. k-to pirmininkas M. Barcevičius (LDS), S. Skeivys (Mažeikių „Šaulys“), Kanavičius („Žinia“), stovi – Kačanauskas (ŠSK), Glikmanas („Makabi“), Dijokas (Radviliškio LFLS), Urmonas (LFTK), Gordonas („Makabi“), Jauga (Mažeikių „Šaulys“).

Į pirmąjį bendrą Lietuvos futbolo čempionatą buvo priimtos 4 Kauno, 2 Klaipėdos futbolo komandos ir Kybartų „Sveikata“. Varžybos vyko vienu ratu. Deja, kaip ir anksčiau, tendencingai buvo sudarytas pirmenybių tvarkaraštis. Kybartų „Sveikatai“ Klaipėdoje teko žaisti 2 dienas iš eilės, o „laisvūnui“ „Taurui“ į uostamiestį vykti 2 kartus dviejų savaičių laikotarpiu.

Iki pirmenybių pradžios visos komandos žaidė daug draugiškų rungtynių. Kaune buvo surengtas 4 ekipų „Žaibo“ turnyras, kurio finale LFLS 4:1 nugalėjo „Kovą“.

Antrame tarpapygardiniame turnyre, kuris vyko gegužės 16-17 d. Kaune, aikštės šeimininkai aplenkė visus varžovus. Jie 3:1 nugalėjo Suvalkijos atstovus, o finale 1:0 palaužė klaipėdiečius. Lemiamo įvarčio autorius A. Lingis. Klaipėdos futbolininkai prieš tai 3:0 parklupdė šiauliečius ir tokiu pačiu rezultatu – suvalkiečius. Pastarieji 1:0 įveikė Šiaulių vienuolikę ir užėmė 3 vietą.

1931 m. Klaipėdos futbolo rinktinė.

1931 m. Suvalkijos futbolo rinktinė.

Įdomu, kad prieš šį turnyrą, norint sudaryti Klaipėdos rinktinę, susitiko KSS ir „Spielvereinigung“ ekipos. KSS 4:3 (2:2) privertė pasiduoti ambicinguosius vokiečius. Tai lėmė, kad iš pastarųjų niekas nepateko į rinktinę...

Gegužės mėnesį Kaune viešėjo Prancūzijos čempionas „Club Français“, kurio sudėtyje buvo 6 šios šalies rinktinės nariai. Pirmąją dieną svečiai nesunkiai 4:1 (1:0) nugalėjo „Makabi“ vienuolikę.

Kitose rungtynėse prancūzų varžove buvo Lietuvos rinktinė. Mūsiškiai „Makabi“ stadiono vejoje, kuri po potvynio buvo apnešta dumblu ir smėliu, visa to žodžio prasme, užkapstė svečius. Dulkių debesis sukėlę mūsiškiai buvo nesulaikomi ir parklupdė varžovus net 5:2 (5:1). Kauno rinktinė su prancūzais sužaidė 2:2. Pasižymėjo A. Lingis nuo 11 m atžymos ir J. Citavičius.

Visgi Lietuvos rinktinė netikėtai net 1:5 (1:3) neprilygo vidutinio lygio Berlyno „Preussen“ vienuolikei.

Kybartų „Sveikata“ žaidė kelerias rungtynes su kaimyninėmis Eitkūnų komandomis. Kai į svečius atvyko garsioji Karaliaučiaus VFB ekipa, tarp 800 žiūrovų buvo futbolo mėgėjų iš daugelio Rytų Prūsijos vietovių. Teisėjas iš Gumbinės užfiksavo lygiąsias 2:2 (2:2), nors iš pradžių 2:0 priekyje buvo kybartiečių varžovai.

Geras pamokas mūsiškiai gavo iš viešėjusių Vienos WAC ir Čekoslovakijos „Náchod“ klubų. Austrai net 10:1 (4:1) pažemino LFLS ir 2:1 (0:1) palaužė Lygos rinktinę. Čekai 11:1 (6:1) triumfavo prieš LFLS, o su rinktine sužaidė lygiosiomis 5:5 (2:2).

Pirmenybių nuostatai buvo labai sugriežtinti. Futbolininkai sezono metu galėjo žaisti tik viename klube. Jiems apsigyvenus kitame mieste, leidžiama žaisti po mėnesio. Jei futbolininkas neturi ankstesnio klubo atleidimo dokumentų – po 3 mėnesių. Žemesnės lygos žaidėjas po 4 rungtynių tampa LL nariu.

Jeigu į rungtynes atvyko tik 8 komandos futbolininkai, tai laikoma pavėlavimu – bauda 50 litų. Mažesnis futbolininkų skaičius reiškė neatvykimą į rungtynes – bauda 200 litų.

Rungtynių protokolai sudaromi 4 egzemplioriais, iš kurių po vieną buvo skiriama komandoms, teisėjui ir LFL. Kad greičiau šie dokumentai pasiektų LFL, prie stadionų įrengiamos pašto dėžutės. Jei rungtynių rengėjas neturėjo protokolo – 50 litų bauda. Visgi duomenys turėjo būti rašomi ant paprasto popieriaus lapo.

Bilietus gamino ir antspaudavo tik LFL CK, už kitokius bilietus – bauda 500 litų.

Svečių komandos išlaidas padengė aikštės šeimininkai. Nuo rungtynių 7,5 proc. lėšų turėjo būti pervedama į LFL kasą per 24 valandas.

Pagal naujas žaidimo taisykles vartininkas su kamuoliu galėjo daryti nebe 2, o 4 žingsnius.

Pirmenybių tvarkaraštis buvo sudarytas labai neritmingai ir nevienodas visoms komandoms.

Pirmosios į aikštę liepos 18 d. išbėgo Kauno LGSF ir „Tauro“ vienuolikės. LFLS stadione per lietų vykusias rungtynes 3:0 (2:0) laimėjo LGSF vienuolikė, kurios gretose pasižymėjo Vincas Juodis, Henrikas Žurauskas ir Kazys Brazauskas. Šioje komandoje sezone dar rungtyniavo Jonas Aleksandravičius, Jonas Vabalas, Juozas Kymantas, Juozas Klimas, Antanas Simukaitis, Juozas Znamenskas, Leonas Tuskevičius, Nikodemas Antanavičius, Fridrichas Tepferis, E. Žemelis.

„Tauro“ sudėtis šiais metais žymiai pasikeitė. Pasitraukus Vytautui Stašinskui, į vartus teko stoti aikštės žaidėjui Steponui Viežbavičiui. Jo kolegomis buvo Stasys Šimanskis, Algirdas Januškevičius, Antanas Petkus, Balys Fedaravičius, Antanas Vaicekauskas, Stasys Dūda, Vladas Abaravičius, Algirdas Klygis, Jonas Bartuška, Stasys Žeglys.

Liepos 26 d. keli šimtai Kybartų futbolo mėgėjų išvydo labai atkaklią „Sveikatos“ dvikovą su LGSF. Kauniečiai nugalėjo 2:1 (0:0). Įvarčius jiems pelnė V. Juodis ir H. Žurauskas, o rezultatą sušvelnino ir vėliau visose rungtynėse pasižymėjęs Edvardas Čižauskas. Beje, Kazio Baltramono smūgiuotą kamuolį nuo 11 m žymos sulaikė LGSF vartininkas J. Aleksandravičius.

„Sveikatos“ komandoje dar žaidė: Vytautas ir Pranas Geležūnai, Oskaras Čižauskas, Česlovas Šopys, Edmundas Danisevičius, Edvardas ir Voldemaras Kilmonai, A. Vymeris, A. Hofmanas, Vladas Geležius, Prūsas.

Tą pačią dieną Klaipėdos KSS 3:2 (3:0) palaužė į svečius atvykusį Kauno „Kovą“. Karštu ir tvankiu oru vykusios rungtynės prasidėjo didele sparta, tačiau visus pavojingus momentus sėkmingai likviduodavo svečių komandos šulai broliai Juozas ir Romualdas Žebrauskai, o KSS ekipoje puikiai žaidė vartininkas Juozas Igovinas. Kai pašėlusios ata-

kos nedavė naudos, aikštės šeimininkai perėjo prie kombinacinio žaidimo. Du kartus pasižymėjo Stepas Vilimavičius, o J. Brazauskas realizavo baudinį. Po pirmo kėlinio KSS buvo priekyje 3:0.

Antrame kėlinyje tik J. Igovino dėka dar ilgokai rezultatas nesikeitė. Vis dėlto koviečiai Zigmo Sabaliausko ir Jaroslavo Citavičiaus pastangomis 2 kartus įveikė KSS tvirtovę. Abu įvarčius pelnė J. Citavičius, bet to buvo maža ir klaipėdiečiai įsirašė pirmąją pergalę.

Beje, prieš čempionatą KSS atrodė gana blankiai. Uostamiesčio reprezentantai beviltiškai net 0:8 nusileido Čekoslovakijos „Náchod“ ir 1:7 „Teplitz“ vienuolikėms.

KSS ekipoje pirmosiose rungtynėse dar žaidė Liudas Kudrickas, Jonas Skardys, Povilas Purvinis, Antanas ir Stasys Vilimavičiai, Vilius Trumpjonas, Jurgis Meižys, Kazys Šurkus, Stepas Chmelevskis, Vilhelmas Gvildys, Leonidas Chomičius.

„Kovo“ spalvas be paminėtų futbolininkų dar gynė Stasys Ambrazas (vartininkas), Antanas Tallat-Kelpša, Valteris Matušatas, Otonas Franckevičius, Liudas Rajunecas, Valentinas Guiskis, Juozas Petukauskas, Juozas Baliulevičius, Arlauskas.

Liepos 29 d. rungtynėmis su „Tauru“ startavo LFLS vienuolikė, kurioje žaidė Viktoras Abramikas, Nikodemas Čerekas, Jonas Surkevičius, Juozas Prižgintas, Romualdas Marcinkus, Adolfas Daugirdas, Leonas Raclauskas, Juozas Dirgėla, Antanas Lingis, Leonas Efišovas, Jonas Uloza. Vėliau joje dar žaidė Vladas Šimanskis, Antanas Kuzmickas.

Vėsoku oru šio susitikimo pasižiūrėti susirinko tik 100 futbolo mėgėjų. L. Efišovo ir J. Dirgėlos įmuštais įvarčiais LFLS nugalėjo 2:0 (1:0).

Sąmoningai praleidau liepos 19 d. vykusias LFLS rungtynes su „Kovu“. Jos dėl prasto Samuilo Grilicho teisėjavimo ir kilusių muštynių buvo nebaigtos. Rezultatas 2:2 neįskaitytas.

Rugpjūčio 2 d. LFLS neišvyko žaisti į Klaipėdą su „Freya“. Dėl to kilo eilinis triukšmelis. Mat liepos 31 d. LFLS raštu kreipėsi į LFL, kad pastaroji skubiai grąžintų 630 litų skolos. Visgi į tai buvo atsakyta, jog rungtynės nukeliamos į lapkričio 15 d. Deja, apie tokį sprendimą nebuvo pranešta Klaipėdos komandai. „Freya“ pareikalavo, kad LFL atlygintų aikštės parengimo ir reklamos išlaidas.

Ginčai užsitęsė. LFLS nesutiko važiuoti į Klaipėdą ir kitu nustatytu laiku, todėl „Freya“ komandai pasiūlė atvažiuoti į Kauną lapkričio 22 d. Iki to laiko surinkus 630 litų būtų

apmokėtos kelionės išlaidos. Su tuo nesutikus „Freya“ komandai, LFL be žaidimo Kauno ekipai įskaitė pralaimėjimą.

„Freya“ čempionatą pradėjo tik rugpjūčio 16 d. derbiu su KSS. Teisėjas Bruno Knobelis užfiksavo pastarosios pergalę 9:0 (6:0). Nugalėtojams 3 įvarčius pelnė S. Chmelevskis, po 2 – Stepas Vilimavičius ir J. Brazauskas, po vieną – K. Šurkus ir V. Trumpjonas. „Freya“ rungtynes baigė be traumą patyrusio Richardo Tydeko.

Pralaimėjusių ekipoje buvo nemažai lietuviško kraujo turinčių futbolininkų. Tai Albertas Baltutis, Henrichas Pockys, Johanas Taurimas, Hansas Verkys, Martinas Žlobys, Vilis Melkys, Maksas Jakšys. Be to, žaidė Richardas Birševilkas, Erichas Kindschus, Martinas Drutjanas, Fricas Tašius, Francas Dombrovskis, Erichas Paulas, Vilis Sperlingas, Vilis Kalmejeris, Hansas Pavilsas (iš viso pelnė 3 įvarčius).

Dėl Lietuvos rinktinės žaidimo su Rumunija ir dalyvavimo Baltijos taurės turnyre čempionate buvo mėnesio pertrauka. Rumunams mūsiškiai pralaimėjo 2:4 (2:2). Į LFLS stadioną susirinkus tik tūkstančiui žiūrovų, buvo patirtas nuostolis, nes svečiai užsiprašė nemažą sumą. Beje, mūsiškiai buvo įmušę 3-ią įvartį, tačiau rumunų (ekipoje žaidė keli vengrai) vartininkas suvaidino traumą ir išėjo iš aikštės, o teisėjas įvarčio neįskaitė. Mūsų gydytojai jokių sužeidimų vartininkui nenustatė...

Prieš Pabaltijo turnyrą po ilgų ginčų buvo nutarta anuliuoti ankstesnių trijų turnyrų rezultatus ir pagaminti naują sidabrinę taurę su ąžuoline dėže jai pervežti (pirmosios taurės likimas, kurią 1930 m. iškovojo Lietuva, nežinomas). Taip pat buvo pakeisti turnyro nuostatai. Akcentuota, jog lygiųjų būti negali. Jeigu ir po pratęsimo rezultatas būtų lygus, abi komandos gauna po tašką. Visgi surinkus po lygiai taškų – žaidžiamos papildomos rungtynės.

Pirmą turnyro dieną Taline mūsiškiai apylygėje kovoje 0:2 (0:1) nusileido aikštės šeimininkams. Po rungtynių futbolininkams buvo uždrausta išeiti į miestą, tačiau A. Lingis paskyrė pasimatymą su panele ir grįžo 2 val. nakties neblaivus. Ryte jis net neatsikėlė pusryčių. Tą pačią dieną J. Citavičius vos nepavėlavo į rungtynes su Latvija, atvyko gerokai įkaušęs.

Kaip dažnai būdavo ir anksčiau (taip bus ir ateityje), „pasilinksminę“ futbolininkai atrodė neblogiau už kitus. A. Lingis antrame kėlinyje net perėmė iš R. Marcinkaus kapi-

tono raištį. Tik J. Citavičius sveikatos turėjo pusei žaidimo ir buvo pakeistas. Mūsiškiai latviams nusileido tik 0:1 (0:1).

Kadangi vasaros pradžioje mūsų rinktinė pralaimėjo abejas draugiškas rungtynes savo kaimynams – Estijai 1:4, Latvijai 2:5 – šie metai buvo juodžiausi, pralaimėti visi 5 susitikimai.

Todėl iš LFL kapitono pareigų pasitraukė R. Marcinkus. Buvo atsisakyta trenerio V. Ditricho paslaugų, kuris už 6000 litų nedaug ką nuveikė nei rinktinėje, nei konsultuodamas

1931 m. Lietuvos rinktinės trenerio V. Ditricho (pieš. dešinėje), vartininko V. Abramiko (pieš. kairėje apačioje) ir puolėjo A. Lingio „Mūsų sporto“ žurnalo karikatūristo šaržai.

Kauno LFLS, „Kovą“, Klaipėdos KSS ir Kybartų „Sveikatą“ (2 savaites). Trenerio M. Goldo visuomeninis darbas taip pat nebuvo efektyvus.

Rugsėjo 19 d., daugiau nei po mėnesio sugrįžus į šalies futbolo vejas, vėl netrūko įdomių dalykų. „Kovo“ ir „Tauro“ rungtynėse, sužaidus pusvalandį, tauriečiai patys iš aikštės pašalino savo kairįjį saugą A. Januškevičių, kuris buvo su „kvapeliu“. „Kovas“ tuo pasinaudojo ir nugalėjo rezultatu 3:1.

Tą pačią dieną Kybartų „Sveikata“ atėmė pirmąjį tašką iš KSS Klaipėdos stadione. Jau 7-ąją minutę po greitos atakos L. Kudrickas atmušė kamuolį, tačiau svečių saugas E. Čižauskas jį nukreipė į vartus. Sužaidus pusvalandį S. Vilimavičius rezultatą išlygino. Visgi po dar vienos puikios kybartiečių atakos kamuolys išslydo iš V. Gvildžio rankų, o E. Čižauskas įmušė antrą įvartį.

Prasidėjus antrai žaidimo pusei J. Brazausko ir S. Chmelevskio derinys baigėsi pastarojo įvarčiu į „Sveikatos“ vartus. Netrukus šis futbolininkas pelnė savo antrą įvartį. Deja, pergalę atėmė trečias E. Čižausko įvartis. Tad lygiosios 3:3.

Didvyriškai „Sveikata“ kovojo ir kitą dieną su „Freya“. Net ir praleidę 2 įvarčius ir netekę A. Vymerio (jam lūžo koja), kybartiečiai sugebėjo išplėšti lygiąsias 2:2.

„Freya“ komandai ant kulnų lipusi LGSF vienuolikė 3:2 palaužė LFLS. Po jų kilo mažas nesusipratimas. Mat pagal bendrą laiką rungtynės buvo baigtos 6 min. anksčiau. Kaip vėliau teisėjas J. Kremeris paaiškino, tai atsitiko todėl, kad buvo trumpesnė pertrauka. Ant nedidelio lapelio arbitras rašė: „Po pirmo kėlinio aš perspėjau LFLS kapitoną R. Marcinkų, kad pertrauka bus tik 5 min.“. Rungtynių protokole teisėjas nurodė, jog pertrauka buvo 6 minutes. „Jeigu įvyko apsirikimas, tai tik per pertrauką, bet ar tikrai įvyko apsirikimas aš pasakyti negaliu“, – reziumavo arbitras.

Nors LFS CK balsuojant 3 prieš 2 nutarė peržaisti šias rungtynes, tačiau LGSF savo teisybę įrodė Trečiųjų teisme. Lėmė tai, jog LFLS kapitonas protokolą pasirašė be pastabų, o laiką nustatė teisėjas.

Po pergalės 6:0 prieš „Taurą“ KSS įsitvirtino lyderės pozicijoje. Šiose rungtynėse K. Šurkus pasižymėjo 3 kartus, Stepas Vilimavičius įmušė 2 įvarčius, savo sąskaitą S. Chmelevskis papildė vienu įvarčiu.

„Kovas“ nuo pirmaujančios Klaipėdos ekipos atsiliko per minimalų atstumą, kai 6:2 (2:1) parklupdė „Sveikatą“. Po 2 įvarčius pelnė J. Citavičius ir L. Rajunecas, po vieną – Z. Sabaliauskas ir J. Baliulevičius. Atsakomųjų įvarčių autoriai E. Čižauskas ir Č. Šopys.

„Freya“ taip pat sėkmingai veržėsi į lyderių gretas. Pergalė rezultatu 3:2 prieš LGSF buvo vos ne aukso vertės. Puikiai pirmąjį kėlinį sužaidę vokiečiai, kai vartininkas F. Tašius ir gynėjai R. Tydekas bei F. Dombrovskis atlaikė svečių spaudimą, o H. Pockio, M. Jakšio ir H. Pavilio pastangomis (pastarasis pelnė 2 įvarčius) išsiveržė į priekį 2:0. Nors antrame kėlinyje geriau sekėsi LGSF futbolininkams, tačiau H. Pockio įvartis atnešė pergalę „Freya“ ekipai 3:2 (2:0).

Kai į Klaipėdą neatvyko „Tauras“, pastaroji Klaipėdos komanda įsirašė 2 taškus ir užsitikrino prizinę vietą.

Kova dėl 2-osios vietos buvo atidėta iki kito pavasario. Mat nei „Kovas“, nei LFLS negalėjo peržaidimo rungtynėms surinkti tų pačių futbolininkų, kurie žaidė liepos 19 d.

Tiesa, dar buvo neaiškus ir KSS likimas. Paskutines sezono rungtynes klaipėdiečiai turėjo žaisti Kaune su LGSF vienuolike, kuri pergalės atveju galėjo pasivyti varžovus.

Dramatizmo šioje dvikovoje netrūko. Po veržlaus abiejų komandų žaidimo pavojingų situacijų prie vartų kilo nemažai. Kai sparta truputį sumažėjo, o klaipėdiečių vartininkas J. Igovinas tolokai išbėgo pasitikti kamuolio, L. Kudrickas netikėtai kamuolį paspyrė savo vartų pusėn ir šis atsidūrė vartų tinkle.

Panašiai rezultatas tapo lygus. Kai klaipėdietis V. Trumpjonas pakėlė kampinį, LGSF gynėjas J. Znamenskas nutarė kamuolį nukreipti virš vartų. Deja, krito savižudis įvartis.

Pergalę KSS išplėšė po to, kai teisėjas Naumas Peisachovas paskyrė laisvą smūgį. S. Chmelevskio perdavimą Stepas Vilimavičius užbaigė sėkmingai – 2:1.

Papildomas rungtynes „Kovas“ ir LFLS žaidė 1932 metų balandžio 10 d. Labai įdomus ir korektiškas žaidimas baigėsi LFLS pergale 5:4 (3:2). Tačiau LFLS gretose žaidė 2 nauji, šiais metais įregistruoti futbolininkai – Vytautas Valiulis ir Balys Rinkevičius. Norėta šį rezultatą anuliuoti ir skirti dar vienerias rungtynes, bet jau greitai reikėjo pradėti naujas pirmenybes. Vis dėlto buvo nubalsuota, kad rezultatas būtų paliktas.

Čempionų taurė KSS komandos ilgai nepasiekė, o prizininkai ar gavo medalius – liko nežinioje.

Nepaisant to, kad pirmasis bendras čempionatas buvo nuostolingas (deficitas 3000 litų), pripažinta, jog jis pasiteisino.

Rezultatyviausiai čempionate žaidė Stepas Vilimavičius (iš KSS), pelnęs 8 įvarčius. Vienu mažiau įmušė Z. Sabaliauskas (iš „Kovo“) ir Eduardas Čižauskas (iš „Sveikatos“), J. Citavičius (iš „Kovo“) pasižymėjo 6 kartus.

Čempionato kovoms daugiausia teisėjavo kauniečiai Julijonas Kremeris, Ruvinas Reichmanas bei klaipėdietis Bruno Knobelis – po 3 kartus, Ernsto Deringo sąskaitoje 2 rungtynės. Kaunietis Beirakas taip pat vadovavo dvejoms rungtynėms. Kauniečiai Leonas Juozapaitis, Samuilas Griliches, Arturas Amonas, Naumas Peisachovas ir klaipėdietis Karlas Jeckus teisėjavo po kartą.

1931 m. Šiaulių LDS vienuolikė. 2-as iš kairės Br. Laurinavičius – žinomo futbolininko ir trenerio Romualdo Lavrinavičiaus tėvas.

10. 1931 M. (05 16 – 1932 04 10)

LIETUVOS FUTBOLO LYGA

1.	KLAIPĖDOS KSS	X	3:2	9:0	2:1	3:3	1:1	6:0	4	2	0	24:7	10
2.	KAUNO „KOVAS“	2:3	X	3:2	4:1	6:2	4:5	3:1	4	0	2	22:14	8
3.	KLAIPĖDOS „FREYA“	0:9	2:3	X	3:2	2:2	+:-	+:-	3	1	2	7:16	7
4.	KAUNO LGSF	1:2	1:4	2:3	X	2:1	3:2	3:0	3	0	3	12:12	6
5.	KYBARTŲ „SVEIKATA“	3:3	2:6	2:2	1:2	X	2:1	4:0	2	2	2	14:14	6
6.	KAUNO LFLS	1:1	5:4	-:+	2:3	1:2	X	2:0	2	1	3	11:10	5
7.	KAUNO „TAURAS“	0:6	1:3	-:+	0:3	0:4	0:2	X	0	0	6	1:18	0

PEREINAMOSIOS RUNGTYNĖS TARP LIETUVOS LYGOS KOMANDŲ IR APYGARDŲ NUGALĖTOJŲ:
KAUNO „TAURAS“ – KAUNO „MAKABI“ -:+
KLAIPĖDOS „FREYA“ – KLAIPĖDOS MTV 3:0
KYBARTŲ „SVEIKATA“ – MARIJAMPOLĖS LFLS +:- (SUVALKIJOS APYGARDA)

1932 m. – kybartiečių akibrokštai ir švedų malonė

Taip išpuolė, kad naujojo sezono pradžia buvo praėjusiųjų metų tęsinys. 1931 metais FIFA būstinė buvo perkelta į Ciuricho miestą Šveicarijoje. Tuo metu žinomas mūsų futbolo veikėjas S. Garbačiauskas šioje valstybėje dirbo Lietuvos pasiuntinybėje. Jo pastangomis buvo suorganizuota Kauno rinktinės viešnagė į Šveicariją.

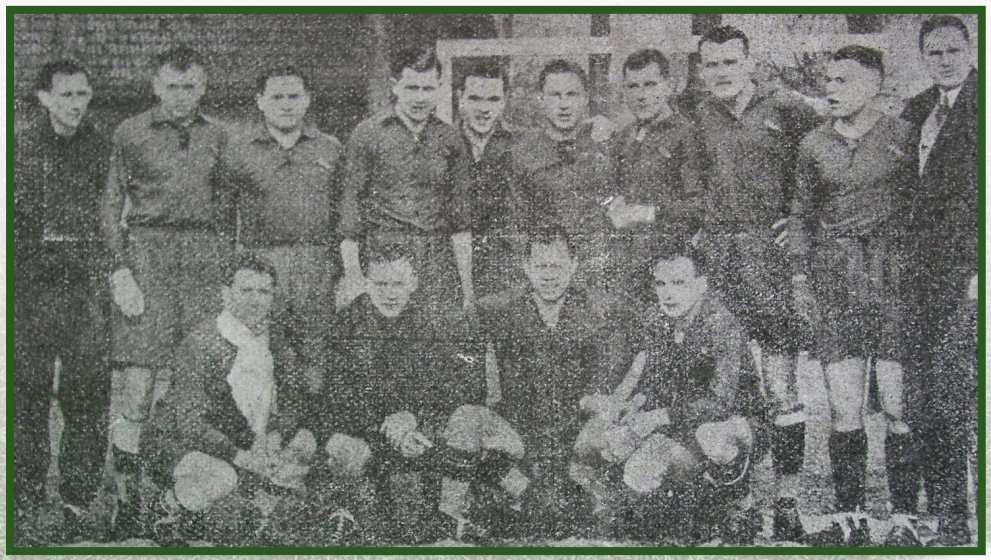
Pirmoji rimta (po 1924 m. Olimpinių žaidynių) mūsų futbolininkų išvyka prasidėjo Kalėdų antrą dieną rungtynėmis su Vintenturo futbolo klubu, kurį nugalėjo 3:2. Po to kauniečiai tokiu pačiu rezultatu nusileido Berno ekipai, o Naujųjų metų dieną 3:6 neprilygo geriausiam Ciuricho klubui.

Nepaisant šių dviejų nesėkmių, žaidimas įvertintas teigiamai, nes pasimokyti tikrai buvo iš ko. Įdomu, kad šveicarai parodė ypatingą svetingumą: visas rungtynes bei antruosius kėlinius su kamuoliu žaidimą pradėdavo tik mūsiškiai.

Deja, ši išvyka turėjo ir kitokį atspalvį. Didžiųjų švenčių progomis kai kurie futbolininkai neapskaičiavo savo galimybių prie vaišių stalo. Tradiciškai pasižymėjo A. Lingis, kuris dar ir už komandos kapitono R. Marcinkaus įžeidimą buvo diskvalifikuotas pusei metų. Dar keli smarkuoliai susilaukė kitokių nuobaudų.

Pamažu kaupėsi dar juodesni debesys visoje mūsų futbolo padangėje. Pirmiausia, kovo 7 d. Teisėjų kolegija raštu kreipėsi į Sporto lygą, kad ją priimtų savo globon. Visgi atsakymas buvo trumpas ir aiškus: „Jūs nesate LFL narys, todėl kreipkitės į LFL“.

LFL metiniame suvažiavime daugiausia buvo kalbama apie finansines problemas. Pra-

1931 m. Kauno rinktinė, viešėjusi Šveicarijoje. Stovi dešinėje – kelionės organizatorius S. Garbačiauskas.

ėjusiais metais padengus dalį skolų, atsirado naujų. Didžiausios susidarė dėl įvairiomis manipuliacijomis pagarsėjusio austrų „Nicholson“ klubo viešnagės ir rungtynių su Rumunijos rinktine. Mat į pastarąsias dėl blogo oro susirinko tik tūkstantis futbolo mėgėjų, todėl susidarė tuo metu didžiulis – net 4 tūkstančių litų nuostolis. Jokios naudos nedavė brangiai samdytas treneris V. Ditrichas. Vėl nesusitvarkyta su mokesčiais FIFA. Pastaroji LFL veiklos suspendavimą vėliau atnaujino.

Kaip reta, mūsų futbolo vadovu antrus metus iš eilės perrinktas pulkininkas B. Štencelis. Pavaduotoju paskirtas V. Arminas, sekretoriumi – A. Keturakis. CK nariui A. Dromeliui buvo pavestos iždininko pareigos, B. Zangui teko rūpintis ūkio reikalais. Beveik vienbalsiai buvo pritarta Lietuvos pirmenybes vykdyti vienu ratu.

Pagaliau futbolo vadovybei pavyko išspręsti klausimą dėl papiginto važiavimo traukiniu. Tad ir sportininkams, kaip ir skautams, važiuojant grupėmis (ne mažiau kaip 3 žmonių) antros ir trečios klasės vagonuose nuo balandžio 30 d. jau buvo taikomos 75 proc. nuolaidos.

Gana šilti orai leido futbolininkams anksti pradėti rungtyniauti lauke. Jau sausio pradžioje į Klaipėdą buvo atvykusi Karaliaučiaus VfB vienuolikė, kuri 2:1 įveikė „Spielvereinigung“ ekipą. KSS žaidė kelerias rungtynes su vietos komandomis. Kauno LFLS pirmiausia 2:0 nugalėjo KSK „Kultus“ futbolininkus.

Balandžio pradžioje puikiu oru susitiko Klaipėdos ir Kauno rinktinės. Rezultatu 3:1 (2:0) pergalę iškovojo aikštės šeimininkai klaipėdiečiai. Vėliau uostamiesčio futbolininkai 2:1 (2:0) palaužė Liepojos reprezentantus.

Gegužės 1 d. Kaune buvo žaidžiamos revanšo rungtynės. Po gražios ir įtemptos kovos kauniečiai Klaipėdos rinktinę įveikė 2:1 (1:1). Visą susitikimą norėjo transliuoti Lietuvos radijas. Berods, dėl kažkokių kliūčių tai nepavyko.

Daugelyje miestų vyko pavasario „Žaibo“ turnyrai. Kaune lemiamose rungtynėse LFLS 3:0 (2:0) įveikė KSK „Kultus“ vienuolikę. Beje, prieš tai vokiečiai 4:0 nugalėjo lenkų „Spartą“ ir 3:2 palaužė „Kovą“. Turnyro nugalėtojui atiteko „Maisto“ bendrovės skirta taurė, kurią įteikė jos vadovas J. Lapėnas.

Prieš pirmenybes Kaune dar buvo surengtas Sekminių turnyras dėl miesto Savivaldybės taurės (vietoj ankstesnės „Kooperacijos“ taurės).

LFLS nesunkiai 4:1 (0:0) nugalėjo LGSF ekipą. Tuo tarpu „Kovas“, kuris jau buvo Šaulių sąjungos narys, su „Makabi“ net ir po pratęsimo neišsiaiškino nugalėtojo – 1:1. Burtų keliu į finalą pateko koviečiai.

Deja, šventė buvo sugadinta. Finale, kuomet LFLS pirmavo 5:1 (1:0), 78-ąją minutę teisėjas iš aikštės norėjo pašalinti kovietį J. Citavičių, o pastarasis nesutiko. Rungtynės buvo nutrauktos.

Lietuvos pirmenybės tradiciškai, kaip ir prieš 10 metų, buvo pradėtos gegužės 7 d. LFLS varžovu buvo „Makabi“, kuris prieš tai pralaimėjo pereinamąsias rungtynes „Taurui“, tačiau pastarojo gretose buvo naujų futbolininkų, todėl žydai gavo kelialapį į Lietuvos lygą.

LFLS išsaugojo visą pernykštę sudėtį, todėl nugalėjo pelnytai rezultatu 5:1 (2:1). Jau pirmąją žaidimo minutę A. Lingis (jam buvo sumažinta diskvalifikacija) įmušė įvartį į varžovų vartus. Nors netrukus „Makabi“ vidurio puolėjas O. Baronas pelnė atsakomąjį įvartį, tačiau žaidimo iniciatyva priklausė LFLS futbolininkams. Baigiantis pusvalandžiui J. Uloza persvėrė rezultatą savo komandos naudai. Po pertraukos dviem L. Jefišovo ir vienu J. Dirgėlos tiksliu smūgiu buvo pasiekta pergalė aukštu rezultatu.

Gegužės 8 d. įvyko trejos rungtynės. Klaipėdos derbyje KSS be didesnio vargo 6:1 (2:0) nugalėjo „Freya“ vienuolikę, kurios sudėtyje buvo 2 nauji futbolininkai – V. Kiopkė ir F. Glocatas.

Į Šiaulius nuvykęs Kauno „Kovas“ 6:0 (2:0) nepagailėjo „Makabi“ ekipos, kurio gretose kiek geriau žaidė saugai Korfai (Corf).

Tuo tarpu į Kauną atvykusi Kybartų „Sveikata“ pateikė malonią staigmeną ir 2:1 (1:0) parklupdė pajėgią LGSF vienuolikę. Pastarojoje nebuvo tik į KSK „Kultus“ perėjusio F. Tepferio, tačiau žaidė kylančioji futbolo žvaigždė vidurio puolėjas – Jonas Bužinskas. Dešiniojo gynėjo pozicijoje žaidė debiutantas Jonas Šlyžius. Vėliau komandai dar padėjo Vladas Danilevičius, S. Stašaitis, Vladas Juodvalkis, Stepas Sventokas.

Kybartų komandoje buvo visi praėjusiais metais matyti futbolininkai. Taigi jėgos buvo apylygės, todėl penki šimtai futbolo mėgėjų išvydo įdomią kovą.

Įdomu, kad abiejose komandose vartus gynė aikštės žaidėjai. LGSF ekipoje tikru

vartininku vietoj sirguliavusio, o vėliau į MSK perėjusio Jono Aleksandravičiaus, tapo gynėjas Jonas Vabalas. Kybartiečių vartus tą dieną saugojo taip pat gynėjas Vladas Geležius. Tik nuo 3-iųjų rungtynių įsijungęs Kazys Baltramonaitis šį sezoną turėjo vietą vartuose, o puolimą „pamiršo“. Kai šis vartų sargas susižeidė, jį sėkmingai pavadavo Leonas Jampilcas.

Šiose rungtynėse puikiai sužaidė „Sveikatos“ saugai broliai Čižauskai, ginantis pasižymėjo broliai Geležūnai, o puolėjų gretose daugiausia rūpesčių varžovams kėlė Šopiai. Vidurio puolėjas Česlovas 2 kartus nuginklavo J. Vabalą. LGSF atsakomąjį įvartį įmušė nenuilstantis Juozas Klimas.

Vėliau iki rugpjūčio mėnesio čempionate daugiausia rungtyniavo „Sveikata“ ir žydų komandos. Kybartiečiai lengvai 6:0 nugalėjo Šiaulių „Makabi“ vienuolikę, tačiau 1:2 buvo priversti nusileisti Kauno žydams. Prieš tai kauniečiai 2:1 įveikė ir Klaipėdos „Freya“ atstovus. Po lygiųjų 1:1 su Šiaulių bendraklubiais Kauno „Makabi“ net buvo turnyro lyderis.

1932 m. Kauno „Tauras“ (tamsios kelnaitės) ir Kybartų „Sveikata“ (5:1).

Kai „Kovas“ sužaidė lygiosiomis 1:1 su „Freya“, visų pajėgiausių komandų futbolininkai turėjo priverstines atostogas, nes čempionate buvo paskelbta pertrauka dėl FIFA sankcijų.

Vis dėlto rinktinei buvo leista žaisti nemažai tarpvalstybinių susitikimų. Tam tarpininkavo Švedijos futbolo federacija, nes šios valstybės futbolo sąjungos prezidentas A. Juhansonas buvo FIFA CK narys ir pretendavo tapti šios organizacijos vadovu. Švedija

turėjo tikslą surengti 1934 m. pasaulio futbolo čempionatą. Daug prie santykių su FIFA sureguliavimo prisidėjo ir Lietuvos atstovybės Švedijoje sekretorius Antanas Trimakas.

Švedų iniciatyva į Lietuvą birželio 16 d. atvyko šios valstybės pietų provincijų rinktinė, kurią mūsiškiai nugalėjo 2:1 (2:1).

Daug pagelbėjo kaimynai latviai ir estai. Su Latvijos rinktine žaista net 2 kartus iš eilės: Kaune pralaimėta 2:3, o Liepojoje – 1:2. Estiją namuose pavyko nugalėti 1:0.

1932 06 29. Mūsiškis G. Gvildys, teisėjas H. Palas (Estija) ir Latvijos rinktinės kapitonas V. Berzinis.

Rugpjūčio mėnesį Pabaltijo taurės turnyre Rygoje mūsiškiai aikštės šeimininkams nusileido net 1:4 (1:0), o estus palaužė 2:1 (1:1).

Finansinei padėčiai pataisyti nemažai rungtynių su šių šalių bei Rytų Prūsijos klubais žaidė ir mūsų ekipos.

Šiais metais ketvirtose tarpusavio rungtynėse Kaune pagaliau pavyko 1:0 (1:0) įveikti Latvijos rinktinę. Nors po to Stokholme Švedijai buvo pralaimėta net 1:8 (0:1), tačiau šios šalies spaudoje mūsiškiai susilaukė daug gerų žodžių, o Švedijos futbolo sąjunga padengė visas mūsų skolas.

1932 m. Pabaltijos turnyro atidarymas Rygoje. Apačioje: lietuviai – viduryje. Pabaltijos futbolo turnyro ženkliukas.

Po ilgos pertraukos čempionate rugpjūčio 7 d. pirmiausia susitiko LGSF su Šiaulių „Makabi“. Nesulaikomas buvo J. Klimas, kuris šiauliečių vartininką nuginklavo net 5 kartus. Tam, kad rezultatas šokteltų iki 7:0, dar prisidėjo V. Juodis ir K. Brazauskas.

Po savaitės LGSF vienuolikė 5:0 nugalėjo Kauno makabiečius. J. Bužinskas pelnė 2 įvarčius, po vieną pridėjo J. Klimas, N. Antanavičius ir K. Brazauskas.

Visgi neatsiliko ir „Sveikata“, kuri namuose 2:1 (0:0) palaužė „Kovą“. Nugalėtojams po įvartį pelnė J. Brazauskas ir pirmą kartą žaidęs N. Dimitrijevas.

Kaip matyti, visos paminėtos komandos demonstravo kovingą žaidimą. Tik Šiaulių „Makabi“ joms neprilygo.

Kai rugpjūčio 21 d. vėl į čempionatą įsijungė Klaipėdos KSS ir Kauno LFLS, situacija iš esmės pasikeitė. Klaipėdiečiai 2:1 (0:1) įveikė „Sveikatą“. Tiesa, po E. Čižausko įmušto įvarčio iš pradžių pirmavo aikštės šeimininkai kybartiečiai. Visgi V. Trumpjonas antrame kėlinyje pasižymėjo 2 kartus, o V. Gvildys daugiau įvarčių nepraleido.

LFLS tą dieną po gražios ir atkaklios kovos 4:2 (1:1) privertė kapituliuoti LGSF vienuolikę. Nugalėtojams 2 įvarčius pelnė A. Lingis, po vieną įmušė L. Raclauskas ir A. Vaicekauskas.

Vėliau LFLS 5:0 laimėjo prieš Šiaulių „Makabi“ ir 2:0 (abu L. Raclausko įvarčiai) įveikė „Kovą“. Dar 2 taškus „kanarėlės“ įsirašė, kai pasitraukė „Freya“.

Tuo metu KSS žaidė su LGSF ir „Kovu“. Šios 2 Kauno komandos iš klaipėdiečių atėmė po tašką, nes rezultatas buvo vienodas – 1:1. „Kovas“ net buvo arti pergalės.

Spalio 23 d. abi pirmaujančios komandos susitiko Klaipėdoje. Jau 3-iąją minutę po debiutanto vidurio puolėjo Astrausko įvarčio LFLS išsiveržė į priekį. Visgi po 15-os minučių J. Meižys rezultatą išlygino.

Antrojo kėlinio viduryje L. Chomičius KSS ekipai pelnė antrą įvartį, o veržlusis V. Trumpjonas greitai įtvirtino klaipėdiečių pergalę 3:1 (1:1). Gerai šiose rungtynėse pasirodė vidurio puolėjo pozicijoje įsitvirtinęs Martynas Krukis.

Paskutinėse rungtynėse LFLS 3:0 (2:0) nugalėjo „Sveikatą“. Du įvarčius į svečių vartus įmušė vis geriau žaidžiantis J. Dirgėla, vieną pridėjo gynėjas Richardas Racevičius, grįžęs į komandą po ilgos pertraukos.

Po šios pergalės LFLS taškais susilygino su KSS, tad prireikė papildomų rungtynių Lietuvos čempionui nustatyti.

Lapkričio 6-oji ilgam liko atmintyje Kauno futbolo mėgėjams, kurie tą dieną atvyko į Kariuomenės stadioną, o KSS futbolininkams pralaimėjimas 1:6 (1:3) buvo lyg košmariškas sapnas.

LFLS komandoje žaidė: A. Kuzmickas, N. Čerekas, B. Rinkevičius, V. Valiulis, R. Marcinkus, J. Prižgintas, J. Uloza, L. Raclauskas, J. Dirgėla, A. Lingis, P. Janulevičius.

KSS vienuolikė buvo tokia pat, kaip ir prieš dvi savaites, tačiau dėl įvairių priežasčių be S. Chmelevskio, Stepo Vilimavičiaus ir H. Bruzdeilino, kurie anksčiau prisidėjo prie pergalių.

KSS atstovavo: J. Igovinas, L. Kudrickas, J. Skardys, P. Purvinas, A. Vilimavičius, Stasys Vilimavičius, J. Meižys, K. Šurkus, M. Krukis, V. Trumpjonas, L. Chomičius.

Niekas turbūt neįtarė KSS katastrofos, kai jau 10-ąją minutę J. Meižys savo komandą

išvedė į priekį. Visgi LFLS greitai surado spragų svečių gynyboje ir per savo kairįjį puolimo kraštą, kur nesulaikomi buvo P. Janulevičius ir A. Lingis, pradėjo talžyti J. Igoviną. 21-ąją minutę rezultatą išlygino L. Raclauskas, po keliolikos minučių A. Lingis realizavo baudinį, o netrukus jis įmušė ir 3-ią įvartį.

Antrame kėlinyje visą pusvalandį aikštėje dominavo svečiai, tačiau nieko neįstengė padaryti. Tada prabilo J. Dirgėlos ir L. Raclausko duetas. Per likusias 10 žaidimo minučių pastarasis pasižymėjo 2 kartus, o J. Dirgėla prisidėjo vienu įvarčiu.

Sužaidus nesėkmingai, KSS vadovai bandė pažeminimą motyvuoti kitais būdais. Proteste buvo nurodyta, jog teisėjavęs pulkininkas leitenantas Karolis Austas (Karo mokyklos komandos vadovas) buvo ne LFTK narys ir nepatikrino futbolininkų tapatybės. Visgi atsakymas iš LFL buvo toks: „Abi komandos sutiko, kad teisėjautų šis teisėjas. Nėra tokio punkto, kur būtų parašyta, kad teisėjas turi būti būtinai LFTK narys. Dėl teisėjo veiksmų aikštėje, dėl to, kad jis nepatikrino žaidėjų tapatybės, atmetama. Galima bausti tik teisėją, o ne peržaisti rungtynes.“ Taigi teisėjui iš niekur ir nuobaudų negalėjo būti...

1932 m. Lietuvos čempionai – LFLS futbolininkai. Pirmoje eilėje (iš kairės): R. Marcinkus, J. Dirgėla, A. Kuzmickas, A. Speičys, J. Kymantas; antroje – N. Čerekas, A. Lingis, K. Mitinas, J. Baliulevičius, R. Žebrauskas, V. Ilgūnas.

3-ioji vieta čempionate atiteko LGSF komandai pagal geresnį įvarčių skirtumą, nors „Sveikatai“ pralaimėjo. Tuo tarpu „Kovas“, žaidęs įdomiau nei praėjusiais metais, tebuvo penktas.

Rezultatyviausiu čempionato žaidėju tapo KSS puolėjas Vilius Trumpjonas, pelnęs 10 įvarčių. Dviem mažiau buvo LGSF atakų lyderio Juozo Klimo sąskaitoje. LFLS duetas Antanas Lingis ir Leonas Raclauskas įmušė po 6 įvarčius.

1932 m. Kauno LGSF komanda – vasaros taurės laimėtoja.

1932 m. Šaulių sąjungos futbolo nugalėtojas „Kovas“.

11. 1932 M. (05 07 – 11 06)

LIETUVOS LYGA

1.	KAUNO LFLS	X	1:3	4:2	3:0	2:0	5:1	+:-	5:0	6	0	1	20:6	12
2.	KLAIPĖDOS KSS	3:1	X	1:1	2:1	1:1	9:2	6:1	7:0	5	2	0	29:7	12
3.	KAUNO LGSF	2:4	1:1	X	1:2	2:2	5:0	+:-	7:0	3	2	2	18:9	8
4.	KYBARTŲ „SVEIKATA“	0:3	1:2	2:1	X	2:1	1:2	+:-	6:0	4	0	3	12:9	8
5.	KAUNO „KOVAS“	0:2	1:1	2:2	1:2	X	7:1	1:1	6:0	2	3	2	18:9	7
6.	KAUNO „MAKABI“	1:5	2:9	0:5	2:1	1:7	X	2:1	1:1	2	1	4	9:29	5
7.	KLAIPĖDOS „FREYA“	-:+	1:6	-:+	-:+	1:1	1:2	X	2:1	1	1	5	5:10	3
8.	ŠIAULIŲ „MAKABI“	0:5	0:7	0:7	0:6	0:6	1:1	1:2	X	0	1	6	2:34	1

PAPILDOMOS RUNGTYNĖS ČEMPIONUI NUSTATYTI: LFLS – KSS 6:1

PEREINAMOSIOS RUNGTYNĖS TARP LIETUVOS LYGOS KOMANDŲ IR APYGARDŲ NUGALĖTOJŲ:

KAUNO „MAKABI“ – KAUNO „SPARTA“ 1:1, 5:2 (KAUNO APYGARDA)

KLAIPĖDOS „FREYA“ – KLAIPĖDOS „SPIELVEREINIGUNG“ -:+ (KLAIPĖDOS APYGARDA)

KYBARTŲ „SVEIKATA“ – MARIJAMPOLĖS „ŠAULYS“ +:- (SUVALKIJOS APYGARDA)

ŠIAULIŲ „MAKABI“ – ŠIAULIŲ ŠSK 1:2 (ŠIAULIŲ APYGARDA)

Teisėjų sąrašą papildė kaunietis Algirdas Gorauskas, šiauliečiai A. Petrauskas ir Segalis, klaipėdiečiai Kurtas Frankas ir Vilis Tidkė.

Šiais metais buvo labai sugriežtinta pirmenybių dalyvių kontrolė. Futbolininkai beveik visą laiką su savimi turėjo nešiotis dalyvio bilietą. O ant jo buvo tokia atmintinė:

„Visuomet atmink, kad:

1. Futbolininkas tiek aikštėje, tiek gyvenime privalo būti džentelmenas.
2. Priešas, su kuriuo rungiesi, yra tavo draugas.
3. Futbolininkas klauso ir gerbia teisėją.
4. Saugok savo ir kitų sveikatą!
5. Šį bilietą visuomet nešiokis su savimi: teisėjui pareikalavus privalai jį parodyti.“

Futbolininkas su sportine apranga negalėjo pasirodyti viešose vietose.

Apie Lietuvos futbolą vis labiau pradėta kalbėti kaip apie valstybę valstybėje. Sporto klubams skiriamos lėšos daugiausiai atitekdavo futbolininkams. Tiesa, jų ir indėlis iš rungtynių būdavo didžiausias. Mat į krepšinio varžybas vėlyvą rudenį lauko aikštelėse ateidavo tik suinteresuoti asmenys.

Norėdami iš esmės išspręsti visus sporto reikalus, Kūno kultūros rūmai (KKR) spalio 2 d. surengė visuotinį suvažiavimą. Visos valdymo funkcijos perėjo Rūmų žinion. Sportinius žaidimus perėmė Kamuolio žaidimo sąjunga (KŽS). Atskiras žaidimų šakas tvarkė komitetai, kuriuos sudarė organizacijų rinktieji nariai. Pirmuoju futbolo sekcijos (vėliau komiteto) vadovu buvo išrinktas Valerijonas Balčiūnas.

Be šakų komitetų dar buvo įsteigta iš dalies autonomiška Teisėjų kolegija. Mat jos pirmininką skyrė naujieji Kūno kultūros rūmai, o valdybą, kaip ir anksčiau, rinkosi patys teisėjai.

Reprezentacinėms futbolo komandoms pasirengti buvo sudaryta speciali komisija. Ji tvirtindavo ir galutinę komandos sudėtį.

Tokia sporto ir futbolo valdymo tvarka su nežymiais pakitimais išliko iki pat Lietuvos inkorporavimo į Sovietų Sąjungą.

1933 m. – mįslingi reveransai

Pasikeitus Lietuvos sporto vadovavimo struktūrai, KŽS vadovu buvo patvirtintas buvęs LFL pirmininkas B. Štencelis (rugsėjo mėnesį jam pasitraukus, vadovu paskirtas daktaras A. Jurgelionis). Futbolo komiteto pirmininko pareigas iki rugsėjo ėjo V. Balčiūnas, o po to perėmė A. Pankratovas, buvęs šio komiteto narys, deleguotas „Kovo“. Dar į valdybą įėjo N. Čerekas (LFLS), S. Matulevičius (LGSF; nuo liepos 10 d. N. Antanavičius), I. Lipecas („Makabi“), V. Bučinskas („Kovas“ – nuo rugsėjo 8 d.).

LFTK vadovu pasiliko A. Vasiliauskas, šiai organizacijai vadovavęs nuo 1926 m. Sekretoriumi išrinktas J. Prižgintas, valdybos nariais – V. Balčiūnas ir S. Beirakas.

Vėliau KŽS LFTK narių skaičių sumažino nuo 32 iki 18. L. Juozapaitis, J. Kremeris ir V. Balčiūnas buvo aprobuoti į FIFA teisėjus. Pastarasis gegužės 28 d. teisėjavo Latvijos ir Estijos rungtynėms Rygoje.

Kadangi Europą buvo apėmusi didžioji ekonominė krizė, todėl nesitikėta pasikviesti pajėgesnių komandų. Kaip ir praėjusiais metais, daugiausia teko žaisti su kaimyninių šalių klubais.

Prieš Lietuvos čempionatą Kybartų „Sveikata“ 2 kartus – 6:2 ir 3:0 – nugalėjo Eitkūnų TSV bei 3:2 Įsruties „Preussen“.

Pasibaigus diskvalifikacijai Klaipėdos „Spielvereinigung“ ekipa buvo priimta į Lietuvos lygą. Ji retu rezultatu 6:6 (4:3) sužaidė su Tilžės SCT, 1:5 nusileido Karaliaučiaus VfB.

KSS su pastaraja ekipa susitikimą baigė be įvarčių, o Liepojos „Olimpijai“ pralaimėjo 1:2.

Kauno komandos žaidė dėl dviejų taurių. Dėl brolių Goldvaserių prizo pusfinalyje LFLS 5:0 nepagailėjo „Bar-Kochbos“, o „Kovas“ 3:2 palaužė LGSF vienuolikę.

3-iąją vietą užėmė žydų komanda, kuri pirmąsias rungtynes su LGSF baigė lygiosiomis 2:2, o antrąsias laimėjo 2:1.

Sidabrinė taurė atiteko „Kovui“, kuris LFLS futbolininkus nugalėjo 4:1 (3:0).

Dėl KŽS įsteigto prizo buvo žaidžiami 2 kėliniai po 15 minučių. Jei rungtynės pasibaigdavo lygiosiomis, pergalė buvo skiriama žaidimo persvarą turėjusiai komandai.

Atrankos varžybose LFLS su „Tauru“ sužaidė 0:0 ir pateko į pusfinalį. Toks pat rezultatas buvo užfiksuotas ir „Bar-Kochbos“ rungtynėse su „Makabi“, tačiau „Bar-Kochba“

nepripažino, kad žaidė blogiau ir pati pasitraukė iš turnyro. „Kovas“ 3:0 nugalėjo MSK vienuolikę, o LGSF Šančių „Makabi“ palaužė 1:0.

Pusfinalyje LFLS su „Kovu“žaidė energingiau, todėl po lygiųjų 1:1 pateko į finalą. Ir JSO 2 kartus nusišypsojo laimė, kai su KSK „Kultus“ ir „Makabi“ baigė rungtynes 0:0. LGSF 1:0 įveikė JSO ir iškopė į finalą.

Lemiamą LGSF ir LFLS dvikovą rezultatu 3:0 (2:0) laimėjo pastaroji, kuriai 2 įvarčius pelnė J. Dirgėla, vieną – L. Raclauskas. Nugalėtojams KŽS vadovas B. Štencelis įteikė didelį sieninį laikrodį.

Lietuvos lygos pirmenybės vyko dviem ratais tarp 7 komandų. Šį kartą nebuvo Šiaulių atstovų, nes „Makabi“ pralaimėjo pereinamąsias rungtynes ŠSK vienuolikei, o pastarosios pagrindu atsiradęs „Sakalas“ neturėjo teisės žaisti.

Pirmoji dvikova tarp LGSF ir „Makabi“ pastarosios komandos stadione vyko gegužės 6 d. Kaip reta,į rungtynes beveik po 20 minučių pavėlavo abi ekipos. Na, ir rezultatas buvo neįprastas: 7:3 (4:1) nugalėjo LGSF vienuolikė.

Dar įdomesnis įvykis buvo kitą dieną Klaipėdoje, kur susitiko KSS ir „Kovas“. Teisėjas K. Jeckus neįskaitė vieno įvarčio, kurį įmušė kauniečiai, ir rungtynes rezultatu 3:1 laimėjo klaipėdiečiai. Visgi, grąžindamas rungtynių protokolą, teisėjas parašė, jog KSS nugalėjo rezultatu 3:2. Dėl to buvo nepatenkintos abi pusės. Rimtesnis motyvas buvo svečių pusėje, kurie proteste akcentavo, jog neįskaitytas įvartis turėjo įtakos rungtynių baigčiai. „Rezultatui tapus 2:2, būtų buvęs kitoks žaidimas“, – reziumavo „Kovo“ atstovai.

Šio klausimo sprendimas užtruko daugiau nei 2 mėnesius – mat paaiškėjo, jog rungtynėms teisėjavo ne skirtasis K. Frankas, o K. Jeckus, kuris, anot klaipėdiečių, visada būdavo palankus „Kovui“. Beje, prieš rungtynes dėl teisėjo priekaištų neturėjo abi komandos.

Pirmą kartą KŽS slaptu balsavimu 3 prieš 1 nutarė peržaisti rugtynes. Išvada: „Teisėjas laikomas šališku. Rungtynes referavo neskirtas teisėjas. Šį nutarimą KSS gali apskųsti per savaitę nuo gavimo datos.“

Be abejo, KSS su tuo nesutiko ir priminė, jog pernai LFLS protestas buvo atmestas. „Matome, kad sprendžiama Kauno naudai, nes „Kaže“ yra „Kovo“ atstovas“, – atsikirto klaipėdiečiai.

Dar kartą apsvarsčius, KŽS rezoliucija buvo tokia: „Užskaityti tuos rezultatus, kurie fiksuoti rungtynių lape. Rungtynėse, kur dalyvaus ŠS „Kovas“, uždrausti skirti teisėją Jeckų.“

Kitose gegužės 7 d. vykusiose rungtynėse Panemunės stadione LFLS 2:0 (0:0) palaužė Klaipėdos „Spielvereinigung“ vienuolikę. Svečių gretose iš anksčiau blizgėjusių futbolininkų buvo likęs tik Richardas Rutkovskis, komandos kapitonas Richardas Bukšaitis, Albertas Zekas. Kartu su ekipa buvo atvykęs iš KSS perėjęs Stepas Chmelevskis, kuris vėliau žaidė kelerias rungtynes.

Kauniečių vienuolikė išsaugojo visą pernykštę sudėtį, tačiau dar nežaidė praėjusiais metais bandęs nusišauti vidurio puolėjas A. Lingis.

LFLS savo žaidybinę persvarą realizavo B. Fedaravičiaus (58 min.) ir J. Dirgėlos (77 min.) įvarčiais.

Dar įdomesnė buvo KSS ir LFLS dvikova kitą savaitgalį. Daugiau nei tūkstantis Klaipėdos futbolo mėgėjų išvydo penkis įvarčius ir buvo liudininkai daugybės nerealizuotų progų. Aikštės šeimininkai pirmame kėlinyje žaidė kiek aktyviau ir įmušė 2 įvarčius (J. Brazauskas ir K. Šurkus), tačiau vieną kartą V. Gvildį nuginklavo ir svečiai (P. Janulevičius).

Antrojoje žaidimo pusėje L. Raclauskas ir B. Fedaravičius persvėrė rezultatą LFLS naudai, o K. Šurkus nuo 11 m žymos nepataikė į vartus. Pergalę rezultatu 3:2 įsirašė kauniečiai.

„Kovo“ žaidimas „nesiklijavo“ ir antrose rungtynėse: su „Spielvereinigung“ pavyko pasiekti tik lygiąsias 1:1 (1:0).

Kiek geriau koviečiai atrodė 3-iojo turo susitikime su „Sveikata“, bet vėl turėjo tenkintis tik vienu tašku – 2:2 (1:2). Nors ir LFLS prarado tašką (lygiosios 1:1 su „Makabi“), bet lyderės poziciją išsaugojo.

Po rezultatyvios pergalės prieš „Makabi“ LGSF 1:2 nusileido „Spielvereinigung“ vienuolikei, tačiau net 6:2 (1:0) pažemino KSS futbolininkus. Visas atakas kauniečiai grindė aikštės viduriu. J. Bužinskas įmušė 3 įvarčius, 2 kartus pasižymėjo J. Klimas, vieną įvartį pridėjo K. Brazauskas. Klaipėdiečių ekipoje abu kartus tiksliai sužaidė K. Šurkus.

Kai KSS 0:2 nusileido „Spielvereinigung“ futbolininkams, o LGSF 3:2 įveikė „Svei-

katą“, beveik tapo aišku, kad dėl čempiono titulo kovos tik Kauno komandos. Net imta pranašauti LGSF sėkmę. Juolab kad LFLS su „Kovu“ sužaidė tik lygiosiomis 1:1.

Visgi po liepos 7 d. įvykusios „Kovo“ ir LGSF akistatos pastarosios akcijos krito. Pradėję rungtynes devyniese, koviečiai įsismagino – nugalėjo 2:0 (0:0). Įvarčių autoriai A. Paulauskas ir J. Citavičius.

Gero lygio buvo ir LGSF rungtynės su LFLS vienuolike, kuriai jau antrą kartą padėjo A. Lingis. Jėgos buvo apylygės, tad ir rezultatas taikus – 2:2 (1:1).

Po pirmo rato LFLS (2 pergalės ir 4 lygiosios) turėjo 8 taškus, o „Kovo“ ir LGSF sąskaitose buvo vienu mažiau. Visgi be didesnio ažiotažo į turnyrinės lentelės priekį išsiveržė Klaipėdos „Spielvereinigung“, surinkęs 9 taškus.

Tuo metu, kai Lietuvos čempionate kunkuliavo aistros, tarptautinėje arenoje daug kas vyko patyliukais. Artėjant pasaulio pirmenybėms, FIFA buvo išsiuntinėjusi preliminarius grupių sąrašus. Lietuvai iš pradžių buvo siūloma žaisti vienoje grupėje su Latvija, Estija, Lenkija ir Danija. Kadangi mūsų šalis neturėjo diplomatinių santykių su Lenkija, todėl pavyko tokio pasiūlymo atsisakyti.

1933 06 12 Ryga. Pavojingas momentas prie Lietuvos rinktinės vartų. Vartininkas A. Kuzmickas nukumščiuoja kamuolį, o J. Prižgintas (apačioje) niekuo nebegali padėti.

1933 06 23 Lietuvos futbolo rinktinė prieš rungtynes su Rygos ASK. Pirmoje eilėje (iš kairės): V. Guzauskas, J. Dirgėla, Z. Sabaliauskas, J. Citavičius, P. Janulevičius, R. Nevinskas; antroje – komandos treneris M. Goldas, V. Bubnovas, J. Prižgintas, N. Blatas, V. Abramikas, F. Tepferis, V. Geležūnas, R. Marcinkus, Futbolo komiteto vadovas V. Balčiūnas.

Kas vėliau vyko užkulisiuose, sunku įsivaizduoti. Visų pasaulio čempionato atrankos grupių sudėtys buvo visai kitokios. Daugelyje grupių įvyko po vienerias ar dvejas rungtynes.

Lietuva pateko į vieną grupę su Švedija ir Estija, tačiau teko žaisti tik su švedais, ir tai keistomis aplinkybėmis. Mat švedai 6:1 nugalėjo estus, o su mūsiškiais rungtynės vyko viešai neskelbiant, jog jos žaidžiamos dėl patekimo į pasaulio čempionatą.

Birželio 29 d. Panemunės stadione susitikimas priminė lengvą pasivaikščiojimą. Geradariai švedai po įspūdingų sutiktuvių ir visokių vaišių, dovanų, ekskursijų po Kauną ir po

1933 06 29 Kaunas: pasaulio čempionato atrankos rungtynės Lietuva – Švedija.

apylinkes, labai nesistengė. Pirmame kėlinyje žaidimo sparta buvo nedidelė. Mūsiškiai atrodė net geriau už svečius ir sukūrė kelis pavojingus momentus prie jų vartų. Visgi po pertraukos švedams du įvarčius pelnė K. Hansonas ir svečiai nugalėjo 2:0.

Buvo kalbama ir apie atsakomąsias rungtynes, tačiau neva dėl lėšų trūkumo į Stokholmą mūsiškiai nenuvyko. Antrą kartą su švedais nežaidė ir estai. Kelionei į Helsinkį pinigų atsirado, bet, deja, Lietuva Suomijos rinktinei pralaimėjo net 2:9 (1:5).

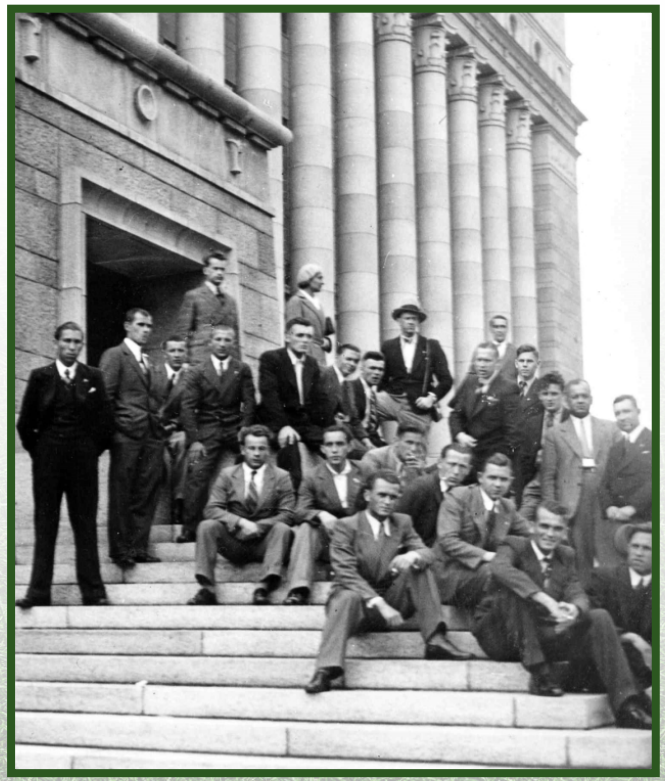
Kurioziškai pasibaigė ir Pabaltijo taurės turnyras Kaune. Pirmąją varžybų dieną mūsiškiai su estais sužaidė lygiosiomis 1:1. Toks pat rezultatas buvo ir po 15 minučių papildomo laiko, tačiau sutemo ir teko rungtynes nutraukti.

Kitą dieną Latvija 1:0 įveikė Estiją. Deja, žaidžiant su latviais pasikartojo analogiška situacija, kaip su estais: lygiosios 2:2, o pratęsti buvo per vėlu. Dvejos mūsiškių lygiosios būtų užtęsusios turnyrą daugiau nei 5 dienas, todėl latviai išvyko namo. Po sunkių rungtynių su Latvija mūsų futbolininkai estams pralaimėjo 0:5 (0:3). Bet tai buvo draugiškas susitikimas. Pabaltijo turnyras liko nebaigtas.

Lietuvos rinktinė, kurią treniravo nuolatinis svečias iš Austrijos M. Goldas, palaikęs ryšius su „Makabi“, per 7 rungtynes pasiekė tik dvejas lygiąsias.

1933 m. Pabaltijo futbolo turnyro programa (8 psl.).

1933 m. Lietuvos rinktinės futbolininkai Helsinkyje rungtynių išvakarėse su Suomija.

1933 08 09. Rungtynių Suomija – Lietuva momentas.

1933 m. su mūsų rinktine atsisveikino Jaroslavas Citavičius, per 24 rungtynes pelnęs 8 įvarčius.

1933 m. rinktinės vartininko F. Tašiaus draugiškas šaržas.

1933 08 09 Helsinkyje rungtynėse su Suomija debiutavo visų laikų jauniausias Lietuvos vyrų rinktinės žaidėjas Jonas Bužinskas (gimęs 1917 02 13), kuriam buvo 16 metų ir 177 dienos.

Antrame Lietuvos pirmenybių rate „Kovui“ neprilygo niekas. Pirmiausia koviečiai vienodu rezultatu 6:1 parklupdė „Makabi“ ir LFLS. Į žydų vartus A. Paulauskas įmušė 4 įvarčius, o J. Citavičius pasižymėjo 2 kartus. Beje, pastarasis dviem įvarčiais prisidėjo ir prie LFLS sutriuškinimo. Po 2 įvarčius įmušė Z. Sabaliauskas ir V. Bubnovas.

Kai rugsėjo 16 d. „Kovas“ 1:0 palaužė „Spielvereinigung“, aukso medalių likimas praktiškai buvo išspręstas. Taip ir atsitiko. „Kovas“ įveikė ir kitus 3 varžovus.

LFLS po nokauto rungtynėse su „Kovu“ atsigavo ir daugiau taškų nebeprarado, tad užtikrintai užėmė 2 vietą. Mat „Spielvereinigung“ neatvyko žaisti su LFLS, o kitiems pagrindiniams varžovams pralaimėjo.

Unikalus atvejis atsitiko spalio 15 d. Klaipėdoje, kai „Spielvereinigung“ rungtynėse su Kauno „Makabi“, esant rezultatui 3:1, sprogo kamuolys. Kaip toliau buvo, teisėjas A. Gorauskas KŽS informavo: „Prieš rungtynes buvo duotas tik 1 kamuolys, pasirinkimo neturėjau. Sviedinys buvo jau labai gerai nunešiotas (siūlės kai kur jau daugiau kaip pusiau pertrintos), savo forma bei svoriu rungtynėms jis tiko. Sprogo jis ne dėl kurių nors išorinių priežasčių, bet dėl savo senumo. Nes iš pradžių rungtynių man jau buvo aišku, jog jo sveikumas tai tik laiko klausimas. Kam priklausė sviedinys ar Makabi, ar Spielvereinigung, ar KSS nežinau. Antras sviedinys visiškai net pradžioje netiko lošimui, nes ištisų siūlių nebuvo ir kameros guma buvo paviršiuje.“

Po papildomo teisėjo paaiškinimo KŽS priėmė sprendimą abiem komandoms įskaityti pralaimėjimus. Jos abi turėjo pasirūpinti kamuoliais.

Visgi kuriozai „Makabi“ komandai tuo nesibaigė. Kai dar buvo užpildyti ne visi turnyro langeliai, makabiečiai 2 kartus vienodu rezultatu 1:2 pralaimėjo pereinamąsias rungtynes Kauno MSK, užėmusiai pirmąją vietą KFA A klasės pirmenybėse.

Paskutines čempionato rungtynes spalio 29 d. „Makabi“ 0:5 pralaimėjo KSS vienuolikei, tačiau pastarojoje Leonas Efišovas galėjo žaisti tik nuo lapkričio 1 d. Žydų protestas buvo patenkintas, komandai įskaityta pergalė. Todėl į paskutinę vietą buvo nustumta Kybartų „Sveikata“, bet „Makabi“ prašymas palikti jį pajėgiausiųjų grupėje nebuvo patenkintas.

Čempiono „Kovo“ gretose visas pirmenybių rungtynes žaidė Bronius Jankauskas (praleido 13 įvarčių), Antanas Tallat-Kelpša, Romualdas Žebrauskas, Vytautas Guzauskas, Zigmas Sabaliauskas (įmušė 9 įvarčius), Jaroslavas Citavičius (10), vieneriomis mažiau – Vladimiras Bubnovas (4), Aleksandras Denisenka, Romualdas Nevinskas, 10 kartų atstovavo Antanas Paulauskas (10 įvarčių), 6 – Otonas Franckevičius, Jonas Mušinskas. Juozo

1933 m. Kauno „Kovas“ sezono pradžioje. Iš kairės: R. Žebrauskas, B. Jankauskas, A. Tallat-Kelpša, J. Mušinskas, Z. Sabaliauskas, J. Citavičius, V. Bubnovas, J. Baliulevičius, A. Paulaitis, V. Guzauskas, R. Nevinskas, LCVA, P-16649. „Foto-Press“.

Baliulevičiaus sąskaitoje 2 rungtynės, Edvardas Kazakauskas, Bronius Sabaliauskas ir Erikas Raušas aikštėje pasirodė po sykį.

LFLS spalvas gynė 19 futbolininkų, bet tik vartininkas Antanas Kuzmickas, gynėjas Nikodemas Čerekas, saugas Romualdas Marcinkus, puolėjai Juozas Dirgėla (4 įvarčiai) ir Petras Janulevičius (1) žaidė visose rungtynėse. Juozas Prižgintas tik sykį nepasirodė aikštėje. Daugiau nei pusę rungtynių sužaidė Balys Fedaravičius (4 įvarčiai), Antanas Lingis (6), Kostas Mitinas (1), Juozas Kymantas. Vytautas Valiulis atstovavo 6 kartus (įmušė vieną įvartį), po 4 – Juozas Baliulevičius (2), Jonas Uloza, Jonas Žebrauskas. Epizodiškai žaidė Balys Rinkevičius (3 kartus), Vladas Dzindziliauskas (2), Leonas Raclauskas (3 rungtynės, 2 įvarčiai), Adomas Matulionis ir Vaclovas Numgaudas aikštėje pasirodė po sykį. Du įvarčius įsimušė varžovai į savus vartus.

LGSF komandai atstovavo tik 14 futbolininkų, o septyni iš jų – Juozas Znamenskas, Antanas Simukaitis, Nikodemas Antanavičius, Henrikas Žurauskas, Juozas Klimas (10 įvarčių), Kazys Brazauskas (5) ir Stasys Dūda (5) – žaidė visas rungtynes. Po dvejas praleido Vladas Danilevičius, Jonas Vabalas, iš pradžių buvęs vartininku, o vėliau gynėju ir puolėju bei Jonas Bužinskas (9 įvarčiai). Vladimiras Sokolovas komandos vartus gynė 9 kartus. Stasys Ivanauskas, Jonas Paulionis, Jonas Žebrauskas rungtyniavo mažiau.

Už prizininkų trejeto likusioje Klaipėdos KSS komandoje pasikeitimų buvo nedaug. Prie pernykštės sudėties prisidėjo tik Oskaras Čižauskas (iš „Sveikatos“), V. Šmidtas (žaidė 2 kartus, pelnė 2 įvarčius), Leonas Efišovas (2 rungtynės, 2 įvarčiai) ir Pocys (žaidė sykį).

Klaipėdiečių atakų lyderis Kazys Šurkus pelnė 16 įvarčių ir tapo rezultatyviausiu čempionato žaidėju.

Komandoje nebebuvo vartininko Juozo Igovino.

12. 1933 M. (05 06 – 11 05)

LIETUVOS LYGA

1.	KAUNO „KOVAS“	X	1:1 6:1	2:0 3:2	2:3 4:1	1:1 1:0	3:1 6:1	2:2 2:0	8	3	1	33:13	19
2.	KAUNO LFLS	1:1 1:6	X	2:2 2:1	3:2 4:2	2:0 +:-	1:1 3:0	1:1 3:0	7	4	1	23:16	18
3.	KAUNO LGSF	0:2 2:3	2:2 1:2	X	6:2 1:4	1:2 6:1	7:3 2:2	3:2 6:2	5	2	5	37:27	12
4.	KLAIPĖDOS KSS	3:2 1:4	2:3 2:4	2:6 4:1	X	0:2 2:0	8:1 -:+	1:1 3:0	5	1	6	28:24	11
5.	KLAIPĖDOS „SPIELVEREINIGUNG“	1:1 0:1	0:2 -:+	2:1 1:6	2:0 0:2	X	4:2 -:+	1:0 +:-	5	1	6	11:15	11
6.	KAUNO „MAKABI“	1:3 1:6	1:1 0:3	3:7 2:2	1:8 +:-	2:4 -:+	X	1:1 1:1	1	4	7	13:36	6
7.	KYBARTŲ „SVEIKATA“	2:2 0:2	1:1 0:3	2:3 2:6	1:1 0:3	0:1 -:+	1:1 1:1	X	0	5	7	10:24	5

PEREINAMOSIOS RUNGTYNĖS TARP LIETUVOS LYGOS KOMANDŲ IR APYGARDŲ NUGALĖTOJŲ:
KAUNO „MAKABI“ – KAUNO MSK 1:2, 1:2 (KAUNO APYGARDA)
KLAIPĖDOS „SPIELVEREINIGUNG“ – KLAIPĖDOS „FREYA“ 3:0 (KLAIPĖDOS APYGARDA)

1933 m. Kybartų „Sveikata“ su laimėtu Šaulių sąjungos prizu. Pirmoje eilėje (iš kairės): K. Baltramonaitis, V. Geležūnas, L. Jampilcas, E. Danisevičius, V. Kilmonas; antroje – P. Geležūnas, E. Čižauskas, Vl. Geležūnas, J. Kronas (vadovas), A. Hofmanas, N. Dimitrijevas, Č. Šopys.

1933 m. Telšių „Džiugo“ ir Klaipėdos „Šaulio“ (tamsi apranga) futbolo komandos. Antroje eilėje ketvirtas iš kairės – telšietis J. Šlyžius, vėliau atstovavęs Lietuvos rinktinei.

1933 m. Telšių „Džiugo“ futbolo komanda. LNM.

1933 m. Telšių JSO vienuolikė.

1934 m. – išskirtinės aukso dalybos

Lietuvos futbole jautėsi didžiulis pagyvėjimas. Komandos daug rungtyniavo žiemą. Pavasaris taip pat buvo palankus.

Kaune KŽS surengė „Žaibo“ turnyrus visų lygų komandoms. Tarp pajėgiausių ekipų nugalėtoju tapo „Kovas“, finale 1:0 (1:0) įveikęs LFLS. Šias rungtynes stebėjo 2 tūkstančiai žiūrovų. Beje, prieš tai LFLS 3:2 (0:1) palaužė MSK vienuolikę, o „Kovas“ 4:1 (1:1) nepagailėjo LGSF.

Per Velykas MSK Gumbinėje 2:5 (0:3) pralaimėjo „Preussen“ ekipai. Kitą savaitgalį Kybartų „Sveikata“ 3:1 (1:1) nugalėjo Stalupėnų „Sportverein“ futbolininkus.

Balandžio pabaigoje LFLS Taline 2:3 nusileido TJK vienuolikei, o su šalies čempionu „Sport“ sužaidė lygiosiomis 2:2.

Šalies pirmenybių tvarka liko nepasikeitusi. Kauno „Makabi“ pakeitė labai sustiprėjusi MSK komanda, kurią rėmė „Maisto“ bendrovės direktorius Jonas Lapėnas. Futbolininkams buvo sudarytos idealios sąlygos treniruotis. Pasitraukus Klaipėdos „Spielvereinigung“, į pajėgiausiųjų grupę buvo priimtas Panevėžio „Makabi“.

Nors pagal pirmenybių nuostatus futbolininkai į kitus klubus galėjo pereiti tik po metų atstovavimo kuriai nors komandai, tačiau manipuliacijų netrūko. Tam tarpininkaudavo „savi“ žmonės KŽS Futbolo komitete, buvo leidžiama klubams susitarti – visgi tai ne visada pavykdavo.

1934 m. KŽS vadovybė. Iš kairės: A. Dromelis, J. Vencius, V. Balčiūnas, pulkininkas B. Štencelis (pirm.), A. Pankratovas, B. Zangas, J. Juodvalkis.

Ypač „užkliuvo“ A. Lingio perėjimas iš LFLS į MSK, kadangi šiam futbolininkui, sužaidus dvejas rungtynes savo klube, buvo pasiūlytos geresnės sąlygos. Visgi LFLS nesutiko išleisti ir pareiškė, jog jis klubui skolingas 100 litų. Futbolininkas motyvavo tuo, jog komandoje nenormalūs santykiai, jis verčiamas keisti žaidimo pozicijas. Perėjimas buvo leistas tik po ilgo susirašinėjimo tarp klubų ir KŽS. Kybartų „Sveikata“ buvo „išpešiojama“ žymiai paprasčiau...

Pirmenybės prasidėjo balandžio 28 d. „Kovo“ rungtynėmis su Panevėžio „Makabi“. Debiutantas buvo „nuskalpuotas“ net 10:0 (5:0). Tris įvarčius įmušė V. Guzauskas, po 2 – A. Paulauskas, J. Čižas ir V. Bubnovas, vieną – E. Kasakauskas.

Kitą dieną LGSF netikėtai 4:2 (2:0) parklupdė MSK „žvaigždžių“ komandą. Po gynėjo J. Vabalo klaidos J. Paulionis LGSF vienuolikę išvedė į priekį, o 34-ąją žaidimo minutę neapdairiai sužaidė MSK vartininkas J. Aleksandravičius, tad J. Bužinskas nesunkiai rezultatą padidino iki 2:0.

Po pertraukos G. Lapėnas realizavo baudinį. Jau tik 1:2. Ir kita MSK ataka buvo sustabdyta neleistinai, tad po minutės G. Lapėnas vėl mušė baudinį – 2:2. Visgi įpusėjus antram kėliniui teisėjas L. Juozapaitis skyrė baudinį į MSK vartus. J. Bužinsko smūgis buvo tikslus. Vėliau V. Jaškevičius dar kartą nuginklavo J. Aleksandravičių ir užtikrino LGSF pergalę. Abi komandos negailėjo varžovų kojų, todėl iš aikštės buvo pašalinti MSK futbolininkai Č. Šopys ir B. Fedaravičius bei LGSF kapitonas K. Brazauskas.

Gegužės 6 d. įvyko trejos rungtynės. LGSF be vargo 5:0 (4:0) Panevėžyje nugalėjo „Makabi“ vienuolikę. MSK iš Klaipėdos parsivežė tašką po lygiųjų 2:2 (0:0) su KSS. Po dviejų J. Normanto įvarčių aikštės šeimininkai pirmavo, tačiau G. Lapėnas atsakė tuo pačiu. Jis vieną įvartį įmušė iš baudinio.

Didelio žiūrovų susidomėjimo Kaune susilaukė „Kovo“ ir LFLS susitikimas. Kaip įprastai, LFLS blizgėjo kamuolio valdymo technika, tačiau nesisekė smūgiuoti į vartus. „Kovas“ sėkmingai išnaudojo kontratakas ir nugalėjo 3:1 (2:1). Pastariesiems antrose rungtynėse iš eilės 2 įvarčius pelnė V. Bubnovas, vieną – Z. Sabaliauskas. Atsakomojo įvarčio autorius J. Dirgėla.

Per susidariusią pertrauką čempionate komandos žaidė tarptautines rungtynes. Lyderis „Kovas“ Rygoje 0:3 (0:2) nusileido RFK vienuolikei. Per Sekmines LFLS 7:0 (2:0)

supliekė Rygos „Wanderers“ klubą, kurį dar 7:1 nugalėjo Kauno rinktinė. „Bar-Kochba“ su svečiais sužaidė lygiosiomis 2:2 (1:2).

Tradicinį Kauno ir Klaipėdos rinktinių susitikimą net 6:0 (3:0) laimėjo kauniečiai.

Dvejose Lietuvos pirmosios ir antrosios rinktinių rungtynėse buvo užfiksuoti netikėti rezultatai. Pirmą kartą 2:0 (1:0) nugalėjo antroji rinktinė, o pirmoji po to atsilygino net 7:0 (1:0).

Tęsiant Lietuvos pirmenybes LFLS su LGSF sužaidė lygiosiomis 0:0, o „Kovas“ Klaipėdoje 2:3 (0:1) neatsilaikė prieš KSS, nors pirmavo 2:0. Pergalingą įvartį paskutinę žaidimo minutę įmušė A. Vilimavičius.

MSK komandai dvejos rungtynės buvo tik lengvas pasivaikščiojimas: Panevėžio žydai buvo nugalėti 6:0, Kybartų „Sveikata“ – 6:1.

Deja, MSK akistatos su „Kovu“ ir LFLS buvo nesėkmingos: atitinkamai pralaimėta 0:1 ir 0:2.

Po pirmo rato turnyro lentelės priekyje buvo „Kovas“, surinkęs 9 taškus. KSS sąskaitoje buvo vienu mažiau, o po 7 turėjo LFLS ir LGSF.

Vasara buvo turininga, nes daug rungtyniavo klubai, o rinktinė sužaidė trejas rungtynes ir visas sėkmingai. Birželio mėnesį mūsiškiai Kaune 2:0 (1:0) nugalėjo Latviją, o su Estija sužaidė lygiosiomis 1:1 (0:1). Rugpjūtį lietuviai pasiekė revanšą prieš suomius. Tiesa, kukliu rezultatu 1:0 (0:0).

1934 06 10. Lietuva – Latvija (2:0) rungtynių dalyviai. Klūpo (iš kairės): 3-as B. Jankauskas, 5-as J. Baliulevičius, 8-as J. Brazauskas, stovi – 2-as F. Tepferis, 4-as R. Žebrauskas, 6-as Z. Sabaliauskas, 8-as A. Tallat-Kelpša, 10-as A. Paulaitis, 14-as V. Bubnovas, 16-as R. Marcinkus.

1934 08 16. Lietuvos ir Suomijos (1:0) rinktinės prieš rungtynes. Klūpo (iš kairės): 2-as Z. Sabaliauskas, B. Jankauskas, 6-as H. Kersnauskas, stovi – 2-as A. Bulzgys, 4-as R. Marcinkus, F. Tepferis, 7-as V. Bubnovas, 9-as R. Žebrauskas, 11-as A. Tallat-Kelpša, 13-as Č. Šopys, 15-as J. Bužinskas.

1934 m. Lietuvos rinktinės vartininkas B. Jankauskas („Kovas“).

Rugsėjo 9 d. Lietuvos rinktinė Latvijos reprezentantus Rygoje įveikė 3:1 (2:1). Taigi, metai buvo itin sėkmingi. Daugiausia atstovų rinktinėje buvo iš „Kovo“. Tik vieną kėlinį su Estija žaidė klaipėdietis K. Šurkus.

Nors rezultatai buvo geri, tačiau trenerio V. Šimono iš Čekoslovakijos darbas netenkino. Jis buvo ir prastas treneris, ir auklėtojas. Be to, dažnai girtavo.

Klubai tarptautinėje arenoje nesublizgėjo. Lietuvoje viešėjusi Brno „Židenice“ iš Čekoslovakijos, užėmusi 7 vietą šalies čempionate, 4:0 (1:0) parklupdė LFLS, 6:0 (3:0) – „Kovą“, 5:2 (1:1) – Kauno rinktinę, 9:2 (2:0) – Klaipėdos KSS, 7:0 (3:0) – Klaipėdos rinktinę, 4:1 (2:1) – Kauno „Bar-Kochbą“. Su Latvijos ir Estijos komandomis rungtyniauta permainingai.

Kaip ir praėjusiais metais, Lietuvos pirmenybių antrame rate situacija iš esmės pasikeitė. Įsismaginusi MSK ekipa iškovojo 4 pergales, o su LGSF sužaidė lygiosiomis 2:2. Tad net 3 komandos surinko po 14 taškų. Kadangi LGSF įvarčių balansas buvo blogiausias, šiam kolektyvui atiteko 3-ioji vieta. Pas MSK ir LFLS buvo vienodas įmuštų ir praleistų įvarčių skirtumas, todėl teko žaisti papildomas rungtynes.

Spalio 21 d. Kariuomenės stadione iš pradžių geriau sekėsi MSK futbolininkams. Saugai gerai rėmė puolėjus, todėl jie dominavo aikštėje visą pirmą kėlinį. Visgi tik 44-ąją minutę po Č. Šopio perdavimo A. Lingis įmušė pirmąjį įvartį. Šis futbolininkas buvo ir antrojo įvarčio autorius. 48-ąją minutę A. Speičiui sužaidus ranka, A. Lingis realizavo baudinį. Tai užgavo LFLS savimeilę ir komanda pakilo į lemiamą šturmą. Priteistą baudinį realizavo N. Čerekas. Netrukus J. Baliulevičius galvos smūgiu rezultatą išlygino – 2:2. Nors buvo pašalintas iš aikštės saugas J. Žebrauskas, LFLS atsilaikė.

Po savaitės įvyko antras šių komandų susitikimas. Šį kartą MSK neišleido iniciatyvos iš savo rankų ir nugalėjo net 5:1 (3:0). Teisėjas klaipėdietis K. Jeckus leido žaisti kietą žaidimą, o tai buvo paranku atletiškiems MSK futbolininkams. Net techniškasis R. Marcinkus negalėjo pasireikšti.

Jau po 15 minučių MSK pirmavo 3:0. Įvarčius įmušė A. Orlavičius, H. Kersnauskas ir E. Čižauskas. Po pertraukos į G. Lapėno ir A. Lingio įvarčius LFLS atsakė tik vienu tiksliu A. Speičio smūgiu. Tad pirmenybių debiutantė MSK ekipa tapo Lietuvos čempione.

13. 1934 M. (04 28 – 10 28)

LIETUVOS LYGA

1.	KAUNO MSK	X	0:2 2:1	2:4 2:2	0:1 2:1	2:2 5:0	6:1 3:0	6:0 -	6	2	3	30:14	14
2.	KAUNO LFLS	2:0 1:2	X	0:0 2:1	1:3 0:0	2:1 7:1	0:2 6:2	7:0 -	6	2	3	28:12	14
3.	KAUNO LGSF	4:2 2:2	0:0 1:2	X	1:5 3:1	2:4 2:0	4:2 7:0	5:0 -	6	2	3	31:18	14
4.	KAUNO „KOVAS“	1:0 1:2	3:1 0:0	5:1 1:3	X	2:3 7:1	2:2 2:2	10:0 -	5	3	3	34:15	13
5.	KLAIPĖDOS KSS	2:2 0:5	1:2 1:7	4:2 0:2	3:2 1:7	X	2:2 4:0	4:2 -	4	2	5	22:33	10
6.	KYBARTŲ „SVEIKATA“	1:6 0:3	2:0 2:6	2:4 0:7	2:2 2:2	2:2 0:4	X	6:0 -	2	3	6	19:36	7
7.	PANEVĖŽIO „MAKABI“	0:6 -	0:7 -	0:5 -	0:10 -	2:4 -	0:6 -	X	0	0	6	2:38	0

PAPILDOMOS RUNGTYNĖS LIETUVOS ČEMPIONUI NUSTATYTI: KAUNO MSK – KAUNO LFLS 2:2, 5:1.
PEREINAMOSIOS RUNGTYNĖS TARP LIETUVOS LYGOS KOMANDŲ IR APYGARDŲ NUGALĖTOJŲ:
KAUNO „KOVAS“ – KAUNO „TAURAS“ 4:1, 1:3, 1:3 (KAUNO APYGARDA)

Čempionų gretose žaidė net 22 futbolininkai, tad kai kuriose rungtynėse pagrindiniai žaidėjai galėjo patausoti jėgas. Be keitimų žaidė gynėjai Jonas Vabalas ir Vytautas Geležūnas, saugas Fridrichas Tepferis ir dešinysis puolėjas Henrikas Kersnauskas (pramintas „mašinka“), pelnęs 5 įvarčius. Nedaug rungtynių praleido Česlovas Šopys,

Gediminas Lapėnas (įmušė 13 įvarčių – rezultatyviausias čempionate), Eduardas Čižauskas (3), Balys Fedaravičius, vartininkas Fridrichas Tašius. Nors aikštėje pasirodė tik po kelis kartus, tačiau komandai naudingi buvo A. Lingis (6 įvarčiai), Leonas Efišovas (1), Nikolajus Dimitrijevas (2), Romualdas Šopys, Petras Tiškevičius, Viktoras Steigvila (1), Leonas Kazakevičius, Leonas Fedaravičius, vartininkas Jonas Aleksandravičius, Aleksas Orlavičius (2). Po sykį žaidė Česlovas Šilinskas, Antanas Vaicekauskas ir Arturas Vagneris. Trijų įvarčių autoriai nenustatyti, kelis į savus vartus įsimušė varžovai.

1934 m. Lietuvos futbolo čempionė – Kauno MSK komanda. Pirmoje eilėje (iš kairės): P. Tiškevičius, J. Aleksandravičius; antroje (puslankiu) – R. Šopys, F. Tašius, klubo valdybos nariai D. Svetlauskas, A. Didelis ir A. Dagys, B. Fedaravičius, E. Čižauskas; trečiojoje (puslankiu) – A. Lingis, G. Lapėnas, klubo valdybos pirmininkas J. Gilys, V. Geležūnas, A. Orlavičius; ketvirtoje – J. Vabalas, Č. Šopys, bendrovės „Maistas“ direktorius J. Lapėnas, H. Kersnauskas, F. Tepferis.

LFLS komandoje buvo 18 futbolininkų. Pagrindinę vienuolikę sudarė: Viktoras Abramikas (vartininkas), Nikodemas Čerekas (3 įvarčiai), Juozas Kymantas, Vytautas Ilgūnas, Romualdas Marcinkus (3), Jonas Žebrauskas, Kostas Mitinas (3), Juozas Dirgėla (5), Juozas Baliulevičius (3), Vladas Dzindziliauskas (1), Antas Speičys (6). Prie kolektyvo laimėjimų nemažai prisidėjo

1934 m. rezultatyviausio Lietuvos čempionato puolėjo G. Lapėno (MSK) draugiškas šaržas.

Liudomiras Rajunecas, Antanas Kuzmickas (vartininkas), Petras Janulevičius. Nedaug rungtyniavo Antanas Lingis, Vaclovas Numgaudas, Aleksandras Čepas, A. Urbutis. Vieną įvartį į savus vartus įsimušė S. Ivanauskas iš LGSF, kitų įvarčių autoriai nenustatyti.

3-ius metus iš eilės 3 vietą užėmusioje LGSF ekipoje žaidė 19 futbolininkų. Tik Vladas Danilevičius, Voldemaras Jaškevičius (3 įvarčiai), Juozas Klimas (10) ir Stasys Dūda (6) aikštėje rungtyniavo visą laiką. Nedaug nuo jų atsiliko Jonas Bužinskas (8), Kazys Brazauskas (1), Antanas Simokaitis, Stasys Ivanauskas, Albinas Kaminskas. Maždaug po pusę pirmenybių rungtynių žaidė vartininkas Vladimiras Sokolovas ir saugas Danielius Kalinauskas (1). Po kelis kartus komandai atstovavo Jonas Paulionis (1), Henrikas Žurauskas, Juozas Znamenskas ir vartininkas Gediminas Kaminskas. Nikodemas Antanavičius. Alfonsas Vietrinas ir vartininkai Vladas Juodvalkis bei Aleksandras Navickas žaidė tik po sykį. Vieną įvartį į savus vartus įsimušė R. Žebrauskas iš „Kovo“, kurio komandai tikrai nepasisekė. Jos sudėtis buvo stabiliausia, turėjo pajėgiausius puolėjus rinktinės narius Antaną Paulauską, Zigmą Sabaliauską, Vladimirą Bubnovą, gynėjus R. Žebrauską ir A. Tallat-Kelpšą, saugą R. Nevinską, vartininką B. Jankauską. Jeigu paskutinėse pirmenybių rungtynėse „Kovas“ būtų įveikęs MSK, jam atitektų 1-oji vieta.

Deja, buvo pralaimėta 1:2, o likimo ironija grybštelėjo dar skaudžiau: pereinamosiose rungtynėse su miesto čempionu „Tauru“ pavyko iškovoti tik vieną pergalę, o varžovai buvo pajėgesni 2 kartus. Tad vienas iš čempionato lyderių turėjo atsisveikinti su elitine lyga.

Nors Klaipėdos KSS išsaugojo visą pernykštę sudėtį ir pirmame rate pasirodė puikiai, tačiau užėmė tik 5-ąją vietą, mat antrojoje pirmenybių pusėje klaipėdiečiai nugalėjo tik Kybartų „Sveikatą“. Beje, abejos šių komandų tarpusavio rungtynės Klaipėdoje pagal „tradiciją“ vyko 2 dienas iš eilės.

KSS buvo pažeminta „Kovo“ ir LFLS net 1:7. Tarp koviečių pasižymėjo Povilas Lotermozeris ir Antanas Paulauskas, atitinkamai įmušę 4 ir 3 įvarčius. LFLS gretose rezultatyvūs buvo 4 futbolininkai, o Antanas Speičys pelnė 3 įvarčius.

Kaip buvo skelbiama viešai, „Dėl susidariusių „Kaže“ kai kurių nesutarimų, KKR direktorius V. Augustauskas nuo rugsėjo 20 d. paleido visus „Kažo“ vykdomuosius organus ir futbolo reikalus tvarkyti pavedė A. Butavičiui.“

1934 m. KŽS Lietuvos futbolo dešimtmečio proga, kai į pirmenybes įsijungė ir Klaipėdos krašto futbolo komandos, išleistas leidinys (40 psl.).

Prieš tai „Kažas“ dar spėjo išleisti jubiliejinį leidinį, skirtą dešimtmečiui, kai Lietuvos futbolo pirmenybės buvo vykdomos ne tik Kauno, bet ir Klaipėdos apygardoje.

Lapkričio mėnesio pabaigoje KKR referentas Latvėnas įteikė „Kažo“ dovanas atskirose sporto šakose pasižymėjusioms komandoms ir sportininkams. MSK gavo bronzinę kirtėjo skulptūrą, „Tauras“ – krištolinę vazą. Buvo apdovanota 15 labiausiai pasižymėjusių futbolininkų – daugiausia iš „Kovo“.

„Kažas“ skyrė po tūkstantį litų J. Citavičiui, Z. Sabaliauskui ir B. Rinkevičiui, kuriems Austrijos sostinėje buvo atliktos operacijos.

Vis dažniau buvo kalbama, jog mūsų futbolas žengia profesionalizmo keliu. Ne tik Kauno MSK futbolininkai darbe galėjo pasirodyti tik pusdienį. Klaipėdos KSS žaidę kariškiai pradėjo skirti daugiau dėmesio futbolui, o ne tarnybai. Futbolo dievukų buvo ir kitose komandose. Kai kuriuose rajonuose už įmuštus įvarčius buvo mokama. Pirmoji dėl to nukentėjo Kauno „Bar-Kochba“, kurią pašalino iš Kauno A klasės pirmenybių.

1934 m. birželio mėn. Šiaulių „Žinios“ futbolo komanda prieš išvyką į rungtynes Klaipėdoje. LNM.

Teisėjų kolegijos Centro komitetas ir Kauno apygardos teisėjai.

1935 m. – dovanų gausa ir amnestijos

Ko gero, kad įvyktų Lietuvos futbolo pirmenybių permaina, daugiausia įtakos turėjo pernykštė Kauno „Kovo“ nesėkmė. Be šio klubo, kuris buvo pakilime, neįmanoma įsivaizduoti mūsų futbolo apskritai. „Kovas“ turėjo šalininkų visose sporto ir miesto organizacijose, net pagrindiniai varžovai jį palaikė. Be to, apie didžiulę mūsų futbolo pažangą pradėta kalbėti anksčiau; apygardos buvo atitolusios nuo didžiojo futbolo.

Dar metų pradžioje žiniasklaidoje buvo pateikiama nemažai informacijos apie „Kovo“ nuopelnus. LFLS ruošėsi paminėti savo gyvavimo 15-metį. Šauliai ir kariuomenė vykdė savo pirmenybes, kurios sutraukdavo daug žiūrovų. Jaunalietuvių (JSO) komandų buvo visuose šalies kampeliuose. Vien Suvalkijoje jų buvo per pusšimtį.

Kadangi Lietuvą nemažai paveikė pasaulinė ekonominė krizė, o sportininkai turėjo 75 proc. važiavimo geležinkeliais lengvatas, todėl buvo nutarta Lietuvos futbolo pirmenybes pirmiausia vykdyti apygardose. Jų tuo metu jau buvo septynios.

KKR patvirtino naujus „Kažo“ padalinių vadovus. Iš Krepšinio komiteto į futbolo vadovus buvo perkeltas Nikodemas Čerekas. Jam talkinti paliktas Narkevičius, o kitus narius turėjo pasirinkti pats vadovas, bet jų nesurado...

Daugiau dėmesio buvo skiriama sporto, o pirmiausia futbolo, propagandai. Laikinuoju Spaudos ir propagandos komiteto vadovu buvo paskirtas Valerijonas Balčiūnas, o vėliau šias pareigas perėmė Jonas Narbutas. Abu jie dėjo daug pastangų dėl futbolo rungtynių transliavimo per radiją.

Kadangi futbolo aikštėse grubų žaidimą dažnai lydėdavo „daugiaaukščiai“ keiksmažodžiai (žinoma, ne lietuviški), todėl rungtynių metu buvo privaloma kalbėti tik lietuviškai. Be to, sportine apranga vilkintys futbolininkai ir už aikštės ribų turėjo vartoti tik valstybinę kalbą. Už reikalavimo nesilaikymą buvo numatytos griežtos nuobaudos – šalinimas iš aikštės ir kita.

Kauno apygardos pirmenybėse 6 komandos rungtyniavo dviem ratais. Prie keturių pagrindinių ekipų prisijungė „Tauras“ ir CJSO (Centrinė jaunalietuvių sporto organizacija).

Kadangi laikinojoje sostinėje tikrai buvo didžiausios mūsų futbolo pajėgos, todėl apie šias pirmenybes reikia diskutuoti plačiau.

Balandžio 27 d. čempionė MSK savo stadione egzaminavo debiutantę CJSO vienuolikę. Nors MSK gretose buvo visi pajėgiausi futbolininkai (tik V. Geležūno pozicijoje žaidė A. Vagneris), tačiau prieš vėją žaidę čempionai pirmą smūgį į varžovų vartus atliko tik praėjus 20 minučių. MSK puolėjai ir vėliau nerado bendros kalbos, todėl A. Stankevičiaus vartai išliko neliesti. Tuo tarpu CJSO buvo monolitinė komanda. Ji žaidė tik su keturiais puolėjais, buvo sutankinta gynyba – savotiška naujovė.

Likus žaisti 12 minučių Valentinas Guiskis tiesiog įkalė kamuolį po MSK vartų virpstu. Visgi pergalė 1:0 buvo anuliuota, nes CJSO sudėtyje žaidė Mečislovas Kulvičius, padavęs pareiškimą ir į „Spartą“. Apmaudžiai komanda prarado 2 taškus, nes šis futbolininkas vėliau buvo pagrindinis vidurio puolėjas.

Gegužės 4 d. pirmenybės prasidėjo lyg iš naujo. Šį kartą MSK varžovas buvo „Tauras“. Tradiciškai pastaroji komanda žaidė plačiu frontu, didele sparta. Tik per didelį skubėjimą „pamiršdavo“ smūgiuoti į vartus. Tuo tarpu MSK sukūrė daugiau nei 10 tikrų progų, tačiau taip pat įvarčių neįmušė. Tad lygiosios 0:0.

„Tauro“ vienuolikėje vartus pagirtinai gynė Antanas Kuzmickas, gynybos grandyje debiutavo vėliau žinomas odinio kamuolio meistras Dizmanas Ilgūnas. Įdomiu žaidimu pasižymėjo Eduardas Žalkauskas, Vosylius Tiščiauskas, Jurgis Safronovas, Povilas Vitonis, Balys Abaravičius, Vladas Adomavičius, Aleksandras Čepas. Vėliau „Tauro“ spalvas gynė būsimasis Lietuvos krepšinio rinktinės asas Artūras Andrulis, Jonas Uloza ir kiti.

Po savaitės „Tauras“ 2:0 (2:0) B. Abaravičiaus ir A. Čepo pelnytais įvarčiais palaužė CJSO ir privertė kitus varžovus susimąstyti.

Tik gegužės 19 d. startavo „Kovas“ ir LFLS. MSK stadione šių rungtynių liudininkais buvo daugiau nei pusantro tūkstančio futbolo mėgėjų. Atakoms dirigavęs Zigmas Sabaliauskas ir pats nevengė solo partijų. Jo 3 įvarčiai buvo reto grožio. Į tai LFLS atsakė tik vienu Vytauto Valiulio įvarčiu. „Kovas“ nugalėjo 3:1.

Kitą savaitgalį blykstelėjo ir LFLS, net 4:0 (1:0) pažeminusi „Taurą“. Du įvarčius pelnė Vladas Karalius, vieną – Antanas Speičys, o ketvirtą į savus vartus įsimušė varžovai.

Įdomu, kad „Makabi“ stadione vykusių rungtynių metu kamuolys vieną kartą buvo atsidūręs Neryje, o kitą – Jonavos gatvėje. „Jo atgabenimas užtrukdavo po 5-10 minučių,

1935 m. po rungtynių įsiamžino Kauno LFLS ir „Kovo“ komandos.

ir tai vertė žiūrovus žiovauti. Dalis publikos aikštę paliko dar nepasibaigus žaidimui“, – rašė „Lietuvos žinios“.

Ir vėliau LFLS puolimas žaidė gana rezultatyviai, ypač pasižymėjo Vladas Karalius, įmušęs 12 įvarčių, tačiau skersvėjai pūtė gynyboje. Vartininkas Viktoras Abramikas pažeidinėjo režimą, net į rungtynes ateidavo neblaivus. Atsarginis vartininkas Henrikas Petrauskas ne visada buvo patikimas. Po 4 rungtynių Vladimiras Bubnovas grįžo į „Kovą“, o pagrindinis saugas Romualdas Marcinkus dažnai žaidė šlubčiodamas.

Dar kartą apsvarsčius nutarimą dėl anuliuotų rungtynių tarp MSK ir JSO, rezultatas 1:0 JSO naudai buvo paliktas. Tad MSK teko susigriebti.

Čempionai blykstelėjo susitikimuose su LGSF ir LFLS. Pergalės buvo iškovotos atitinkamai 5:2 ir 5:1. Antanas Lingis sužibo naujomis žaidimo spalvomis – LGSF vartininką jis nuginklavo 3 kartus, o į buvusios komandos vartus įmušė vieną įvartį. Taip pat gerai jis asistavo kitiems draugams.

MSK turėjo stabiliausią sudėtį. Iš 14-os futbolininkų Artūras Vagneris žaidė tik 3 kartus, o Aleksas Orlavičius ir Janušauskas galėjo pasireikšti po sykį. Vienuolikė daugiausia buvo tokia: Fridrichas Tašius, Jonas Vabalas, Vytautas Geležūnas, Fridrichas Tepferis, Česlovas ir Romualdas Šopiai, Henrikas Kersnauskas, Antanas Lingis (6 įvarčiai), Gediminas Lapėnas (4), Balys Fedaravičius (6), Aleksandras Melnikas (3).

„Kovas“ buvo nepralenkiamas žaidėjų individualiu meistriškumu. Vartininkas Bronius

Jankauskas pasižymėjo puikia reakcija, beveik neklydo. Lyg uola buvo gynėjų Antano Tallat-Kelpšos ir Romualdo Žebrausko duetas. Saugams Romualdui Nevinskui ir Jonui Mušinskui pakaitomis gerai talkindavo Edvardas Kasakauskas, Povilas Lotermozeris. Puolėjas Zigmas Sabaliauskas tik vieneriose rungtynėse su CJSO (1:1) išėjo iš aikštės be įvarčio. Iš viso jis pasižymėjo 16 kartų. Komandos debiutantas Juozas Gudelis įmušė 7 įvarčius, tiek pat buvo ir vis geriau žaidžiančio Antano Paulausko sąskaitoje. Svariai prie komandos pergalių prisidėjo Jonas ir Vladimiras Bubnovai, Juozas Čižas, Teodoras Kumfertas ir Aleksandras Denisenka.

Vis dėlto apygardos pirmenybėse pagal geresnį įmuštų ir praleistų įvarčių skirtumą pirmąją vietą užėmė MSK. Beje, abi pirmavusios komandos tarpusavyje pasidalijo po pergalę.

Įdomu, kad jos susitiko paskutinėse reguliaraus sezono rungtynėse, o „Kovas“ taškais pasivijo MSK, nugalėjęs rezultatu 2:1 (2:0).

Žaidžiant papildomas rungtynes toks pat rezultatas buvo jau po pirmo kėlinio. Visgi antrojo kėlinio 3-iąją minutę Č. Šopys neatsargiai pasitiko besiveržiantį V. Bubnovą ir jį sužeidė. Pastarasis buvo išvežtas į ligoninę. Teisėjas S. Volodka Č. Šopiui nurodė palikti aikštę. Su tokia nuobauda nesutiko visa MSK komanda ir išėjo iš aikštės. KŽS neskyrė kitų papildomų rungtynių, o MSK įskaitė pralaimėjimą 0:3 ir nubaudė 100 litų bauda. „Kovas“ buvo pripažintas Kauno apygardos čempionu.

Klaipėdos apygardoje dėl įvairių organizacinių nesklandumų pirmenybės buvo pradėtos tik rugsėjo mėnesį. Mat Klaipėdos krašto sporto sąjungai pagalius į ratus dažnai kaišiojo vokiečių įkurtasis „Sportbundas“. KKR pastangomis pradėjęs veiklą Fizinio auklėjimo komitetas per metus neįsisiūbavo.

Gegužės mėnesį prasidėjo apygardos A klasės pirmenybės, kurios vyko nesklandžiai. Lygos varžyboms priskirtos KSS ir „Šaulys“ iš pradžių žaidė su A klasės komandomis. Tarpusavio susitikimo rezultatas 3:1 (1:0) buvo įskaitytas aukštesniu lygiu.

Rudenį prie jų prisijungė MSK ir KDS (Klaipėdos darbininkų sąjunga) ekipos, bet visos žaidė tik vienu ratu. KSS be didesnio vargo nugalėjo visus varžovus. Kazys Šurkus įmušė įvarčių visoms komandoms – iš viso daugiau nei dešimt.

Šiaulių apygardos pirmenybės įvyko po metų pertraukos. Prieš dvejus metus suburtas Šiaulių „Sakalas“ jau turėjo patirties Šaulių sąjungos pirmenybėse, todėl nesunkiai nugalėjo visus varžovus. Kadangi antrame rate nebežaidė 4 komandos, todėl buvo įskaitytos lygiosios 2:2 (0:1) su ŠSK vienuolike.

Įdomu, jog iš pradžių šešetas buvo padalintas į pirmą ir pirmą A lygą, o po to turėjo žaisti tik 3 pajėgiausios. Visgi vėliau visos susitiko po kartą.

Savotiškai pasižymėjo panevėžiečiai. „Maistas“ ir vėl atsiradęs „Makabi“ atšaukė savo komandas. Biržų ir Vabalninko JSO dėl pinigų stygiaus nutarė iš pradžių žaisti tik tarpusavyje, o nugalėtojas – su Panevėžio čempionu. Deja, toks provincijos komandų pasiūlymas nebuvo išklausytas ir apygardos vadovai jų neįregistravo pirmenybėms.

MSK dėl kelių futbolininkų diskvalifikacijos ir nesutarimų su apygardos vadovais atsisakė dalyvauti pirmenybėse. JSO nenuvyko į rungtynes su „Sparta“ ir PIFK „Šauliu“. „Sparta“ atsisakė žaisti su Šaulių vienuolike, tad visais atvejais pergalės buvo įskaitytos 3:0. Čempionas PIFK „Šaulys“ „surinko“ 4 taškus, 2 vietą užėmė „Sparta“ (2 t.), 3-ioji liko JSO (0 t.).

Suvalkijos apygardoje, kur komandų buvo ne tik miesteliuose, bet ir didesniuose kaimuose, čempionai pirmiausia buvo išaiškinti rajonuose. Po to olimpine sistema rungtyniavo 12 ekipų.

Marijampolės „Šaulio“ ir JSO dvikovą netikėtai laimėjo pastaroji vienuolikė rezultatu 3:2 (1:1). Pirmame pirmenybių etape dar Šakių „Šaulys“ 1:0 eliminavo savo miesto JSO atstovus, už borto dar liko Mockavos JSO ir Gelgaudiškio „Banga“.

Ketvirtfinalyje Kalvarijos „Orija“ 4:0 nugalėjo Lazdijų „Makabi“. Vilkaviškio JSO 6:0 nepagailėjo Šakių „Šaulio“, kuris prieš tai 5:0 sutriuškino gelgaudiškius. Marijampolės JSO 6:2 (4:0) įveikė Prienų bendraklubius. Kybartų JSO buvo pajėgesnė už „Sveikatą“.

Į finalą pateko Kybartų JSO, 3:2 palaužusi Vilkaviškio kolegas. Tokiu pačiu rezultatu Kalvarijos „Orija“ privertė pasiduoti Marijampolės JSO ekipą.

Lemiama dvikova taip pat buvo atkakli. Jau 7-ąją minutę Preisas įmušė pirmą įvartį į kybartiečių vartus. Deja, baigiant žaisti pusvalandį, „Orijos“ vartininkas per ilgai savo rankose laikė kamuolį, todėl baudos aikštelėje buvo skirtas laisvas smūgis. Po derinuko P. Geležūnas išlygino rezultatą.

1935 m. Kalvarijos „Orijos“ futbolo komanda.

Vėliau „Orijos“ vartininkas Brauka daugiau nesuklydo, o Preisui pavyko įmušti dar vieną įvartį. Nepaisant abipusių pastangų, pirmo kėlinio rezultatas 2:1 išliko iki rungtynių pabaigos.

Apygardos čempionais tapo Brauka, Lisauskas, Hrononas, Lakickas, Paškevičius, Jurgelis, Tutkus, Preisas, Zardeskis, Zdanavičius, Kupčinskas.

Žemaitijoje jau gerą dešimtmetį vyko neįteisintos pirmenybės. Iš pradžių daugiausia pergalių draugiškose rungtynėse iškovojusios Mažeikių, Telšių ir Skuodo komandos skelbdavosi čempionėmis. Buvo metų, kai ir pralaimėję žemaičiai nepripažindavo varžovų pranašumo.

Šiais metais Telšių apygardos pirmenybės buvo pradėtos rajonuose. Telšiuose pajėgiausias buvo „Džiugas“, 6:0 nugalėjęs LGSF vienuolikę. Kretingoje dominavo „Žemaitis“, aplenkęs tos pačios draugijos narį „Šaulį“. Mažesnių miestų komandos pradėjo kovas ketvirtfinalio varžybomis.

Telšių „Džiugui“, kuris buvo įkurtas 1923 metų lapkritį, neprilygo visos Žemaitijos ekipos. Finale telšiečiai 3:1 nugalėjo Sedos „Šaulį“. Telšių komandoje geru žaidimu išsiskyrė Povilas Augustinavičius, Napalys Cirtautas, Pranas Laucevičius, Lenkovičius, Alfonsas Petrutis ir Valius.

Ukmergės rajono pirmenybės nereguliariai vyko nuo 1924 metų. 1927–1928 metais mieste buvo 6-7 komandos, tačiau vėliau jų skaičius sumažėjo.

Įkurtos Ukmergės apygardos narėmis taip pat tapo Utenos ir Zarasų komandos. Uteniškiai ilgą laiką negalėjo suburti elitinės ekipos, nes futbolininkai blaškėsi tarp Dviratininkų sąjungos (1926 ir 1928 m. buvo draugijos čempionai), LGSF ir LFLS. Tik 1934 m. buvo įkurtas „Utenis“, kuris glaudėsi po šaulių sparnu. „Makabi“ pasiekimai taip pat buvo kuklūs. Ne itin veiklūs buvo ir zarasiškiai.

Ukmergės apygardos pirmenybės vyko mišria sistema. Išlikusioje ataskaitoje nurodoma, kad pirmame rate žaista taip: Ukmergės „Šaulys“ – Ukmergės „Kodimo“, Zarasų JSO – Ukmergės „Sparta“, Ukmergės I pėstininkų pulkas – Utenos „Utenis“ 1:0. Pusfinalyje 1 p. p. – „Sparta“ 0:1. Finale „Šaulys“ – „Sparta“ 4:0.

Rudens rate „Sparta“ atsisakė žaisti su I p. p., o „Utenis“ ir JSO skirtą rungtynių dieną neatvyko. „Šaulys“ 13:0 nugalėjo „Kodimo“ ir buvo pripažintas apygardos čempionu.

Keistų varžybų rezultatai buvo surašyti į turnyro lentelę. Pagal ją „Šaulys“ surinko 6 taškus, „Sparta“ – keturis, I p. p. – du.

Pajėgiausios visų apygardų komandos vėliau rungtyniavo olimpine sistema.

Burtų keliu atrankos rungtynes teko žaisti Šiaulių „Sakalui“ ir Telšių „Džiugui“. Šiauliuose vykusią dvikovą 3:1 laimėjo aikštės šeimininkai.

Ketvirtfinalyje žaidė tik 4 komandos. Ukmergės „Šaulys“ 5:2 nugalėjo Kalvarijos „Oriją“, o į Šiaulius nenuvyko Panevėžio „Šaulys“, tad „Sakalui“ buvo įskaityta pergalė 3:0.

Pusfinalyje didžiausio susidomėjimo susilaukė Ukmergės naujajame stadione vykusios „Šaulio“ ir Kauno „Kovo“ rungtynės.

Į miestą prie Šventosios kauniečiai atvyko pagrindinės sudėties ir jau pirmame kėlinyje įmušė 5 įvarčius. 10-ąją minutę „Kovą“ į priekį išvedė T. Kumfertas, o po aštuonių minučių 2 įvarčius iš eilės įmušė V. Bubnovas ir Z. Sabaliauskas. Vėliau rezultatą padidino A. Paulauskas, vieną įvartį į savus vartus įsimušė ukmergiškis.

Tuoj po pertraukos – 48-ąją minutę – Ukmergės futbolininkai rezultatą sušvelnino, bet Z. Sabaliauskas po 13-os minučių atstatė penkių įvarčių persvarą. Vis dėlto ukmergiečiams pavyko įmušti dar vieną įvartį (Jakučionis). Rezultatas 6:2 nepasikeitė iki rungtynių pabaigos.

Ukmergės „Šauliui“ atstovavo: Stasys Juočepis, Mečys Sekleckas, Julius Valeika, Bile-

vičius, Bronius Katkevičius, Česlovas Mikučionis, J. Bačiulis, A. Vingrys, L. Uščiauskas, Stasys Morkūnas, Antanas Skorupskas, S. Antanavičius, Vladas Bortkus.

Kitame pusfinalyje Klaipėdos KSS net 7:0 (4:0) „pakirto“ Šiaulių „Sakalą“. Po 3 įvarčius nugalėtojams pelnė K. Šurkus ir L. Raclauskas, vieną – Step. Vilimavičius.

„Sakalo“ sudėtis: Gilys, Kazys Ešerskis, J. Pleskūnas, Vladas Mejeris, Prižgintas, Edvinas ir Alfredas Rovės, Jonas Paberžis, Gediminas Švelnys, Juozas Nainys, Stasys Giedraitis.

Lemiamose rungtynėse dėl Lietuvos čempiono titulo Kauno Kariuomenės stadione lapkričio 10 d. susitiko „Kovas“ ir KSS. Teisėjui Valerijonui Balčiūnui ir apie 900 žiūrovų komandos prisistatė tokių sudėčių – „Kovas“: Bronius Jankauskas, Romualdas Žebrauskas, Jonas Bubnovas, Romualdas Nevinskas, Jonas Mušinskas, Teodoras Kumfertas, Antanas Paulauskas, Zigmas Sabaliauskas, Vladimiras Bubnovas, Juozas Gudelis, KSS – Juozas Jurjonas, Leonidas Chomičius, Vilhelmas Gvildys, Erichas Habedankas, Stasys Vilimavičius, Raštutis, Jonas Normantas, Kazys Šurkus, Stepas Vilimavičius, Nikolajus Dimitrijevas, Leonas Raclauskas.

Žaidimo pradžia KSS vienuolikei nieko blogo nežadėjo. Dešimt minučių klaipėdiečiai turėjo iniciatyvą savo rankose, tačiau rimčiau „Kovo“ vartams negrasė. Tuo tarpu gal pirmoji „Kovo“ ataka buvo sėkminga. Už neleistinus veiksmus baudos aikštelėje teisėjas skyrė baudinį ir jį Z. Sabaliauskas užtikrintai realizavo. Antras įvartis į KSS vartus taip pat krito, kai buvo pažeistos žaidimo taisyklės. 23-iąją minutę T. Kumfertas baudos smūgiu įsuko kamuolį į vartų kampą.

Po dvylikos minučių klaipėdiečiai galėjo sušvelninti rezultatą. Deja, skirtą baudinį KSS vartininkas J. Jurjonas neįstengė realizuoti: stipriai smūgiuotas kamuolys atsitrenkė į virpstą prie pat žemės.

Kėlinio pabaigoje, kai liko žaisti 3 minutės, A. Paulauskas padidino „Kovo“ persvarą iki 3:0. Kadangi „Kovas“ iš pradžių žaidė prieš vėją, todėl jam buvo pranašaujama ir galutinė sėkmė.

Deja, antras kėlinys visiškai priklausė svečiams iš Klaipėdos, pirmojo įvarčio autorius buvo Jonas Normantas. Kai po 7 minučių puikiai žaidęs K. Šurkus sumažino skirtumą iki

minimumo, buvo panašu, jog Fortūna nuo „Kovo“ gali nusisukti. Vis dėlto taip neįvyko. KSS daugiau įvarčių neįmušė, tad pergalė rezultatu 3:2 buvo įamžinta „Kovo“ naudai.

Nors į Lietuvos pirmenybes buvo įtraukotos net 49 komandos, tačiau žiūrovų antplūdžio nebuvo. Juk pirmiausia žaidė tos pačios rajonų ekipos ir didelė jų dalis pasitraukė jau po pirmųjų rungtynių. Didelio ažiotažo vėlyvą rudenį nesukėlė ir finalinio etapo kovos.

14. 1935 M. (04 27 – 11 10)

LIETUVOS LYGA

1.	MSK	X	1:0 1:2	5:1 1:0	5:2 0:0	0:0 2:2	0:1 6:0	5	3	2	21:8	13
2.	„KOVAS“	0:1 2:1	X	3:1 2:4	6:1 3:1	2:1 2:3	3:1 1:1	6	1	3	24:15	13
3.	LFLS	1:5 0:1	1:3 4:2	X	3:3 2:2	4:0 2:0	4:0 2:2	4	3	3	23:18	11
4.	LGSF	2:5 0:0	1:6 1:3	3:3 2:2	X	3:1 1:1	2:1 3:2	3	4	3	18:24	10
5.	„TAURAS“	0:0 2:2	1:2 3:2	0:4 0:2	1:3 1:1	X	2:0 0:2	2	3	5	10:18	7
6.	CJSO	1:0 0:6	1:3 1:1	0:4 2:2	1:2 2:3	0:2 2:0	X	2	2	6	10:23	6

PEREINAMOSIOS RUNGTYNĖS: „KOVAS“ – MSK 2:1. ANULIAVUS – 3:0.

KLAIPĖDOS APYGARDA

1.	KSS	X	3:1 5:0	10:0 -	6:0 -	4	0	0	24:1	8
2.	„ŠAULYS“	1:3 0:5	X	3:2 -	2:1 -	2	0	2	6:11	4
3.	MSK	- 0:10	- 2:3	X	- 3:0	1	0	2	5:13	2
4.	KDS*	- 0:6	- 1:2	- 0:3	X	0	0	3	1:11	0

*KDS – KLAIPĖDOS DARBININKŲ SĄJUNGA

ŠIAULIŲ APYGARDA

MIESTO ZONA

1.	**„SAKALAS“**	**X**	**8:0 2:2**	**7:0 -**	4:0	4:1	2:0	5	1	0	27:3	11
2.	**ŠSK**	**0:8 2:2**	**X**	**1:1 -**	7:1	4:1	4:2	3	2	1	18:15	8
3.	**8 PĖST. PULKAS**	**0:7 -**	**1:1 -**	**X**	5:2	7:4	9:0	3	1	1	22:14	7
4.	LGSF	0:4	1:7	2:5	X	4:2	2:0	2	0	3	9:18	4
5.	„MAKABI“	1:4	1:4	4:7	2:4	X	3:1	1	0	4	11:20	2
6.	JSO	0:2	2:4	0:9	0:2	1:3	X	0	0	5	3:20	0

RAJONŲ ZONA

KURŠĖNŲ „ŠAULYS“ – 4 TAŠKAI.
TRYŠKIŲ JSO – 0 TAŠKŲ.
APYGARDOS FINALAS: „SAKALAS“ – „ŠAULYS“ 9:1

SUVALKIJOS APYGARDA

MARIJAMPOLĖ

JSO – „ŠAULYS“ 2:1

KYBARTAI

JSO – „SVEIKATA“ 2:0

ŠAKIAI

„ŠAULYS“ – JSO 1:0

MARIJAMPOLĖS RAJONAS

LAZDIJŲ „MAKABI“ – MOCKAVOS „ŠAULYS“ 3:0 (BE ŽAIDIMO)
KALVARIJOS „ORIJA“ – LAZDIJŲ „MAKABI“ 4:0
MARIJAMPOLĖS JSO – PRIENŲ JSO 6:2
FINALAS: KALVARIJOS „ORIJA“ – MARIJAMPOLĖS JSO 3:2

VILKAVIŠKIO – ŠAKIŲ RAJONAI

ŠAKIŲ „ŠAULYS“ – GELGAUDIŠKIO „BANGA“ 5:0
VILKAVIŠKIO JSO – ŠAKIŲ „ŠAULYS“ 6:0
KYBARTŲ JSO – VILKAVIŠKIO JSO 3:2
APYGARDOS FINALAS: KALVARIJOS „ORIJA“ – KYBARTŲ JSO 2:1

TELŠIŲ APYGARDA

TELŠIAI

„DŽIUGAS“ – LGSF 6:0

KRETINGA

„ŽEMAITIS“ – „ŠAULYS“ 2:1

APYGARDA

TELŠIŲ „DŽIUGAS“ – PLUNGĖS „BABRUNGAS“ 6:0
VIEKŠNIŲ JSO – MAŽEIKIŲ „ŠAULYS“ 4:0
GARGŽDŲ JSO – KRETINGOS „ŽEMAITIS“ 1:0
SEDOS „ŠAULYS“ – TIRKŠLIŲ „PATRIMPAS“ 3:0
PUSFINALIS: „DŽIUGAS“ – GARGŽDŲ JSO 4:0
SEDOS „ŠAULYS“ – VIEKŠNIŲ JSO 1:0
FINALAS: „DŽIUGAS“ – „ŠAULYS“ 3:1

PANEVĖŽIO APYGARDA

„ŠAULYS“	X	3:0	3:0	2	0	0	6:0	4
„SPARTA“	0:3	X	3:0	1	0	1	3:3	2
JSO	0:3	0:3	X	0	0	2	0:6	0

UKMERGĖS APYGARDA

UKMERGĖS „ŠAULYS“ – UKMERGĖS „KODIMO“ 2:1
UKMERGĖS „SPARTA“ – ZARASŲ JSO 5:0
UKMERGĖS 1 PĖST. PULKAS – UTENOS „UTENIS“ 1:0
PUSFINALIS: „ŠAULYS“ – „SPARTA“ 4:0
II RATAS: „ŠAULYS“ – „KODIMO“ 13:0
KITOS KOMANDOS ATSISAKĖ
FINALINIS ETAPAS (7 KOMANDOS)
AŠTUNTFINALIS: ŠIAULIŲ „SAKALAS“ – TELŠIŲ „DŽIUGAS“ 3:1
KETVIRTFINALIS: UKMERGĖS „ŠAULYS“ – KALVARIJOS „ORIJA“ 5:2
ŠIAULIŲ „SAKALAS“ – PANEVĖŽIO „ŠAULYS“ 3:0 (BE ŽAIDIMO)
PUSFINALIS: UKMERGĖS „ŠAULYS“ – KAUNO „KOVAS“ 2:6
KLAIPĖDOS KSS – ŠIAULIŲ „SAKALAS“ 7:0
FINALAS: KAUNO „KOVAS“ – KLAIPĖDOS KSS 3:2

Žymiai daugiau naudos davė pajėgių užsienio klubų apsilankymas. Į elitinę grupę perėjęs Budapešto „Budafok“ su „Kovu“ sužaidė lygiosiomis 2:2 (1:1), tačiau rinktinę nugalėjo 3:0 (2:0), o „Makabi“ – net 5:0 (4:0).

Su SK „České Budějovice“ taip pat nepasisekė: „Kovas“ pralaimėjo 0:1 (0:0), „Makabi“ – 1:7 (0:5), o LGSF – 2:3.

Pirmą kartą Lietuvoje viešėjęs Danijos AK „Boldclub“ 4:3 (2:0) įveikė šalie antrąją rinktinę, o pagrindinę vienuolikę – 2:0 (1:0).

Rugpjūčio mėnesį atvyko Vengrijos „Hungária“–„Bocskai“ jungtinė komanda, prieš kurią pirmiausia stojo „Kovo“ ir „Makabi“ rinktinė. Mūsiškiai nusileido 2:3 (0:2). Lietuvos rinktinė sugebėjo sužaisti lygiosiomis 2:2 (0:1).

Kai mūsų reprezentantai Rygoje net 1:6 (0:2) nusileido Latvijos rinktinei, o po to Talinne 2:2 (1:0) sužaidė su Estija, nebuvo daug optimistų, jog sėkmė lydės Estijos sostinėje atnaujintame Pabaltijo taurės turnyre.

1935 05 30 Č. Šopys (viduryje) Rygoje veržiasi prie Latvijos rinktinės vartų.

Visgi Lietuvos rinktinė 2:1 (1:1) palaužė aikštės šeimininkus, o su latviais pasiekė lygiąsias 2:2 (1:1). Tad žaidžiančio trenerio ir kapitono R. Marcinkaus vedini mūsų futbolininkai tapo nugalėtojais, nes varžovai sužaidė lygiosiomis 1:1.

Mūsiškiai namo grįžo lyg nacionaliniai didvyriai. Visose geležinkelio stotyse nuo Latvijos sienos futbolininkus pasitikdavo minios žmonių su gėlėmis.

1935 m. Pabaltijo futbolo turnyro ženkliukas.

1935 m. Lietuvos rinktinė prieš Baltijos valstybių turnyro atidarymą Taline. Vėliavą neša Antanas Tallat-Kelpša. Vadovai – A. Butavičius ir N. Čerekas.

1935 m. rinktinės susitiktuvės prie Kauno geležinkelio stoties po triumfo Pabaltijo valstybių turnyre Taline. Pirmoje eilėje (iš kairės): F. Tepferis, H. Kersnauskas, J. Bužinskas, V. Geležūnas, B. Jankauskas; antroje – Z. Sabaliauskas (priekyje), R. Marcinkus, LKŽS futbolo vadovas A. Butavičius, A. Paulaitis, V. Jaškevičius, A. Lingis, J. Gudelis, Č. Šopys; trečioje (iš kairės): 3-ias V. Dzindziliauskas, 4-as R. Nevinskas.

Sezono pabaigoje 18 futbolininkų gavo po 3 metrus „Drobės“ fabriko medžiagos kostiumams ir firmos „Chlorodent“ rinkinius dantims prižiūrėti. Geriausiam žaidėjui R. Nevinskui atiteko Šiaulių AB „Batas“ futbolo bateliai, o R. Marcinkui, A. Lingiui, R. Žebrauskui ir F. Tepferiui už ilgametį atstovavimą rinktinei – po kišeninį laikrodį su aukso grandinėle. Daugeliui buvo pritaikytos amnestijos už įvairius nusižengimus. Visiems turnyre dalyvavusiems futbolininkams buvo suteikta teisė iki gyvos galvos lankyti visas sporto varžybas Lietuvoje nemokamai.

1936 m. – jėga ir futbolo menas

Sausio 23 d. „Kažo“ posėdyje vicepirmininku buvo išrinktas Valerijonas Balčiūnas (jis ir Teisėjų kolegijos pirmininkas), sekretoriumi ir Futbolo komiteto vadovu Nikodemas Čerekas.

Pagal vėliau patvirtintą sąmatą buvo nustatyta gauti 60 tūkstančių litų, iš jų – 15950 litų pajamų, kiti – iš KKR dotacijos.

Kadangi buvo numatyta, jog bus pereinama prie naujos Lietuvos pirmenybių vykdymo tvarkos ruduo – pavasaris, todėl šių metų čempionatas vienu ratu turėjo prasidėti anksčiau. Į jį buvo priimtos 6 Kauno ir 2 Klaipėdos komandos.

Klaipėdiečiai, kaip įprasta, kontrolines rungtynes žaidė tarpusavyje ir su Latvijos komandomis.

Kaune buvo surengtas „Pavasario“ taurės turnyras, kuriame dalyvavo visos pajėgiausios ekipos ir „Makabi“ bei „Sparta“.

„Kovas“ iš pradžių sužaidė 1:1 su LGSF, tačiau turėjo žaidimo iniciatyvą ir pateko į pusfinalį. Čia koviečiai 4:2 (3:1) įveikė CJSO vienuolikę.

Kelią į finalą LFLS įveikė negailėdama savo varžovų: 5:0 (3:0) parklupdė „Makabi“ ir net 7:0 (2:0) „Spartą“.

Lemiamose rungtynėse LFLS futbolininkams nepasipriešino ir čempionas „Kovas“. Rezultatas fantastinis – 6:0.

1936 m. Lietuvos futbolo lygos plenumo dalyviai. Pirmoje (iš kairės): 2-as K. Bulota, (...), V. Arminas, B. Štencelis, A. Saunoris, A. Keturakis, J. Vencius, A. Dromelis; antroje – P. Barkauskas, A. Armonas, J. Prižgintas, R. Žebrauskas, (...), (...), A. Butavičius, Butenis, N. Antanavičius, S. Valatka, (...); trečioje – (...), N. Čerekas, A. Lingis, (...), J. Mitinas, J. Kudirka, (...), B. Podzelveris.

Lietuvos lygos čempionatą balandžio 25 d. MSK stadione pradėjo aikštės šeimininkai ir CJSO futbolininkai. Nors pergalė buvo prognozuojama MSK vienuolikei, kurioje žaidė žinomi futbolininkai Fridrichas Tašius, Vytautas Geležūnas, Petras Tiškevičius, Leonas Kazakevičius, Česlovas ir Romualdas Šopiai, Henrikas Kersnauskas, Aleksandras Orlavičius, Gediminas Lapėnas, Balys Fedaravičius ir Aleksandras Melnikas, tačiau jaunesnė ir energingesnė CJSO komanda pirmame kėlinyje įmušė vieną įvartį (Vasilijus Jeršovas) ir persvarą išsaugojo iki rungtynių pabaigos. Nugalėtojų vartus patikimai saugojo vartininkas Antanas Stankevičius, gerai žaidė gynėjai Stasys Ugianskas ir Pranas Grabažius, neblogai darbavosi saugai Mečislovas Tubis, Bronius Dirvenskas ir Mykolas Urbonavičius.

Kitą dieną Klaipėdoje pas „Šaulį“ viešėjo LFLS vienuolikė. Šios rungtynės taip pat niekam nekėlė abejonių, tačiau kauniečiai iškovojo sunkią pergalę.

Kai jau 11-ąją minutę Balys Abaravičius pirmą kartą nuginklavo nedidelio ūgio vartininką Petrą Adomaitį, po šešių minučių Artūras Cenfeldas atsakė „bomba“ iš 25 metrų. LFLS prireikė tik penkių minučių vėl išeiti į priekį: Antanas Lingis (grįžo iš MSK) šovė panašiai, kaip prieš tai klaipėdietis.

Antrojo kėlinio pradžioje Vaclovas Gineika po tikslaus Stasio Mackevičiaus perdavimo vėl atstatė lygsvarą – 2:2. Tik likus žaisti 2 minutes Artūras Andrulis įmušė pergalingą įvartį.

Klaipėdiečių gretose dar neblogą įspūdį paliko gynėjai Vladas Geležius ir Arturas Hofmanas, su A. Cenfeldu puolime gerai bendradarbiavo Povilas Lotermozeris.

Koks „Kovas“ pajėgus buvo galima įsitikinti jau balandžio 27 d., kai jis 4:1 (3:0) supliekė Klaipėdos KSS. Tiesa, svečiai buvo pernelyg lėti ir „sunkūs“. Vienas Zigmas Sabaliauskas savo stipriais ir įvairiais smūgiais kėlė paniką varžovų gynyboje. Jo tikslūs buvo trys, o Antanas Paulauskas beveik pirmuoju lietimu 9-ąją minutę įmušė įvartį iš arti.

„Kovo“ vartininkas Bronius Jankauskas 60-ąją minutę atrėmė Vilhelmo Gvildžio muštą baudinį.

KSS gretose pasižymėjo Nikolajus Dimitrijevas, 72-ąją minutę kamuolį į vartus pasiuntęs iš oro, nestabdydamas. Jo kolegos Leonas Raclauskas, Stasys Vilimavičius ir Vilius

Trumpjonas buvo neatpažįstami, nors saugai Antanas Vilimavičius ir Oskaras Čižauskas dar kažkiek stengėsi.

Balandžio 29 d. maloniai nustebino LGSF vienuolikė, net 5:1 (2:1) sutriuškinusi „Taurą“. Komandos kapitonas Jonas Bužinskas įmušė 3 vieną už kitą gražesnius įvarčius. Visgi viskas nuėjo perniek, nes rezultatas buvo anuliuotas – mat LGSF gretose žaidę Albinas Kaminskas ir Jonas Paulionis dar gyveno Marijampolėje ir dirbo Cukraus fabrike, o Vytautas Deltuva buvo gimnazistas. Tad vietoj pergalės teko įsirašyti pralaimėjimą 0:3. Kol susitvarkė reikalus, A. Kaminskas nežaidė kitų rungtynių, o V. Deltuvai sezonas buvo baigtas, nes gimnazistams neleidžiama žaisti suaugusiųjų komandose.

Beje, kariškiai negalėjo atstovauti kitoms komandoms, išskyrus Šaulių sąjungos klubus ir Klaipėdos KSS. Todėl Romualdas Marcinkus iš LFLS perėjo į „Kovą“.

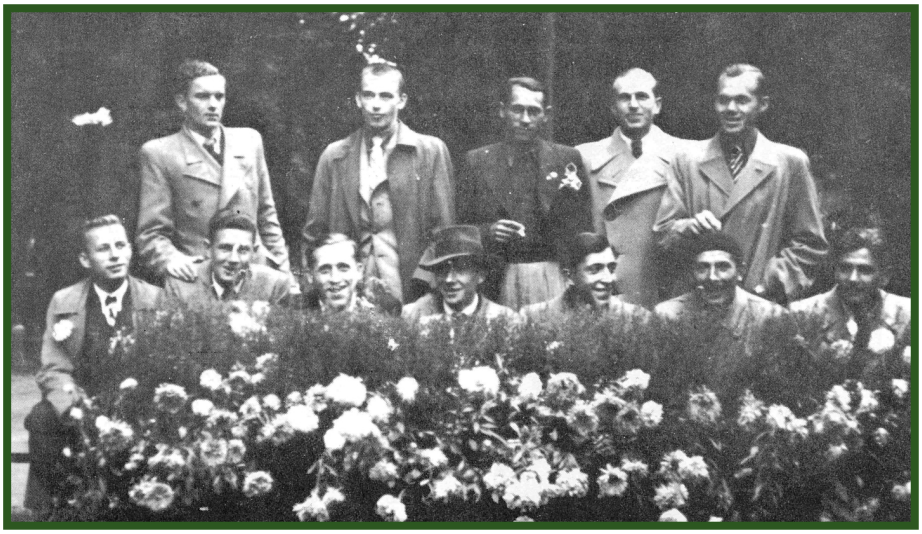
Balandžio 30 d. „Kovas“ vėl pademonstravo savo galybę ir 6:0 (2:0) sutriuškino LGSF. Po du įvarčius pelnė A. Paulauskas ir T. Kumfertas, kuriam tai buvo pirmos ir paskutinės rungtynės šį sezoną. Po sykį pasižymėjo Z. Sabaliauskas ir E. Amboldtas.

Gegužės 3 d. MSK varžovė KSS atsivežė visai kitokią vienuolikę nei pirmame ture ir atrodė žymiai geriau. Po 47-ąją minutę iš 30 metrų Č. Šopio pelnyto įvarčio aikštės šeimininkai pirmavo 23 minutes. Visgi svečių pastangos buvo vainikuotos N. Dimitrijevo tiksliu smūgiu – lygiosios 1:1. Įsiliejus į komandą Jonui Brazauskui, Vladui Vitkui ir Kaziui Šurkui, Klaipėdos komanda atrodė solidžiau.

Žaisdami su „Kovu“ MSK futbolininkai neteko abiejų taškų, nors po B. Fedaravičiaus 58-ąją minutę įmušto įvarčio buvo priekyje 1:0. Likus žaisti 7 minutes E. Amboldtas išlygino rezultatą, o 88-ąją minutę po kampinio V. Bubnovas nukreipė kamuolį į tuščius vartus, kai vartininkas F. Tašius jo nepasiekė ir suklupo.

Tolstantį nuo kitų „Kovą“ LFLS vijosi kuklesnėmis pergalėmis. „Kanarėlės“ 4:2 įveikė KSS, 1:0 – CJSO ir 2:1 – MSK. Deja, gegužės 30 d. 0:2 (0:2) nusileido LGSF, kuri prieš tai 2:1, stebint tik 20 žiūrovų, nugalėjo KSS ir pretendavo į prizinę vietą.

Beje, visoms pretendentėms į medalius gyvenimą palengvino pagrindiniai varžovai. MSK 1:4 pralaimėjo „Taurui“, tačiau pastarojo futbolininkai Antanas Speičys (įmušė 3 įvarčius), Vytautas Ilgūnas ir Vaclovas Numgaudas neturėjo starto pažymėjimų, todėl

1936 m. Sėkmingai Lietuvos lygoje debiutavusi Kauno CJSO komanda. Sėdi (iš kairės): M. Urbonavičius, E. Nikolskis, B. Dirvianskas, M. Tubis, S. Ugianskas, Alf. Grėbliauskas (vadovas), A. Štarkus, stovi – M. Kulvietis, V. Jeršovas, V. Jaškevičius, A. Tėvelis, V. Ūsevičius.

komandai buvo įskaitytas pralaimėjimas 0:3. Todėl tapo aišku, jog abu klubai aukštai turnyro lentelėje nepakils.

Lemiamoji „Kovo“ ir LFLS dvikova įvyko birželio 21 d. Į Karo mokyklos stadioną susirinko rekordinis pirmenybių žiūrovų skaičius – 2 tūkstančiai.

„Kovas“ aikštėje pasirodė tokios sudėties: Bronius Jankauskas, Antanas Tallat-Kelpša, Romualdas Žebrauskas, Edvardas Kasakauskas, Romualdas Nevinskas, Vladimiras Bubnovas, Antanas Paulauskas, Zigmas Sabaliauskas, Eugenijus Amboldtas, Juozas Gudelis.

LFLS vienuolikė buvo nepakeičiama visose čempionato rungtynėse (!): Henrikas Petrauskas, Dizmanas Ilgūnas, Juozas Kymantas, Fridrichas Tepferis, Artūras Andrulis, Vladas Dzindziliauskas, Povilas Vitonis, Balys Abaravičius, Antanas Lingis, Antanas Bulzgys, Juozas Baliulevičius.

Vienas iš dienraščių rašė: „Kovas“ – jėga, LFLS – menas“. Taip iš tikrųjų buvo nuo senų laikų, tačiau šį kartą abiejų komandų meistriškumas atitiko aukščiausius reikalavimus. Improvizacija „Kovas“ nenusileido savo varžovams, o LFLS buvo susižaidusi juvelyriniu tikslumu. Visgi šiose rungtynėse, kaip ir visą laiką čempionate, viršų paėmė daugiau jėgų turėjusi komanda. „Kovo“ „mechanizmas“ neperkaito ir karštu oru.

Prie „Kovo“ pergalės daugiausia prisidėjo saugas J. Mušinskas ir puolėjas Z. Sabaliauskas, tiksliai skirstę kamuolius. Pirmąjį įvartį 41-ąją minutę J. Gudelis įmušė, kai kamuolys prašvilpė virš vartininko galvos. Po dviejų minučių vartininkas H. Petrauskas rankose neišlaikė E. Amboldto smūgiuoto kamuolio. 2:0 buvo jau žymi „Kovo“ persvara.

Nors po pertraukos LFLS turėjo aikštės persvarą, tačiau „geležinė“ „Kovo“ gy-

nyba ir vartininkas B. Jankauskas buvo neįveikiami. 78-ąją minutę Z. Sabaliauskas baudos smūgiu kamuolį perdavė V. Bubnovui, kuris padidino rezultatą iki 3:0. Likus žaisti minutę J. Gudelis „firminiu“ prasiveržimu kraštu padėjo galutinį tašką – 4:0.

1936 m. Kauno „Kovo“ ir rinktinės gynėjas Antanas Tallat-Kelpša.

Visa išvardintoji „Kovo“ vienuolikė daugiausia ir prisidėjo siekiant aukščiausio tikslo. R. Marcinkus žaidė 4 rungtynes, Antanas Rinkevičius – dvejas, po sykį rungtyniavo Teodoras Kumfertas ir Antanas Lubianskis.

Z. Sabaliausko sąskaitoje buvo 7 įvarčiai, 5 kartus pasižymėjo A. Paulauskas, po 3 įvarčius pelnė E. Amboldtas, V. Bubnovas ir J. Gudelis, po 2 – T. Kumfertas ir J. Mušinskas.

1936 m. Lietuvos čempionas – Kauno „Kovas“. Pirmoje eilėje (iš kairės): R. Žebrauskas, V. Bubnovas, Z. Sabaliauskas, E. Kasakauskas, A. Tallat-Kelpša; antroje – J. Mušinskas, E. Amboldtas, T. Kumfertas, B. Jankauskas, A. Paulauskas, J. Gudelis, R. Nevinskas.

LFLS atakų lyderis A. Lingis įmušė 4 įvarčius, B. Abaravičius ir A. Bulzgys – po 3, J. Baliulevičius – 2, po vieną – A. Andrulis, V. Dzindziliauskas ir P. Vitonis.

LGSF gretose buvo 18 futbolininkų, tačiau tik Kazys Brazauskas, Stasys Dūda, Bronius Galvičius ir Henrikas Žurauskas (pelnė 2 įvarčius) žaidė visose rungtynėse. Po vienerias praleido vartininkas Gediminas Kaminskas, jo brolis Albinas (1), Jonas Paulionis (3), Juozas Klimas (1), po 5 kartus rungtyniavo Petras Apuokas ir Antanas Simokaitis. Sezono pradžioje trejas rungtynes žaidė gynėjas Kazys Kapciukevičius. Net 6 futbolininkai – Vytautas Deltuva, Stasys Ambrazas (vartininkas), Antanas Kablys, Vladas Raubūnas, Jonas Zurza ir Stasys Ivanauskas – aikštėje pasirodė tik po sykį.

Jeigu nebūtų anuliuotas rezultatas su „Tauru“, LGSF kapitonas Jonas Bužinskas būtų tapęs rezultatyviausiu čempionato žaidėju. Jis per 7 rungtynes pelnė 8 įvarčius, tačiau sąskaitoje liko tik penki.

MSK turėjo stabilią ir pajėgią sudėtį, tačiau „užsisėdėjo“ starte, todėl liko be apdovanojimų. Saugu ir puolėju žaidęs Česlovas Šopys įmušė 5 įvarčius iš dešimties. Trys buvo įskaityti be žaidimo.

Klaipėdos KSS nukrito žemai dėl vidinių problemų. Mažai rungtyniavo Stasys Vilimavičius, Vilius Trumpjonas, Kazys Šurkus (per 3 rungtynes įmušė 5 įvarčius), Vladas Karalius (2), Leonas Raclauskas, Jonas Normantas (2). Juos pakeitę futbolininkai nebuvo lygiaverčiai.

15. 1936 M. (04 25 – 07 05)

LIETUVOS LYGA

1.	KAUNO „KOVAS“	X	4:0	5:1	2:1	3:0	6:0	4:1	1:0	7	0	0	25:3	14
2.	KAUNO LFLS	0:4	X	0:2	2:1	5:2	1:0	4:2	3:2	5	0	2	15:13	10
3.	KAUNO LGSF	1:5	2:0	X	1:2	0:3	4:1	2:1	2:0	4	0	3	12:12	8
4.	KAUNO MSK	1:2	1:2	2:1	X	3:0	0:1	1:1	5:0	3	1	3	13:7	7
5.	KAUNO „TAURAS“	0:3	2:5	3:0	0:3	X	1:0	2:4	3:1	3	0	4	11:16	6
6.	KAUNO CJSO	0:6	0:1	1:4	1:0	0:1	X	2:1	3:2	3	0	4	7:15	6
7.	KLAIPĖDOS KSS	1:4	2:4	1:2	1:1	4:2	1:2	X	8:0	2	1	4	18:15	5
8.	KLAIPĖDOS „ŠAULYS“	0:1	2:3	0:2	0:5	1:3	2:3	0:8	X	0	0	7	5:25	0

PEREINAMOSIOS RUNGTYNĖS: KLAIPĖDOS „ŠAULYS“ – KLAIPĖDOS „ŠVYTURYS“ 1:2, 1:2, 1:3.

1936 m. Klaipėdos KSS futbolininkai minint gyvavimo dešimtmetį. Sėdi (iš kairės): V. Trumpjonas, J. Igovinas, Step. Vilimavičius, futbolo sekcijos narys T. Šliažas, L. Kudrickas, O. Čižauskas, stovi – L. Chomičius, K. Šurkus, (...), V. Gvildys, A. Vilimavičius, N. Dimitrijevas, J. Jurjonas.

Nors Lietuvos pirmenybėse mūsų pajėgiausi klubai blizgėjo išaugusiu meistriškumu, tačiau nusileido Vidurio Europos vidutiniokams.

„Kovas“ Austrijos FAC pralaimėjo net 1:9 (0:5) ir 0:4 (0:1), o Budapešto „Budafok“ – 0:3 (0:1). Visgi „Kovas“ 3:2 (2:1) palaužė „Prostějov“ iš Čekoslovakijos.

LFLS sugebėjo „Budafok“ klubą įveikti 1:0, o svečiams iš Čekoslovakijos pralaimėjo net 0:5 (0:0).

Su šiais klubais nesėkmingai žaidė ir Lietuvos rinktinė. Ji FAC nusileido 0:2 (0:1), „Prostějov“ – 1:2 (0:1). Beje, mūsų reprezentantai 0:2 pralaimėjo Sofijos rinktinei, o kai bulgarai žaidė SK „Levski“ vardu, mūsiškiams pavyko juos nugalėti 3:2.

Mūsų rinktinės nariai dalyvavo Berlyno olimpiadoje. Tiesa, kaip žiūrovai, nuvykę semtis patirties. Visgi jiems tai mažai padėjo, nes sugrįžę iš Vokietijos mūsiškiai Pabaltijo taurės turnyre 1:2 (1:0) nusileido Latvijai ir tokiu pačiu rezultatu Estijai.

Įdomu, kad rugpjūčio 30 d. rungtynes su Estija pirmą kartą transliavo Lietuvos radijas. Jas komentavo Jonas Narbutas, padėjo teisėjas Valerijonas Balčiūnas. Beje, pastarasis ir Nikodemas Čerekas, Stasys Volodka (Valatka) bei Robertas Janulevičius FIFA buvo rekomenduoti teisėjauti tarptautinėms varžyboms.

Lietuvos čempionate dar teisėjavo Julijonas Kremeris, Jonas Aleksandravičius, Jurgis Grigalauskas, Viktoras Bučinskas, Benas Goldbergas ir Antanas Bankauskas.

N. Čerekas pagal Vidurio Europos šalių modelį parengė Pabaltijo klubinių komandų taurės varžybų nuostatus. Deja, tai buvo neįgyvendinta.

Kaune darbininkų komandų turnyre dalyvavo 10 ekipų. Su didžiausių gamyklų ir įmonių futbolu buvo siejama ateitis, nes nuo šio žaidimo pradžios daugiausia žaidė inteligentijos atstovai ir kariškiai.

„Kažo“ žinioje jau buvo 80 klubų, juose – 8 tūkstančiai futbolininkų.

1935–1936 m. Lietuvos futbolo teisėjų komanda Kauno „Makabi“ stadione. Priekyje (iš kairės): N. Čerekas, J. Lelejevas, J. Grigalauskis, stovi – R. Janulevičius, J. Klimas, (...), K. Mitinas, S. Valatka, (...), J. Aleksandravičius, S. Matulevičius, A. Brazauskas.

1936 m. Šiaulių „Sakalo“ futbolo komanda. Pirmoje eilėje (iš kairės): Kundrotas, K. Ežerskis, B. Stravinskas, Nemanis, Martišauskas; antroje – Pleskūnas, E. Rovė, S. Paberžis, A. Rovė, J. Rubinšteinas, A. Sipavičius, S. Giedraitis, komandos vadovas – M. Barcevičius.

1937 m. – klaipėdiečių reveransas

Dar metų pradžioje „Kažas“ futbolo reikalais labai susirūpino. Buvo net sudarytas detalus futbolo plėtros planas trejiems metams. Nepaprastai buvo opus aikščių klausimas. Tik Klaipėdoje buvo geresnė padėtis, čia būta net aštuonių futbolą žaisti tinkamų aikščių.

Valstybinės komandos vadovu patvirtintas N. Čerekas (jis buvo ir Futbolo komiteto vadovas). Iki kovo 15 d. visas Kauno aukščiausiosios klasės komandas rengė austrų treneris Karlas Isda (Jiszda). Po to buvo sudarytos 2 rinktinės (A ir B), jas atskirai treniravo po 2 kartus per savaitę. Likusias 3 savaitės dienas dirbo su rinktinių kandidatais. K. Isda, be to, dar buvo siunčiamas į Klaipėdą. Buvo numatyta sudaryti ir jaunių rinktinę. Tad akiratyje buvo visi pajėgiausieji futbolininkai.

Visgi žiniasklaidoje buvo ir kitokių nuomonių. Teigiama, jog nuo 1934 metų futbolininkų prieaugis smunka, nes moksleiviams uždrausta žaisti kitų organizacijų komandose. Dėl to nepasipildo žemesniųjų klasių komandos ir jų lygis nekyla.

Kaune, perėmus valstybės žinion LFLS stadioną, nebeturėjo kur treniruotis net 15 komandų. Joms teko ieškotis vietos treniruotėms priemiesčiuose, o jaunimas apskritai prarado ūpą.

Lietuvos lygos pirmenybės prasidėjo 1936 metų rugpjūčio 19 d. Kauno „Tauro“ ir LFLS rungtynėmis. Pastaroji komanda tartum tęsė ankstesnį čempionatą ir aikštėje tos pačios sudėties jau 8-tą kartą iš eilės. Tuo tarpu „Tauro“ vienuolikėje greta žinomų futbolininkų buvo pernai mažiau žaidę Antanas Boreiša ir Alfonsas Gudaitis bei debiutantas Vaclovas Ugianskas. Vicečempionai iškovojo sunkią pergalę rezultatu 2:1 (0:1).

Po 4 dienų Marijampolėje „Taurui“ vos pavyko pasiekti lygiąsias 2:2 (0:1). „Šaulio“ komandai abu įvarčius pelnė saugas J. Jurkulnevičius, kuris su vartininku Vincu Bizūnevičiumi, gynėju Pranu Babušiu (jis buvo komandos vadovas), puolėjais Eugenijumi Jasinsku ir Antanu Rašytiniu vėliau taip pat buvo ryškiausi žaidėjai.

Dėl Lietuvos rinktinės dalyvavimo Pabaltijo taurės turnyre kitos komandos pirmenybes pradėjo rugsėjo pradžioje.

MSK startas vėl buvo vangus. Nors LGSF puolime taip pat nesublizgėjo, tačiau iško-

vojo pergalę. Vienintelį įvartį 13-ąją minutę pelnė universalusis Bronius Galvičius, kuris pavasarį žaidė tik kartą.

Čempionas „Kovas“ pirmosiose rungtynėse rugsėjo 8 d. vos 4:3 (1:1) palaužė LGSF vienuolikę. Tiesa, koviečiai 2 kartus turėjo dviejų įvarčių persvarą, tačiau ji vis sumažėdavo iki vieno įvarčio. Kai vidurio gynėjas Albinas Kaminskas komandai pelnė 3-ią įvartį, tuoj pasigirdo finalinis teisėjo N. Čereko švilpukas ir „Kovas“ galėjo atsipūsti lengviau. Mat teisėjas už R. Žebrausko atvirai ranka atmuštą kamuolį neskyrė baudinio, o V. Bubnovas po to buvo pašalintas iš aikštės. Beje, už keiksmus tokios pat nuobaudos susilaukė ir LGSF atakų lyderis Jonas Bužinskas.

Klaipėdos KSS pirmiausia atvyko žaisti į Kauną su LFLS. Rugsėjo 13 d. apie 600 žiūrovų buvo nustebinti įspūdinga vietos futbolininkų žaidimo pradžia. Jie iš eilės kėlė 4 kampinius ir po paskutiniojo V. Dzindziliauskas įmušė pirmąjį įvartį. 16-ąją minutę komandos vadovas A. Lingis pakėlė rezultatą iki 2:0.

Visgi klaipėdiečių tai nesutrikdė. Jie atidžiau žaidė gynyboje, o saugai V. Vitkus, V. Andžėjauskas ir V. Kilmonas pamažu užvaldė aikštės vidurį. 33-iąją minutę V. Karalius pagaliau sušvelnino rezultatą. Kai iki pertraukos liko pusantros minutės, suklydo LFLS vartininkas H. Petrauskas, tuo pasinaudojo A. Cenfeldas ir įmušė išlyginamąjį įvartį.

Po pertraukos vėl aktyviau žaidė aikštės šeimininkai. 56-ąją minutę priteisus baudinį, J. Kymantas kamuolį tiesiai smūgiavo į KSS vartininką J. Jurjoną. Už tai komanda buvo nubausta. Klaipėdiečiai į vartus šaudė iš įvairių padėčių, ir vienas A. Vilimavičiaus smūgis iš toli pasiekė tikslą. KSS išplėšė pergalę rezultatu 3:2.

Po savaitės KSS priėmė „Kovą“. Klaipėdiečiai gerokai pertvarkė savo gretas, nes ilgiam iškrito saugas V. Andžėjauskas. Komandos kapitonas A. Vilimavičius, įmušęs vieną įvartį į LFLS vartus, iš puolimo buvo atitrauktas į saugus. Puolime pirmą kartą žaidė K. Šurkus.

Didesnę laiko dalį aikštėje dominavo KSS futbolininkai, tai atsispindėjo rezultate. Po J. Brazausko, A. Cenfeldo ir K. Šurkaus įmuštų įvarčių 69-ąją minutę klaipėdiečiai pirmavo 3:0. Tik likus žaisti 8 minutes J. Gudelis pelnė atsakomąjį įvartį, tad pergalę 3:1 (1:0) iškovojo KSS.

Tik 5-ame ture naujasis lyderis prarado pirmą ir vienintelį tašką rudens rate. Spalio

11 d. gan šaltu oru Kaune KSS vos išvengė pralaimėjimo, kai po 39-ąją minutę V. Ilgūno įvarčio „Tauras“ išlaikė sau palankų rezultatą beveik iki susitikimo pabaigos. Visgi be įvarčio iš aikštės neišeinantis A. Cenfeldas pasižymėjo ir šį kartą – lygiosios 1:1.

Spalio 18 d. KSS futbolininkai net 13:0 sumušė Marijampolės „Šaulį“. A. Cenfeldas į svečių vartus tiksliai smūgiavo 5 kartus ir su 11 įvarčių per 6 rungtynes iš eilės buvo snaiperių lyderis. Po 3 įvarčius šiose rungtynėse įmušė L. Raclauskas ir iš Šiaulių studijuoti Prekybos institute atvykęs Stasys Paberžis, po vieną – V. Karalius ir V. Kilmonas.

„Kovas“, kurio sudėtyje dėl traumos nežaidė saugas R. Marcinkus, sugebėjo 3:1 (2:0) įveikti LFLS, tačiau po dviejų nulinių lygiųjų su MSK ir Marijampolės „Šauliu“ nuo KSS atsiliko trim taškais.

LFLS žaidė labai nestabiliai ir kas antrose rungtynėse barstė taškus, tad iš šešiolikos galimų įsirašė tik dešimt.

Maloniai nustebino CJSO. Starte su Marijampolės „Šauliu“ sužaidę lygiosiomis 0:0, jaunalietuviai po to 3:1 nugalėjo „Taurą“, o trejose rungtynėse iš eilės su MSK, „Švyturiu“ ir LGSF jiems pergalei pakako vieno įmušto įvarčio.

Deja, CJSO gynyba ir vartininkas A. Stankevičius neatlaikė „Kovo“ (0:5), LFLS (2:2) ir KSS (0:2) spaudimo. Visgi 10 iškovotų taškų buvo visai neblogas pasiekimas.

Rudenį buvo patenkintas tik vienas protestas. Rugsėjo 20 d., kai Marijampolės „Šaulys“ savo aikštėje 1:0 nugalėjo LGSF, rungtynėms teisėjavo vietinis arbitras „Šaulio“ narys. Jis neįskaitė svečių mušto įvarčio. Rezultatas buvo anuliuotas, o rungtynės peržaistos 1937 metais.

Antras pirmenybių ratas prasidėjo balandžio 11 d. Lyderė KSS 4:1 (2:0) įveikė LGSF. Po 2 įvarčius nugalėtojams pelnė V. Karalius ir iš CJSO atvykęs Voldemaras Jaškevičius, svečiams – J. Bužinskas.

KSS komandoje jau nebebuvo vartininko Juozo Jurjono, kuris sunkiai sirgo, o birželio mėnesį mirė, Jono Brazausko, Leono Raclausko, nežaidė ir rezultatyvusis A. Cenfeldas (jo sąskaitoje sezone – 13 įvarčių). Vartus gynė iš LGSF pakviestas Gediminas Kaminskas, gynyboje žaidė jo bendraklubis Pranas Grabažius.

LGSF vienuolikė dar labiau pasikeitė. Komandoje debiutavo būsimasis rinktinės ir sos-

tinės meistrų kolektyvo vartininkas Stasys Skalskis, telšiškiai Jonas Šlyžius ir Napaleonas Cirtautas. Nebebuvo Stasio Ivanausko, Antano Simokaičio, į Marijampolę sugrįžusio Albino Kaminsko.

Tą pačią dieną LFLS 2:0 (2:0) palaužė visai neblogai pasirodžiusį Klaipėdos „Švyturį“. Kauniečiai žaidė gerokai pasikeitusios sudėties. Pasikeitus nuostatams, į komandą sugrįžo R. Marcinkus, nebebuvo vartininko H. Petrausko, A. Bulzgio. Po šių rungtynių daugiau nebežaidė A. Andrulis (įmušė įvartį), o į komandą įsiliejo Kostas Mitinas, Vytautas Ilgūnas (iš „Tauro“).

3-iose antrojo rato pradžios rungtynėse „Kovas“ nesunkiai 6:2 (4:1) Marijampolėje nugalėjo „Šaulį“. Kauniečiams po 2 įvarčius pelnė Z. Sabaliauskas ir T. Kumfertas, po vieną – A. Lubianskas ir J. Gudelis. Aikštės šeimininkų gretose pasižymėjo Juozas Martinaitis, o kitą įvartį į savo vartus įsimušė E. Kasakauskas.

Suradusi ir stabilizavusi savo pagrindinę sudėtį, KSS ir toliau žaidė pergalingai. Iš eilės buvo parklupdytos „Tauro“ (5:2, tris įvarčius pelnė V. Karalius), „Švyturio“ (1:0) ir „Kovo“ (3:1) vienuolikės. Beje, pastarojoje pagrindinių pretendentų į auksą dvikovoje Kaune aikštės šeimininkai turėjo žaidimo iniciatyvą visą laiką, tačiau svečiai išnaudojo 99 procentus turėtų progų. Du įvarčius pirmame kėlinyje įmušė J. Normantas, vieną – V. Karalius. Tuo tarpu tik vieną iš daugybės patogių momentų išnaudojo koviečiai – tai Z. Sabaliauskas.

Kai birželio 6 d. KSS 5:1 (1:0) nepagailėjo LFLS, abejojančių Klaipėdos futbolininkų galutine sėkme nebeliko. Šiose rungtynėse V. Jaškevičius įmušė tris įvarčius, po vieną pridėjo S. Paberžis ir K. Šurkus. Atsakomojo įvarčio autorius A. Lingis.

Užsitikrinę pirmąją vietą, klaipėdiečiai truputį atsipalaidavo, todėl 1:3 nusileido MSK ir 0:0 sužaidė su CJSO. Visgi nuvykę į Marijampolę jie 8:2 (3:0) sutriuškino „Šaulį“.

Įdomu, kad CJSO į gynybą buvo atitraukusi net 8 žaidėjus, tad tokios „sienos“ KSS nepramušė. Tuo tarpu Marijampolėje po 3 įvarčius įmušė V. Karalius ir J. Normantas, po vieną S. Paberžis ir Eduardas Balsys, žaidęs pirmą kartą. Pastarasis vėliau buvo neblogas futbolininkas, bet labiausiai pasižymėjo muzikos srityje (kompozitorius, profesorius).

Iš viso čempionai įmušė įvarčių tiek pat, kiek „Kovas“ ir LFLS kartu sudėjus. Penki

futbolininkai pasižymėjo „hat-trickais“, o V. Karalius po 3 įvarčius pelnė dvejose rungtynėse. Todėl nenuostabu, kad pastarasis per 16 susitikimų įmušė 17 įvarčių ir buvo rezultatyviausias čempionato žaidėjas. A. Cenfeldo sąskaitoje – 13, bet jis rudens rate į Marijampolės „Šaulio“ vartus kamuolį pasiuntė net 5 kartus. Po 6 įvarčius pelnė V. Jaškevičius, S. Paberžis ir K. Šurkus, 5 – J. Normantas, 4 – L. Raclauskas, 2 – J. Brazauskas, po 1 – E. Balsys, V. Kilmonas ir A. Vilimavičius.

LFLS turėjo visas galimybes užimti 2 vietą, tik paskutinėse rungtynėse birželio 30 d. reikėjo nugalėti LGSF, kuriai joks rezultatas įtakos nebeturėjo – 6 vieta buvo garantuota. Deja, komanda, turėjusi gerus saugus (R. Marcinkų, V. Dzindziliauską, H. Surkevičių), šį kartą pasigedo jų naudingo žaidimo. Gerai, kad nesublizgėjo LGSF vienuolikė, nes galėjo išslysti iš rankų ir „bronza“ – lygiosios 0:0.

3-iajai prizininkei sezone atstovavo 20 futbolininkų. Visas čempionato rungtynes žaidė gynėjai D. Ilgūnas, J. Kymantas (pelnė 2 įvarčius), puolėjai B. Abaravičius (3) ir A. Lingis (12), o J. Baliulevičius (4) praleido tik vienerias. Daugiau nei pusę susitikimų žaidė vartininkas V. Abramikas, V. Dzindziliauskas (1), F. Tepferis, H. Surkevičius, 8 – R. Marcinkus. Svariai prisidėjo vartininkas H. Petrauskas, A. Andrulis (1), P. Vitonis, A. Bulzgys, V. Valiulis (1), R. Mitinas (2), V. Ilgūnas (1). Bonifacas Ignatavičius (1), Mečys Masaitis ir Kostas Širmenis žaidė epizodiškai.

Tik vieno įvarčio pranašumą prieš LFLS turėjęs „Kovas“ užėmė 2 vietą. Čempiono titulą praradę koviečiai padarė viską, ką galėjo. Deja, lygintis su KSS nebuvo pajėgūs.

Komanda turėjo stabiliausią pagrindinę sudėtį, kuri buvo tokia: B. Jankauskas, A. Tallat-Kelpša, R. Žebrauskas, E. Kasakauskas (1), J. Mušinskas, R. Nevinskas, V. Bubnovas (1), T. Kumfertas (3), A. Paulauskas (4), Z. Sabaliauskas (8), E. Amboldtas (3), J. Gudelis (8). Penkeriose žaistose rungtynėse Antanas Sipavičius pelnė 4 įvarčius. Tris kartus žaidė Erichas Raušas, 2 – Kostas Kundrotas, po vieną – Vladas Aglinskas ir Antanas Lubianskas (1).

Didžiausią pažangą antrame rate padarė MSK, tačiau į prizininkų traukinį įsėsti nespėjo. Patikimai vartus saugojo Gaudentas Adomavičius, užtikrintai gynyboje darbavosi Vladas Geležius ir Vytautas Geležūnas. Saugų grandis dažnai keitėsi, o kai nebežaidė puolėjai Gediminas Lapėnas ir Balys Fedaravičius, broliai Česlovas (2) ir Romualdas Šo-

piai buvo perkelti į puolimą, kur rezultatyvumu nepasižymėjo. Nikolajus Dimitrijevas (6) ir Henrikas Kersnauskas (5) savo pareigas atliko gerai.

Gana žemai atsidūrė LGSF, kurios gretose žaidė net 29 futbolininkai. Taip atsitiko todėl, kad nemažai jų buvo studentai, o keli pagrindiniai išėjo į kariuomenę. Komandos pažiba Jonas Bužinskas pelnė 10 įvarčių.

Gerokai ūgtelėjo Klaipėdos „Švyturys“, kurio vedliu tapo iš KSS perėjęs Leonas Raclauskas. Iš tos pačios komandos įsiliejus Stasiui Vilimavičiui ir Fridrichui Tašiui, pasistiprinus „Šaulio“ ir rajonų futbolininkais, ekipa demonstravo akiai malonų futbolą.

Tuo tarpu „Tauras“ ir Marijampolės „Šaulys“ pasiklydo geriausios sudėties paieškose: atitinkamai jose žaidė 28 ir 32 futbolininkai. Beje, nors marijampoliečiai antrame rate surinko mažiau taškų, tačiau pažangą žaidime padarė.

16. 1936–1937 M. (08 19 – 07 04)

LIETUVOS LYGA

1.	KLAIPĖDOS KSS	X	3:1 3:1	3:2 5:1	2:1 1:3	2:0 0:0	4:1 4:1	6:1 1:0	1:1 5:2	13:0 8:2	13	2	1	61:17	28
2.	KAUNO „KOVAS“	1:3 1:3	X	3:1 0:3	0:0 1:1	5:0 0:0	4:3 4:1	4:1 0:0	1:0 3:1	0:0 6:2	8	5	3	33:19	21
3.	KAUNO LFLS	2:3 1:5	1:3 3:0	X	1:0 0:0	2:2 0:0	3:1 0:0	0:0 2:0	2:1 3:0	3:0 5:0	8	5	3	28:15	21
4.	KAUNO MSK	1:2 3:1	0:0 1:1	0:1 1:1	X	0:1 2:1	0:1 1:0	2:1 3:2	1:0 2:1	0:0 1:0	8	4	4	17:12	20
5.	KAUNO CJSO	0:2 0:0	0:5 0:0	2:2 0:0	1:0 1:2	X	1:0 0:3	1:0 1:0	3:1 5:1	0:0 1:1	6	6	4	16:17	18
6.	KAUNO LGSF	1:4 1:4	3:4 1:4	1:3 0:0	1:0 0:1	0:1 3:0	X	4:0 0:1	4:1 0:1	1:0 3:0	6	1	9	23:24	13
7.	KLAIPĖDOS „ŠVYTURYS“	1:6 0:1	1:4 0:0	0:0 0:2	1:2 2:3	0:1 0:1	0:4 1:0	X	2:4 2:0	3:2 5:0	4	2	10	18:30	10
8.	KAUNO „TAURAS“	1:1 2:5	0:1 1:3	1:2 0:3	0:1 1:2	1:3 1:5	1:4 1:0	4:2 0:2	X	2:2 4:1	3	2	11	20:37	8
9.	MARIJAMPOLĖS „ŠAULYS“	0:13 2:8	0:0 2:6	0:3 0:5	0:0 0:1	0:0 1:1	0:1 0:3	2:3 0:5	2:2 1:4	X	0	5	11	10:55	5

PEREINAMOSIOS RUNGTYNĖS: KAUNO „TAURAS“ – KAUNO „MAKABI“ 2:3, 0:1
MARIJAMPOLĖS „ŠAULYS“ – KYBARTŲ JSO 2:3, 1:1

Vėl gausu buvo tarptautinių rungtynių. Pavasarį Klaipėdos KSS 2:0 (1:0) nugalėjo Liepojos „Olimpiją“ ir 4:1 (2:0) ASK. Beje, KSS jauniai savo kolegas iš „Olimpijos“ įveikė 3:2 (2:1).

MSK ir išvykoje, ir namuose buvo pajėgesnė už Gumbinės „Preussen“ – 5:0 (2:0). „Kovas“ svečius iš Gumbinės nugalėjo 5:1 (2:0).

Sekėsi mūsiškiams ir susitikimuose su Vienos FAC. „Kovas“ ir LFLS sužaidė lygiosiomis 1:1, o rinktinė įveikė 3:2 (0:0).

1937 m. gegužės 8 d. Kauno „Kovas“ (balta apranga) prieš rungtynes su Vienos FAC (1:1). Klūpo (iš kairės): A. Sipavičius, Z. Sabaliauskas, 6-as vartininkas B. Jankauskas, E. Kasakauskas, R. Žebrauskas, stovi – J. Mušinskas, A. Paulauskas, V. Bubnovas, J. Gudelis, R. Nevinskas, A. Tallat-Kelpša.

Nuvažiavusi į Estiją, LFLS Talino TJK palaužė 6:4 (3:2), su „Sport“ sužaidė lygiosiomis 0:0.

Birželio mėnesį buvo atvykusios net 3 Vengrijos komandos. LFLS Budapešto „Budafok“ nusileido 1:4 (0:1), tačiau „Kovas“ svečius nugalėjo 3:1 (1:0). Taip daugiausia atsitiko dėl to, kad iš aikštės buvo pašalintas „Kovo“ gynėjas R. Žebrauskas ir vengrų vienuolikės vidurio puolėjas, be kurio svečiai nieko negalėjo padaryti.

Rinktinė su „Szeged“ klubu puikiai sužaidė pirmą kėlinį, bet buvo priversta nusileisti 3:4 (3:1). Mūsiškiai po pertraukos neatlaikė pašėlusios svečių spartos.

„Kispest“ mūsų komandas supliekė be gailesčio. Klaipėdos „Švyturį“ ir šalies rinktinę nugalėjo vienodu rezultatu 7:1, Šiaulių „Sakalą“ ir Kauno „Makabi“ – po 11:0, KSS – 4:3.

Košicės „Sparta“ iš Čekoslovakijos per CJSO šventę aikštės šeimininkus nugalėjo 6:1, o grįždama namo Vilkaviškyje „Sudaviją“ palaužė 5:2 (2:1).

„Kovas“ rugpjūčio mėnesį „Vienai“ pralaimėjo 1:3 (1:1), tačiau su Austrijos sostinės

„Rapid“ sužaidė taikiai 0:0. Tuo tarpu Lietuvos rinktinė šioms svečių ekipoms nusileido 0:1 ir 2:5. LFLS buvo lygiavertė varžovė „Rapid“ vienuolikei. Kai svečiai 27-ąją minutę išsiveržė į priekį, mūsiškiai sugebėjo ne tik rezultatą išlyginti (po J. Baliulevičiaus smūgio varžovų gynėjas kamuolį nukreipė į savus vartus), bet ir persverti (J. Baliulevičius). Deja, 2 kartus suklydo gynėjai, austrai tuo nesinaudojo ir nugalėjo 3:2 (1:1).

Nemažą futbolo mėgėjų susidomėjimą sukėlė tolimosios Palestinos „Hapoel“ (taurės laimėtojas) klubo pasirodymas. LFLS ir Marijampolės „Šaulys“ svečiams pralaimėjo (atitinkamai 1:2 ir 1:3), o rinktinė įveikė tik 1:0 (1:0).

Deja, mūsų rinktinė taip ir nesuderino stygų žaisdama su užsienio klubais: buvo pralaimėtos visos 5 rungtynės.

Po nesėkmės Kaune su Estija (1:2) ir Rumunija (0:2), mūsiškiai Rygoje 2:4 (0:1) nusileido Latvijai pasaulio čempionato atrankos rungtynėse.

1937 m. birželio mėn. rinktinės nariai prieš rungtynes su Estija. Iš kairės: treneris K. Jiszda, futbolo mėgėjas Arlauskas, J. Gudelis, A. Paulauskas, V. Jaškevičius, D. Ilgūnas, V. Geležūnas, B. Jankauskas, H. Kersnauskas, J. Bužinskas, S. Skalskis, sėdi – R. Nevinskas ir A. Cenfeldas.

Atsakomasis latvių vizitas buvo įskaitytas dar ir Pabaltijo taurės turnyro varžyboms. Deja, kaip ir Rygoje, vėl stebint 10 tūkstančių žiūrovų, mūsiškiai pralaimėjo net 1:5 (0:4). Po dviejų dienų lietuviai beveik nepasipriešino ir estams – 0:4 (0:3). Paprasčiausiai iš kelių klubų surinkti žaidėjai nesuprato vieni kitų.

1937 m. Šią nuotrauką 1937 m. pateikė kandidatas į rinktinės trenerio postą austras Karlas Jiszda.

1937 m. liepos 29 d. Lietuvos (šviesesni marškinėliai) ir Latvijos rinktinės prieš pasaulio čempionato atrankos rungtynes (2:4).

1937 07 29 Lietuvos futbolo rinktinė Rygoje. Iš kairės: R. Marcinkus, B. Jankauskas, A. Lingis, J. Paulionis, D. Ilgūnas, J. Gudelis, A. Vilimavičius, J. Normantas, A. Paulauskas, V. Geležūnas, R. Nevinskas.

1937 m. Pabaltijos turnyro ženkliukas.

„TRIJŲ MILŽINŲ“ RESTORANAS
Kaunas, Mickevičiaus g. 13. Telefonas 23181.
Nuo š. m. rugsėjo mėn. 1 d. žiemos sezono atidarymas
Pasaulinis antrakcionas Duo Schanghai (Kit - Kat Kairas)
egzotiški, akrobatiški šokiai. Šokėjų trio - Jenny - Marena - Tshaja
BALTIJOS FUTBOLO ŽAIDYNĖS
BALTIJAS FUTBOLA TURNĪRS
BALTI JALGPALLI TURNIIR
KAUNAS, 1937. IX. 3-5.
Kaina 10 centų
SPORTININKAI-ĖS
Vartokite tik „BEKO“ trikotažo gaminius, nes:
„BEKO“ gaminiai vartotojų pripažinti aukšta kokybe
„BEKO“ gaminiai pripažinti tikru sukirpimu
„BEKO“ fabriko sandėlis:
Akc. b-vė „Šerevskis ir Ko“ Kaunas, Daukšos g. 22. Tel. 24453

1937 m. tik 10 centų kainavusi spalvinga 12 psl. Pabaltijo turnyro programa.

Vis labiau buvo jaučiama, kad reikia plėsti Futbolo komiteto veiklą, o tam trūksta pasišventusių žmonių. Susirgus N. Čereko talkininkui A. Kuliavui, laikinai dirbo P. Markevičius. Visgi metų pabaigoje „Kažas“ informavo visus klubus, kad siūlytų savo atstovus. Jais galėtų būti ir Kaune gyvenantys asmenys.

Pagaliau didesnis dėmesys buvo skiriamas moksleivių futbolui. Į Kauną vis dažniau atvažiuodavo aplinkinių rajonų mokyklų komandos, net šiauliečiai apsilankė.

Kauno darbininkų futbolo komandų turnyre dalyvavo 30 komandų. Jos žaidė įmonių ir neorganizuotų darbininkų grupėse. Finale „Metalas“ 1:0 ir 3:1 įveikė „Artilerijos dirbtuvių“ vienuolikę. Pajėgios buvo „Tilmans“, „Litekso“, „Silvos“, „Žaibo“ ir „Spaudos fondo“ ekipos. Debiutavo „Inkaro“ futbolininkai.

Populiarus tapo ir Ginklų fondo rėmimo turnyras, kurį rėmė Darbo rūmai. Finale LFLS 1:0 įveikė MSK.

1937 m. Kauno darbininkų futbolo turnyro nugalėtojas „Metalas“. Viduryje (pažymėtas) – vadovas Pranas Hiksa.

1937 m. Alytaus šaulių „Dainavos“ futbolininkai – Suvalkijos pirmenybių dalyviai.

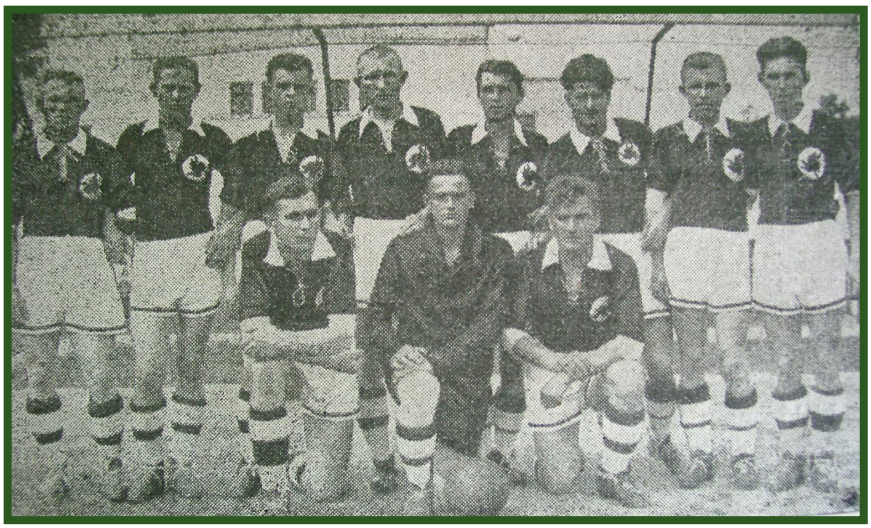
1937 m. Klaipėdos „Švyturio“ (balta apranga) ir KSS komandos. Klūpo (iš kairės): 2-as K. Šurkus, 4-as G. Kaminskas, 6-as A. Cenfeldas, 7-as F. Tašius. Stovi – 4-as V. Jaškevičius, 8-as S. Paberžis, 10-as V. Vitkus, 12-as A. Vilimavičius, 15-as L. Chomičius, 17-as teisėjas S. Valatka, 18-as kpt. A. Saunoris.

1937 m. VDU (šviesūs marškinėliai) ir CJSO komandos po draugiškų rungtynių.

1938 m. – olimpinė dvasia

Čempionato geografija dar labiau prasiplėtė. Pajėgiausiųjų grupėje jau buvo 10 komandų, tarp kurių 3 naujos – Kauno „Makabi“, Kybartų JSO ir Šiaulių „Sakalas“. Pirmas ratas prasidėjo tik rugsėjo 18 d., o turėjo baigtis lapkričio 14 d. Taigi kiekvieną savaitgalį buvo žaidžiama iki sutemų.

1937 m. Lietuvos pirmenybių dalyvė Kybartų JSO komanda. Sėdi (iš kairės): J. Pozingys, V. Mališka, Zdancevičius I, stovi – P. Račkauskas, E. Gudeika, G. Grigaitis, K. Radvinauskas, K. Baltramonaitis, Zdancevičius II, V. Kitas, P. Geležūnas.

Pradžia tikrai buvo simboliška. Seniausioji mūsų futbolo komanda LFLS 6:1 (3:0) nugalėjo nedaug jaunesnį „Makabi“ klubą, o 3 įvarčius iš eilės (13, 15 ir 17 min.) įmušė 19-metis Europos krepšinio čempionas (jis buvo ir futbolo bei tinklinio rinktinių žaidėjas) Artūras Andrulis. Vėliau jis pasižymėjo dar kartą, po įvartį dar pelnė Juozas Kymantas ir Balys Abaravičius. Žydų ekipos atsakomojo įvarčio autorius Izraelis Frizinskis.

Nugalėtojų gretose buvo 10 daugiausia praėjusiais metais žaidusių futbolininkų, tik trūko Antano Lingio. Tad vienuoliktuoju tapo pavasarį mažiau žaidęs (buvo „Aušros“ gimnazijos absolventas), šių rungtynių herojus A. Andrulis.

„Makabi“ komandoje vis dar pirmaisiais smuikais grojo žinomi Nachmanas Blatas, Giršas Baronas, Bencelis Rozentalis, tačiau jiems sunkiai sekėsi derinti stygas su jaunesniais partneriais.

Rugsėjo 19 d., sekmadienį, įvyko 4 rungtynės. Netikėtai Kauno MSK Klaipėdoje 2:1 (1:1) palaužė šalies čempionę KSS vienuolikę. Jau 3-iąją minutę greitakojis („mašinka“) Henrikas Kersnauskas nuginklavo klaipėdiečių vartininką Gediminą Kaminską. Visgi apylygėje kovoje Antanui Vilimavičiui 27-ąją minutę pavyko rezultatą išlyginti. Vis dėlto po

pertraukos mobiliau žaidė kauniečiai, jų snaiperis Nikolajus Dimitrijevas 52-ąją minutę pelnė pergalingą įvartį. 2:1 nugalėjo MSK.

Abiejose komandose esminių pasikeitimų nebuvo. Tik MSK vienuolikėje žaidė panevėžietis Vladas Vaišvila.

Dėmesio verta buvo Kauno LGSF pergalė Šiauliuose prieš neblogos sudėties debiutantą „Sakalą“. Iš keturių įvarčių 3 pelnė Juozas Klimas, vieną – pirmą ir paskutinį kartą žaidęs naujokas Petras Čergelis.

2-ame ture LGSF su MSK sužaidė lygiosiomis 1:1. „Kovas“ išvykoje „Sakalą“ nugalėjo 5:0 (3:0) ir užėmė lyderio poziciją. Antrąja tapo LGSF.

Visgi po trijų turų priekyje jau buvo CJSO, kuri turėjo pergalę 2:1 (1:0) prieš Klaipėdos „Švyturį“, lygiąsias 1:1 (1:1) su Kybartų JSO ir net 4:1 (0:0) parklupdė LFLS. Įdomu, kad nugalėtojams 3 įvarčius pelnė Vosylius Jeršovas, o vartininkas Antanas Stankevičius realizavo baudinį.

Dar labiau jaunalietuviai nustebino savo pergale 3:1 (0:1) išvykoje prieš KSS. CJSO gretose pasižymėjo V. Jeršovas ir V. Ūsevičius, o dar vieną įvartį į savus vartus įsimušė V. Gvildys. A. Cenfeldo įvarčiu klaipėdiečiai džiaugėsi pirmame kėlinyje.

KSS atsigavimo požymių jau buvo matyti Kaune principinėje dvikovoje su „Kovu“. Klaipėdiečiai įmušė 2 įvarčius (A. Cenfeldas ir A. Vilimavičius), tiek pat praleido ir įsirašė pirmąjį tašką.

„Kovas“ tuo metu jau buvo sužaidęs dvejomis rungtynėmis daugiau, tačiau po dviejų pergalių jam teko tenkintis tik dvejomis lygiosiomis 2:2 su „Makabi“ ir MSK. Ir štai vėl tos nelemtos lygiosios su KSS. Įvarčių autoriai Z. Sabaliauskas ir E. Raušas.

Kai „Kovas“ „užbuksavo“ ir su LGSF (0:0), čempionas pradėjo skinti pergales. Pirmiausia KSS 1:0 įveikė LFLS. Po V. Jaškevičiaus smūgio V. Dzindziliauskas kamuolį nukreipė į savus vartus. Nors po to tik 2:1 klaipėdiečiai palaužė „Sakalą“, tačiau pergalė 5:2 prieš LGSF jau daug ką bylojo.

Kol KSS įsisiūbavo, Klaipėdos „Švyturys“ jau spindėjo visu ryškumu. Po nesėkmingų rungtynių su CJSO antroji uostamiesčio vienuolikė iš eilės iškovojo 5 pergales. Tarp nukentėjusiųjų buvo dvi pretendentės į aukštas vietas – LGSF (0:3) ir LFLS (1:2). Tik „Kovas“ įrodė savo pranašumą 2:0.

„Švyturiui“ pasisekė ir Kybartuose. Aikštės šeimininkai klaipėdiečius „kaustė“ pirmai pasitaikiusiai progai, todėl teisėjas B. Rinkevičius net keturiems nurodė anksčiau laiko baigti rungtynes. Kai buvo pašalintas paskutinis futbolininkas, likus septyniems, 87-ąją minutę teisėjas nutraukė žaidimą. Pergalė 4:0 (1:0) įskaityta „Švyturiui“. Pastarojo sąskaitoje jau buvo 12 taškų. Tiek pat turėjo „Kovas“ ir MSK.

Lapkričio 28 d., kai Klaipėdos stadioną dengė storas sniego apklotas, abi uostamiesčio vienuolikės išbėgo aiškintis, kuri taps pirmo rato nugalėtoja. Prieš tai KSS net 8:0 (0:0) sudorojo „Makabi“. Šiose rungtynėse V. Jaškevičius įmušė 3 įvarčius, A. Vilimavičius ir J. Normantas – po 2, A. Cenfeldas – vieną.

Klaipėdos derbis pasižymėjo atkaklia kova, ypač po to, kai A. Cenfeldas 6-ąją minutę įmušė pirmąjį įvartį. Prabėgus pusvalandžiui rezultatas jau buvo lygus – 1:1. S. Mackevičius pelnė įvartį, kai dėl V. Mituzo patirtos traumos komanda laikinai žaidė mažumoje. Visgi 41-ąją minutę A. Cenfeldas dar kartą išvedė KSS į priekį.

Antrame kėlinyje futbolininkų nuslidinėtoje aikštėje žaidimas priminė ledo ritulį. 59-ąją minutę A. Cenfeldas pasižymėjo 3-ią sykį, tad KSS nugalėjo 3:1 ir su 13 taškų išėjo žiemoti būdama lydere. Įdomu, kad už varžovų pargriovimą KSS buvo nubausta 12 kartų, o „Švyturys“ prasižengė net 34 kartus.

1938 metų pradžioje buvo susirūpinta mūsų rinktinių pasirengimu. Kandidatai į rinktinę buvo suskirstyti į 2 grupes, o 3-ią sudarė jauniai. Juos treniruoti paskirti KŽS atstovai.

Nuo vasario 15 d. tris mėnesius Č. Šopys (Kauno MSK) ir L. Chomičius (Klaipėdos KSS) stažavosi Glazgo „Celtic“ klube, kuriame žaidė lietuvių kilmės A. Mileris (Urbonas). Vėliau net buvo užsimenama, kad lietuvių futbolininkų yra ir kitose Škotijos komandose, ar nevertėtų jų kviesti į Lietuvos rinktinę, kaip krepšininkus iš JAV. Po stažuotės abu futbolininkai turėjo padėti rengtis čempionatui ir kitoms savo miestų komandoms.

Labai anksti visos LL komandos pradėjo žaisti lauke. Kauno pajėgiausios ekipos, tarp jų „Tauras“ ir „Hapoel“, jau vasario pabaigoje startavo „Žiemos“ taurės turnyre. Finale LGSF 4:1 (2:0) nugalėjo LFLS vienuolikę.

Tos pačios komandos kovo mėnesį rungtyniavo ir „Žaibo“ turnyre. LGSF ketvirtfinalyje 2:0 (0:0) eliminavo LFLS, o „Kovas“ 0:1 nusileido CJSO futbolininkams. Pastarieji pusfi-

nalyje 1:0 palaužė „Makabi“, o MSK baudinių serijoje geriau pasirodė už LGSF. Finale maistiečiai CJSO pranoko 4:0 (1:0).

Klaipėdos KSS prieš pirmenybių antrąjį ratą 3:4 (1:3) nusileido Liepojos „Olimpijai“, o kitą Liepojos klubą – ASK sutriuškino 10:0 (4:0).

Įspūdinga buvo KSS ir antrojo rato pradžia: 7:1 (4:1) parklupdyta Kybartų JSO ir 5:1 (5:0) susidorota su „Kovu“. Nors po to klaipėdiečiai 0:1 nusileido LFLS, tačiau 3 pergalės iš eilės prieš „Sakalą“ (7:2), CJSO (5:0) ir MSK (2:0) dar leido išsilaikyti turnyro lentelės priekyje.

Visgi tuo metu prie KSS grėsmingai artėjo LGSF futbolininkai, paguldę ant menčių visus 6 varžovus. Šio klubo auka tapo ir KSS. Kauniečiams pergalei pasiekti pakako vieno V. Kačanausko įvarčio.

Likus dviem turams prasidėjo didžiausios intrigos. LGSF kapituliavo dvikovoje su LFLS, kuriai tai buvo tik garbės reikalas. Vieną įvartį įmušė J. Deineris, o kitą kartą kamuolys vartuose atsidūrė nuo LGSF gynėjo J. Šlyžiaus kojos.

KSS vargais negalais 2:1 (0:0) įveikė „Makabi“ ir prieš LGSF turėjo vieno taško persvarą. Visgi lyderei dar reikėjo žaisti su savo miesto „Švyturiu“, kuris bent lygiųjų atveju pakiltų į 3 vietą.

Liepos 9 d. „Švyturys“ savo užduotį įvykdė. Nors po pirmo kėlinio KSS pirmavo (įvartis S. Paberžio), tačiau išlaikyti persvarą kilo problemų, nes susižeidė vartininkas G. Kaminskas, o į vartus stojo gynybos šulas V. Gvildys, turėjęs patirtį ir šiame poste. Būgštavimai pasitvirtino: V. Miškinis rezultatą išlygino, o jo komanda sau palankią rungtynių baigtį išsaugojo. Lygiosios 1:1 leido KSS tik taškais pasivyti LGSF. Dėl čempiono titulo šioms komandoms teko žaisti papildomas rungtynes. Jos buvo atidėtos net iki rugpjūčio 21 d. Mat po 8 dienų, kai pasibaigė reguliarusis futbolo sezonas, Kaune liepos 17 d. prasidėjo I pasaulio lietuvių tautinė olimpiada.

Tiesa, futbolininkai į kovas įsijungė tik liepos 26 d. Po iškilmingo sporto šventės atidarymo ir Prezidento A. Smetonos kalbos varžybas pradėjo lengvaatlečiai. Krepšininkai ir tinklininkai rungtyniavo nuo liepos 23 d.

Futbolo turnyre dalyvavo 16 komandų. Aštuntfinalyje buvo užfiksuoti tokie rezultatai:

Klaipėdos KSS – Telšių „Džiugas“ 11:0, Kauno LGSF – Panevėžio MSK 4:1, Latvijos lietuvių sporto sąjunga – Šiaulių „Sakalas“ 4:3, Klaipėdos „Švyturys“ – Kauno „Tauras“ 1:0, Kauno CJSO – Ukmergės „Šaulys“ 4:0, Kauno MSK – Kybartų JSO 6:1, Kauno „Kovas“ – Kauno OSK (odininkų sporto klubas) 6:1, Kauno LFLS – „Kauno audiniai“ 10:0 (A. Lingis įmušė 7 įvarčius).

Ketvirtfinalyje: LGSF – „Švyturys“ 3:2. Beje, toks rezultatas buvo užfiksuotas po 2 dienų žaidimo. Pirmą dieną, kai 65-ąją minutę kilo ginčas dėl skirto baudinio į klaipėdiečių vartus, „Švyturio“ futbolininkai atsisakė toliau žaisti, o baudinys buvo realizuotas neginant vartininkui. Olimpinio komiteto speciali komisija protestą patenkino ir nurodė, jog reikia tęsti šias rungtynes nuo 65 minutės, esant rezultatui 1:1. Tad kitą dieną buvo įmušti 3 įvarčiai, o galutinė pasekmė – 3:2.

Kitų rungtynių rezultatai: LFLS – Latvijos lietuvių sporto sąjunga 10:0, KSS – CJSO 5:3, MSK – „Kovas“ 3:2.

Pusfinalyje KSS – LFLS 1:1, baud. – 6:3, LGSF – MSK 5:0 (2:0).

Dėl 3 vietos LFLS 4:0 (2:0) nugalėjo MSK, o finale KSS 2:0 (1:0), įveikė LGSF. Olimpiados čempionams buvo įteikta 2 tūkstančių litų vertės taurė, o visi prizininkai apdovanoti įspūdingais medaliais.

1938 m. Klaipėdos KSS – pirmosios Lietuvos tautinės olimpiados čempionė. Pirmoje eilėje (iš kairės): V. Kilmonas, A. Kaminskas, G. Kaminskas, A. Sipavičius, A. Cenfeldas; antroje – L. Chomičius, E. Balsys, S. Paberžis, A. Vilimavičius, V. Gvildys, K. Šurkus.

Taigi KSS pagrindinę varžovę oficialiose rungtynėse šiais metais nugalėjo antrą kartą. Prieš dvikovą dėl čempionato aukso psichologinė persvara buvo Klaipėdos futbolininkų pusėje.

Rugpjūčio 21 d. Kauno Valstybiniame stadione 20 minučių žaidimo vyko didele sparta, bet per skubėjimą nebuvo sukurta pavojingų progų prie vartų. Ramesnė eiga buvo palankesnė klaipėdiečiams.

Pirmo kėlinio viduryje po A. Sipavičiaus tikslaus kamuolio perdavimo K. Šurkus išvedė KSS į priekį. Visgi netrukus M. Baltrimavičius rezultatą išlygino. Po kelių minučių A. Sipavičius pats nuginklavo LFLS vartininką. Greitai krito ir 3-iasis įvartis į šeimininkų vartus. Vėl pasižymėjo K. Šurkus.

Per likusią žaisti valandą KSS nebeskubėjo, o LFLS nieko geriau nenuveikė. Tad teisėjas S. Volodka užfiksavo KSS pergalę 3:1.

Dėl įvairių priežasčių abiejų komandų sudėtys sezone labai keitėsi. KSS spalvas gynė net 24, o LFLS – 22 futbolininkai. Net ir lemiamose rungtynėse buvo po kelis žaidėjus, kurie atstovavo mažiau bei įsiliejo vėliau.

KSS gretose Stasys Paberžis (įmušė 5 įvarčius) žaidė visas rungtynes, po vienerias praleido vartininkas Gediminas Kaminskas ir puolėjas Artūras Cenfeldas (14), dvejose nežaidė Antanas Vilimavičius (7), nedaug atsiliko – Voldemaras Kilmonas, Voldemaras Jaškevičius (11), Vladas Vitkus (1), Eduardas Balsys (3), Kazys Šurkus (8), Vilhelmas Gvildys, po pusę viso rungtynių skaičiaus žaidė – Pranas Grabažius, Jonas Normantas (abu I rate) ir Albinas Kaminskas (II r. ir papild. rungt.), mažiau nei pusėje dalyvavo – Leonidas Chomičius, Jonas Pocys, Vytautas Andžėjauskas (2), Antanas Sipavičius (2), nedaug prisidėjo Otonas Achenbachas, Česlovas Daukša, Kazys Dijokaitis, Balys Jančiauskas, Vladas Karalius, Valteris Kasperas, Juozas Igovinas.

1938 m. Brazilijos lietuvių dovana Lietuvos futbolo čempionui.

LGSF ekipoje visą žaidimo krūvį atlaikė varti-

ninkas Stasys Skalskis, gynėjas Jonas Šlyžius, saugai Kazys Brazauskas ir Bronius Galvičius (3), dvejose nedalyvavo Jonas Bužinskas (12), Vytautas Deltuva, Vladas Kačanauskas (5), Juozas Klimas (7), trejose – Stasys Dūda (1), 10 kartų žaidė Jonas Zurza, Petras Apuokas (5), ketveriose – Mečys Baltrimavičius (4), Jonas Paulionis (2), 3 – iš KSS perėjęs V. Jaškevičius (1), 2 – Antanas Boreiša. Tik po sykį į vienuolikę pateko Petras Čergelis (1), Vladas Raubūnas (1), Antanas Mačius, Stasys Kupcikevičius, Juozas Grušauskas, Aleksas Baltiejus.

„Švyturio“ ekipoje žaidė 18 futbolininkų ir vis kitokios sudėties. Tik Arturas Hofmanas ir Otonas Volfas visą laiką buvo greta. Po vienerias rungtynes praleido Fridrichas Tašius, Valentinas Mituzas (1), Stasys Mackevičius (2), Jurgis Bendoraitis, dvejas – Jonas Brazauskas, daugiau nei pusę rungtynių žaidė Leonas Raclauskas (3), Viktoras Žeimys (4), Vladas Miškinis (8), Valteris Engelinas (5), nemažai prisidėjo Vytautas Gurskis, Kazys Šeirys, Stasys Vilimavičius, Edmundas Danisevičius (6), nedaug žaidė Alfonsas Vilkas, Juozas Karpavičius, Eduardas Čižauskas.

„Kovas“ buvo labiausiai susižaidusi komanda, turėjo pajėgių futbolininkų visose grandyse. Jau nebe pirmus metus kartu žaidė gynėjai R. Žebrauskas ir A. Tallat-Kelpša, saugai E. Kasakauskas, J. Mušinskas, R. Nevinskas. Visgi sezono pabaigoje be puolėjų A. Sipavičiaus ir Z. Sabaliausko komanda dažnai avantiūriškai puldavo, prarasdavo kamuolius, o varžovai nubausdavo kontratakomis. Daugiausia įvarčių pelnė E. Raušas – 10, 8 – J. Gudelis, 6 – Z. Sabaliauskas, 5 – A. Paulauskas, 4 – iš Klaipėdos KSS atėjęs J. Normantas.

Beveik stabili buvo ir MSK vienuolikė, tačiau silpniau atrodė jos saugai, o išėjus iš komandos S. Penkauskui susilpnėjo ir puolimo grandis. N. Dimitrijevas įmušė 7 įvarčius, o kitų – net 8 autoriai. Deja, daugiausia pelnyti ne komandinių veiksmų dėka, bet atsitiktinai.

LFLS „atsiliepė“ blogas žaidimas I rate – tik 7 taškai. Pavasarį, kai komandą papildė A. Lingis, V. Karalius, J. Deineris – reikalai pagerėjo. Bet vis vien buvo prarasti keli svarbūs taškai, ir tai neleido pakilti aukščiau 6-osios vietos. A. Andrulis ir V. Dzindziliauskas įmušė po 6 įvarčius.

CJSO neblogai žaidė puolime, kur ryškus lyderis buvo V. Jeršovas (10 įvarčių jo sąskaitoje), tačiau kitos grandys darė daug klaidų. Ne visada jas ištaisyti galėjo aukštaūgis vartininkas A. Stankevičius.

„Makabi“ tikrai netrūko ryžto ir atkaklumo. Žydai pagirtinai žaidė ir su lyderiais. Vieną kartą net 1:0 įveikė LGSF. I. Frizinskis įmušė 6 įvarčius, iš kurių 4 krito rungtynėse antrame rate su „Sakalu“.

Kybartų JSO buvo tik „Sveikatos“ šešėlis. Komandai antrame rate labai trūko vartininko V. Mališkos ir gynėjo V. Zdanevičiaus.

Šiaulių „Sakalas“ (Šaulių ir įgulos sporto klubas) retsykiais sužaisdavo neblogai, tačiau eksperimentai (žaidė net 29 futbolininkai) naudos nedavė. Tik V. Mejeris sužaidė visas čempionato rungtynes. Nedaug praleido broliai Edvinas ir Alfredas Rovės, K. Radvilas, vartininkas B. Stravinskas. Deja, jų partneriai keitėsi visose grandyse.

17. 1937 – 1938 M. (09 18 – 08 21)

LIETUVOS LYGA

1.	KLAIPĖDOS KSS	X	5:2 0:1	3:1 1:1	2:2 5:1	1:2 2:0	1:0 0:1	1:3 5:0	8:0 2:1	2:1 7:1	2:1 7:2	12	2	4	54:20	26
2.	KAUNO LGSF	2:5 1:0	X	0:3 2:0	0:0 3:1	1:1 3:1	4:2 0:2	3:1 1:0	0:1 3:0	2:0 5:1	4:0 9:0	12	2	4	43:18	26
3.	KLAIPĖDOS „ŠVYTURYS“	1:3 1:1	3:0 0:2	X	0:2 3:0	1:0 2:2	2:1 1:4	1:2 1:0	2:0 2:1	4:0 4:1	1:0 5:1	11	2	5	34:20	24
4.	KAUNO „KOVAS“	2:2 1:5	0:0 1:3	2:0 0:3	X	2:2 3:0	1:0 1:1	3:5 2:0	2:2 4:0	2:0 9:1	5:0 4:0	9	5	4	44:24	23
5.	KAUNO MSK	2:1 0:2	1:1 1:3	0:1 2:2	2:2 0:3	X	0:0 2:2	3:3 2:1	2:0 2:2	5:3 4:0	3:0 5:0	7	7	4	36:26	21
6.	KAUNO LFLS	0:1 1:0	2:4 2:0	1:2 4:1	0:1 1:1	0:0 2:2	X	1:4 0:1	6:1 3:3	1:0 4:0	2:1 4:0	8	4	6	34:22	20
7.	KAUNO CJSO	3:1 0:5	1:3 0:1	2:1 0:1	5:3 0:2	3:3 1:2	4:1 1:0	X	1:2 3:0	1:1 4:0	1:2 1:2	7	2	9	31:30	16
8.	KAUNO „MAKABI“	0:8 1:2	1:0 0:3	0:2 1:2	2:2 0:4	0:2 2:2	1:6 3:3	2:1 0:3	X	1:2 2:0	2:1 7:2	5	3	10	25:45	13
9.	KYBARTŲ JSO	1:2 1:7	0:2 1:5	0:4 1:4	0:2 1:9	3:5 0:4	0:1 0:4	1:1 0:4	2:1 0:2	X	1:1 3:2	2	2	14	15:60	6
10.	ŠIAULIŲ „SAKALAS“	1:2 2:7	0:4 0:9	0:1 1:5	0:5 0:4	0:3 0:5	1:2 0:4	2:1 2:1	1:2 2:7	1:1 2:3	X	2	1	15	15:66	5

PAPILDOMOS RUNGTYNĖS LIETUVOS ČEMPIONUI NUSTATYTI: KSS – LGSF 3:1

PEREINAMOSIOS RUNGTYNĖS TARP LIETUVOS LYGOS KOMANDŲ IR APYGARDŲ NUGALĖTOJŲ:

KAUNO „MAKABI“ – KAUNO „TAURAS“ 2:1, 0:5, 1:4 (KAUNO APYGARDA)

KLAIPĖDOS „ŠVYTURYS“ – ŠILUTĖS SSO 4:0, 1:0 (KLAIPĖDOS APYGARDA)

KYBARTŲ JSO – VILKAVIŠKIO „SUDAVIJA“ 0:3, 0:3 (SUVALKIJOS APYGARDA)

Tarptautiniai ryšiai labai išsiplėtė. Latvių ir estų komandos buvo dažnos viešnios įvairiomis progomis, ir mūsiškiai kaimynus dažnai aplankydavo.

1938 m. gegužės 10 d. Kauno „Kovas“ (balta apranga) prieš dvikovą su Strasbūro „Racing“ (Prancūzija).

Atvykęs vengrų „Kispest“ klubas 4:2 (1:1) palaužė „Kovą“, 2 kartus – 1:2 (1:1) ir 1:5 (0:4) nepagailėjo ir rinktinės, o „Makabi“ nugalėjo net 9:4 (5:4).

Pirmą kartą atvykusią kitų klubų futbolininkais sustiprintą Belgrado „Jugoslaviją“ „Kovas“ įveikė 5:2 (3:0), o rinktinė nusileido 1:3 (1:3).

Labai naudinga buvo pažintis su Nyderlandų futbolu. Kaune apsilankęs 6 kartus šalies čempionas Amsterdamo „Ajax“ 2:2 (1:1) sužaidė su miesto rinktine, o Klaipėdoje gavo į kailį 4:1 (3:0) nuo uostamiesčio rinktinės.

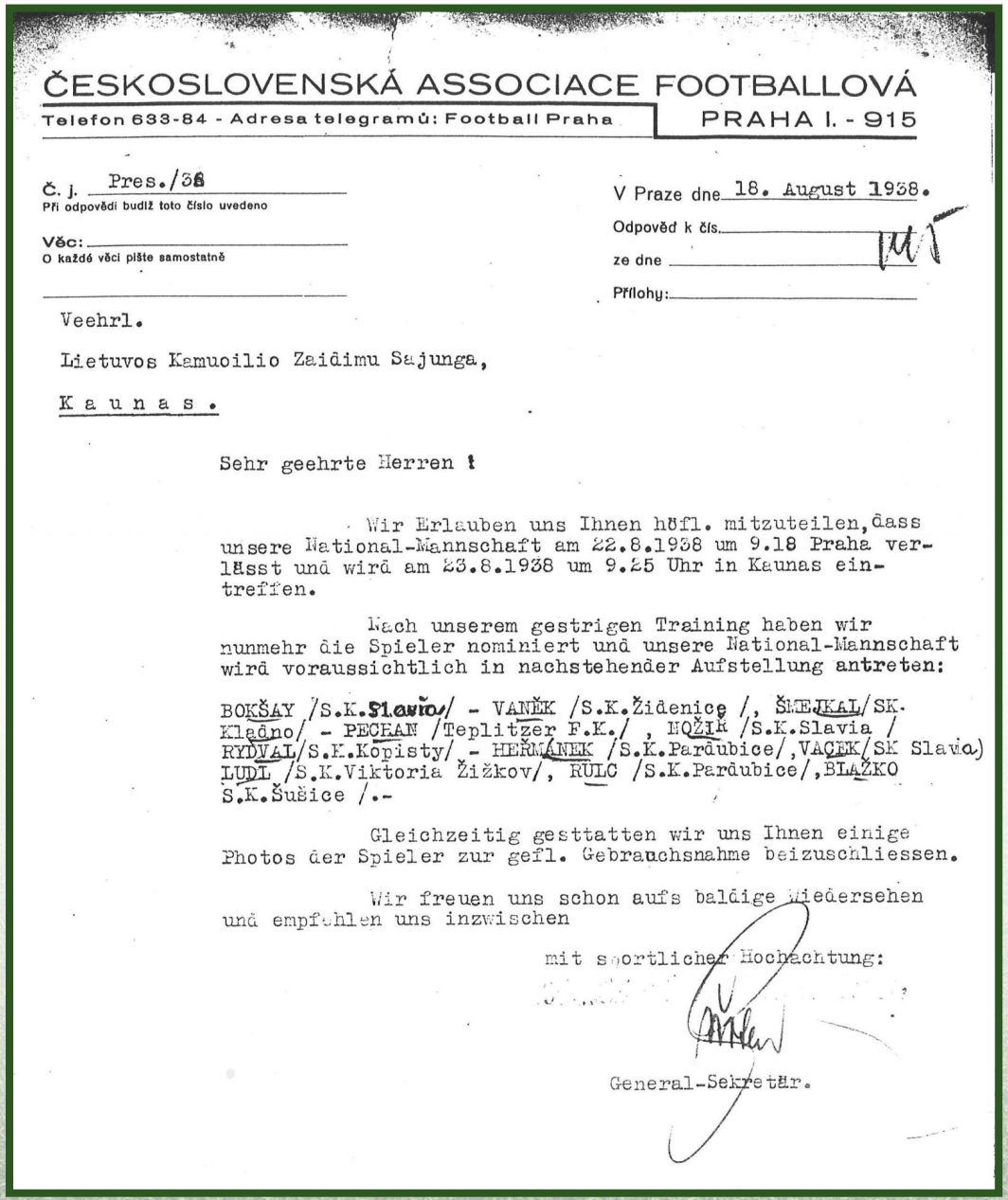
Rugpjūčio mėnesį, padėjus asmeninėms pažintims, Klaipėdos rinktinė (pastiprinta Kauno LGSF žaidėjų S. Skalskio, B. Galvičiaus, V. Jaškevičiaus ir J. Bužinsko) lankėsi Nyderlanduose. Susidūrę su kietu, atletišku Vakarų Europos futbolu, lietuviai pralaimėjo visas 4 rungtynes. Amsterdamo olimpiniame stadione juos įveikė „Ajax“ 2:1 (mūsiškiai pirmąsyk rungtyniavo prožektorių šviesoje), vėliau „Utrecht“ – 3:1, „Haag“ – 2:1 ir Enšedės „Twente“ – 3:1. Pasak neseniai anapilin iškeliavusio S. Paberžio, tai buvo didelės futbolo šventės. Nuostabūs stadionai, puikios žaliosios vejos, daug žiūrovų, dirbtinis apšvietimas – buvo dešimtmečio vizija į priekį.

Deja, rinktinė trypčiojo vietoje. Be trenerio (sudėtį nustatydavo KŽS atsakingi žmonės) lietuviai pralaimėjo 6 kartus iš 7 rungtynių. Tarp jų 0:3 (0:1) Vengrijos mėgėjų rinktinei, 1:2 (0:1) Čekoslovakijos jaunimui (nors varžovai paskutiniu momentu užtikrino, kad žais aukščiausiu lygiu), 1:3 (1:1) Suomijai. Pabaltijo taurės turnyre Taline estams buvo nusileista 1:3 (0:2), o su latviais pasiektos lygiosios 1:1 (1:0).

Pagaliau buvo suburta Lietuvos jaunių rinktinė. Rugpjūčio 28 d. Kaune ji jėgas išbandė su Latvijos bendraamžiais. Svečiai nugalėjo 2:1 (2:1). Pradėta galvoti apie atskiras 14–16 ir 16–19 metų amžiaus jaunių rinktines.

Nuo rugsėjo 1 d. „Kažas“ suorganizavo moksleivių pirmenybes. Vyko Suvalkijos, Žemaitijos ir daugelio rajonų čempionatai. Kartu su penkiomis Kauno gimnazijomis rungtyniavo Kėdainių moksleiviai, kurie po rudens rato net pirmavo.

Darbininkų draugijos futbolo komandų jau buvo gausu ir rajonuose. Taigi šis žaidimas įleido gilias šaknis visuose visuomenės sluoksniuose ir populiarumu bei masiškumu žymiai lenkė krepšinį.

ČESKOSLOVENSKÁ ASSOCIACE FOOTBALLOVÁ

Telefon 633-84 - Adresa telegramů: Football Praha — PRAHA I. - 915

Č. j. Pres./38
Při odpovědi budiž toto číslo uvedeno

Věc:
O každé věci pište samostatně

V Praze dne 18. August 1938.
Odpověď k čís.
ze dne
Přílohy:

Veehrl.

Lietuvos Kamuoilio Zaidimu Sajunga,

K a u n a s .

Sehr geehrte Herren !

Wir Erlauben uns Ihnen höfl. mitzuteilen, dass unsere National-Mannschaft am 22.8.1938 um 9.18 Praha verlässt und wird am 23.8.1938 um 9.25 Uhr in Kaunas eintreffen.

Nach unserem gestrigen Training haben wir nunmehr die Spieler nominiert und unsere National-Mannschaft wird voraussichtlich in nachstehender Aufstellung antreten:

BOKŠAY /S.K.Slavio/ - VANĚK /S.K.Židenice /, ŠMEJKAL/SK. Kladno/ - PEGHAN /Teplitzer F.K./ , HOŽIK /S.K.Slavia / RYDVAL/S.K.Kopisty/ - HEŘMÁNEK /S.K.Pardubice/,VACEK/SK Slavia) LUDL /S.K.Viktoria Žižkov/, RULC /S.K.Pardubice/,BLAŽKO S.K.Šušice /.-

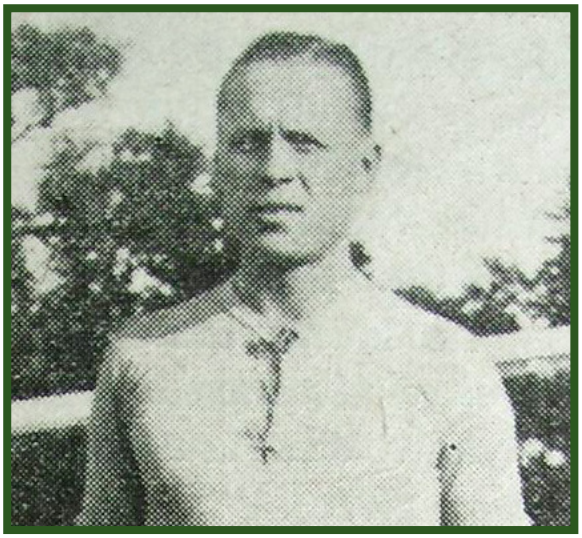
Gleichzeitig gesttatten wir uns Ihnen einige Photos der Spieler zur gefl. Gebrauchsnahme beizuschliessen.

Wir freuen uns schon aufs baldige Wiedersehen und empfehlen uns inzwischen

mit sportlicher Hochachtung:

General-Sekretär.

1938 m. Čekoslovakijos futbolo asociacijos raštas, jog į Kauną atvyks nacionalinė šalies rinktinė.

1938 m. su Lietuvos rinktine atsisveikino rezultatyviausiasis puolėjas Antanas Lingis, per 33 rungtynes pelnęs 12 įvarčių. Rekordas išsilaikė 72 metus.

1938 05 17. Latvijos futbolininkai okupavo mūsiškių (tamsios kelnaitės) baudos aikštelę.

1938 m. birželio 11 d. Su Lietuvos rinktine atsisveikino rezultatyviausias jos puolėjas Antanas Lingis. Po rungtynių jį pagerbė mūsų ir Estijos futbolininkai. Klūpo (iš kairės): H. Kersnauskas, A. Skalskis, E. Miksonas, Č. Šopys, V. Petersonas (pasirėmęs), S. Paberžis, J. Kaljo, stovi – teisėjas A. Jurgensas (Latvija), L. Kassas, R. Kuremaa, A. Lingis, V. Piisangas, V. Jaškevičius, J. Matsonas-Matsalu, J. Gudelis, V. Neeris, D. Ilgūnas, E. Parbo, V. Dzindziliauskas, H. Uukkivi, V. Geležūnas, G. Siimensonas, B. Galvičius.

1938 m. rugpjūčio 25 d. Lietuvos rinktinė prieš rungtynes su Čekoslovakija (iš kairės): D. Ilgūnas, A. Vilimavičius, K. Šurkus, Č. Šopys, J. Bužinskas, V. Geležūnas, A. Andrulis, J. Gudelis, V. Jeršovas, S. Paberžis, priklaupęs vartininkas F. Tašius.

Fédération Internationale de Football Association

INTERNATIONAL MATCH

U36

LITHUANIA – UNGARN /B/

played at / joué à / gespielt in: Kaunas — the / le / den: 29 – VI — 1938

on the ground of / sur le terrain de / auf dem Platz von: STadion d'Etat de Kaunas

Referee / Arbitre / Schiedsrichter: Ellman — address / adresse: Tallinn - Estonia

Linesmen / Juges de touche / Linienrichter: Stasys Pėtokas — addresses / adresses / Adressen: Kaunas – Lithuania

Jonas Dirgela — Kaunas - Lithuania

Result / Résultat: 3:0 — in favour of / en faveur de / zu Gunsten von: Ungarn

Half-time score / Résultat au repos / Resultat bei Halbzeit: 1:0

Gross receipts / Recette brute / Brutto-Einnahmen: Litas 6.179

	Names of players home team * / Noms des joueurs du pays visité / Namen der Spieler empf. Landes	Names of players visiting team * / Noms des joueurs du pays visiteur / Namen der Spieler Besucher
Goalkeeper / Gardien de but / Torwart	Pašius	J. Dombovari
Backs / Arrières / Verteidiger	Hofmanas	J. Pozmanday
	Geležūnas	J. Toth
Halfbacks / Demis / Läufer	Volfas	J. Kiss
	Paberžis	J. Kovacs
	Vilimanas	L. Ujhazy
Forwards / Avants / Stürmer	Žiemys	I. Szabo
	Sipavičius	Vidor
	Lenkeldas	A. Kovacs II
	Mistkinis	G. Zsadany
	Baloys	Sopronyi
Reserves / Réserves / Ersatzspieler		

Mention which players are amateurs and which professionnals. / Il faut mentionner quels joueurs sont amateurs et quels sont professionnels. / Vermelde welche Spieler Amateure und welche Berufsspieler sind.

Captain / Capitaine / Spielführer — Signature / Zeichnung

Captain / Capitaine / Spielführer — Signature / Zeichnung

Remarks / Remarques / Bemerkungen

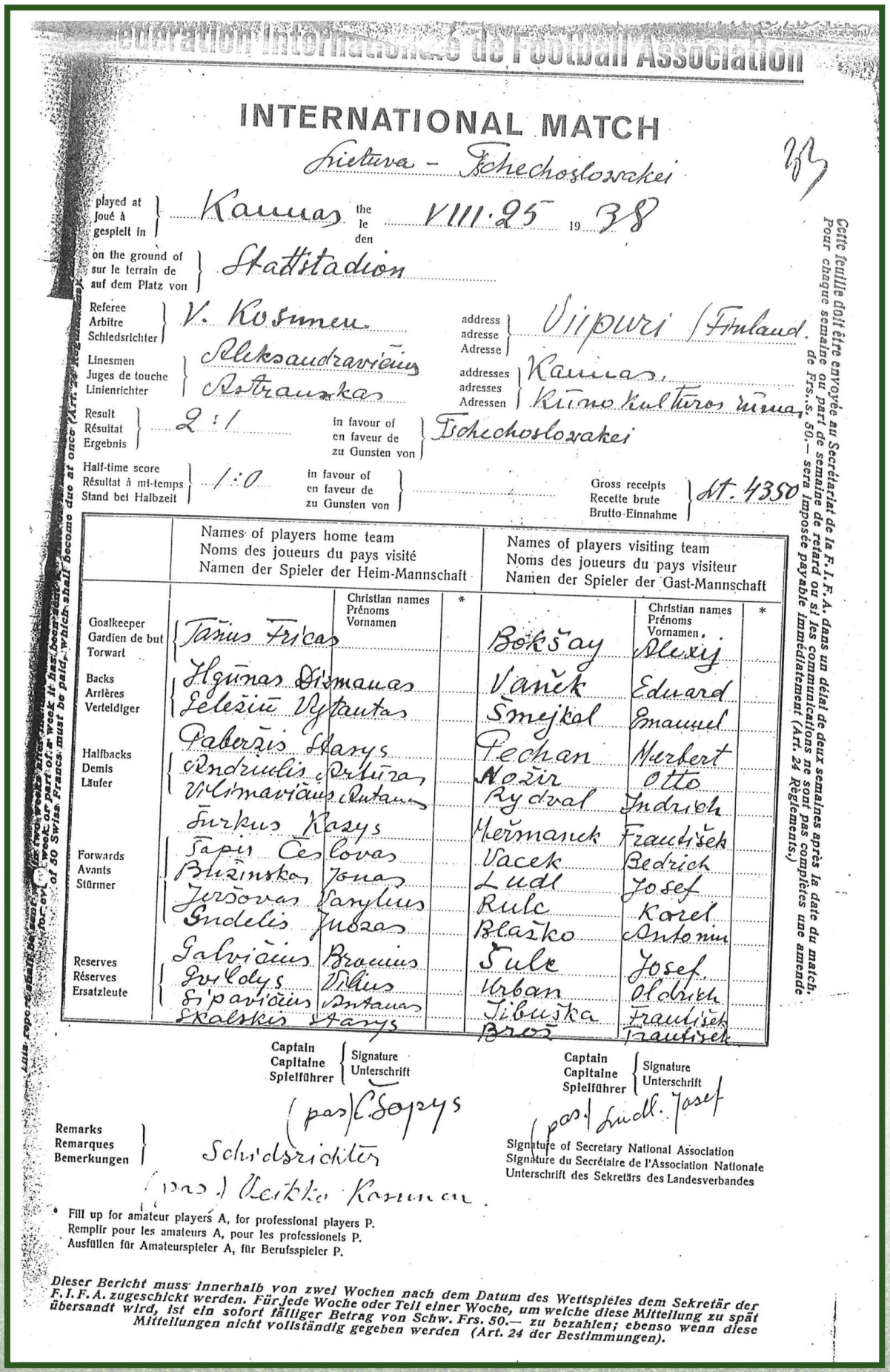
Signature of Secretary National Association / Signature Secrétaire Fédération Nationale / Unterzeichnung Sekretär Nationaler Verband

* Christian names must be mentioned. / Il faut mentionner les prénoms. / Die Vornahmen müssen gemeldet werden.

Cette feuille doit être envoyée au Secrétariat de la F.I.F.A. dans un délai de deux semaines après la date du Match. Une amende de dix dollars, dûe tout de suite, sera infligée pour chaque semaine ou part de semaine qu'elle sera expédiée après ce délai ou si elle ne sera pas dûment remplie. (Art. 35).

for every week or part of a week it has been sent too late or if it has not been duly filled an amount of ten dollars must be paid, which shall become due at once (art. 35 Regulations)

1938 m. Rungtynių Lietuva – Vengrija (B) protokolas.

Fédération Internationale de Football Association

INTERNATIONAL MATCH

Lietuva – Tschechoslowakei

played at / Joué à / gespielt in: Kaunas — the / le / den: VIII.25 — 19 38

on the ground of / sur le terrain de / auf dem Platz von: Stadtstadion

Referee / Arbitre / Schiedsrichter: V. Kosunen — address / adresse / Adresse: Viipuri / Finland.

Linesmen / Juges de touche / Linienrichter: Aleksandravičius — addresses / adresses / Adressen: Kaunas.

Astrauskas — Kūno kultūros rūmai.

Result / Résultat / Ergebnis: 2 : 1 — in favour of / en faveur de / zu Gunsten von: Tschechoslowakei

Half-time score / Résultat à mi-temps / Stand bei Halbzeit: 1 : 0 — in favour of / en faveur de / zu Gunsten von:

Gross receipts / Recette brute / Brutto-Einnahme: Lt. 4350

	Names of players home team / Noms des joueurs du pays visité / Namen der Spieler der Heim-Mannschaft	Christian names / Prénoms / Vornamen	*	Names of players visiting team / Noms des joueurs du pays visiteur / Namen der Spieler der Gast-Mannschaft	Christian names / Prénoms / Vornamen	*
Goalkeeper / Gardien de but / Torwart	Tamulis	Frikas		Bokšay	Alexij	
Backs / Arrières / Verteidiger	Ilgūnas	Dizmauas		Vaněk	Eduard	
	Želesiūnas	Vytautas		Šmejkal	Emanuel	
Halfbacks / Demis / Läufer	Paberžis	Stasys		Pechan	Norbert	
	Andriulis	Arturas		Nejedlý	Otto	
	Ulmanavičius	Antanas		Rýdval	Jindřich	
Forwards / Avants / Stürmer	Furkus	Kazys		Heřmanek	František	
	Tapinas	Česlovas		Vacek	Bedřich	
	Blužinskas	Jonas		Ludl	Josef	
	Juršovas	Vanyus		Rulc	Karel	
	Gudelis	Juozas		Blažko	Antonín	
Reserves / Réserves / Ersatzleute	Galvičius	Bronius		Šulc	Josef	
	Grigolys	Vilius		Urban	Oldřich	
	Spavičius	Antanas		Tibuška	František	
	Skalskis	Stasys		Broš	František	

Captain / Capitaine / Spielführer — Signature / Unterschrift: (pas) C. Gajzys

Captain / Capitaine / Spielführer — Signature / Unterschrift: (pas.) Ludl. Josef

Remarks / Remarques / Bemerkungen: Schiedsrichter

(pas.) Vaitkus Kasuonis.

Signature of Secretary National Association / Signature du Secrétaire de l'Association Nationale / Unterschrift des Sekretärs des Landesverbandes

* Fill up for amateur players A, for professional players P. / Remplir pour les amateurs A, pour les professionels P. / Ausfüllen für Amateurspieler A, für Berufsspieler P.

Cette feuille doit être envoyée au Secrétariat de la F.I.F.A. dans un délai de deux semaines après la date du match. Pour chaque semaine ou part de semaine de retard ou si les communications ne sont pas complètes une amende de Frs. s. 50.— sera imposée payable immédiatement (Art. 24 Règlements.)

Dieser Bericht muss innerhalb von zwei Wochen nach dem Datum des Wettspieles dem Sekretär der F.I.F.A. zugeschickt werden. Für jede Woche oder Teil einer Woche, um welche diese Mitteilung zu spät übersandt wird, ist ein sofort fälliger Betrag von Schw. Frs. 50.— zu bezahlen; ebenso wenn diese Mitteilungen nicht vollständig gegeben werden (Art. 24 der Bestimmungen).

1938 m. Rungtynių protokolas.

1938–1939 m. – intrigų pynė

Pajėgiausiųjų komandų grupėje liko tik 8 komandos. Šiaulių „Sakalas“ iškrito, nes užėmė paskutinę vietą. Kybartų JSO teisę prarado pereinamosiose rungtynėse nusileidusi Vilkaviškio „Sudavijai“. Visgi pastaroji atsisakė ir žaidė pakankamai stiprioje Sričių lygoje. Kauno „Makabi“ buvo priverstas užleisti vietą „Taurui“.

Čempionato pradžia buvo kurioziška. Rugpjūčio 20 d. susitiko Kauno CJSO ir MSK, kai dar nebuvo paaiškėjęs praėjusių pirmenybių nugalėtojas (!). Pirmųjų rungtynių rezultatas buvo 1:1, tačiau paaiškėjo jog po pusmečio į MSK sugrįžęs Stasys Penkauskas dar neturėjo teisės žaisti. Pergalė rezultatu 3:0 buvo įskaityta CJSO.

Kitos komandos dėl Lietuvos rinktinės dalyvavimo Pabaltijo taurės turnyre kovas pradėjo mėnesiu vėliau.

Rugsėjo 21 d. „Kovas“ 2:1 (2:1) įveikė LFLS. Nugalėtojams po įvartį pelnė A. Paulauskas ir Z. Sabaliauskas, atsakomąjį – V. Karalius.

LFLS gretose žaidė visi pagrindiniai praėjusio čempionato dalyviai, tik vartus gynė anksčiau nedaug rungtyniavęs Felicijonas Činikas. Tuo tarpu „Kovo“ vienuolikėje buvo 3 nauji futbolininkai – Leonas Sabakonis, Steponas Stankevičius ir Henrikas Macianskas bei tik 5 kartus anksčiau žaidęs Vladas Vilminskas.

Po trijų dienų „Kovas“ 4:0 (2:0) nugalėjo CJSO, kurios sudėtyje buvo 4 nauji futbolininkai. Mečislovui Sekleckui, Juozui Kanapinskui ir Jurgiui Lupeikai apskritai šios rungtynės buvo vienintelės sezone, o Jonas Žeglys vėliau įsitvirtino komandoje. CJSO daugiau nebeeksperimentavo, todėl rudens rate užėmė 2 vietą.

Čempionė KSS pirmosiose rungtynėse spalio 2 d. ir būtent suklupo prieš jaunalietuvius. Kauniečiams 3 įvarčius pelnė Mykolas Urbonavičius, po vieną – Vosylius Jeršovas ir Viktoras Žeimys. Klaipėdiečių gretose po sykį pasižymėjo Artūras Cenfeldas ir Kazys Šurkus, tad net 5:2 (2:1) CJSO naudai.

Visgi kitą savaitgalį KSS įrodė savo pranašumą susitikime su LFLS – pergalė 4:1 (0:0). Po įvartį įmušė puolėjai S. Paberžis, A. Cenfeldas ir E. Balsys bei saugas Kazys Dijokaitis. LFLS vienuolikėje nebebuvo A. Lingio ir V. Valiulio, o J. Baliulevičiaus ir V. Karaliaus pastangų buvo maža. Pastarasis tik sumažino pralaimėjimo kartėlį.

Vėliau čempionai 3:1 parklupdė Kauno MSK ir 4:2 – „Taurą“. Į tauriečių vartus 3 įvarčius įmušė K. Šurkus. Deja, lapkričio 13 d. KSS futbolininkai neįstengė rimčiau pasipriešinti įsismarkavusiai LGSF vienuolikei: varžovai (V. Jaškevičius – 2, J. Bužinskas ir V. Kačanauskas) įmušė 4 įvarčius, klaipėdiečiai (S. Paberžis) – vieną. Paskutinėse rudens rato rungtynėse lapkričio 27 d. KSS 3:2 (2:1) palaužė savo miesto „Švyturį“, kaip ir CJSO, surinko 8 taškus ir net penkiais atsiliko nuo LGSF. Tiesa, KSS susitikimas su „Kovu“ buvo nukeltas į pavasarį.

Klaipėdos „Švyturys“ nebebuvo panašus į tą, kuris prieš kelis mėnesius iškovojo bronzos medalius, o juk žaidė nepakitusios sudėties.

Įdomu, kad spalio 23 d. rungtynėse su CJSO po 3-io praleisto įvarčio komandos kapitonas iš aikštės pašalino vartininką F. Tašių, o į vartus pastatė gynėją V. Mituzą. Nors vėliau iš aikštės teisėjas penkioms minutėms dar pašalino (buvo grąžinta sena tvarka) 2 švyturiečius, tačiau komanda pralaimėjo tik 1:5 (0:1). Beje, abi Klaipėdos ekipos daugiausia susilaukė nuobaudų. KSS futbolininkai S. Paberžis ir E. Balsys užsidirbo pašalinimą vieneriose rungtynėse po 2 kartus.

Vėlyvą rudenį Klaipėdoje buvo žaidžiama ne pagrindiniame stadione, o molio plūktoje aikštėje ant žvyro. Lapkričio 13 d. „Švyturio“ rungtynėse su „Tauru“ (1:0) tvyrojo tikras angliškas rūkas, kai futbolininkai ir teisėjas viską darė apgraibomis.

1938 metais Futbolo komiteto vadovas Aleksandras Pankratovas nerado bendros kalbos su klubų deleguotais atstovais, kurie tarpusavyje nesutarė ir nieko nenuveikė. Juos pakeitę nebuvo geresni. Visas futbolo problemas turėjo spręsti „Kažas“. Jau įsibėgėjus 1939-iesiems vienam Nikodemui Čerekui pavyko daugiau nuveikti.

Kovo mėnesį „Pavasario žaidynių“ futbolo turnyre Kaune dalyvavo visos pajėgiausios miesto komandos bei „Makabi“ ir „Hapoel“ iš Sričių lygos. Finale LGSF 3:1 (2:1) įveikė „Taurą“.

Jaunių žaidynių čempionu tapo „Tauras“, lemiamose rungtynėse 2:1 nugalėjęs CJSO. Beje, tauriečiai net 3 varžovus palaužė tik baudinių serijose.

Buvo numatyta plėsti tarptautinius santykius. Nuo praėjusių metų vyko derybos su Vokietija ir Sovietų Sąjunga dėl rinktinių susitikimo. Pagerėjus santykiams su Lenkija, futbolininkams pavyko susitarti lengviau.

1939 m. Pavasario turnyro nugalėtoja Kauno LGSF komanda. Iš kairės: A. Keturakis (vadovas), K. Brazauskas, V. Kačanauskas, V. Jaškevičius, B. Galvičius, S. Skalskis, P. Apuokas, V. Deltuva, A. Kaminskas, J. Šlyžius, J. Klimas, J. Bužinskas.

KŪNO KULTŪROS RŪMAI
LIETUVOS KAMUOLIO ŽAIDIMŲ SĄJUNGA

FUTBOLO TAISYKLĖS

1939

Lietuvos Kamuolio Žaidimų Sąjungos įpareigotas spaudai paruošė: V. BALČIŪNAS, Teisėjų Kolegijos Vadovas.

LIETUVOS KAMUOLIO ŽAIDIMŲ SĄJUNGOS LEIDINYS

KAUNAS * * * 1939

1939 m. pirmenybių nuostatai ir futbolo taisyklės (parengė V. Balčiūnas).

Prieš pavasario ratą įvyko daug pasikeitimų komandose, o „Kažas“ labai sugriežtino perėjimų reikalavimus. Be to, buvo numatyta didesnės nuobaudos už vėlavimą ir neatvykimą į rungtynes. Jei žaidėjas buvo pašalintas penkioms ar dešimt minučių, už pakartotiną prasižengimą – šalinama visam laikui.

Pirmenybių nuostatai buvo pakeisti ir įpusėjus antram ratui. Jauniai po birželio 25 d. jau nebegalėjo atstovauti suaugusiųjų klubams, tačiau tokią žinią gavo ne visi klubai. Tai labai papiktino KSS, nes jaunasis Vytautas Saunoris jau buvo tapęs pilnaverčiu komandos žaidėju…

Balandžio 15 d. LGSF antrąją čempionato pusę pradėjo pergale 1:0 prieš MSK, tačiau teko įsirašyti pralaimėjimą 0:3, nes gynėjas Albinas Kaminskas dar neturėjo teisės žaisti.

Kitą dieną toks pat likimas po pergalės 2:1 prieš „Taurą“ ištiko LFLS. „Užkliuvo“ R. Marcinkus, o iš Klaipėdos komandų perėję Artūras Cenfeldas, Stasys Paberžis ir Vladas Miškinis gal žaidė teisėtai.

Taškai iš LGSF buvo atimti ir 4:1 nugalėjus CJSO, tačiau net su KKR pagalba pavyko atsikovoti.

Kadangi Klaipėdos kraštą užgrobė vokiečiai, KSS su kariuomene pasitraukė į Plungę, o „Švyturys“ pasitraukė iš pirmenybių. KSS visas rungtynes žaidė Kaune.

KSS iš pradžių Kaune sekėsi neblogai. Vienodu rezultatu 3:1 pavyko įveikti ne tik „Kovą“, bet ir lyderę LGSF. Visgi „juoda“ buvo gegužė – trys pralaimėjimai iš eilės.

Tuo metu įsismarkavo „Kovas“. Po pralaimėjimo KSS koviečiai per balandžio ir gegužės mėnesius taškų neprarado – 5 pergalės. Įtampa kovoje dėl medalių padidėjo, ypač po to, kai LGSF pralaimėjo KSS.

Deja, po gana šalto balandžio pagerėjus orams, birželis pakoregavo visus futbolo įvykius. Rinktinė išvykoje 0:7 (0:4) pralaimėjo Švedijai, po to žaidė dvejas rungtynes Norvegijoje su klubais. Tik birželio pabaigoje įvyko pirmenybių dvejos rungtynės.

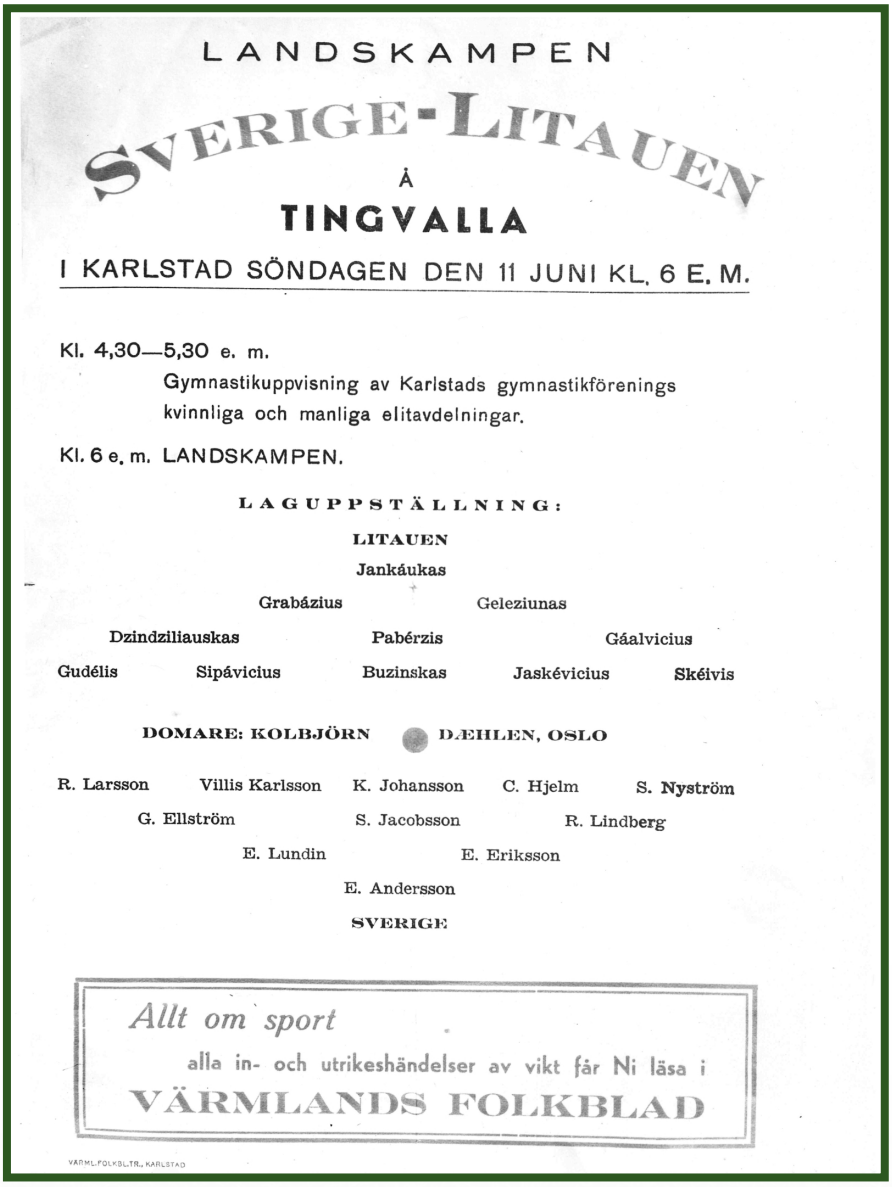
LGSF futbolininkai dėl išvykos į Lenkiją ir okupuotą Vilnių Lietuvos čempionate nežaidė nuo balandžio 28 d. iki birželio 28-osios. Laimė, sugrįžimas buvo sėkmingas: 3:0 prieš LFLS leido sutvirtinti lyderės pozicijas.

Mūsiškiams pažintis su Lenkijos futbolu buvo taip pat sėkminga. Gegužės 15 d. Varšuvoje Kauno rinktinė šeimininkams pirmame kėlinyje nusileido 1:2, tačiau tuoj po pertraukos V. Skeivys iš CJSO rezultatą išlygino. Vis dėlto lenkai nugalėjo 5:2.

LGSF išvyką pradėjo lygiosiomis 2:2 su Varšuvos „Polonia“. Po to Bresto komanda buvo nugalėta net 7:1, o Gardino rinktinei teko nusileisti 2:4, tačiau pabaigai mūsiškiai 5:0 parklupdė Balstogės komandą.

Vilniaus „Śmigły“ 1938 m. dalyvavo Lenkijos pirmenybių pajėgiausiųjų grupėje ir buvo autsaiderė. LGSF ją nugalėjo 2 kartus vienodu rezultatu 5:2.

Lietuvos pirmenybių pabaigtuvės buvo aptemdytos keliais nemaloniais įvykiais. Rungtynėse su CJSO aikštėje nepasirodė MSK kapitonas V. Geležūnas, kuris kuo ramiausiai dalyvavo brolio vestuvėse, nes nežinojo, jog bus žaidžiama birželio 18 d. tuoj po išvykos su rinktine į Švediją.

LANDSKAMPEN

SVERIGE-LITAUEN

Å

TINGVALLA

I KARLSTAD SÖNDAGEN DEN 11 JUNI KL. 6 E. M.

Kl. 4,30—5,30 e. m.
Gymnastikuppvisning av Karlstads gymnastikförenings kvinnliga och manliga elitavdelningar.

Kl. 6 e. m. LANDSKAMPEN.

LAGUPPSTÄLLNING:

LITAUEN

Jankáukas

Grabázius Geleziunas

Dzindziliauskas Pabérzis Gáalvicius

Gudélis Sipávicius Buzinskas Jaskévicius Skéivis

DOMARE: KOLBJÖRN DÆHLEN, OSLO

R. Larsson Villis Karlsson K. Johansson C. Hjelm S. Nyström

G. Ellström S. Jacobsson R. Lindberg

E. Lundin E. Eriksson

E. Andersson

SVERIGE

Allt om sport
alla in- och utrikeshändelser av vikt får Ni läsa i
VÄRMLANDS FOLKBLAD

VÄRML. FOLKBL. TR., KARLSTAD

1939 m. birželio 11 d. Rungtynių Švedija – Lietuva programa.

1939 m. gegužės 25 d. Kauno LGSF ekipa Gardine prieš rungtynes su vietos futbolininkais.

1939 m. gegužės 14 d. Su Varšuvos rinktine žaisti į aikštę išbėgo Kauno rinktinė.

„XX amžius“ paskelbė, jog už tokį nusižengimą futbolininkas vienai parai sodinamas į daboklę. Mat buvo numatyta tokia bausmė už neatvykimą į rungtynes dėl nepateisinamos priežasties, tolygi dezertyravimui.

Nežinia, ar dėl to, ar dėl kitų motyvų, MSK rungtynėse su KSS išleido į aikštę visą atsarginę sudėtį, kurioje buvo net 6 futbolininkai iš žemesnės klasės (buvo leidžiama tik vienam). KSS nugalėjo 4:2, tačiau norėta šią pergalę panaikinti. Mat žiniasklaidoje paplito žinios, jog rungtynės buvo parduotos (tai negirdėtas dalykas Lietuvos futbole), norint KSS išvesti į aukštesnę vietą, gal net į pirmąją.

Tuo metu dar nebuvo galutinai išspręstas klausimas dėl KSS pralaimėtų rungtynių LFLS (3:4) ir CJSO (2:3). Įskaičius pergales, KSS taptų net čempione. Visgi užkliuvo Aleksandro Baltiejaus žaidimas visą ratą, neturint leidimo, neatsiskaičius su buvusia komanda.

Į klaipėdiečių memorandumą dėl dvigubų standartų taikymo buvo atsižvelgta: visų ginčytinų rungtynių rezultatai buvo patvirtinti. Čempione tapo LGSF, tašku aplenkusi „Kovą“ ir KSS.

Čempionų komandoje buvo tik 16 futbolininkų. Visose rungtynėse žaidė Jonas Šlyžius, Bronius Galvičius (įmušė 2 įvarčius), Voldemaras Jaškevičius (5), Jonas Bužinskas (11), po 12 kartų – Stasys Skalskis, Vytautas Deltuva, Kazys Brazauskas, Petras Apuokas (2), po 10 – Juozas Klimas (4), Mečislovas Baltrimavičius (5), 7 – Stasys Dūda, 6 – Albinas Kaminskas, 5 – Vladas Kačanauskas (1), 4 – Jonas Paulionis, po 1 – Povilas Gysas, Vladas Čepavičius.

1939 m. Lietuvos čempionai – LGSF futbolininkai. Pirmoje eilėje (iš kairės): M. Baltrimavičius, V. Čepavičius, V. Jaškevičius, S. Skalskis, A. Kaminskas, P. Apuokas; antroje – J. Paulionis, S. Dūda, K. Brazauskas, V. Kačanauskas; trečioje – B. Galvičius, J. Bužinskas, komandos vadovas A. Keturakis, J. Šlyžius; ketvirtoje – V. Deltuva, klubo sekretorius J. Senauskas, klubo vicepirmininkas J. Dėdinas, klubo pirmininkas profesorius B. Vitkus, iždininkas P. Kimbris, administratorius J. Kudirka, J. Klimas.

1939 m. šią taurę norėta skirti naujojo taurės turnyro nugalėtojui. Ji atiteko Lietuvos čempionei – LGSF futbolo komandai.

„Kovo“ spalvas gynė net 27 futbolininkai. Vienuolikės sudėtis pradėjo keistis jau nuo 4-ojo turo. Tik Romualdas Žebrauskas, Vladas Vilminskas, Romualdas Nevinskas ir Antanas Paulauskas (10) buvo nepakeičiami. Vartininkas Bronius Jankauskas ir puolėjas Juozas Gudelis (5) praleido po vienerias rungtynes, Zigmas Sabaliauskas (4), Jonas Mušinskas (2) – po dvejas. Penkis kartus žaidė Pranas Grabažius, 4 – Viktoras Žeimys (2), Juozas Gustaitis (1), po 3 – Antanas Tallat-Kelpša, Henrikas Macianskas, Steponas Stankevičius, Anicetas Armonas(1), po 2 – Leonas Sabakonis, Vladimiras Bubnovas, Antanas Rinkevičius, Viktoras Velička, Juozas Šlerpa, Romualdas Šopys, Zigmas Jankauskas (1), po 1 – vartininkas Marijonas Gadonas, Antanas Lubianskas, Justinas Stankevičius, Erichas Raušas, Romualdas Koženiauskas.

Dėl susiklosčiusių politinių aplinkybių KSS neišsaugojo daugelio pagrindinių futbolininkų. Tik Kazys Šurkus (6) ir Antanas Sipavičius žaidė visas rungtynes, vartininkas Gediminas Kaminskas nedalyvavo vieneriose, po dvejas praleido Eduardas Balsys (1), Kazys Dijokaitis (1), 8 kartus žaidė Vladas Vitkus, po 7 kartus rungtyniavo Povilas Sobieskis, Vladas Ūsevičius (4), Aleksandras Baltiejus (5), pirmame rate po 6 rungtynes žaidė Leonidas Chomičius, Albinas Kaminskas, Artūras Cenfeldas (5), 5 – Stasys Paberžis

(3), antrame rate po 5 kartus rungtyniavo Antanas Vilimavičius ir Vytautas Saunoris (2), po 4 – Vytautas Andžėjauskas (I r.), Česlovas Daukša (II r.), po 2 – Valteris Kasperas, Voldemaras Kilmonas, Jonas Paberžis (visi – I r.), Viktoras Vaicekauskas (II r.), po 1 – Balys Jančiauskas, Vilhelmas Gvildys, Jurgis Meižys (visi – I r.), Edvardas Skobas (II r.).

„Tauras“ turėjo pajėgių futbolininkų visose grandyse – vartininką Antaną Kuzmicką, gynėjus Aleksandrą Kostkevičių, Vladą Choniavką (žaidė ir puolėju), tačiau saugai daugiau dėmesio skyrė gynybai nei puolimui. Rezultatyviausias puolėjas Vladas Adomavičius įmušė 6 įvarčius, Juozas Dirgėla ir Vladas Andriuškevičius – po 3.

CJSO ir LFLS komandų žaidime trūko apgalvotų, suderintų veiksmų. Impulsyvūs veiksmai ne sykį baigėsi gražiomis pergalėmis, tačiau buvo ir skaudžių pralaimėjimų.

CJSO rezultatyviausiai žaidė Mykolas Urbonavičius, pelnęs 5 įvarčius. Po 3 kartus pasižymėjo Viktoras Skeivys („motociklas“) ir Alfonsas Štarkus. Keturis įvarčius įmušė ne visada į pagrindinę sudėtį patekęs Jonas Žėglys.

LFLS antrame rate žymiai sustiprino Romualdas Marcinkus ir iš Klaipėdos atvykę Artūras Cenfeldas, Stasys Paberžis ir Vladas Miškinis. Deja, registracijos nesklandumai sukėlė įtampą, buvo prarasti taškai. Rezultatyviausias futbolininkas Vladas Karalius įmušė 7 įvarčius.

MSK įsivėlė į įvairias intrigas. Pagal turėtą žaidėjų sudėtį galėjo pretenduoti ir į medalius.

Romualdas Žebrauskas baigė sportinę karjerą 5 kartus tapęs Lietuvos čempionu ir rinktinės garbę gynęs 29 kartus (pelnė vieną įvartį).

Nikodemas Čerekas (1905 04 12 Kaune – 1965 02 22 Stamforde, JAV) – futbolininkas, teisėjas, žurnalistas, sporto veikėjas. Ilgametis LFLS valdybos narys, 1936–1937, 1939–1940 m. KŽS futbolo vadovas.

Romualdas Marcinkus buvo ilgametis rinktinės kapitonas (žaidė 41 rungtynes) ir treneris.

18. 1938–1939 M. (08 20 – 07 08)

LIETUVOS LYGA

1.	KAUNO LGSF	X	3:0 2:3	4:1 1:3	2:2 2:3	2:1 4:1	2:1 3:0	3:0 0:3	3:2 -	8	1	4	31:20	17
2.	KAUNO „KOVAS"	0:3 3:2	X	1:3 5:0	2:3 2:1	4:0 2:1	2:1 1:2	0:2 2:0	4:0 -	8	0	5	28:18	16
3.	KLAIPĖDOS KSS	1:4 3:1	3:1 0:5	X	4:2 2:0	2:5 2:3	4:1 3:4	3:1 4:2	3:2 -	8	0	5	34:31	16
4.	KAUNO „TAURAS"	2:2 3:2	3:2 1:2	2:4 0:2	X	0:0 4:0	2:0 3:0	0:1 1:1	0:1 -	5	3	5	21:17	13
5.	KAUNO CJSO	1:2 1:4	0:4 1:2	5:2 3:2	0:0 0:4	X	0:0 2:2	3:0 2:1	5:1 -	5	3	5	23:24	13
6.	KAUNO LFLS	1:2 0:3	1:2 2:1	1:4 4:3	0:2 0:3	0:0 2:2	X	3:0 4:1	2:2 -	4	3	6	20:25	11
7.	KAUNO MSK	0:3 3:0	2:0 0:2	1:3 2:4	1:0 1:1	0:3 1:2	0:3 1:4	X	3:1 -	4	1	8	15:26	9
8.	KLAIPĖDOS „ŠVYTURYS"	2:3 -	0:4 -	2:3 -	1:0 -	1:5 -	2:2 -	1:3 -	X	1	1	5	9:20	3

Vokiečiams okupavus Austriją, sumažėjo komandų iš Vidurio Europos. Pilzeno „Viktoria" iš Čekoslovakijos 8:0 (3:0) nugalėjo „Kovą", o rinktinę – 3:2 (2:1). Lietuvos reprezentantus net 4:0 (1:0) parklupdė „Viktoria Žižkov".

Prahos „Sparta", stebint net 5 tūkstančiams žiūrovų, 4:1 (2:0) įveikė LGSF vienuolikę. Svečiai nepagailėjo ir rinktinės – rezultatas 3:1 (1:0).

„Kovas" rimtai pasipriešino Stokholmo AIK futbolininkams, bet pralaimėjo 2:5 (1:3). Kauno rinktinė su svečiais iš Švedijos sužaidė lygiosiomis 1:1 (0:1).

Nykštukinio Liuksemburgo Ešo „Jeunesse" klubas taip pat mūsiškiams buvo neįkandamas. Lietuvos B rinktinė svečiams nusileido 0:1 (0:1), pagrindinė – 1:3 (0:2).

LGSF sugebėjo 5:4 (1:3) palaužti Budapešto „Kispest" klubą, o LFLS kapituliavo net 1:6 (0:2).

Vengrijos mėgėjų „Vasutas" 6:1 (3:0) parklupdė „Kovą", o LGSF svečiams ilgai priešinosi, bet pralaimėjo 1:2 (0:0).

Dėl politinių įvykių Pabaltijo taurės turnyras neįvyko. Draugiškose rungtynėse Kaune estus pavyko nugalėti 1:0 (0:0). Treneris iš Austrijos (turėjo Vokietijos pilietybę) Vilibaldas Hanas (Hahn) praktiškai neturėjo darbo, išskyrus rungtynes su užsienio klubais. Jo atlyginimas buvo tūkstantis litų per mėnesį. Net ir pasibaigus sutarčiai, jis pasiprašė likti Lietuvoje ir 1940 metais.

1939–1940 m. – papūtus naujiems vėjams

Pirmenybių rudens ratą, kaip ir anksčiau, pradėjo 8 komandos. Tarp jų buvo 6 Kauno klubai, Klaipėdos KSS, prisiglaudusi Telšiuose ir Šiaulių „Sakalas“, tapęs Sričių lygos nugalėtoju.

Rugpjūčio 5 d. starto rungtynėse „Tauras“ 3:2 įveikė LFLS. Abiejose komandose pasikeitimų nebuvo. Nugalėtojams po įvartį pelnė Z. Jankauskas, V. Adomavičius ir J. Žemaitaitis, pralaimėjusiems – J. Baliulevičius ir A. Cenfeldas.

Kitą dieną rungtyniavo likusios 6 ekipos. MSK 1:0 palaužė KSS, LGSF 2:0 pranoko „Kovą“, o CJSO 2:1 įveikė „Sakalą“.

Rugpjūčio mėnesį komandos dar sužaidė po dvejas rungtynes. Vėliau futbolininkai buvo mobilizuojami į kariuomenę, o pajėgiausieji rengėsi rinktinės susitikimams. Deja, galutinai paaiškėjo, jog Pabaltijo taurės turnyras neįvyks. Mat po mūsų krepšinio rinktinės pergalės Europos čempionate prieš Latviją ir ginčytino lemiamo P. Lubino metimo nutrūko šalių santykiai ir futbolo srityje. Tad rinktinė žaidė tik draugiškas rungtynes su Estija (1:0).

Rugsėjo mėnesį, kai Vokietija okupavo Lenkiją, o frontas priartėjo prie Lietuvos, įvyko tik 4 rungtynės.

Dėl susidariusios pertraukos Futbolo komitetas nutarė, kad galima atidėti rungtynes, jei dėl įvairių priežasčių negali žaisti 3 pagrindiniai futbolininkai. Tik MSK pažadėjo verstis su žemesnių klasių ir atsarginiais žaidėjais, tačiau ši komanda nerungtyniavo daugiau nei 2 mėnesius...

Iškilo daug nesutarimų ir futbolo vadovybėje. Iš A. Pankratovo Futbolo komiteto pirmininko pareigas perėmęs N. Čerekas dar liepos 4 d. raštu informavo KKR direktorių, jog FK nariai tarpusavyje nesutaria, prarado autoritetą tarp futbolininkų. Viza buvo tokia: „Pagalvoti ir surinkti kitą FK.“

Visgi ir naujai surinktieji nariai greitai išsilakstė. Kaip ir anksčiau, sunkų futbolo vežimą tempė vienas N. Čerekas.

Sudėtingomis politinėmis sąlygomis buvo labai sugriežtinti reikalavimai futbolininkams. Deja, įvairūs diskvalifikavimo terminai nepadėjo. Todėl N. Čerekas siūlė nepaprastojo meto pirmenybių metu taikyti pinigines nuobaudas futbolininkams ir komandoms už neatvykimą į rungtynes.

Vis dėlto iki lapkričio 1 d. pavyko sužaisti beveik visus pirmo rato susitikimus. Tik KSS niekaip neįstengė atvykti į 2 kartus paskirtas rungtynes su CJSO. Komandai buvo įskaitytas pralaimėjimas 0:3 ir skirta 3 mėnesių diskvalifikacija.

Po pirmo rato priekyje tvirtai žengė LGSF, kurios gretose puikiai vartus gynė Stasys Skalskis, šauniai žaidė gynėjai Jonas Šlyžius ir Albinas Kaminskas, o atakose blizgėjo Vladas Čepavičius (pelnė 5 įvarčius), Jonas Bužinskas (5), Mečys Baltrimavičius (4) ir Voldemaras Jaškevičius (2).

„Tauras“ taip pat turėjo gerai susižaidusią sudėtį. Puolėjas Zenonas Jankauskas kiekvienose rungtynėse pelnydavo įvarčių.

Jau buvo atsigavusi LFLS. Nors R. Marcinkus žaidė tik kartą, tačiau ir be jo saugų grandis (Vladas Dzindziliauskas, Vytautas Ilgūnas) žaidė patikimai. Puolėjai Stasys Paberžis (5 įvarčiai), Vladas Miškinis (4), Artūras Cenfeldas (2) ir Juozas Baliulevičius (4) galėjo įveikti bet kokias užtvaras. Tik gynėjai ir vartininkas Felicijonas Činikas ne visada suderindavo savo veiksmus.

KSS namų „sienos“ Telšiuose nedaug padėjo – pavyko surinkti tik 3 taškus iš šešių. Nors puolimo grandis išliko nepakitusi, tačiau ji buvo neatpažįstama. Nepadėjo ir Viliaus Trumpjono sugrįžimas.

1940 metų pavasarį Kaune buvo surengtas 8 komandų taurės turnyras. LGSF iki finalo 3:1 nugalėjo „Hapoel“ vienuolikę, o MSK įveikė 6:4 (4:2) tik geriau sužaidusi iki pertraukos.

„Tauras“ 1:0 nugalėjo „Kovą“ ir net 7:0 nepagailėjo „Makabi“.

Finale kiek geriau sekėsi tauriečiams, kurie prieš pirmenybių lyderę LGSF laimėjo 2:1 (1:1).

Praėjusį rudenį atgautoje sostinėje Vilniuje balandžio mėnesį dėl miesto burmistro taurės žaidė 5 ekipos. Atrankos rungtynėse JSO 2:1 palaužė „Makabi“. Deja, po to šios poros nugalėtojai 1:3 suklupo dvikovoje su LGSF. LFLS žymiai pajėgesnė buvo už „Hapoel“ – 9:0. Finale LFLS iškovojo pergalę prieš LGSF rezultatu 3:1.

Kadangi buvo atšauktos lengvatos sportininkams važiuoti traukiniu, todėl teko pakeisti futbolo čempionato tvarką. Taupumo sumetimais Lietuvos teritorija buvo suskirstyta į sritis.

Pirmajai sričiai priskirtų 6 Kauno komandų pirmo rato rezultatai buvo įskaityti iš tar-

pusavio susitikimų. Pavasarį nuo gegužės 4 d. iki birželio mėnesio dar buvo prisilaikoma sudaryto tvarkaraščio, tačiau vėliau dėl įvairių priežasčių rungtynes tekdavo nukelti. Mat sovietinė propagandinė mašina dirbo visu pajėgumu. Stadionuose dažnai vykdavo kokie nors renginiai, dalyvaujant sovietinei kariuomenei.

Pašalinus iš pirmenybių neva reakcingo pobūdžio šaulių ir JSO klubus, Kaune liko 5 komandos. CJSO buvo nesužaidusi tik su MSK. Net kelis kartus buvo nukeltos MSK ir „Kovo“ rungtynės.

Šiai sričiai buvo priskirtos ir Vilniaus komandos. Dėl patekimo į kitą pirmenybių etapą Kauno ir Vilniaus čempionai turėjo žaisti tarpusavyje. Deja, sostinėje pavasario turnyras liko neužbaigtas.

Antros srities (Suvalkijos apygarda) pirmenybės neįvyko.

Trečios srities (Šiaulių ir Telšių apygardos) varžybos tarp 5-ių komandų praėjo sklandžiai. Šiaulių „Sakalas“ buvo žymiai pajėgesnis už visus varžovus ir pelnytai užėmė pirmąją vietą.

Panevėžio apygardos ekipos buvo priskirtos ketvirtai sričiai. Visgi varžybų sąlygų derinimas užtruko ilgai, o uždarius šaulių ir JSO klubus, kurių buvo daugiausia, liko tik moksleiviai ir „Makabi“. Pirmenybės neįvyko.

Penktoje srityje (Ukmergės apygarda) užsiregistravo tik 3 vietos komandos, todėl įvyko tik trejos rungtynės. „Šaulys“ dar spėjo pasižymėti ir tapo nugalėtoju. Deja, sričių čempionų varžybos neįvyko, Lietuvos futbolo pirmenybės pirmą kartą liko nebaigtos.

19. 1939–1940 M. (08 05 – 1940 M. LIEPA)

LIETUVOS LYGA (I RATAS) – NEBAIGTAS

1.	KAUNO LGSF	X	1:1	5:1	2:1	4:0	1:1	7:0	2:0	5	2	0	22:4	12
2.	KAUNO „TAURAS“	1:1	X	3:2	1:0	1:2	5:0	1:2	4:3	4	1	2	16:10	9
3.	KAUNO LFLS	1:5	2:3	X	2:0	3:2		2:0	9:1	4	0	2	19:11	8
4.	KAUNO CJSO	1:2	0:1	0:2	X	1:0	3:0	2:1	4:1	4	0	3	11:7	8
5.	KAUNO MSK	0:4	2:1	2:3	0:1	X	1:0	2:0	1:1	3	1	3	8:10	7
6.	KLAIPĖDOS KSS	1:1	0:5		0:3	0:1	X	1:0	1:0	2	1	3	3:10	5
7.	ŠIAULIŲ „SAKALAS“	0:7	2:1	0:2	1:2	0:2	0:1	X	3:2	2	0	5	6:17	4
8.	KAUNO „KOVAS“	0:2	3:4	1:9	1:4	1:1	0:1	2:3	X	0	1	6	8:24	1

1940 M. PAVASARIS

I SRITIS (KAUNO APYGARDA)

1.	**LGSF**	**X**	**1:1** **1:1**	**5:1** **0:0**	**4:0** **3:0**	**2:0** **4:0**	2:1 0:2	5	3	0	20:3	13
2.	**„TAURAS“**	**1:1** **1:1**	**X**	**3:2** **2:2**	**1:2** **4:0**	**4:3** **5:2**	1:0 1:1	4	3	1	21:13	11
3.	**LFLS**	**1:5** **0:0**	**2:3** **2:2**	**X**	**3:2** **6:0**	**9:1** **2:3**	2:0 2:0	3	2	3	25:16	8
4.	**MSK**	**0:4** **0:3**	**2:1** **0:4**	**2:3** **0:6**	**X**	**1:1** **5:2**	0:1	2	1	5	10:24	5
5.	**„KOVAS“**	**0:2** **0:4**	**3:4** **2:5**	**1:9** **3:2**	**1:1** **2:5**	**X**	1:4 2:2	1	1	6	12:32	3
6.	CJSO	1:2 2:0	0:1 1:1	0:2 0:2	1:0	4:1 2:2	X	3	2	4	11:11	8

II SRITIS (SUVALKIJOS APYGARDA) – NEĮVYKO

III SRITIS (ŠIAULIŲ – TELŠIŲ APYGARDOS)

1.	ŠIAULIŲ „SAKALAS“	X	3:2	3:1	5:0	2:0	4	0	0	13:3	8
2.	TELŠIŲ KSS	2:3	X	2:0	12:1	6:0	3	0	1	22:4	4
3.	ŠIAULIŲ „ŽINIA“	1:3	0:2	X	1:1	5:1	1	1	2	7:7	3
4.	ŠIAULIŲ „MAKABI“	0:5	1:12	1:1	X	3:0	1	1	2	5:18	3
5.	TELŠIŲ „DŽIUGAS“	0:2	0:6	1:5	0:3	X	0	0	4	1:16	0

IV SRITIS (PANEVĖŽIO APYGARDA) – NEĮVYKO

V SRITIS (UKMERGĖS APYGARDA)

1.	„ŠAULYS“	X	5:1	4:1	2	0	0	9:2	4
2.	4 PĖST. PULKAS	1:5	X	3:0	1	0	1	4:5	2
3.	„DARBO SĄJUNGA“	1:4	0:3	X	0	0	2	1:7	0

Birželio mėnesį Kaune viešėjo Talino „Kalev“, kuris 2:1 (1:1) įveikė jungtinę LFLS ir „Tauro“ vienuolikę, tačiau net 0:8 (0:3) neprilygo Lietuvos rinktinei.

Birželio 16 d. Vilniaus rinktinė 1:6 (1:2) nusileido kauniečiams.

Esant sovietinės kariuomenės gniaužtuose mūsų futbolo vadovai dar tikėjosi surengti Lietuvos ir Vokietijos rinktinių rungtynes. Mūsiškiai siūlė liepos 21 d. žaisti Kaune, vokiečiams labiau tiko rugpjūčio 11 d. Visgi, kaip žinia, liepos 21 d. vadinamasis Liaudies seimas paskelbė Lietuvoje sovietų valdžią.

Jau po Lietuvos inkorporavimo į Sovietų Sąjungą Rygoje vyko eilinis Pabaltijo taurės turnyras. Mūsų futbolo rinktinė 0:1 (0:0) nusileido latviams, o su estais sužaidė lygiosiomis 1:1 (1:0). Latviai su estais baigė rungtynes taikiai 2:2 ir užėmė 1-ąją vietą. Deja, istorinė sidabrinė iškeliavo į Maskvą, jos likimas nežinomas.

Kadangi FIFA veikėjai dar nesuprato Sovietų Sąjungos užmačių, šio turnyro rezultatai pateko į oficialius registrus. Šios tarptautinės organizacijos narėmis Pabaltijo valstybės išliko ir karo metais.

1940 m. rugpjūčio 11 d. Lietuvos rinktinė prieš rungtynes su Estija (iš kairės): V. Geležūnas, S. Skalskis, A. Stankevičius, B. Galvičius, V. Jaškevičius, S. Skeivys, S. Paberžis, V. Adomavičius, (...), J. Šlyžius, D. Ilgūnas, H. Kersnauskas, V. Dzindziliauskas, S. Penkauskas, V. Jeršovas.

1940 m. spalio 13 d. Teisėjui H. Paalui (Estija) prisistatė Lietuvos ir Latvijos rinktinių kapitonai Vytautas Geležūnas ir Janis Lidmanis.

1940 10 13 Lietuvos futbolo rinktinė prieš rungtynes su Latvija. Iš kairės: V, Jaškevičius, V. Dzindziliauskas, S. Penkauskas, V. Saunoris, V. Adomavičius, H. Kersnauskas, D. Ilgūnas, V. Skeivys, B. Galvičius, S. Skalskis, V. Geležūnas.

Okupacijos ir karo metai (1941–1944 m.)

Be abejo, šis laikotarpis sujaukė žmonių gyvenimą, o sportą pavertė savotišku propagandos įrankiu. Raudonieji okupantai kuo skubiau ėmė pertvarkyti viską pagal savo taisykles. Net buvusių patriotinių organizacijų (Šaulių sąjungos ir Jaunalietuvių) nariai tuoj pat buvo vadinami komjaunuoliais. Nors vėliau vokiečiai leido atgaivinti lietuviškuosius klubus, tačiau nepamiršo ir savų interesų.

Sunku net įsivaizduoti, kad 1942–1943 metais Lietuvos pirmenybėse galėjo dalyvauti kelios dešimtys komandų, kuomet buvo apribota net judėjimo laisvė. O daug kur žiūrovų susirinkdavo ne mažiau, kaip prieš karą. Taigi, tokiu sunkmečiu futbolas palaikė tautos vienijimo ir susitelkimo dvasią.

1941 m. – tarp dviejų ugnių

Sovietinės valdžios nurodymu sportinis gyvenimas Lietuvoje pasuko kitu keliu. Vietoje tvirtus pamatus turėjusių sporto klubų atsirado sąjunginių „Dinamo“ ir „Spartako“ draugijų ir profsąjungų komandos. Didesnis dėmesys turėjo būti skiriamas gamybiniams kolektyvams.

Visuose didžiuosiuose miestuose gegužės mėnesį vyko „Žaibo“ turnyrai.

Gegužės švenčių dienomis Kauno komandų varžybose dalyvavo po 2 „Dinamo“ ir „Spartako“ ekipos, 3 profsąjungų kolektyvai ir sovietinių kariškių komanda. Finale „Dinamo“ pirmoji vienuolikė 6:1 nugalėjo pajėgiausią profsąjungų atstovę.

Turnyre Šiauliuose rungtyniavo 12 komandų. Lemiamoje dvikovoje „Spartakas“ 6:0 nepagailėjo „Gubernijos“.

Gegužės 2-ąją Vilniuje dėl blogo oro numatytas turnyras nebuvo surengtas.

Lietuvos pirmenybių pajėgiausiųjų komandų grupėje dviem ratais gegužės 25 d. kovas pradėjo 8 ekipos. Antrojoje grupėje varžybos turėjo vykti Aukštaitijos, Žemaitijos ir Suvalkijos zonose, tačiau iki karo pradžios jos neprasidėjo.

Gegužės 25 d. įvyko trejos rungtynės. Vilniaus centriniame (Piromonto) stadione nau-

jai sudaryta sostinės „Spartako“ vienuolikė priėmė Kauno „Arsenalą“ ir po įtemptos kovos svečius palaužė rezultatu 4:3 (2:2).

Vilniaus komandoje žaidė: Mečislovas Sinkevičius, Mečislovas Mejeris, Arnoldas Kelmas, Vladas Vaišnys, Juozas Klimas, Mykolas Urbonas, Valerijonas Demskis, Vytautas Saunoris, Juozas Tumas, Artūras Cenfeldas, Romualdas Ignatavičius. Vėliau dar atstovavo Danielius Mančys, Mečislovas Parkitnikas, Jurgis Klečkauskas, Česlovas Tarasevičius, Eugenijus Vengianskas.

Kauno „Arsenalo“ (vėliau „Spartuolis-I“) sudėtis – Juozas Piliutis, Dizmanas Ilgūnas, Alfonsas Zienius, Aleksas Sabaliauskas, Vincas Suslavičius, Jurgis Čivilis, Romualdas Grybauskas, Viktoras Velička, Leonardas Čižinauskas, J. Panemunskis, Alfonsas Vitkus (vėliau dar žaidė Petras Janušauskas, Jonas Zienius).

Šiauliuose vietos „Spartakas“ 1:2 (0:0) nusileido Kauno dinamiečiams, kurių gretose daugiausia buvo ankstesnės LGSF futbolininkų.

Aikštės šeimininkams atstovavo: Šliomas Pažerinskis, Jonas Paberžis, Valentinas Matūzas, Edvardas Brijūnas, Juozas Martinaitis, Mykolas Rabinavičius, Viktoras Antakauskas, Elezeris Vainbergas, Petras Adomaitis, Stasys Mackevičius, Judelis Kurapatinas (vėliau žaidė Stasys Mikšas, Josifas Sviackis).

Kauno „Dinamo“ sudėtis (vadovas V. Jaškevičius): Stasys Skalskis, Albinas Kaminskas, Jonas Šlyžius, Leonas Volungevičius, Vytautas Deltuva, Bronius Galvičius, Vladas Andriuškevičius, Mečys Baltrimavičius, Juozas Kanapinskas, Voldemaras Jaškevičius, Vladas Čepavičius (vėliau – Romualdas Koženiauskas, Zenonas Jankauskas).

Tik Kauno spartakiečiai iškovojo ryškesnę pergalę prieš Vilniaus „Spartuolį“ (Profsąjungų rinktinę). Tiesa, pirmas kėlinys pasibaigė lygiosiomis 0:0. Tuoj po pertraukos S. Penkauskas tiesioginiu smūgiu nuo kampinio gairelės įmušė pirmą įvartį, o po to 3 kartus iš eilės pasižymėjo V. Adomavičius – 4:0 (0:0).

Nugalėtojų komandoje žaidė: Antanas Stankevičius, Vladas Gelažius, Vytautas Geležūnas, Henrikas Kersnauskas, Antanas Tėvelis, Vladas Dzindziliauskas, Stasys Penkauskas, Antanas Paulaitis (Paulauskas), Vladas Adomavičius, Stasys Paberžis, Chones Aranovskis. Vilniečių vienuolikėje daugiausia buvo vietos „Makabi“ atstovų. Vėliau – Zenonas

Ganusauskas, Pranas Grabažius, Česlovas Šopys, Vosylius Jeršovas, Viktoras Skeivys, Kazys Brazauskas, Jonas Šidlauskas, Algirdas Vaitiekūnas, Felicijonas Činikas.

Birželio 1 d. nuo antrojo turo į pirmenybes įsijungė naujoji KGB dalinių komanda Vilniaus „Dinamo“, kuri 3:1 (0:1) įveikė Kauno „Spartuolio“ antrąją ekipą.

Kadangi sostinės ekipoje žinomų futbolininkų nebuvo, todėl jos sudėties neskelbiame.

Kauniečių komandoje žaidė iš „Spartako“ suspėjęs pereiti A. Paulaitis bei Viktoras Stravinskas, Stasys Ugianskas, Romualdas Nevinskas, Viktoras Pilkauskas, Vladas Aglinskas, Zigmas Jankauskas, Juozas Baliulevičius, Zigmas Sabaliauskas, Romualdas Šopys, Henrikas Savičius (vėliau – Aleksandras Belokopytovas, Jonas Macenskas, Mendelis Jeglinas).

Antrame ture Kauno spartakiečiai 4:0 parklupdė sostinės bendraklubius. Iš pradžių 2 įvarčius įmušė Č. Šopys, o vėliau pasekmę padidino S. Penkauskas ir S. Paberžis.

Vėliau ši Kauno komanda dar iškovojo 3 pergales ir tvirtai pirmavo čempionate. Įkandin jos žengė Vilniaus „Spartakas“. Sunku buvo spręsti apie Kauno „Dinamo“ pajėgumą, nes ši ekipa žaidė mažiausiai – tik dvejas rungtynes.

Birželio 22 d. turėjo susitikti Šiaulių „Spartakas“ su Kauno „Spartuolio“ 2-ąja komanda bei Vilniaus „Spartuolis“ su Kauno „Dinamo“. Deja, ankstų sekmadienio rytą į mūsų respublikos teritoriją įsiveržė hitlerinės Vokietijos kariuomenė. Sportinis gyvenimas laikinai apmirė.

Prieš tai Kaune viešėjo Rygos „Spartako“ komanda, kurią 2:0 (1:0) nugalėjo dinamiečiai ir 7:1 (5:0) – „Spartako“ futbolininkai.

Nors daug kur tvyrojo namų griuvėsiai, tačiau jau po mėnesio Kaune žaidė 2 miesto futbolo rinktinės. „Žalieji“ 5:1 įveikė daugiausia iš buvusios LFLS futbolininkų sudarytą vienuolikę.

Rugpjūčio mėnesį Kauno aviacijos rinktinė 1:3 (1:1) nusileido vokiečių komendantūros futbolininkams, tačiau po dviejų savaičių pasiekė revanšą 4:2.

Rugsėjo 7 d. Vilniaus rinktinė kauniečiams pralaimėjo 0:4. Nepavyko sostinės atstovams ir Kaune – rezultatas 2:8.

Spalio mėnesį į išrinktą Futbolo komitetą pateko: N. Čerekas (LFLS, pirmininkas), T. Šliažas („Perkūnas“), J. Dirgėla („Tauras“), K. Brazauskas (LGSF), J. Citavičius („Kovas“). Po mėnesio vadovu paskirtas J. Juodvalkis.

Rudenį vyko Šiaulių ir Kauno miestų pirmenybės. Įdomu, kad Kauno lyderis „Tauras“ net 21:4 (9:1) nepagailėjo „motininės“ LFLS.

20. 1941 M.A KLASĖ (05 25 – 06 22)

ČEMPIONATAS NEBAIGTAS

1.	KAUNO „SPARTAKAS“	X	4:0		2:1	4:0	7:1		13:1	5	0	0	30:3	10
2.	VILNIAUS „SPARTAKAS“	0:4	X		4:3	2:1		2:1		3	0	1	8:9	6
3.	KAUNO „DINAMO“			X				3:0	2:1	2	0	0	5:1	4
4.	KAUNO „SPARTUOLIS-1“	1:2	3:4		X			2:1	3:1	2	0	2	9:8	4
5.	VILNIAUS „SPARTUOLIS“	0:4	1:2			X	4:0		6:1	2	0	2	11:7	4
6.	VILNIAUS „DINAMO“	1:7				0:4	X	3:1		1	0	2	4:12	2
7.	KAUNO „SPARTUOLIS-2“		1:2	0:3	1:2		1:3	X		0	0	4	3:10	0
8.	ŠIAULIŲ „SPARTAKAS“	1:13		1:2	1:3	1:6			X	0	0	4	4:24	0

PASTABA: SUŽAISTA 15 RUNGTYNIŲ.

1942 m. – kanonadoms dundant

Dar praėjusį rudenį buvo atgaivinti ankstesnieji Kauno sporto klubai, susikūrė pajėgi „Perkūno“ komanda. Tas pats įvyko ir kituose miestuose. Tiktai daugelyje iš jų futbolo pajėgos buvo sukoncentruotos. Taip atsirado Marijampolės „Sūduva“, Tauragės „Tauras“ ir kiti.

Sostinėje Vilniuje susikūrė „Šarūnas, LGSF ir LFLS klubai, į kuriuos suplūdo futbolininkai iš visos Lietuvos. Tai davė nemažą impulsą sporte lietuvybei plėtotis. Mat ikikariniame Vilniuje iš esmės nebuvo pajėgesnės lietuviškos komandos. Greta žydų „Makabi“ buvo lenkų kariuomenės „Śmigły“ pagrindinė ekipa ir kelios silpnesnės, kuriose daugiausia žaisdavo šauktiniai iš įvairių Lenkijos regionų.

Pavasarį Kaune įvyko turnyras, kuriame dalyvavo ir Vokiečių „Wehrmachtelf“ komanda. Finale „Perkūnas“ nurungė LGSF vienuolikę.

Lietuvos pirmenybės vyko apygardine sistema. Anksčiausiai kovas pradėjo 5 Kauno komandos, kurios žaidė vienu ratu.

Gegužės 22 d. įvyko dviejų giminingų klubų – LFLS ir „Tauro“ dvikova.

Atnaujintoji LFLS žaidė tokios sudėties (ji nesikeitė ir visame turnyre): Felicijonas Činikas, Dizmanas Ilgūnas, Steponas Šatras, Bronius Amonavičius, Vytautas Ilgūnas, Jonas Deineris, Juozas Baliulevičius, Edvardas Bielkus, Juozas Kanapinskas, Antanas Linevičius, Juozas Rinkevičius. Atsarginis Vladas Urbaitis.

„Tauro“ spalvas gynė: Viktoras Abramikas, Stasys Ugianskas, Vladas Choniavka, Antanas Tėvelis, Vincas Suslavičius, Jonas Macys, Vladas Ūsevičius, Vladas Andriuškevičius, Zenonas Jankauskas, Mečislovas Necelis, Zenonas Ganusauskas, Edvardas Žalkauskas, Steponas Štarkus, Vladas Dzindziliauskas, Vladas Karalius.

Gegužės 23 dieną LGSF tik antrame kėlinyje palaužė „Kovą“ ir jį nugalėjo 6:2 (2:2).

Po LGSF vėliava susirinko visi seni „vilkai“, buvo ir keli naujokai. Vartus gynė Juozas Kulakauskas, gynyboje darbavosi Jonas Šlyžius, Albinas Kaminskas, saugai buvo Vytautas Deltuva, Kazys Brazauskas, Bronius Galvičius, puolėjai – Voldemaras Jaškevičius, Jonas Bužinskas, Stepas Petraitis, Mečislovas Baltrimavičius, Stasys Mikalauskas, vėliau dar žaidė Juozas Maskaliūnas, Vladas Čepavičius, Viktoras Velička.

„Kovo“ sudėtis buvo gerokai pasikeitusi. Komandai atstovavo: Vladas Kalvaitis, Viktoras Pilkauskas, Romualdas Nevinskas, Vladas Aglinskas, Romualdas Koženiauskas, Stasys Vaitkevičius, Marijonas Pliuškevičius, Antanas Paulaitis, Leonardas Čižinauskas, Juozas Gudelis, Vladimiras Rylis bei Pranas Grabažius, Vladas Vilminskas, Zigmas Sabaliauskas.

Tą pačią dieną „Perkūnas“ 5:1 (1:0) įveikė vokiečių „Wehrmachtelf“ vienuolikę, tačiau pastaroji vėliau nebedalyvavo.

„Perkūno“ gretose žaidė: Juozas Piliutis, Petras Dobrovolskis, Vytautas Geležūnas, Viktoras Pilkauskas, Česlovas Šopys, Henrikas Kersnauskas, Jonas Babinskas, Stanislovas Paberžis, Stasys Penkauskas (įmušė visus 5 įvarčius), Vosylius Jeršovas, Viktoras Skeivys. Vėliau dar rungtyniavo Vladas Simutis, Vladas Gelažius, Pranas Visockis, Paukštys. Vėliau LFLS po gražios kovos 3:0 (9 min. A. Linevičius, 11 min. E. Bielkus, 17 min. J. Deineris) nugalėjo „Perkūną“. Ypač atkaklus buvo antras kėlinys, tačiau įvarčiai nekrito nė į vienus vartus.

LFLS prarado tik vienintelį tašką dvikovoje su LGSF, kai sužaidė lygiosiomis 1:1. Įvarčių autoriai J. Kanapinskas ir M. Baltrimavičius.

„Tauras“ taip pat žaidė sėkmingai. Tad pralaimėjimas pirmame ture LFLS vienuolikei ir lėmė 1-osios vietos likimą pastarosios naudai.

Vilniaus apygardoje čempionui nustatyti prireikė tik dviejų rungtynių. Be to, antrosios buvo žaidžiamos tik dėl to, kad pirmą kartą LFLS su „Šarūnu“ baigė lygiosiomis 2:2. Pakartotiniame susitikime pergalė rezultatu 3:1 atiteko LFLS. Nugalėtojams 2 įvarčius pelnė V. Saunoris, vieną – A. Cenfeldas, atsakomąjį – Andriulis.

Šiaulių apygardoje sau lygių 4 komandų turnyre neturėjo „Gubernija“, iškovojusi 3 pergales. Silpniausiai pasirodęs „Batas“ buvo vėliau žinomo „Elnio“ užuomazga.

Suvalkijos apygardos pirmenybės vyko olimpine sistema. Nepaisant to, kad Marijampolės futbolo pajėgos buvo sukoncentruotos naujoje „Sūduvoje“, lemiamas rungtynes net 6:0 laimėjo Kybartų „Sveikata“.

Telšių apygardoje paskutiniu momentu dėl patekimo į kitą etapą sužaidė Telšių „Džiugas“ ir Plungės „Babrungas“. Rezultatu 2:1 nugalėjo telšiečiai.

Panevėžio apygardoje dėl patekimo į pagrindinį turnyrą turėjo žaisti Biržų „Vilko“ ir Vabalninko komandos bei Rokiškio „Grandis“ su Obelių „Sakalu“. Įvyko tik pastarosios rungtynės. Jas rezultatu 3:0 (2:0) laimėjo rokiškėnai.

Trijų pajėgiausių ekipų varžybose be konkurencijos buvo Panevėžio MSK, išsaugojusi visą ikikarinę sudėtį ir pasistiprinusi buvusios Kauno CJSO vartininku Antanu Stankevičiumi bei puolėju Povilu Sobieskiu.

Lietuvos pirmenybių ketvirtfinalyje Šiaulių „Gubernija“ 8:2 (3:1) nepagailėjo Telšių „Džiugo“. Beje, telšiečiai vos praaušus, sunkvežimiu išvyko į Šiaulius, o rungtynių laukė sugulę patvory kelias valandas. Pirmąjį įvartį telšiečiams iš baudos pelnė Vytautas Grybauskas, kai aikštės šeimininkai pirmavo 3:0. Antrame kėlinyje aikštėje dominavo svečiai, tačiau įvarčiai krito į jų vartus...

Kitoje poroje Panevėžio MSK 5:2 (1:1) palaužė Ukmergės „Perkūną“, kuris į šių varžybų etapą pateko be kovos. Šios rungtynės buvo kartu ir finalinės dėl apygardos čempiono vardo. Mat Ukmergė buvo tik sporto apygardos rajonas.

Panašiai teritoriniu principu paaiškėjo ir 3-iasis pusfinalio dalyvis. Kauno LFLS rungėsi su Kybartų „Sveikata“.

Rungtynių pradžia buvo netikėta. Jaunesnysis Mališka prasiveržė pro LFLS gynėją D. Ilgūną ir nuginklavo LFLS vartininką. F. Činiką. Po to daugiau nei pusvalandį svečiai išlaikė savo persvarą.

Deja, 37-ąją minutę po J. Baliulevičiaus perdavimo netikėtai galva kybartiečių gynėjas pasiuntė į kamuolį savus vartus. „Sveikatos“ vartininkas V. Mališka negalėjo pagelbėti.

Po 4 minučių J. Rinkevičius persvėrė rezultatą LFLS naudai. Antrojo kėlinio viduryje šis futbolininkas pasižymėjo dar sykį. Svečiai nesugebėjo atsitiesti. Dar buvo 2 tikslūs J. Baliulevičiaus ir J. Rinkevičiaus smūgiai. LFLS nugalėjo 5:1 (2:1).

Vilniaus LFLS į pusfinalį pateko be žaidimo.

Pirmas finalininkas paaiškėjo liepos 26 d. Panevėžyje. Vietos MSK žaidė trumpomis žemomis kamuolio pasuotėmis (pagal dienraštį „Į laisvę“) ir lengvai įveikė Šiaulių „Gubernijos“ gynybos barjerą. Rezultatas galėjo būti didesnis nei 5:1 (2:0), tačiau po lietaus įmirkusioje aikštėje buvo sunku sukurti geresnes situacijas lemiamiems smūgiams.

Kitos pusfinalio rungtynės įvyko tik rugpjūčio 9 d. Vilniaus LFLS 1:3 (1:1) nusileido Kauno bendraklubiams.

Rugpjūčio 30 d. finale Kaune susitiko vietos LFLS ir Panevėžio MSK, kai keliose apygardose

jau buvo prasidėjusios naujos pirmenybės. Rungtynes stebėjo tik tūkstantis futbolo mėgėjų.

LFLS vienuolikė buvo tokia: F. Činikas, D. Ilgūnas, S. Šatras, J. Deineris, V. Ilgūnas, B. Amonavičius, J. Baliulevičius, E. Bielkus, J. Kanapinskas, A. Linkevičius, J. Rinkevičius.

MSK sudėtis – A. Stankevičius, D. Ivanauskas, Kasiulaitis, J. Liesys, A. Vaškinėlis, J. Rutkauskas, P. Kurulis, B. Katkus, P. Sobieskis, V. Vaišvila, V. Bortkus.

Rungtynės buvo blankios, neįdomios. Panevėžio MSK buvo lygiavertis varžovas, tačiau tik todėl, kad LFLS tuo metu žaidė vis blogiau. Panevėžiečius kiek sutrikdė, kai Kasiulaitis pirmame kėlinyje įsimušė įvartį į savus vartus. Antrą įvartį įmušė E. Bielkus ir LFLS nugalėjo rezultatu 2:0 (1:0). Čempionams taurę įteikė KKR direktorius dr. A. Vokietaitis.

LFLS gretose rezultatyviausiai žaidė Juozas Rinkevičius, įmušęs 5 įvarčius. Po 3 kartus pasižymėjo Juozas Baliulevičius, Edvardas Bielkus ir Juozas Kanapinskas. „Perkūno“ puolėjas Stasys Penkauskas įmušė 10 įvarčių, tačiau pusė iš jų nebuvo įskaityta...

1942 m. Lietuvos čempionė Kauno LFLS. Pirmoje eilėje (iš kairės): B. Amonavičius, V. Ilgūnas, J. Rinkevičius, A. Linkevičius, E. Bielkus; antroje – klubo atstovas L. Falkauskas, komandos vadovas N. Čerekas, J. Kanapinskas, S. Šatras, D. Ilgūnas, F. Činikas, J. Baliulevičius, J. Deineris, V. Urbaitis.

21. 1942 M. (05 22 – 08 30)

KAUNO APYGARDA

1.	LFLS	X	5:0	3:0	1:1	3:2	3	1	0	12:3	7
2.	„TAURAS“	0:5	X	4:0	3:0	4:2	3	0	1	11:7	6
3.	„PERKŪNAS“	0:3	0:4	X	3:2	8:3	2	0	2	11:12	4
4.	LGSF	1:1	0:3	2:3	X	6:2	2	0	2	9:9	4
5.	„KOVAS“	2:3	2:4	3:8	2:6	X	0	0	4	9:21	0

VILNIAUS APYGARDA

LFLS – „ŠARŪNAS“ 2:2, 3:1

ŠIAULIŲ APYGARDA

1.	ŠIAULIŲ „GUBERNIJA“	X	11:3	6:0	3:0	3	0	0	20:3	6
2.	JONIŠKIO „ŽAIBAS“	3:11	X	3:1	4:1	2	0	1	10:13	4
3.	KURŠĖNŲ „ŽAIBAS“	0:6	1:3	X	3:0	1	0	2	4:9	2
4.	ŠIAULIŲ „BATAS“	0:3	1:4	0:3	X	0	0	3	1:10	0

SUVALKIJOS APYGARDA (VARŽYBOS VYKO VIENO MINUSO SISTEMA)

MARIJAMPOLĖS „SŪDUVA“ – KAZLŲ RŪDOS „AŽUOLAS“ 8:0
KYBARTŲ „TAURAS“ – ŠAKIŲ „VYTIS“ 4:0
„SŪDUVA“ – KALVARIJOS „ORIJA“ 3:0
„SVEIKATA“ – KYBARTŲ „TAURAS“ 4:1
FINALAS: KYBARTŲ „SVEIKATA“ – MARIJAMPOLĖS „SŪDUVA“ 6:0

TELŠIŲ APYGARDA

TELŠIŲ „DŽIUGAS“ – PLUNGĖS „BABRUNGAS“ 2:1

UKMERGĖS APYGARDA

UKMERGĖS „PERKŪNAS“ VARŽOVŲ NETURĖJO

PANEVĖŽIO APYGARDA

1.	PANEVĖŽIO MSK	X	8:1	3:0	2	0	0	11:1	4
2.	BIRŽŲ „VILKAS“	1:8	X	3:0	1	0	1	4:8	2
3.	ROKIŠKIO „GRANDIS“	0:3	0:3	X	0	0	2	0:6	0

FINALINIS ETAPAS
KETVIRTFINALIS: ŠIAULIŲ „GUBERNIJA“ – TELŠIŲ „DŽIUGAS“ 8:2
PANEVĖŽIO MSK – UKMERGĖS „PERKŪNAS“ 5:2
KAUNO LFLS – KYBARTŲ „SVEIKATA“ 5:1
VILNIAUS LFLS (LAISVA)
PUSFINALIS: PANEVĖŽIO MSK – „GUBERNIJA“ 5:1
VILNIAUS LFLS – KAUNO LFLS 1:3
FINALAS: KAUNO LFLS – PANEVĖŽIO MSK 2:0

1942–1943 m. – neregėtas susitelkimas

Lietuvos futbolo pirmenybės vėl pradėtos vykdyti rudens – pavasario ratais. Varžybų sistema nepasikeitė, jos vyko septyniose apygardose, apygardų nugalėtojai olimpiniu principu nuo ketvirtfinalio kovojo dėl čempionų titulo. Dalyvių skaičius nuo 23 komandų išaugo iki 41. Visose apygardose varžybos vyko dviem ratais.

Kauno apygardoje rungtyniavo tie patys 5 klubai. Tiktai situacija iš esmės pasikeitė. Čempionė LFLS ekipa buvo varžybų autsaiderė. Savo turnyrinius reikalus žymiai pagerino „Kovas“.

Pirmenybės prasidėjo rugsėjo 12 d. „Perkūno“ ir „Kovo“ rungtynėmis. Pergalę rezultatu 2:1 (1:0) išplėšė koviečiai, kuriems abu įvarčius pelnė A. Paulaitis. Atsakomojo įvarčio autorius S. Penkauskas. Abiejose komandose pasikeitimų nebuvo.

Kitą dieną čempionė LFLS vienuolikė 1:0 (1:0), stebint 2 tūkstančiams žiūrovų, įveikė LGSF atstovus. Įvartis įmuštas priešpaskutinę žaidimo minutę, jo autorius nežinomas.

Efektingai rugsėjo 19 d. prisistatė „Tauras“, net 4:0 (2:0) supliekęs „Kovą“. Du įvarčius įmušė V. Andriuškevičius, po vieną – V. Adomavičius ir Z. Jankauskas.

Antrose tos dienos rungtynėse LFLS su „Perkūnu“ taip pat sėkmingai atakavo, bet silpnai gynėsi, todėl įmušė po 4 įvarčius – lygiosios 4:4 (2:2). „Perkūno“ snaiperis S. Penkauskas pasižymėjo 3 kartus.

Rugsėjo 26 d. „Perkūnas“ su LGSF žaidė tik 75 minutes. Esant rezultatui 1:1 (1:1) buvo skirtas baudinys į LGSF vartus, tačiau šios komandos futbolininkai įsivėlė į ginčus su teisėju, kuriam teko rungtynes nutraukti. Pagal taisykles, iš pradžių „Perkūnui“ buvo įskaityta pergalė 3:0.

Kadangi dar pirmame kėlinyje iš aikštės teisėjas pašalino LGSF žaidėją J. Bužinską, galutinis taškas buvo dar nepadėtas. Mat netrukus „pasižymėjo“ ir kiti futbolininkai.

Kai LGSF 1:2 (0:1) nusileido „Taurui“ ir 4:2 (1:1) įveikė „Kovą“, buvo paskelbta, kad po rugsėjo 26 d. visų LGSF žaistų rungtynių rezultatai anuliuojami, įskaitomi pralaimėjimai 0:3, o komanda diskvalifikuojama 4 mėnesiams.

Iki to laiko „Tauras“ 6:2 (2:1) nepagailėjo LFLS vienuolikės. Net 5 įvarčiai šiose rungtynėse buvo įmušti baudų smūgiais. Vėliau tauriečiai prarado vienintelį tašką dvikovoje

su „Perkūnu“ – lygiosios 2:2 (1:1), tačiau išsaugojo pirmąją vietą.

Antras pirmenybių ratas prasidėjo tuo, kad LGSF komandai buvo panaikintos nuobaudos, o rungtynes su „Perkūnu“ teko peržaisti.

Deja, įvyko dar plačiau nuskambėjęs incidentas. Pirmame kėlinyje varžovai sunkiai traumavo LGSF vartininką S. Skalskį, kuris iki susitikimo pabaigos pragulėjo užribyje. Prastai teisėjavęs teisėjas to epizodo nematė, ir vėliau leido žaisti grubiai. LGSF pralaimėjo net 3:13.

Įdomu, kad po to rungtynėse su „Kovu“ LGSF vartus gynė aikštės žaidėjas J. Maskoliūnas, o pralaimėta 2:3. Su LFLS gerai užsirekomendavo jaunasis vartininkas A. Stelmokas – pergalė 3:1. Kai grįžo į rikiuotę S. Skalskis, komanda 2:0 parklupdė lyderį „Taurą“.

„Tauras“ ir LFLS antrąjį ratą pradėjo gerokai pasikeitusių sudėčių. Dėl to labiausiai ir nukentėjo pastaroji. Pirmosiose rungtynėse su „Tauru“, kurios pasibaigė lygiosiomis 1:1, komandoje žaidė dar neturėję teisės keli futbolininkai, todėl buvo įskaitytas pralaimėjimas 0:3.

Beje, LFLS ekipoje jau nebebuvo J. Deinerio, A. Linevičiaus, V. Adomavičiaus ir J. Lopetėno. Juos pakeitę V. Urbaitis, A. Šeštokas, Č. Labutis, Šablinkas ir Vilkevičius buvo nelygiaverčiai. Komanda pralaimėjo visas antrojo rato rungtynes.

Tuo tarpu „Tauro“ sudėties pasikeitimai išėjo tik į naudą. Po praėjusio sezono pasitraukus S. Ugianskiui, V. Suslavičiui, J. Maciui, M. Neceliui, E. Žalkauskui ir V. Karaliui, naujokai Algirdas Jokubaitis (Jokubauskas) ir Vladas Kazakevičius gerai pritapo komandoje.

Antrosios rungtynės su „Perkūnu“ tauriečiams buvo labai svarbios, nes pralaimėjimo atveju varžovai galėjo grėsmingai priartėti. Visgi taip neatsitiko – nors po pirmo kėlinio „Kovas“ pirmavo 1:0, teisėjas J. Citavičius užfiksavo lygiąsias 2:2.

Deja, lyderis po to 0:2 nusileido LGSF ekipai, kuri kapstėsi iš turnyrinės lentelės dugno. Tad pirmosios vietos likimas sprendėsi paskutiniame ture.

Liepos 3 d. susikaupęs „Tauras“ tūkstančio žiūrovų akivaizdoje 5:1 (2:0) nepagailėjo „Kovo“, kuris sėkmės atveju dar galėjo taškais susilyginti su lyderiu.

„Kovas“ didesnę laiko dalį turėjo žaidimo iniciatyvą, tačiau daug spragų palikdavo gynyboje. „Tauro“ futbolininkai po greitų prasiveržimų mušė įvarčius.

Nugalėtojų gretose dešinysis puolėjas A. Jokubaitis nardė lyg žuvis vandenyje. Po jo prasiveržimų V. Adomavičius įmušė 2 pirmuosius įvarčius. Vėliau kiti draugai jam padėjo pelnyti dar 2 įvarčius. Kartą pasižymėjo V. Ūsevičius, o atsakomojo įvarčio autorius – L. Čižinauskas.

„Taurą“ besivejantis „Perkūnas“ 2:1 įveikė LGSF, bet su „Kovu“ sužaidė tik lygiosiomis 3:3. Abi šios komandos pasidalijo kitas prizines vietas Kauno apygardoje.

Tarp puolėjų pirmavo „Tauro“ atakų lyderis Vladas Adomavičius ir, kaip įprasta, „Perkūno“ snaiperis Stasys Penkauskas, įmušę daugiau nei po 10 įvarčių. Deja, tikslių duomenų nėra.

Vilniaus apygardos pirmenybėse dominavo didelio entuziasto Juozo Klimo vadovaujama LGSF. Ši komanda dar žaidė daug draugiškų rungtynių Vilniaus krašte ir kituose Lietuvos regionuose.

Šioje ekipoje žaidė taip pat iš Kauno LGSF atvykęs Jonas Šlyžius, 2 broliai Rončkai ir 3 Tumų atstovai.

Šiaulių apygardoje iš pradžių žaidė net 8 komandos, tačiau 3 pasitraukė po pirmo rato. Į daugelį rungtynių Šiauliuose susirinkdavo po 2–3 tūkstančius žiūrovų.

Be abejo, geriausiai sekėsi „Gubernijai“, kurios gretose buvo suburti pajėgiausi futbolininkai. Visgi ir „Sakalas“ nedaug nusileido, o pirmame rate net įveikė „Guberniją“. Daug ko Šiaulių futbolininkai galėjo pasimokyti iš žaidusios vokiečių įgulos.

Panevėžio apygardoje komandų pajėgumas buvo labai nevienodas. Lyderė MSK ekipa net 3 rungtynes laimėjo dviženkliais rezultatais.

Čia buvo pasiekti „amžini“ Lietuvos pirmenybių rekordai. Rugsėjo 19 d. Panevėžio MSK Obeliuose 12:0 (3:0) nepagailėjo „Sakalo“, o kitą dieną 13:0 (6:0) sutriuškino Rokiškio „Grandį“. Abejose rungtynėse po 5 įvarčius įmušė Vladas Vaišvila. Kadangi seniai rungtynės 2 dienas iš eilės nebežaidžiamos, todėl šie rekordai vargu ar kada nors bus pagerinti.

Beje, panevėžietis V. Vaišvila įvarčių pelnė ir daugiau, todėl jis ir buvo vienas rezultatyviausių futbolininkų šiame čempionate. Nėra duomenų iš kitų apygardų.

Suvalkijos apygardoje buvo daugiausia komandų. Jos rungtyniavo dviejuose rajonuose – Marijampolės ir Alytaus. Deja, kaip kovos vyko pastarajame rajone, tikslių žinių nėra.

Gana paslaptingai ir mįslingai vyko pirmenybės Telšių apygardoje. Pirmame rate dalyvavo Telšių „Džiugo“ ir „Gubernijos“, Plungės „Babrungo“ bei Mažeikių „Šarūno“ komandos.

Deja, visas kortas sumaišė mažeikiškiai, kuriems vykti į kitus miestus net buvo siunčiamas sunkvežimis iš Telšių. Tačiau futbolininkai dažnai nesusirinkdavo.

Antrame rate į kovas įsijungė Kretingos „Žemaitis“ ir Skuodo „Šarūnas“. Kadangi Plungės vienuolikėje pirmame rate buvo futbolininkų iš šių dviejų miestų, kilo nemažai ginčų. Antrame rate teko skirti net papildomas rungtynes tarp „Džiugo“ ir „Babrungo“. Telšiškių pergalė 3:2 buvo anuliuota, bet jie antrą kartą nugalėjo net 6:2 ir užėmė pirmąją vietą.

Tačiau kuriozai tuo nesibaigė. „Džiugas“ Lietuvos pirmenybių ketvirtfinalyje 1:0 įveikė Šiaulių „Guberniją“. Deja, po šiauliečių protesto nugalėtojams buvo įskaitytas pralaimėjimas 0:3. KKR nustatė, jog šioje apygardoje, pažeidžiant nuostatus, varžybos vyko vienu ratu. Jų rezultatai buvo anuliuoti.

Ukmergės apygardoje iškilo pajėgi Jonavos LFLS komanda, kuri aplenkė Ukmergės, Kėdainių ir Dotnuvos atstovus.

Ketvirtfinalyje jonaviečiai pateikė didžiausią staigmeną. Jie Ukmergėje 3:1 palaužė Vilniaus LGSF vienuolikę. Gal todėl daugelyje leidinių nugalėtojais įvardijami vilniečiai.

Kitos poros susitikimų data ir vieta buvo kaitaliojama. Tačiau buvo žaidžiama Kaune ir vietos „Taurui“ Kybartų „Sveikata“ beveik nepasipriešino – rezultatas 5:0.

Rugpjūčio 8-oji tapo didžiule futbolo švente Kaune. Pirmiausia pusfinalio rungtynes žaidė Panevėžio MSK ir Jonavos LFLS. Stebint apie 2 tūkstančiams žiūrovų aikštėje komandos pasirodė tokių sudėčių – MSK: A. Stankevičius, Kasiulaitis, D. Ivanauskas, A. Vaškinėlis, J. Martinaitis, J. Rutkauskas, P. Kurulis, Sučyla, P. Sobieskis, V. Vaišvila, V. Bortkus; LFLS – Braželis, Krečmeras, Kymantas, V. Kazlauskas, V. Kitas, Bubinas, Gutauskas, B. Kitas, V. Bubinas, A. Kazlauskas, Zinkevičius.

„Ateitis“ apie šias rungtynes rašė: „Tai buvo vienodo pajėgumo varžovų susitikimas, kur laimėjimą pasiekė ne būtinai pranašesnė Panevėžio MSK vienuolikė, įveikusi Jonavos LFLS 2:1 (1:0). Abu varžovai sužaidė lėtą žaidimą, kuris prie vartų dar labiau sulėtėdavo, dėl to ir įvarčių buvo negausu, nors progų buvo. Visą pirmą puslaikį Jonavos LFLS

turėjo aiškią persvarą, bet puolikai jos neišnaudojo. O Panevėžio MSK paskutinėj minutėj puslaikį užbaigė 1:0 (V. Vaišvila – aut.). Antrame puslaikyje Jonavos LFLS išlygino, bet paskutinėse minutėse Panevėžio MSK Sobieskiui pavyko nauju įvarčiu pasiekti laimėjimą 2:1. Gerai teisėjavo S. Paberžis.“

Vėliau vykusios rungtynės buvo daug įdomesnės ir rezultatyvesnės. Tiesa, didelės spartos neatlaikė Šiaulių „Gubernijos“ futbolininkai, kurie dar neišnaudojo kelių puikių progų, o vartininkas dažnai klydo. Tad Kauno „Tauras“ tuo pasinaudojo ir nugalėjo net 5:1 (1:0).

Jau pirmoji „Tauro“ ataka pasibaigė įvarčiu, tačiau po to ilgai vyko apylygė kova.

Antroji žaidimo pusė praėjo didelėje kauniečių persvaroje. Tuoj po pertraukos Z. Ganusauskas baudos smūgiu rezultatą padidino iki 2:0. Netrukus Z. Jankauskas gražiu smūgiu įmušė 3-ią įvartį. Po to 2 kartus pasižymėjo V. Adomavičius. Tik rungtynių pabaigoje šiauliečiai sugebėjo rezultatą sušvelninti.

„Tauro“ komandoje žaidė: V. Abramikas, V. Choniavka, A. Gudaitis, S. Štarkus, A. Tėvelis, V. Kazakevičius, V. Andriuškevičius, Z. Ganusauskas, V. Adomavičius, Z. Jankauskas, V. Ūsevičius.

„Gubernijos“ sudėtis: V. Krikščiūnas, V. Mikšys, S. Mikšys, E. Brijūnas, A. Antakauskas, A. Vištinis, V. Antakauskas, H. Jakimavičius, Marcinkus, S. Mackevičius, P. Ščegauskas.

Rungtynėms teisėjavo J. Citavičius.

1943 m. Šiaulių „Gubernija“ liko per žingsnį nuo medalių. Sėdi (iš kairės): V. Mikšys, E. Krikščiūnas, A. Vištinis, P. Adomaitis, stovi – V. Antakauskas, S. Mackevičius, E. Brijūnas, H. Jakimavičius, A. Antakauskas, A. Mackevičius, S. Mikšys.

Kitą dieną po pusfinalio dvikovų posėdžiavęs KKR Futbolo komitetas nutarė finalines rungtynes surengti rugpjūčio 15 d. Vilniuje. Tačiau dėl tą dieną sostinėje numatytos DSG (Vokiečių vyr. komisaro) sporto šventės šis nutarimas greitai buvo atšauktas ir lemiamas susitikimas dėl čempionų titulo paskirtas Panevėžyje.

Apie įvykius miesto prie Nevėžio stadione „Ateitis“ informavo: „Sekmadienį prie 1500 žiūrovų Kauno Tauras Panevėžyje įveikė vietos MSK 4:1 (4:0). Panevėžio sporto visuomenei tai buvo pažymėtinas įvykis, nes tokių svarbių rungtynių Panevėžy dar nėra buvę. Už tai panevėžiečiai turi būti dėkingi savo futbolininkams, kurie iškopė iki baigmės.

Tauro ir MSK vienuolikės žaidė geriausių sudėčių (MSK komandoje nebuvo J. Rutkausko, o rungtyniavo B. Katkus – aut.). Gamta nepašykštėjo gero oro, tik kiek trukdė išilgai aikštės pūtęs smarkus vėjas. Pirmą kėlinį Tauras žaidė pavėjui, visą laiką dominavo ir Adomavičius (2) bei Andriuškevičius (2) įvarčiais baigė kėlinį 4:0.

Po pertraukos žaidimo iniciatyvą perėmė panevėžiečiai, kurie intensyviai atakavo Tauro vartus ir tuoj Sobieskio šūviai pataisė pasekmę iki 1:4. Tolimesnė kova, nors abu varžovai ir turėjo progų, pasekmei įtakos neturėjo: Tauro puolimas prie vartų nustodavo aktyvumo ir taiklumo, o MSK puolikai žaidė nedarniai. Rungtynės ir baigėsi 4:1.

Šiuo laimėjimu Tauras tapo 1943 m. Lietuvos futbolo meisteriais. Ši garbė komandai per penkiolika gyvenimo metų atiteko pirmąjį kartą.

Rungtynėse iš Tauro išsiskyrė Andriuškevičius, iš MSK – Sobieskis. Teisėjavo Citavičius. Po žaidimo MSK vadovybė futbolininkams suruošė bendrą pobūvį.“

22. 1942 – 1943 M. (08 15 – 08 15)

KAUNO APYGARDA

1.	„TAURAS“	X	2:2 2:2	4:0 5:1	2:1 0:2	6:2 3:0	5	2	1	24:10	12
2.	„PERKŪNAS“	2:2 2:2	X	1:2 3:3	13:3 2:1	4:4 2:1	3	4	1	29:18	10
3.	„KOVAS“	0:4 1:5	2:1 3:3	X	2:4 3:2	2:2 1:0	3	2	3	14:21	8
4.	LGSF	1:2 2:0	3:13 1:2	4:2 2:3	X	0:1 3:1	3	0	5	16:24	6
5.	LFLS	2:6 0:3	4:4 1:2	2:2 0:1	1:0 1:3	X	1	2	5	11:21	4

VILNIAUS APYGARDA

1.	LGSF	X	2:0 3:0	5:0 2:1	4	0	0	12:1	8
2.	LFLS	0:2 0:3	X	9:3 2:3	1	0	3	11:11	2
3.	„ŠARŪNAS“	0:5 1:2	3:9 3:2	X	1	0	3	7:18	2

ŠIAULIŲ APYGARDA

1.	ŠIAULIŲ „GUBERNIJA“	X	1:3 1:0	3:0 3:1	6:0 3:1	4:1 -	6:2 4:2	9:2 -	6:2 -	10	0	1	46:14	20
2.	ŠIAULIŲ „SAKALAS“	3:1 0:1	X	3:1 3:3	2:8 1:0	4:2	1:1 3:0	6:0	5:1	7	2	2	31:18	16
3.	„WEHRMACHTFELD“ (VOKIEČIŲ JGULA)	0:3 1:3	1:3 3:3	X	3:2 3:2	2:2 -	3:2 3:0	1:1 -	2:1 -	5	3	3	22:22	13
4.	KURŠĖNŲ „ŽAIBAS“	0:6 1:3	8:2 0:1	2:3 2:3	X	0:3 -	2:0 3:0	12:0 -	4:2 -	5	0	6	34:23	10
5.	JONIŠKIO „ŽAIBAS“*	1:4	2:4	2:2	3:0	X	6:2	5:0	5:0	4	1	2	24:12	9
6.	ŠIAULIŲ „ŠARŪNAS“	2:6 2:4	1:1 0:3	2:3 0:3	0:2 0:3	2:6	X	3:0 -	3:0 -	2	1	8	15:31	5
7.	ŠIAULIŲ „METALAS“*	2:9	0:6	1:1	0:12	0:5	0:3	X		0	1	5	3:36	1
8.	TAURAGĖS „TAURAS“*	2:6	1:5	1:2	2:4	0:5	0:3		X	0	0	6	6:25	0

* DALYVAVO TIK PIRMAME RATE

PANEVĖŽIO APYGARDA

1.	MSK	X	- 6:0	13:0 3:0	9:1 3:0	12:0 11:1	7	0	0	57:2	14
2.	LGSF*	- 0:6	X	- 3:0	- 3:0	- 3:2	3	0	1	9:8	6
3.	ROKIŠKIO „GRANDIS“	0:13 0:3	- 0:3	X	3:0 0:3	8:2 2:3	2	0	5	13:27	4
4.	BIRŽŲ „VILKAS“	1:9 0:3	- 0:3	0:3 3:0	X	2:0 0:3	2	0	5	6:21	4
5.	OBELIŲ „SAKALAS“	0:12 1:11	- 2:3	2:8 3:2	0:2 3:0	X	2	0	5	11:38	4

* DALYVAVO TIK ANTRAME RATE

SUVALKIJOS APYGARDA

MARIJAMPOLĖS RAJONAS

1.	KYBARTŲ „SVEIKATA“	X	0:3 2:0	3:1 3:0	1:0 -	3:0 -	4:1 5:0	7	0	1	21:5	14
2.	MARIJAMPOLĖS „SŪDUVA“	3:0 0:2	X	2:3 2:0	3:0 -	2:1 -	4:0 3:0	6	0	2	19:6	12
3.	VILKAVIŠKIO „SUDAVIJA“	1:3 0:3	3:2 0:2	X	3:1 -	2:0 -	8:1 3:0	5	0	3	20:12	10
4.	VIRBALIO „JĖGA“*	0:1 -	0:3 -	1:3 -	X	2:1 -	1:0 -	2	0	3	4:8	4
5.	KYBARTŲ „SVEIKATA-2“*	0:3 -	1:2 -	0:2 -	1:2 -	X	6:2 -	1	0	4	8:11	2
6.	ŠAKIŲ „VYTIS“	1:4 0:5	0:4 0:3	1:8 0:3	0:1 -	2:6 -	X	0	0	8	4:34	0

* DALYVAVO TIK PIRMAME RATE

ALYTAUS RAJONAS

1.	ALYTAUS „DAINAVA“	X	4:0 3:0	2:0 -	2:0 -	4	0	0	11:0	8
2.	PRIENŲ „SUDAVIJA“	0:4 0:3	X	5:2 -	3:0 -	2	0	2	8:9	4
3.	BIRŠTONO „ŠARŪNAS“	0:2 -	2:5 -	X	3:0 -	1	0	2	5:7	2
4.	BUTRIMONIŲ USK	0:2 -	0:3 -	0:3 -	X	0	0	3	0:8	0

FINALAS: „SVEIKATA“ – „DAINAVA“ 3:0 (BE ŽAIDIMO)

TELŠIŲ APYGARDA

1.	TELŠIŲ „DŽIUGAS“	X	1:1 6:2	9:1 6:0	3:1 -	3:1 -	5:0 -	6	1	0	33:6	13
2.	PLUNGĖS „BABRUNGAS“	1:1 2:6	X	3:0 3:0	3:0 -	0:3 -	13:0 -	4	1	2	25:10	9
3.	MAŽEIKIŲ „ŠARŪNAS“	1:9 0:6	0:3 0:3	X	4:1 -	2:2 -	4:1 -	2	1	4	11:25	5
4	SKUODO „ŠARŪNAS“	1:3 -	0:3 -	1:4 -	X	1:0 -	+:- -	2	0	3	3:10	4
5.	KRETINGOS „ŽEMAITIS“	1:3	3:0	2:2	0:1	X	-	1	1	2	6:6	3
6.	TELŠIŲ „GUBERNIJA“	0:5	0:13	1:4	-:+	-	X	0	0	4	1:22	0

UKMERGĖS APYGARDA

1.	JONAVOS LFLS	X	5:4 3:0	3:0 -	7:0 -	4	0	0	18:4	8
2.	UKMERGĖS „PERKŪNAS“	4:5 0:3	X	7:0 -	3:0 -	2	0	2	14:8	4
3.	DOTNUVOS LŽŪA*	0:3 -	0:7 -	X	3:0	1	0	2	3:10	2
4.	KĖDAINIŲ SK*	0:7 -	0:3 -	0:3	X	0	0	3	0:13	0

* DALYVAVO TIK PIRMAME RATE

FINALINIS ETAPAS
KETVIRTFINALIS: JONAVOS LFLS – VILNIAUS LGSF 3:1
TELŠIŲ „DŽIUGAS“ – ŠIAULIŲ „GUBERNIJA“ 0:3
KAUNO „TAURAS“ – KYBARTŲ „SVEIKATA“ 5:0
PANEVĖŽIO MSK (LAISVAS)
PUSFINALIS: „GUBERNIJA“ – „TAURAS“ 1:5
MSK – LFLS 2:1
FINALAS: MSK – „TAURAS“ 1:4

1943–1944 m. – nutrauktos gijos

Atsigavus seniesiems klubams ir išsiplėtus futbolo geografijai, buvo įsteigta Lietuvos lyga, į kurią pakviestos 9 pajėgiausios komandos iš 4 apygardų. Žemesnėje pakopoje – apygardų lygoje – žaidė į LL nepatekusios komandos. Varžybos, kaip ir prieš tai, vyko rudens ir pavasario ratais.

Čempionatas prasidėjo rugsėjo 5 d. dvejomis rungtynėmis. Šiauliuose „Gubernija“ 5:3 (2:1) palaužė Kauno LGSF vienuolikę. Nugalėtojams po 2 įvarčius pelnė V. Antakauskas ir P. Adomaitis, vieną – P. Ščegauskas. LGSF ekipa iš pradžių žaidė veržliau ir 7-ąją minutę įvartį įmušė pirmoji. Antrojo kėlinio viduryje rezultatas buvo tik 3:2, tačiau netrukus jis šoktelėjo iki 5:2. Tik rungtynių pabaigoje kauniečiai įmušė 3-ią įvartį. Jų gretose rezultatyvūs buvo V. Kučinskas, S. Petraitis ir J. Zienius. Beje, nuo 15-osios minutės svečiai žaidė dešimtyje, nes susižeidė S. Mikalauskas.

Pirmąją čempionato dieną Kauno „Kovas“ net 6:1 (2:0) nugalėjo LFLS ekipą. A. Paulaitis šiose rungtynėse įmušė 3 įvarčius. LFLS sudėtis buvo labai pasikeitusi, o jos vartus gynė aikštės žaidėjas J. Kanapinskas. Grįžus į rikiuotę vartininkui F. Činikui, vartų sargo asistentas buvo vienas pagrindinių atakų organizatorių, įmušė kelis įvarčius.

Daugiausiai dėl F. Činiko pastangų kitose rungtynėse LFLS tik 0:1 nusileido čempionui „Taurui“. Pastarojo sudėtyje nebebuvo vartininko V. Abramiko, o įsitvirtino Riauba.

Labai sutvirtėjo „Perkūnas“, į kurį iš LGSF perėjo B. Galvičius ir iš Jonavos atvyko dešiniojo krašto puolėjas J. Babinskas. Perkūniečiai pirmiausia vienodu rezultatu 3:1 nugalėjo Kauno ir Vilniaus LGSF komandas.

Vilniaus „Šarūnas“ debiutavo rungtynėmis su Kauno LGSF, kuri visą laiką turėjo žaidimo persvarą. Vis dėlto buvo užfiksuotos lygiosios 1:1 (1:1). Sostinės komandoje buvo žinomų futbolininkų iš Kauno – J. Litvinas, P. Grabažius, A. Cenfeldas ir kiti, taip pat anksčiau Klaipėdos KSS žaidęs V. Saunoris.

Tai, kad „Tauras“ demonstravo tvirtus ragus ir skynė pergalę po pergalės, buvo dėsninga, tačiau Šiaulių „Gubernijos“ šuolis tiesiog prilokšė futbolo žinovus. Šiauliečiai iškovojo 6 pergales iš eilės!

Šiaulių stadionas per kiekvienas rungtynes braškėjo nuo žiūrovų antplūdžio. Ko gero,

„Gubernijos“ sirgaliai buvo pirmieji, kurie komandą lydėdavo į kitus miestus.

Karo metu, spalio 24 d. Kaune į „Tauro“ ir „Gubernijos“ rungtynes susirinko net 5 tūkstančiai futbolo mėgėjų, tarp kurių buvo keli šimtai įvairiais būdais atvykusių šiauliečių.

Žiūrovai neliko apvilti. Jie išvydo atkaklią, bekompromisę dvikovą su daugybe puikių įvarčių.

Tik prasidėjus rungtynėms, „Gubernija“ surengė ataką dešiniuoju kraštu ir jos snaiperis V. Antakauskas įmušė pirmąjį įvartį. „Tauras“ savo išpuolį baigė kampiniu. Kamuolį nuo aikštės kampo pakėlė V. Andriuškevičius, o V. Adomavičius jį nukreipė į vartus. Per 2 minutes 2 įvarčiai – įspūdinga pradžia.

Po to vyko aštrios abipusės atakos. „Tauro“ gynėjai V. Dzindziliauskas, A. Tėvelis ir V. Choniavka sėkmingai ardė svečių užmačias ir dažnai rėmė puolimą. Dar neįpusėjus kėliniui po V. Adomavičiaus baudos smūgio Z. Ganusauskas meistriškai pasiuntė kamuolį į vartus. Jau 2:1 priekyje „Tauras“.

Nors tauriečiai puikiai žaidė galvomis, rengė atakas žemesnėmis pasuotėmis, laimėjo daugumą dvikovų, tačiau „Gubernija“ atsigavo ir dažnai apšaudė „Tauro“ vartus. Dar kartą rezultatą šiauliečiai išlygino po to, kai kamuolį atkovojo V. Antakauskas ir jį perdavė P. Adomavičiui. Vis dėlto kėlinį 3:2 laimėjo „Tauras“, kamuolį į šiauliečių vartus tiesiog įkalė V. Adomavičius.

Antrojo kėlinio pradžioje puikią ataką su gražiais deriniais surengė 4 „Tauro“ puolėjai, o V. Ūsevičiui tik beliko ją užbaigti.

54-ąją minutę vėl kauniečiai didelėmis pajėgomis priartėjo prie svečių vartų, Z. Ganusausko smūgiuotas kamuolys atsitrenkė į virpstą, bet V. Ūsevičius pakartotiniu smūgiu pakėlė rezultatą iki 5:2.

Po minutės šis „Tauro“ futbolininkas pasižymėjo 3-ią kartą – 6:2. 65-ąją minutę penki šiauliečiai atsidūrė prieš tris „Tauro“ žaidėjus ir S. Mackevičius sušvelnino rezultatą. Nepaisant abipusių pastangų 6:3 išliko iki susitikimo pabaigos.

Ko gero, šiauliečiams šis pralaimėjimas buvo skaudus smūgis. Po savaitės „Gubernija“ Vilniuje 3:4 (0:2) nusileido „Šarūnui“. Dar daugiau – 72-ąją minutę vilniečiai buvo priekyje 4:0.

Pirmame kėlinyje 2 įvarčius pelnė A. Cenfeldas, o po pertraukos pasižymėjo V. Saunoris ir Kusielčikas (pagal kitus šaltinius – A. Cenfeldas). Deja, vilniečiai dėl didelės žaidimo spartos pavargo, todėl daugiau jėgų turėjusi „Gubernija“ greitai rezultatą sumažino iki minimumo. Įvarčius įmušė E. Brijūnas (iš baudos), P. Adomaitis ir V. Antakauskas. Daugiau svečiams pasiekti sutrukdė gynėjai P. Grabažius ir Dobrovolskis, neklydo „Šarūno“ vartininkas Sinkevičius.

Dėl įvairių priežasčių rudenį Panevėžio MSK rungtyniavo nereguliariai. Praėjusio čempionato finalininkai panevėžiečiai spalio 31 d. žaidė tik 3 kartą. Juos net 7:1 namuose parklupdė Kauno „Perkūnas“.

Ir vėliau MSK dažnai atrodė beviltiškai. Lapkričio 28 d. sostinėje panevėžiečiai 0:4 nusileido „Šarūnui“. Gruodžio 5 d. MSK neišvyko žaisti į Kauną su „Tauru“, todėl buvo įskaitytas pralaimėjimas 0:3.

Po to, kai panevėžiečiai padengė visus „įsiskolinimus“, turnyro lentelės priekyje buvo „Tauras“, surinkęs 14 taškų. Dviem atsiliko „Gubernija“, po 9 taškus turėjo „Šarūnas“ ir Kauno LGSF. Tik po 3 taškus buvo Panevėžio MSK ir Kauno LFLS sąskaitose. Visgi liko neišspręstas klausimas dėl „Tauro“ pralaimėjimo 1:2 sostinės „Šarūnui“.

Tik 1944 metų kovo mėnesį Futbolo komitetas pagaliau nusprendė panaikinti ne tik šių rungtynių rezultatą, bet ir „Šarūno“ lygiąsias 1:1 su Kauno LGSF. Nurodyta jas peržaisti.

Pavasario ratą gegužės 4 d. pradėjo „Perkūnas“ ir „Kovas“. Ši dvikova pasibaigė 3:1 (2:0) „Perkūno“ pergale. Nugalėtojams 2 įvarčius pelnė jaunasis Vytautas Javorskis ir Viktoras Skeivys, o varžovams – Juozas Gudelis.

Tuo tarpu lyderis „Tauras“ startavo tik gegužės 18 d. ir prarado tašką rungtynėse su LGSF. Tauriečiai 2 kartus buvo priekyje po V. Adomavičiaus ir Z. Ganusausko tikslių smūgių. Bet kiek intensyviau sezonui rengęsi LGSF futbolininkai sugebėjo išlyginti rezultatą – 2:2 (2:2). Įvarčių autoriai S. Mikalauskas ir V. Kučinskas.

Tik po dienos poilsio „Tauras“ 3:1 (2:0) įveikė be A. Cenfeldo ir V. Saunorio žaidusį Vilniaus „Šarūną“. Deja, lyderio žaidimas nepaliko gero įspūdžio.

Gegužės 24 d. tauriečiai 4:0 (2:0) parklupdė LFLS vienuolikę, tačiau tik antras kėlinys priminė jo žaidimą pirmame rate. Retsykiais įdomių derinių bei momentų sukurdavo ir

LFLS futbolininkai, kurie atrodė solidžiau nei rudenį. Savo žaidimu imponavo naujokai E. Pastoras ir Kižys.

„Tauro“ pergalių kelias tuo ir baigėsi. Vėliau komanda patyrė 2 pralaimėjimus ir vieną susitikimą baigė lygiosiomis. Tiesa, peržaidžiant rungtynes su „Šarūnu“, tauriečiai jį dar kartą nugalėjo rezultatu 3:1.

Dėl nemažo taškų nuostolio „Taurą“ pasivijo žymiai sėkmingiau žaidęs „Perkūnas“, kuris per 7 rungtynes iškovojo 6 pergales ir sykį baigė lygiosiomis. Ši Kauno ekipa įtikinamai 3:0 (3:0) įveikė „Taurą“ ir 4:0 (3:0) Šiaulių „Gubernija“. Šiauliečiai taip pat surinko 22 taškus, tik jų komandos įvarčių santykis buvo blogesnis.

Pačiame pirmenybių įkarštyje, kai liko sužaisti vos 6 rungtynes, karo frontas vėl priartėjo prie Lietuvos. Tik šį kartą hitlerinius okupantus triuškino raudonieji.

Tad liepos 2 d. į turnyro lentelę buvo įrašyti paskutinieji rezultatai: „Perkūnas“ – „Gubernija“ 4:0 ir Panevėžio MSK – Kauno „Tauras“ 1:1.

Tuo metu įdomi situacija buvo ir rezultatyviausių žaidėjų lenktynėse. Trylika įvarčių savo sąskaitoje turėjo šiaulietis Petras Adomaitis, jo kolega Viktoras Antakauskas ir Stasys Penkauskas iš „Perkūno“ – vienu mažiau. Vos vienu kitu įvarčiu atsiliko „Tauro“ duetas Vladas Adomavičius ir Zenonas Ganusauskas, Kauno LGSF puolėjai Jonas Zienius ir Mečys Baltrimavičius, koviečiai Antanas Paulaitis ir Juozas Gudelis bei kiti.

Jau po mėnesio sugrįžusi sovietinė valdžia trimitavo, jog vėl atnaujinamos „Spartako“ ir „Dinamo“ draugijos, vyksta futbolininkų rungtynės su sovietinių dalinių komandomis. Taip buvo sunaikinta darni mūsų futbolo sistema, išardyti patriotiniai klubai. Sovietinė kariuomenė negailestingai bombardavo mūsų miestus ir sugriovė daug stadionų, kuriuose sovietiniai kareiviai buvo įsirengę laikinąsias stovyklas, liko tik griaučiai. Vietoje malkų buvo kūrenama viskas, kas degė.

23. 1943–1944 M. LIETUVOS LYGA (09 05 – 07 02)

PIRMENYBĖS NEBAIGTOS

1.	KAUNO „TAURAS“	X	2:1 0:3	6:3 2:3	5:2	6:1 2:2	3:1	3:0 1:1	3:1 3:1	1:0 4:0	10	2	2	41:19	22
2.	KAUNO „PERKŪNAS“	1:2 3:0	X	2:3 4:0	3:1 2:0	3:1 2:1	1:3 3:1	7:1	5:1 5:1	0:0 1:1	10	2	3	42:16	22
3.	ŠIAULIŲ „GUBERNIJA“	3:6 3:2	3:2 0:4	X	5:1	5:3 1:0	3:2 9:0	4:1 2:1	3:4 1:1	3:2 1:1	10	2	3	46:30	22
4.	VILNIAUS LGSF	2:5	1:3 0:2	1:5	X	0:10 2:1	6:2 3:2	2:3 2:1	5:0 2:0	3:0 1:2	7	0	7	30:36	14
5.	KAUNO LGSF	1:6 2:2	1:3 1:2	3:5 0:1	10:0 1:2	X	4:0 0:2	4:0 3:6	6:1	3:1 6:2	6	1	8	45:33	13
6.	KAUNO „KOVAS“	1:3	3:1 1:3	2:3 0:9	2:6 2:3	0:4 2:0	X	2:2 0:5	3:1 1:1	6:1 2:1	5	2	8	27:43	12
7.	PANEVĖŽIO MSK	0:3 1:1	1:7	1:4 1:2	3:2 1:2	0:4 6:3	2:2 5:0	X	0:4 1:1	1:6 3:2	4	3	8	26:43	11
8.	VILNIAUS „ŠARŪNAS“	1:3 1:3	1:5 1:5	4:3 1:1	0:5 0:2	1:6	1:3 1:1	4:0 1:1	X	4:3	3	3	8	21:41	9
9.	KAUNO LFLS	0:1 0:4	0:0 1:1	2:3 1:1	0:3 2:1	1:3 2:6	1:6 1:2	6:1 2:3	3:4	X	2	3	10	22:39	7

Sunkumai ir entuziazmas (1945–1950 m.)

Okupacijos ir karas, o vėliau ir masiniai trėmimai išblaškė Lietuvos žmones po įvairius kraštus. Nustojo gyvuoti tradiciniai klubai, buvo išparceliuotas jų turtas.

Lietuvoje atsiradę sąjunginių „Spartako“, „Dinamo“ ir „Lokomotyvo“ draugijų filialai buvo nelygiaverčiai. Be to, daugiausia jie kūrėsi didžiuosiuose miestuose, dar sunkesnėje padėtyje atsidūrė rajonų komandos. Jas iš pradžių šefavo „Žalgirio“ draugija, tačiau daug kas priklausė nuo darbuotojų veiklumo, todėl vėliau kai kurių miestų komandos blaškėsi tarp įvairių draugijų. Pavyzdžiui, Utenoje 1948 metais buvo „Dinamo“ ir „Žalgirio“ komandos, o vėliau pastaroji perėjo Spartako“ žinion. Galiausiai 1957 metais kartu su daugelio rajonų ekipomis atsidūrė „Nemuno“ draugijos globoje.

Šio laikotarpio pradžioje dominavo Kauno futbolininkai, jų pajėgos buvo sutelktos trijose sąjunginių draugijų komandose. Sunkiausiai sekėsi sostinės atstovams. Po karo ištuštėjusiame mieste dirbtinai buvo kuriamos „Dinamo“ ir „Žalgirio“ komandos – iš „įvairaus plauko“ sovietinių darbuotojų.

Visgi jau 1947 metais pasirodė žinomų fabrikų ir gamyklų komandos. Po metų Šiaulių „Elnio“ futbolininkai tapo Lietuvos čempionais, o jau kitais metais prasidėjo didžiosios šiauliečių grumtynės su Kauno „Inkaru“. Įkūrus sostinės meistrų komandą („Dinamo“, „Spartakas“) dauguma kitų Kauno kolektyvo žaidėjų išvyko į Vilnių, o „Inkaras“ sustiprėjo.

Nudžiugino jaunieji futbolininkai, 1946 ir 1947 metais tapę sąjunginių varžybų nugalėtojais.

1945 m. – viskas iš naujo

Pirmiausia treniruotis pradėjo Kauno rinktinės futbolininkai, kuriems vadovavo užsilikęs prancūzas Emilis Pastoras (Pastor).

Naujai sudarytos Futbolo sekcijos vadovu tapo V. Karalius, nariais – A. Saunoris („Dinamo“) ir Lukauskas („Žalgiris“).

Praktiškai pirmame čempionate po karo galėjo dalyvauti visų respublikos regionų komandos, tačiau ne visur jas iš naujo pavyko suburti.

Pavasarį Kaune ir Vilniuje jau buvo po 4 komandas. Sostinėje anksčiausiai sujudo „Žalgiris“, kuris gegužės pradžioje sužaidė dvejas draugiškas rungtynes su N dalinio futbolininkais. Abu kartus – 4:0 ir 7:0 nugalėjo žalgiriečiai, kurių gretose buvo Riauba, Kasakaitis, J. Litvinas, Dijokaitis, Dobrovolskis, Velička, V. Bubinas, Latoža, S. Stančikas ir kiti.

Geriausi Kauno futbolininkai buvo naujose „Spartako“ ir „Dinamo“ komandose. Jie anksčiausiai pradėjo treniruotis, todėl ir buvo laikomi naujojo čempionato favoritais.

Kauno pirmenybės prasidėjo jau gegužės 10 d., o pirmas ratas pasibaigė beveik po mėnesio. Deja, antrame rate komandoms kovoti neteko. Daugiau neteko nieko girdėti nei apie „Kovą“, nei apie ‚Žalgirį“. Į tolesnį varžybų etapą buvo deleguota ne čempionė „Dinamo“ ekipa, o „Spartakas“...

Beje, „Dinamo“ futbolininkai vėliau atsidūrė Vilniuje ir tapo sostinės čempionais, o vėliau lemiamas rungtynes dėl respublikos čempionų titulo žaidė su Kauno „Spartaku“.

Iš esmės tuo beveik viskas ir pasakyta. Mat kitos komandos buvo labai silpnos.

Savo pirmenybes gegužės mėnesį pradėjo ir 4 Šiaulių ekipos. Varžybos vyko olimpine sistema ir 2 pajėgiausios komandos paaiškėjo jau po pirmųjų susitikimų. „Žalgiris“ 9:1 nugalėjo „Sakalą“, o „Spartako“ pirmoji ekipa 10:1 nepagailėjo savo antrosios sudėties. Finalinės rungtynės buvo sužaistos rugsėjo 9 d. „Spartakas“ 8:4 (5:1) pranoko „Žalgirį“.

Deja, kituose miestuose pirmenybės neįvyko. Į finalinį etapą buvo priimtos kažkiek gyvybės ženklų rodžiusios Klaipėdos, Panevėžio, Telšių, Tauragės ir Marijampolės vienuolikės.

Tiktai vienoje ketvirtfinalio poroje spalio mėnesį vyko atkakli kova. Klaipėdos „Sodyba“ 1:0 palaužė Tauragės atstovus. Įvartį nugalėtojams pelnė Petras Lapė, vėliau tapęs neblogu vartininku. Uostamiesčio vienuolikėje dar žaidė Balys Jančiauskas, Vladas Zabielavičius, Paukštys, Leonidas Chomičius, Jurgis Čivilis, Bonifacas Baltiejus, Gabrielius Grybas, Vladas Mockevičius, Vytautas Adomėnas.

Tauragės „Taurui“ atstovavo: Vytautas Bauža, Vytautas Geležūnas, Juozas Tampauskas, Petras Rimkus, Jocys, Mitlovas, Jonas Paulauskas, Povilas Paulauskas, Augustinas Miliūnas, Vytautas Katinauskas, Jagminas.

Šiaulių „Spartako“ komandos pagrindą sudarė dar prieš metus šauniai žaidę „Gubernijos“ futbolininkai, tačiau pusfinalyje jie beveik nepasipriešino sostinės „Dinamo“ vienuolikei ir pralaimėjo net 0:6 (0:4).

Kitame pusfinalio susitikime favoritai Kauno spartakiečiai pergalę rezultatu 3:1 išplėšė tik po labai atkaklios kovos. Ypač gerai savo vartus saugojo klaipėdiečių vartininkas B. Jančiauskas.

Finalinės rungtynės įvyko spalio 28 d. Kaune. Vietos „Spartakas“ žaidė tokios sudėties: Riauba, Dizmanas Ilgūnas, Vladas Choniavka, Henrikas Kersnauskas, Pranas Štriupkus, Vladas Dzindziliauskas, Jonas Babinskas, Vytautas Javorskis, Stasys Penkauskas, Jonas Deineris, Vladas Andriuškevičius (komandoje dar buvo Vytautas Dovalga). Treneris E. Pastoras.

Vilniaus „Dinamo“ – Stasys Skalskis, Jonas Šlyžius, Albinas Kaminskas, Stasys Mikalauskas, Bronius Galvičius, Zenonas Ganusauskas, Mečislovas Baltrimavičius, Vytautas Saunoris, Stepas Petraitis, Viktoras Kučinskas (komandoje dar buvo J. Velička, Vytautas Lechavičius). Treneris V. Jaškevičius.

Rungtynes stebėjo keli tūkstančiai žiūrovų, kurie aktyviai palaikė abi komandas, nes sostinės ekipoje buvo dauguma kauniečių.

Iš pradžių žaidimo iniciatyva priklausė svečiams. Jų puolėjai S. Petraitis ir J. Zienius kelis kartus pavojingai smūgiavo iš toli. Kai žaidimas išsilygino, krito gana atsitiktinis įvartis į vilniečių vartus. Kairiuoju kraštu prasiveržęs S. Penkauskas smūgiavo iš toli, S. Skalskis neišlaikė kamuolio, kuris atsidūrė vartuose – 1:0. Antrą įvartį S. Penkauskas įmušė, kai vilniečių vartininkas išbėgo kamuolio pasitikti, o tuo metu dengdamas puolėją slystelėjo gynėjas A. Kaminskas.

Po pertraukos vėl sėkmingiau žaidė kauniečiai. 55-ąją minutę J. Šlyžius kamuolį lietė ranka, o skirtą baudinį realizavo S. Penkauskas. 4-ojo įvarčio autorius taip pat S. Penkauskas. Tik šį kartą kauniečių snaiperis pademonstravo visą arsenalą savo sugebėjimų. Smūgis galva taip pat buvo efektingas. Rezultatu 4:0 nugalėjo Kauno „Spartakas“. Čempionams taurę įteikė Kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkas A. Šimanas.

Geriausias 1941–1945 m. Lietuvos futbolininkas Stasys Penkauskas.

24. 1945 M. (05 10 – 10 28)

KAUNAS

1.	„DINAMO“	X	3:1	3:1	5:0	3	0	0	11:2	6
2.	„SPARTAKAS“	1:3	X	8:2	15:1	2	0	1	24:6	4
3.	„KOVAS“	1:3	2:8	X	3:0	1	0	2	6:11	2
4.	„ŽALGIRIS“	0:5	1:15	0:3	X	0	0	3	1:23	0

VILNIUS

1.	„DINAMO“	X	3:0	9:1	2	0	0	12:1	4
2.	„SPARTAKAS“	0:3	X	4:0	1	0	1	4:3	2
3.	„KARININKŲ NAMAI“	1:9	0:4	X	0	0	2	1:13	0

ŠIAULIAI

PUSFINALIS: „ŽALGIRIS“ – „SAKALAS“ 9:1
„SPARTAKAS-1“ – „SPARTAKAS-2“ 10:1
FINALAS: „SPARTAKAS“ – „ŽALGIRIS“ 8:4

SUVALKIJA

KYBARTŲ „SVEIKATA“ – MARIJAMPOLĖS „ŽALGIRIS“ 3:3, 0:8
KLAIPĖDOJE, PANEVĖŽYJE, TELŠIUOSE IR TAURAGĖJE VARŽYBOS NEĮVYKO.
ŠIŲ MIESTŲ KOMANDOS Į PIRMENYBIŲ BAIGIAMĄJĮ ETAPĄ PATEKO BE ŽAIDIMO.

FINALINIS ETAPAS

KETVIRTFINALIS: KLAIPĖDOS „SODYBA“ – TAURAGĖS „TAURAS“ 1:0
KAUNO „SPARTAKAS“ – MARIJAMPOLĖS „ŽALGIRIS“ 8:2
ŠIAULIŲ „SPARTAKAS“ – TELŠIŲ „DŽIUGAS“ 12:1
VILNIAUS „DINAMO“ – PANEVĖŽIO MSK 15:0
PUSFINALIS: KLAIPĖDOS „SODYBA“ – KAUNO „SPARTAKAS“ 1:3
ŠIAULIŲ „SPARTAKAS“ – VILNIAUS „DINAMO“ 0:6
FINALAS: KAUNO „SPARTAKAS“ – VILNIAUS „DINAMO“ 4:0

Lietuvos komandos žaidė nemažai rungtynių su kaimyninių respublikų futbolininkais. Būsimieji čempionai birželio mėnesį Rygoje dalyvavo „Spartako“ stadiono atidaryme ir nugalėjo arenos šeimininkus net 15:0 (6:0). Kitą dieną kauniečiai 5:2 įveikė Rygos karininkų namų vienuolikę.

Sėkmingai žaidė ir Kauno bei Vilniaus dinamiečiai. Kauniečiai net 13:0 (5:0) nepagailėjo Minsko bendraklubių. Vilniečiai Taline sužaidė lygiosiomis 0:0 su „Dinamo“ ekipa bei

3:3 (3:1) su rygiečiais. Po to Vilniuje buvo iškovota pergalė 2:1 (0:1) prieš taliniečius ir 1:0 (0:0) prieš rygiečius bei Pabaltijo čempionų vardai. Bet Maskvoje vilniečiai 0:3 (0:2) nusileido aikštės šeimininkams ir pasitraukė iš tolesnių varžybų.

Vilniaus rinktinė 2:1 (2:0) įveikė Šiaulių reprezentantus. Rygoje Kauno futbolininkai 1:4 (0:3) nusileido aikštės šeimininkams.

Neblogai sekėsi ir rinktinei. Mūsiškiai Rygoje net 7:3 (5:0) nugalėjo latvius. Tris įvarčius pelnė V. Kučinskas, du – S. Penkauskas, po vieną – E. Pastoras, S. Petraitis. Vilniuje buvo pralaimėta estams 2:3 (1:0), įvarčių autoriai – M. Baltrimavičius ir J. Babinskas. Taline visgi pavyko pasiekti revanšą 2:1 (0:1) – po sykį pasižymėjo S. Petraitis ir E. Pastoras.

1946 m. – pažįstami veidai, nauji vardai

Prieš Lietuvos čempionatą daugelyje miestų vyko pavasario turnyrai, komandos žaidė draugiškas rungtynes. Po to buvo pravestos didžiųjų miestų pirmenybės ir atrinktos komandos į pirmąją grupę. Antrojoje grupėje Aukštaitijos, Žemaitijos ir Suvalkijos zonose rungtyniavo silpnesnės miestų ir rajonų ekipos.

Iš pajėgiausiųjų respublikos futbolininkų buvo sudaryta respublikos rinktinė, kuri iš pradžių Kauno „Spartako“ vardu žaidė SSRS Vakarų zonos pirmenybėse (ne meistrų). Mūsiškiai užėmė 4 vietą (7 pergalės, 5 lygiosios ir 4 pralaimėjimai; įvarčiai – 30:16) tarp 9 komandų.

1946 m. SSRS trečios grupės pirmenybių rungtynes Kaune žaidžia Lietuvos rinktinė (šviesesni marškiniai).

Respublikos rinktinei daugiausia atstovavo Kaune išugdyti futbolininkai: Algirdas Stelmokas, Stasys Skalskis, Vladas Choniavka, Dizmanas Ilgūnas, Pranas Štriupkus, Henrikas Kersnauskas, Bronius Galvičius, Vladas Dzindziliauskas (2 įvarčiai), Viktoras Kučinskas (3), Jonas Zienius (1), Zenonas Ganusauskas, Stepas Petraitis (4), Stasys Penkauskas (5), Zenonas Jankauskas, Mečislovas Baltrimavičius (1), Jonas Babinskas, Klaipėdoje savo sportinį kelią pradėjęs Vytautas Saunoris (1), šiaulietis Henrikas Jakimavičius (3), vartininkas iš Kybartų Vincas Mališka, prancūzas Emilis Pastoras (5) ir iš Plungės kilęs Jonas Šlyžius (1). Visiems jiems buvo leista žaisti ir Lietuvos čempionate. 4 įvarčių autoriai nenustatyti: 06 23 Taline (2:0) ir 07 03 Leningrade su Kirovo gamykla (2:2).

Varžybas rugpjūčio 1 d. pradėjo Kauno „Spartako“ ir „Lokomotyvo“ ekipos. Čempionai spartakiečiai be didesnio vargo 5:1 (3:0) nugalėjo naująją komandą, kurioje žaidė daugiausia buvę „Kovo“ futbolininkai.

Po trijų dienų startavo kitos 6 ekipos. Sostinės „Žalgirio“ ir „Dinamo“ derbis pasibaigė rezultatyviomis lygiosiomis 4:4, Panevėžio „Lokomotyvas“ 4:3 (2:2) palaužė Klaipėdos „Audrą“, o Kauno „Dinamo“ išvykoje 6:2 (1:2) nepagailėjo Šiaulių „Spartako“, kuris atkakliai priešinosi pirmąjį kėlinį.

Tai ir nenuostabu, nes Voldemaro Jaškevičiaus treniruojamoje komandoje buvo daug Lietuvos rinktinės narių bei jaunieji perspektyvūs Aleksandras Mačiulis ir Romualdas Liutkevičius, tapę SSRS jaunių taurės laimėtojais.

Ši Kauno vienuolikė ir vėliau keleriose rungtynėse iš eilės savo varžovus guldė aukštais rezultatais. Tik rugsėjo 21 d. jai rimčiau pasipriešino vietos spartakiečiai. Visgi į du Vytauto Lechavičiaus ir vieną V. Kučinsko įvartį varžovai atsakė tik vienu tiksliu J. Čivilio smūgiu.

Po šios pergalės „Dinamo“ užsitikrino pirmąją vietą. Rungtynių su Panevėžio „Lokomotyvu“ baigtis buvo svarbesnė panevėžiečiams. Jos pasibaigė lygiosiomis 1:1 (1:1). Beje, Panevėžio futbolininkai 2:1 įveikė Kauno spartakiečius ir užėmė 3 vietą.

1946 m. Panevėžio „Lokomotyvo“ komanda. Sėdi pirmoje eilėje (iš kairės): M. Bartusevičius, Loginovas, Č. Grigaitis, antroje – V. Mickevičius, V. Daunoras, E. Gečiauskas, Sučyla, stovi – S. Vilimas, J. Rutkauskas, G. Kaleinikovas.

Čempionės Kauno „Dinamo“ gretose žaidė: Algirdas Stelmokas, Stasys Skalskis, Aleksandras Mačiulis, Pranas Grabažius, Bronius Galvičius, Zenonas Ganusauskas, Vytautas Lechavičius (pelnė daugiau nei 10 įvarčių), Stasys Mikalauskas, Mečislovas Baltrimavičius, Jonas Zienius, Stepas Petraitis, Viktoras Kučinskas, Romualdas Liutkevičius, Alfonsas Zienius.

Kauno „Spartako“ pagrindą sudarė: Jurgis Bobrovas, Dizmanas Ilgūnas, Vladas Choniavka, Henrikas Kersnauskas, Pranas Štriupkus, Vladas Dzindziliauskas, Vladas Andriuškevičius, Jonas Babinskas, Jurgis Čivilis, Zenonas Jankauskas, Stasys Penkauskas. Komandoje dar buvo Juozas Rinkevičius, Justinas Labutis, Stasys Lubianskas, Bagdonavičius, Dubrovinas. Treneris H. Kersnauskas.

Panevėžio „Lokomotyvas“ žaidė labai nestabiliai: atėmė taškų iš lyderių, tačiau niekuo nesiskyrė nuo savo artimiausių kaimynų turnyro lentelėje. Šiaulių „Spartakui“ panevėžiečiai nusileido net 2:8.

Panevėžio ekipos vartus saugojo Antanas Stankevičius, gynyboje žaidė Stasys Vilimas, Edvardas Gečiauskas, Grigorijus Kaleinikovas, saugų grandyje – Juozas Rutkauskas, Česlovas Grigaitis, B. Sučyla, puolėjai buvo Vytautas Skripkauskas, Vytautas Totoris, Bronius Liukpetris, Vytautas Daunoras, Mečislovas Bartusevičius ir Vladas Bortkus.

Šiaulių „Spartakas“ rezultatyvumu aplenkė visas komandas, tačiau dažnai klydo gynėjai, nepadėjo ir vartininkas Viktoras Krikščiūnas, kuris po kelių metų atsidūrė Pietų Amerikoje ir 1950 metais tapo Kolumbijos čempionu. Komandos puolimo branduolį su-

1944–1946 m. Šiaulių čempionai – „Spartako“ futbolininkai. Guli V. Krikščiūnas, klūpo (iš kairės): P. Ščėgauskas, A. Samušas, M. Orbakas, E. Brijūnas, stovi – rėmėjas Glikas, I. Urbonas, S. Mikšys, H. Jakimavičius, I. Pranulis, A. Galskis, P. Adomaitis, komandos vadovas J. Bekeris.

darė Petras Adomaitis, ėjęs ir vadovo pareigas, Henrikas Jakimavičius, atlikdavęs atakų organizatoriaus vaidmenį, Ipolitas Pranulis bei Ignas Urbonas.

Į prizinę vietą galėjo pretenduoti ir Kauno „Lokomotyvas“, turėjęs pajėgių futbolininkų ir perspektyvių jaunuolių, tačiau apmaudžiai pralaimėjo Klaipėdos „Audrai“ ir užėmė tik 5 vietą.

Netikėtai silpnai pasirodė Vilniaus „Žalgiris“, kuriame žaidė neblogi futbolininkai: Povilas Račinskas, Romualdas Nevinskas, Juozas Litvinas, Vytautas Dovalga, Stepas Stančikas, Vytautas Bubinas ir kiti.

Klaipėdos „Audra“ perėmė „Sodybos“ palikimą, tačiau rungtyniavo neįspūdingai. Jai trūko gero vartininko.

1946 m. „Audros“ žaidėjai ir gerbėjai eina į rungtynes.

Vilniaus „Dinamo“ vienuolikės nepavyko sucementuoti net tokiems futbolo asams, kaip Jonas Šlyžius, Vytautas Saunoris, Vytautas Javorskis. Komandai rungtynėse su Kauno „Lokomotyvu“ atstovavo keli neregistruoti futbolininkai, žaidėjai vilkėjo skirtingą aprangą. Antrojo kėlinio viduryje vidurio puolėjas buvo pasiųstas į vartus, o į ataką pajungtas vartininkas...

Gūdžiais stalinizmo represijų laikais žybtelėjo mūsų jaunieji futbolininkai. Leningrade (dab. Sankt Peterburgas) vykusiose SSRS jaunių taurės varžybose respublikos rinktinė, kurią rengė E. Pastoras (vadovas L. Falkauskas) užėmė pirmąją vietą.

Mūsiškiai aštuntfinalyje 8:0 nepagailėjo savo kaimynų latvių. Vėliau 6:2 eliminavo Gruzijos atstovus. Šiose rungtynėse nuo sovietinės kariuomenės slapstęsis kaunietis Vladas Neverauskas, tuo metu gyvenęs Marijampolėje, pelnė 4 įvarčius. Pusfinalyje 3:2 pavyko palaužti leningradiečius.

1946 m. Po šio prasiveržimo V. Neverauskas (pirmas iš dešinės) įmušė penktą įvartį į gruzinų vartus.

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

ДИПЛОМ
ПЕРВОЙ СТЕПЕНИ

Всесоюзный Комитет
по делам
физической культуры и спорта
при Совете Министров СССР
награждает тов. НЕВЕРАУСКАС В.В.
ИГРОКА СБОРНОЙ ЮНОШЕСКОЙ КОМАНДЫ ЛИТОВСКОЙ ССР – ПОБЕДИТЕЛЬНИЦЫ
КУБКА СОВЕТСКОГО СОЮЗА ПО ФУТБОЛУ 1946 ГОДА.-

Председатель Всесоюзного Комитета по делам физической культуры и спорта при Совете Министров СССР

№ 5665

Москва 25 августа 1946 г.

V. Neverausko diplomas už pirmąją vietą.

Lemiamos rungtynės buvo reto grožio ir labai atkaklios. Lietuviai jau 3-iąją žaidimo minutę pirmavo 2:0, tačiau dar po 7 minučių rezultatas jau buvo 2:2. Vėl į priekį mūsiškius išvedė J. Urniežius, bet Rusijos Federacijos futbolininkai 3-ią kartą nuginklavo T. Kižį. Kai 51-ąją minutę H. Kurauskas įmušė 4-tą įvartį, dar laiko buvo likę nemažai. Vis dėlto mūsiškiai pergalingą rezultatą 4:3 išlaikė iki susitikimo pabaigos. Ypač pasižymėjo gy-

nėjas A. Mačiulis, uždengęs tą zoną, iš kurios varžovai surengė ankstesnes rezultatyvias atakas.

Šios pergalės neužgožia ir tai, kad Lietuvos rinktinės keli futbolininkai žaidė svetimomis pavardėmis, kiti – žymiai „atjaunėję“. Aferomis naudojosi ir kitų respublikų komandos. Kai kurie Gruzijos futbolininkai atvyko net su savo atžalomis.

Lietuvos rinktinei atstovavo: T. Kižys, P. Liutkevičius, A. Mačiulis, J. Kedys, A. Grincevičius, V. Javorskis, A. Griškonis, H. Kurauskas, J. Labutis, K. Eismontas, M. Daukša, L. Ulozevičius, V. Neverauskas, R. Liutkevičius.

Sovietinė propagandinė mašina tokį jaunųjų futbolininkų triumfą įvardijo kaip naujosios santvarkos laimėjimą. Tartum viskas staiga atsirado per vieną dieną, o anksčiau nebuvo nei patriotinių jaunimo organizacijų, nei žinomų klubų.

25. 1946 M. (08 01 – 10 27)

I GRUPĖ

1.	KAUNO „DINAMO“	X	3:1	1:1	6:2	4:1	3:1	7:1	8:4	6	1	0	32:11	13
2.	KAUNO „SPARTAKAS“	1:3	X	1:2	7:3	5:1	3:0	8:1	2:1	5	0	2	27:11	10
3.	PANEVĖŽIO „LOKOMOTYVAS“	1:1	2:1	X	2:8	1:1	0:0	4:3	2:0	3	3	1	12:14	9
4.	ŠIAULIŲ „SPARTAKAS“	2:6	3:7	8:2	X	2:7	6:2	6:1	6:3	4	0	3	33:28	8
5.	KAUNO „LOKOMOTYVAS“	1:4	1:5	1:1	7:2	X	4:0	1:2	5:1	3	1	3	20:15	7
6.	VILNIAUS „ŽALGIRIS“	1:3	0:3	0:0	2:6	0:4	X	2:1	4:4	1	2	4	9:21	4
7.	KLAIPĖDOS „AUDRA“	1:7	1:8	3:4	1:6	2:1	1:2	X	3:2	2	0	5	12:30	4
8.	VILNIAUS „DINAMO“	4:8	1:2	0:2	3:6	1:5	4:4	2:3	X	0	1	6	15:30	1

SSRS II GRUPĖ

VAKARŲ ZONA

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	RYGOS «DINAMO»		1:2 3:0	1:1 2:2	1:1 4:1	4:1 2:1	4:0 7:0	2:0 2:0	5:1 4:2	5:1 2:0	12	3	1	49:13	27
2	LENINGRADO KN	2:1 0:3		0:2 0:0	3:1 1:4	2:0 0:2	0:0 3:0	4:1 1:0	3:1 1:2	5:2 1:0	9	2	5	26:19	20
3	LENINGRADO KIROVO GAMYKLA	1:1 2:2	2:0 0:0		2:2 0:0	0:1 4:2	2:0 0:3	1:0 1:2	1:0 2:2	1:0 3:1	7	6	3	22:16	20
4	LIETUVA	1:1 1:4	1:3 4:1	2:2 0:0		2:0 0:1	1:1 1:0	2:0 4:0	5:1 1:2	5:0 0:0	7	5	4	30:16	19
5	TALINO «DINAMO»	1:4 1:2	0:2 2:0	1:0 2:4	0:2 1:0		1:2 0:0	1:1 0:1	1:1 4:3	2:0 6:0	6	3	7	23:22	15
6	MASKVOS «STROITEL»	0:4 0:7	0:0 0:3	0:2 3:0	1:1 0:1	2:1 0:0		0:1 2:3	2:1 +:-	2:1 2:1	6	3	7	14:26	15
7	MASKVOS «ENERGIJA»	0:2 0:2	1:4 0:1	0:1 2:1	0:2 0:4	1:1 1:0	1:0 3:2		0:2 1:0	0:0 2:2	5	3	8	12:24	13
8	MASKVOS CAL	1:5 2:4	1:3 2:1	0:1 2:2	1:5 2:1	1:1 3:4	1:2 -:+	2:0 0:1		1:2 3:2	4	2	10	22:34	10
9	PETROZAVODSKO KN	1:5 0:2	2:5 0:1	0:1 1:3	0:5 0:0	0:2 0:6	1:2 1:2	0:0 2:2	2:1 2:3		1	4	11	12:40	6

*CAL - CIVILINĖS AVIACIJOS LAIVYNAS, *KN - KARININKŲ NAMAI

1946 m. SSRS jaunių čempionai. Pirmoje eilėje (iš kairės): A. Grincevičius, V. Javorskis, R. Liutkevičius, T. Kižys, P. Liutkevičius, A. Griškonis; antroje – komandos vadovas L. Falkauskas, H. Kurauskas, J. Kedys, J. Labutis, Č. Grigaravičius, treneris E. Pastoras, M. Daukša, K. Eismontas, V. Neverauskas, L. Ulozevičius, A. Mačiulis.

1946 m. Tauragės „Tauras“ žaidė Žemaitijos zonoje, o po dviejų metų puikiai pasirodė elitinėje grupėje. Komandos branduolį sudarė šie futbolininka i (iš kairės): J. Paulauskas, V. Bauža, V. Kanitauskas, P. Paulauskas, J. Tampauskas, K. Rugys, G. Miliūnas, P. Rimkus, E. Mitikovas, D. Mažutis, A. Paulikaitis.

1946 m. tokiu „ekspresu“ Tauragės futbolininkai vykdavo į antros grupės Žemaitijos zonos pirmenybių rungtynes.

1947 m. – bėgiais ant pakylos

Prieš oficialų futbolo sezoną vyko keli futbolo turnyrai, komandos žaidė nemažai draugiškų rungtynių.

Kaune futbolo sezono atidarymo turnyre dviejose grupėse rungtyniavo 10 ekipų. Pirmą kartą entuziastingai įsijungė aukštųjų mokyklų futbolininkai. Kūno kultūros institutas delegavo 3 komandas.

1-oje grupėje tarp 4 pajėgiausių ekipų vyko atkakli kova. „Dinamo“, „Lokomotyvas“ ir „Spartakas“ surinko po 4 taškus ir išsirikiavo nurodyta tvarka. KKI studentai taškų nepelnė, tačiau „Spartakui“ ir „Lokomotyvui“ nusileido tik 2:3. 2-oje grupėje netikėtai nugalėtoja tapo Finansų technikumo vienuolikė, finale 4:2 (1:1) įveikusi Kauno universiteto studentus. Šioje grupėje dar žaidė 2 KKI ekipos, Žemės ūkio akademijos vienuolikė ir „Žalgiris“.

Gegužės 2 d. surengtame „Žaibo“ turnyre buvo žaidžiama dviejų minusų sistema. Dalyvavo 8 komandos. Finale „Dinamo“ 2:0 palaužė „Lokomotyvą“.

Visgi svarbiausias buvo po savaitės Vilniuje vykęs 4-ių komandų turnyras, kuriame dalyvavo Kauno „Lokomotyvo“, „Dinamo“ ir „Spartako“ futbolininkai bei sostinės rinktinė. Buvo kovojama ne tik dėl Pergalės dienai skirto prizo, bet ir dėl patekimo į formuojamą respublikos meistrų kolektyvą.

Pusfinalio rungtynėse „Lokomotyvas“ 2:1 įveikė „Dinamo“ ekipą, o spartakiečiai tokiu pačiu rezultatu palaužė vilniečius. Finale „Spartakas“ 3:2 nurungė „Lokomotyvą“.

1947 m. Keturių komandų žaidėjų atrankos į meistrų kolektyvą turnyro momentai. Žaidžia Vilniaus „Dinamo“ (balti marškinėliai) ir Kauno „Lokomotyvas“.

1947 m. Keturių komandų žaidėjų atrankos į meistrų kolektyvą turnyro momentai. Žaidžia Kauno „Dinamo“ (balti marškinėliai) ir „Локомотивас“.

Всесоюзное Добровольное Физкультурное ордена Ленина Общество Промкооперации

„СПАРТАК“

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ СОВЕТ

КВА, Б. Черкасский переулок, дом № 13 Тел. К-3-58-12

екс Т.С.О
№ 136

МОСКВА, „18“ ноября 1947 г.

Заместителю Председателя
Литовского Республиканского Комитета
физической культуры и спорта

тов.Крупину К.В.

Ваше письмо от 14/XI 1947 года об организации в гор. Вильнюсе при Литовском Совете нашего общества освобожденной команды мастеров по футболу нами получено.

Центральный Совет общества "Спартак" полностью поддерживает Ваше предложение и сообщает, что в смете Литовского Совета на 1948 год будут предусмотрены ассигнования на содержание команды.

Для скорейшего продвижения в вышестоящих организациях данного вопроса считаем желательным иметь в своем распоряжении соответствующего ходатайства от Советских и Партийных организаций Республики.

Председатель ЦС о-ва"Спартак" /Михальчук/

1947 m. Prašymas įkurti Vilniaus „Spartako“ meistrų komandą.

Iš geriausių šio turnyro futbolininkų buvo sudaryta Vilniaus „Dinamo“ futbolo meistrų komanda, kuri dalyvavo SSRS II grupės centrinės zonos varžybose. Jos debiutas įvyko jau gegužės 16 d. Vilniuje. Į Lietuvos sostinę atvyko pagrindinis pretendentas į 1-ąją vietą – Maskvos „Lokomotyvas“. Beje, jis ir tapo zonos nugalėtoju. Mūsiškiai svečiams po atkaklios kovos nusileido 1:2, o gegužės 18 d. – 0:2.

Nors mūsų futbolininkams dar su 10 komandų po 2 kartus teko susitikti Vilniuje, tačiau 15-os ekipų turnyre jie užėmė tik 8 vietą (13 pergalių, 2 lygiosios ir 13 pralaimėjimų; įvarčiai – 55:47).

Komandoje nebuvo nė vieno tikro vilniečio. Prie daugumos Kauno futbolininkų prisijungė šiaulietis Henrikas Jakimavičius (žaidė 23 rungtynes, pelnė 5 įvarčius), sostinėje apsigyvenę Vytautas Saunoris (18, 8) ir Jonas Šlyžius (14).

Kiti jai atstovavę futbolininkai: Vladimiras Rylis (27, 11), Dizmanas Ilgūnas (26), Stepas Petraitis (26, 12) – pirmo įvarčio autorius, Bronius Galvičius (25), Zenonas Ganusauskas (24, 2), Viktoras Kučinskas (24, 9), Vladas Choniavka (22), Algirdas Stelmokas (22, -43), Pranas Štriupkus (21), Kęstutis Eismontas (19, 6), Stasys Mikalauskas (17, 1), Stanislovas Paberžis (13), Gediminas Bružas (10, 1), Stasys Skalskis (6, -4); treneriai – Jaroslavas Citavičius, Voldemaras Jaškevičius.

Į Lietuvos futbolo čempionato I grupę buvo priimta 10 komandų. Prie buvusiųjų 8 ekipų prisijungė 2 pajėgiausios iš II grupės – Marijampolės „Žalgiris“ ir Šiaulių „Vėliava“.

1947 m. Vilniaus „Dinamo“ meistrų komanda prieš pirmąsias rungtynes. Iš kairės: J. Šlyžius, A. Stelmokas, D. Ilgūnas, Z. Ganusauskas, G. Bružas, S. Petraitis, P. Štriupkus, V. Kučinskas, K. Eismontas, V. Rylis ir B. Galvičius.

1947 m. V. Rylis įmuša 3-ią įvartį į Leningrado „Sudostroitel“ vartus (3:0).

1947 m. Vilniaus „Dinamo“ meistrų komandos (balta apranga) ataka eilinėse pirmenybių rungtynėse.

Antrojoje grupėje nebeliko Suvalkijos zonos. Tarp 7 Aukštaitijos zonos ekipų buvo ir Kybartų „Sveikata“ bei Vilkaviškio „Sudavija“ (dar pirmame rate ji pasitraukė). Žemaitijos zonoje rungtyniavo 8 komandos.

Prieš startą kelios ekipos pakeitė pavadinimus: „Žalgiriais“ tapo Klaipėdos, Panevėžio ir Tauragės kolektyvai.

Pirmenybės prasidėjo birželio 1 d. ketveriomis rungtynėmis. Kauno „Spartakas“ tūkstančio žiūrovų akivaizdoje 5:2 nugalėjo čempionę „Dinamo“ vienuolikę, kuri daugiau futbolininkų delegavo į sostinės meistrų komandą.

Atkakliausia kova buvo Klaipėdoje, kur susitiko vietos „Žalgiris“ su Šiaulių „Spartaku“. Rungtynėms teisėjavo miesto kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkas. Jis antrame kėlinyje iš aikštės pašalino šiaulietį Antaną Sipavičių. Kai rungtynės baigėsi lygiosiomis 4:4, svečių komandos kapitonas Petras Adomaitis demonstratyviai suplėšė

1947 m. Klaipėdos „Žalgirio“ vienuolikė žygiavo į eilines čempionato rungtynes. 2-as iš dešinės vartininkas Petras Lapė, vėliau parengęs projektą stadiono rekonstrukcijai.

1947 m. Klaipėdos „Žalgiris“ („Audra“) žaisdavo net labai nepalankiomis oro sąlygomis.

varžybų protokolą. Į Klaipėdos stadioną buvo susirinkę beveik 4 tūkstančiai žiūrovų.

Šiauliuose sovietinių desantininkų „Vėliavos“ („Znamia“) vienuolikė 4:1 nugalėjo Marijampolės „Žalgirį“.

Tiek pat įvarčių buvo įmušta ir Panevėžyje, tik visi krito į Vilniaus „Žalgirio“ vartus.

Birželio 4 d. startavo Kauno „Lokomotyvas“. Geležinkelininkai net 5:0 parklupdė prieš tai pasižymėjusius spartakiečius. Nugalėtojams 3 įvarčius pelnė Juozas Gudelis, po sykį pasižymėjo Antanas Paulaitis ir Martynas Daukša.

1947 06 04. Kauno dinamiečiai atakavo Klaipėdos „Žalgirio“ vartus (2:2).

Tik birželio 12 d. į pirmenybes įsijungė Vilniaus „Dinamo“ komanda, kurioje žaidė ne meistrų dubleriai, o sovietiniai kagėbistai. Kauno „Lokomotyvas“ vilniečius nugalėjo 4:2 ir įsirašė 3-ią pergalę. Prieš tai Šiauliuose 2:0 buvo nugalėta „Vėliava“.

„Lokomotyvo“ ekipai gyvenimą palengvino kitos komandos, kurios barstė taškus. Rimčiausias varžovas buvo Šiaulių „Spartakas“, net 14:0 (7:0) supliekęs Vilniaus „Žalgirį“, tačiau 2:4 nusileidęs Kauno dinamiečiams.

Birželio 22 d. ir susikirto „Lokomotyvo“ ir „Spartako“ turnyriniai keliai. Tą dieną tiesiog nesulaikomi buvo šiauliečiai A. Sipavičius (į Vilniaus „Žalgirio“ vartus įmušė 6 įvarčius) ir I. Pranulis, pelnę po 2 įvarčius. Jiems talkinęs P. Ščegauskas pasižymėjo kartą. Lyderis atsakė tik dviem įvarčiais ir pralaimėjo 2:5.

Visgi Kauno „Lokomotyvas“ pirmame rate daugiau taškų nuostolio nepatyrė ir tvirtai įsitvirtino turnyro lentelės priekyje.

Tuo tarpu Šiaulių „Spartakas“, Klaipėdos „Žalgiris“ ir Kauno „Spartakas“ taškų prarado ne tik tarpusavio rungtynėse, bet ir žaisdami su Marijampolės ir Panevėžio komandomis. Tiesa, „Lokomotyvas“ 1:2 pralaimėjo Vilniaus „Žalgiriui“, bet tarp nugalėtojų buvo 6 neregistruoti futbolininkai, todėl pergalė atiteko lyderiui.

Mažai kas pasikeitė ir antrame rate. Nors „Lokomotyvas“ iš eilės pralaimėjo dvejas rungtynes (0:2 Kauno „Spartakui“ ir 0:1 Klaipėdos „Žalgiriui“), tačiau išsaugojo 1-ąją vietą. Beje, žaidžiant uostamiestyje teisėjas Č. Daukša už grubų žaidimą pašalino iš aikštės

2 vietos futbolininkus ir kaunietį J. Litviną. Po ginčų su teisėju 88-ąją minutę Kauno futbolininkai išėjo iš aikštės. Komandai buvo skirta 6 mėnesių sąlyginė diskvalifikacija.

Nesportinio elgesio atvejų buvo gana daug, tačiau varžybų vykdytojams daugiausia rūpesčių sukėlė komandų neišvykimas į rungtynes. Nors pagal pirmenybių nuostatus už 2 kartus nepasirodžiusi aikštėje komanda turėjo būti šalinama, tačiau tokių sankcijų nebuvo priimta.

Dėl įvairių priežasčių po 4 kartus sportinių krepšių neteko krautis Vilniaus ir Kauno dinamiečiams bei Panevėžio futbolininkams. Pastarieji nepasirodė rungtynėse savoje aikštėje, kai jų laukė marijampoliečiai.

Visgi visus pranoko Vilniaus „Žalgiris“. Komandos vadovas buvo Nikolajus Rakovskis, kilęs iš Zaparožės kazokų. Sovietinėje kariuomenėje jis buvo jūrininkas. Teko girdėti, jog jis galėjo būti KGB agentas, bet labiausiai pasižymėjo kaip kišenvagis.

Vėlyvą 1947-ųjų rudenį Kauno „Lokomotyvui“ buvo įteikta respublikos čempionų taurė, „modifikuota“ iš ikikarinės...

1947 m. Lietuvos čempionas ir taurės laimėtojas – Kauno „Lokomotyvas“. Iš kairės: A. Griškonis, R. Nevinskas, M. Daukša, V. Macianskas, Z. Urbanavičius, V. Rylis, H. Kurauskas, G. Bružas, S. Martišius, J. Valiūnas, A. Paulaitis.

Legendinį pavadinimą turėjusi komanda pirmiausia Panevėžyje pralaimėjo tik 0:5. Joje žaidė daugiausia lietuviai: Povilas Ročinskas, Andrius Juknėnas, Albertas Kairys, Juozas Bubinas, Edvardas Točilauskas, Lionginas Nevinskas, Vytautas Bubinas, Bronius Bratkauskas ir kiti, tačiau jau po šių rungtynių pusė komandos buvo pakeista kitataučiais. Po pralaimėjimo 0:14 Šiaulių „Spartakui“ joje išsilaikė tik A. Kairys ir, be abejo, pats N. Rakovskis, kuris žaidė ne tik puolėju ir gynėju, bet ir vartininku. Deja, netrukus įvairaus plauko futbolininkų vadovas nesugebėdavo surinkti. Komanda pirmame rate neišvyko į ketverias rungtynes ir pasitraukė iš pirmenybių. Jos vadovas N. Rakovskis 1949 metais net buvo pakviestas į sostinės meistrų kolektyvą...

Čempionas Kauno „Lokomotyvas“ turėjo pajėgių futbolininkų visose grandyse. Vartininkas Tadas Valiūnas buvo nepakeičiamas visose pirmenybių rungtynėse. Gynėjai Romualdas Nevinskas, Jonas Urbonavičius, Jonas Macenskas žaidė taip pat stabiliai, o Jonas Vitkauskas kelis kartus buvo ir puolėjų gretose. Iš saugų tik Algirdas Griškonis visą laiką išsaugojo vietą pagrindinėje vienuolikėje. Vladą Urbaitį ir Teodorą Ptušką vėliau dažnai pakeisdavo Edvardas Kalvaitis ir Juozas Litvinas. Puolėjai Martynas Daukša, Antanas Paulaitis (žaidžiantis treneris), Stepas Martišius ir Juozas Gudelis puikiai atliko savo pareigas. Keturis kartus aikštėje pasirodė jaunasis Henrikas Kurauskas, pelnęs vieną įvartį.

Šiaulių „Spartakas“ tapo rezultatyviausia komanda, nes kelerius metus jos sudėtis beveik nesikeitė. Saugai ir puolėjai buvo puikiai susižaidę. Tiesa, kelis kartus komanda pasielgė avantiūriškai ir todėl pralaimėjo. Nors sezono pabaigoje ji neišvyko į Kauną žaisti su „Lokomotyvu“, tačiau išsaugojo antrąją vietą. Jai atstovavo tik 13 futbolininkų. Romualdas Auksutis (vartininkas), Stasys Mikšys, Edvardas Orbakas, Edvardas Brijūnas, Aleksas Adomaitis, Ignas Urbonas ir Petras Ščegauskas žaidė visas čempionato rungtynes. Tik vietoje Antano Sipavičiaus 3 kartus aikštėje pasirodė Romualdas Prikockis, sykį žaidė Romualdas Gudinavičius. P. Adomaitis buvo ir komandos kapitonas, ir vadovas.

Tuo tarpu Klaipėdos „Žalgirio“ ekipoje rungtyniavo net 24 futbolininkai. Tik vartininkas Petras Lapė nepraleido nė vienerių rungtynių. Savo vietą vienuolikėje daugiausia išsaugojo gynėjai Vladas Zabielavičius, Justas Kasakaitis, Kostas Vasiliauskas, Stasys Mackevičius ir saugas Bonifacas Baltiejus. Nedaug priekaištų susilaukė puolėjai Vytautas Adomė-

nas, Leonas Arlauskas ir Michailas Zaicevas. Visgi teko dažnai ieškoti patikimesnių saugų ir kairiojo krašto puolėjo. Buvo išbandyti Stasys Žičkus, Stasys Ignotas, Vladas Knašius, Kazys Ragauskas, Georgijus Makejevas, Aleksandras Baltiejus, Ivanas Nozdrinas, G. Grigorjevas ir kiti. Todėl pagal rezultatyvumą Klaipėdos futbolininkai buvo tik šešti.

1946 m. ir 1947 m. pradžioje pajėgiausia Klaipėdos komanda („Audra“, „Žalgiris“), kurią šefavo valstybinė prekyba.

Šios komandos geriausi žaidėjai (iš kairės): S. Ignotas, J. Kasakaitis, P. Lapė, K. Vasiliauskas, M. Zaicevas.

Kauno „Spartakas“ daugiau dėmesio skyrė puolimui, tačiau buvo skylėta gynyba. Be to, vartininkai Jurgis Bobrovas, Petras Bugačius ir ledo ritulio vartų sargas Grigalavičius dažnai klydo. Kartą vartuose darbavosi gynėjas Stasys Lubianskas. Tuo tarpu puolėjai Stasys Penkauskas, Petras Škelovas, Vladas Andriuškevičius, Zenonas Jankauskas ir Aleksandras Liutkevičius buvo vieni geriausių čempionate.

Pagal savo sudėtį Kauno „Dinamo“ nebuvo silpnesnė už kitas komandas. Vartininkas Stasys Grincevičius, gynėjai Pranas Grabažius, Pranas Liutkevičius, Aleksandras Mačiulis, saugai Mečys Baltrimavičius, Mečys Grigaravičius, puolėjai Jonas Zienius ir Romualdas Liutkevičius pasirodė gerai, tačiau dažnai keitėsi jų partneriai, todėl trūko savitarpio supratimo. Be to, komanda gavo 4 „riestainius“ be žaidimo ir užėmė tik 5 vietą.

Tas pats pasakytina ir apie Šiaulių „Vėliavą“. Desantininkų komandoje buvo įdomių futbolininkų, bet iš 28 buvo nelengva rasti pagrindinę sudėtį. Kariškiai net 6:0 supliekė Šiaulių „Spartaką“, tačiau patyrė eilę skaudžių nesėkmių.

Retsykiais visai neblogai žaidė debiutantas Marijampolės „Žalgiris“. Vadovas Vladas Neverauskas ir globėjas Jonas Paulionis buvo geriausi ir aikštėje. Gerai užsirekomendavo jaunasis vartininkas Gediminas Matulaitis. Pagrindinėje sudėtyje dar žaidė Sigitas Velička, Vytautas Paplauskas, Jonas Vaškelis, Bronius Rybakovas, Jeronimas Draugelis, Kostas Vichauskas, Bronius Matulevičius, Justinas Staškevičius.

Tikrai nepelnytai žemą vietą užėmė Panevėžio „Žalgiris“, jau kelerius metus žaidęs tos pačios sudėties. Pernykščiai bronziniai prizininkai kelis kartus neišvyko į rungtynes. Komanda neturėjo trenerio.

Rezultatyviausiai čempionate žaidė Stasys Penkauskas (Kauno „Spartakas“), Jonas Zienius (Kauno „Dinamo“), Antanas Paulaitis, Juozas Gudelis (abu – iš Kauno „Lokomotyvo“).

Žurnalisto Saliamono Vaintraubo ir „Tiesos“ laikraščio vyr. redaktorius Karoso iniciatyva pirmą kartą respublikos mastu buvo surengtas taurės turnyras, kurį vėliau kelis dešimtmečius rengė minėto oficiozo redakcija.

Pirmame turnyre dalyvavo 26 komandos, varžybos iš pradžių vyko Aukštaitijos ir Žemaitijos zonose. Pirmosios grupės ekipos į kovas įsijungė zonų ketvirtfinaliuose.

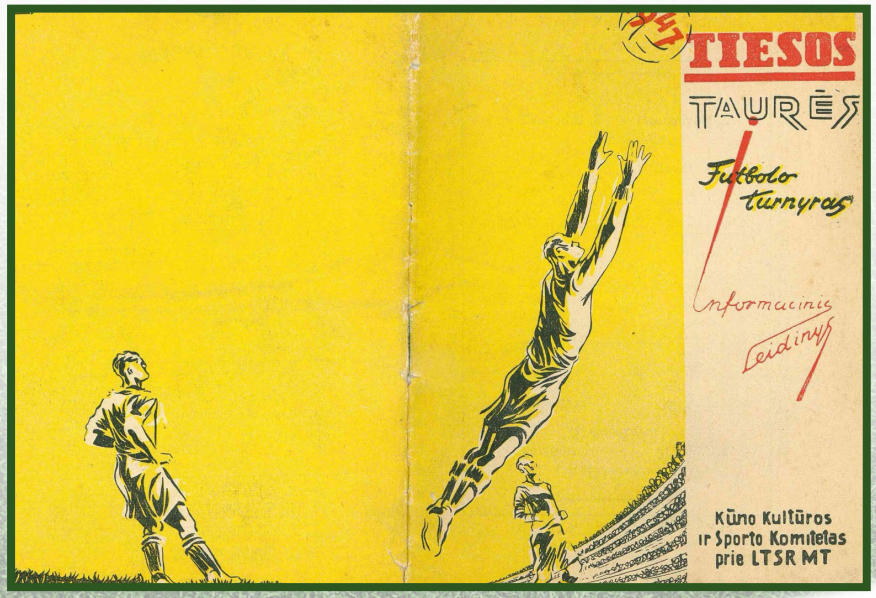
Aukštaitijos zonoje daugiausia teko darbuotis Ukmergės „Žalgirio“ futbolininkams, kurie pirmame etape nesulaukė Kėdainių „Žalgirio“, o po to 6:1 parklupdė Kauno bendraklubius. Kai ukmergiečiai 7:2 eliminavo Utenos „Žalgirį“, jie net 8:1 privertė kapituliuoti Vilniaus žalgiriečius. Taip pat zonos ketvirtfinalyje Vilniaus „Dinamo“ 4:2 įveikė Kauno „Spartaką“, o Kauno „Lokomotyvas“ 5:4 palaužė Marijampolės „Žalgirį“. Kauno „Dinamo“ varžovo neturėjo.

Zonos pusfinalyje Ukmergės žalgiriečiai 3:2 privertė pasiduoti Kauno dinamiečius, o „Lokomotyvas“ 4:2 – sostinės „Dinamo“ vienuolikę. Vis dėlto Kauno „Lokomotyvas“ apgynė pajėgiausių komandų grupės prestižą ir Ukmergės futbolininkus nugalėjo 6:2.

Žemaitijos zonoje sėkmingiausiai tarp antrojo ešelono ekipų rungtyniavo Tauragės „Žalgiris“, kuris iš eilės 2:1 palaužė Šilutės, 3:2 – Sendvario bedraklubius, o po to 9:2 nepagailėjo Plungės „Spartako“.

Deja, zonos ketvirtfinalyje tauragiečių ryžtą 6:2 sužlugdė Šiaulių „Vėliavos“ futbolininkai. Klaipėdos „Žalgiris“ iš karto pateko į pusfinalį, kur 5:0 nugalėjo Panevėžio „Žalgirio“ vienuolikę. Šiame etape Šiaulių „Spartako“ ir „Vėliavos“ ginčą 1:0 laimėjo pastaroji ekipa. Finale kariškiai 3:2 įveikė klaipėdiečius.

„Tiesos“ taurės finalinėms rungtynėms buvo išleista nedidelio formato 16 puslapių knygelė, kurioje pateiktos žinios apie šio turnyro eigą bei Respublikos čempionatą, sostinės meistrų kolektyvą, mūsų jaunių pasirodymą sąjunginėje arenoje ir truputis informacijos apie tarptautines varžybas.

16 psl. leidinys pirmajam „Tiesos“ taurės turnyrui (aut. S. Vaintraubas).

Nors rugpjūčio 31 d. Vilniuje lijo, tačiau į centrinį stadioną susirinko net 8 tūkstančiai futbolo mėgėjų, tiek ne dažnai būdavo, kai žaisdavo meistrų vienuolikės. Įdomioje dvikovoje trofėjų pirmą kartą laimėjo Kauno „Lokomotyvas“, 3:2 (2:1) palaužęs Šiaulių „Vėliavos“ futbolininkus.

Finalinių rungtynių organizatoriai (iš kairės): sporto veikėjas L. Falkauskas, žurnalistas ir komentatorius S. Vaintraubas, „Tiesos“ dienraščio redaktoriaus pavaduotojas J. Karosas.

Pirmoji „Tiesos“ taurė komandos kapitono A. Paulaičio rankose.

1947-08-31 finalo rungtynių statistika. Kauno „Lokomotyvas“–Šiaulių „Vėliava“ 3:2 (2:1). Vilniaus miesto stadionas. 8000 žiūrovų. Teisėjas J. Aleksandravičius (Vilnius).

„Lokomotyvas“ (treneris A. Paulaitis): T. Valiūnas, R. Nevinskas, A. Griškonis, J. Urbonavičius, J. Macenskas, E. Kalvaitis, J. Vitkauskas, M. Daukša, A. Paulaitis (kap.), S. Martišius, J. Gudelis.

„Vėliava“ (treneris V. Petrovas): G. Tichomirovas, N. Reznikas, V. Anenkovas, V. Koganas, V. Nedeliajevas, I. Konorojus, B. Rudasiovas, V. Petrovas (kap.), V. Lysenkovas, A. Kuzmenka, S. Nosovas.

Įvarčiai: M. Daukša, J. Gudelis (2); S. Nosovas (2).

Taurės laimėtojams nepasisekė sąjunginėse „Lokomotyvo“ draugijos taurės varžybose. Po pergalės 3:1 prieš Bresto bendraklubius mūsiškiai 2:3 pralaimėjo Riazanės atstovams.

Užtat Kauno I gimnazijos komanda iš Leningrado vėl parvežė SSRS jaunių čempionų taurę. Kauniečiai iš eilės „sausais“ rezultatais nugalėjo Leningrado (4:0), Maskvos (2:0) ir Latvijos (2:0) ekipas, o finale 2:1 įveikė gruzinus.

Plačiai nuskambėjo Leono Solovjovo pavardė, tačiau iš tikrųjų tai buvo Petras Škelovas iš Kauno „Spartako“. Taip pat gerai žaidė Eugenijus Kerinas Stakniūno pavarde, o vidurio gynėjas Aleksandras Mačiulis naudojosi jaunesnio brolio Juozo dokumentais. Dar keli futbolininkai nebuvo moksleiviai, o vyresnio nei jaunių amžiaus.

Lietuvos rinktinė, kuriai atstovavo Vilniaus „Dinamo“ meistrai, draugiškose rungtynėse Rygoje 2:3 (1:1) nusileido Latvijos futbolininkams. Po savaitės mūsiškiai kaimynams dar skaudžiau pralaimėjo Vilniuje – 0:3 (0:0). Su estais pavyko sužaisti lygiosiomis 0:0.

1947 m. Kauno I berniukų gimnazijos komanda – SSRS jaunių taurės varžybų nugalėtoja. Klūpo (iš kairės): atsarginiai V. Krištopaitis, V. Suchockas, A. Grincevičius, P. Rajackas; stovi: komandos vadovas Žemaitis, P. Liutkevičius, G. Matulaitis, V. Bliūdžius, L. Ulevičius, A. Mačiulis, L. Ulozevičius, A. Liutkevičius, H. Kurauskas, G. Bružas, P. Škelovas, E. Kerinas.

1947 m. Kauno I berniukų gimnazijos kapitonas Pranas Liutkevičius su iškovotu SSRS jaunių taurės varžybų trofėjumi. Jaunieji futbolininkai po sutiktuvių Vilniaus geležinkelio stotyje.

1947 m. SSRS krepšinio čempionų – Kauno kūno kultūros instituto penketukas. Antras iš kairės – jaunasis P. Liutkevičius.

Lietuvos rinktinė prieš rungtynes su Estija. Iš dešinės: D. Ilgūnas, A. Stelmokas, V. Choniavka, Z. Ganusauskas, S. Petraitis, V. Saunoris, V. Rylis, V. Kučinskas, H. Jakimavičius, S. Paberžis, B. Galvičius.

1947 10 05. Lietuvos rinktinės kapitonas Dizmanas Ilgūnas prieš rungtynes pasisveikino su kolega iš Latvijos, viduryje – teisėjas Juozas Klimas.

Žymiai rimčiau dirbo naujai išrinktosios Futbolo sekcijos valdyba ir komisijų nariai. Sekcijos pirmininku 2 metams buvo išrinktas Jaroslovas Citavičius, pavaduotoju Juozas Klimas, sekretoriumi Jonas Šablinskas, nariais – Voldemaras Jaškevičius, Igoris Lemanas, Henrikas Kersnauskas ir Mečys Vitkauskas.

Trenerių tarybai pavesta vadovauti Voldemarui Jaškevičiui, jo pavaduotojas buvo Emilis Pastoras, sekretorius – J. Klimas, nariai – J. Citavičius ir A. Paulaitis.

Disciplinos komisija: pirmininkas – J. Klimas, pavaduotojas – Danielius Žilevičius, sekretorius – Aleksandras Lemanas, nariai – Stanislovas Paberžis ir Steponas Černiauskas.

Teisėjų kolegijos prezidiumas: M. Vitkauskas – pirmininkas, H. Kersnauskas – pavaduotojas, Juozas Gudelis – sekretorius, Stasys Valatka ir J. Citavičius – nariai.

Daugiausia čempionate teisėjavo panevėžietis Vytautas Vaičiūnas – 6 kartus, marijampolietis Vincas Bizunevičius ir šiaulietis Bronius Daukša – po 5, kaunietis Henrikas Kersnauskas ir šiaulietis Antanas Sipavičius – po 4.

Įdomu, kad Vilniaus „Dinamo“ meistrų komandos treneris J. Citavičius teisėjavo vieneriose respublikos pirmenybių rungtynėms ir gegužės 30 d., kai jo ekipos varžovė SSRS čempionate buvo Leningrado „Avangardo“ vienuolikė (2:1). Jis pareigas atliko nepriekaištingai.

Pagal pirmenybių nuostatus, kurie beveik nesikeitė kelis dešimtmečius, komandų vietos buvo nustatomos pagal surinktus taškus, tačiau surinkus vienodą taškų skaičių, išskyrus pirmąją ir antrąją, pagal įvarčių santykį (ne skirtumą), dalijant įmuštus ir praleistus įvarčius.

Už neatvykimą į rungtynes 2 kartus – komanda turėjo būti šalinama. Deja, į tai dažnai nebuvo kreipiama dėmesio. Jei komanda pavėlavo ar atvyko nepilnos sudėties – turėjo žaisti draugiškas rungtynes.

Į rungtynes galėjo vykti 13 futbolininkų, vadovas ir treneris bei teisėjas, jei jis skiriamas. Linijų teisėjus skirdavo rungtynių rengėjas (vietinius). Jei neatvyko LTK skirtasis teisėjas, pagal raštišką abiejų komandų sutikimą teisėjavo vietos teisėjas.

Rungtynių pajamos skirstomos tokiu principu: 10 proc. – finansų skyriui, likusi suma prilyginama 100 proc. Iš jos 40 proc. atitenka aikštės šeimininkams. Likusi suma prilygi-

nama 100 proc. Iš tos sumos 60 proc. atitenka rungtynių nugalėtojui, 40 proc. – pralaimėjusiai komandai.

Kelionpinigius, maistpinigius skirdavo ta draugija, kuri siuntė komandą į rungtynes.

Vietos laisvoji sporto draugija, kuri rengė rungtynes, privalėjo atvykstančiai komandai, susidedančiai iš 15 asmenų ir teisėjo (jeigu paskirtas iš kito miesto), padėti pasirūpinti nakvyne ir maistu, atskaičius 30 proc. išmokamų pajamų.

Komandos iš kitų miestų turėjo atvykti ne anksčiau, kaip prieš 1 dieną ir išvykti kitą dieną.

26. 1947 M. (06 01 - 10 29)

I GRUPĖ

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	PRG.	LG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	KAUNO „LOKOMOTYVAS“		2:5 +:-	3:2 0:1	5:0 0:2	4:2 3:2	2:0 7:3	3:2 5:2	6:0 +:-	4:2 7:0	+:- -	14	0	3	51:23	28
2	ŠIAULIŲ „SPARTAKAS“	5:2 -:+		4:4 3:0	2:3 7:1	2:4 +:-	4:2 0:6	4:0 2:4	4:1 4:1	3:2 +:-	14:0 -	11	2	5	58:30	23
3	KLAIPĖDOS „ŽALGIRIS“	2:3 1:0	4:4 0:3		3:2 0:3	2:2 +:-	3:3 +:-	+:- 3:2	1:2 4:3	+:- 4:1	6:1 -	10	3	4	33:29	23
4	KAUNO „SPARTAKAS“	0:5 2:0	3:2 1:7	2:3 3:0		5:2 2:2	5:3 2:6	2:2 4:3	4:2 -:+	5:2 15:0	+:- -	10	2	5	55:39	22
5	KAUNO „DINAMO“	2:4 2:3	4:2 -:+	2:2 -:+	2:5 2:2		7:4 10:4	2:2 3:2	-:+ 7:1	+:- -:+	+:- -	7	3	7	43:31	17
6	ŠIAULIŲ „VĖLIAVA“	0:2 3:7	2:4 6:0	3:3 -:+	3:5 6:2	4:7 4:10		4:1 -:+	1:2 +:-	+:- +:-	15:0 -	7	1	9	51:43	15
7	MARIJAMPOLĖS „ŽALGIRIS“	2:3 2:5	0:4 4:2	-:+ 2:3	2:2 3:4	2:2 2:3	1:4 +:-		1:1 +:-	4:0 4:3	4:2 -	6	3	8	33:38	15
8	PANEVĖŽIO „ŽALGIRIS“	0:6 -:+	1:4 1:4	2:1 3:4	2:4 +:-	+:- 1:7	2:1 -:+	1:1 -:+		+:- 3:1	5:0 -	7	1	9	21:33	15
9	VILNIAUS „DINAMO-II“	2:4 0:7	2:3 -:+	-:+ 1:4	2:5 0:15	-:+ +:-	-:+ -:+	0:4 3:4	-:+ 1:3		+:- -	2	0	15	11:49	4
10	VILNIAUS „ŽALGIRIS“	-:+ -	0:14 -	1:6 -	-:+ -	-:+ -	0:15 -	2:4 -	0:5 -	-:+ -		0	0	9	3:44	0

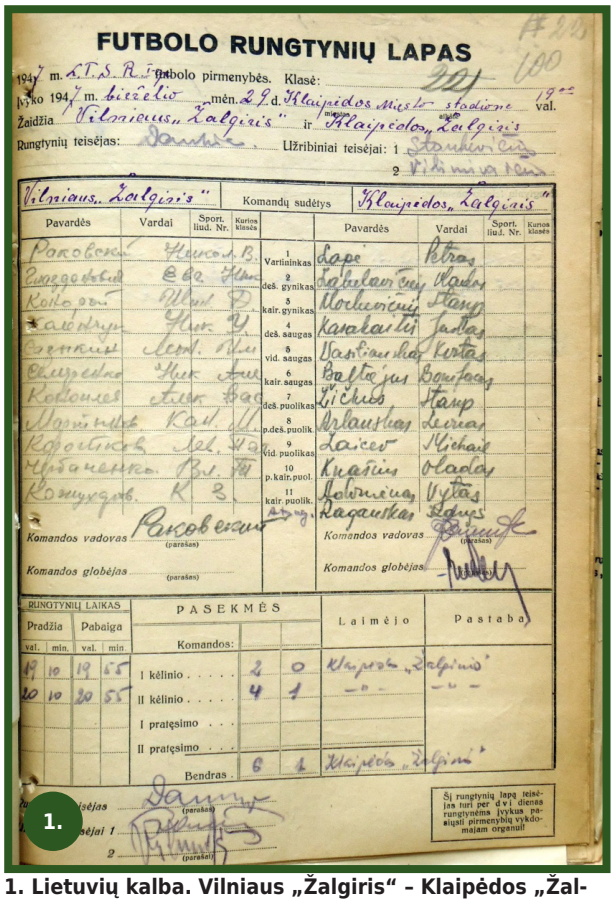
1947 M.

II GRUPĖ

CENTRINĖ ZONA

VT		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	ŽD.	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	MASKVOS «LOKOMOTIV»		0:1 3:0	1:1 0:2	3:2 4:0	1:0 2:2	2:1 3:0	3:0 1:0	2:1 2:0	2:1 3:0	4:0 1:1	3:0 3:1	1:0 4:3	2:1 0:3	0:2 2:0	5:0 3:0	28	21	3	4	60:22	45
2	MASKVOS MVO	1:0 0:3		1:0 3:1	1:2 1:3	2:1 0:0	3:0 0:1	2:0 1:2	2:1 2:1	1:1 5:0	1:0 3:0	7:0 3:0	1:0 2:0	2:1 2:1	2:0 5:0	3:1 2:0	28	21	2	5	58:19	44
3	RYGOS «DINAMO»	1:1 2:0	0:1 1:3		3:4 2:0	4:3 0:4	3:1 1:1	1:0 3:2	0:1 4:1	1:1 2:3	1:1 1:0	4:1 3:3	2:2 4:0	4:2 6:2	1:0 5:1	5:0 6:0	28	16	6	6	70:38	38
4	MASKVOS VMS	2:3 0:4	2:1 3:1	4:3 0:2		3:0 0:2	2:2 0:4	3:2 1:1	3:2 0:1	1:1 1:0	1:0 2:2	1:1 0:1	2:0 0:1	3:1 1:0	3:0 5:0	1:0 2:1	28	15	5	8	46:36	35
5	MASKVOS «TRUDOVYJE REZERVY»	0:1 2:2	1:2 0:0	3:4 4:0	0:3 2:0		4:1 0:6	0:1 0:0	1:3 4:4	2:0 2:3	2:0 3:1	5:0 3:1	1:2 2:4	2:1 3:2	2:2 6:2	4:0 3:1	28	13	5	10	61:46	31
6	MASKVOS «BUREVESTNIK»	1:2 0:3	0:3 1:0	1:3 1:1	2:2 4:0	1:4 6:0		1:0 1:1	1:4 1:4	0:2 2:1	0:0 1:1	5:2 2:3	4:1 3:0	3:0 3:5	2:1 2:0	3:2 1:0	28	13	5	10	52:45	31
7	LENINGRADO LDO	0:3 0:1	0:2 2:1	0:1 2:3	2:3 1:1	1:0 0:0	0:1 1:1		2:1 3:2	0:0 0:0	1:5 1:0	0:0 1:1	0:1 1:0	1:0 3:0	1:1 0:0	2:0 1:1	28	10	10	8	26:27	30
8	**VILNIAUS «DINAMO»**	**1:2** **0:2**	**1:2** **1:2**	**1:0** **1:4**	**2:3** **1:0**	**3:1** **4:4**	**4:1** **4:1**	**1:2** **2:3**		**0:2** **1:2**	**3:2** **3:2**	**4:1** **0:1**	**5:3** **2:2**	**2:1** **0:1**	**3:1** **3:0**	**2:0** **1:2**	**28**	**13**	**2**	**13**	**55:47**	**28**
9	MASKVOS «METRO»	1:2 0:3	1:1 0:5	3:2 1:1	1:1 0:1	0:2 3:2	2:1 0:2	0:0 0:0	2:0 2:1		0:3 1:3	2:2 1:1	1:3 1:0	0:0 1:0	1:3 1:1	1:0 5:2	28	9	9	10	31:42	27
10	LENINGRADO «SPARTAK»	0:4 1:1	0:1 0:3	1:1 0:1	0:1 2:2	0:2 1:3	0:0 1:1	5:1 0:1	2:3 2:3	3:0 3:1		1:1 0:1	1:0 1:0	1:0 4:0	0:3 2:2	2:1 3:1	28	9	7	12	36:38	25
11	TALINO «KALEV»	0:3 1:3	0:7 0:3	1:4 3:3	1:0 1:1	0:5 1:3	2:5 3:2	0:0 1:1	1:4 1:0	2:2 1:1	1:1 1:0		1:1 0:3	1:0 1:3	1:2 0:0	3:0 1:0	28	7	9	12	29:57	23
12	MASKVOS «PIŠČEVIK»	0:1 3:4	0:1 0:2	2:2 0:4	0:2 1:0	2:1 4:2	1:4 0:3	0:0 0:1	3:5 2:2	3:1 0:1	0:1 0:1	1:1 3:3		1:3 3:1	2:0 1:1	4:0 1:1	28	8	6	14	37:45	22
13	LENINGRADO «AVANGARD»	1:2 3:0	1:2 1:2	2:4 2:6	1:3 0:1	1:2 2:3	0:3 5:3	0:1 0:3	1:2 1:0	0:0 0:1	0:1 0:4	0:1 3:1	3:1 1:3		1:0 1:1	2:0 2:1	28	8	2	18	34:51	18
14	LENINGRADO «SUDOSTROITEL»	2:0 0:2	0:2 0:5	0:1 1:5	0:3 0:5	2:2 2:6	1:2 0:2	0:1 0:0	1:3 0:3	3:1 1:1	3:0 2:2	2:1 0:0	0:2 1:1	0:1 1:1		2:1 0:0	28	5	8	15	24:53	18
15	MINSKO ODO	0:5 0:3	1:3 0:2	0:5 0:6	0:1 1:2	0:4 1:3	2:3 0:1	0:2 1:1	0:2 2:1	0:1 2:5	1:2 1:3	0:3 0:1	0:4 1:1	0:2 1:2	1:2 0:0		28	1	3	24	15:70	5

1947 m. Buvo 4 tipų savadarbiai rungtynių protokolai:

FUTBOLO RUNGTYNIŲ LAPAS

1947 m. LTSR futbolo pirmenybės. Klasė:

Įvyko 1947 m. birželio mėn. 29 d. Klaipėdos miesto stadione 19⁰⁰ val.

Žaidžia „Vilniaus „Žalgiris" ir „Klaipėdos „Žalgiris"

Rungtynių teisėjas: Dambrius Užribiniai teisėjai: 1 Stankevičius 2 Vilimas

„Vilniaus „Žalgiris"				Komandų sudėtys				„Klaipėdos „Žalgiris"
Pavardės	Vardai	Sport. liud. Nr.	Kurios klasės		Pavardės	Vardai	Sport. liud. Nr.	Kurios klasės
Rakovecas	Nikol. B.			1 Vartininkas	Lapė	Petras		
Gvazdovskis	Eug.			2 deš. gynikas	Zabulėnas	Vaclovas		
Kovalevas	Mich. D.			3 kair. gynikas	Mockevičius	Stasys		
Zaicevas	Mich. V.			4 deš. saugas	Kavaliauskis	Jadvyga		
Semionas	Leon. Mich.			5 vid. saugas	Vaitiekūnas	Petras		
Obuchovas	Mich. Andr.			6 kair. saugas	Baltėjus	Bonifacas		
Kolosovas	Stas. Bac.			7 deš. puolikas	Vičius	Stasys		
Martinkus	Kaz.			8 p.deš.puolik.	Urbonas	Leonas		
Kapustinas	Jul. Vac.			9 vid. puolikas	Laicevas	Michailas		
Michalenka	Bor. Fil.			10 p.kair.puol.	Kvašius	Vladas		
Komyzovas	K. Z.			11 kair. puolik.	Jokubėnas	Vytas		
					Zagurskas	Edvinas		

Komandos vadovas Rakovecas (parašas) Komandos vadovas (parašas)

Komandos globėjas (parašas) Komandos globėjas (parašas)

RUNGTYNIŲ LAIKAS Pradžia val.	min.	Pabaiga val.	min.	PASEKMĖS Komandos:			Laimėjo	Pastaba
17	10	19	55	I kėlinio	2	0	Klaipėdos „Žalgiris"	
20	10	20	55	II kėlinio	4	1	— " —	
				I pratęsimo				
				II pratęsimo				
				Bendras	6	1	Klaipėdos „Žalgiris"	

Dambrius (parašas)

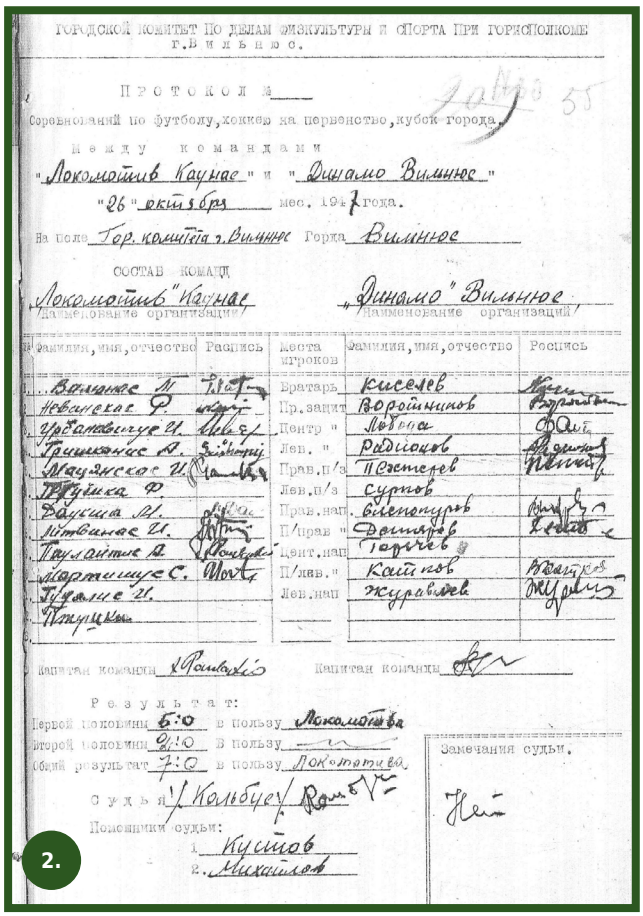
Teisėjai 1 (parašai)

2

Šį rungtynių lapą teisėjas turi per dvi dienas rungtynėms įvykus pasiųsti pirmenybių vykdomajam organui!

1.

1. Lietuvių kalba. Vilniaus „Žalgiris" – Klaipėdos „Žalgiris".

ГОРОДСКОЙ КОМИТЕТ ПО ДЕЛАМ ФИЗКУЛЬТУРЫ И СПОРТА ПРИ ГОРИСПОЛКОМЕ г. Вильнюс.

ПРОТОКОЛ № 55

Соревнований по футболу, хоккею на первенство, кубок города.

Между командами

"Локомотив Каунас" и "Динамо Вильнюс"

"26" октября мес. 1947 года.

На поле Гор. комитета г. Вильнюс Города Вильнюс

СОСТАВ КОМАНД

"Локомотив" Каунас (Наименование организации)			"Динамо" Вильнюс (Наименование организаций)	
Фамилия, имя, отчество	Роспись	Места игроков	Фамилия, имя, отчество	Роспись
Волынас Н.		Вратарь	Киселев	
Иванаскас Ф.		Пр. защит.	Воробьинов	
Урбанавичус А.		Центр "	Лобова	
Гришкявичус А.		Лев. "	Радионов	
Маушасас И.		Прав. п/з	Шестелев	
Трушка Ф.		Лев. п/з	Сурнов	
Бачюка М.		Прав. нап.	Белецкий	
Литвинас И.		П/прав "	Фомичев	
Таутайтис А.		Цент. нап.	Горячев	
Мартинкус С.		П/лев. "	Кайлов	
Пушкас Ал.		Лев. нап.	Журавлев	
Пятрукас				

Капитан команды Раманаускас Капитан команды

Результат:

Первой половины 5:0 в пользу Локомотива

Второй половины 2:0 в пользу —

Общий результат 7:0 в пользу Локомотива

Судья Колобцев

Помощники судьи:

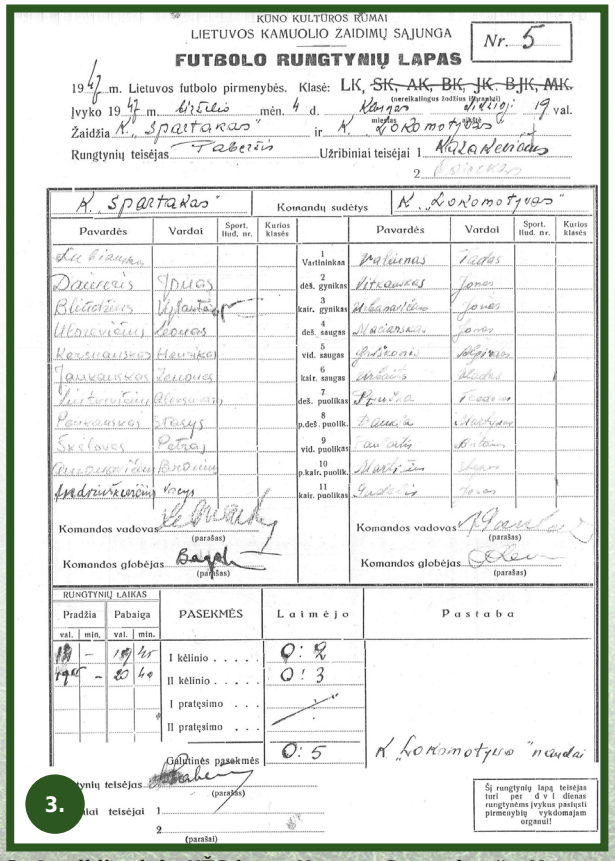
1. Кусков

2. Михайлов

Замечания судьи.

2.

2. Rusų kalba. Kauno „Lokomotyvas" – Vilniaus „Dinamo".

KŪNO KULTŪROS RŪMAI

LIETUVOS KAMUOLIO ŽAIDIMŲ SĄJUNGA Nr. 5

FUTBOLO RUNGTYNIŲ LAPAS

19 47 m. Lietuvos futbolo pirmenybės. Klasė: LK, ~~SK, AK, BK, JK, BJK, MK.~~ (nereikalingus žodžius išraukti)

Įvyko 19 47 m. birželio mėn. 4 d. Kaune miestas (-ų) aikštėje 19 val.

Žaidžia K. „Spartakas" ir K. „Lokomotyvas"

Rungtynių teisėjas Taberis Užribiniai teisėjai 1 Kazakevičius

2 Laisvė

K. „Spartakas"				Komandų sudėtys				K. „Lokomotyvas"
Pavardės	Vardai	Sport. liud. nr.	Kurios klasės		Pavardės	Vardai	Sport. liud. nr.	Kurios klasės
Lin Biaupa				1 Vartininkas	Pratkūnas	Jonas		
Daineris	Jonas			2 deš. gynikas	Kirkauskas	Jonas		
Bliudžius	Vytautas			3 kair. gynikas	Aleksandrovas	Jonas		
Urbonavičius	Leonas			4 deš. saugas	Mickevičius	Jonas		
Karosauskas	Henrikas			5 vid. saugas	Gudžiūnas	Algirdas		
Januškevičius	Leonas			6 kair. saugas	Garšvis	Vladas		
Vaitekūnas	Aleksandras			7 deš. puolikas	Kavūra	Teodoras		
Petrauskas	Stasys			8 p.deš. puolik.	Palaima	Antanas		
Sketerys	Petras			9 vid. puolikas	Ramanauskas	Kostas		
Antanaitis	Kazys			10 p.kair. puolik.	Martinkus	Jonas		
Andriuškevičius	Kazys			11 kair. puolikas	Gudelis	Jonas		

Komandos vadovas (parašas) Komandos vadovas Raudys (parašas)

Komandos globėjas Bagdonas (parašas) Komandos globėjas (parašas)

RUNGTYNIŲ LAIKAS Pradžia val.	min.	Pabaiga val.	min.	PASEKMĖS	Laimėjo	Pastaba
18	—	19	45	I kėlinio	0:2	
19	50	20	40	II kėlinio	0:3	
				I pratęsimo		
				II pratęsimo		
				Galutinės pasekmės	0:5	K. „Lokomotyvo" nauda

Rungtynių teisėjas (parašas)

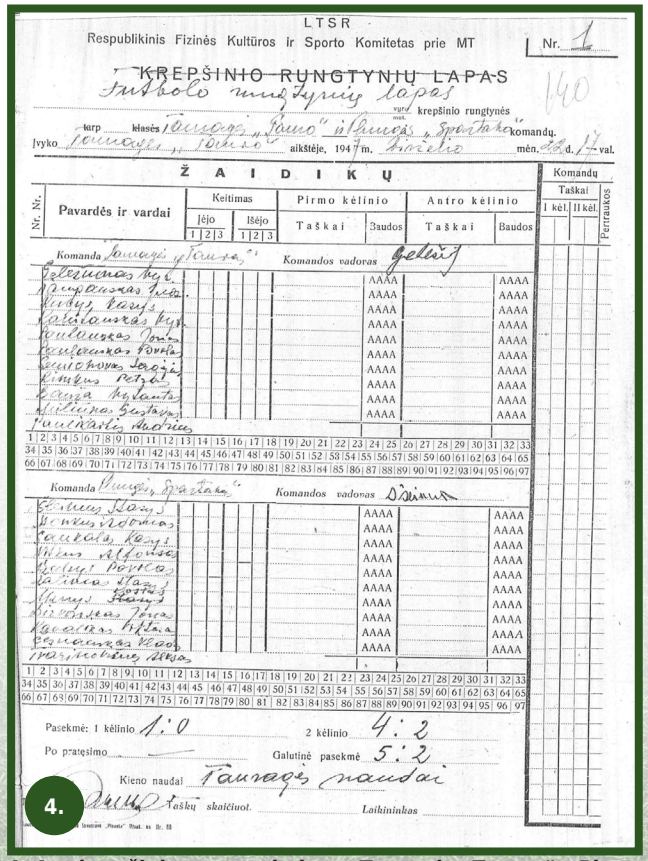
Teisėjai teisėjai 1

2 (parašai)

Šį rungtynių lapą teisėjas turi per dvi dienas rungtynėms įvykus pasiųsti pirmenybių vykdomajam organui!

3.

3. Ant ikikarinių KŽS lapų. Kauno „Spartakas" - Kauno „Lokomotyvas".

LTSR

Respublikinis Fizinės Kultūros ir Sporto Komitetas prie MT Nr. 1

~~KREPŠINIO RUNGTYNIŲ LAPAS~~

Futbolo rungtynių lapas

turo klasės krepšinio rungtynės

Įvyko Taurage, Tauro aikštėje, 194 m. birželio mėn. 28 d. 17 val.

tarp Taurage, „Tauro" ir Plungės „Spartako" komandų.

ŽAIDIKŲ

Nr. Nr.	Pavardės ir vardai	Keitimas Įėjo	Keitimas Išėjo	Pirmo kėlinio Taškai	Pirmo kėlinio Baudos	Antro kėlinio Taškai	Antro kėlinio Baudos	Komandų taškai I kėl.	Komandų taškai II kėl.	Pastabos
		1 2 3	1 2 3							
	Komanda Taurage, „Tauro" Komandos vadovas Gedvilą									
	Zelenevičius kpt.			AAAA		AAAA				
	Kazlauskas Vytas			AAAA		AAAA				
	Kavaliauskas kpt.			AAAA		AAAA				
	Paulauskas Jonas			AAAA		AAAA				
	Gedvilaitė Sofija			AAAA		AAAA				
	Kuncevas Sergejus			AAAA		AAAA				
	Kinčius Petras			AAAA		AAAA				
	Kavaliauskas Vytautas			AAAA		AAAA				
	Kavaliauskas Juozas			AAAA		AAAA				
	Tauragės rinktinė									

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97

	Komanda Plungės „Spartakas" Komandos vadovas Dėmesis									
	Šimkus Stasys			AAAA		AAAA				
	Simkus Vladimiras			AAAA		AAAA				
	Tamulis Kazys			AAAA		AAAA				
	Simkus Alfonsas			AAAA		AAAA				
	Simkus Povilas			AAAA		AAAA				
	Laimius Stasys			AAAA		AAAA				
	Simkus Henrikas			AAAA		AAAA				
	Mickevičius Jonas			AAAA		AAAA				
	Kavaliauskas Vytautas			AAAA		AAAA				
	Ramanauskas Vladas			AAAA		AAAA				
	Martinkevičius Jonas			AAAA		AAAA				

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97

Pasekmė: I kėlinio 1:0 2 kėlinio 4:2

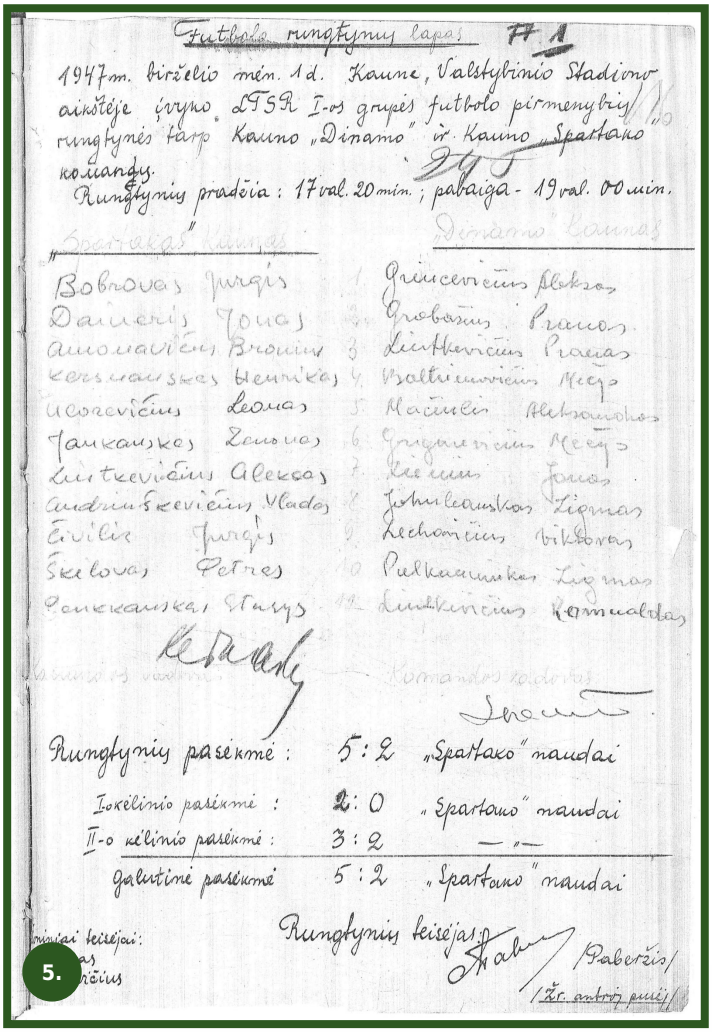
Po pratęsimo — Galutinė pasekmė 5:2

Kieno naudai Tauragės naudai

Taškų skaičiuot. Laikininkas

4.

4. Ant krepšinio rungtynių lapų. Tauragės „Tauras" - Plungės „Spartakas".

Futbolo rungtynių lapas 77 1

1947 m. birželio mėn. 1 d. Kaune, Valstybinio Stadiono aikštėje įvyko LTSR I-os grupės futbolo pirmenybių rungtynės tarp Kauno „Dinamo" ir Kauno „Spartako" komandų.

Rungtynių pradėta: 17 val. 20 min.; pabaiga - 19 val. 00 min.

„Spartako" komanda		„Dinamo" komanda
Bobrovas Jurgis	1	Grincevičius Aleksas
Dainelis Jonas	2	Grobašius Pranas
Amonavičius Bronius	3	Lintkevičius Pranas
Kerschanskas Henrikas	4	Valtrimavičius Kęstas
Ucorevičius Leonas	5	Macijus Aleksandras
Jankauskas Zenonas	6	Grigaravičius Kęstas
Lintkevičius Aleksas	7	Šarkus Jonas
Andrušaitis Vladas	8	Jakubauskas Zigmas
Civilis Jurgis	9	Lechavičius Viktoras
Skelova Petras	10	Palkauskas Zigmas
Jankauskas Stasys	11	Lintkevičius Romualdas

Rungtynių pasekmė: 5:2 „Spartako" naudai

I-ojo kėlinio pasekmė: 2:0 „Spartako" naudai

II-o kėlinio pasekmė: 3:2 —"—

Galutinė pasekmė 5:2 „Spartako" naudai

Rungtynių teisėjai: /Paberžis/

/Žr. antrąjį puslį/

5.

5. Savadarbis rungtynių teisėjo S. Paberžio. Kauno „Dinamo" – Kauno „Spartakas".

1948 m. – nežiniukų fiesta

Balandžio 4 d. Vilniuje įvyko Futbolo sekcijos plenumas, kuriame dalyvavo Vilniaus miesto Vykdomojo komiteto pirmininkas Petras Kareckas, Respublikinio Kūno kultūros ir sporto reikalų komiteto pirmininkas Jonas Uloza ir jo pavaduotojas Konstantinas Krupinas, visų sporto draugijų vadovai ar atstovai.

Buvo aptarti visi svarbiausi futbolo reikalai, pažymėta, jog futbolininkų skaičius išaugo iki penkių tūkstančių, atsirado daug futbolo komandų gamybiniuose kolektyvuose.

Vykdant nurodymus iš Maskvos, taip pat tikslu tinkamai vadovauti ir kontroliuoti futbolo veiklą buvo išrinkta nauja komunistinės pakraipos Futbolo sekcijos vadovybė, kurią pasiūlė sporto valdžios atstovas K. Krupinas.

Į sekcijos prezidiumą vienbalsiai išrinkti: Petras Kareckas, Mykolas Jackevičius (Icikavičius), Konstantinas Kolbus (vėliau vienbalsiai jie išrinkti atitinkamai – pirmininku, pavaduotoju ir sekretoriumi), Antanas Saunoris, Nikolajus Pozdniakovas, Jaroslavas Citavičius (visi – iš Vilniaus), Stasys Mackevičius (iš Klaipėdos). Sekcijos nariais patvirtinti: Jonas Aleksandravičius, Vladas Karalius (abu – vilniečiai), Juozas Klimas, Vladas Dzindziliauskas, Leonardas Šalkauskas, Antanas Paulaitis, Naumas Peisachovas (visi – kauniečiai), Jonas Paulionis (marijampolietis), Antanas Sipavičius (šiaulietis), Vytautas Geležūnas (tauragietis).

Vėliau į sekcijos sudėtį įtraukti sostinės „Spartako“ meistrų komandos treneris Georgijus Glazkovas ir jos administratorius Vladimiras Vasiljevas.

Į Teisėjų kolegijos prezidiumą išrinkti: A. Saunoris (pirmininkas), J. Klimas (pavaduotojas), N. Peisachovas (sekretorius), J. Aleksandravičius, J. Litvinas, vėliau – V. Vasiljevas.

Plenume buvo nutarta Lietuvos pirmenybes vykdyti zonomis. Tuo tikslu sudaryta speciali komisija parengti tvarkaraštį.

Pranešta, jog Kauno geležinkelininkai nesutinka, kad komanda pakeistų pavadinimą į „Žalgirį“. Priešingu atveju jai neleistų važiuoti geležinkeliu nemokamai, atsisakytų ją remti. Dėl to buvo nutarta kreiptis į geležinkelininkus dar kartą.

Prieš čempionatą pirmieji lauke pradėjo rungtyniauti klaipėdiečiai – jau kovo viduryje.

Balandžio mėnesį Kauno „Žaibo“ turnyre dalyvavo 10 komandų. Netikėtai finale susiti-

ko 2 studentų vienuolikės: KKI 2:1 įveikė VDU rinktinę. Nugalėtojams abu įvarčius pelnė J. Vaškelis, universitetui rezultatą sušvelnino E. Kerinas. Beje, Kūno kultūros instituto studentai prieš tai 3:1 nugalėjo SSRS jaunių čempionę I gimnazijos komandą, o vėliau – 2:0 praėjusių metų respublikos čempioną „Lokomotyvą“.

Gegužės mėnesį Vilniuje Pergalės dienai vykusiame turnyre sostinės rinktinė 5:3 nugalėjo uostamiesčio futbolininkus, o kauniečiai po pratęsimo 3:2 (2:2) palaužė šiauliečius. Finale tarp Vilniaus ir Kauno vienuolikių buvo užfiksuotos lygiosios 1:1, bet kauniečiai atsisakė žaisti papildomas rungtynes ir taurė liko pas turnyro rengėjus.

1948 m. Kauno rinktinė. Iš kairės: H. Kersnauskas, A. Stelmokas, Z. Jokubauskas, V. Choniavka, J. Gudelis, E. Kerinas, K. Eismontas, R. Liutkevičius, A. Griškonis, S. Penkauskas, V. Cigleris.

Respublikos čempionatas prasidėjo gegužės 16 d. Pajėgiausiųjų grupės Šiaurės zonoje buvo 11 komandų, Pietų – 10. 2-osios grupės kolektyvai rungtyniavo Aukštaitijos, Žemaitijos (po 10) bei Suvalkijos (6) zonose.

Abiejų grupių varžybos vyko vienu ratu. Po to 6 pajėgiausios ekipos kovojo dėl prizinių vietų, o kitos rungtyniavo dėl 7–12 ir 13–19 vietų.

Tarp pirmenybių dalyvių buvo 6 Kauno ir net 4 Šiaulių ekipos. Kaunui atstovavo dviejų aukštųjų mokyklų – Kūno kultūros instituto ir Universiteto – futbolininkai, debiutavo gumos dirbinių „Inkaro“ bei „Kauno audinių“ fabrikų komandos. Nebeliko „Dinamo“ vienuolikės. Tuo tarpu Vilniuje iširo ‚Žalgirio“ komanda, o sustiprėjo „Spartakas“ ir „Dinamo“.

Pirmą kartą Lietuvos futbolo istorijoje pirmąsias 6 vietas užėmė prieš metus buvusios šešėlyje komandos ir debiutantės, o tarp jų nebuvo Kauno ekipų. Dar daugiau – naujokas Šiaulių „Elnias“ tapo čempionu, o Tauragės „Žalgiris“ užėmė 2 vietą.

1947–1948 m. Šiaulių „Spartako“ ir „Elnio“ (tamsesni marškinėliai) futbolininkai. Guli (iš kairės): A. Stungys, R. Auksutis; antroje eilėje – A. Sipavičius, (...), A. Galskis, (...), I. Pranulis, (...); trečioje – teisėjas J. Klupšas, I. Urbonas, J. Mituzas, P. Adomaitis, S. Mikšys, I. Sarafinavičius, E. Brijūnas, vairuotojas P. Ilikevičius, (...), (...), H. Jakimavičius, M. Orbakas, (...), Ivaškevičius, A. Samušas, „Elnio“ vadovas S. Valiukas.

Ne dažnai taip būna futbolo istorijoje, kad pirmosiose savo rungtynėse debiutantas dideliu skirtumu nugalėtų šalies čempioną. Visgi Šiaulių „Elnias“ gegužės 26 d. Kaune vietos „Lokomotyvą“ sutriuškino net 6:1.

Paaiškėjo, jog naujosios Šiaulių komandos branduolį sudaro karo metais plačiai nuskambėjusios „Gubernijos“ futbolininkai. Tą dieną šiauliečiai žaidė tokios sudėties: Romualdas Auksutis, Stasys Mikšys, Petras Ščegauskas, Eduardas Brijūnas, Aleksas Samušas, Alfonsas Galskis, Ipolitas Pranulis, Antanas Sipavičius, Petras Adomaitis (kapitonas), Ignas Urbonas, Romualdas Prikockis. Tokia vienuolikė daugiausia buvo ir vėliau. Tik keleriose rungtynėse dalyvavo Ignas Sarafinavičius ir Rimgaudas Juška. Stasys Semaška po sykį žaidė puolėju ir buvo vartininkas, o Antanas Stungys gynė vartus, kai komanda 6:1 nugalėjo Ukmergės „Žalgirį“.

Būsimieji čempionai pirmąjį tašką prarado ketvirtajame susitikime, kai Kaune sužaidė lygiosiomis 2:2 su „Spartaku“. Vėliau nepasisekė ir su „Kauno audiniais“ – pralaimėta 1:2.

Turnyriniai reikalai pagerėjo, kai „Elnias» iškovojo 3 pergales iš eilės. Todėl pralaimėjimas namuose Vilniaus „Spartakui“ 1:3 didelės reikšmės neturėjo. Mat finaliniame turnyre taškai buvo skaičiuojami iš naujo.

Lemiamame etape „Elnias“ „subadė“ 3 varžovus iš eilės, o suklupo tik dvikovoje su Klaipėdos „Audra“ – 2:3. Visgi 3 tūkstančių savo žiūrovų palaikomas „Elnias“ 3:2 palaužė Vilniaus „Dinamo“ ir užsitikrino čempiono titulą.

1948 09 14. Lietuvos čempionas Šiaulių „Elnias“ prieš rungtynes su Vilniaus „Dinamo“ (3:2). Iš kairės: R. Auksutis, S. Mikšys, A. Sipavičius, I. Urbonas, E. Brijūnas, A. Samušas, A. Galskis, P. Ščegauskas, I. Pranulis, R. Prikockis. Trūksta komandos kapitono P. Adomaičio.

1948 09 14. Vilniaus „Dinamo“ vienuolikė. Iš kairės: V. Saunoris, V. Mordovkinas, G. Grigorjevas, V. Kuzminas, I. Dekterevas, I. Golubinas, A. Abramovas, V. Rodionovas, V. Loboda, P. Rečinskis, J. Šlyžius.

1948 09 14. Pavojingas momentas prie dinamiečių vartų.

Panašiu keliu žengė Tauragės „Žalgiris“, taip pat savo zonoje užėmęs 3-iąją vietą. Žemaitijos komanda pirmose rungtynėse gegužės 16 d. Šiauliuose 1:2 nusileido „Žalgiriui“, tačiau po to 3 pergalės aukštais rezultatais leido pakilti į 3-iąją vietą, kurią ir pavyko išsaugoti, nors buvo prarasti dar 4 taškai.

Tauragiečiams dar pasisekė, kad teko peržaisti pralaimėtas rezultatu 1:3 rungtynes Klaipėdos „Audrai“, kai neatvyko skirtas teisėjas. Iškovota pergalė 1:0 garantavo patekimą į finalinį etapą.

Kovojant dėl medalių Tauragės futbolininkai nusileido tik čempionui „Elniui“. Ypač pagirtinai jie sužaidė su Vilniaus „Spartaku“ ir nugalėjo net 4:1. Pirmą kartą rajono komanda pelnė medalius, ir tik taško pritrūko iki čempionės titulo.

„Sidabrinės“ ekipos vartus užtikrintai gynė Vytautas Bauža. Kai jį 2 kartus pakeitė Pranas Šmitas, taip pat buvo pasiektos pergalės.

Gynybos grandį puikiai cementavo veteranas Vytautas Geležūnas, anksčiau žaidęs ne tik Kybartų, Kauno ir Klaipėdos komandose, bet ir Lietuvos rinktinėje. Greta jo dažniausiai buvo Andrius Pauliukaitis ir Kazimieras Rugys. Saugai Jonas ir Povilas Paulauskai daugiau rėmė puolėjus ir ne visada laiku spėdavo padėti gynėjams. Povilas pagrindinėje sudėtyje žaidė tik 6 kartus, todėl viduryje ir teko daugiausia remtis atsarginiais futbolininkais – Petru Rimkumi, Danieliu Mažučiu, Aleksandru Čumakovu, Ivanu Ivanovu.

Užtat daugiausia džiaugsmo komandos gerbėjams suteikė puolėjai. Dešiniajame krašte žaidęs Augustinas Miliūnas nebuvo rezultatyvus, nes kamuolį dažniausiai atiduodavo Vladimirui Petrovui. Šis sovietinės armijos kareivis savo sumanumu ir „uosle“ sužavėjo ne tik futbolo mėgėjus, bet ir specialistus. Jis įvarčius mušė beveik visose rungtynėse, todėl ir tapo rezultatyviausiu čempionato žaidėju. Vidurio puolėjas Juozas Tampauskas pasižymėjo universalumu. Keleriose rungtynėse net žaidė saugu, gynėju. Kitoje aikštės pusėje puikiai darbavosi Vytautas Kanitauskas, pelnęs daugiau nei 10 įvarčių. Nors Sergejus Semionovas įmušė kelis įvarčius, tačiau kairiajame krašte jo vietą užimdavo ir Borisas Sokolovas. Kariškiai Dmitrijus Arsentjevas ir Nikolajus Anikinas žaidė tik po 2 kartus. V. Geležūnas buvo ne tik komandos vadovas, bet ir treneris bei teisėjas.

Beje, V. Petrovas į Plungės „Spartako“ vartus įmušė 5 įvarčius (rezultatas 8:1), o į Šiaulių „Spartako“ (4:3) – tris.

Nenuostabu, kad Vilniaus „Spartakas“ užėmė 3-ią vietą. Kai iš SSRS čempionato buvo pašalinta sostinės „Dinamo“ komanda, visi jos futbolininkai perėjo į „Spartako“ draugijos globą. Rezervinėje ekipoje atsirado galimybė išbandyti atsarginius, tarp kurių buvo gynėjai Vytautas Latoža ir Barnabas Balinskis, puolėjai Vladimiras Rylis ir Romualdas Liutkevičius. Įdomu, kad puolėjų dirigentais buvo meistrų komandos treneris Georgijus Glazkovas ir iš šių pareigų atleistas Voldemaras Jaškevičius.

Kadangi žaidėjų pasirinkimas buvo didelis, todėl komandos sudėtis dažnai keitėsi. Matyt dėl to ir nepavyko gerai susistyguoti.

„Spartako“ gretose daugiau nei pusę čempionato rungtynių (be jau paminėtų futbolininkų) sužaidė: Vasilijus Spiridonovas, Juozas ir Vytautas Bubinai, Nikolajus Rakovskis, Arkadijus Kudrešovas ir Pavelas Sazonovas. Žaidę mažiau: Konstantinas Kolbus, Michailas Fridmanas, Sergejus Budilenko, A. Andrejevas, Vytautas Bratkauskas, Vulfas Veiksleris, K. Danasas, Juozas Litvinas, Romanovas, Michailas Rogovas ir T. Ivanovas turėjo teisę gauti ne žetonus (medaliai dar nebuvo gaminami), o diplomus.

Spartakiečiai pasižymėjo ir iš blogosios pusės. Keli atvejai yra unikalūs mūsų futbolo istorijoje.

Gegužės 23 d. „Spartakui“ žaidžiant Marijampolėje, vietos teisėjas Vincas Bizunevičius neleido komandai keisti aikštės žaidėjo, o tik vartininką. Be to, iš aikštės pašalino jos kapitoną R. Liutkevičių. Kadangi dingo rungtynių protokolas, „Spartako“ pergalę 2:1 Futbolo sekcija anuliavo ir nutarė peržaisti rungtynes.

Po šešių dienų spartakiečiai 2:0 nugalėjo „Kauno audinius“, šiose rungtynėse gerai pasirodė R. Liutkevičius. Pagal pirmenybių nuostatus jis neturėjo teisės žaisti. Kauno komandos atstovai dėl to atpyškino raštus LKP CK sekretoriui Antanui Sniečkui ir Respublikiniam kūno kultūros ir sporto komitetui, motyvuodami, kad Futbolo sekcija dangsto R. Liutkevičių.

Visgi, kai pastarasis ir V. Jaškevičius rugpjūčio 22 d. susitikime su Šiaulių „Elniu“ (2:6) pasielgė nesportiškai, turėjo praleisti po rungtynes, o R. Liutkevičius neteko kapitono pareigų.

Įdomu, kad peržaidžiant rungtynes su Marijampolės komanda (vėl 2:1 nugalėjo vilniečiai), R. Liutkevičius po pertraukos pasirodė aikštėje, o svečiai žaidė mažumoje...

Vilniaus „Dinamo“ praėjusiais metais buvo ties subyrėjimo riba, neišvyko į kelias rungtynes. Daugiausia Nikolajaus Petrovo (žaidžiantysis treneris) pastangomis ji išliko. Vidurio gynėjas Vladimiras Loboda buvo jos globėjas ir vadovas.

Komandoje buvo leista žaisti „Spartako“ meistrų kolektyvo futbolininkams Jonui Šlyžiui ir Vytautui Saunoriui. Vienas iš jų sustiprino gynėjų grandį, kitas buvo rezultatyviausias ekipos žaidėjas. Kaip ir „Spartakui“, komandai trūko gero vartininko.

Klaipėdos „Audra“ – kelių auklių kūdikis. Po „Žalgirio“ draugijos globos trumpai komanda buvo „Trinyčių“ fabriko žinioje, bet vėliau ją šefavo prekybininkai.

Vienuolikės pagrindą sudarė buvę žalgiriečiai: Petras Lapė, Justas Kasakaitis, Kostas Vasiliauskas, (jis ir vadovas), Stasys Mackevičius, Vytautas Adomėnas, Bonifacas Baltiejus ir Leonas Arlauskas. Ją papildė kaunietis Antanas Paulaitis, marijampolietis Jonas Paulionis, Mečys Bartusevičius, migravęs tarp Panevėžio ir Šiaulių. Vėliau į ją įsiliejo panevėžiečiai Edvardas Gečiauskas, Vytautas Totoris ir Vytautas Daunoras.

Deja, po puikaus pasirodymo zonos varžybose uostamiesčio futbolininkai buvo neatpažįstami, tačiau pasiekė pergalę prieš čempioną Šiaulių „Elnią“.

Maloniai nustebino Šiaulių GSK „Žalgiris“, nors taip pat nepasižymėjo finaliniame turnyre. Ši iš mažai žinomų futbolininkų sudaryta komanda zonos varžybose nedaug įvarčių įmušė, bet puikiai žaidė gynyboje. Dar įdomiau, kad ji neturėjo tikro vartininko. Geriausiai sekėsi šios pareigos puolėjams Nikolajui Bartovui ir Stasiui Ežerskui. Kai į vartus stojo saugas Jonas Pranulis, buvo pralaimėta Vilniaus „Spartakui“ 0:10. Ginant savo tvirtovę Anatolijui Tkačenkai komanda nugalėjo abu kartus.

Zenonas Lebeckas, Vytautas Šambaris, Stasys Račkauskas, Algirdas Ivaškevičius, Pranas Kraptavičius vėliau sėkmingai žaidė kitose komandose.

Debiutantas Kauno „Inkaras“ zonos pirmenybėse užėmė tik 6-ąją vietą, tačiau galutinėje įskaitoje buvo septintas ir geriausiai pasirodė tarp futbolo sostinės komandų.

Nežinia, ko šiai ekipai pritrūko. Juk joje žaidė tokie žinomi futbolininkai, kaip Stasys Lubianskas, Mečys Baltrimavičius, Aleksandras Liutkevičius, Česlovas Dirvianskas,

Stasys Mikalauskas, Jonas Deineris (žaidžiantysis treneris), Vladas Choniavka, Zenonas Jankauskas.

Komandos tikrai netenkino vartininkų Stasio Grincevičiaus, Jurgio Bobrovo ir Stasio Praniausko žaidimas. Po kartą puikiai su šiomis pareigomis susitvarkė universalusis S. Lubianskas ir treneris J. Deineris.

„Kauno audiniai“ turėjo puikių patyrusių ir jaunų futbolininkų kolektyvą, tik gal pritrūko truputį sėkmės, kad patektų į finalinį turnyrą. Kai rezultatu 5:2 kauniečiai supliekė Vilniaus „Dinamo“, komandos sudėtis buvo tokia: Algirdas Stankevičius, Vincas Skinkys, Alfonsas Zienius, Juozas Kazlauskas, Kęstutis Birieta, Edvardas Kazakevičius, Vytautas Cigleris, Marijonas Ališauskas, Jonas Zienius, Stepas Martišius, Stepas Dovydaitis. Vėliau jos spalvas dar gynė iš Klaipėdos sugrįžęs A. Paulaitis, Vytautas Javorskis, Feliksas Kulvietis ir kiti.

Kažkodėl nepavyko startas įdomiai Kauno Kūno kultūros instituto komandai, vadovaujamai Vlado Danilevičiaus, kurioje žaidė žinomi Vladas Dzindziliauskas, Jonas Vaškelis, Pranas Liutkevičius, Justas Labutis, Martynas Daukša, Viktoras Dzenius, Leonas Ulozevičius, Tadas Kižys ir būsimosios krepšinio žvaigždės Stepas Butautas ir Kazys Petkevičius bei nemažai perspektyvaus jaunimo.

Visai beveidis buvo čempionas Kauno „Lokomotyvas“, išsaugojęs beveik visą pagrindinę sudėtį.

Užtat perspektyviai atrodė Kauno ASK kolektyvas. Patikimai vartus saugojo Povilas Barkauskas, kurio partneriais buvo ir patyrę Vytautas Ilgūnas bei Juozas Gudelis, ir jau-

1948 m. pajėgiausiųjų komandų grupėje debiutavusi Kauno universiteto (ASK) ekipa. Iš kairės: V. Lekavičius, T. Kižys, V. Klimavičius, L. Ulozevičius, E. Kerinas, K. Eismontas, P. Stonkus, V. Dzindziliauskas, L. Chodosevičius, V. Ilgūnas, V. Žygelis.

nių varžybose pasižymėję Eugenijus Kerinas, Kęstutis Eismontas, Gediminas Bružas bei futbolo abėcėlę įsisavinantys studentai.

Deja, nors vežimu vežk, buvo priraityta visokių skundų, protestų ir sprendimų dėl įvairių pažeidimų.

Iš Šiaurės zonos varžybų jau po dvejų rungtynių pasitraukė Telšių „Žalgiris“. Labai originaliai telšiškiai pasiteisino, kai neišvyko į pirmąsias čempionato rungtynes su Klaipėdos GSK. „Sporto komiteto pirmininkas buvo išvykęs į valsčius paskolos realizavimo reikalu. Pieno pristatymo valstybei ir banditinių šeimų likvidavimo reikalu“, – rašoma tekste. Be abejo, tai svarbios politinės priežastys ir pralaimėjimas nebuvo įskaitytas.

Kada panašių raštų susikaupė šūsnys, Futbolo sekcija visų klausimų spręsti nespėjo. Kai kurios komandos į rungtynes neišvyko po 3–4 kartus. Neužteko skirti įspėjimus, peržaidimus ir pralaimėjimus. Faktiškai iš pirmenybių buvo pašalintos Mažeikių „Žalgirio“, Kauno ASK, Panevėžio „Žalgirio“ ir Kauno KKI komandos. Tačiau turnyrų lentelėse visi langeliai buvo užpildyti.

Aiškiai su savo pareigomis nesusitvarkė daug teisėjų. Rungtynių protokolai buvo pildomi neatsakingai. Beje, vyravo tarpukario meto blankai. Nauji buvo kelių modifikacijų, net rusų kalba. Išlikę 2 protokolai, kai Tauragės komanda tą pačią dieną žaidė dvejas rungtynes tuo pačiu laiku...

Dar tik prasidėjus futbolo sezonui respublikinėje teisėjo kategorija buvo suteikta Antanui Saunoriui, Naumui Peisachovui, Juozui Litvinui, Jonui Aleksandravičiui, Konstantinui Kolbui, Jaroslavui Citavičiui, Voldemarui Jaškevičiui, Stasiui Valatkai, Mečislovui Vitkauskui, Henrikui Kersnauskui, Zigmui Sabaliauskui, Stanislovui Paberžiui, Vladui Dzindziliauskui ir Teodorui Ptuškai. J. Aleksandravičius, J. Citavičius, J. Litvinas ir N. Peisachovas teisėjavo ir SSRS II grupės čempionato varžybose.

1948 m. Mažo formato futbolo žinynas, kurį 5 tūkst. tiražu išleido „Komjaunimo tiesa“ (16 p.)

„Tiesos“ taurės turnyre dalyvavo 47 komandos. Pirmieji pradėjo kovas II grupės kolektyvai, kaip ir praėjusiais metais, Vakarų ir Rytų zonose. Po 4 komandas iš abiejų zonų vėliau žaidė su aštuoniomis iš elitinės grupės. Visgi šį barjerą įveikė tik 2 žemesnio rango ekipos: Šilutės „Žalgiris“, 1:0 nugalėjęs Vilniaus dinamiečius, o Panevėžio „Strėlė“ – 3:0 savo miesto „Žalgirį“.

Aštuntfinalyje buvo užfiksuoti tokie rezultatai: Šiaulių „Elnias“ – „Kauno audiniai“ 3:1, Kauno „Spartakas“ – Šiaulių „Vėliava“ 3:5, Kauno „Inkaras“ – Šilutės „Žalgiris“ 7:0, Klaipėdos „Audra“ – Vilniaus „Spartakas“ 0:3 (be žaidimo), Kauno „Lokomotyvas“ – Panevėžio „Strėlė“ 2:1, Ukmergės „Žalgiris“ – Šiaulių „Žalgiris“ 3:0 (be žaidimo), Kauno ASK – Plungės „Spartakas“ 3:0 (be žaidimo). Kauno KKI ir Tauragės ‚Žalgirio“ susitikimas baigėsi lygiosiomis 3:3. Pratęsimas neįvyko dėl tamsos. Peržaisti rungtynes atsisakė KKI, tad į ketvirtfinalį pateko tauragiečiai.

Ketvirtfinalyje „Elnias“ net 9:1 sutriuškino „Vėliavos“ vienuolikę, „Inkaras“ 7:0 nepagailėjo tauragiečių, Kauno „Lokomotyvas“ 2:1 palaužė sostinės spartakiečius, o ASK futbolininkai nesulaukė atvykstant ukmergiečių.

Kelią į finalą lengvai prasiskynė „Inkaras“, 4:0 (L. Ruzgys – 3, P. Rajackas) nugalėjęs čempioną „Elnią“. Jo varžovu buvo „Lokomotyvas“, 2:1 privertęs pasiduoti Universiteto studentus.

Pagal nustatytą tvarką lemiamas susitikimas įvyko Vilniaus centriniame stadione. Juodais marškinėliais ir baltomis kelnaitėmis vilkėję inkariečiai visais žaidimo komponentais pranoko geležinkelininkų vienuolikę, rungtyniavusią raudonais marškinėliais ir juodomis kelnaitėmis, ir nugalėjo rezultatu 4:0. Tad bendras taurės laimėtojų balansas buvo 28:1.

1948-10-17 finalo rungtynių statistika. Kauno „Inkaras“–Kauno „Lokomotyvas“ 4:0 (2:0). Vilniaus valstybinis stadionas. 3000 žiūrovų. Teisėjai: J. Litvinas, N. Peisachovas, M. Vainšteinas (visi iš Vilniaus).

„Inkaras“ (treneris J. Deineris): J. Bobrovas, J. Deineris (kap.), M. Baltrimavičius, V. Choniavka, S. Mikalauskas, V. Jastrebovas (A. Kairys), P. Rajackas, A. Liutkevičius, Č. Dirvianskas, Z. Jankauskas, S. Lubianskas.

„Lokomotyvas“ (treneris A. Griškonis): T. Valiūnas, R. Nevinskas, A. Griškonis (kap.), J.

Urbonavičius, J. Macenskas, L. Nevinskas, H. Kurauskas, J. Mačiulis, A. Chmieliauskas, B. Valiukevičius, K. Niaura.

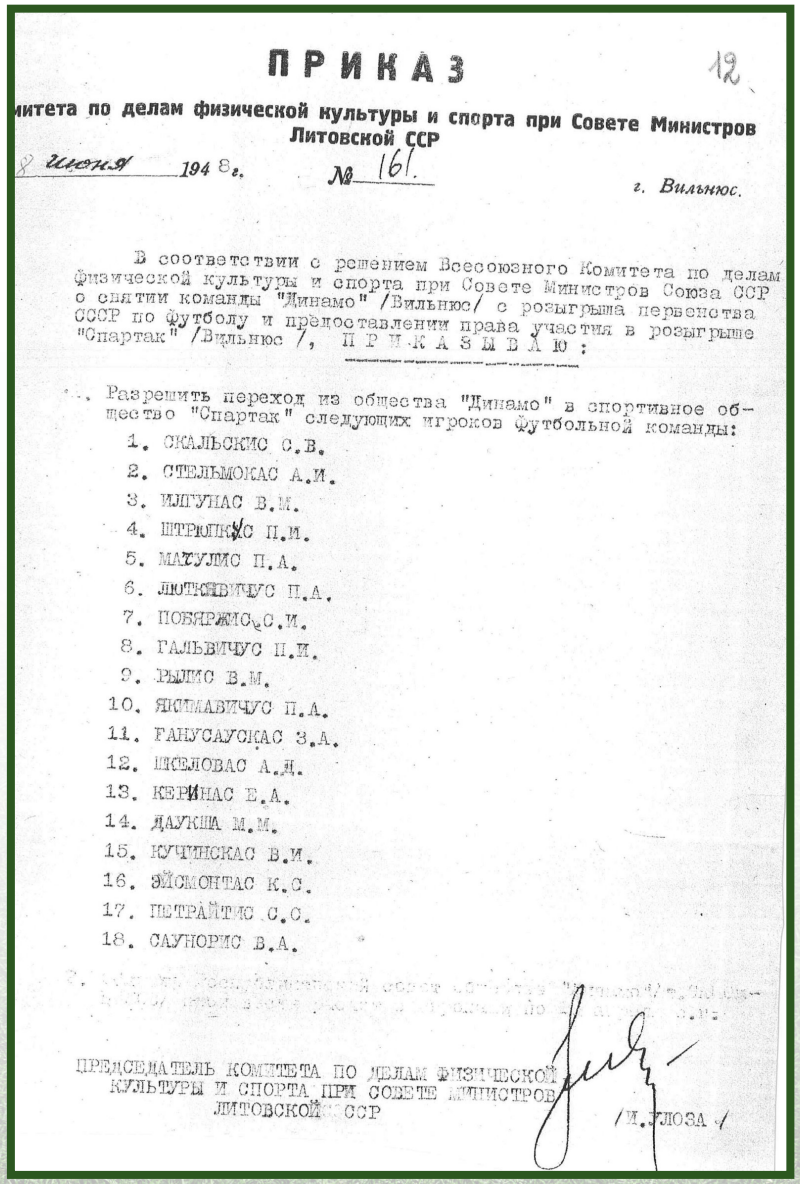
Įvarčiai: S. Lubianskas (2), Č. Dirvianskas, P. Rajackas.

Padidinus SSRS pajėgiausiųjų komandų skaičių ir leidus visoms sąjunginėms respublikoms deleguoti savo kolektyvus, Vilniaus „Dinamo“ meistrai pirmenybes pradėjo gegužės 2 d. Tbilisyje rungtynėmis su „Dinamo“ ir pralaimėjo 1:5. Po to mūsiškiai 0:3 nusileido ir Jerevane.

Kadangi tarp 30 komandų (žaista dviejuose pogrupiuose) buvo pusė nelygiaverčių varžovų, pirmenybes teko nutraukti. Vilniaus dinamiečiai buvo pašalinti.

Dar 1947 metų rudenį sąjunginio „Spartako“ padalinio vadovai kreipėsi į Maskvą dėl leidimo Vilniuje įkurti „Spartako“ meistrų komandą. Kai nesėkmingai pasirodė dinamiečiai, į tai buvo atsižvelgta. Visus komandos futbolininkus priglaudė „Spartako“ draugija.

Mūsų odinio kamuolio meistrai vėl žaidė II grupės centrinėje zonoje ir tarp 15-os komandų, surinkę 36 taškus, užėmė 4 vietą (15 pergalių, 6 lygiosios ir 7 pralaimėjimai; įvarčiai – 54:30). Pakeitusiai savo pavadinimą komandai vadovavo ir buvo jos treneris ilgametis Maskvos „Spartako“ žaidėjas Georgijus Glazkovas, kuriam rudenį už ankstesnius nuopelnus

ПРИКАЗ 12

итета по делам физической культуры и спорта при Совете Министров Литовской ССР

8 июня 194 8 г. № 161. г. Вильнюс.

В соответствии с решением Всесоюзного Комитета по делам физической культуры и спорта при Совете Министров Союза ССР о снятии команды "Динамо" /Вильнюс/ с розыгрыша первенства СССР по футболу и предоставлении права участия в розыгрыше "Спартак" /Вильнюс/, П Р И К А З Ы В А Ю :

Разрешить переход из общества "Динамо" в спортивное общество "Спартак" следующих игроков футбольной команды:

1. СКАЛЬСКИС С.В.
2. СТЕЛЬМОКАС А.И.
3. ИЛГУНАС В.М.
4. ШТРЮЛИС П.И.
5. МАЦУЛИС П.А.
6. ЛЮТКЕВИЧУС П.А.
7. ПОБИРЖИС С.И.
8. ГАЛЬВИЧУС П.И.
9. РЫЛИС В.М.
10. ЯСКЕЛЕВИЧУС П.А.
11. ГАНУСАУСКАС З.А.
12. ШЕЛОВАС А.Д.
13. КЕРВИНАС Е.А.
14. ДАУКША М.М.
15. КУЧИНСКАС В.И.
16. ЭЙСМОНТАС К.С.
17. ПЕТРАЙТИС С.С.
18. САУНОРИС В.А.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ КОМИТЕТА ПО ДЕЛАМ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА ПРИ СОВЕТЕ МИНИСТРОВ ЛИТОВСКОЙ ССР /И.УЛОЗА/

1948 06 08. LSSR Kūno kultūros ir sporto reikalų komiteto įsakymo kopija dėl pašalintos iš SSRS pirmenybių Vilniaus „Dinamo“ meistrų komandos žaidėjų perėjimo „Spartako“ draugijos žinion.

1948 06 04. Vilniaus meistrų futbolo komanda, pirmą kartą žaidusi su „Spartako“ emblema – lygiosios 2:2 su Maskvos „Metalurg“. Iš kairės H. Jakimavičius, M. Daukša, A. Mačiulis, B. Galvičius, P. Škelovas, V. Kučinskas, S. Paberžis, P. Štriupkus, Z. Ganusauskas, A. Stelmokas, Trūksta komandos kapitono D. Ilgūno.

ir sėkmingą darbą Vilniuje buvo suteiktas SSRS nusipelniusio sporto meistro vardas. Maskviečiui padėjo Jaroslavas Citavičius.

„Spartakui“ atstovavo: Dizmanas Ilgūnas (26 rungtynės), Stanislovas Paberžis (26, 3 įvarčiai), Zenonas Ganusauskas (26, 4), Henrikas Jakimavičius (25, 2), Bronius Galvičius (24), Viktoras Kučinskas (24, 7), Stepas Petraitis (24, 10), Martynas Daukša (22, 6), Vytautas Saunoris (19, 4), Stasys Penkauskas (17, 8), Stasys Skalskis (17, -20), Kęstutis Eismontas (16, 5), Pranas Liutkevičius (15), Algirdas Stelmokas (12, -10), Petras Škelovas (12, 3), Pranas Štriupkus (12), Vladimiras Rylis (10, 1), Jonas Šlyžius (4). Vieną įvartį į savus vartus įsimušė Leningrado KN žaidėjas.

Meistrų komanda Lietuvos rinktinės vardu Rygoje pirmame po karo turnyre tapo Pabaltijo taurės laimėtoja. Mūsiškiai 1:0 (47 min. V. Saunoris) nugalėjo Latvijos rinktinę ir 2:1 (17 min. S. Penkauskas, 58 min. V. Kučinskas,) Estijos futbolininkus. Latviai su estais sužaidė lygiosiomis 1:1.

Vėl gana sėkmingai sąjunginėse varžybose pasirodė respublikos jaunių rinktinė. Mūsų futbolo pamaina iš pradžių vienodu rezultatu 1:0 įveikė kaimynus latvius ir estus.

Finalinės varžybos vyko Saratove. Ketvirtfinalyje mūsiškiams teko susitikti su Kazachstano atstovais. Nors iš pradžių 2:0 pirmavo varžovai, mūsų futbolininkai nugalėjo rezultatu 6:2. Pusfinalyje lietuviai 6:3 įveikė Uzbekistano rinktinę. Deja, lemiamą susitikimą su maskviečiais pralaimėjo 0:3.

1948 m. Lietuvos rinktinė – SSRS jaunių taurės varžybų finalininkė. Iš kairės: treneris V. Vasiljevas, L. Ulozevičius, T. Kižys, K. Niaura, J. Balakauskas, V. Aglinskas, L. Palčiauskas, B. Kaminskas, A. Griškonis, G. Čarušinas, V. Skripkauskas, V. Remezovas.

Deja, vėl buvo suklastoti kelių mūsų futbolininkų asmens dokumentai. Keleriais metais viršiję leistiną amžių A. Griškonis žaidė V. Narbuto pavarde, o V. Skripkauskas pateikdavo savo draugo J. Žičkaus dokumentus. Pastarajam labai pasisekė, nes nuskambėjo net sąjunginėje spaudoje, o V. Skripkauskas jam parvežė vardinį laikrodį už geriausią žaidimą...

Lietuvos jaunių futbolo taurės turnyre Vilniuje žaidė Kauno, Šiaulių, Panevėžio ir Joniškio rinktinės. Atsisakius klaipėdiečiams, buvo pakviesti biržiečiai, tačiau rungtynėms su šiauliečiais jie neatvyko. Taip pat neleista dalyvauti sostinės futbolininkams, kurių gretose buvo gimusių 1929 metais ir vyresnių.

Turnyro nugalėtojais tapo kauniečiai 5:3 (2:3) įveikę Joniškio, 5:1 (2:0) – Šiaulių ir 2:1 (0:0) – Panevėžio atstovus. Panevėžiečiai 4:2 palaužė kaimynus šiauliečius ir užėmė 2 vietą.

Respublikinis Kūno kultūros ir sporto komitetas 10 tūkstančių egzempliorių tiražu išleido 52 psl. apimties „Futbolo žaidimo taisykles“ (redaktorius J. Citavičius).

Vilniuje pradėti statyti Jaunimo ir Centrinis (jį žymiai rekonstravus) stadionai. Tam pasitelkti vokiečių karo belaisviai.

27. 1948 M. (05 16 - 09 15)

PIETŲ ZONA

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	PRG.	LG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	VILNIAUS „SPARTAKAS“		3:1	2:4	2:0	4:2	0:3	4:1	4:2	7:0	2:1	7	0	2	28:14	14
2	ŠIAULIŲ „ELNIAS“	1:3		2:1	1:2	2:2	4:2	2:0	6:1	6:1	4:1	6	1	2	28:13	13
3	VILNIAUS „DINAMO“	4:2	1:2		2:5	-:+	6:0	+:-	2:1	5:1	2:2	5	1	3	22:13	11
4	KAUNO „KAUNO AUDINIAI“	0:2	2:1	5:2		2:3	1:2	6:1	1:1	3:2	4:1	5	1	3	24:15	11
5	KAUNO „SPARTAKAS“	2:4	2:2	+:-	3:2		1:1	1:2	4:0	1:1	1:6	3	3	3	15:18	9
6	KAUNO „INKARAS“	3:0	2:4	0:6	2:1	1:1		3:6	2:1	0:3	3:0	4	1	4	16:22	9
7	KAUNO KKI	1:4	0:2	-:+	1:6	2:1	6:3		0:0	+:-	+:-	4	1	4	10:16	9
8	KAUNO „LOKOMOTYVAS“	2:4	1:6	1:2	1:1	0:4	1:2	0:0		1:1	4:2	1	3	5	11:22	5
9	UKMERGĖS „ŽALGIRIS“	0:7	1:6	1:5	2:3	1:1	3:0	-:+	1:1		2:2	1	3	5	11:25	5
10	MARIJAMPOLĖS „ŽALGIRIS“	1:2	1:4	2:2	1:4	6:1	0:3	-:+	2:4	2:2		1	2	6	15:22	4

1948 M. ŠIAURĖS ZONA

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	RNG.	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	KLAIPĖDOS „AUDRA“		4:2	0:1	2:3	3:2	3:2	3:2	6:0	7:1	(6:0)	(1:2)	8	6	0	2	28:13	12
2	ŠIAULIŲ „ŽALGIRIS“	2:4		2:0	3:1	3:2	1:1	3:0	2:1	1:3	(2:1)	(W:0)	8	5	1	2	17:12	11
3	TAURAGĖS „ŽALGIRIS“	1:0	0:2		3:5	0:5	8:1	4:1	4:3	8:0	-	-	8	5	0	3	28:17	10
4	KAUNO ASK	3:2	1:3	5:3		0:6	2:3	2:2	3:0	6:2	-	(9:3)	8	4	1	3	22:21	9
5	ŠIAULIŲ „VĖJAVA“	2:3	2:3	5:0	6:0		5:1	0:1	0:1	4:2	-	-	8	4	0	4	24:11	8
6	PLUNGĖS „SPARTAKAS“	2:3	1:1	1:8	3:2	1:5		2:0	3:4	5:3	-	(3:0)	8	3	1	4	18:26	7
7	PANEVĖŽIO „ŽALGIRIS“	2:3	0:3	1:4	2:2	1:0	0:2		3:1	W:0	-	-	8	3	1	4	9:15	7
8	ŠIAULIŲ „SPARTAKAS“	0:6	1:2	3:4	0:3	1:0	4:3	1:3		6:3	-	-	8	3	0	5	16:24	6
9	KLAIPĖDOS GSK	1:7	3:1	0:8	2:6	2:4	3:5	0:W	3:6		-	(4:4)	8	1	0	7	14:37	2
	TELŠIŲ „ŽALGIRIS“	0:6	1:2	-	-	-	-	-	-	-		W:0	PASITRAUKĖ					
	MAŽEIKIŲ „ŽALGIRIS“	2:1	0:W	-	3:9	-	0:3	-	-	-	0:W		PASITRAUKĖ					

1948 M.

1 FINALAS

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	RNG.	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	ŠIAULIŲ „ELNIAS“		6:2	6:2	3:2	2:3	5:2	5	4	0	1	22:11	8
2	TAURAGĖS „ŽALGIRIS“	2:6		4:1	2:2	1:0	5:1	5	3	1	1	14:10	7
3	VILNIAUS „SPARTAKAS“	2:6	1:4		1:1	1:0	10:0	5	2	1	2	15:11	5
4	VILNIAUS „DINAMO“	2:3	2:2	1:1		2:1	3:3	5	1	3	1	10:10	5
5	KLAIPĖDOS „AUDRA“	3:2	0:1	0:1	1:2		1:1	5	1	1	3	5:7	3
6	ŠIAULIŲ „ŽALGIRIS“	2:5	1:5	0:10	3:3	1:1		5	0	2	3	7:24	2

II FINALAS

VT.	KOMANDA	7	8	9	10	11	12	RNG.	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
7	KAUNO „INKARAS“		3:0	W:0	6:2	6:4	6:5	5	5	0	0	21:11	10
8	„KAUNO AUDINIAI“	0:3		4:0	W:0	W:0	5:0	5	4	0	1	9:3	8
9	PLUNGĖS „SPARTAKAS“	0:W	0:4		3:1	7:3	W:0	5	3	0	2	10:8	6
10	KAUNO „SPARTAKAS“	2:6	0:W	1:3		W:0	W:0	5	2	0	3	3:9	4
11	ŠIAULIŲ „VĖLIAVA“	4:6	0:W	3:7	0:W		W:0	5	1	0	4	7:13	2
12	KAUNO ASK	5:6	0:5	0:W	0:W	0:W		5	0	0	5	5:11	0

III FINALAS

VT.	KOMANDA	13	14	15	16	17	18	19	PRG.	LG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
13	KAUNO „LOKOMOTYVAS“		5:0	+:-	-:+	6:1	+:-	+:-	5	0	1	11:1	10
14	UKMERGĖS „ŽALGIRIS“	0:5		+:-	5:2	3:2	+:-	+:-	5	0	1	8:9	10
15	ŠIAULIŲ „SPARTAKAS“	-:+	-:+		0:0	+:-	+:-	+:-	3	1	2	0:0	7
16	MARIJAMPOLĖS „ŽALGIRIS“	+:-	2:5	0:0		+:-	-:+	+:-	3	1	2	2:5	7
17	KLAIPĖDOS GSK	1:6	2:3	-:+	-:+		+:-	+:-	2	0	4	3:9	4
18	KAUNO KKI	-:+	-:+	-:+	+:-	-:+		-	1	0	4	0:0	2
19	PANEVĖŽIO „ŽALGIRIS“	-:+	-:+	-:+	-:+	-:+	-		0	0	5	0:0	0

1948 M.

SSRS II GRUPĖ

CENTRINĖ ZONA

VT		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	ŽD.	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	MASKVOS «METALURG»		2:1 1:0	0:0 1:0	2:2 1:2	0:0 2:0	4:1 0:3	1:2 2:0	3:1 0:2	3:0 0:1	0:0 1:1	2:2 2:2	2:1 2:1	3:1 1:0	2:0 2:1	1:0 2:0	28	18	6	4	43:22	42
2	RYGOS «DINAMO»	1:2 0:1		3:3 0:1	2:1 1:2	4:1 3:1	2:1 2:1	1:0 3:1	5:0 1:1	3:0 1:2	3:1 5:1	2:4 0:0	2:2 2:0	1:0 0:1	0:0 2:0	5:0 0:1	28	17	4	7	57:27	38
3	MASKVOS MVO	0:0 0:1	2:3 1:0		0:2 2:3	1:0 1:3	1:1 4:0	1:0 3:0	3:1 1:2	3:2 1:0	2:2 2:0	4:0 3:0	4:2 1:1	1:1 1:1	2:1 4:1	2:1 2:0	28	16	6	6	52:28	38
4	**VILNIAUS «SPARTAKAS»**	**2:2 1:2**	**1:2 2:1**	**2:0 3:2**		**1:1 2:1**	**0:3 0:2**	**1:3 3:0**	**4:0 1:2**	**1:1 0:0**	**1:0 2:1**	**4:1 3:1**	**3:0 0:0**	**5:1 5:0**	**1:2 3:0**	**2:1 1:1**	**28**	**15**	**6**	**7**	**54:30**	**36**
5	LENINGRADO «SUDOSTROITEL»	0:0 0:2	1:4 1:3	0:1 3:1	1:1 1:2		1:2 3:2	0:3 1:0	0:0 3:0	0:0 4:1	3:1 2:0	4:0 0:0	3:2 2:2	0:0 2:0	1:0 2:0	2:1 2:0	28	14	7	7	42:28	35
6	MASKVOS «TRUDOVYJE REZERVY»	1:4 3:0	1:2 1:2	1:1 0:4	2:0 3:0	2:1 2:3		0:0 1:1	2:1 1:2	2:1 0:2	1:0 1:1	4:2 1:0	0:1 0:0	0:2 2:0	4:1 2:0	0:2 3:0	28	13	6	9	41:33	32
7	TALINO «KALEV»	2:1 0:2	0:1 1:3	0:1 0:3	3:1 0:3	3:0 0:1	0:0 1:1		2:1 2:	0:0 2:0	0:2 0:3	4:0 3:2	1:1 4:3	4:1 0:1	0:0 1:1	1:1 0:0	28	10	8	10	34:34	28
8	RYGOS VEF	1:3 2:0	0:5 1:1	1:3 2:1	0:4 2:1	0:0 0:3	1:2 2:1	1:2 1:2		3:1 0:1	0:3 0:0	1:0 1:5	1:0 2:0	2:2 1:1	0:0 2:1	3:1 1:1	28	10	7	11	31:44	27
9	LENINGRADO LDO	0:3 1:0	0:3 2:1	2:3 0:1	0:0 1:1	0:0 1:4	1:2 2:0	0:0 0:2	1:3 1:0		1:1 2:1	5:0 1:1	2:1 0:0	2:1 1:1	0:2 1:2	0:2 2:1	28	9	8	11	29:36	26
10	MINSKO «SPARTAK»	0:0 0:1	1:3 1:5	2:2 0:2	0:1 1:2	1:3 0:2	0:1 1:1	2:0 3:0	3:0 0:0	1:1 1:2		5:1 1:3	1:0 1:1	1:0 2:1	1:1 3:0	1:3 5:0	28	9	6	13	38:37	24
11	MASKVOS VMS	2:2 2:2	4:2 0:0	0:4 0:3	1:4 1:3	0:4 0:0	2:4 0:1	0:4 2:3	0:1 5:1	0:5 1:1	1:5 3:1		3:0 0:2	4:0 1:2	4:2 5:2	1:0 2:1	28	9	5	14	44:59	23
12	MASKVOS «METRO»	1:2 1:2	2:2 0:2	2:4 1:1	0:3 0:0	2:3 2:2	0:0 1:1	1:1 3:4	0:1 0:2	1:2 0:0	0:1 2:1	0:3 2:0		3:0 0:1	1:0 0:0	1:1 0:0	28	4	11	13	26:39	19
13	MINSKO ODO	1:3 0:1	0:1 1:0	1:1 1:1	1:5 0:5	0:0 0:2	2:0 0:2	1:4 1:0	2:2 1:1	1:2 1:1	0:1 1:2	0:4 2:1	0:3 1:0		1:3 0:0	1:3 3:0	28	6	7	15	23:48	19
14	LENINGRADO «SPARTAK»	0:2 1:2	0:0 0:2	1:2 1:4	2:1 0:3	0:1 0:2	1:4 0:2	0:0 1:1	0:1 1:2	2:0 2:1	1:1 0:3	2:4 2:5	0:1 0:0	3:1 0:0		3:0 2:2	28	5	8	15	25:46	18
15	TALINO «DINAMO»	0:1 0:2	0:5 1:3	1:2 0:2	1:2 1:1	1:2 0:2	2:0 0:3	1:0 0:0	1:3 1:1	2:0 1:2	3:1 0:5	0:1 1:2	1:1 0:0	3:1 0:3	0:3 2:2		28	4	7	17	23:51	15

1949 m. – didžiųjų lenktynių pradžia

Praėjusių metų pirmenybių tvarka netenkino nei Futbolo sekcijos, nei dalyvių. Gana ilgai ieškota geresnio varianto.

Pirmosios grupės komandų skaičius buvo sumažintas iki penkiolikos. Šiaulių „Žalgiris“, užėmęs 6-ąją vietą, neteko daugelio žaidėjų, todėl atsisakė dalyvauti elitinėje grupėje. Taip pat į žemesnę grupę pasitraukė Kauno „Lokomotyvas“. Kadangi iširo Šiaulių „Spartako“, Klaipėdos GSK ir Kauno KKI komandos, teko tarp pajėgiausių palikti vos alsuojančias Ukmergės ir Panevėžio ekipas. Iš antrojo diviziono buvo priimta tik Kybartų „Sveikata“, kurią apsiėmė šefuoti „Žalgirio“ draugija. Šioje grupėje buvo paliktos Rytų ir Vakarų zonos, kuriose atitinkamai žaidė 11 ir 13 komandų. Žymiai išaugo didžiųjų miestų pirmenybių skaičius. Įskaitant ir jaunių bei vaikų komandas, Kaune rungtyniavo 39, o Vilniuje – 18 ekipų.

Priešsezoniniame Kauno turnyre gegužės pirmosiomis dienomis rungėsi 13 komandų.

Triumfavo antrojo ešelono futbolininkai. Pusfinalyje „Filmininkai“ 3:0 nugalėjo „Lokomotyvą“, o KKI studentai, sužaidę lygiosiomis 0:0 su „Inkaru“, buvo greitesni 11×100 m estafetėje. Finale būsimieji futbolo specialistai 1:0 palaužė „Filmininkus“. Beje, „Inkaras“ kovo mėnesį treniravosi Užkaukazėje.

Keturių miestų rinktinių turnyre Klaipėdoje dalyvavo Vilniaus, Kauno, Šiaulių ir vietos futbolininkai. Kauniečiai 3:0 nugalėjo aikštės šeimininkus, o šiauliečiai minimalia persvara 1:0 įveikė sostinės vienuolikę. Finale Kauno rinktinė, kurioje daugiausia buvo „Inkaro“ futbolininkų, 2:1 privertė pasiduoti šiauliečius, kuriems atstovavo „Elnio“ ekipa. Kaip ir ankstesnėse rungtynėse, Kaunui įvarčius pelnė R. Liutkevičius, Šiauliams – A. Sipavičius. Klaipėdos futbolininkai 2:0 nugalėjo vilniečius ir užėmė 3 vietą.

Lietuvos čempionatas prasidėjo gegužės 14 d. „Kauno audinių“ ir Ukmergės „Žalgirio“ rungtynėmis. Nors nežaidė P. Škelovas, tačiau savo sudėtį išsaugoję kauniečiai nepaliko vilčių svečiams ir nugalėjo 8:2.

Kitą dieną rungtyniavo likusios komandos, išskyrus Kauno ASK, kuri įsijungė į pirmenybių kovas tik birželio 2 d.

Kaip ir laukta, savo žygius sėkmingai pradėjo „Inkaras“, 8:0, nepagailėjęs Tauragės „Žalgirio“, ir „Elnias“, 7:1 supliekęs Kauno „Spartaką“.

1949 m. Šiaulių „Elnio“ futbolininkams pasirengti sezonui daug įtakos turėjo dalyvavimas ledo ritulio pirmenybėse. Pagrindinis šešetukas (iš kairės): B. Urbonas, A. Ladukas, R. Auksutis, I. Urbonas, H. Jakimavičius, A. Griškonis.

Rungtynes Kaune stebėjo per 5000 žiūrovų. Jie „Inkaro“ gretose išvydo 9 pernykštės sudėties žaidėjus ir iš Vilniaus sugrįžusius R. Liutkevičių bei P. Štriupkų. Patikimai vartus saugojo J. Bobrovas.

„Elniui“ jau vadovavo iš sostinės atvykęs V. Jaškevičius, žaidė iš Vilniaus „Spartako“ saugas K. Danasas (tuo ir baigęs savo pasirodymą), o buvęs Kauno „Lokomotyvo“ puolėjas A. Griškonis iš karto tapo žiūrovų numylėtiniu. Jis pasižymėjo 3 kartus bei gerai asistavo A. Sipavičiui ir R. Prikockiui, kurie įmušė po 2 įvarčius.

Taip lėmė, jog jau antrame ture susitiko favoritai „Inkaras“ ir „Elnias“. Aikštės šeimininkai kauniečiai atrodė žymiai solidžiau ir gerokai aplamdė „Elnio“ ragus, o pergalę šventė 4:0. Didžiausias šios sėkmės kaltininkas buvo iš Vilniaus meistrų komandos sugrįžęs V. Kučinskas: pelnė 2 įvarčius ir dirigavo puolimo veiksmams.

Po to kauniečiai svečiavosi Marijampolėje ir 3:0 nugalėjo vietos futbolininkus, kurie ilgą laiką nežinojo kokiai komandai – „Žalgiriui“ ar „Spartakui“ – atstovauja. „Elnias“ be vargo įkrėtė 7 įvarčius į Plungės „Spartako“ vartus.

Abiem komandoms birželio 5-oji buvo juoda diena. „Inkaras“ savų žiūrovų akivaizdoje 1:2 nusileido Klaipėdos „Audrai“, o „Elnią“ 3:1 parklupdė „Kauno audiniai“.

Uostamiesčio ekipos pagrindą sudarė seni „vilkai“: P. Lapė, J. Kasakaitis, E. Gečiauskas, S. Mackevičius, K. Vasiliauskas, B. Baltiejus, S. Ignotas bei jaunieji L. Arlauskas ir

S. Ratkevičius. Tik kelis kitataučius pakeitė nauji – Vladimiras Muravjovas, Aleksandras Pimenovas ir Viktoras Nechoroševas. Epizodiškai žaidė V. Zabielavičius, J. Garadauskas, S. Kanitauskas, V. Gorobecas ir kiti.

Visgi klaipėdiečiai didesnės audros aikštėje nesukėlė. Jie vienodu rezultatu 2:3 nusileido abiem Šiaulių komandoms, o lygiosios 2:2 su „Kauno audiniais“ buvo tolygus pralaimėjimui, nes Šiaulių „Vėliava“ taškus rinko truputį sėkmingiau.

Tai pasakytina ir apie „Kauno audinius“, kurie žaidė labai rezultatyviai, tačiau pritrūko to trupučio, kad pakiltų iki prizininkų pakylos. Ši Kauno komanda niekaip neišsprendė Plungės problemos. Ji spalio 2 d. į Žemaitiją nenuvyko. Po 11 dienų antrojo kėlinio pradžioje, esant rezultatui 0:1 ir teisėjui T. Ptuškai priėmus nepalankų sprendimą plungiečių atžvilgiu, aikštėje kilo ginčas, įsiveržė žiūrovai, todėl rungtynės buvo nutrauktos. Spalio 30 d., kai jau kitos komandos atostogavo, kauniečiai į Plungę nenuvažiavo – buvo įskaitytas pralaimėjimas. Pergalės atveju „Kauno audiniai“ galėjo užimti 3 vietą.

Šios komandos atakų siela buvo SSRS jaunių čempionas Petras Škelovas. Kaunietis, kai jo komanda 6:2 nugalėjo Vilniaus „Dinamo“, įmušė 5 įvarčius. Kartu su šiauliečiu A. Griškoniu P. Škelovas buvo rezultatyviausi čempionato žaidėjai.

Šiaulių kariškių „Vėliavos“ sudėtis kasmet labai keitėsi. Šį kartą komandos vartininkui ir organizatoriui Grigorijui Skorikovui pasisekė, nes Zokniuose tarnavo Centrinei oro pajėgų komandai priklausiusių futbolininkų. Trylikai iš jų: G. Skorikovui, Vladimirui Jedamenko, Rudolfui Koganui, Vladimirui Anenkovui, Michailui Pedanui, Leonidui Ternovskiui, Olegui Orlovui, Borisui Rudasiovui, Aleksandrui Kuzmenko, Vladimirui Zalomovui, Ivanui Konorojui, Sergejui Nosovui ir Nikolajui Reznikui buvo įteikti bronzos žetonai. Dar 9 futbolininkai – Borisas Kurakinas, Vasilijus Miščenko, Viktoras Nikonovas, Georgijus Kompanejecas, Leonidas Kuzminas, Sergejus Suslovas, Viktoras Ščerbačenko, A. Kiseliovas ir Penkovas – buvo apdovanoti diplomais.

Tuo tarpu Šiaulių „Elnias“ ir Kauno „Inkaras“ surinko po 24 taškus ir kovoje dėl aukščiausių apdovanojimų susitiko dar kartą.

Kadangi reguliajame čempionate komandos žaidė Kaune, todėl šį kartą aikštės šeimininkai buvo šiauliečiai. Tai jiems suteikė didesnes galimybes laimėti. Taip ir įvyko:

atkaklią, bekompromisę dvikovą 1:0 laimėjo „Elnio“ futbolininkai. Komandoje debiutavęs 17-metis būsimasis visų laikų geriausias mūsų vartininkas Vladas Tučkus rodė stebuklus, atrėmė baudinį, kurį mušė Z. Jankauskas. Pergalingo įvarčio autorius Ipolitas Pranulis.

Aukso žetonais dar buvo apdovanoti šie šiauliečiai: Romualdas Auksutis (vartininkas, nežaidęs tik paskutinių rungtynių), Stasys Mikšys, Eduardas Brijūnas, Alfonsas Galskis, Aleksas Samušas, Antanas Sipavičius, Algirdas Griškonis, Mečys Bartusevičius, Romualdas Prikockis, Petras Ščegauskas. Diplomai įteikti treneriui Voldemarui Jaškevičiui (žaidė 1 kartą), V. Tučkui, Eduardui Gečiauskui, Rimgaudui Juškai, Juliui Jonaičiui, Kostui Danasui, Ignui Urbonui. Daug prie bendros pergalės prisidėjo komandos vadovas Stasys Valiukas ir „Elnio“ fabriko direktorius J. Šimukauskas.

Sidabrinių apdovanojimų nusipelnė šie „Inkaro“ futbolininkai: Jurgis Bobrovas, Mečys Baltrimavičius, Jonas Deineris, Stasys Mikalauskas, Pranas Štriupkus, Zenonas Jankauskas, Aleksandras Liutkevičius, Jonas Zienius, Česlovas Dirvianskas, Viktoras Kučinskas, Romualdas Liutkevičius bei tik 6 kartus (mažiau nei pusę pirmenybių rungtynių) žaidęs Jonas Babinskas. Pranui Rajeckui, Leonui Ruzgiui, Stasiui Lubianskui, žaidžiančiajam treneriui Henrikui Kersnauskui (dalyvavo 4 rungtynėse) ir Adolfui Kairiui atiteko diplomai.

Įdomu, kad V. Kučinskas kelis mėnesius žaidė Rygos „Daugavos“ komandoje SSRS aukščiausiojoje lygoje. Kadangi jis nebuvo „Inkarui“ gražinęs sportinės aprangos, teko paklusti nurodymams iš Maskvos ir grįžti į Kauną...

„Inkaras“ atsigriebė „Tiesos“ taurės varžybose ir antrus metus iš eilės laimėjo šį trofėjų.

Varžybose dalyvavo 94 komandos. Pirmame etape žaidė įmonių, kolektyvinių ūkių, valsčių, mokyklų ir karinių dalinių kolektyvai. Kaune rungėsi 19 ekipų, Klaipėdoje – 12, Vilniuje – 6. Po to įsijungė II grupės komandos.

3-ame etape jau žaidė visos elitinės grupės ekipos. Pasižymėjo „Kauno audiniai“ Kaišiadorių vienuolikę nugalėję net 22:0 (9:0). „Inkaras“ nesulaukė Biržų futbolininkų, „Elnias“ išvykoje 4:0 įveikė Kretingos „Žalgirį“.

Aštuntfinalyje suklupo Klaipėdos „Audra“, 1:2 nusileidusi Kauno „Filmininkams“. Ukmergės „Žalgiris“ 4:3 palaužė Kybartų bendraklubius. Tuo tarpu „Kauno audiniai“ su

Marijampolės „Žalgiriu“ žaidė 2 kartus, nes pirmą dieną buvo užfiksuotos lygiosios 3:3. Kitas rungtynes 4:1 laimėjo kauniečiai. Vilniaus „Dinamo“ 4:2 įveikė Kauno ASK, o Šiaulių „Vėliava“ tokiu pačiu rezultatu – Panevėžio „Žalgirį“. „Elnias“ tik didelių pastangų dėka 3:1 palaužė savo miesto žalgiriečius. Tauragės „Žalgiris“ be žaidimo su varėniškiais pateko į ketvirtfinalį.

Aštuonių komandų dvikovose buvo užfiksuoti tokie rezultatai: „Filmininkai“ – Ukmergės „Žalgiris“ 7:3, „Kauno audiniai“ – Vilniaus „Dinamo“ 6:1, „Inkaras“ – „Vėliava“ 5:1. Su „Elniu“ nepanoro galinėtis tauragiečiai.

Pusfinalio rungtynėse taip pat buvo įmušta daug įvarčių. Po pirmo kėlinio „Kauno audiniai“ prieš „Filmininkus“ pirmavo 3:0, bet nugalėjo tik 4:3. Užtat Vilniuje „Inkaras“ su savo pagrindiniu varžovu „Elniu“ susidorojo lengviau. J. Zienius realizavo abu baudinius, o R. Liutkevičius įmušė 3 įvarčius. Tiesa, tuoj po pertraukos A. Sipavičius buvo sumažinęs skirtumą iki minimumo – 2:1. Deja, antrą kartą šis futbolininkas pasižymėjo, kai rezultatas buvo jau 4:1. Tašką padėjo R. Liutkevičius. „Inkaras“ nugalėjo 5:2 (2:0).

Pirmą kartą finalinės rungtynės buvo žaidžiamos Kaune, nes susirėmė 2 šio miesto komandos. Ilgą laiką pirmenybių lyderius jo aikštės pusėje spaudė „Kauno audinių“ futbolininkai. Inkariečiai atkuto tik antrojo kėlinio viduryje. Vienoje iš atakų po R. Liutkevičiaus prasiveržimo P. Rajeckas įmušė įvartį, kuris nulėmė rungtynių baigtį.

Finalinių rungtynių programa (4 psl.).

1949 m. Lietuvos taurės laimėtojas – Kauno „Inkaras“. Iš dešinės: J. Deineris, J. Bobrovas, V. Choniavka, A. Liutkevičius, Z. Jankauskas, Č. Dirvianskas, M. Baltrimavičius, S. Lubianskas, S. Mikalauskas, P. Rajeckas.

1949-09-11 finalo rungtynių statistika. Kauno „Inkaras“–„Kauno audiniai“ 1:0 (0:0). Kauno KKI stadionas. 6000 žiūrovų. Teisėjai: J. Litvinas (Vilnius), S. Glebus, V. Rajeckas (abu iš Kauno).

„Inkaras“ (treneris H. Kersnauskas): J. Bobrovas, M. Baltrimavičius, J. Deineris, P. Štriupkus, S. Mikalauskas, Č. Dirvianskas, P. Rajeckas, A. Liutkevičius, J. Babinskas, J. Zienius (kap.), R. Liutkevičius.

„Kauno audiniai“ (treneris A. Paulaitis): A. Grincevičius, E. Kazakevičius, K. Birieta, V. Skinkys, I. Degteriovas, J. Kulvietis, V. Cigleris, A. Paulaitis, V. Javorskis, P. Škelovas (kap.), M. Ališauskas.

Įvartis: P. Rajeckas (66 min.).

Visgi „Inkarui“ nepasisekė SSRS taurės varžybose. Su Kutaisio „Dinamo“ pirmą dieną buvo užfiksuotos lygiosios 2:2, o kitą dieną kauniečiai nugalėjo 4:2. Su Leningrado „Zenit“ pavyko apylygiai rungtyniauti tik pusvalandį. Patyrę leningradiečiai perėmė žaidimo iniciatyvą ir ją išlaikė iki susitikimo pabaigos. Neblogų progų turėjo ir kauniečiai, tik netiksliai šaudė į vartus. Rezultatu 3:0 (1:0) nugalėjo „Zenit“. Per 3 varžybų dienas Kauno stadione buvo daugiau nei 30 tūkstančių žiūrovų.

Sėkmingesnis sezonas buvo Vilniaus „Spartako“ meistrams. Vėl žaisdami SSRS II grupės centrinėje zonoje jie surinko 38 taškus (17 pergalių, 4 lygiosios ir 5 pralaimėjimai; įvarčiai – 66:24) ir į priekį praleido tik Tbilisio „Spartaką“ ir Kutaisio „Dinamo“.

Komandoje žaidė: Zenonas Ganusauskas (25, 3), Henrikas Jakimavičius (25, 11), Aleksandras Mačiulis (25), Vladimiras Rylis (25, 12), Vytautas Saunoris (25, 16), Martynas Daukša (24, 7), Stasys Penkauskas (24, 13), Pranas Liutkevičius (24), Stanislovas Paberžis (21, 1), Stepas Petraitis (23, 2), Algirdas Stelmokas (22, -17), Bronius Galvičius (20), Jonas Šlyžius (10), Dizmanas Ilgūnas (8), Stasys Skalskis (8, -7), Vytautas Skripkauskas (4, 1), Nikolajus Rakovskis (2). Treneris – Georgijus Glazkovas.

Spalio mėnesį Vilniuje vykusiame sąjunginiame „Spartako“ draugijos turnyre dalyvavo 10 II grupės komandų. Mūsiškiai pogrupyje 2:1 nugalėjo Kijevo, 4:0 – Kalinino, 7:0 – Riazanės komandas, o su leningradiečiais sužaidė lygiosiomis 1:1. Tad buvo aplenktos visos pogrupio ekipos. Finale su Ivanovo bendraklubiais buvo užfiksuotos lygiosios 2:2, bet per pratęsimą mūsų futbolininkai įmušė 2 įvarčius ir nugalėjo rezultatu 4:2.

Sostinės „Dinamo“ stadione spartakiečiai apgynė Pabaltijo respublikų čempionų titulus. Lietuvos rinktinės vardu jie 2:1 (1:1) įveikė estus ir 1:0 (1:0) latvius. Latvijos futbolininkai 2:1 nugalėjo estus ir užėmė 2 vietą.

Dar pavasarį D. Ilgūnui, Z. Ganusauskui, B. Galvičiui ir S. Paberžiui buvo suteikti tuo metu garbingi SSRS sporto meistrų vardai.

Lietuvos jaunių taurės turnyre dalyvavo 11 miestų ir apskričių rinktinių. Pirmame etape panevėžiečiai 4:1 nugalėjo marijampoliečius, plungiečiai – 7:1 klaipėdiečius, varėniškiai – 2:0 tauragiečius.

1949 m. „Spartako“ futbolininkai atvyko į Tbilisį žaisti su vietos futbolininkais.

ლენინის ორდენის საკავშირო ნებაყოფლობითი ფიზკულტურის ხაზოვადოება „სპარტაკის“ საქართველოს საბჭო
Грузинский совет Всесоюзного добровольного физкультурного, ордена Ленина, общества „СПАРТАК“

Тбилисский стадион „ДИНАМО“ им. [redacted]

თბილისის სტადიონი „დინამო“

ფეხბურთი

31 ივლისს—Июля
2 აგვისტოს—Августа

სსრკ 1949 წ. პირველობა
(მეორე ჯგუფი ცენტრალური ზონა)

ПЕРВЕНСТВО СССР 1949 г.
(Вторая группа, центральная зона)

„სპარტაკი“ (ვილნიუსი) — „სპარტაკი“ (თბილისი)

„СПАРТАК“ (Вильнюс) — „СПАРТАК“ (Тбилиси)

დასაწყისი საღამოს 6½ საათზე
начало в 6½ часов вечера

2 აგვისტოს დასაწყისი დღის 4 საათზე
2 августа начало в 4 часа дня

Šių rungtynių programa.

1949 m. Sąjunginės „Spartako“ draugijos čempionai. Iš dešinės: Z. Ganusauskas, A. Stelmokas, S. Penkauskas, V. Rylis, S. Paberžis, V. Saunoris, A. Mačiulis, H. Jakimavičius, M. Daukša, J. Šlyžius, B. Galvičius.

D. Ilgūnas

Z. Ganusauskas

B. Galvičius

S. Paberžis

D. Ilgūno sporto meistro pažymėjimas.

Ketvirtfinalyje Vilniaus rinktinė net 2:6 nusileido Vilkaviškio atstovams, Šiaulių futbolininkai 4:3 palaužė Kauno pirmą komandą, Plungės vienuolikė 1:0 įveikė panevėžiečius, Kauno antra ekipa 7:0 nepagailėjo kolegų iš Varėnos.

Pusfinalyje šiauliečiai lengvai 5:0 nugalėjo plungiečius, kauniečiai tik 4:3 laimėjo prieš Vilkaviškio rinktinę.

Lemiama dvikova tarp Šiaulių vienuolikės ir Kauno „antrokų“ buvo labai atkakli. Šiaulių futbolo atžalynas parodė didesnį ryžtą ir nugalėjo 4:2.

Metų pabaigoje Lietuvoje buvo 14 tūkstančių futbolininkų.

Juozas Litvinas pirmasis iš respublikos teisėjų buvo kviečiamas vadovauti SSRS elitinės grupės pirmenybių rungtynėms. Jis pateko į geriausių dešimtuką.

28. 1949 M. (05 14 - 10 30)

I GRUPĖ

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	PRG.	LG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	ŠIAULIŲ „ELNIAS“		0:4	4:3	3:2	1:3	4:1	3:1	7:0	9:1	3:0	5:1	7:1	8:1	5:1	+:-	12	0	2	59:19	24
2	KAUNO „INKARAS“	4:0		0:1	1:2	9:0	5:1	3:0	9:0	4:1	7:1	10:0	3:2	8:0	4:0	11:1	12	0	2	78:9	24
3	ŠIAULIŲ „VĖLIAVA“	3:4	1:0		3:2	3:2	5:3	+:-	5:3	1:4	3:1	2:1	2:2	7:0	3:2	2:0	11	1	2	40:24	23
4	KLAIPĖDOS „AUDRA“	2:3	2:1	2:3		2:2	+:-	1:0	6:1	5:2	7:0	6:1	3:0	3:1	-:+	1:0	10	1	3	40:14	21
5	KAUNO „KAUNO AUDINIAI“	3:1	0:9	2:3	2:2		6:2	4:2	-:+	3:1	6:2	4:1	2:1	11:1	8:2	3:2	10	1	3	54:29	21
6	KAUNO ASK	1:4	1:5	3:5	-:+	2:6		0:2	4:1	3:2	4:1	2:5	4:1	9:2	5:1	5:1	7	0	7	43:36	14
7	MARIJAMPOLĖS „SPARTAKAS“	1:3	0:3	-:+	0:1	2:4	2:0		0:6	3:0	1:4	1:0	1:1	2:1	2:0	1:0	6	1	7	16:23	13
8	PLUNGĖS „SPARTAKAS“	0:7	0:9	3:5	1:6	+:-	1:4	6:0		2:2	+:-	0:2	2:6	5:4	+:-	2:0	6	1	7	22:45	13
9	VILNIAUS „SPARTAKAS“	1:9	1:4	4:1	2:5	1:3	2:3	0:3	2:2		5:0	3:1	2:1	2:3	1:1	4:2	5	2	7	30:38	12
10	VILNIAUS „DINAMO“	0:3	1:7	1:3	0:7	2:6	1:4	4:1	-:+	0:5		2:1	1:0	7:0	4:0	3:1	6	0	8	26:38	12
11	KYBARTŲ „ŽALGIRIS“	1:5	0:10	1:2	1:6	1:4	5:2	0:1	2:0	1:3	1:2		2:1	4:1	3:2	5:2	6	0	8	27:41	12
12	KAUNO „SPARTAKAS“	1:7	2:3	2:2	0:3	1:2	1:4	1:1	6:2	1:2	0:1	1:2		+:-	2:1	0:6	3	2	9	18:36	8
13	TAURAGĖS „ŽALGIRIS“	1:8	0:8	0:7	1:3	1:11	2:9	1:2	4:5	3:2	0:7	1:4	-:+		7:0	6:1	3	0	11	27:67	6
14	UKMERGĖS „ŽALGIRIS“	1:5	0:4	2:3	+:-	2:8	1:5	0:2	-:+	1:1	0:4	2:3	1:2	0:7		4:2	2	1	11	14:46	5
15	PANEVĖŽIO „ŽALGIRIS“	-:+	1:11	0:2	0:1	2:3	1:5	0:1	0:2	2:4	1:3	2:5	6:0	1:6	2:4		1	0	13	18:47	2

PAPILDOMOS RUNGTYNĖS LIETUVOS ČEMPIONUI IŠAIŠKINTI: ŠIAULIŲ „ELNIAS“ – KAUNO „INKARAS“ 1:0.

1949 M.

SSRS II GRUPĖ

CENTRINĖ ZONA

VT.		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	ŽD.	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	TBILISIO «SPARTAK»		2:3 2:2	3:1 2:1	2:0 2:1	2:1 1:1	2:1 3:1	4:0 1:1	2:0 5:0	2:1 2:0	3:0 3:1	3:0 2:0	2:1 4:1	1:0 1:0	3:1 1:0	26	22	3	1	60:18	47
2	KUTAISIO «DINAMO»	3:2 2:2		1:1 1:1	0:2 0:0	5:2 0:0	1:1 2:1	1:1 1:1	0:0 3:0	1:0 2:1	0:4 3:2	1:0 2:1	3:0 2:2	2:0 5:2	4:2 13:0	26	16	8	2	58:25	40
3	**VILNIAUS «SPARTAKAS»**	**1:3** **1:2**	**1:1** **1:1**		**1:0** **2:2**	**2:2** **2:1**	**3:0** **4:0**	**4:1** **1:3**	**4:1** **3:1**	**0:2** **2:0**	**4:2** **1:2**	**1:0** **3:0**	**3:0** **1:0**	**8:0** **3:0**	**6:0** **4:0**	**26**	**17**	**4**	**5**	**66:24**	**38**
4	TAŠKENTO ODO	0:2 1:2	2:0 0:0	0:1 2:2		1:0 0:2	0:1 3:0	1:0 2:2	3:0 5:1	0:0 1:3	3:0 1:1	3:0 2:1	0:0 1:0	5:0 3:3	3:1 3:0	26	13	7	6	45:22	33
5	TBILISIO ODO	1:2 1:1	2:5 0:0	2:2 1:2	0:1 2:0		2:1 2:3	3:0 0:1	0:2 5:0	1:1 2:1	2:1 2:1	4:1 6:0	0:0 0:0	3:0 4:1	5:1 8:0	26	13	6	7	58:27	32
6	RYGOS ODO	1:2 1:3	1:1 1:2	0:3 0:4	1:0 0:3	1:2 3:2		5:1 2:4	1:3 3:2	1:2 1:4	3:0 1:0	7:3 3:2	3:1 3:0	2:0 0:1	5:2 3:1	26	13	1	12	52:48	27
7	MINSKO «SPARTAK»	0:4 1:1	1:1 0:1	1:4 3:1	0:1 2:2	0:3 1:0	1:5 4:2		0:3 3:2	1:2 1:1	1:3 1:1	3:2 4:1	0:0 2:1	4:0 2:2	7:1 1:1	26	9	8	9	42:42	26
8	JEREVANO «SPARTAK»	0:2 0:5	0:0 0:3	1:4 1:3	0:3 1:5	2:0 0:5	3:1 2:3	3:0 1:1		1:1 1:2	1:1 1:0	3:2 6:0	1:2 1:0	2:1 3:3	7:1 1:0	26	10	5	11	42:48	25
9	ALMATOS «DINAMO»	1:2 0:2	0:1 1:2	2:0 0:2	0:0 3:1	1:1 1:2	2:1 4:1	2:1 1:1	1:1 2:1		1:1 1:2	1:1 1:3	1:2 2:0	0:2 1:0	1:2 3:0	26	9	6	11	33:32	24
10	MINSKO ODO	0:3 1:3	4:0 2:3	2:4 2:1	0:3 1:1	1:2 1:2	0:3 0:1	2:1 1:1	1:1 0:1	1:1 2:1		2:1 1:1	0:0 1:0	2:1 3:2	2:0 0:2	26	9	6	11	32:39	24
11	KIŠINIOVO «DINAMO»	0:3 0:2	0:1 1:2	0:1 0:3	0:3 1:2	1:4 0:6	3:7 2:3	2:3 1:4	2:3 0:6	1:1 3:1	1:2 1:1		6:3 2:1	5:1 1:0	1:0 2:1	26	7	2	17	36:64	16
12	TALINO «KALEV»	1:2 1:4	0:3 0:2	0:3 0:1	0:0 0:1	0:0 0:0	1:3 0:3	0:0 1:2	2:1 0:1	2:1 0:2	0:0 0:1	3:6 1:2		1:1 3:1	0:0 1:1	26	3	8	15	17:41	14
13	AŠCHABADO «LOKOMOTIV»	0:1 0:1	0:2 2:5	0:8 0:3	0:5 3:3	0:3 1:4	0:2 1:0	0:4 2:2	1:2 3:3	2:0 0:1	1:2 2:3	1:5 0:1	1:1 1:3		0:2 1:1	26	2	5	19	22:67	9
14	FRUNZĖS M. KOMANDA	1:3 0:1	2:4 0:13	0:6 0:4	1:3 0:3	1:5 0:8	2:5 1:3	1:7 0:1	1:7 0:1	2:1 0:3	0:2 2:0	0:1 1:2	0:0 1:1	2:0 1:1		26	3	3	20	19:85	9

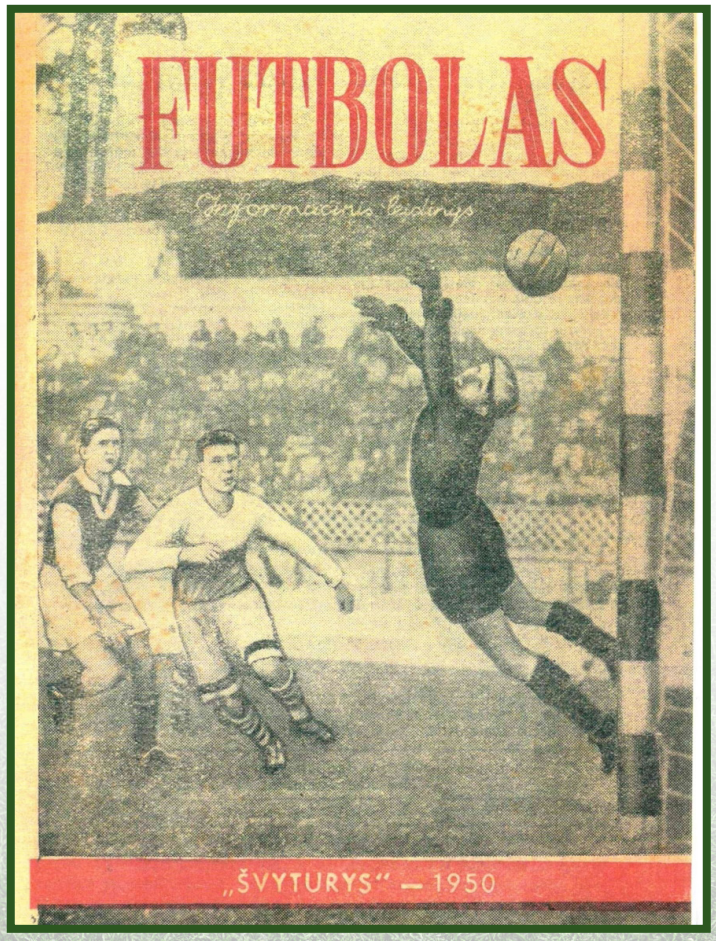
1950 m. – petys petin

Prieš respublikos futbolo čempionatą tradicinis 4 miestų turnyras vyko Šiauliuose gegužės 6–7 d. Pirmą dieną aikštės šeimininkai 4:1 (3:0) nugalėjo sostinės rinktinę, o kauniečiai – 3:1 (1:0) klaipėdiečius.

Kovoje dėl 1-os vietos tarp Šiaulių ir Kauno futbolininkų nugalėtojas nepaaiškėjo – lygiosios 0:0. Pagal varžybų nuostatus teko pasikliauti 11×100 m estafetės rezultatais. Jie buvo palankesni šiauliečiams. 3-ioji vieta atiteko Klaipėdos rinktinei 3:2 (0:2) įveikusiai Vilniaus vienuolikę.

Šiaulių „Elnias“ turėjo geriausias pasirengimo sąlygas – balandžio mėnesį treniravosi Kryme.

Eilinį kartą Futbolo sekcija pakeitė respublikos pirmenybių tvarką. 1-osios grupės 16 komandų iš pradžių vienu ratu žaidė dviejuose pogrupiuose. Iširus Šiaulių „Vėliavos“ kariškių kolektyvui, tarp pajėgiausiųjų liko autsaideris Panevėžio „Žalgiris“. Iš 2-osios grupės buvo priimtos Kauno „Filminiukų“ (FSK) ir Utenos „Dinamo“ ekipos. 2-ąją vietą užėmusią Panevėžio „Strėlės“ kariškių komandą ištiko Šiaulių „Vėliavos“ likimas. 2-oje grupėje nebeliko Kauno „Lokomotyvo“, Klaipėdos „Spartako“ ir Šiaulių „Dinamo“ vienuolikių. Šioje grupėje rungtyniavo po 9 komandas – Kauno, Klaipėdos ir Šiaulių zonose. Be to, didieji miestai vykdė savo žemutinių kolektyvų pirmenybes.

1950 m. Futbolo žinynas (14 psl.), kurį išleido „Tiesa“.

Prieš čempionatą daugelyje komandų įvyko esminių pasikeitimų – tai palietė ir pripažintus lyderius Kauno „Inkarą“ bei Šiaulių „Elnią“.

Kauniečiai neteko į Vilniaus „Spartaką“ išvykusio kairiojo krašto puolėjo R. Liutkevičiaus, bet iš „Kauno audinių“ pasikvietė rezultatyvųjį P. Škelovą. Įsiliejo vidurio puolėjas Joselis Agulnikas. Iš Vilniaus „Spartako“ atvykęs D. Ilgūnas sustiprino gynimo grandį.

Šiaulių „Elnio“ pagrindiniu vartininku tapo V. Tučkus, o gynėjų gretas sustiprino iš Klaipėdos „Audros“ pakviesti E. Gečiauskas ir J. Kasakaitis.

Vis dėlto „Elnias“ pirmuose keturiuose iš penkių susitikimuose buvo pažeidžiamas, praleido net 7 įvarčius, nors 4:1 nugalėjo Tauragės „Žalgirį“, 4:2 – „Kauno audinius“, 12:2 – Kybartų „Žalgirį“, 4:2 – Vilniaus „Spartaką“ (šiose rungtynėse A. Griškonis pelnė 3 įvarčius). Tik Ukmergės „Žalgirį“ šiauliečiai sudorojo „sausu“ rezultatu 6:0.

Tiesa, pergalė prieš Kybartų komandą buvo anuliuota, nes svečius šiauliečiai blogai priėmė. Žaidžiant be tinkamo poilsio kybartiečiai atrodė beviltiškai. Peržaisti rungtynes Kybartuose „Elnio“ futbolininkai atsisakė. Pergalė be žaidimo Suvalkijos komandą 1-ame pogrupyje išvedė į 1-ąją vietą.

Kybartų ekipa jau praėjusiais metais pasižymėjo įdomiu žaidimu ir buvo kietas riešutas daugeliui žinomų komandų. Vartus patikimai saugojo Petras Ūsevičius, gynėjai Bronius Šulaitis, Juozas Kuras, Jonas Širvys ir Gediminas Augaitis dažnai žaisdavo ne tik aikštės viduryje, bet ir puolime. Tarp saugų patikimu žaidimu išsiskyrė komandos kapitonas Algirdas Radzevičius. Puolimui vadovavo žaidžiantysis treneris Vytautas Kochanauskas, o jo partneriai Stasys Sinkevičius, Bernardas Barzdaitis, Romualdas Simanavičius ir Vytautas Kušlevičius galėjo varžovams pridaryti daug nemalonumų. Be to, buvo neblogi atsarginiai futbolininkai Danielius Sakalauskas, Ričardas Janušauskas, Juozas Bakaitis, Stasys Žilinskas ir kiti.

„Kauno audiniai“ sudarė neblogą patyrusių ir jaunų futbolininkų lydinį, nors nebebuvo P. Škelovo ir A. Paulaičio. Vartininkai Vytautas Dovalga ir Leonas Chodosevičius daug klaidų nepridarė. Dėl aukštais rezultatais pralaimėtų kelerių rungtynių daugiau kaltės tenka gynėjams. Tik K. Birieta šioje grandyje žaidė visą laiką, o su kybartiečiais (3:4) jis buvo vartininkas. Jo partneriai V. Skinkys, E. Kazakevičius, R. Grušas, A. Zienius, P. Butkevičius ne visada patekdavo į vienuolę, o R. Grušas dar žaidė saugu ir puolėju. Puolėjai M. Olišauskas, V. Čiegis, V. Javorskis, S. Martišius, V. Cigleris ir kiti ne visada būdavo ant „bangos“.

Tai, kad į finalinį etapą pateko Panevėžio „Žalgiris“, buvo tartum dėsninga. Komandoje tikrai buvo pajėgių futbolininkų visose grandyse. Vartininkas Vytautas Ribakevičius daugiausia žaidė patikimai, nors tik kartą išliko „sausas“. Pirmame etape komanda daugiau įvarčių praleido negu įmušė, nes gynėjai ir saugai labiau rėmė puolėjus. Norint patekti į kitą etapą reikėjo pergalių. Visgi, kai tai buvo pasiekta, atsipalaiduodavo visi „varžteliai“.

Panevėžio „Žalgiris“ daugiausia žaidė tokios sudėties; V. Ribakevičius, S. Purauskas, E. Kulainis, S. Vilimas, V. Šablinskas, E. Dūda, S. Madeikis, V. Daunoras, V. Totoris, J. Kučas, V. Mickevičius. Iš kitų futbolininkų paminėtini A. Savinčius, B. Ječius, J. Grumbinas, J. Indrišiūnas, Č. Grigaitis.

Tai, kad Vilniaus „Spartakas“ nepateko tarp 8 pajėgiausių komandų, lėmė pralaimėjimai panevėžiečiams ir ukmergiečiams. Sostinės futbolininkai retsykiais demonstravo gražų žaidimą. Jie 4:1 nugalėjo „Kauno audinius“, rimtai pasipriešino „Elniui“.

„Spartako“ gretose kelis kartus žaidė S. Paberžis, V. Latoža ir B. Balinskis iš meistrų komandos. Deja, treneriai pernelyg eksperimentavo. Jos sudėtis keitėsi kiekvienose rungtynėse: iš viso žaidė net 26 futbolininkai.

2-ame pogrupyje niekas negalėjo sustabdyti Kauno „Inkaro“. Kauniečiai 4 varžovus nugalėjo aukštais rezultatais. Net 5:0 lyderis pranoko ir pagrindinius persekiotojus „Filmininkus“.

Pastaroji komanda turėjo patikimą vartininką Algirdą Stankevičių. Gal kiek silpnesnė buvo gynėjų grandis. Aikštės viduryje ir puolime problemų buvo mažiau. Čia pastoviai žaidė Jonas Mickevičius, Juozas Kazlauskas, žaidžiantysis treneris Antanas Paulaitis, Stepas Dovydaitis, Tadas Jankaitis ir Leonas Kizla. Jų partneriai dažnai buvo apylygio pajėgumo Juozas Kulvietis, Henrikas Kurauskas, Adomas Naidičius, Petras Stonkus.

Tuo tarpu Klaipėdos „Audra“ turėjo rimtų problemų dėl sudėties visą sezoną. Tik iki birželio pabaigos žaidė vartininkas Petras Lapė, išvykęs studijuoti į Kauną ir įsitvirtinęs „Inkaro“ komandoje. Vartų sargais pakaitomis vėliau buvo Stasys Sinkevičius, Piotras Dutovas ir Anatolijus Timofejevas. Dažnai vėjai švilpavo gynyboje, nes tik 42 metų veteranas Stasys Mackevičius žaidė kiek patikimiau.

Nors „Audra“ galutinėje įskaitoje užėmė 3 vietą, tačiau, kaip reta, viena iš lyderių tu-

rėjo neigiamą įmuštų ir praleistų įvarčių balansą. Tai – nenuostabu, nes komandos spalvas gynė net 26 futbolininkai, iš kurių tik keli – Bonifacas Baltiejus, Kostas Vasiliauskas, Stasys Ignotas, Anatolijus Kučerenko, Semionas Kapitonovas ir Leonas Arlauskas – buvo pagrindiniai žaidėjai. Dažnai jie žaidė skirtingose pozicijose, o jų partneriai pastoviai keitėsi. Pagal varžybų nuostatus tik 8 futbolininkai nusipelnė bronzos žetonų, o kiti žaidė mažiau nei pusę pirmenybių rungtynių.

Kiek daugiau rungtyniavo Kostas Uznys, Vladas Knašius, Vladimiras Gorobecas (žaidė visose pozicijose, net vartininku), Algirdas Lipskis, Vladimiras Muravjovas, Stepas Ratkevičius, Antanas Adomėnas, Alfonsas Vitkus, Boleslovas Knašius, Viktoras Nechoroševas. Epizodiškai žaidė Viktoras Boguševičius, Eugenijus Lifšicas, Petras Stonkus.

1950 m. Kauno „Filmininkų“ (FSK) komanda liko per žingsnį nuo medalių. Joje žaidė nemažai žinomų futbolininkų (iš kairės): J. Kazlauskas, 3-as A. Paulaitis, T. Jonkaitis, H. Kurauskas, 10-as A. Stankevičius, J. Mickevičius.

Utenos „Dinamo“ futbolininkai ne tik žaidė, bet ir vykdė užduotis prieš partizaninį judėjimą Rytų Lietuvoje, buvo uolūs stribų pagalbininkai.

Ko gero, futbole jiems sekėsi geriau. Ši komanda prieš tai dvejus metus buvo pajėgiausia 2-osios grupės Aukštaitijos zonoje ir pakankamai susižaidusi. Gal būt užimta 6-oji vieta jai buvo per žema.

Ekipos vartus sėkmingai gynė Romualdas Frenkelis – kandidatas į respublikos jaunių rinktinę. Patikimi buvo gynėjai Michailas Lomonosovas, Aleksejus Gaidukovas ir Anatolijus Surinas. Tarp puolėjų reaktyviniu greičiu išsiskyrė dešinysis kraštinis Semionas Gofmanas ir kairysis Jurijus Korotkovas, vėliau žaidęs Maskvos „Lokomotyvo“ komandoje, tapęs žinomu treneriu.

1950 m. Utenos „Dinamo“ vienuolikė, užėmusi 6 vietą Lietuvos čempionate ir žaidusi „Tiesos“ taurės varžybų pusfinalyje.

Vietiniai Romualdas Narteika (žaidęs Lietuvos jaunių rinktinėje), Jonas Blažys ir Peisachas Bliumbergas buvo tik dėl „kvapo“.

Tarp nepatekusių komandų į pagrindinę finalinę grupę įdomesnės buvo Vilniaus „Dinamo“ ir Kauno ASK ekipos. Sostinės vienuolikėje buvo kandidatų į meistrų komandą (Tadas Kižys, Juozas Mačiulis) bei joje žaidę Stasys Skalskis ir Vytautas Skripkauskas.

Žymiai didesnį futbolininkų pasirinkimą turėjo Kauno ASK treneris Justas Labutis, pats žaidęs puolėju, o greta jo buvo kaskart vis didesnę pažangą darantys Eugenijus Kerinas, Kęstutis Eismontas, Vytautas Žygelis, Gediminas Bružas, Kęstutis Jonkaitis ir kiti. Tai buvo perspektyvi komanda.

Abiejų finalinių grupių dalyviai šiame etape taškus kaupė iš naujo, surinkti pogrupyje nebuvo įskaitomi.

„Inkaras“ pirmą ir vienintelį kartą čempionate suklupo po 13 pergalių iš eilės. Rugpjūčio 30 d. 5 tūkstančių savų žiūrovų akivaizdoje inkariečiai 1:3 nusileido pagrindiniam varžovui „Elniui“. Nugalėtojams po įvartį pelnė I. Pranulis, A. Sipavičius ir A. Griškonis, atsakomojo autorius A. Liutkevičius.

Šis pralaimėjimas užgavo „Inkaro“ futbolininkų savimeilę, todėl likusias 5 rungtynes jie laimėjo aukštais rezultatais, tarp jų ir Šiauliuose prieš „Elnią“ 4:0. Tarp čempionų pasižymėjo P. Škelovas, J. Agulnikas ir V. Kučinskas. Ketvirtą įvartį po pastarojo smūgio į savus vartus įsimušė J. Kasakaitis.

Beje, „Elnias“ prieš tai per 20 rungtynių buvo praleidęs tik 11 įvarčių. Visgi šiauliečiai rugsėjo 3 d. jau buvo kapituliavę Kaune rungtynėse su FSK. Taigi lemiamai kovai „Inkaras“ susitelkė rimčiau ir pasiekė revanšą už skaudų pralaimėjimą „Tiesos“ taurės finale.

Rezultatyviausi čempionate buvo inkariečiai Petras Škelovas ir Aleksandras Liutkevičius bei šiaulietis Algirdas Griškonis.

Abu pirmenybių lyderiai turėjo gana stabilias pagrindines sudėtis, ir atsarginiai futbolininkai reikalui esant sėkmingai padėjo.

Dėl traumos „Inkaro“ vartininkas Jurgis Bobrovas ilgesniam laikui savo vietą užleido Aleksui Grincevičiui, o vėliau dar įsijungė klaipėdietis Petras Lapė. Tik po kai kurias rungtynes praleido aikštės žaidėjai Jonas Deineris, Stasys Mikalauskas, Aleksandras Liutkevičius, Petras Škelovas, Joselis Agulnikas, Viktoras Kučinskas, Jonas Zienius, Pranas Štriupkus, Mečys Baltrimavičius, Zenonas Jankauskas. Daugiau nei pusę rungtynių sužaidė Česlovas Dirvianskas. Prie komandos pergalių dar prisidėjo Dizmanas Ilgūnas, Pranas Rajeckas, Leonas Ruzgys, Stasys Penkauskas. Treneris – Henrikas Kersnauskas.

„Elnio“ vartininką Vladą Tučkų 2 kartus sėkmingai pavadavo Romualdas Auksutis. Nepakeičiami buvo Ipolitas Pranulis, Antanas Sipavičius, Edvardas Gečiauskas, Romualdas Prikockis ir Mečys Bartusevičius, vienerias rungtynes praleido Algirdas Griškonis ir Alfonsas Galskis. 2 kartus pagrindinėje sudėtyje nebuvo Alekso Samušo, 4 – Justo Kasakaičio. Zenonas Lebeckas ir Edvardas Brijūnas žaidė daugiau nei pusę čempionato rungtynių. Romualdas Gudinavičius išbėgo į aikštę 3 kartus, Petras Ščegauskas – 2, o Kostas Danasas antrus metus iš eilės buvo reikalingas tik pirmosioms rungtynėms.

„Inkaras“ per 19 žaistų rungtynių įmušė net 96 įvarčius (vidutiniškai 5,05), tačiau nepagerino savo praėjusių metų vidurkio, kuomet jis siekė net 5,57 įvarčio per mačą.

„Tiesos“ taurės turnyre pareiškė norą dalyvauti 166 komandos, iš jų 109 žaidė pirmame etape. Į antrą etapą pateko dviejų pajėgiausių grupių ekipos, apskričių bei miestų taurės varžybų nugalėtojai.

Kaune rungėsi 23 ekipos, Vilniuje – 16. Deja, daugelio rajonų komandos žaisti su pajėgesniais varžovais neišvykdavo. Net šešioliktfinalyje neįvyko 4 susitikimai. Į aštuntfinalį be kovos pateko Panevėžio „Žalgiris“, Ukmergės „Žalgiris“ ir Veisiejų komanda, prieš

tai 2:1 įveikusi Šiaulių „Spartaką“, bet nesulaukusi Kretingos „Žalgirio“. Šios varžybų dalies rezultatai: Utenos moksleivių rinktinė – Kauno „Inkaras“ 0:8, Varėnos „Dinamo“ – Vilniaus „Dinamo“ 0:8, Salantų „Žalgiris“ – Šilutės „Žalgiris“ 7:3, Panevėžio „Dinamo“ – Mažeikių „Žalgiris“ 2:3, Utenos „Dinamo“ – Vilniaus „Saliutas“ 6:2, Šiaulių „Gubernija“ – Tauragės „Dinamo“ 4:1, Plungės „Spartakas“- Kauno „Lituanika“ 1:0, Vilkaviškio „Žalgiris“ – „Kauno audiniai“ 4:6, Joniškio „Žalgiris“ – Marijampolės CF 1:4, Kalvarijos vidurinė mokykla – Šiaulių „Elnias“ 1:18, Anykščių „Žalgiris“ – „Karpėnai“ (Akmenės r.) 1:8.

Aštuntfinalio rezultatai: Vilniaus „Dinamo“ – „Inkaras“ 1:3 (anuliuota); 0:2, Panevėžio „Žalgiris“ – Jurbarko „Žalgiris“ 7:2, Mažeikių „Žalgiris“ – Salantų „Žalgiris“ 3:2, Utenos „Dinamo“ – Ukmergės „Žalgiris“ 3:0, Veisiejai – Šiaulių „Gubernija“ 1:8, Plungės „Spartakas“ – Kybartų „Žalgiris“ (b. ž.), Marijampolės CF – „Kauno audiniai“ 2:3 (pagr. laikas 2:2), „Elnias“ – „Karpėnai“ 13:0.

Ketvirtfinalis: „Inkaras“ – Panevėžio „Žalgiris“ 7:1, Utenos „Dinamo“ – Mažeikių „Žalgiris“ (b. ž.), „Gubernija“ – Plungės „Spartakas“ 0:4, „Kauno audiniai“ – „Elnias“ 2:3 (pagr. laikas 2:2).

Pusfinalio rungtynėse „Elnias“ Vilniuje 3:0 nugalėjo Plungės „Spartaką“. Kitos poros susitikimas taip pat vyko Vilniuje. „Inkarui“ rimtai pasipriešino Utenos dinamiečiai. 90 minučių kovos neužteko. Puikiai žaidę uteniškių gynėjai ir vartininkas R. Frenkelis, atlaikę „Elnio“ spaudimą. Retsykiais žaidimo iniciatyvą turėjo ir „Dinamo“ futbolininkai. Per pratęsimą P. Škelovas įmušė 2 įvarčius ir išvedė „Inkarą“ į finalą.

Kai susitinka futbolo grandai, sunku prognozuoti rungtynių baigtį. Šį kartą sėkmė lydėjo „Elnią“. Jau 6-ąją žaidimo minutę A. Griškonis akrobatiniu būdu iš oro įmušė pirmąjį įvartį. Nors „Inkaras“ bandė atsigriebti, tačiau puikiai žaidė šiauliečių vartininkas V. Tučkus.

Antrame kėlinyje rezultatas šoktelėjo iki 3:0. 68-ąją minutę inkarietis V. Kučinskas nuo 11 m žymos nepataikė į vartus ir suteikė įkvėpimą varžovams. Rungtynėms baigiantis „Elnio“ futbolininkai surengė puikią ataką. Trijų puolėjų kombinacija pasibaigė ketvirtuoju įvarčiu į „Inkaro“ vartus. Deja, įvarčių autoriai rungtynių protokole ir spaudoje nurodyti skirtingai.

Taigi „Inkarui“ nebeliko nieko kito, kaip atkeršyti pagrindiniam varžovui respublikos čempionate. „Elnias“ jo paties aikštėje buvo parblokštas tokiu pačiu rezultatu 4:0...

1950-08-12 finalo rungtynių statistika. Šiaulių „Elnias“–Kauno „Inkaras“ 4:0 (1:0). Vilniaus valstybinis stadionas. 3000 žiūrovų. Teisėjai: J. Litvinas, N. Peisachovas, A. Saunoris (visi iš Vilniaus).

„Elnias“ (treneris V. Jaškevičius): V. Tučkus, J. Kasakaitis, A. Samušas, E. Gečiauskas, S. Lebeckas, A. Galskis, I. Pranulis, A. Sipavičius (kap.), A. Griškonis, M. Bartusevičius (E. Brijūnas), R. Prikockis.

„Inkaras“ (treneris H. Kersnauskas): P. Lapė, M. Baltrimavičius (kap.), P. Štriupkus, D. Ilgūnas, S. Mikalauskas, Č. Dirvianskas (A. Liutkevičius), J. Zienius, P. Škelovas, J. Agulnikas, V. Kučinskas, Z. Jankauskas.

Įvarčiai: A. Griškonis (6, 51 min.), A. Sipavičius (46 min.), R. Prikockis (82 min.).

68 min. V. Kučinskas („Inkaras“) nerealizavo baudinio.

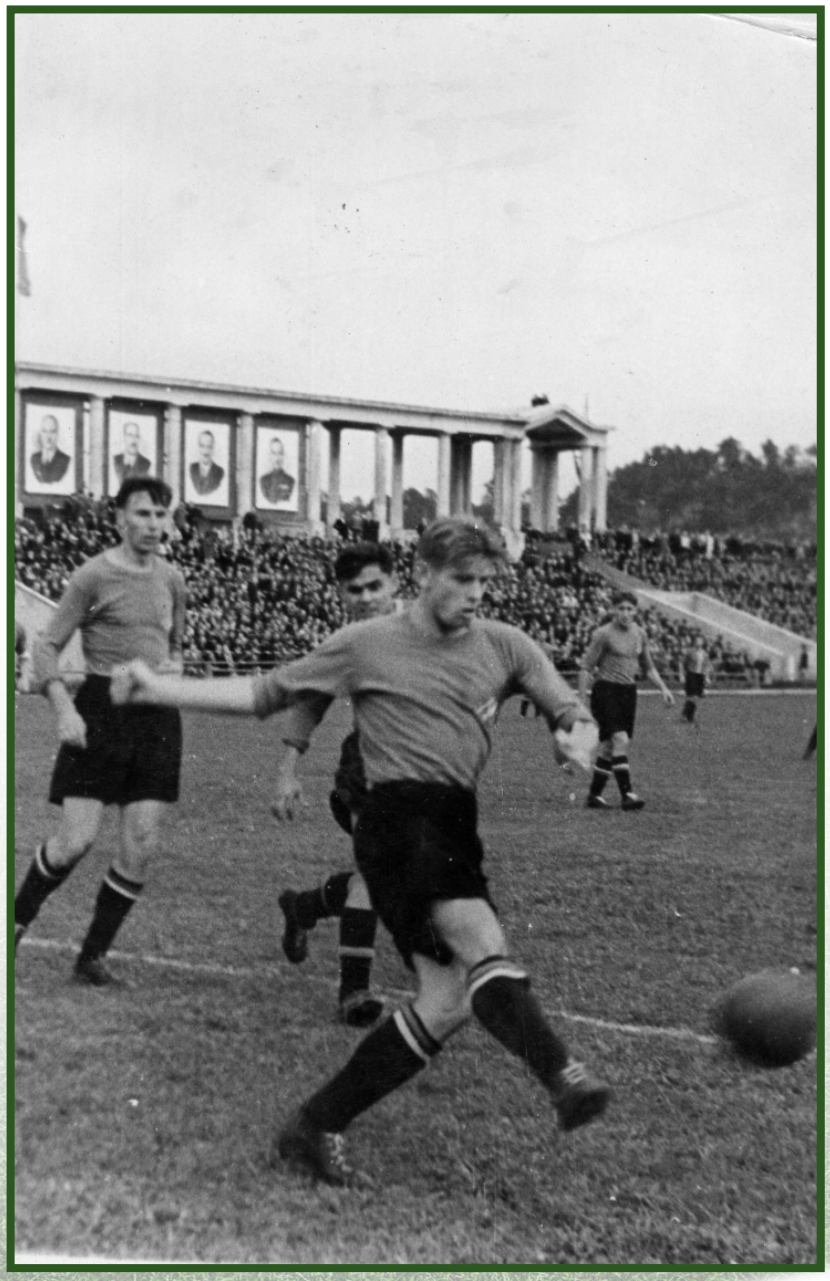

1950 m. taurės laimėtojas – Šiaulių „Elnias“ (iš kairės): A. Sipavičius, V. Tučkus, E. Gečiauskas, J. Kasakaitis, A. Samušas, A. Galskis, E. Brijūnas, I. Pranulis, Z. Lebeckas, R. Prikockis, A. Griškonis.

Deja, abiem „Tiesos“ taurės finalininkams nepasisekė SSRS taurės varžybose. Šiauliečiai namuose 2:3 (0:2) nusileido Taškento KN vienuolikei, o „Inkaras“ – 1:3 (1:1) pajėgiai Kijevo „Dinamo“ meistrų ekipai. Beje, 35-ąją minutę P. Škelovas buvo išlyginęs rezultatą.

Iš pajėgiausių SSRS II grupės komandų buvo sudaryta B klasė, kurioje tarp 14 ekipų rungtyniavo ir Vilniaus „Spartako“ meistrai. Mūsiškiai iškovojo 32 taškus (13 pergalių, 6 lygiosios ir 7 pralaimėjimai; įvarčiai – 53:37) ir užėmė 3 vietą.

„Spartako“ sudėtyje žaidė: Aleksandras Mačiulis – 26, Vytautas Saunoris – 26 (8), Martynas Daukša – 25 (12), Zenonas Ganusauskas – 23 (7), Pranas Liutkevičius – 23, Vladimiras Rylis – 23 (7), Algirdas Stelmokas – 23 (-35), Henrikas Jakimavičius – 21 (4), Bronius Galvičius – 20, Romualdas Liutkevičius – 20 (3), Stepas Petraitis – 20 (5), Stanislovas Paberžis – 19 (1), Vytautas Latoža – 18 (1), Jonas Šlyžius – 11, Stasys Penkauskas – 7 (4), Stasys Skalskis – 4 (-2), Michailas Šusteris – 4, Nikolajus Lazikovas – 3. Treneris – Georgijus Glazkovas.

1950 09 20. Tik po atkaklios kovos sostinės spartakiečiai 3:1 palaužė Kišiniovo „Burevestnik“. Iš kairės: M. Šusteris, V. Latoža, P. Liutkevičius neleido prasiveržti varžovui. Toliau – A. Mačiulis.

1946–1950 m. geriausias Lietuvos futbolininkas – Zenonas Ganusauskas.

Nors sostinės meistrai užėmė aukštą vietą SSRS B klasėje, tačiau jiems teko šią teisę apginti dvikovoje su respublikos čempionu „Inkaru“.

Spalio 20 d. Kaune spartakiečiai (faktiškai respublikos rinktinė) nugalėjo 5:1 (2:1). Jiems įvarčius pelnė R. Liutkevičius – 2, S. Penkauskas, M. Daukša ir H. Jakimavičius; „Inkarui“ – P. Škelovas.

Po 2 dienų Vilniuje buvo užfiksuotos lygiosios 2:2 (0:0). Pirmiausia po įvartį antrame kėlinyje įmušė aikštės šeimininkai – R. Liutkevičius ir V. Saunoris, o rungtynių pabaigoje 2 kartus (85 ir 87 min.) pasižymėjo inkarietis P. Škelovas.

Tradiciniame Pabaltijo taurės turnyre jau rungtyniavo ne pagrindinės respublikos rinktinės, o klubinės. Lietuvai atstovavo Kauno „Inkaro“, Šiaulių „Elnio“ ir Vilniaus „Dinamo“ futbolininkai. Tarp jų buvo keli, anksčiau žaidę sostinės meistrų vienuolikėje.

Vilniuje vykusį turnyrą laimėjo mūsiškiai. Jie pirmiausia 2:2 (0:1) sužaidė su latviais. Nors antrojo kėlinio viduryje varžovai turėjo dviejų įvarčių persvarą, tačiau mūsų futbolininkai sugebėjo rezultatą išlyginti. 85-ąją minutę P. Škelovas puikiu smūgiu įmušė pirmąjį įvartį, o likus žaisti 30 sekundžių A. Sipavičius antrą kartą nuginklavo latvių vartininką.

Žaidžiant su estais taip pat pirmoji rungtynių pusė buvo neįspūdinga – rezultatas 1:1. Vis dėl to po pertraukos mūsiškiai perėmė iniciatyvą ir nugalėjo net 7:2.

Kadangi latviai estus įveikė tik 4:1 (1:0), 1-oji vieta atiteko Lietuvos rinktinei. Kartu tai buvo ne tik Pabaltijo čempionų titulas, bet ir šių šalių spartakiados nugalėtojų vardai. Rinktinę rengė J. Citavičius.

Lietuvos jaunių pirmenybės vyko Klaipėdoje liepos 2–7 d. Į jas atvyko 11 komandų. Buvo žaidžiama olimpine sistema.

Atrankos varžybose kauniečiai 1:0 palaužė sostinės rinktinę. Šiauliečiai 3:0 nugalėjo biržiečius, o Kuršėnų futbolininkai 6:1 nepagailėjo Šiaulių apskrities atstovų.

Ketvirtfinalyje kėdainiečiai 2:1 įveikė zarasiškius, kretingiečiai – 2:0 telšiškius, kauniečiai net 14:0 sutriuškino kuršėniškius, o Šiaulių ir Klaipėdos rinktinių dvikova pasibaigė taikiai 1:1. Kadangi šiauliečiai geriau bėgo 100 m estafetę, jie ir pateko į pusfinalį.

Kelią į finalą lengviausiai prasiskynė kauniečiai, net 11:1 parklupdę Kėdainių vienuolikę. Šiauliečiai po atkaklios kovos 3:1 nugalėjo kretingiškius.

Lemiamose rungtynėse po permainingos kovos pergalę 1:0 (1:0) šventė Kauno futbolo pamaina.

Po to buvo sudaryta Lietuvos jaunių rinktinė, kuri dalyvavo SSRS jaunių taurės varžybose. Mūsiškiams atrankos rungtynes teko žaisti Petrozavodske su Karelijos–Suomijos rinktine. Nors iš pradžių 1:0 pirmavo aikštės šeimininkai, tačiau A. Vaškevičiaus ir R. Beinoravičiaus įvarčiais mūsiškiai persvėrė rezultatą savo naudai. Antrame kėlinyje R. Beinoravičius ir P. Šaltys persvarą padidino iki 4:1, o galutinė pasekmė buvo 4:2.

Aštuonios pajėgiausios komandos rugpjūčio mėnesį rungtyniavo Voroneže. Lietuvos futbolininkai dėl patekimo į finalinį ketvertą žaidė su Turkmėnijos atstovais – lygiosios 0:0. Vis dėl to per pratęsimą A. Lučinavičius ir P. Šaltys įmušė po įvartį ir tikslas buvo pasiektas.

Kovoje dėl apdovanojimų mūsiškiai 3:4 (1:1) nusileido gruzinams. Įvarčių autoriai A. Kulikauskas, P. Šaltys ir A. Žuravliovas.

Malonu, kad po šios nesėkmės Lietuvos futbolininkai susikaupė ir net 4:0 (1:0) nugalėjo leningradiečius. Pirmame kėlinyje varžovai nuginklavo savo vartininką, o po pertraukos po įvartį įmušė P. Šaltys, A. Žuravliovas ir A. Lučinavičius.

Norint toliau rungtis dėl aukščiausių apdovanojimų reikėjo pergalės prieš maskviečius. Deja, nuo 75-osios minutės Maskvos futbolininkai net 3 kartus nuginklavo mūsų

vartininką ir šventė pergalę 3:0. Laimei, gruzinai nugalėjo leningradiečius, tad Lietuvos rinktinei atiteko 3 vieta. Kadangi Gruzijos ir Maskvos rinktinės surinko po 5 taškus, prireikė papildomų rungtynių. Jas 2:0 laimėjo gruzinai (prieš tai buvo lygiosios 2:2).

Lietuvos rinktinei atstovavo kauniečiai L. Chodosevičius, M. Mežvinskas, A. Kačiauskas, B. Rylis, H. Vaškevičius, H. Ališauskas ir A. Žuravliovas, šiauliečiai V. Tučkus, P. Šaltys ir R. Beinoravičius, panevėžiečiai A. Lučinavičius ir B. Fiodorovas, A. Kulikauskas iš Marijampolės ir V. Gorobecas iš Klaipėdos. Treneris – J. Citavičius.

Birželio mėnesį Klaipėdoje baigta stadiono rekonstrukcija 4 tūkstančiams sėdimų vietų. Tuo tarpu liepos 21 d. Vilniuje buvo atidarytas Centrinis stadionas, kuriame galėjo susėsti 15 tūkstančių žiūrovų. Beje, tą dieną spartakiečiai net 10:2 (5:0) sutriuškino 7 vietą B klasėje užėmusią Čeliabinsko „Dzeržinec“ komandą. Įdomu, kad šią svečių ekipą draugiškose rungtynėse 2:1 įveikė Kauno „Inkaras“.

29. 1950 M. (04 30 - 10 22)

I GRUPĖ

I POGRUPIS

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	PRG.	LG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	KYBARTŲ „ŽALGIRIS“		+:-	7:4	3:3	5:2	7:1	3:0	11:2	6	1	0	36:12	13
2	ŠIAULIŲ „ELNIAS“	-:+		4:2	7:0	4:2	6:0	5:0	4:1	6	0	1	30:5	12
3	KAUNO „KAUNO AUDINIAI“	4:7	2:4		2:0	1:4	6:1	3:1	8:1	4	0	3	26:18	8
4	PANEVĖŽIO „ŽALGIRIS“	3:3	0:7	0:2		3:2	5:0	1:1	3:1	3	2	2	15:16	8
5	VILNIAUS „SPARTAKAS-II“	2:5	2:4	4:1	2:3		0:1	2:1	4:1	3	0	4	16:16	6
6	UKMERGĖS „ŽALGIRIS“	1:7	0:6	1:6	0:5	1:0		2:2	5:2	2	1	4	10:28	5
7	MARIJAMPOLĖS CF	0:3	0:5	1:3	1:1	1:2	2:2		8:0	1	2	4	13:16	4
8	TAURAGĖS „ŽALGIRIS“	2:11	1:4	1:8	1:3	1:4	2:5	0:8		0	0	7	8:43	0

II POGRUPIS

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	PRG.	LG.	PRL.	IV.	TŠK.
1	KAUNO „INKARAS“		5:0	3:2	1:0	4:1	7:0	5:0	10:0	7	0	0	35:3	14
2	KAUNO FSK	0:5		2:1	3:1	0:1	2:1	1:1	3:2	4	1	2	11:12	9
3	KLAIPĖDOS „AUDRA“	2:3	1:2		6:2	3:2	4:1	5:2	0:1	4	0	3	21:13	8
4	UTENOS „DINAMO“	0:1	1:3	2:6		5:1	2:1	W:0	6:0	4	0	3	16:12	8
5	VILNIAUS „DINAMO“	1:4	1:0	2:3	1:5		2:0	5:5	1:1	2	2	3	13:18	6
6	KAUNO ASK	0:7	1:2	1:4	1:2	0:2		4:0	5:0	2	0	5	12:17	4
7	PLUNGĖS „SPARTAKAS“	0:5	1:1	2:5	0:W	5:5	0:4		4:0	1	2	4	12:20	4
8	KAUNO „SPARTAKAS“	0:10	2:3	1:0	0:6	1:1	0:5	0:4		1	1	5	4:29	3

I FINALINĖ GRUPĖ (1-8 V.)

VT.	KOMANDA	1	2	3	4	5	6	7	8	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	KAUNO „INKARAS“		1:3	7:0	9:2	6:1	1:0	5:0	8:1	13	0	1	61:10	26
			4:0	5:1	3:0	8:1	W:0	4:1	W:0					
2	ŠIAULIŲ „ELNIAS“	3:1		8:0	7:0	7:0	2:1	5:0	2:1	12	0	2	58:10	24
		0:4		5:1	0:2	2:0	W:0	8:0	9:0					
3	KLAIPĖDOS „AUDRA“	0:7	0:8		2:4	5:2	3:2	4:3	2:1	7	0	7	24:41	14
		1:5	1:5		W:0	0:W	0:2	3:2	3:0					
4	KAUNO FSK	2:9	0:7	4:2		5:3	3:5	0:2	6:4	5	2	7	37:48	12
		0:3	2:0	0:W		2:3	7:4	3:3	3:3					
5	KYBARTŲ ŽALGIRIS“	1:6	0:7	2:5	3:5		0:W	4:3	3:2	6	0	8	21:48	12
		1:8	0:2	W:0	3:2		W:0	0:7	4:1					
6	UTENOS „DINAMO“	0:1	1:2	2:3	5:3	W:0		1:6	4:3	5	0	9	28:28	10
		0:W	0:W	2:0	4:7	0:W		0:1	9:2					
7	„KAUNO AUDINIAI“	0:5	0:5	3:4	2:0	3:4	6:1		1:1	4	2	8	30:40	10
		1:4	0:8	2:3	3:3	7:0	1:0		1:2					
8	PANEVĖŽIO „ŽALGIRIS“	1:8	1:2	1:2	4:6	2:3	3:4	1:1		1	2	11	21:55	4
		0:W	0:9	0:9	3:3	1:4	2:9	2:1						

II FINALINĖ GRUPĖ (9-16 V.)

VT.	KOMANDA	9	10	11	12	13	14	15	16	PRG.	LG.	PRL.	IV.	TŠK.
9	VILNIAUS „DINAMO“		1:0	4:1	2:0	5:2	6:0	3:0	+:-	7	0	0	21:3	14
10	KAUNO ASK	0:1		3:3	4:4	5:1	+:-	2:2	8:0	3	3	1	22:11	9
11	MARIJAMPOLĖS CF	1:4	3:3		-:+	1:0	5:1	+:-	+:-	4	1	2	10:8	9
12	VILNIAUS „SPARTAKAS-II“	0:2	4:4	+:-		0:4	2:1	1:0	+:-	4	1	2	7:11	9
13	UKMERGĖS „ŽALGIRIS“	2:5	1:5	0:1	4:0		2:2	5:0	+:-	3	1	3	14:13	7
14	PLUNGĖS „SPARTAKAS“	0:6	-:+	1:5	1:2	2:2		4:0	1:2	1	1	5	9:17	3
15	KAUNO „SPARTAKAS“	0:3	2:2	-:+	0:1	0:5	0:4		3:0	1	1	5	5:15	3
16	TAURAGĖS „ŽALGIRIS“	-:+	0:8	-:+	-:+	-:+	2:1	0:3		1	0	6	2:12	2

1950 M.

SSRS B KLASĖ

VT.		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	ŽD.	PRG.	LYG.	PRL.	ĮV.	TŠK.
1	MASKVOS VMS		0:0 0:0	5:0 4:1	2:2 0:1	1:0 2:0	5:1 3:0	3:2 3:1	0:0 1:1	1:0 3:0	0:0 1:2	3:0 1:2	2:1 3:0	4:1 5:1	3:0 4:0	26	18	6	2	60:15	42
2	GORKIO «TORPEDO»	0:0 0:0		1:4 2:0	1:0 2:1	2:0 1:1	0:3 2:0	0:2 2:2	0:0 4:0	2:0 0:0	0:0 3:0	1:1 2:2	1:1 0:0	3:0 1:1	1:0 1:0	26	11	12	3	37:18	34
3	**VILNIAUS «SPARTAKAS»**	**0:5 1:4**	**4:1 0:2**		**1:2 0:0**	**1:1 1:0**	**2:1 3:1**	**2:1 10:2**	**1:3 5:2**	**3:2 1:1**	**0:1 2:3**	**5:1 0:0**	**3:0 3:2**	**2:0 1:1**	**1:1 1:0**	**26**	**13**	**6**	**7**	**53:37**	**32**
4	IVANOVO «KRASNOJE ZNAMIA»	2:2 1:0	0:1 1:2	2:1 0:0		3:2 0:3	1:2 0:0	0:1 2:1	1:0 2:1	0:1 2:2	0:0 2:1	1:0 0:1	1:0 4:0	1:0 2:0	1:1 2:0	26	13	6	7	31:22	32
5	TAŠKENTO ODO	0:1 0:2	0:2 1:1	1:1 0:1	2:3 3:0		5:1 1:1	4:2 1:3	0:0 0:2	2:0 4:0	0:1 4:0	0:0 5:2	0:0 1:1	2:0 2:2	2:0 3:1	26	10	8	8	43:27	28
6	KIŠINIOVO «BUREVESTNIK»	1:5 0:3	3:0 0:2	1:2 1:3	2:1 0:0	1:5 1:1		2:2 0:1	3:2 0:1	2:3 2:1	0:0 1:0	3:3 3:1	2:1 2:1	2:0 4:1	2:2 3:0	26	11	6	9	41:41	28
7	ČELIABINSKO «DZERŽINEC»	2:3 1:3	2:0 2:2	1:2 2:10	1:0 1:2	2:4 3:1	2:2 1:0		3:5 1:2	2:1 1:1	0:0 1:1	2:0 1:2	2:1 1:5	4:0 6:3	1:0 4:0	26	11	5	10	49:50	27
8	ODESOS «PIŠČEVIK»	0:0 1:1	0:0 0:4	3:1 2:5	0:1 1:2	0:0 2:0	2:3 1:0	5:3 1:2		1:1 2:2	3:0 0:0	2:1 3:1	1:1 1:1	0:1 1:2	0:0 0:1	26	8	10	8	33:32	26
9	ALMATOS «DINAMO»	0:1 0:3	0:2 0:0	2:3 1:1	1:0 2:2	0:2 0:4	3:2 1:2	1:2 1:1	1:1 2:2		0:0 2:0	9:3 1:0	3:1 0:0	4:0 0:2	1:1 1:2	26	7	9	10	36:37	23
10	PETROZAVODSKO «LOKOMOTIV»	0:0 2:1	0:0 0:3	1:0 3:2	0:0 1:2	1:0 0:4	0:0 0:1	0:0 1:1	0:3 0:0	0:0 0:2		2:2 0:3	1:1 0:1	2:0 –:+	2:1 –:+	26	6	10	10	16:27	22
11	FRUNZĖS «TRUDOVYJE REZERVY»	0:3 1:2	1:1 2:2	1:5 0:0	0:1 1:0	2:0 2:5	3:3 1:3	0:2 2:1	1:2 1:3	3:9 0:1	2:2 3:0		2:1 1:1	0:1 2:0	2:2 +:–	26	6	8	12	31:50	20
12	TALINO «KALEV»	1:2 0:3	1:1 0:0	0:3 2:3	0:1 0:4	0:0 1:1	1:2 1:2	1:2 5:1	1:1 1:1	1:3 0:0	1:1 1:0	1:2 1:1		2:1 1:2	2:2 0:0	26	3	11	12	25:39	17
13	AŠCHABADO «SPARTAK»	1:4 1:5	0:8 1:1	0:2 1:1	0:1 0:2	0:2 2:2	0:2 1:4	0:4 3:6	1:0 2:1	0:4 2:0	0:2 +:–	1:0 0:2	1:2 2:1		0:5 +:–	26	7	3	16	19:61	17
14	STALINABADO «BOLŠEVIK»	0:3 0:4	0:1 0:1	1:1 0:1	1:1 0:2	0:2 1:3	2:2 0:3	0:1 0:4	0:0 1:0	1:1 2:1	1:2 +:–	2:2 –:+	2:2 0:0	5:0 –:+		26	4	8	14	19:37	16